

Vijf jaar WAMCA

Evaluatie Wet afwikkeling massaschade in collectieve actie (2020-2025)

In opdracht van het Wetenschappelijk Onderzoeks- en Datacentrum

Uitgevoerd door een onderzoeksconsortium van de Universiteit Utrecht, Erasmus Universiteit Rotterdam en Radboud Universiteit Nijmegen, bestaande uit:

Rianka Rijnhout & Tomas Arons

Jos Hoevenaars

Carla Klaassen

Elif Erken

Marlou Overheul

Elbert de Jong

Xandra Kramer

Willem van Boom

September 2025

© 2025; Universiteit Utrecht. Auteursrechten voorbehouden. Niets uit dit rapport mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm, digitale verwerking of anderszins, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de Universiteit Utrecht.

Voorwoord

Voor u ligt de evaluatie van de Wet afwikkeling massaschade in collectieve actie (WAMCA, in werking getreden op 1 januari 2020 en nadien op punten gewijzigd). Bij invoering van deze wet is toegezegd aan de Tweede Kamer om deze wet na vijf jaar te evalueren. Het doel van het onderzoek is om te achterhalen in hoeverre de doelstellingen van de WAMCA worden bereikt.

Het Wetenschappelijk Onderzoek- en Datacentrum zette in 2024 een breed onderzoek uit naar de collectieve actie in Nederland en daarbuiten. Het onderzoek is gegund aan een consortium van onderzoekers verbonden aan de juridische faculteiten van de Universiteit Utrecht, Erasmus Universiteit Rotterdam en de Radboud Universiteit Nijmegen. Dit consortium bestond uit een brede groep onderzoekers, variërend van juristen tot *empirical legal scholars* en een socioloog. Deze wetsevaluatie is het tweede (tevens laatste) deel van dit bredere onderzoek. Het eerste deel van dit onderzoek betreft een rechtsvergelijkende studie naar ontvankelijkheidseisen (met een nadruk op het representativiteitsvereiste) in ideële (algemeenbelang) acties (n.a.v. de motie Stoffer) (De Jong, Van Boom, Arons & Erken 2025). Deze twee delen zijn inhoudelijk met elkaar verbonden, maar kennen verschillende doelstellingen. Met deze twee delen is in relatief korte tijd veel kennis vergaard over de werking van de collectieve actie in Nederland en daarbuiten. Dit tweede deel, de wetsevaluatie, is tot stand gekomen in de periode januari 2025-september 2025.

De onderzoekers zijn de leden van de begeleidingscommissie erkentelijk voor hun nuttige suggesties voor en feedback op het onderzoek. De begeleidingscommissie bestond uit: Ton Hartlief (voorzitter, Universiteit Maastricht en parket bij de Hoge Raad), Rowie Stolk (Universiteit Leiden), Teun Geurts (WODC), Corine van Ginkel (WODC) en Paulien van der Grinten (Ministerie van Justitie en Veiligheid).

Deze wetsevaluatie heeft in kaart willen brengen in hoeverre de doelstellingen in de praktijk worden behaald. Inzicht in die praktijk was noodzakelijk. Vele professionals werkzaam in de rechtspraktijk waren bereid om die inzichten te verschaffen. Wij zijn allen zeer dankbaar voor hun openheid en het delen van hun inzichten. Zonder deze kennis hadden wij dit onderzoek niet kunnen uitvoeren.

Tot slot willen wij de student-assistenten bedanken voor hun enorme inzet: Joris Verstappen en Meike Wind. Deze dank spreken wij niet routineus uit. Soms hebben onderzoekers de mazzel om één talent te vinden dat niet alleen enthousiast is over de inhoud, maar ook bereid is om allerhande ondersteunende (rot)klussen op te pakken. Wij vonden er twee.

Utrecht 2025

Rianka Rijnhout & Tomas Arons
Jos Hoevenaars
Carla Klaassen
Elif Erken
Marlou Overheul
Elbert de Jong
Xandra Kramer
Willem van Boom

Samenvatting

1. Inleiding

Deze wetsevaluatie onderzoekt hoe de collectieve actie (hierna: 305a-actie) werkt in het licht van de doelstellingen van de Wet afwikkeling massaschade in collectieve actie (WAMCA), die in werking is getreden op 1 januari 2020. Artikel IV van de WAMCA verplicht tot evaluatie van de wet vijf jaar na inwerkingtreding (*Staatsblad* 2019, 130).

In een 305a-actie kan een belangenorganisatie een rechtsvordering (305a-vordering) indienen tegen een gedaagde partij ten behoeve van de gelijksoortige belangen van andere personen. In de vóór de WAMCA geldende 305a-actie (oud) kon alleen een gebod, een verbod, of een verklaring voor recht worden gevorderd. Nu is naast deze vorderingen, ook een vordering tot schadevergoeding mogelijk. Naast deze uitbreiding tot schadevergoedingsvorderingen, heeft de WAMCA voor alle 305a-vorderingen de ontvankelijkheidsvoorwaarden aangescherpt. Bovendien voerde de WAMCA een verplicht voorgeschreven, duidelijk onderscheiden fasering van de 305a-procedure in. Ter inleiding is nog relevant om te vermelden dat een 305a-vordering betrekking kan hebben op een financieel belang, maar ook op een algemeen en/of ideëel belang, en bijvoorbeeld kan worden ingesteld tegen individuen, private ondernemingen en de overheid.

Deze wetsevaluatie is onderdeel van een breder onderzoek naar de 305a-actie waartoe het Wetenschappelijk Onderzoek- en Datacentrum (WODC) in 2024 opdracht gaf. Het eerste deel betreft een rechtsvergelijkend onderzoek naar de toegang tot de rechter van belangenorganisaties in algemeenbelangacties, dat al eerder is afgerond (De Jong, Van Boom, Arons & Erken 2025). De wetsevaluatie, die in dit tweede deel van het onderzoek wordt gepresenteerd, is breder van opzet en richt zich op het functioneren van de wetswijzigingen die de WAMCA invoerde als zodanig. De WAMCA paste artikel 3:305a Burgerlijk Wetboek (BW) aan en voerde de artikelen 1018b t/m 1018m in met de nieuwe Titel 14a Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering (Rv). De doelstellingen van deze wet fungeren als toetsingskader.

2. Onderzoeksvraag, deelvragen en methode

Deze wetsevaluatie beantwoordt de volgende hoofdvraag:

Hoe werkt de 305a-actie in de rechtspraktijk in het licht van de doelstellingen van de WAMCA?

Twee termen in de hoofdvraag verdienen toelichting. De eerste term betreft ‘de 305a-actie’. Anders dan het woord ‘de’ suggereert, staat in deze wetsevaluatie niet één type 305a-actie centraal, maar twee. Dat komt door de invoering van lid 6 in artikel 3:305a BW per 1 januari 2020. Sindsdien kennen we niet alleen reguliere 305a-acties waarvoor alle ontvankelijkheidsvoorwaarden van artikel 3:305a BW gelden, maar ook de zogenoemde lid-6-acties waarvoor een lichtere ontvankelijkheidstoets geldt. Deze acties betreffen veelal (ideële) algemeenbelangacties of (ideële) groepsacties. De wetsevaluatie heeft betrekking op beide 305a-acties.

De tweede term die toelichting behoeft, is de term ‘rechtspraktijk’. Deze is ruim geïnterpreteerd en heeft allereerst betrekking op de toepassing en interpretatie van de ontvankelijkheidsvoorwaarden en procesrechtelijke regels door de rechter. Daarnaast wordt met deze term gerefereerd aan de ervaringen van professionals die actief zijn in het veld van de 305a-actie. In het licht van de doelen van de WAMCA, die uit haar totstandkomingsgeschiedenis kunnen worden afgeleid, is geïnventariseerd wat (ervaren) succesfactoren, duidelijkheden, onduidelijkheden, knelpunten en leemtes zijn van de

ingevoerde regelgeving in de rechtspraak. Er is geen onderzoek gedaan naar andere (maatschappelijke) effecten van de wetwijzigingen. De rechtspraakanalyse is beëindigd op 30 april 2025; de dataverzameling van de overige delen is afgerond in juni 2025.

De hoofdvraag is beantwoord aan de hand van de volgende deelvragen:

1. Wat is het wettelijk kader van de 305a-actie en welke doelstellingen worden daarmee nagestreefd volgens de parlementaire geschiedenis van de WAMCA?
2. Hoeveel 305a-vorderingen zijn ingediend en beoordeeld, en hoe interpreteert de rechter de ontvankelijkheidsvoorwaarden en procesrechtelijke regels van de 305a-actie? Welke duidelijkheden, onduidelijkheden, obstakels of leemtes blijken uit de rechtspraakanalyse?
3. Welke succesfactoren, duidelijkheden, onduidelijkheden, knelpunten en leemtes wat betreft de ontvankelijkheidsvoorwaarden en procesrechtelijke regels ervaren professionals die actief zijn in het veld van de 305a-actie?

Ten behoeve van de beantwoording van deze vragen zijn allereerst de wettelijke regels in kaart gebracht en de doelstellingen van de WAMCA gereconstrueerd op basis van de parlementaire geschiedenis. Daarna is een analyse van het Centraal register voor collectieve vorderingen ('register') en de op www.rechtspraak.nl gepubliceerde rechtspraak gemaakt (periode 1 januari 2020 tot en met 30 april 2025). In totaal zijn 95 305a-acties geanalyseerd. Verder zijn 6 focusgroepbijeenkomsten gehouden en is er een vragenlijstonderzoek verricht. Aan de focusgroepbijeenkomsten en het vragenlijstonderzoek heeft een brede groep professionals die in de praktijk actief zijn op het terrein van de 305a-actie deelgenomen. Het gaat om advocaten van eisende en gedaagde kant, belangenorganisaties, gedaagde partijen en rechters. Ten slotte is een literatuuronderzoek verricht (periode januari 2020 tot en met juni 2025). Op basis van de bevindingen zijn aanbevelingen gedaan.

De antwoorden op de deelvragen zijn weergegeven in de tussenconclusies van hoofdstuk 2-4. Hierna volgt een bespreking van het wettelijk kader en de doelstellingen daarvan, de aantallen, de algemene bevindingen en vervolgens de bevindingen per doelstelling.

3. Toetsingskader: doelstellingen van de WAMCA

Doelstelling 1: Collectieve schadeafwikkeling mogelijk maken

De eerste doelstelling is om een collectieve schadevergoedingsactie in te voeren. Deze schadevergoedingsactie is mogelijk voor alle type schadezaken, aansprakelijkheden en vorderingsgerechtigden. De WAMCA introduceert louter een actiemogelijkheid en brengt geen verandering van het aansprakelijkheids- en schadevergoedingsrecht. Om deze doelstelling te realiseren is:

- artikel 3:305a BW aangepast en Titel 14a Rv geïntroduceerd, waardoor de collectieve schadeafwikkeling mogelijk is gemaakt voor alle type massaschadezaken;
- afdeling 6.1.10 BW van toepassing verklaard op schadevaststelling, waarbij categorisering van benadeelden, schadeposten en vergoedingsbedragen (*damage scheduling*) tot de mogelijkheden behoort;
- vrijheid voor de rechter gecreëerd om een collectieve schadeafwikkeling vast te stellen.

Doelstelling 2: Gecoördineerde, efficiënte en effectieve 305a-actie

De tweede doelstelling is om te komen tot een gecoördineerde, efficiënte en effectieve afwikkeling van 305a-acties. Het betreft hier in wezen drie subdoelstellingen die – hoewel zij een zelfstandige betekenis hebben – vrijwel niet los van elkaar zijn genoemd in de parlementaire geschiedenis. In de kern is beoogd, zo staat in de parlementaire geschiedenis te

lezen, de ‘chaos van vele individuele vorderingen en het in meerdere procedures procederen door verschillende belangenorganisaties over dezelfde gebeurtenis’ te voorkomen, ‘door massazaken voor dezelfde gebeurtenis of gebeurtenissen over soortgelijke feitelijke of rechtsvragen te behandelen als één zaak’. Drie elementen worden in de parlementaire geschiedenis als cruciaal genoemd voor een efficiënte en effectieve afwikkeling: ‘coördinatie, stroomlijning en finaliteit’. Om deze doelstelling te realiseren is een verplicht voorgeschreven, duidelijk onderscheiden fasering geïntroduceerd, bestaande uit:

- De verplichting tot registraantekening van de dagvaarding (of een uittreksel), zodat andere organisaties zich kunnen melden (voorbereidende fase). De termijn hiervoor is (minstens) drie maanden (hierna: 3/6-maandentermijn).
- De ontvankelijkheidstoets van de collectieve vordering en de 305a-organisatie (artikel 1018c lid 5 Rv). Getoetst wordt of: is voldaan aan de ontvankelijkheidsvoorwaarden van artikel 3:305a BW; het efficiënter en effectiever is om een collectie vordering in te dienen; de vordering niet summierlijk ondeugdelijk is.
- De aanwijzing van een Exclusieve Belangenbehartiger (EB). De EB fungeert als vertegenwoordiger van de andere – niet als EB aangewezen – ontvankelijk verklaarde 305a-organisaties die partij zijn in de collectieve procedure. Een EB heeft dus de regie als eisende 305a-organisatie in een 305a-procedure en is bovendien het primaire aanspreekpunt voor de rechter en de gedaagde partij(en).
- De vaststelling van de nauw omschreven groep waarop de 305a-vordering(en) ziet (zien) en het bieden van een opt-out-mogelijkheid aan (in Nederland woonachtige of gevestigde) groepsleden. Het doel is om voor zoveel mogelijk benadeelden finaliteit te bewerkstelligen. Met een opt-out onttrekt een groepslid zich aan de bindende werking van de uitspraak van de rechter.
- De verplichte schikkingspoging/-fase voorafgaand aan de inhoudelijke beoordeling. Het doel is om buiten rechte finaliteit te bewerkstelligen voor de nauw omschreven groep.
- Daarnaast is geregeld dat de 305a-actie voorgaat op andere procedures die gaan over dezelfde feiten of rechtsvragen (die andere procedures worden ten minste één jaar geschorst).

Doelstelling 3: Kwaliteitsbeoordeling 305a-organisaties t.b.v. bescherming benadeelden

De derde doelstelling van de WAMCA is om de kwaliteit van 305a-organisaties te verbeteren ten behoeve van de bescherming van benadeelden. De ontvankelijkheid van een belangenorganisatie moet ‘intensiever’ getoetst worden ingevolge de wettelijke verankering van onderdelen van de Claimcode (zelfreguleringsinstrument). Deze intensievere toetsing houdt een aanscherping in van de ontvankelijkheidseisen op het punt van *governance*, financiering en representativiteit. Om deze doelstelling te realiseren is:

- een intensievere toetsing van de ontvankelijkheid van belangenorganisaties ingevoerd.
- de waarborgtoets aangescherpt bij wet. De representativiteits is wettelijk verankerd en specifieke eisen aan de 305a-organisatie zijn geïntroduceerd. De specifieke eisen die artikel 3:305a lid 2, 3 en 5 BW stellen aan de 305a-organisatie, betreffen: intern toezicht; inspraakmogelijkheden voor benadeelden; een toets van de financiële middelen en zeggenschap (over de rechtsovereenkomst) van het bestuur van de 305a-organisatie; transparantie-eisen; een ervarings- en deskundigheidstoets; een verbod op een winsttoestel voor bestuurders; het opstellen van een bestuursverslag en jaarrekening, en een verplichting tot publicatie van het bestuursverslag.
- de verplichting tot het aanwijzen van een EB.

Doelstelling 4: Voorkomen van excessen

De vierde doelstelling is te voorkomen dat de collectieve schadevergoedingsactie een vrijplaats wordt voor commercieel ingestelde organisaties, die niet de belangen van de individuen voor

wie zij stellen op te komen vooropstellen, maar de collectieve schadevergoedingsactie vooral zien als een mogelijkheid tot verdienmodel. Deze doelstelling hangt samen met de vorige doelstelling, maar heeft een specifiekere insteek: het voorkomen van uitwassen. Daartoe is de regeling een filterfunctie toebedeeld. Om deze doelstelling te realiseren:

- Moet elke belangenorganisatie bereid zijn EB te worden.
- Gelden strenge ontvankelijkheidsvoorwaarden.
- Mogen bestuurders betrokken bij de oprichting van de 305a-organisatie geen rechtstreeks of middellijk winstoogmerk hebben.
- Moet een 305a-organisatie financiële middelen en expertise hebben om de 305a-procedure te kunnen voeren.
- Moet de zeggenschap over de rechtsvordering in voldoende mate bij de 305a-organisatie liggen (ook in het licht van de financieringsconstructie).
- Is de representativiteitstoets wettelijk verankerd.

Doelstelling 5: Stimuleren overleg en schikken

De vijfde doelstelling is om schikken aantrekkelijker te maken. Bij herhaling wordt in de parlementaire stukken duidelijk gemaakt dat een collectieve schikking de voorkeur heeft boven een collectieve schadevergoedingsactie. Het collectieve schadevergoedingsactierecht zou als stok achter de deur moeten fungeren. Om deze doelstelling te realiseren:

- Zijn in verschillende fases van de 305a-actie verplichte momenten voor (schikkings)overleg ingebouwd, te weten: voorafgaand aan het dagvaarden (twee-weken-termijn), en na aanwijzing van de EB en voorafgaand aan de inhoudelijke beoordeling van de 305a-vordering(en).
- Wordt een EB aangewezen die de belangen van de nauw omschreven groep behartigt.

Doelstelling 6: Voorkomen aanzuigende werking op buitenlandse partijen

De zesde doelstelling is het voorkomen dat de 305a-actie in Nederland een aanzuigende werking zou hebben op buitenlandse partijen. Zo'n aanzuigende werking kan leiden tot een ernstige belasting van de rechtspraak en kan een negatief effect hebben op het vestigingsklimaat. Om deze doelstelling te realiseren:

- Is de ontvankelijkheidseis dat de rechtsvordering een voldoende nauwe band moet hebben met de Nederlandse rechtssfeer geïntroduceerd.
- Geldt er (in beginsel) een opt-in-mogelijkheid voor deelname van buitenlandse benadeelden in een 305a-actie bij de Nederlandse rechter, in plaats van een opt-out-mogelijkheid zoals geldt voor de binnenlandse benadeelden.

Doelstelling 7: Lichtere ontvankelijkheidstoets van acties vanwege niet-opportuniteit zware toets

Het laatste doel van de WAMCA is om bij 305a-acties waarvoor het niet opportuun is om aan alle ontvankelijkheidseisen te toetsen, die toetsing achterwege te laten. Om deze doelstelling te realiseren:

- Is artikel 3:305a lid 6 BW ingevoerd. In dit artikel staat te lezen dat een belangenorganisatie ontvankelijk kan zijn zonder dat getoetst hoeft te worden aan de vereisten van lid 2 onder sub a tot en met e en lid 5 BW (er moet wel worden getoetst aan lid 1 en aan het representativiteitsvereiste). In twee gevallen kan hierop een beroep worden gedaan. Ten eerste als de 305a-rechtsvordering een ideëel doel en een zeer beperkt financieel belang heeft. Ten tweede als de aard van de 305a-rechtsvordering van de belangenorganisatie of van de personen tot bescherming van wier belangen de rechtsvordering is ingesteld, aanleiding geeft tot een lichtere ontvankelijkheidstoets. De rechtsvordering in het kader van lid 6 kan niet strekken tot een schadevergoeding in geld.

4. Bevindingen

Hierna wordt ingegaan op de bevindingen van deze wetsevaluatie. Allereerst wordt meer context gegeven door inzicht te geven in relevante cijfers. Daarna worden vier algemene bevindingen besproken. Tot slot worden de specifieke bevindingen per doelstelling gepresenteerd. In deze laatste besprekingen worden ook de aanbevelingen genoemd die door de onderzoekers zijn gesuggereerd.

4.1 Bevindingen over aantallen acties

Als wordt gekeken naar de aantallen, dan wordt als eerste duidelijk dat in het register in totaal 95 305a-acties staan waarop het WAMCA-regime van toepassing is (van 1 januari 2020 tot en met 30 april 2025). In 70 van deze 95 305a acties gaat het om een bodemprocedure, in 24 acties om een kortgedingprocedure, en in één van deze 305a-acties is sprake van zowel een bodemprocedure als een kortgedingprocedure. In totaal gaat het dus om 71 305a-bodemprocedures en 25 kortgedingprocedures. Uit de totaalaantallen van 305a-acties is geconcludeerd dat, als dit aantal wordt afgezet tegen de tellingen van de 305a-actie per jaar onder het oude regime van vóór 2020, het gemiddeld aantal collectieve acties lijkt te zijn gedaald. Een andere constatering is dat van de 26 afgeronde bodemprocedures de meeste lid-6-acties zijn (73%). Slechts 5 reguliere 305a-bodemprocedures zijn afgerond (23%). Uit de rechtspraakanalyse blijkt dat de ontvankelijkheidsbeoordeling in de reguliere actie minder ‘vlot’ lijkt te gaan dan in lid-6-acties als wordt gekeken naar de doorlooptijd van de ontvankelijkheidsbeoordeling in eerste aanleg. Bovendien blijkt dat tot 30 april 2025 in 25 lid-6-acties een 305a-vordering ontvankelijk is geoordeeld, terwijl datzelfde oordeel in dezelfde periode pas in 10 reguliere 305a-acties is gegeven. Als wordt gefocust op de 305a-bodemprocedures en het ontvankelijkheidsregime, dan wordt duidelijk dat het aantal reguliere 305a-acties en lid-6-acties niet ver uiteenloopt (lid-6: 29 / regulier: 25), maar dat het percentage afgeronde lid-6-zaken wel fors hoger ligt (lid 6: 55% afgerond / regulier: 21 % afgerond). Een 305a-actie is als afgerond beschouwd als er een inhoudelijk eindoordeel over de vorderingen is gegeven (of de vorderingen niet-ontvankelijk zijn verklaard) en geen hoger beroep of cassatie is ingesteld (op 30 april 2025). Relevant in dat verband is nog dat er nog geen enkel eindoordeel ligt over een collectieve schadeafwikkeling; de 305a-acties waarin schadevergoeding wordt gevorderd, lopen nog in eerste aanleg of in hoger beroep.

4.2 Algemene bevindingen

Deze wetsevaluatie heeft geresulteerd in vier algemene bevindingen. Ten eerste blijkt uit de resultaten van hoofdstuk 4 dat professionals die actief zijn op het gebied van 305a-acties positief zijn over het bestaan van de collectieve (schadevergoedings)actie. De tweede algemene bevinding ziet op het nieuwe procesrecht dat met de WAMCA is ingevoerd. Deze nieuwe procedureregels betreffen met name de verplicht voorgeschreven, duidelijk onderscheiden fasering van de 305a-procedure. Een algemene bevinding is dat de verplicht voorgeschreven en duidelijk onderscheiden fasering ervoor zorgt dat de voortgang van de 305a-actie een aandachtspunt is; de wet kent op dit punt weinig flexibiliteit voor de rechter. Het beeld is dat de gewenste coördinatie van de 305a-actie ten koste gaat van de effectiviteit en efficiëntie daarvan, terwijl deze drie begrippen in de parlementaire geschiedenis juist in één adem zijn genoemd. Verschillende concrete aanbevelingen zien op deze algemene bevinding. Een derde algemene bevinding is dat er tot op dit moment nog geen collectieve schadeafwikkeling heeft plaatsgevonden op basis van het WAMCA-regime. De voorfase (voorafgaand aan de inhoudelijke behandeling) lijkt dusdanig veel tijd te kosten dat collectieve schadevergoedingsvorderingen in de evaluatieperiode in de meeste gevallen nog niet inhoudelijk zijn behandeld. Een vierde algemene bevinding is dat elke wetswijziging van een

omvang als die van de WAMCA tot onduidelijkheden en eventuele knelpunten leidt in de rechtspraktijk, dat geldt dus ook hier. Op bepaalde punten is duidelijkheid gewenst (die overigens niet altijd van de wetgever hoeft te komen). In het licht van de vierde algemene bevinding bevat deze evaluatie een aantal suggesties voor technische wetsaanpassingen om de voortgang van de procedure en ondersteuning van alle betrokken professionals (inclusief rechters) te bevorderen. Een en ander resulteert in een behoorlijk aantal aanbevelingen. Uit dat aantal mag niet worden afgeleid dat de WAMCA als negatief wordt ervaren; de invoering van het WAMCA-regime, ook de mogelijkheid die dat biedt voor collectieve schadeafwikkeling, is – als gezegd – juist positief gewaardeerd door professionals.

4.3 Bevindingen en aanbevelingen per doelstelling

De wetsevaluatie levert naast algemene bevindingen, eveneens bevindingen op ten aanzien van de afzonderlijke doelstellingen. Deze komen hierna aan bod, waarbij ook eventuele in dat verband gedane aanbevelingen worden besproken. Ten aanzien van deze aanbevelingen lijkt het goed om vooraf de formulering daarvan toe te lichten. Er zijn namelijk vier typen aanbevelingen gedaan: (1) aanbevelingen die zien op concrete suggesties voor wetswijzigingen en waarmee wij ons dus richten tot de wetgever (te herkennen aan de termen ‘overweeg’, ‘geef’ en ‘introduceer’); (2) aanbevelingen die zien op verduidelijking van begrippen of onderdelen van de procedure en waarmee wij ons niet per se richten tot de wetgever (verduidelijking kan ook door de rechter worden gegeven) (te herkennen aan ‘duidelijkheid is gewenst over’); (3) wetssystematische keuzes die naar voren komen uit deze wetsevaluatie en die aan de wetgever zijn om te maken; en (4) suggesties voor monitoring van de werking van de 305a-procedure door de wetgever.

4.3.1 Doelstelling 1: Collectieve schadeafwikkeling mogelijk maken

Door deelnemers aan de focusgroepbijeenkomsten en respondenten in het vragenlijstonderzoek is aangegeven dat het goed is dat de collectieve schadevergoedingsactie er is. De mogelijkheid van bundeling van vorderingen (in zowel de reguliere als de lid-6-actie) wordt eveneens positief gewaardeerd. Het aantal bevindingen in verband met deze doelstelling is echter gering vanwege het ontbreken van 305a-procedures waarin een collectieve schadeafwikkeling is vastgesteld. Rechters hebben uitgesproken dat er behoefte bestaat aan het inzetten van een *amicus curiae*, zodat experts op het gebied van collectieve schadeafwikkeling kunnen meedenken over een adequate afwikkeling. De voorkeur gaat hiernaar uit, in plaats van het benoemen van een deskundige, omdat dat laatste gepaard gaat met (wederom) veel partijdebat. In de rechtspraktijk is bovendien de vraag opgekomen of een vordering tot verwijzing naar een schadestaatprocedure past binnen het 305a-actieregime. Als dit zo is, dan zou dat betekenen dat één of meerdere individuele bodemprocedures volgen nadat de aansprakelijkheid in een 305a-hoofdprocedure is vastgesteld. De kernvraag is of zo’n verwijzing past binnen de vastomlijnde procedure die thans is vastgelegd in Titel 14a Rv, waarin een bepaling is opgenomen over collectieve schadeafwikkeling door de rechter (artikel 1018i Rv). Als een verwijzing naar een schadestaatprocedure mogelijk is, dan is in dit verband tevens relevant of het dan zou gaan om individuele schadestaatprocedures waarin (alsnog) individuele schadevergoedingen worden vastgesteld, of dat de rechter de mogelijkheid heeft om, in de schadestaatprocedure binnen de kaders van de 305a-actie, de collectieve schadeafwikkeling vast te stellen. Er zou dan een tweede 305a-actie wordt gevoerd, maar dan in de vorm van een 305a-schadestaatprocedure. Kortom, op het punt van de schadestaatprocedure ligt een wetssystematische keuze voor. Ten slotte is in de literatuur de vraag opgekomen of de huidige uitgangspunten van het schadevergoedingsrecht voldoende ruimte bieden voor collectieve afwikkeling.

De aanbevelingen in verband met deze doelstelling zijn de volgende:

- Overweeg of rechters de mogelijkheid zouden moeten krijgen een *amicus curiae* in te zetten in een 305a-actie.
- De wetssystematische vraag ligt voor of een vordering tot verwijzing naar een schadestaatprocedure past in de 305a-procedure.
- Monitor de wijze waarop de rechter komt tot een collectieve schadeafwikkeling, en of het geldende schadevergoedingsrecht afdoende ruimte biedt voor een redelijke collectieve schadevergoeding.

4.3.2 Doelstelling 2: Gecoördineerde, efficiënte en effectieve 305a-actie

Deze doelstelling lijkt het minst bereikt van alle doelstellingen, althans op het punt van efficiëntie en effectiviteit, met name vanwege de lange duur van de voorfase van een 305a-procedure onder het WAMCA-regime. Dit punt sluit aan bij de algemene bevinding dat de verplicht voorgeschreven en duidelijk onderscheiden fasering ervoor zorgt dat de voortgang van de voorfase van de 305a-actie een aandachtspunt is. Op diverse onderdelen zijn bevindingen gedaan, waarbij hier wordt geconcentreerd op de bevindingen die betrekking hebben op de aanbevelingen. Voor overige bevindingen wordt verwezen naar par. 5.5.3.

Wat betreft de voorbereidende fase is onduidelijk of de rechter tijdens de 3/6-maandentermijn mag oordelen over incidentele vorderingen. Bovendien is het in lid-6-acties nog niet voorgekomen dat een andere belangenorganisatie een dagvaarding laat registreren binnen deze verplichte 3/6-maandentermijn. De volgende aanbevelingen zijn gedaan:

- Overweeg om de rechter de ruimte te geven om de 3/6-maandentermijn over te slaan in lid-6-acties als onwaarschijnlijk is dat een andere 305a-organisatie zich gaat registreren. De reguliere regels over tussenkomst en voeging zouden dan wel van toepassing moeten blijven (op tussenkomst en voeging wordt hieronder nog ingegaan).
- Duidelijkheid is gewenst over of het mogelijk zou moeten zijn om (bepaalde) incidentele vorderingen te beoordelen voordat de 3/6-maandentermijn is afgelopen (artikel 1018c lid 3 Rv).

De afzonderlijke ontvankelijkheidsfase (artikel 1018c lid 5 Rv jo artikel 3:305a BW) draagt volgens professionals bij aan de lange duur van de voorfase. Wij gaan hierna, bij doelstelling 3, nader in op de specifieke bevindingen op dit onderdeel. Om het tijdsverloop van deze fase terug te dringen zijn verschillende suggesties gedaan door professionals. Gesuggereerd is: om de verweermogelijkheden van gedaagden terug te brengen, of om, in geval van *repeat players* aan eisende zijde enkel te toetsen aan ontvankelijkheidseisen die relevant zijn voor de 305a-actie die voorligt. Tevens is de introductie van een tweesporensysteem gesuggereerd. Het eerste spoor zou dan bestaan uit een certificeringssysteem, waarbij de bestaande systematiek van artikel 3:305e en 305c BW zou kunnen worden doorgetrokken naar Nederlandse belangenorganisaties die zich op die manier ook voor binnenlandse collectieve acties kunnen laten certificeren, met dien verstande dat die certificering niet enkel mogelijk zou zijn voor consumentenvorderingen, maar voor alle collectieve vorderingen (regulier en lid-6). Het tweede spoor betreft dan de mogelijkheid van de rechter om ad hoc de ontvankelijkheid van de belangenorganisaties te toetsen (overeenkomstig artikel 3:305a BW). Ten aanzien van deze wetssystematische keuzes is belangrijk om op te merken dat aanpassing van de ontvankelijkheidsbeoordeling weloverwogen moet gebeuren vanwege het andere doel dat deze toets heeft: bescherming van belangen van benadeelden. Er moet een goede balans bestaan tussen coördinatie/efficiëntie/effectiviteit enerzijds en bescherming anderzijds. Wat betreft de ontvankelijkheidsfase bestaat nog onduidelijkheid over de vraag of artikel 3:305a lid 1 BW (het vereiste van gelijksoortige belangen) en artikel 1018c lid 5 sub b Rv (op het punt van voldoende gelijke feiten en rechtsvragen) in wezen dezelfde toetsingsmaatstaf betreffen. In het licht van dit alles, zijn de volgende aanbevelingen gedaan:

- Duidelijkheid is gewenst over de vraag of de voldoende gelijksoortige belangentoets van artikel 3:305a lid 1 BW en voldoende gelijke feiten en rechtsvragentoets van artikel 1018c lid 5 sub b Rv dezelfde toetsingsmaatstaf betreffen. Een en ander om herhaling van zetten te voorkomen.
- De wetssystematische keuze ligt voor of een andere wettelijke systematiek moet worden gekozen voor de ontvankelijkheidstoets, bijvoorbeeld als het gaat om *repeat players* aan eisende zijde. Een tweesporensysteem lijkt overweging te verdienen.

De fase na de ontvankelijkheidsbeoordeling bestaat uit de aanwijzing van een Exclusieve Belangenbehartiger. Uit het vragenlijstonderzoek volgt dat het aanwijzen van de EB in het algemeen als neutraal/positief ervaren wordt in het licht van het bereiken van de doelstellingen. Uit het rechtspraakonderzoek blijkt wel dat de regierol van de EB in de collectieve schadevergoedingsactie nog maar weinig beproefd kan zijn, omdat in de onderzoeksperiode slechts in 10 zaken de ontvankelijkheidsbeoordeling is afgerond. Rechters geven aan dat de EB niet altijd even sterk zijn regierol pakt. Aanwijzing van de EB in lid-6-acties levert bovendien een knelpunt op. Het EB-regime is toegeschreven naar de situatie dat meerdere 305a-organisaties overgaan tot registraantekening. In lid-6-acties heeft deze situatie zich tot nu toe niet voorgedaan. Wat zich wel heeft voorgedaan, is dat één 305a-organisatie registreert, of dat meerdere belangenorganisaties samen één dagvaarding registreren. De rechter gaat in deze gevallen niet altijd over tot aanwijzing van een EB, maar de vraag is of de wet die ruimte geeft. De volgende aanbevelingen zijn gedaan:

- Introduceer een wettelijke regel over (het loslaten van de verplichting tot) aanwijzen van een EB als één 305a-organisatie een registraantekening maakt, of als meerdere belangenorganisaties gezamenlijk één dagvaarding registreren. Een alternatief is: geef de rechter bij wet de mogelijkheid om deze stap over te slaan in deze gevallen.
- Monitor of de rol van de EB in de toekomst door wettelijk interveniëren moet worden versterkt.

De fase na aanwijzing EB bestaat uit het vaststellen van de nauw omschreven groep en hun rechtsvordering. In deze fase wordt ook een opt-out-mogelijkheid geboden aan groepsleden. Met name in lid-6-acties resulteert deze fase in knelpunten. Ten eerste richten sommige lid-6-acties zich op een groep die diffuus en onbepaald is, waardoor het aanwijzen van een nauw omschreven groep niet mogelijk is. De rechter gaat hiertoe daarom niet altijd over, maar de vraag is of de wet deze ruimte biedt. Ten tweede heeft de opt-out-mogelijkheid niet altijd een functie als wordt opgekomen voor een algemeen belang waarbij niemand zich kan onttrekken aan het oordeel van de rechter op dat punt. Het komt voor dat rechters geen opt-out-mogelijkheid bieden in dit type zaken. Ook hier is de vraag of de wet deze ruimte wel biedt. De volgende aanbevelingen zijn gedaan:

- Geef de rechter bij wet de ruimte om geen nauw omschreven groep vast te stellen als een groep die diffuus en onbepaald is, waardoor de vaststelling daarvan niet mogelijk is.
- Geef de rechter bij wet de ruimte om in geval van een lid-6-actie de opt-out-fase over te slaan, als daarin wordt opgekomen voor een algemeen belang waarbij een individu zich niet kan onttrekken aan de uitkomst.

De volgende fase is de schikkingsfase, waarop hierna dieper wordt ingegaan bij de bevindingen over doelstelling 5. Drie onderwerpen komen hier nog aan bod. Ten eerste voerde de WAMCA (vrijwel) geen regels in voor hoger beroep en cassatie in een 305a-procedure. Het ontbreken van regels over hoger beroep en cassatie wordt – op bepaalde punten – als een leemte beschouwd. Vooralsnog is er in de literatuur nog maar weinig aandacht uitgegaan naar dit thema. Het valt buiten het bereik van deze wetsevaluatie om aanbevelingen te doen over de

invoering van procesrechtelijke regels voor hoger beroep of cassatie in collectieve acties, gelet op de beperkte mate waarin hiervan in de onderzochte periode sprake is geweest. We bevelen wel aan om hiernaar vervolgonderzoek te doen. Het tweede onderwerp dat aandacht behoeft is subjectieve cumulatie. Subjectieve cumulatie aan eisende zijde (bijvoorbeeld van een individuele vordering naast een 305a-vordering) kan voordelen hebben voor eisers, bijvoorbeeld vanwege de beperkte beroepsmogelijkheden bij het EHRM voor belangenorganisaties. De rechtspraak op dit punt is verdeeld. Subjectieve cumulatie aan gedaagde zijde roept eveneens vragen op, met name als verschillende 305a-organisaties andere gedaagde partijen aanspreken (eventueel met verschillende vorderingen). Een in de focusgroepbijeenkomsten voorgestelde oplossing is om te bepalen dat alle gedagvaarde partijen geacht worden gedaagden te zijn ten opzichte van alle 305a-organisaties. Deze suggestie vraagt om wetgevend optreden. Tot slot is het thema voeging en tussenkomst aan bod gekomen. De WAMCA voert geen bijzondere regels in voor voeging en tussenkomst in 305a-acties. Dit wordt als leemte ervaren. De kernvraag is of voeging en tussenkomst aan eisende zijde passen binnen een 305a-proces met een voorbereidende fase waarin andere partijen zich kunnen registreren als eisende belangenorganisatie.

De volgende aanbevelingen zijn gedaan:

- Duidelijkheid is gewenst over de uitgangspunten voor hoger beroep en cassatie. Het uitkristalliseren hiervan kan tot op zekere hoogte worden overgelaten aan de rechter, maar vraagt wellicht op bepaalde punten om wetgevend ingrijpen. Deze wetsevaluatie biedt niet de ruimte om specifiek onderzoek te doen naar hoger beroep en cassatie in de 305a-actie. De voor- en nadelen van bepaalde opties moeten nog in kaart worden gebracht.
- Introduceer een wettelijke regel die subjectieve cumulatie aan gedaagde zijde stroomlijnt.
- De wetssystematische keuze ligt voor of voeging en tussenkomst aan eisende zijde mogelijk zou moeten zijn in een 305a-procedure.

4.3.3 Doelstelling 3: Kwaliteitsbeoordeling t.b.v. bescherming benadeelden

De derde doelstelling van de WAMCA is om de kwaliteit van 305a-organisaties te verbeteren ten behoeve van de bescherming van benadeelden. Hiervoor kwam al aan bod dat professionals de aanwijzing van de EB positief waarderen in het licht van de doelstellingen van de WAMCA. Datzelfde positieve beeld bestaat in het algemeen ten aanzien van de *governance*-, financiering- en representativiteitseisen. Dat betekent niet dat deze strengere ontvankelijkheidstoets zonder kritiek is gebleven. Twee onduidelijkheden zijn besproken. Ten eerste de onduidelijkheid in de rechtspraak over de interpretatie van de toets of een 305a-organisatie voldoende middelen heeft voor en voldoende zeggenschap heeft over de 305a-actie. Deze vraag doet zich met name voor als sprake is van procesfinanciering door een derdenfinancier. Duidelijkheid hierover is van belang voor de rechtspraak en de bescherming van benadeelden. De vraag is of dit punt (op dit moment) tot wetgevend interveniëren dwingt of dat het creëren van duidelijkheid kan worden overgelaten aan de rechter of de markt. Als oplossing is door professionals gesuggereerd om richtsnoeren of een modelfinancieringsovereenkomst te laten ontwikkelen, zodat hierbij aansluiting kan worden gezocht door eisers en de rechter middelen en zeggenschap eenvoudig(er) kan toetsen.

Een tweede punt van onduidelijkheid is de interpretatie van het representativiteitsvereiste (artikel 3:305a lid 2, aanhef BW). Onduidelijk is, zowel bij reguliere als bij lid 6-acties, wanneer een rechter een kwantitatieve toets dan wel een kwalitatieve toets toepast. Bovendien is onduidelijk hoe de rechter deze toets invult en wanneer een belangenorganisatie vanuit kwantitatief oogpunt voldoende representatief is. Een kwantitatieve invulling van het representativiteitsvereiste (ook wel de relatie met de achterban genoemd) van lid-6-acties waarin wordt opgekomen voor een algemeen belang, of (breder) een ideëel doel, werkt niet goed (breed gedragen door alle professionals in uiteenlopende hoedanigheden en met

verschillende rollen). Zo'n actie kan immers juist gaan over het belang van minderheden of stemlozen. De sterke voorkeur bestaat (bij professionals) voor een kwalitatieve toets (ook wel de geschiktheid om op te komen voor de belangen genoemd). Er zijn ook uitspraken waarin de rechter expliciet hierop ingaat. In het algemeen kan uit deze rechtspraak worden afgeleid dat sinds 2023 het zogenaamde spreekbuis criterium een prominentere rol inneemt bij de beoordeling van representativiteit in lid-6-acties als het gaat om acties met een ideëel doel. Verschil van mening bestaat tussen professionals echter vooralsnog of een wettelijke herziening nodig is, omdat de rechtspraak op dit punt in ontwikkeling is.

De aanbevelingen ten aanzien van deze doelstelling zijn de volgende:

- Introduceer een kwalitatieve representativiteitstoets voor (in ieder geval) lid-6-acties (met een ideëel doel), waarbij de geschiktheid van de 305a-organisatie om op te komen voor de belangen die onderwerp zijn van de procedure wordt getoetst.
- Verdere duidelijkheid is gewenst over de interpretatie van de representativiteitseis in reguliere acties en in lid-6-acties.
- Duidelijkheid is gewenst over de betekenis zeggenschapstoets. Het (laten) ontwikkelen van richtsnoeren of een model financieringsovereenkomst kan een oplossing zijn.

4.3.4 Doelstelling 4: Voorkomen van excessen

Het ontvankelijkheidsvereiste dat voldoende zeggenschap over de 305a-vordering moet liggen bij de belangenorganisatie (en dus niet bijvoorbeeld bij een procesfinancier) is geïntroduceerd om excessen uit voorkomen. Zoals reeds opgemerkt, bestaat vooralsnog onduidelijkheid over wat het criterium 'zeggenschap' precies inhoudt. Ook gelden de opmerkingen die hiervoor zijn gemaakt over het vinden van een goede balans tussen coördinatie/efficiënte/effectiviteit en bescherming van benadeelden (en eventueel andere belanghebbenden, zoals gedaagden) in het overdenken van wetssystematische keuzes over de ontvankelijkheidsbeoordeling ook voor deze doelstelling. De aanbeveling ten aanzien van deze doelstelling is de volgende:

- Duidelijkheid is gewenst over de zeggenschapstoets.

4.3.5 Doelstelling 5: Stimuleren overleg en schikken

Uit de rechtspraakanalyse blijkt dat (in ieder geval) in twee 305a-acties is geschikt nog voordat de ontvankelijkheidsbeoordeling kon plaatsvinden. Andere schikkingen in 305a-acties zijn niet bekend (op het moment van afronden van het rechtspraakonderzoek). Dat kan wellicht worden verklaard, omdat het in lid-6-acties met een ideëel doel waarin wordt opgekomen voor een algemeen belang, het niet in de rede ligt om te schikken, en daarnaast pas in 10 reguliere acties een (voorlopig) definitief oordeel is gegeven over de ontvankelijkheid van de 305a-organisatie en -vorderingen. Schikken is bovendien (eenvoudigweg) niet altijd mogelijk of nodig. In het vragenlijstonderzoek is nog wel naar voren gekomen dat het forse tijdsverloop in de voorfase, en dan met name de onzekere ontvankelijkheidsbeoordeling, als neveneffect heeft dat een belangrijke prikkel om te schikken wordt weggenomen. Tevens zouden te brede of te hoge vorderingen een zaak 'niet-schikbaar' maken. Een andere bevinding is dat de schikkingsfase na aanwijzing van de EB maar vóór de inhoudelijke fase te vroeg komt in de 305a-procedure. De aanbeveling ten aanzien van deze doelstelling is de volgende:

- Geef de rechter de ruimte om de schikkingspoging voorafgaand aan de inhoudelijke beoordeling over te slaan of een poging daartoe te laten doen op een (later) moment.

4.3.6 Doelstelling 6: Voorkomen aanzuigende werking op buitenlandse partijen

Het vereiste van voldoende-nauw-verband met de Nederlandse rechtssfeer levert in de praktijk geen vraagpunten op. Ook de opt-in-mogelijkheid voor deelname van buitenlandse benadeelden levert geen vraagpunten op. Er zijn geen aanwijzingen (vooralsnog) dat de 305a-

actie een aanzuigende werking heeft op buitenlandse partijen. Er zijn geen aanbevelingen door ons (als onderzoekers) gedaan ten aanzien van deze doelstelling.

4.3.7 Doelstelling 7: Lichtere ontvankelijkheidstoets

Voor lid-6-acties geldt een lichtere ontvankelijkheidstoets; niet getoetst hoeft te worden aan de vereisten van lid 2 sub a-f en lid 5. Een eerste bevinding betreft het type vorderingen dat onder deze actie valt. De rechter maakt thans een onderscheid tussen lid-6-acties waarin wordt opgekomen voor een algemeen belang en groepsacties. De tekst van lid 6 maakt dit onderscheid niet. Een tweede bevinding is dat er regelmatig partijdebat bestaat over het antwoord op de vraag of het lichtere regime van lid 6 van toepassing is, wat gepaard gaat met tijdsverloop. Professionals geven echter aan dat de verwachting bestaat dat de rechtspraak voldoende duidelijkheid gaat bieden op dit punt. Om partijdebat te voorkomen zou een tweesporensysteem uitkomst kunnen bieden, omdat in lid-6-acties (met name) geïnstitutionaliseerde 305a-organisaties actief zijn. Een derde bevinding is dat onduidelijkheid bestaat over de betekenis van het criterium dat een vordering geen opmaat tot schadevergoeding mag behelzen. De onduidelijkheid zit in het onderscheid tussen ‘*is* de vordering een schadevergoedingsvordering’, ‘*kan* toewijzing van de vordering (eenvoudig) resulteren in een schadevergoeding’ en ‘*zal* – in de overtuiging van de rechter – toewijzing resulteren in een schadevergoedingsvordering’. De aanbeveling is de volgende:

- Duidelijkheid is gewenst over wat wordt bedoeld met ‘opmaat tot schadevergoeding’. Dit kan worden overgelaten aan de rechter.

Ten slotte blijven twee vraagstukken over die zich lenen voor toekomstig onderzoek, maar die eventuele aanpassingen van de huidige 305a-actie (zoals hiervoor gesuggereerd) niet in de weg staan. Ten eerste lijkt het relevant om onderzoek te doen naar de kosten van een reguliere en lid-6-actie in de rechtspraktijk voor de eisende partij, de gedaagde partij en de rechterlijke macht. Op basis hiervan kunnen veronderstellingen hierover worden getoetst. Een tweede onderwerp dat nader onderzoek verdient, is wat een maatschappelijk aanvaardbare beloning/winstmarge zou mogen zijn die de betrokkenen van een 305a-organisatie en/of een procesfinancier zou mogen ontvangen voor verrichte werkzaamheden dan wel gelopen (ondernemers)risico. Ten slotte is in overweging gegeven om eventuele wetswijzigingen naar aanleiding van dit onderzoek periodiek te monitoren. Het gaat immers om een relatief ‘jonge wet’ met maatschappelijke relevantie.

5. Ter afsluiting

De invoering van het WAMCA-regime, met name de mogelijkheid die dat biedt voor collectieve schadeafwikkeling, is positief ontvangen door professionals. Deze wetsevaluatie geeft aanleiding om de voortgang van de voorfase van de 305a-actie te bevorderen. Deze voorfase is mede geïntroduceerd om de 305a-actie te coördineren en te komen tot een effectieve en efficiënte 305a-actie. Deze drie begrippen (coördinatie, effectiviteit en efficiëntie) worden in de parlementaire geschiedenis vaak op één lijn gesteld, althans in één adem genoemd. In de rechtspraktijk is echter gebleken dat juist vanuit een oogpunt van efficiëntie en effectiviteit van de 305a-actie sommige verplichte onderdelen die coördinatie beogen, beter zouden kunnen worden losgelaten of aangepast. Daarbij moet wel bedacht worden dat iedere wetswijziging waarschijnlijk resulteert in een bepaalde mate van (nieuwe) onzekerheid. Bovendien moeten de belangen van benadeelden niet uit het oog moeten worden verloren. Het blijft in die zin (altijd) een zoektocht naar een goede balans.

Summary

1. Introduction

This evaluation of legislation examines how the collective action (hereinafter: collective action or WAMCA action are used interchangeably) in the Netherlands works in the light of the objectives of the Act on the Collective Redress of Mass Damages (*Wet afwikkeling massaschade in collectieve actie*, WAMCA). This Act entered into force on 1 January 2020. The legislator promised to evaluate these legislative amendments five years after their entry into force (Dutch State Gazette 2019, 130). The WAMCA amended Article 3:305a of the Dutch Civil Code (*Burgerlijk Wetboek*, DCC) and introduced Articles 1018b up to and including 1018m with the new Title 14a of the Dutch Code of Civil Procedure (*Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering*, DDCCP).

In a collective action, a representative organisation (associations or foundations established under Dutch law) can file a legal claim against a defendant in the interest of a group with a similar legal interest. In the previous statutory provision for a collective action, applicable before the entry into force of the WAMCA, the representative organisation could only claim an injunction (prohibition or court order) or a declaratory judgment. The WAMCA provides for, in addition to these claims, a possibility to claim for damages. In addition to this extension to collective claims for damages, the WAMCA strengthened the conditions of standing and admissibility for all collective claims. In addition, the WAMCA introduced a mandatory, clearly differentiated phasing of the WAMCA procedure. We will come back to this later. As an introduction, it is relevant to mention that a collective claim can relate to financial interests, but also to public and/or non-commercial interests, and can be brought against private individuals, private and public companies, and the government alike. In that sense, the WAMCA action has a broad reach under Dutch law.

This evaluation is part of an extensive study into the WAMCA action commissioned by the Research and Data Centre (*Wetenschappelijk Onderzoek- en Datacentrum*, WODC) in 2024. The first part concerns a comparative law study into access to the courts by representative organisations in non-commercial public interest actions (De Jong, Van Boom, Arons & Erken 2025). The evaluation, which is presented in this second part of the study, is broader in scope. It focuses on the functioning of the legislative amendments introduced by the WAMCA. The objectives of this WAMCA serve as an assessment framework.

2. Research question, sub-questions and method

This evaluation answers the following main question:

How does the WAMCA action work in legal practice in the light of the objectives of the WAMCA?

Two terms in the main question deserve explanation. The first term concerns ‘the WAMCA action.’ Contrary to what the word ‘the’ suggests, this evaluation does not focus on one type of WAMCA action, but two. This is due to the introduction of paragraph 6 in Article 3:305a DCC. As a result, there is a ‘regular action’ to which all the standing and admissibility conditions of Article 3:305a DCC apply. However, some actions are subject to a lighter standing and admissibility test. These actions are called ‘paragraph 6 actions’. It often concerns (non-commercial) public interest actions or (non-commercial) group actions. This evaluation relates to both WAMCA actions.

The second term that needs to be clarified is the term ‘legal practice’. This has been interpreted broadly. It relates first of all to the application and interpretation by the Dutch courts of the standing and admissibility conditions and procedural rules. In addition, this term refers to the experiences of professionals who are active in the field of the WAMCA actions. In the light of the legislator’s objectives with the WAMCA, the (experienced) success factors, clarities, ambiguities, bottlenecks, and gaps of the introduced regulations in legal practice have been identified and listed. No research has been done into other (societal) effects of the legislative amendments. The case law analysis was completed on 30 April 2025. The data collection of the other parts was completed in June 2025.

The main question was answered on the basis of the following sub-questions:

- What is the legal framework of the WAMCA action and what objectives are pursued according to the parliamentary history of the WAMCA?
- How many collective claims have been filed and assessed, and how does the judge interpret the standing and admissibility conditions and procedural rules of the WAMCA action? What clarities, ambiguities, obstacles, or gaps do the case law analysis show?
- What success factors, clarities, ambiguities, bottlenecks, and gaps with regard to the standing and admissibility conditions and procedural rules do professionals active in the field of the WAMCA action experience?

In order to be able to answer these questions, an analysis of the Central Register for Collective Actions (‘Central register’) and the published case law has been made. A total of 95 WAMCA actions were analysed (1 January 2020 until 30 April 2025). In addition, 6 focus group meetings were held. Furthermore, a questionnaire study was conducted. A broad group of professionals (with diverse backgrounds) who are active in practice in the field of the WAMCA action participated in the focus group meetings and the questionnaire research. Lawyers, interest groups, defendants and judges participated. Finally, a literature review was carried out (period January 2020 until June 2025). Recommendations were made based on these findings.

The answers to the sub-questions are set out in the interim conclusions of chapters 2-4. The following includes a description of the legal framework, the number of cases and claims, the general findings and then the findings per objective.

3. Assessment framework: objectives of the WAMCA

Objective 1: To enable collective redress

The first objective is to introduce a collective claim for damages. This action is possible for all types of damages, liabilities, and claimants. The WAMCA merely introduces a possibility of collective action for damages and did not change tort law and the law of damages. In order to achieve this objective:

- Article 3:305a DCC was amended and Title 14a of the DCCP was introduced, making the collective claim for damages possible for all types of mass harm cases;
- Section 6.1.10 of the DCC has been declared applicable to damage assessment, in which categorising victims, loss items and damage awards (*damage scheduling*) is one of the possibilities;
- In the absence of a settlement agreement between the litigating parties, the courts are given the authority to determine and impose a collective settlement of damages.

Objective 2: Coordinated, efficient and effective collective action

The second objective is to achieve a coordinated, efficient, and effective resolution of collective actions. In essence, these are three sub-objectives that – although they have an independent

significance – have hardly been mentioned separately from each other in parliamentary history. In essence, the aim is to prevent the ‘chaos of many individual claims and the litigation in multiple proceedings by different representative organisations about the same event’, ‘by treating mass cases for the same event or events on similar questions of fact or law as one case’. Three elements have been mentioned as crucial for an efficient and effective settlement: ‘coordination, streamlining and finality’. For the purpose of achieving this objective, a mandatory, clearly differentiated phasing has been introduced, consisting of:

- The obligation to register the summons (or an extract of it), so that other representative organisations are able to file a claim as well (preparatory phase). The period for this is (at least) three months (hereinafter: 3/6-month period).
- The standing and admissibility test of the representative organisation and the collective claim (Article 1018c (5) CPP). It is assessed whether: the standing and admissibility conditions of Article 3:305a DCC have been met; it is more efficient and effective to file a collection claim; the claim is not summarily unsound.
- The appointment of an Exclusive Representative (ER). An ER is in charge and is the primary point of contact (also as a representative of the other organisations not designated as ER and passed the standing and admissibility test —are parties to the WAMCA proceedings).
- Determining the strictly defined group whose interest are represented and offering an opt-out option to group members (domiciled in the Netherlands). The goal is to achieve finality for as many parties as possible. With an opt-out a group member can withdraw from the binding effect (*res iudicata*) of the judgment in the collective action.
- The mandatory settlement attempt/phase prior to the substantive assessment. The aim is to achieve an out-of-court finality for the represented group.
- In addition, it has been arranged that the WAMCA procedure takes precedence over other individual proceedings dealing with the same facts or points of law (those other proceedings are suspended for at least one year).

Objective 3: Quality assessment of representative organisations for the protection of injured parties

The third objective of the WAMCA is to improve the quality of representative organisations for the protection of injured parties. The standing and admissibility of the representative organisation has to be tested ‘more intensively’ by enshrining the Claimcode (a soft law instrument) in statutory provisions in the WAMCA. This intensified assessment entailed a tightening of the eligibility requirements in terms of *governance*, funding, and representativeness. In order to achieve this objective:

- An intensified assessment of the standing and admissibility of the representative organisation is introduced.
- The safeguard test tightened: representativeness requirement and specific requirements for the organisation. The specific requirements that Article 3:305a(2), (3) and (5) DCC imposes on the representative organisation concern internal supervision; the opportunities for representative individuals to participate in decision-making; an assessment of the financial resources and control (over the legal procedure) of the board of the representative organisation; transparency requirements; an experience and expertise test; directors must be non-profit-seeking; a management report and annual accounts must be drawn up and the management report is subject to an obligation to publish.
- The obligation to appoint an ER was introduced.

Objective 4: Preventing excesses

The fourth objective is to prevent WAMCA actions from becoming a sanctuary for commercially minded organisations which do not have the interests of the parties they claim to represent as primary focus but their own commercial interest. This objective is related to the previous objective. However, it has a more specific approach: preventing excesses. It serves as a filter. For the purpose of achieving this objective:

- Every representative organisation must be willing to become ER.
- Strict standing and admissibility conditions apply.
- Directors involved in the establishment of the representative organisation may not have a direct or indirect profit motive.
- A representative organisation must have financial resources and expertise to conduct the WAMCA procedure.
- The control over the legal action and settlement must lie to a sufficient extent with the representative organisation (also in the light of the financing construction).
- A representativeness requirement is codified.

Objective 5: Stimulate consultation and settlement

The fifth objective is to make out-of-court settling more attractive. It is repeatedly made clear that a collective settlement is preferable to a collective action. The existence of a collective action should act as a deterrent not to settle. For the purpose of achieving this objective:

- Mandatory moments for (settlement) consultations have been introduced into various phases of the WAMCA action, namely: prior to summons (two-week period), and after the appointment of the ER and prior to the substantive assessment of the collective claim(s) by the court.
- An ER is appointed to represent the interests of the strictly defined group.

Objective 6: Preventing a pull effect on foreign parties

The sixth objective is to prevent the WAMCA action in the Netherlands from being too attractive effect for foreign parties. Such a pull effect can lead to a serious burden on the Dutch judiciary, and it can have a negative effect on the business climate. For the purpose of achieving this objective:

- The admissibility requirement that the legal action must have a sufficiently close connection with the Dutch legal sphere has been introduced.
- (in principle) an opt-in option for the participation of foreign injured parties in a 305a action before the Dutch court applies instead of the opt-out mechanism applicable to parties domiciled in the Netherlands.

Objective 7: Lighter standing and admissibility test of actions due to non-expediency heavy test

The final purpose of the WAMCA is to omit the assessment of the admissibility requirements in the case of WAMCA actions for which it is not appropriate to assess all admissibility requirements. For the purpose of achieving this objective: Article 3:305a paragraph 6 DCC has been introduced. This paragraph states that an interest group can be admissible without having to assess the requirements of paragraph 2 subparagraph a up to and including e and paragraph 5 (it must be assessed against paragraph 1 and the representativeness requirement). The legal action must then have been brought with a non-commercial purpose and have a very limited financial interest. Also, the nature of the action brought by the representative organisation, or by the persons in whose interests the action has been brought, gives rise to the lighter standing and admissibility test. However, this particular WAMCA action excludes claiming monetary damages. We will come back to this paragraph 6 action below.

4. Findings

The findings of this legislative evaluation are discussed below. First of all, more context is given by the discussion of the numbers. Then four general findings are discussed. Finally, the specific findings are presented for each objective.

4.1 Findings on numbers

If we look at the numbers, the first thing that becomes clear is that the register contains a total of 95 collective actions to which the WAMCA regime applies (from 1 January 2020 to 30 April 2025). It concerns 71 305a proceedings on the merits; the rest are summary proceedings. From the total numbers, it has been concluded that, if this number is compared to the counts of the 305a action under the old regime before 2020, the average number of collective actions seems to have decreased. Another observation is that of the 26 proceedings on the merits completed, most are Member 6 actions (73%). Of the completed proceedings on the merits, only 5 are regular 305a cases on the merits (compensation cases) (23%). The case law analysis shows in two ways that the admissibility assessment of the regular action seems to go less 'smoothly'. First of all, it appears that until 30 April 2025, a collective claim is admissible in 25 paragraph 6 actions, while the same final judgment was only given in 10 regular 305a actions. The fact that the admissibility assessment of the regular collective action proceeds less smoothly than the paragraph 6 action also seems to be reflected in the calculation of the processing times of the admissibility assessment at the first instance. Moreover, it appears that up to 30 April 2025, a collective claim was considered admissible in 25 paragraph-6 actions, while the same judgment was only given in 10 regular collective actions in the same period. If the focus is on the 305a proceedings on the merits and the admissibility regime, it becomes clear that the number of regular 305a actions and paragraph 6 actions does not differ very much (par. 6: 29 / regular: 25), but that the percentage of finished paragraph 6 cases is considerably higher (par. 6: 55% finished / regular: 21 % finished). A collective action is considered finished if a substantive final judgment has been given on the claims (or the claims have been declared inadmissible) and no appeal or cassation has been lodged (on 30 April 2025). Relevant in this context is that there is still no final judgment on collective damage settlement; The collective actions in which damages are claimed are still pending in the first instance or on appeal.

4.2 General findings

This legislative evaluation has resulted in four general findings. First, the results of chapter 4 show that professionals active in the field of collective actions are positive about the existence of the collective (compensation) action; and consider its existence as a success factor. The second general finding concerns the new procedural law introduced by the WAMCA. These new procedural rules relate in particular to the mandatory, clearly distinguished, phased procedure of the collective claims. A general finding is that the mandatory prescribed and clearly differentiated phasing ensures that the progress of the collective action is a point of attention; The law has little flexibility for the judge on this point. The impression has arisen that the desired coordination of the collective action is at the expense of its effectiveness and efficiency, while these three concepts have often been mentioned in the same breath in parliamentary history. Several concrete recommendations relate to this general finding. A third general finding is that no collective settlement of damages has taken place on the basis of the WAMCA regime. The preliminary phase (prior to the substantive hearing) seems to take so much time that collective compensation claims have often not yet been dealt with substantively. A fourth general finding is that any legislative amendment of this magnitude leads to ambiguities and possible bottlenecks in legal practice, as is also the case of the WAMCA. Clarity is required on certain points (which does not always have to involve new legislation or

amendments). Because of the fourth general finding, it was decided to suggest technical legislative amendments that promote the progress of the procedure and support of all professionals involved (including judges). This results in a considerable number of recommendations. It should not be inferred from that number that the WAMCA is perceived as negative; the introduction of the WAMCA, in particular the possibility that this Act offers for collective claims settlement, has – as mentioned above – been positively appreciated by professionals.

4.3 Findings and recommendations by objective

In addition to general findings, the evaluation of the law also yields findings with regard to the various objectives. These are discussed below, including the suggested recommendations. With regard to these recommendations, it is relevant to explain the wording (in advance). Four types of recommendations have been suggested: (1) recommendations that relate to concrete suggestions for legislative amendments and with which we therefore address the legislator (recognisable by the terms 'consider', 'give' and 'introduce'); (2) recommendations for clarification of concepts or parts of the procedure and with which we do not necessarily address the legislator (clarification can also be provided by the courts) (recognisable by 'clear is desirable about'); (3) legislative systematic choices that emerge from this evaluation; and (4) suggestions for monitoring the functioning of the collective procedure.

4.3.1 Objective 1: Enable collective redress

Participants in the focus group meetings and respondents in the questionnaire survey indicated that it is good that the collective compensation action is there. The possibility of bundling claims (in both the regular and the paragraph 6 action) is also positively valued. The number of findings on this objective is limited due to the lack of collective proceedings in which a collective settlement of damages has been established. Judges have ruled that there is a need to use an *amicus curiae*, so that experts in the field of collective damage assessment can think about an adequate settlement. This is preferred, rather than the appointment of an expert, because the latter is accompanied by (again) a lot of party debate. In legal practice, the question has also arisen whether a claim for referral to proceedings for the determination of damages fits within the collective action regime. If this is the case, it would mean that one or more proceedings on the merits would follow after liability has been established in main collective proceedings. The key question is whether such a reference fits within the well-defined procedure currently laid down in Title 14a of the Dutch Code of Civil Procedure (in particular Article 1018i DCCP). In this context, it is also relevant whether it would concern individual damage assessment proceedings in which individual damages are (still) determined, or whether the court in the damage assessment proceedings may determine the collective settlement of damages within the framework of the collective action (and thus a second 305a action is conducted, but in the form of damage assessment proceedings). Finally, the question has arisen in the literature whether the current principles of compensation law offer sufficient scope for collective claims handling.

The recommendations regarding this objective are the following:

- Consider whether judges should be given the opportunity to use an *amicus curiae* in a collective action.
- The legislative systemic choice whether a claim for referral to follow-up proceedings for the determination of damages fits in with the WAMCA procedure.
- Monitor the way in which the court reaches a collective claim settlement, and whether the applicable compensation law offers sufficient room for reasonable collective damages.

4.3.2 Objective 2: Coordinated, efficient and effective collection action

This objective seems to be the least achieved of all objectives, in particular because of the long duration of the preliminary phase of a collective procedure under the WAMCA regime. This point is in line with the general finding that the mandatory prescribed and clearly differentiated phasing ensures that the progress of the preliminary phase of the collective action is a point of attention. Findings have been made on various components, concentrating here on the findings relating to the recommendations. For other findings, reference is made to par. 5.5.3.

With regard to the preparatory phase, it is unclear whether the court may rule on incidental claims during the 3/6-month period. Moreover, in paragraph 6 actions, it has not yet happened that another interest group has a summons registered within this mandatory 3/6-month period. The following recommendations were made:

Consider giving the court room to skip the 3/6-month period in paragraph-6 actions if another representative organisation is unlikely to register. The regular rules on intervention and joinder should then continue to apply. Clarity is required about whether it should be possible to assess (certain) incidental claims before the 3/6-month period has expired (Article 1018c (3) DCCP). According to professionals, the admissibility phase (Article 1018c paragraph 5 DCCP in conjunction with Article 3:305a DCC) contributes to the passage of time in the preliminary phase. We will discuss the specific findings on this part in more detail below, under objective 3. To reduce the time lapse of this phase, various suggestions have been made by professionals. It has been suggested: to reduce the defendants' ability to defend themselves; in the case of *repeat players* on the claimant's side, to only assess admissibility requirements that are relevant to the collective action at hand. It has also been suggested to introduce a two-track system. The first track would then consist of a certification system, whereby the existing system of Articles 3:305e and 305c DCC could be extended to Dutch representative organisations that could also be certified for domestic collective actions in this way, provided that such certification would not only be possible for consumer actions, but for all collective actions (regular and paragraph 6). The second track concerns the possibility of the court to review the standing and admissibility of the representative organisation on an ad hoc basis (in accordance with Article 3:305a of the Dutch Civil Code. With regard to these legislative systematic choices, it is important to note that adjustment of the standing and admissibility assessment must be made in a well-considered manner because of the other purpose of this test: protection of the interests of interested parties. There must be a good balance between coordination/efficiency/effectiveness on the one hand and protection on the other. With regard to the admissibility phase, it is still unclear whether Article 3:305a (1) DCC (the requirement of similar interests) and Article 1018c(5)(b) DCCP (with regard to sufficiently similar facts and points of law) apply to the same standard of review. In the light of all this, the following recommendations have been made:

- Clarity is desirable as to whether the sufficiently similar interest test of Article 3:305a (1) DCC and sufficiently similar facts and legal questions test of Article 1018c(5)(b) DCCP concern the same standard of review. This is to prevent unnecessary repetition.
- The legislative system choice whether a different legal system should be chosen for the standing and admissibility test, especially when it comes to repeat players on the claimant side. A two-track system seems to deserve consideration.

The phase after the standing and admissibility assessment consists of the appointment of the Exclusive Representative. It follows from the questionnaire research that the designation of the ER is generally experienced as neutral/positive in the light of the achievement of the objectives. The case law research does show that the directing role of the ER in the collective compensation action can hardly be tested, because the admissibility assessment was only completed in 10 cases during the investigation period. Courts indicate that the ER does not always take its

directing role to the same extent. The appointment of the ER in paragraph 6 actions also creates a bottleneck. The ER regime is attributed to the situation in which several representative organisations proceed to register entry. This situation has not yet arisen in paragraph 6 actions. What has happened is that one 305a organization registers, or that several interest groups register one summons together. In these cases, the court does not always appoint an ER, but the question is whether the law provides that leeway. The following recommendations were made:

- Introduce a legal rule on (abolishing the obligation on) appointing of an ER if one representative organisation makes a register entry, or if several representative organisations jointly register one summons. An alternative is: give the courts the opportunity by law to skip this step in these cases.
- Monitor whether the role of the ER should be strengthened in the future by legal intervention.

The phase after the designation of ER consists of determining the narrowly defined group and their legal claim. In this phase, an opt-out option is also offered to group members. In paragraph 6 actions in particular, this phase results in bottlenecks. Firstly, some paragraph 6 actions focus on a group that is diffuse and indeterminate, which makes it impossible to identify a narrowly defined group. The court therefore does not always do this, but the question is whether the law offers this leeway. Second, the opt-out option does not always have a function as a representation of a public interest in which no one can escape the court's judgment on that point. It happens that judges do not offer an opt-out option in these types of cases. The question, however, is whether the law offers this space.

The following recommendations were made:

- Give the court the leeway by law not to establish a narrowly defined group as a group that is diffuse and indeterminate, so that its determination is not possible.
- Give the court the leeway by law to skip the opt-out phase in the case of a paragraph 6 action if it defends a public interest in which an individual cannot opt out of the outcome.

The next phase is the settlement phase, which is discussed in more detail below with the findings on Objective 5. Three topics are discussed here. First, the WAMCA introduced (almost) no rules for appeal and cassation in a collective procedure. The lack of rules on appeal and cassation is – on certain points – considered a lacuna. So far, little attention has been paid to this theme in the literature. It is beyond the scope of this legislative evaluation to make recommendations on the introduction of procedural rules for appeal or cassation in collective actions, given the limited extent to which this has been the case in the period under investigation. We do recommend that you do follow-up research into this. The second topic that needs attention is subjective accumulation. Subjective accumulation on the claimant side (for example, of an individual claim in addition to a 305a claim) can have advantages for claimants, for example because of the possibilities of appeal to the European Court of Human Rights (ECtHR). Case law differs on this point. Subjective accumulation on the defendant's side also raises questions, especially if different 305a organizations address other defendants (possibly with different claims). A solution proposed in the focus groups is to determine that all subpoenaed parties are deemed to be defendants in relation to all representative organisations. This suggestion calls for legislative action. Finally, the theme of joinder and intervention was discussed. The WAMCA does not introduce any special rules for joinder and intervention in collective actions. This is experienced as a gap. The key question is whether joinder and intervention on the claimant side fit within a collective procedure with a preparatory phase in which other parties can register as a representative organisation.

The following recommendations were made:

- Create clarity about the principles for appeal and cassation. Crystallizing this can be left to the courts to a certain extent but may require legislative intervention on certain points. This law evaluation does not provide the scope to investigate specifically the appeal and cassation in the 305a action. The advantages and disadvantages of certain options have yet to be identified.
- Introduce a legal rule that streamlines subjective accumulation on the defendant's side.
- Create clarity about whether joinder and intervention on the claimant side is possible in a 305a action. If this should not be possible, it requires a change in the law.

4.3.3 Objective 3: Quality assessment for the protection of injured parties

The third objective of the WAMCA was to improve the quality of representative organisations for the protection of stakeholders. It has already been discussed above that professionals rate the designation of the ER positively in the light of the objectives of the WAMCA. The same positive picture generally exists with regard to the *governance*, financing and representativeness requirements. That does not mean that this stricter admissibility test has remained without criticism. Two ambiguities were discussed. Firstly, the lack of clarity in legal practice about the interpretation of the test of whether a representative organisation has sufficient resources for and sufficient control over the collective action. This question arises in particular if litigation funding is provided by a third-party financier. Clarity about this is important for legal practice and the protection of stakeholders. The question is whether this point (at the moment) forces legislative intervention or whether the creation of clarity can be left to the courts or the market. As a solution, professionals have suggested that guidelines or a model financing agreement should be developed, so that the plaintiffs can join in, and the court can review resources and control more easily. A second point of uncertainty is the interpretation of the representativeness requirement (Article 3:305a (1) and (2) DCC). It is unclear in the case of regular and paragraph 6 actions when a judge applies a quantitative test or a qualitative test. Moreover, it is unclear how the court interprets this test and when an interest group is sufficiently representative from a quantitative point of view. A quantitative interpretation of the representativeness requirement (also known as the relationship with the constituency) of paragraph 6 actions in which a general interest, or (broader) an idealistic goal, is defended, does not work well (widely supported by all professionals in various capacities and with distinct roles). After all, such an action can be about the interests of minorities or the voiceless. There is a strong preference (for professionals) for a qualitative test (also called the suitability to stand up for interests). There are also judgments in which the court explicitly addresses this. In general, it can be deduced from this case law that since 2023, the so-called mouthpiece criterion has taken on a more prominent role in the assessment of representativeness in paragraph 6 actions when it comes to actions with a non-commercial objective.

There is still a difference of opinion between professionals as to whether a legal revision is necessary because case law on this point is under development.

The recommendations regarding this objective are the following:

- Introduce a qualitative representativeness test for (at least) paragraph 6 actions (with a non-commercial objective), in which the suitability of the representative organisation to act in the non-commercial interests that are the subject of the procedure is tested.
- Further clarity is desirable about the interpretation of the representativeness requirement in regular actions and in paragraph 6 actions. This can be left to the courts.
- Clarity is desirable about the meaning of the control test. The development of guidelines or a model financing agreement can be a solution.

4.3.4 Objective 4: Prevention of excesses

The admissibility requirement that sufficient control over the collective claim must lie with the interest group (and not, for example, with a litigation funder) was introduced to prevent excesses. As already noted, there is still uncertainty about what exactly the criterion of 'control' entails. Also, the remarks made above about finding a good balance between coordination/efficiency/effectiveness and protection of injured parties (and possibly other interested parties, such as defendants) in considering legislative systematic choices about the admissibility assessment also apply to this objective. The recommendation with regard to this objective is the following:

- Provide clarity about the control test.

4.3.5 Objective 5: Stimulate consultation and settlement

The case law analysis shows that (at least) two collective actions were settled even before the admissibility assessment could take place. Other settlements in collective actions are not known (at the time of completion of the judicial investigation). This can perhaps be explained by the fact that it is not reasonable to settle in paragraph 6 actions with an idealistic goal in which a general interest is defended and, in addition, only in 10 regular actions a (provisional) final judgment was given on the standing and admissibility of the representative organisation and its collective claims. Moreover, settling is (simply) not always possible or necessary. The questionnaire study did show that the considerable time lapse in the preliminary phase, and in particular the uncertain admissibility assessment, has the side effect of removing the incentive to settle. In addition, claims that are too broad or too high would make a case 'not settable'. Another finding is that the settlement phase after the designation of the ER but before the substantive phase comes too early in the collective procedure. The recommendation with regard to this objective is the following:

- Give the judge the space to skip the settlement attempt prior to the substantive assessment or to have an attempt to do so at a (later) time.

4.3.6 Objective 6: Preventing pull on foreign parties

The requirement of a sufficiently close connection with the Dutch legal sphere does not raise any questions in practice. The opt-in option for the participation of foreign injured parties also does not raise any questions. There are no indications (as yet) that the 305a action has an attractive effect on foreign parties. No recommendations have been made in relation to this objective.

4.3.7 Objective 7: Lighter admissibility test

A lighter admissibility test applies to paragraph 6 actions; it is not necessary to assess against the requirements of paragraph 2 (a) to (f) and paragraph 5. A first finding concerns the type of claims covered by this action. The court now makes a distinction between paragraph 6 actions in which a general interest is defended and group actions. The text of paragraph 6 does not make this distinction. A second finding is that there is regular party debate about the answer to the question whether the lighter regime of paragraph 6 applies, which is accompanied by the passage of time. However, professionals indicate that it is expected that case law will provide sufficient clarity on this point. In order to prevent party debate, a two-track system could offer a solution, because institutionalised representative organisations are (mainly) active in paragraph 6 actions. A third finding is that there is a lack of clarity about the meaning of the criterion that a claim may not be a 'prelude to compensation.' The lack of clarity lies in the distinction between 'is the claim a claim for damages', 'can granting the claim (easily) result in damages' and 'will – in the opinion of the court – awarding the claim result in a claim for damages'. The recommendation is the following:

- Provide clarity about the meaning of 'prelude to compensation.' This can be left to the court.

Finally, two issues remain that lend themselves to future research, but which do not stand in the way of the adjustments to the current collective action (as mentioned above). First, it seems relevant to investigate the costs of a regular and paragraph 6 action in legal practice for: the plaintiff, the defendant, and the judiciary. Based on this, assumptions about this can be tested. A second study that is recommended is that of what a socially acceptable remuneration/profit margin that the parties involved should receive from a representative organization and/or a litigation funder for work performed or (entrepreneurial) risk incurred. Finally, it was suggested that any legislative changes as a result of this investigation should be monitored periodically. It is a relatively 'young law' with social relevance.

5. Concluding remarks

The introduction of the WAMCA, in particular the possibility that this Act offers for dealing with collective claims, has generally been received positively. Nevertheless, this law evaluation results in quite some recommendations. That does not mean that the proverbial 'baby' should be thrown out with the bathwater. The findings of this evaluation give reason to promote the progress of the preliminary phase of the collective action. This preliminary phase was partly introduced to coordinate the collective action and to achieve an *effective* and *efficient* collective action. These three concepts are often discussed simultaneously in parliamentary history. However, legal practice has shown that in order to improve the efficiency and effectiveness of the collective action, some mandatory elements aimed at coordination could be abandoned or modified. It must be borne in mind, however, that any legal amendment is likely to result in (new) uncertainty. Moreover, when deciding whether it is appropriate to adopt amendments, the interests of injured parties should not be lost sight of. In that sense, it is (again) a search for a (new) good balance.

Lijst van afkortingen

AA	Ars Aequi
ARvS & NR	Advies Raad van State en Nader Rapport
AVG	Algemene Verordening Gegevensbescherming (PbEU [2016] L119/1)
AV&S	Aansprakelijkheid, Verzekering en Schade
BER	Beslag Executie & Rechtsvordering in de praktijk
BW	Burgerlijk Wetboek
EB	Exclusieve Belangenbehartiger in de zin van artikel 1018c lid 1 sub c Rv
EHRM	Europees Hof voor de Rechten van de Mens
EVRM	Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens
FR	Tijdschrift voor Financieel Recht
HPV	Haags Productaansprakelijkheid Verdrag
HvJ EU	Hof van Justitie van de Europese Unie
MvA	Memorie van Antwoord
MvT	Memorie van Toelichting
MvO	Maandblad voor Ondernemingsrecht
MvV	Maandblad voor Vermogensrecht
NIPR	tijdschrift Nederlands Internationaal Privaatrecht
NnEV	Nota naar aanleiding van het Eindverslag
NnV	Nota naar aanleiding van het Verslag
NnNV	Nota naar aanleiding van het Nader Verslag
NTBR	Nederlands Tijdschrift voor Burgerlijk Recht
NvW	Nota van Wijziging
O&F	Onderneming & Financiering
Rv	Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering
RvS	Afdeling advisering van de Raad van State
Stb.	Staatsblad
Trb.	Tractatenblad
TC	Tijdschrift Conflicthantering
TvC	Tijdschrift voor Consumentenrecht & handelspraktijken
TCR	Tijdschrift voor Civiele Rechtspleging
TvI	Tijdschrift voor Insolventierecht
TOP	Tijdschrift voor de Ondernemingsrechtpraktijk
TPR	Tijdschrift voor Privaatrecht
TRA	Tijdschrift Recht en Arbeid
TVP	Tijdschrift voor Vergoeding Personenschade
TvPP	Tijdschrift voor de Procespraktijk
V	Verslag
VAST	Verzekeringsrecht Aansprakelijkheid Schade en Toezicht
VSO	Verslag van een Schriftelijk Overleg
VV	Voorlopig Verslag
VvE	Vereniging van Eigenaren
VvW	Voorstel van Wet
VWEU	Verdrag betreffende de Werking van de Europese Unie (PbEU [2016] C202/47)
WAMCA	Wet afwikkeling massaschade in collectieve actie 2020 (<i>Stb.</i> 2019, 130), laatstelijk gewijzigd (<i>Stb.</i> 2022, 459)
WCA	Wet collectieve actie 1994 (<i>Stb.</i> 1994, 269), laatstelijk gewijzigd (<i>Stb.</i> 2013, 255)

WCAM	Wet collectieve afwikkeling massaschade 2005 (<i>Stb.</i> 2005, 380), laatstelijk gewijzigd (<i>Stb.</i> 2013, 255)
Wet CAO	Wet op de collectieve arbeidsovereenkomst (<i>Stb.</i> 1927, 415), laatstelijk gewijzigd (<i>Stb.</i> 2006, 706)
WODC	Wetenschappelijk Onderzoek- en Datacentrum

Inhoudsopgave

VOORWOORD	3
SAMENVATTING	4
SUMMARY	15
LIJST VAN AFKORTINGEN	26
INHOUDSOPGAVE	28
HOOFDSTUK 1 ONDERZOEKSOPZET	30
1.1 INLEIDING	30
1.2 HOOFDVRAAG, DEELVRAGEN EN BEGRENZING ONDERZOEK	31
1.3 TERMINOLOGIE	32
1.4 ONDERZOEKSAANPAK EN METHODEN	35
1.5 STRUCTUUR VAN HET RAPPORT	36
HOOFDSTUK 2 WETTELIJK KADER EN DOELSTELLINGEN	37
2.1 INLEIDING	37
2.2 METHODEN	37
2.3 DE BREDERE CONTEXT VAN DE COLLECTIEVE (SCHADEVERGOEDINGS)ACTIE	38
2.4 DE WET AFWIKKELING MASSASCHADE IN COLLECTIEVE ACTIE 2020 (WAMCA)	42
2.5 ANDERE RELEVANTE VEREISTEN, VERWEREN EN REGULERING	63
2.6 TUSSENCONCLUSIE: DEELVRAAG 1.....	68
HOOFDSTUK 3 REGISTER- EN RECHTSPRAAKANALYSE	72
3.1 INLEIDING	72
3.2 ONDERZOEKSAANPAK EN METHODEN	72
3.3 AANTALLEN EN DOORLOOPTIJDEN	74
3.4 ARTIKEL 1018C LID 1-3 RV: DAGVAARDING, REGISTERAANTEKENING EN WACHTTERMIJN	82
3.5 ARTIKEL 3:305A LID 6: LID-6-ACTIE.....	84
3.6 ARTIKEL 1018C LID 5 SUB A RV: TOETSING AAN ARTIKEL 3:305A BW	88
3.7 ARTIKEL 1018C LID 5 SUB B RV: COLLECTIEVE VORDERING IS EFFICIËNTER EN EFFECTIEVER	119
3.8 ARTIKEL 1018C LID 5 SUB C RV: VORDERING NIET SUMMIERLIJK ONDEUGDELIJK	122
3.9 ANDERE RELEVANTE VEREISTEN, VERWEREN EN REGULERING	124
3.10 AANWIJZING EB, AFBAKENING VORDERING EN GROEP, MEDEDELING EN OPT-OUT-MOGELIJKHEID	129
3.11 ARTIKEL 1018G RV: BEPROEVEN SCHIKKING	133
3.12 INHOUDELIJKE BEOORDELING: VERWIJZING NAAR SCHADESTAAT	135
3.13 VOEGING EN TUSSENKOMST	135
3.14 SUBJECTIEVE CUMULATIE	139
3.15 HOGER BEROEP EN CASSATIE.....	142
3.16 KORT GEDING	147
3.17 TUSSENCONCLUSIE: DEELVRAAG 2	148
HOOFDSTUK 4 ERVARINGEN VAN (JURIDISCHE) PROFESSIONALS MET DE 305A-ACTIE.....	156
4.1 INLEIDING	156
4.2 ONDERZOEKSAANPAK	156
4.3 FOCUSGROEPBIJEENKOMSTEN: EERSTE INVENTARISATIE ERVARINGEN.....	156
4.4 AANVULLEND VRAGENLIJSTONDERZOEK	174
4.5 FOCUSGROEPEN AAN EINDE VAN ONDERZOEKSPERIODE	196
4.6 TUSSENCONCLUSIE: DEELVRAAG 3.....	202
HOOFDSTUK 5 BEVINDINGEN EN AANBEVELINGEN	212
5.1 INLEIDING	212
5.2 ONDERZOEKSVRAAG EN DEELVRAGEN	212
5.3 ALGEMENE BEVINDINGEN	213

5.4 COLLECTIEVE SCHADEAFWIKKELING MOGELIJK MAKEN.....	215
5.5 KOMEN TOT EEN GECOÖRDINEERDE, EFFICIËNTE EN EFFECTIEVE AFWIKKELING VAN 305A-ACTIES.....	217
5.6 KWALITEITSBEOORDELING T.B.V. BESCHERMING VAN BENADEELDEN/BETROKKENEN.....	226
5.7 VOORKOMEN VAN EXCESSEN.....	229
5.8 STIMULEREN VAN OVERLEG EN SCHIKKINGEN.....	230
5.9 VOORKOMEN AANZUIGENDE WERKING OP BUITENLANDSE PARTIJEN	232
5.10 LICHTERE ONTVANKELIJKHEIDSTOETS VAN ACTIES VANWEGE NIET-OPPORTUNITEIT ZWARE TOETS	232
5.11 INTERMEZZO: VERDRAG VAN AARHUS	233
5.12 AANBEVELINGEN.....	234
5.13 EPILOOG.....	238
LITERATUURLIJST	239
BIJLAGE I. RELEVANTE WETSBEPALINGEN	248
BIJLAGE II. INFORMATIEBRIEF FOCUSGROEPBIJEENKOMSTEN FEBRUARI EN APRIL 2025	256
BIJLAGE III. INFORMATIEBRIEF VRAGENLIJSTONDERZOEK	258
BIJLAGE IV. VRAGENLIJST	259
BIJLAGE V. SAMENSTELLING BEGELEIDINGSCOMMISSIE.....	277

Hoofdstuk 1 Onderzoeksopzet

1.1 Inleiding

Deze wetsevaluatie beoogt inzichtelijk te maken hoe de collectieve 305a-actie (305a-actie) werkt in het licht van de doelstellingen van de Wet afwikkeling massaschade in collectieve actie (WAMCA), in werking getreden op 1 januari 2020.¹ De WAMCA past artikel 3:305a Burgerlijk Wetboek (BW) aan en voerde de artikelen 1018b t/m 1018m Rv in met de nieuwe Titel 14a, derde boek Rv (Titel 14a Rv). Deze wijzigingen zijn fors. Er is zowel een nieuwe ontvankelijkheidstoets als een nieuw procesrecht (een nieuwe gefaseerde procedure) geïntroduceerd voor de 305a-actie. Toegezegd is deze wijzigingen vijf jaar na inwerkingtreding van de WAMCA te evalueren.² In deze wetsevaluatie staat de werking van het regelgevend kader van de 305a-actie in de eerste (ruim) vijf jaar na de introductie daarvan centraal. De doelstellingen van de wet gelden als toetsingskader. In het licht daarvan wordt geïnventariseerd wat succesfactoren, (ervaren) duidelijkheden, onduidelijkheden, knelpunten en leemtes zijn van de ingevoerde regelgeving. Op basis daarvan worden in het afsluitende hoofdstuk aanbevelingen gedaan.

Een 305a-actie biedt een belangenorganisatie de mogelijkheid om ten behoeve van een groep personen of bepaalde belangen in rechte een vordering in te dienen. Deze 305a-actie heeft een lange voorgeschiedenis. In 1994 is deze actie gecodificeerd.³ Een belangenorganisatie kan vanaf dat moment al (onder bepaalde voorwaarden) een verklaring voor recht, een gebod en een verbod vorderen bij de rechter. Maar reeds voorafgaand aan deze codificatie was belangenorganisaties toegestaan op te komen voor een collectief (belang) bij de rechter.⁴ In die zin vormt het in 1994 ingevoerde artikel 3:305a BW een gedeeltelijke⁵ codificatie van bestaande mogelijkheden tot collectief procederen.

Tot 1 januari 2020 kon een collectieve *schadevergoedings*vordering niet worden ingediend. Lid 3 van het toen geldende artikel 3:305a BW verzette zich daartegen. Om toch tot een collectief compensatiemechanisme te komen, is in eerste instantie de Wet collectieve afwikkeling massaschade (WCAM) in het leven geroepen (2005), waarmee een schikkingsovereenkomst tussen een belangenorganisatie en de gedaagde(n) verbindend verklaard kon worden door de rechter.⁶ Maar die mogelijkheid bleek niet afdoende, omdat zonder ‘stok achter de deur’ een schikking niet altijd in het vooruitzicht lag, en de afwikkeling van massaschade achterwege bleef.

¹ Wet afwikkeling massaschade in collectieve actie 2020 (*Stb.* 2019, 130), laatstelijk gewijzigd (*Stb.* 2022, 459).

² Artikel IV Gewijzigd voorstel van wet, *Kamerstukken I* 2018/2019, 34608, nr. A.

³ Wet collectieve actie 1994 (*Stb.* 1994, 269), laatstelijk gewijzigd (*Stb.* 2013, 255).

⁴ HR 27 juni 1986, ECLI:NL:HR:1986:AD3741, *NJ* 1987/743, m.nt. W.H. Heemskerk, r.o. 3.2 (*Contact Milieubescherming Noord-Holland, Vereniging Milieudefensie & De Oeverlanden Blijven/Amsterdam*). Ook al vóór 1994 en vóór *De Nieuwe Meer* was op meerdere terreinen van het recht in verschillende wetten aan bepaalde belangenorganisaties de bevoegdheid toegekend, *Kamerstukken II* 1991/92, 22486, nr. 3, p. 2 (MvT). Zie ook HR 1 juli 1983, ECLI:NL:HR:1983:AD5666, *NJ* 1984/360, m.nt. M. Scheltema r.o. 3.2 (*Staat/LSV*).

⁵ Vgl. art. 6:240-242 BW dat aan Nederlandse belangenorganisaties van personen die een beroep of bedrijf uitoefenen of van eindgebruikers van niet voor een beroep of bedrijf bestemde goederen of diensten de mogelijkheid geeft bepaalde bedingen in bepaalde algemene voorwaarden onredelijk bezwarend te doen verklaren. Zie voor een overzicht van verschillen tussen de 305a- en de 240/242-procedure: Wessels & Pavillon 2017, p. 469. Op grond van art. 15 en 16 Wet CAO kunnen vakorganisaties collectief vergoeding vorderen van de door hen en hun leden geleden schade vanwege niet-nakoming van CAO-verplichtingen. Het betreft een eigen actie; en is dus niet gebaseerd op vertegenwoordiging. Zie Asser/Heerma van Voss 7-V 2020/567 en Asser/Rensen 2-III 2022/54.

⁶ Wet collectieve afwikkeling massaschade 2005 (*Stb.* 2005, 380), laatstelijk gewijzigd (*Stb.* 2013, 255).

Met de WAMCA is deze leemte ingevuld: vanaf 2020 is het mogelijk in Nederland om een collectieve schadevergoedingsactie te starten. Lid 3 is geschrapt. Dat is echter niet het enige doel van deze wet. Zo staat de wetgever een gecoördineerde, effectieve en efficiënte afdoening van alle 305a-acties (*waaronder* de schadevergoedingsactie) voor ogen en moeten de belangen van de benadeelden zo goed mogelijk worden beschermd tegen onder meer commercieel gemotiveerde belangenbehartiging. Ten behoeve hiervan zijn nieuwe ontvankelijkheidsvoorwaarden en procesrechtelijke regels geïntroduceerd toegesneden op de 305a-actie. Deze wetsevaluatie beoogt inzichtelijk te maken of de wetsystematiek die is geïntroduceerd met de WAMCA voldoet aan de doelstellingen die daarmee zijn beoogd door de wetgever.

De wetsevaluatie is onderdeel van een omvangrijk onderzoek naar de 305a-actie waartoe het Wetenschappelijk Onderzoek- en Datacentrum (WODC) in 2024 opdracht gaf. Het eerste deel betreft een rechtsvergelijkend onderzoek naar de (representativiteits)eisen die gesteld worden aan belangenorganisaties in ideële algemeenbelangacties.⁷ Het onderzoek naar de (representativiteits)eisen is gedaan in reactie op de motie Stoffer c.s.⁸ Aan de Kamer is in dat verband toegezegd dat onderzocht wordt hoe ons omringende landen omgaan met ideële algemeenbelangacties en welke (representativiteits)eisen zij stellen aan deze organisaties.⁹ Dit tweede deel (de wetsevaluatie) is breder van opzet en richt zich op het functioneren van de wetwijzigingen die de WAMCA invoerde als zodanig. Als gezegd, is de toezegging voor deze wetsevaluatie reeds toegezegd bij invoering van de WAMCA.

In dit hoofdstuk wordt uiteengezet wat het onderzoeksplan is voor de wetsevaluatie. Achtereenvolgens wordt aandacht besteed aan de onderzoeksvragen en de begrenzing van het onderzoek (par. 1.2), de terminologie die wordt gehanteerd (par. 1.3), de onderzoeksaanpak en de methoden (par. 1.4) en de structuur van het onderzoeksrapport (par. 1.5).

1.2 Hoofdvraag, deelvragen en begrenzing onderzoek

Deze wetsevaluatie beantwoordt de volgende hoofdvraag:

Hoe werkt de 305a-actie in de rechtspraak in het licht van de doelstellingen van de WAMCA?

De term rechtspraak in de hoofdvraag wordt breed geïnterpreteerd. Het gaat dan over zowel de toepassing en interpretatie van de ontvankelijkheidsvoorwaarden en procesrechtelijke regels van de 305a-actie door rechters als de ervaringen met deze regels van professionals (waaronder advocaten, belangenorganisaties, procesfinanciers en rechters) die actief zijn in het veld van de 305a-actie.

De hoofdvraag wordt beantwoord aan de hand van de volgende deelvragen:

1. Wat is het wettelijk kader van de 305a-actie en welke doelstellingen worden daarmee nagestreefd volgens de parlementaire geschiedenis van de WAMCA?
2. Hoeveel 305a-vorderingen zijn ingediend en beoordeeld, en hoe interpreteert de rechter de ontvankelijkheidsvoorwaarden en procesrechtelijke regels van de 305a-actie? Welke

⁷ De Jong, Van Boom, Arons & Erken 2025.

⁸ *Kamerstukken II* 2022/23, 36169, nr. 37.

⁹ *Kamerstukken II* 2023/24, 36169, nr. 42.

duidelijkheden, onduidelijkheden, obstakels of leemtes blijken uit de rechtspraakanalyse?

3. Welke succesfactoren, duidelijkheden, onduidelijkheden, knelpunten en leemtes wat betreft de ontvankelijkheidsvoorwaarden¹⁰ en procesrechtelijke regels ervaren professionals die actief zijn in het veld van de 305a-actie?

Deelvraag 1 is een descriptieve vraag en resulteert in het toetsingskader van de wetsevaluatie. Deelvraag 2 beoogt een analyse van het Centraal register voor collectieve vorderingen ('register')¹¹ en de rechtspraak sinds de inwerkingtreding van de WAMCA. De beantwoording van deze deelvraag bestaat uit zowel een kwantitatieve analyse (hoeveel 305a-vorderingen zijn ingediend, hoeveel afgerond, etc.) als een inhoudelijke analyse van de interpretatie van de ontvankelijkheidsvoorwaarden en procesrechtelijke regels. Geanalyseerd is welke duidelijkheden, onduidelijkheden, obstakels of leemtes zichtbaar worden in de rechtspraak. Deelvraag 3 is een empirische deelvraag. Ten behoeve hiervan zijn (vertegenwoordigers) van belangenorganisaties, advocaten, procesfinanciers en rechters bevraagd. Daarmee is beoogd in kaart te brengen wat hun ervaringen zijn; het gaat dan om de succesfactoren, duidelijkheden, onduidelijkheden, knelpunten en leemtes die zij ervaren met de 305a-acties. Deze drie perspectieven (een theoretisch, kwantitatief en juridisch analytisch, en empirisch kwalitatief perspectief) worden bij elkaar gebracht, waarmee de centrale onderzoeksvraag wordt beantwoord.

De insteek van het onderzoek kent een belangrijke begrenzing. De uitkomsten van dit onderzoek zijn gerelateerd aan de doelstellingen van de WAMCA. De doelstellingen van de wet zijn gedefinieerd en er is onderzocht in hoeverre die doelstellingen zijn bereikt in de praktijk¹² en wat mogelijke (ervaren) belemmeringen zijn voor het behalen daarvan samenhangend met de in wet neergelegde (procedurele en ontvankelijkheids-) regels. Er is dus geen onderzoek gedaan naar eventuele maatschappelijk onwenselijke neveneffecten, zoals een mogelijk *chilling effect* of andere negatieve gevolgen voor investeringsmogelijkheden van collectieve acties en het effect op het vestigingsklimaat voor ondernemingen door de invoering van de WAMCA. Evenmin zijn wenselijke gevolgen (preventieve werking, meer compliance met regelgeving door (de dreiging van) collectieve acties) meegenomen. Het betreft geen kosten-baten-onderzoek of een efficiëntieonderzoek.

1.3 Terminologie

1.3.1 Definities

Hieronder volgt een overzicht van de in dit onderzoek gehanteerde terminologie.

De wetten worden als volgt aangehaald:

- De Wet afwikkeling massaschade in collectieve actie die op 1 januari 2020 in werking is getreden, halen wij aan onder haar afkorting 'WAMCA'.

¹⁰ Ontvankelijkheidsvoorwaarden uit Boek 3 BW, zoals die van art. 3:305a BW, behoren tot het materieel recht, omdat ze de inhoud en de voorwaarden regelen waaronder een recht(svordering) bestaat of kan worden uitgeoefend, en niet de vorm of de procedure van het instellen van een rechtsvordering.

¹¹ Als register is aangewezen het door de Raad voor de rechtspraak gehouden Centraal register voor collectieve vorderingen: <https://www.rechtspraak.nl/Registers/centraal-register-voor-collectieve-vorderingen> Zie Besluit register collectieve vorderingen (Stb. 2019, 446).

¹² In dat verband is nog relevant om op te merken is dat in de parlementaire geschiedenis niet is uiteengezet wanneer sprake is van een afdoende efficiënte of effectieve 305a-actie (één van de doelstellingen). Om deze onduidelijkheid te ondervangen, is ervoor gekozen de focus te leggen op de doelstelling(en) in het algemeen en (de werking van) de regels die zijn geïntroduceerd om bepaalde doelen te behalen.

- De WAMCA voert de artikelen 1018b t/m 1018m Rv in met de nieuwe Titel 14a, derde boek Rv. Wij noemen deze ‘Titel 14a Rv’.
- De Wet collectieve actie (‘WCA’) voert artikel 3:305a BW in 1994 in. Als wordt verwezen naar de oude redactie van deze bepaling vóór 1 januari 2020 wordt gewerkt met de afkorting ‘(oud) BW’ en wordt gesproken over de ‘WCA-actie’.

Dan enkele opmerkingen over hoe wij verschillende (organisaties die) acties krachtens artikel 3:305a BW (instellen) noemen:

- Wij spreken hierna over de ‘collectieve vordering’, ‘collectieve actie’, ‘collectieve procedure’, of ‘305a-actie’ als de actie gebaseerd is op artikel 3:305a BW.
- De belangenorganisatie (stichting of formele vereniging) die een 305a-actie instelt of als zodanig buiten rechte optreedt¹³ noemen wij ‘305a-organisatie’ of ‘belangenorganisatie’.
- Als in die 305a-actie schadevergoeding wordt gevorderd, spreken wij over ‘collectieve schadevergoedingsactie’.
- Een 305a-actie op basis van de lichtere ontvankelijkheidstoets van artikel 3:305a lid 6 BW noemen wij ‘lid-6-actie’. Zoals zal blijken kan deze actie weer onderverdeeld worden in verschillende typen acties, maar over de exacte formulering bestaat nog geen consensus. Wij zullen daarop terugkomen op verschillende plekken in deze wetsevaluatie.

Naast de collectieve schadevergoedingsactie bestaan ook andere juridische procedures waarmee massaschade kan worden afgewikkeld bij de rechter. Massaschadevergoedingsacties vormen dus een breder geheel/begrip dan collectieve schadevergoedingsacties. In die gevallen worden de individuele schadevergoedingsvorderingen gebundeld door (proces)volmacht, lastgeving of cessie, waardoor één partij als eiser kan optreden of door subjectieve cumulatie.¹⁴ Voor deze ‘alternatieve modellen’ hanteren wij een andere terminologie. Wij spreken over ‘massaschade’ als het gaat om gevallen met een groot aantal gelijksoortige schadevorderingen, *ongeacht* het type schadevergoedingsactie.¹⁵

Tot slot, onder ‘benadeelden’ verstaan wij degenen die nadeel in de ruimste zin des woords hebben ondervonden van de massaschadegebeurtenis. Denk hierbij aan de benadeelden van de

¹³ Vgl. HR 28 maart 2014, ECLI:NL:HR:2014:766, *NJ* 2015/306, m.nt. H.J. Snijders; *JIN* 2014/94, m.nt. N. de Boer; *JOR* 2014/196, m.nt. R.G.J. de Haan, r.o. 3.8 (*Vereniging van Effectenbezitters (VEB)/Deloitte*) waarin een 305a-organisatie aan art. 3:305a BW de bevoegdheid ontleent om collectief buiten rechte de verjaring ex art. 3:317 BW te stuiten van de schadevergoedingsvorderingen van de personen voor wie in een 305a-actie zal worden opgetreden.

¹⁴ Bij subjectieve cumulatie hebben meerdere eisers in één dagvaarding vorderingen ingesteld tegen één aangesproken partij. Ook kan één eiser in één dagvaarding meerdere partijen voor onderscheiden vorderingen aanspreken. Zie Hugenholtz/Heemskerk 2024, p. 62. Subjectieve cumulatie heeft geen wettelijke grondslag, maar is op basis van vaste rechtspraak van de Hoge Raad toegestaan, omdat de gezamenlijke behandeling van nauw samenhangende vorderingen gerechtvaardigd wordt vanuit het principe van doelmatigheid. Zie HR 27 oktober 1978, ECLI:NL:HR:1978:AC6384, *NJ* 1980/102, m.nt. W.H. Heemskerk (*Vierhout & Krete/ Crosland Filters Holland BV*).

¹⁵ Deze definitie is ontleend aan de parlementaire geschiedenis van de WCAM, zie *Kamerstukken II* 2003/04, 29414, nr. 3, p. 1 (MvT). De parlementaire geschiedenis van de WCA repte wel over massaliteit als maatschappelijk fenomeen waarin een collectieve actie ingebed moet worden, maar gebruikte nog niet specifiek het begrip ‘massaschade’. Zie *Kamerstukken II* 1992/93, 22486, nr. 8, p. 1 (NnEV), *Handelingen II* 1993/94, nr. 12, p. 1287; *Handelingen II* 1993/94, nr. 12, p. 1299.

Groninger bodembeweging¹⁶ of die van de borstimplantaten van AbbVie¹⁷ (hoewel de aansprakelijkheid in de hierop betrekking hebbende 305a-actie nog niet vaststaat).¹⁸ Wij nemen het begrip breder dan alleen leden van de belangenorganisatie, personen die zich hebben aangemeld voor de actie, of deze anderszins expliciet ondersteunen.

1.3.2 Succesfactoren, onduidelijkheden, knelpunten en leemtes: werkdefinities

Het onderzoek naar de werking van de 305a-actie in de rechtspraktijk is gekoppeld aan vier begrippen, namelijk ‘succesfactoren’, ‘onduidelijkheden’, ‘knelpunten’ en ‘leemtes’. Deze termen behoeven uitleg en operationalisering voor dit onderzoek. In deze paragraaf worden werkdefinities gegeven van deze begrippen.

Met ‘**succesfactoren**’ wordt bedoeld: die onderdelen van de 305a-wetgeving en -procedure die bijdragen aan het behalen van (één of meer van) de doelstellingen zoals de WAMCA die beoogde. Zoals duidelijk zal worden in de hiernavolgende hoofdstukken, blijkt het niet altijd eenvoudig om te achterhalen wat nu precies succesfactoren zijn. Daarom is deze analyse uitgebreid. Er zijn namelijk vereisten die niet geproblematiseerd zijn in de rechtspraak en/of in de empirische studie en/of in de literatuur. Het gaat dan om vereisten waarnaar ogenschijnlijk weinig aandacht uitgaat of die al ter hand zijn genomen. Deze categorie van vereisten verhelderen wij, zodat duidelijk wordt waarover het debat *niet* (meer) gaat.

Met ‘**onduidelijkheden**’ worden onhelderheden bedoeld in de interpretatie van wettelijke bepalingen of begrippen. Het kan dan gaan om een verschillende interpretatie of toepassing daarvan door de rechter, of een punt dat niet-uitgekristalliseerd is of als zodanig wordt ervaren door professionals die ervaring hebben met de 305a-actie. In de loop der tijd zijn ook bepalingen of begrippen verduidelijkt; ook daarnaar gaat aandacht uit (met name in de rechtspraakanalyse).

Met ‘**knelpunten**’ wordt bedoeld: die onderdelen van de 305a-wetgeving en -procedure die het behalen van (één of meer van) de doelstellingen zoals de WAMCA die beoogde (lijken te) belemmeren. Het gaat dus om obstakels voor het behalen van (één of meer van) de doelstellingen. Onder ‘knelpunten’ worden in dit onderzoek ook de neveneffecten van de 305a-wetgeving of -procedure verstaan. Het gaat dan om onbedoelde bijeffecten die het behalen van (één of meer van) de doelstellingen van de WAMCA, bemoeilijken. Een onduidelijkheid kan evengoed een knelpunt vormen; desondanks onderscheiden wij deze door bij ‘onduidelijkheid’ de nadruk te leggen op de interpretatie van wettelijke bepalingen en begrippen.

Met ‘**leemtes**’ wordt bedoeld: iets wat de wet over de 305a-actie niet regelt, wat – achteraf gezien – bij wet geregeld had moeten worden, omdat regulering dienend is aan het behalen van (één of meer van) de doelstellingen zoals de WAMCA die beoogde. Een leemte kan evengoed een knelpunt zijn, maar wij focussen in deze categorie dus uitdrukkelijk op dat wat niet is geregeld en wel geregeld had moeten worden.

¹⁶ Deze benadeelden hebben geen collectieve schadevergoedingsactie ingesteld, maar hebben wel op basis van volmacht en lastgeving aan de Stichting Waardevermindering door Aardbevingen Groningen (WAG) een massaschadevergoedingsactie ingesteld. Zie Hof Arnhem-Leeuwarden 23 januari 2018, ECLI:NL:GHARL:2018:618, r.o. 6.8 (*NAM/Christelijke Woningstichting Patrimonium Groningen & Stichting WAG*)

¹⁷ Voorheen heette dit concern Allergan.

¹⁸ De 305a-organisatie startte een collectieve schadevergoedingsactie voor deze groep benadeelden. Zie Rb. Amsterdam 14 februari 2024, ECLI:NL:RBAMS:2024:745, *JOR* 2024/153, m.nt. B.T. Klinger, r.o. 5.37 (*Stichting Bureau Clara Wichmann (BCW)/AbbVie*).

1.4 Onderzoeksaanpak en methoden

1.4.1 Onderzoeksaanpak

Als gezegd, worden drie perspectieven bij elkaar gebracht voor deze wetsevaluatie. Het gaat dan om het wetgevend kader van de 305a-actie en doelstellingen daarvan, de interpretatie en toepassing daarvan door de rechter en de ervaringen daarmee van professionals in de rechtspraak. Deze wetsevaluatie is aldus een juridisch-empirisch onderzoek.

Zoals uitgelegd onder de onderzoeksvragen, beperkt deze evaluatie zich tot een bestudering van de wet in het licht van de doelstellingen van de WAMCA en een onderzoek naar in hoeverre die doelstellingen zijn bereikt in de rechtspraak en wat mogelijke (ervaren) belemmeringen zijn voor het behalen daarvan samenhangend met de in wet neergelegde (procedurele en ontvankelijkheids-) regels. Die belemmeringen zijn geoperationaliseerd door een onderscheid te maken tussen ‘onduidelijkheden’, ‘knelpunten’ en ‘leemtes’. Aandacht gaat ook uit naar ‘succesfactoren’ en ‘duidelijkheden’. Bevindingen ten aanzien hiervan hangen in beginsel samen met het (al dan niet) behalen van de WAMCA-doelstellingen. Daar waar dat niet het geval of onduidelijk is, wordt dit geëxpliciteerd.

1.4.2 Onderzoeksmethoden

Het onderzoek betreft een juridisch-empirisch onderzoek waarin doctrinair onderzoek wordt gecombineerd met empirisch onderzoek. Wat hierna volgt is een korte beschrijving van de onderzoeksmethoden die zijn gebruikt in deze wetsevaluatie. In de hoofdstukken die volgen staat een uitgebreidere toelichting op de gehanteerde methode. De nadruk ligt hier op de reden waarom is gekozen voor bepaalde methoden en de combinatie daarvan.

I. Bestudering wet- en regelgeving

Voor het in kaart brengen van het wettelijke kader dat is geïntroduceerd met de WAMCA en de doelstellingen daarvan, zijn de relevante wetsbepalingen en de parlementaire geschiedenis bestudeerd. Het gaat dan om: artikel 3:305a BW, Titel 14a Rv en bijbehorende Kamerstukken en -moties. Na de invoering van de WAMCA zijn nog een aantal Kamerdebatten gevoerd over de 305a-actie. Voor zover relevant zijn de desbetreffende Kamerstukken meegenomen. Dat geldt ook voor de parlementaire geschiedenis van artikel 3:305a (oud) BW (de WCA-actie). Een verdere uitleg volgt in hoofdstuk 2.

II. Register- en rechtspraakanalyse

Voor de register- en rechtspraakanalyse zijn de 305a-acties uit het register gehaald en zijn alle bijbehorende stukken (dagvaardingen, rolbeslissingen, (tussen)vonnissen, appèldagvaardingen en (tussen)arresten) verzameld en geanalyseerd. Deze analyse ziet op de periode 1 januari 2020 tot en met 30 april 2025. Een verdere uitleg volgt in hoofdstuk 3.

III. Focusgroepbijeenkomsten

Om een inventarisatie te maken van de ervaringen van professionals met de WAMCA-systematiek en de 305a-actie zijn verschillende focusgroepbijeenkomsten gehouden. Gestart is met drie bijeenkomsten in februari 2025. Aan deze focusgroepen hebben personen deelgenomen die zijn of waren betrokken bij belangenorganisaties, aangesproken partijen, advocaten en procesfinanciers. Het doel van deze focusgroepbijeenkomsten was om inzicht te krijgen in de ervaren onduidelijkheden, succesfactoren, knelpunten en leemtes, en zij gaven zo ook input voor het opstellen van een vragenlijst die breder verspreid kon worden onder professionals (zie onder *IV*). In april 2025 is de vierde focusgroepbijeenkomst gehouden met rechters met ervaring met de 305a-actie. Het doel van deze focusgroep was gelijk aan die van de eerste drie. Aan het einde van de onderzoeksperiode, in juli 2025, zijn nog twee

focusgroepbijeenkomsten gehouden. Een met rechters en een met andere professionals. Het doel van deze focusgroepen was het verkrijgen van feedback op de bevindingen tot dan toe en om mee te denken over oplossingen voor de door de onderzoekers geconstateerde knelpunten en leemtes. Een verdere uitleg over de aanpak van deze focusgroepen en de analyse van de uitkomsten volgt in hoofdstuk 4.

IV. Vragenlijstonderzoek

Het vragenlijstonderzoek is gedaan onder een bredere groep van belangenorganisaties, aangesproken partijen, advocaten en procesfinanciers. Voor dit vragenlijstonderzoek is gekozen als aanvulling op de focusgroepbijeenkomsten, zodat een nog bredere groep professionals input kon geven over hun ervaringen met de WAMCA-systematiek en de 305a-actie. De uitkomsten van de focusgroepen zijn mede richtinggevend geweest voor het ontwerp van de vragenlijst. Het vragenlijstonderzoek is uitgevoerd in mei 2025. Een verdere uitleg over de aanpak en de analyse van de resultaten volgt in hoofdstuk 4.

V. Literatuuronderzoek

Een literatuuronderzoek is verricht om de verschillende delen van het onderzoek nader te onderbouwen en om te inventariseren of daarin onduidelijkheden, succesfactoren, knelpunten en leemtes zijn genoemd die nog niet bleken uit het onderzoek op basis van de andere methoden. De focus lag op literatuur verschenen over de (werking) van de WAMCA-systematiek en de 305a-actie in de periode 1 januari 2020 en 1 juni 2025. Indien relevant is ook literatuur betrokken die gaat over de collectieve actie van vóór 2020. De literatuur is hoofdzakelijk verwerkt in de voetnoten; in de hoofdtekst is alleen ingegaan op literatuur over collectieve schadevaststelling, omdat daarmee met de 305a-actie in de rechtspraak nog geen ervaring bestaat, terwijl hierin wel belangrijke aandachtspunten worden genoemd.

1.5 Structuur van het rapport

Dit onderzoeksrapport kent, naast dit inleidende hoofdstuk, vier hoofdstukken. In hoofdstuk 2 volgt een weergave van een wettelijke kader en de doelstellingen daarvan. Hierin wordt aldus het toetsingskader gepresenteerd. De register- en rechtspraakanalyse volgt in hoofdstuk 3. De uitkomsten van de focusgroepbijeenkomsten, het vragenlijstonderzoek en het literatuuronderzoek volgen in hoofdstuk 4. De hoofdstukken 2-4 starten telkens met een inleiding, gevolgd door een methodeparagraaf waarin wordt uitgelegd hoe uitvoering is gegeven aan de desbetreffende delen van het onderzoek. Dit rapport wordt afgesloten met een concluderend hoofdstuk waarin de uitkomsten van de verschillende perspectieven bij elkaar worden gebracht en de onderzoeksvragen worden beantwoord.

Hoofdstuk 2 Wettelijk kader en doelstellingen

2.1 Inleiding

Het doel van dit hoofdstuk is om het wettelijk kader te beschrijven en de doelstellingen van de WAMCA in kaart te brengen. In die beschrijving wordt de nadruk gelegd op de doelen en de wijzigingen van artikel 3:305a BW in 2020 en de invoering van Titel 14a Rv. Met deze beschrijving wordt beoogd de eerste deelvraag te beantwoorden:

1. Wat is het wettelijk kader van de 305a-actie en welke doelstellingen worden daarmee nagestreefd volgens de parlementaire geschiedenis van de WAMCA?

De structuur van dit hoofdstuk is als volgt. Gestart wordt met een bespreking van de onderzoeksmethode (par. 2.2). Daarna wordt de bredere context van de collectieve (schadevergoedings)actie geschetst, waaronder de alternatieve geschilbeslechtsingsmodellen en de voorgeschiedenis van de huidige 305a-actie (par. 2.3). In paragraaf 2.4 komt het huidige artikel 3:305a BW aan bod, waarbij zowel wordt ingegaan op de wettelijke regeling als de doelstellingen daarvan. Paragraaf 2.5 introduceert andere voor een 305a-actie relevante vereisten en regulering. Afgesloten wordt met een aantal afrondende opmerkingen waarin (compact) antwoord wordt gegeven op de eerste deelvraag.

2.2 Methoden

Voor dit hoofdstuk zijn de tekst en de parlementaire geschiedenis van artikel 3:305a BW en Titel 14a Rv bestudeerd. Tevens is de motie Stoffer c.s. meegenomen.¹⁹ Met deze motie heeft de meerderheid van de Tweede Kamer in 2023 de regering verzocht om te verkennen in hoeverre voor belangenorganisaties met een ideëel doel op grond van artikel 3:305a BW nadere vereisten met het oog op de representativiteit gesteld moeten worden. Aan de Kamer is in dat verband toegezegd dat onderzocht wordt hoe ons omringende landen omgaan met ideële algemeenbelangacties en welke (representativiteits)eisen zij stellen aan deze organisaties.²⁰

Sommige doelstellingen staan expliciet en meermalen omschreven in de parlementaire geschiedenis, zo ook de wetwijzigingen die deze doelstellingen zouden moeten dienen. Andere doelstellingen worden minder vaak genoemd en hebben betrekking op een smaller pallet aan wetwijzigingen. Doelstellingen lijken ook niet altijd los van elkaar te staan, maar worden (soms) in verband met elkaar genoemd. Dit alles maakt dat de onderzoekers de tekst van de parlementaire geschiedenis op diverse punten moesten interpreteren.

Voor alle doelstellingen geldt wel: er is in de parlementaire geschiedenis niet aangegeven *wanneer* er is voldaan aan de doelstellingen. Of en wanneer de wet dus voldoet aan de doelstellingen, kan niet worden bepaald in dit onderzoek. Wel kan in kaart worden gebracht wat de doelstellingen zijn, welke wettelijke interventies zijn gekozen, en hoe de wet in de praktijk werkt en wordt ervaren (hoofdstuk 3 en 4).

Daar komt nog bij dat de tekst en de doelstellingen van de WAMCA in samenhang moeten worden gezien met de tekst en doelstellingen van de WCA. Het gaat dan over de oude redactie van artikel 3:305a BW zoals geïntroduceerd in 1994. Om daarvan een beter begrip te krijgen, is eveneens literatuur en rechtspraak hierover meegenomen in de beantwoording van de deelvraag die centraal staat in dit hoofdstuk. Er is veel rechtspraak over de nieuwe regeling.

¹⁹ *Kamerstukken II* 2022/23, 36169, nr. 37 (Wijziging van de Klimaatwet, Gewijzigde motie van de leden Stoffer (SGP), van der Plas (BBB) en Eerdmans (JA21) ter vervanging van die gedrukt onder nr. 36, vergaderjaar 2022-2023, 21 februari 2023).

²⁰ *Kamerstukken II* 2023/24, 36169, nr. 42 (Brief van de Minister voor Rechtsbescherming).

Deze wordt in hoofdstuk 3 uitgebreid besproken. Waar nodig wordt naar de rechtspraak van de nieuwe regeling al wel verwezen in de voetnoten.

2.3 De bredere context van de collectieve (schadevergoedings)actie

2.3.1 Inleiding

De huidige 305a-actie kan niet worden losgezien van andere processuele mechanismes om voor een collectief op te komen. Wij staan eerst stil bij de alternatieve mechanismes om voor een groep benadeelden in rechte op te treden (par. 2.3.3). Daarna geven wij de juridische voorgeschiedenis van de huidige 305a-actie weer. Deze voorgeschiedenis is ten dele bepalend voor haar inrichting (par. 2.3.4). Wij starten in paragraaf 2.3.2 met een bespreking van het *ius agendi*²¹ waaronder wie wanneer de bevoegdheid heeft tot het instellen van een bepaalde rechtsvordering.

2.3.2 Uitgangspunt: vorderingsrecht, *ius agendi*, rechtsvordering en procesrecht²²

Omdat in een 305a-actie een 305a-organisatie procedeert voor een groep benadeelden, is het belangrijk om stil te staan bij de betekenis van ‘vorderingsrecht’, ‘*ius agendi*’ en ‘rechtsvordering’.

Een vorderingsrecht betreft de aanspraak van een schuldeiser op een prestatie van zijn schuldenaar. Het *ius agendi* is de procesbevoegdheid tot het geldend maken van een subjectief recht en de daaruit voortvloeiende vorderingsrechten. Een rechtsvordering is het rechtsmiddel of de actie waarmee deze procesbevoegdheid wordt uitgeoefend.²³ Voor beide kunnen specifieke ontvankelijkheidsvoorwaarden gelden. In beginsel komt alleen de (individuele) rechthebbende (bijvoorbeeld de benadeelde) op een vorderingsrecht het *ius agendi* toe en kan ook alleen deze rechthebbende een rechtsvordering instellen om zijn vorderingsrecht geldend te maken (artikel 3:296, 3:302, 3:303 en 3:304 BW).²⁴ Op twee manieren kan van dit uitgangspunt worden afgeweken.

Ten eerste kunnen vorderingsrechten (in beginsel) aan een andere partij worden overgedragen. Het *ius agendi* gaat dan in beginsel mee over op de partij aan wie dit vorderingsrecht is overgedragen. De oorspronkelijke rechthebbende verliest daarbij de mogelijkheid om in rechte een rechtsvordering in te stellen.²⁵ Ten tweede kent artikel 3:305a BW het *ius agendi* toe aan anderen dan de rechthebbende op het vorderingsrecht, namelijk aan 305a-organisaties. Deze organisaties kunnen dan rechtsvorderingen instellen om vorderingsrechten van anderen geldend te maken.²⁶ Alhoewel de rechthebbenden gebonden kunnen zijn aan de uitspraak over rechtsvorderingen in een 305a-procedure – d.w.z. het gezag van gewijsde kan zich uitstrekken tot beslissingen over hun vorderingsrechten – zijn zij volgens de heersende leer materiële *noch* formele procespartij in een 305a-procedure.²⁷ De rechthebbenden van deze achterliggende

²¹ Het *ius agendi* is het processuele recht om beroep te doen op de rechter, door de rechter gehoord te worden over een bepaald geschil, en het recht op een uitspraak door de rechter over dit geschil.

²² Deze subparagraaf is ontleend aan Arons 2021, par. 2, p. 19-20.

²³ Asser/Kramer & Verhagen 10-III 2022/671.

²⁴ Asser Procesrecht/Van Schaick 2 2022/29.

²⁵ Bij (privatieve) lastgeving bijvoorbeeld verkrijgt de lasthebber het (exclusieve) recht om in rechte een rechtsvordering in te stellen om het beweerdelijke vorderingsrecht van de lastgever in te roepen.

²⁶ *Kamerstukken II* 1991/92, 22486, nr. 3, p. 26 (MvT).

²⁷ Zie o.a. Conclusie A-G De Bock 6 december 2019, ECLI:NL:PHR:2019:1274 vóór HR 3 april 2020, ECLI:NL:HR:2020:587, *JOR* 2020/136, m.nt. T.M.C. Arons; *JBP* 2020/61, m.nt. P.M. Vos; *NJ* 2023/207, m.nt. H.B. Krans, o.v.v. 4.2-4.17 (*Stichting Union des Victimes de Déchets Toxiques d'Abidjan et Banlieues (UVDTAB)/Trafigura*).

vorderingsrechten blijven rechthebbende en behouden dus in beginsel²⁸ ook het *ius agendi* en kunnen dan ook een eigen rechtsvordering instellen. De collectieve rechtsvordering van een 305a-organisatie heeft daarmee een afgeleid of afhankelijk karakter; zij kan alleen worden ingesteld ten behoeve van vorderingsrechten of aanspraken van anderen.²⁹ Het procesrecht regelt de manier waarop een rechtsvordering wordt ingesteld en behandeld door de rechter. De procedureregels van de collectieve actie zijn neergelegd in het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering (Rv).

2.3.3 Context: alternatieve collectieve geschilbeslechtsmodellen

Vanwege het gebrek aan een collectieve schadevergoedingsactie (tot de inwerkingtreding van de WAMCA), zijn er eerder alternatieve wegen voor massageschilbeslechting toegepast in de rechtspraktijk. Deze modellen gelden als alternatief voor de 305a-actie.³⁰

I. Volmacht-/lastgevingsmodel en subjectieve cumulatie

Het eerste alternatieve geschilbeslechtsmodel is het volmacht-/lastgevingsmodel.³¹ In dit model is sprake van middellijke vertegenwoordiging op basis van volmacht of lastgeving, en treedt de formele procespartij in eigen naam in rechte op voor rekening van de vertegenwoordigde benadeelden.³² Deze laatsten zijn de materiële procespartijen. Er is in zoverre dus sprake van individuele geschilbeslechting. De belangenorganisatie zal per individuele benadeelde haar vertegenwoordigingsbevoegdheid moeten aantonen en aan de individuele stelplicht en bewijslast moeten voldoen ter zake van de ingestelde materiële vorderingsrechten.³³ Bij gebruikmaking van dit model kan sprake zijn van subjectieve cumulatie. Bij subjectieve cumulatie worden rechtsvorderingen van meerdere personen in één dagvaarding samengevoegd vanwege de onderlinge samenhang tussen de vorderingen en om redenen van efficiëntie en kostenbesparing.³⁴ Er kan dan één advocaat op basis van procesvolmachten optreden voor de groep benadeelden.

II. Cessiemodel

Net zoals bij de 305a-actie, is in het cessiemodel de belangenorganisatie de formele en de materiële procespartij. Een verschil met het volmacht-/lastgevingsmodel is dat in het cessiemodel de benadeelden hun individuele vorderingsrechten *overdragen* aan een belangenorganisatie.³⁵ Ook in dit mechanisme gaat het om individuele vorderingen die individueel beoordeeld moeten worden. Uit artikel 6:145 BW vloeit voort dat de stelplicht en

²⁸ Om zich van de bindende werking van de rechterlijke uitspraak in een WAMCA-procedure te bevrijden moeten personen behorend tot de nauw omschreven groep personen wier belangen in de collectieve actie worden behartigd opt-ouden (art. 1018f lid 1 Rv.).

²⁹ Zie Barbiers 2020, p. 240; Barbiers 2025, par. 2.2.3, p. 38.

³⁰ Zie ook uitgebreid Frenk 2003.

³¹ In vergelijkbare zin weergegeven in Arons 2020.

³² Zie over het onderscheid tussen formele en materiële procespartijen: Biemans 2011, par. 3.5.2.1.

³³ Hof Amsterdam 22 november 2022, ECLI:NL:GHAMS:2022:3269, r.o. 2.4 (*KLM/Stichting Cartel Compensation (SCC) respectievelijk Equilib*); Rb. Midden-Nederland 23 april 2025, ECLI:NL:RBMNE:2025:1837, JOR 2025/161, m.nt. M.J. Bosselaar, r.o. 4.2-4.3 (*Stichting Triodos Tragedie/Triodos*).

³⁴ Asser Procesrecht/Van Schaick 2 2022/28.

³⁵ Hof Amsterdam 4 februari 2020, ECLI:NL:GHAMS:2020:194, r.o. 3.12.2-3.12.5 (*CDC/Kemira*); Hof Amsterdam 10 maart 2020, ECLI:NL:GHAMS:2020:713, JOR 2020/183, m.nt. J.W.A. Biemans, r.o. 4.5.1-4.5.5 en ECLI:NL:GHAMS:2020:714, r.o. 4.14.1 (*KLM/SCC respectievelijk Equilib*).

bewijslast van elke individuele schadevergoedingsvordering rust op de belangenorganisatie aan welke het vorderingsrecht is gecedeerd.³⁶

III. *Proefprocedure en prejudiciële vragen aan de Hoge Raad*

Nederland kent geen wettelijke regeling voor proefprocedures.³⁷ Wel wordt door proefprocedures – eventueel in combinatie met het stellen van prejudiciële vragen aan de Hoge Raad – getracht massaschadezaken efficiënter af te doen. Een goed voorbeeld bieden de 5 juni 2009-arresten van de Hoge Raad inzake effectenlease.³⁸ Bij de behandeling van zulke effectenlease-zaken houdt de rechter soms rekening met het massale karakter van de vordering die schuilgaat achter de individuele vordering die voorligt.³⁹

2.3.4 De ‘juridische voorgeschiedenis’ van de huidige 305a-actie

I. *Collectieve actie vóór 1994*

Voorafgaand aan de wettelijke verankering van de generieke 305a-actie in 1994 is al de mogelijkheid om als belangenorganisatie op te komen voor een collectief toegestaan. Een richtinggevend arrest is *De Nieuwe Meer*.⁴⁰ In dit arrest zet de Hoge Raad de bakens uit voor een vordering van belangenorganisaties ten gunste van ‘bundelbare belangen’. De enkele statutaire doelomschrijving van de rechtspersoon geeft nog niet de bevoegdheid om deze belangen in rechte te behartigen. Wel kan die bevoegdheid bestaan als de belangen die ten grondslag liggen aan de vordering bundelbaar zijn en het niet toelaten van zo’n vordering resulteert in een niet onaanzienlijke bemoeilijking van efficiënte rechtsbescherming tegen een dreigende aantasting van de belangen. Deze mogelijkheid is wettelijk verankerd in de WCA.

II. *De Wet collectieve actie 1994 (WCA)*

Sinds 1994 kan een stichting of vereniging met volledige rechtsbevoegdheid een eigen rechtsvordering instellen. Het instellen van die rechtsvordering dient tot bescherming van de gelijksoortige belangen van anderen.⁴¹ Een collectieve schadevergoedingsactie wordt echter uitgesloten. Dit verbod (artikel 3:305a lid 3 laatste zin (oud) BW) is mede ingegeven door de omstandigheid dat vragen over schade, causaliteit en eigen schuld in principe buiten het bestek van de collectieve actie vielen. Dit vanwege het vereiste dat de vorderingen zich in het kader

³⁶ Rb. Amsterdam 15 mei 2019, ECLI:NL:RBAMS:2019:3574, r.o. 3.18 (*Stichting Trucks Cartel Compensation/DAF*); Rb. Rotterdam 23 oktober 2019, ECLI:NL:RBROT:2019:8230, r.o. 9.43 (*Stichting Elevator Cartel Claim/Kone*).

³⁷ Als synoniemen worden ook gebruikt: proefproces of testprocedure/-proces.

³⁸ HR 5 juni 2009, ECLI:NL:HR:2009:BH2815, NJ 2012/182, m.nt. J.B.M. Vranken; AA20100188, m.nt. W.H. van Boom & S.D. Lindenberg, JOR 2009/199, m.nt. C.W.M. Lieveerse, r.o. 4.1 (*Dexia/De Treek*); HR 5 juni 2009, ECLI:NL:HR:2009:BH2811, NJ 2012/183, m.nt. J.B.M. Vranken, r.o. 4.1 (*Levob Bank/Bolle*); HR 5 juni 2009, ECLI:NL:HR:2009:BH2822, NJ 2012/184, m.nt. J.B.M. Vranken; JA 2009/118, m.nt. W.H. van Boom, r.o. 4.5.4 (*Stichting GeSp/Aegon Bank*).

³⁹ Ondanks verschillende richtinggevende uitspraken van de Hoge Raad (in proefprocedures) verliep en verloopt de afwikkeling van de effectenleasezaken niet echt voorspoedig. Zie bijv. Vranken 2020, p. 3142; Tromp 2023, par. 8-9.

⁴⁰ HR 27 juni 1986, ECLI:NL:HR:1986:AD3741, NJ 1987/743, m.nt. W.H. Heemskerk, r.o. 3.2 (*Contact Milieubescherming Noord-Holland, Vereniging Milieudefensie & De Oeverlanden Blijven/Amsterdam*). Ook al vóór 1994 en vóór *De Nieuwe Meer* was op meerdere terreinen van het recht in verschillende wetten aan bepaalde belangenorganisaties de bevoegdheid toegekend, *Kamerstukken II* 1991/92, 22486, nr. 3, p. 2 (MvT). Zie ook HR 1 juli 1983, ECLI:NL:HR:1983:AD5666, NJ 1984/360, m.nt. M. Scheltema r.o. 3.2. (*Staat/LSV*).

⁴¹ Hierbij verdient wel aantekening dat in de rechtspraak stichtingen die uitsluitend voor de bij hen aangemelde partijen opkomen niet-ontvankelijk zijn verklaard. Zie Rb. Amsterdam 25 april 2018, ECLI:NL:RBAMS:2018:2693, r.o. 4.6 (*Stichting GIN schade/IDM Financieringen*) en Hof Arnhem-Leeuwarden 23 januari 2018, ECLI:NL:GHARL:2018:618, r.o. 6.2-6.8 (*NAM/Christelijke Woningstichting Patrimonium Groningen & Stichting WAG*), omdat het collectieve actierecht in beginsel ervan uitgaat dat de organisatie de belangen van alle benadeelden van de aangesproken partij behartigt.

van een nuttige proceseconomie zouden moeten lenen voor gebundelde behandeling.⁴² Zodoende zien de ingestelde rechtsvorderingen op een verklaring voor recht, gebod of verbod.

Het doel van deze regeling was ten eerste om de niet onaanzienlijke verschillen in wettelijke ontvankelijkheidsvoorwaarden uit specifieke wetgeving die een actierecht aan belangenorganisaties toekende, weg te nemen.⁴³ Ten tweede beoogt de regeling ter ontlasting van de rechter ‘enige drempels, zowel van juridische als feitelijke aard’ op te werpen voor 305a-organisaties, om ‘het risico van te lichtvaardig gebruik [van de collectieve actie te] beperken’. Daarnaast wordt er van uitgegaan dat van een of enkele rechterlijke uitspraken in collectieve procedures een preventieve werking zal kunnen uitgaan omdat hiermee voldoende duidelijk zal worden welke gedragingen wel en niet rechtens toelaatbaar zijn.⁴⁴ Tot slot moet de regeling voorzien in een efficiëntere rechtsbescherming.⁴⁵ Verwacht wordt dat financiële drempels om te procederen (rechtshulp en griffierecht) een remmende werking zouden hebben.⁴⁶ Ook enige verlichting van de werkbelasting van rechters wordt verwacht, doordat bundelbare individuele belangen in één procedure aan de orde kunnen worden gesteld.⁴⁷

In 2013 is een waarborgtoets ingevoerd om te verzekeren dat de 305a-organisatie opkomt voor de belangen van haar achterban en niet voor de (commerciële) belangen van haar eigen organisatie.⁴⁸ Ondanks het aanvankelijke voornemen van de wetgever destijds om een representativiteitseis in te voeren, wordt deze formeel niet ingevoerd. De Afdeling advisering van de Raad van State (RvS) raadt dat af. De RvS noemt de representativiteitseis ‘een open norm (...) die onvoldoende omlijnd en uitgekristalliseerd is’. In de praktijk zou een dergelijke eis tot sterk uiteenlopende beoordelingen leiden. Dit zou rechtsonzekerheid kunnen veroorzaken en, onder omstandigheden, zelfs tot willekeur kunnen leiden.⁴⁹ Bij de (wel ingevoerde) waarborgtoets behoeven twee vragen beantwoording, namelijk: ‘in hoeverre de betrokkenen uiteindelijk baat hebben bij de collectieve actie indien het gevorderde wordt toegewezen en in hoeverre erop vertrouwd mag worden dat de eisende organisatie over voldoende kennis en vaardigheden beschikt om de procedure te voeren’.⁵⁰ De invulling van de waarborgtoets bevat volgens de parlementaire geschiedenis wel de elementen van een representativiteitstoetsing, namelijk ‘het aantal benadeelden dat aangesloten is bij of lid is van de organisatie en de vraag in hoeverre benadeelden zelf de collectieve actie ondersteunen’.⁵¹ Volgens de Minister is ‘[h]et aantal benadeelden dat aangesloten is bij de organisatie [is] inderdaad een belangrijke aanwijzing dat aan dit criterium is voldaan. Het is echter geen formeel vereiste omdat dit niet altijd doorslaggevend moet zijn’.⁵² Overigens komt representativiteitstoetsing al impliciet terug in onderdelen van de ontvankelijkheidstoetsing van de regeling uit 1994.⁵³ In de rechtspraak na deze wetswijziging in 2013 wordt ook

⁴² *Kamerstukken II* 1991/92, 22486, nr. 3, p. 29-30 (MvT); *Kamerstukken II* 1992/93, 22486, nr. 5, p. 12 en 17-19 (MvA).

⁴³ *Kamerstukken II* 1991/92, 22486, nr. 3, p. 17 (MvT).

⁴⁴ *Kamerstukken II* 1991/92, 22486, nr. 3, p. 18-19 (MvT); zie ook: Frenk 1994, p. 30.

⁴⁵ *Kamerstukken II* 1991/92, 22486, nr. 3, p. 22-23 (MvT).

⁴⁶ *Kamerstukken II* 1991/92, 22486, nr. 3, p. 19 (MvT).

⁴⁷ *Kamerstukken II* 1991/92, 22486, nr. 3, p. 19 (MvT).

⁴⁸ *Kamerstukken II* 2011/12, 33126, nr. 3, p. 5-6 (MvT).

⁴⁹ *Kamerstukken II* 2011/12, 33126, nr. 3, p. 6 (MvT).

⁵⁰ *Kamerstukken II* 2011/12, 33126, nr. 3, p. 12 (MvT).

⁵¹ *Kamerstukken II* 2011/12, 33126, nr. 3, p. 12-13 (MvT). Vgl. ook de toelichting bij het representativiteitsvereiste van de WCAM (art. 7:907 lid 3 sub f BW) in *Kamerstukken II* 2003/04, 29414, nr. 3, p. 15 (MvT).

⁵² *Kamerstukken I* 2012/13, 33126, C, p. 3 (MvA).

⁵³ *Kamerstukken II* 2011/12, 33126, nr. 4, p. 12-13 (ARvS & NR) in voetnoot 3.

‘representativiteit’ bij herhaling expliciet vermeld door rechters als toetsingselement bij het waarborgvereiste.⁵⁴

III. De Wet collectieve afwikkeling massaschade 2005 (WCAM)

Een volgende stap in de ontwikkeling naar de collectieve schadevergoedingsactie is de in 2005 geïntroduceerde WCAM (artikel 7:907-910 BW en 1013-1018 Rv). In 2013 is deze gewijzigd, zodat ook een curator van de WCAM-regeling gebruik kan maken. De WCAM creëert de mogelijkheid om een collectieve vaststellingsovereenkomst op verzoek van partijen door het hof Amsterdam verbindend te laten verklaren voor een groep benadeelden. Individuele benadeelden hebben echter na de verbindendverklaring nog de mogelijkheid tot opt-out.

Het doel van de WCAM is om in het belang van benadeelden en de aangesproken partij finaliteit (zekerheid over rechten en verplichtingen) en snellere schadeafwikkeling zonder (individuele) juridische procedures te bewerkstelligen.⁵⁵ Hieraan bestaat behoefte, vanwege de toen recent gesloten schadeafwikkelingsovereenkomsten over asbest en Des. Alhoewel de directe aanleiding voor de WCAM het verzoek van de stichting Des-schadefonds is, is er nadrukkelijk niet voor gelegenheidswetgeving gekozen, maar voor een algemeen wettelijk kader waarbinnen ook andere overeenkomsten die aan de daarvoor gestelde voorwaarden voldoen verbindend kunnen worden verklaard. De WCAM biedt echter niet de mogelijkheid om voor een collectief schadevergoeding te vorderen bij de rechter.

2.4 De Wet afwikkeling massaschade in collectieve actie 2020 (WAMCA)

2.4.1 Inleiding

Op 1 januari 2020 is de WAMCA in werking getreden.⁵⁶ Artikel 3:305a BW regelt wie een 305a-actie kan instellen; Titel 14a Rv regelt ‘hoe deze vordering moet worden ingesteld en afgewikkeld.’⁵⁷ De WAMCA bracht vier wijzigingen. Ten eerste is een collectieve schadevergoedingsactie mogelijk gemaakt. Ten tweede resulteert een 305a-actie voortaan in bindende uitkomsten voor de groep van benadeelden die vallen onder de ‘nauw omschreven groep’⁵⁸ (hierna ook wel ‘de groep’ genoemd) waarop de 305a-actie betrekking heeft, tenzij individuen gebruik hebben gemaakt van hun opt-out-recht. Ten derde heeft de WAMCA de ontvankelijkheidseisen aangescherpt voor 305a-organisaties. Dit is niet beperkt tot collectieve schadevergoedingsvorderingen. Deze aanscherping geldt ook voor het soort collectieve vorderingen die al mogelijk waren vóór 2020.⁵⁹ Ten vierde heeft de WAMCA de 305a-actie procesrechtelijk vormgegeven in Titel 14a Rv.

In deze paragraaf maken wij inzichtelijk wat de doelstellingen van de WAMCA waren en welke regels zijn geïntroduceerd of gewijzigd. Latere wijzigingen zullen eveneens worden meegenomen in deze bespreking. Als eerste behandelen wij de aanleidingen voor de collectieve

⁵⁴ Rb. Noord-Holland 30 juni 2016, ECLI:NL:RBNHO:2016:5331, r.o. 4.2.2 (*X/Stichting Loterijverlies*); Hof Amsterdam 14 april 2020, ECLI:NL:GHAMS:2020:1157, *Ondernemingsrecht* 2020/117, m.nt. T.M.C Arons; *JA* 2020/101, m.nt. B.T. Verdam, r.o. 3.2 (*Stichting Victimes des Déchets Toxiques Côte d’Ivoire/Trafigura*); Hof Amsterdam 12 oktober 2021, ECLI:NL:GHAMS:2021:3039, *Ondernemingsrecht* 2022/23, m.nt. T.M.C Arons, r.o. 3.9; 3.13.1 e.v. (*Stichting UVDTAB/Trafigura*); Hof Den Bosch 16 juli 2024, ECLI:NL:GHSHE:2024:2263, r.o. 5.6.2, 5.7.2 (*Ennatuurlijk/Stichting Stadsverwarming Eindhoven*); Hof Den Bosch 16 juli 2024 ECLI:NL:GHSHE:2024:2262, r.o. 5.5.1-5.5.2, 5.8-5.9.9 (*Ennatuurlijk/Stichting ReeshofVerzet*).

⁵⁵ *Kamerstukken II* 2003/04, 29414, nr. 3, p. 1 (MvT).

⁵⁶ Zie Bijlage 1.

⁵⁷ *Kamerstukken II* 2016/17, 34608, nr. 3, p. 31 (MvT).

⁵⁸ Zie art. 1018^e lid 2 Rv.

⁵⁹ *Kamerstukken II* 2016/17, 34608, nr. 3, p. 15-16 (MvT).

schadevergoedingsactie (par. 2.4.2). Daarna bespreken wij de doelstellingen op hoofdlijnen (par. 2.4.3). Vervolgens gaan wij in op het onderscheid tussen de actie gebaseerd op artikel 3:305a lid 6 BW (lid-6-actie) en de 305a-actie die daarop niet is gebaseerd (par. 2.4.4). Daarna komen achtereenvolgens aan bod: de verschillende fases van de 305a-procedure (par. 2.4.5), de ontvankelijkheidsregels van artikel 3:305a BW (par. 2.4.6) en het overgangsrecht (par. 2.4.7).

2.4.2 De aanleiding voor de collectieve schadevergoedingsactie

De aanleiding voor deze wetswijzigingen is de motie Dijksma.⁶⁰ De behoefte aan een collectieve schadevergoedingsactie wordt vooral ingegeven door het ontbreken van een spreekwoordelijke ‘stok achter de deur’ voor de eisende partij.⁶¹ In de parlementaire geschiedenis staat te lezen dat het ontbreken van een collectieve schadevergoedingsactie vooral problematisch was in zaken waarin de aangesproken partij aansprakelijkheid ontkent, de partijen essentiële rechtsvragen uiteenlopend beantwoorden, of als de aangesproken partij niet bereid is te schikken omdat voor haar duidelijk is dat een individuele benadeelde niet naar de rechter zal stappen omdat diens financiële belang zeer gering is (strooischade).⁶² Kortom, het gaat om gevallen waarin er onvoldoende druk bestaat om tot een schikking te komen.⁶³

Om beter te begrijpen waarom de ontvankelijkheidseisen van een 305a-actie zijn aangescherpt, is het belangrijk om de aanleiding daarvan te schetsen. De achtergrond van deze wijziging wordt gevormd door de kritiek op de kwaliteit van ad hoc ingestelde organisaties, die ten behoeve van één specifieke 305a-actie waren opgericht, en op commerciële organisaties die van het instellen van collectieve vorderingen hun verdienmodel hadden gemaakt.⁶⁴

2.4.3 Doelstellingen

Uit de parlementaire geschiedenis kunnen zeven doelstellingen worden getraceerd. Zoals uitgelegd in de methodenparagraaf (par. 2.2) zijn sommige doelstellingen herhaaldelijk geëxpliciteerd, zijn andere minder expliciet als doelstelling genoemd, en zijn doelstellingen soms in verband met elkaar genoemd.

I. Collectieve schadeafwikkeling mogelijk maken

De eerste doelstelling is om de mogelijkheid van een collectieve schadevergoedingsactie in te voeren.⁶⁵ Deze doelstelling is meermalen geëxpliciteerd in de parlementaire geschiedenis. Deze schadevergoedingsactie is beschikbaar voor alle type schadezaken, aansprakelijkheden en vorderingsgerechtigden.⁶⁶ Voor dit brede toepassingsbereik is gekozen, omdat afbakening van bepaalde rechtsgebieden niet altijd duidelijk is en een beperking zou kunnen leiden tot onnodige uitsluiting van zaken.⁶⁷ Bovendien liet de Nederlandse ervaring met de collectieve actie zien dat zij een nuttig instrument is voor alle type vorderingen, ‘ongeacht de aard van het rechtsgebied of de achtergrond van de aangesproken partij.’⁶⁸ De doelstelling om een collectieve schadevergoedingsvordering te creëren in alle type zaken hangt ook samen met de tweede doelstelling, die hierna aan bod komt, namelijk het doel om te komen tot een efficiënte en effectieve afwikkeling van massaschadezaken:

⁶⁰ *Kamerstukken II* 2011/12, 33000 XIII, nr. 14 (Motie Dijksma).

⁶¹ *Kamerstukken II* 2016/17, 34608, nr. 3, p. 3 (MvT).

⁶² *Kamerstukken II* 2016/17, 34608, nr. 3, p. 3 (MvT).

⁶³ *Kamerstukken II* 2016/17, 34608, nr. 3, p. 7 (MvT).

⁶⁴ *Kamerstukken II* 2016/17, 34608, nr. 3, p. 8 en 18 (MvT).

⁶⁵ *Kamerstukken II* 2016/17, 34608, nr. 3, p. 1 (MvT); *Kamerstukken II* 2017/18, 34608, nr. 6, p. 1 (NnV).

⁶⁶ *Kamerstukken II* 2016/17, 34608, nr. 3, p. 7 (MvT); *Kamerstukken II* 2017/18, 34608, nr. 9, p. 2 (NnV).

⁶⁷ *Kamerstukken II* 2017/18, 34608, nr. 6 p. 18 (NnV).

⁶⁸ *Kamerstukken II* 2017/18, 34608, nr. 6 p. 18 (NnV).

‘Er bestaat daarom onvoldoende rechtvaardiging voor een beperking tot consumentenrecht en mededingingsrecht. Met zo’n beperking zou de doelstelling van het wetsvoorstel, – namelijk, een efficiënte en effectieve afwikkeling van massaschadezaken mogelijk maken – voor alle massaschadezaken buiten deze twee rechtsgebieden niet worden bereikt.’⁶⁹

De WAMCA introduceert louter een actiemogelijkheid en brengt geen verandering van het aansprakelijkheids- en schadevergoedingsrecht.⁷⁰

II. Coördinatie, efficiëntie en effectiviteit

De tweede doelstelling is, als gezegd, om tot een gecoördineerde, efficiënte en effectieve afwikkeling van massaschadezaken te komen.⁷¹ Ook deze doelstelling is meermalen geëxpliciteerd.⁷² Het betreft hier in wezen drie subdoelstellingen die – hoewel zij een zelfstandige betekenis kunnen hebben – vrijwel niet los van elkaar worden genoemd; ofschoon de term ‘gecoördineerd’ niet altijd ook wordt genoemd naast effectief en efficiënt. In de kern wordt beoogd de ‘chaos van vele individuele vorderingen en het in meerdere procedures procederen door verschillende belangenorganisaties over dezelfde gebeurtenis’ te voorkomen⁷³, ‘door massazaken voor dezelfde gebeurtenis of gebeurtenissen over soortgelijke feitelijke of rechtsvragen te behandelen als één zaak’.⁷⁴ Drie elementen worden cruciaal genoemd voor een efficiënte en effectieve afwikkeling: ‘coördinatie, stroomlijning en finaliteit.’⁷⁵ Daardoor kunnen de kosten van de procedure gespreid worden over verschillende benadeelden, kan overbelasting van de rechterlijke macht worden voorkomen⁷⁶, wordt de aangesproken partij niet geconfronteerd met een veelheid van individuele of collectieve procedures (bij verschillende rechtbanken), en wordt finaliteit voor een zo groot mogelijke groep bereikt. Verschillende waarborgen en regels die met de WAMCA zijn geïntroduceerd, beogen dit doel te dienen. Wat nog relevant is om op te merken, is dat in de parlementaire geschiedenis (bijvoorbeeld) een verband wordt gelegd tussen de eerste en de tweede doelstelling:

‘Gestreefd is naar een balans tussen het belang van gedupeerden om hun rechten te kunnen verwezenlijken en het belang van aangesproken partijen om beschermd te worden tegen ongefundeerde of lichtvaardige massaclaims.’⁷⁷

III. Kwaliteitsbeoordeling t.b.v. bescherming benadeelden

De derde doelstelling is om de kwaliteit van 305a-organisaties te verbeteren ten behoeve van de bescherming van benadeelden. Deze doelstelling is eveneens geëxpliciteerd in de parlementaire geschiedenis.⁷⁸ De ontvankelijkheid van een belangenorganisatie zou ‘intensiever’ getoetst moeten worden door de wettelijke verankering van onderdelen van de

⁶⁹ *Kamerstukken II* 2017/18, 34608, nr. 6 p. 24 (NnV).

⁷⁰ *Kamerstukken II* 2016/17, 34608, nr. 3, p. 1 (MvT); *Kamerstukken II* 2017/18, 34608, nr. 6, p. 5, 16, 19 (NnV).

⁷¹ *Kamerstukken II* 2016/17, 34608, nr. 3, p. 14 (MvT); *Kamerstukken II* 2017/18, 34608, nr. 6, p. 2-3 (NnV); *Kamerstukken II* 2017/18, 34608, nr. 9, p. 1 (NnNV).

⁷² *Kamerstukken II* 2016/17, 34608, nr. 3, p. 1, 6, 14, 31 (MvT); *Kamerstukken II* 2017/18, 34608, nr. 6, p. 2-3 (NnV); *Kamerstukken II* 2017/18, 34608, nr. 9, p. 1 (NnNV).

⁷³ *Kamerstukken II* 2016/17, 34608, nr. 3, p. 1 (MvT).

⁷⁴ *Kamerstukken II* 2016/17, 34608, nr. 3, p. 14 (MvT).

⁷⁵ *Kamerstukken II* 2017/18, 34608, nr. 6 p. 30 (NnV).

⁷⁶ *Kamerstukken II* 2016/17, 34608, nr. 3, p. 8 (MvT); *Kamerstukken II* 2017/18, 34608, nr. 6, p. 1-3 (NnV). Het oorspronkelijke idee om deze zaken te concentreren bij de rechtbank Amsterdam is verlaten, *Kamerstukken II* 2017/18, 34608, nr. 6, p. 3 (NnV).

⁷⁷ *Kamerstukken II* 2016/17, 34608, nr. 3, p. 1 (MvT).

⁷⁸ *Kamerstukken II* 2016/17, 34608, nr. 3, p. 17 (MvT); *Kamerstukken II* 2017/18, 34608, nr. 6, p. 2 (NnV).

Claimcode (par. 2.5.5).⁷⁹ Deze intensievere toetsing houdt een verdere aanscherping in van de ontvankelijkheidseisen op het punt van *governance*, financiering en representativiteit.⁸⁰ Bovendien wordt de intensievere toetsing ingegeven door de introductie van de collectieve schadevergoedingsactie en de aanwijzing van een Exclusieve Belangenbehartiger (EB).⁸¹

IV. Voorkomen van excessen

De vierde doelstelling is te voorkomen dat de collectieve schadevergoedingsactie een vrijplaats wordt voor commercieel ingestelde organisaties, die niet de belangen van de individuen voor wie zij opkomen op de eerste plaats hebben staan.⁸² Deze doelstelling is op een aantal plekken in de parlementaire geschiedenis min of meer expliciet genoemd, en houdt nauw verband met de kwaliteitsdoelstelling die hierboven is genoemd: ‘In de strenge eisen met betrekking tot de toegang tot de collectieve procedure ligt ook een belangrijke garantie besloten ter voorkoming van uitwassen.’⁸³ Desalniettemin noemen wij deze apart omdat dit een specifiek doel is dan kwaliteitsverbetering. Dat moet eveneens worden gezien in de context waarin de 305a-actie tot stand is gekomen, waarbij wij hiervoor al stilstonden.⁸⁴ In die zin moet de ontvankelijkheidsbeoordeling ook dienen als filter.

V. Stimuleren van overleg en schikken

De vijfde doelstelling is om schikken aantrekkelijker te maken. Deze doelstelling wordt her en der genoemd in de parlementaire geschiedenis; vaak in verband met andere doelstellingen.⁸⁵ Bij wijze van voorbeeld: ‘het voorstel wil schikken aantrekkelijker maken door verbetering van de kwaliteit van collectieve belangenbehartigers, coördinatie van collectieve procedures en meer finaliteit.’⁸⁶ Hier wordt dus een verband gelegd tussen de doelstelling schikkingen te stimuleren en twee andere doelstellingen. Het verband tussen het ontbreken van een collectieve schadevergoedingsactie (en dus het doel van de WAMCA om die te introduceren) en het aantrekkelijker maken van schikken, is ook neergelegd in de parlementaire geschiedenis. Als aansprakelijkheid wordt ontkend, partijen het oneens zijn over het antwoord op essentiële rechtsvragen, of de aangesproken partij niet bereid is om te onderhandelen bijvoorbeeld in geval van strooischade⁸⁷, ontbreekt er een ‘stok achter de deur’ – in de vorm van een generieke wettelijke regeling voor collectieve schadevergoedingsactie – om tot een schikking te komen.⁸⁸ Bij herhaling wordt duidelijk gemaakt dat een collectieve schikking de voorkeur heeft boven een collectieve schadevergoedingsactie.⁸⁹

⁷⁹ *Kamerstukken II* 2016/17, 34608, nr. 3, p. 17 (MvT).

⁸⁰ *Kamerstukken II* 2016/17, 34608, nr. 3, p. 1 (MvT).

⁸¹ *Kamerstukken II* 2016/17, 34608, nr. 3, p. 17 (MvT): ‘Aangezien hiermee een zwaardere rol wordt toegekend aan belangenorganisaties dan thans gebruikelijk, is ook een verdere aanscherping van de ontvankelijkheidseisen op zijn plaats.’ Zie ook *Kamerstukken II* 2016/17, 34608, nr. 3, p. 6, 8 (MvT).

⁸² *Kamerstukken II* 2016/17, 34608, nr. 3, p. 18 (MvT); *Kamerstukken II* 2017/18, 34608, nr. 9, p. 1, 4 (NnNV).

⁸³ *Kamerstukken II* 2016/17, 34608, nr. 3, p. 7 (MvT); *Kamerstukken II* 2017/18, 34608, nr. 6, p. 3 (NnV); *Kamerstukken II* 2017/18, 34608, nr. 9, p. 1 (NnNV).

⁸⁴ *Kamerstukken II* 2016/17, 34608, nr. 3, p. 18 (MvT).

⁸⁵ *Kamerstukken II* 2016/17, 34608, nr. 3, p. 1, 3, 4, 7, 10-11 (MvT); *Kamerstukken II* 2016/17, 34608, nr. 5, p. 3 (V); *Kamerstukken II* 2017/18, 34608, nr. 6, p. 2, 8, 9 (NnV); *Kamerstukken II* 2017/18, 34608, nr. 11, p. 1 (Brief van de Minister voor Rechtsbescherming).

⁸⁶ *Kamerstukken II* 2016/17, 34608, nr. 3, p. 1, 4 (MvT).

⁸⁷ ‘Strooischade is massaschade die voor elk van de benadeelden zo gering is, dat een individuele actie met het oog op de kosten daarvan niet loont, *Kamerstukken II* 2016/17, 34608, nr. 3, p. 4 (MvT).

⁸⁸ *Kamerstukken II* 2016/17, 34608, nr. 3, p. 4 (MvT).

⁸⁹ *Kamerstukken II* 2016/17, 34608, nr. 3, p. 4 (MvT).

VI. *Voorkomen aanzuigende werking op buitenlandse partijen*

De zesde doelstelling is het voorkomen dat de 305a-actie in Nederland een aanzuigende werking zou hebben op buitenlandse partijen.⁹⁰ Tevens wordt in dit verband beoogd te voorkomen dat collectieve schadevergoedingsacties een te grote belasting gaan vormen voor de Nederlandse rechtspraak.⁹¹ Zo'n aanzuigende werking kan leiden tot een ernstige belasting van de rechtspraak en een negatief effect op het vestigingsklimaat, en daarmee gepaard gaande ernstige financiële gevolgen.⁹² Deze doelstelling is her en der genoemd.

VII. *Lichtere ontvankelijkheidstoets van acties vanwege niet-opportuiniteit zware toets*

Het laatste doel van de WAMCA is om bij 305a-acties waarvoor het niet opportuun is om aan alle ontvankelijkheidseisen te toetsen, die toetsing achterwege te laten. Deze lichtere ontvankelijkheidstoets is neergelegd in artikel 3:305a lid 6 BW. In de volgende paragraaf gaan wij nader in op deze lid-6-acties.

2.4.4 *Collectieve acties gebaseerd op lid 6*

Een eerste onderscheid dat werd geïntroduceerd in 2020, is het onderscheid tussen acties gebaseerd op lid 6 en acties die daarop niet gebaseerd zijn ('reguliere acties'). Veelal wordt deze niet reguliere actie de ideële collectieve actie genoemd, maar deze term dekt de lading niet (wij komen daarop terug); wij spreken hierna over de lid-6-actie.

Voor beide acties geldt dezelfde procedure (Titel 14a Rv).⁹³ De ontvankelijkheidstoets van de 305a-organisatie is echter verschillend.⁹⁴ Voor de lid-6-actie geldt een minder uitgebreid palet aan ontvankelijkheidsvoorwaarden. Een 305a-organisatie, waarvoor de ontvankelijkheidstoets van lid 6 geldt, hoeft niet getoetst te worden aan alle waarborgeisen van artikel 3:305a lid 2, onderdelen a tot en met e, en 5 BW.⁹⁵ Voor collectieve vorderingen die vallen onder de Richtlijn representatieve vorderingen voor consumenten gelden op grond van art. 3:305a lid 6 de vereisten vermeld in lid 2 onderdelen c en d, aanhef en onder 7 en 8 echter wél. Met voormelde verlichte ontvankelijkheidstoets werd beoogd voldoende toegang tot het recht te blijven bieden aan dit type actie.⁹⁶ Het gaat dan concreet om het buiten toepassing laten van de *governance*-, financierings- en de transparantievereisten ten aanzien van de 305a-organisatie.⁹⁷ Dit onderscheid komt volgens de parlementaire geschiedenis voort uit het idee dat het niet in alle gevallen opportuun of gerechtvaardigd is om 305a-organisaties aan een dergelijke stringente ontvankelijkheidstoetsing te onderwerpen.⁹⁸ Het mag 305a-organisaties in die gevallen niet te moeilijk worden gemaakt om een actie in te stellen.⁹⁹ De rechter toetst ambtshalve of in een concreet geval lid 6 van toepassing is.¹⁰⁰

⁹⁰ *Kamerstukken II* 2016/17, 34608, nr. 3, p. 11 (MvT); *Kamerstukken II* 2017/18, 34608, nr. 6 p. 25 (NnV).

⁹¹ *Kamerstukken II* 2016/17, 34608, nr. 6, p. 4 (NnV).

⁹² *Kamerstukken II* 2016/17, 34608, nr. 3, p. 11, 22-28 (MvT); *Kamerstukken II* 2016/17, 34608, nr. 6, p. 13 (NnV).

⁹³ *Kamerstukken II* 2016/17, 34608, nr. 3, p. 33 (MvT).

⁹⁴ Art. 1018c lid 5 sub a Rv jo art. 3:305a lid 6 BW.

⁹⁵ De representativiteitseis (als onderdeel van de waarborgtoets) geldt wel onverkort.

⁹⁶ *Kamerstukken II* 2017/18, 34608, nr. 6, p. 11 (NnV).

⁹⁷ In eerste instantie zou de ontvankelijkheidstoets van lid 6 (nog) milder zijn, maar bij motie is toch gekozen voor een enigszins uitgebreidere toets, bijvoorbeeld aan het representativiteitsvereiste, *Kamerstukken II* 2018/19, 34608, nr. 14 (Motie Van Gent c.s. over ontvankelijkheidseisen voor vorderingen met een ideëel doel en een zeer beperkt financieel belang).

⁹⁸ *Kamerstukken II* 2016/17, 34608, nr. 3, p. 8, 16 en 29 (MvT).

⁹⁹ *Kamerstukken II* 2017/18, 34608, nr. 6, p. 11 (NnV).

¹⁰⁰ *Kamerstukken II* 2016/17, 34608, nr. 3, p. 29 (MvT).

In de parlementaire geschiedenis wordt herhaaldelijk uitgelegd dat het ten eerste gaat om de situatie dat sprake is van een rechtsvordering met een ideëel doel en met een zeer beperkt financieel belang.¹⁰¹ Voor collectieve acties met een ideëel doel en een zeer beperkt financieel belang werd ook wel gerefereerd aan de Claimcode, waarin te lezen staat dat die niet van toepassing is op:

‘een rechtspersoon die (i) maximaal 1000 deelnemers heeft, waarbij (ii) de gemiddelde schade per deelnemer niet meer dan 1000 euro bedraagt, en (iii) de gevraagde bijdrage aan deelnemers maximaal 100 euro bedraagt.’¹⁰²

Het beperkte financieel belang ziet zowel op het belang per benadeelde als de totale omvang van de collectieve schade.¹⁰³ Voorbeelden die worden genoemd zijn vorderingen van: omwonenden van een vervuilende fabriek die milieuvoorschriften uit een vergunning overtreedt; patiëntenverenigingen; organisaties die opkomen voor de handhaving van intellectueel eigendomsrechten;¹⁰⁴ en vorderingen van het Clara Wichman proefprocessenfonds (Bureau Clara Wichmann, BCW) die veelal een principieel karakter hebben gericht op de verbetering van de positie van vrouwen.¹⁰⁵ In reactie op Kamervragen naar aanleiding van de motie Stoffer, legt de minister voor rechtsbescherming uit dat de Hoge Raad reeds vóór 1994 collectieve acties van belangenorganisaties toeliet, omdat zonder zo’n actie de rechtsbescherming ‘niet onaanzienlijk zou kunnen worden bemoeilijkt’:

‘De Hoge Raad heeft in het verleden, nog voor de codificatie van de collectieve actie in artikel 3:305a BW, geoordeeld dat juist ideële acties zien op een dreigende aantasting van belangen die in de regel grote groepen burgers tezamen raken, terwijl de gevolgen van een eventuele aantasting van de belangen van ieder van die burgers zich vaak moeilijk laten voorzien.’¹⁰⁶

Ten tweede wordt deze lid-6-toets toegepast als de aard van de vordering, de belangenorganisatie of de aard van haar achterban daartoe aanleiding geeft.¹⁰⁷ Een beperking tot 305a-acties met een ideëel doel werd niet wenselijk geacht, ‘omdat bepaalde collectieve acties naar hun aard niet aan de nieuwe ontvankelijkheidseisen zouden kunnen voldoen.’¹⁰⁸ Het voorbeeld dat wordt genoemd is een vordering gericht op toetsing van algemene voorwaarden. In de parlementaire geschiedenis staat bovendien te lezen dat de lid-6-actie beoogt ‘voldoende ruimte te laten voor organisaties die nu een belangrijke rol spelen in het handhaven van collectieve belangen in collectieve actie en die per definitie niet zijn gericht op het verkrijgen van schadevergoeding.’¹⁰⁹ Het is niet de bedoeling van de wetgever om het deze organisaties onnodig moeilijk te maken om hun werk voor te zetten onder het nieuwe regime geïntroduceerd door de WAMCA.

In de rechtspraktijk en literatuur worden verschillende termen gebruikt voor de lid-6-actie, zoals de ideële actie, groepsactie en de algemeen belangactie. De lid-6-actie kan betrekking hebben op al deze acties, zoals duidelijk wordt uit de reactie op Kamervragen naar aanleiding

¹⁰¹ Deze eisen zijn cumulatief: *Kamerstukken II* 2017/18, 34608, nr. 6, p. 11 (NnV).

¹⁰² *Kamerstukken II* 2016/17, 34608, nr. 3, p. 29 (MvT), *Kamerstukken II* 2017/18, 34608, nr. 6, p. 11, 17 en 28 (NnV).

¹⁰³ *Kamerstukken II* 2017/18, 34608, nr. 6, p. 11 en 28 (NnV).

¹⁰⁴ *Kamerstukken II* 2017/18, 34608, nr. 6, p. 17 (NnV).

¹⁰⁵ *Kamerstukken II* 2017/18, 34608, nr. 6, p. 17 (NnV).

¹⁰⁶ *Kamerstukken II* 2023/24, 36169, nr. 40, p. 4 (VSO).

¹⁰⁷ *Kamerstukken II* 2016/17, 34608, nr. 3, p. 16 (MvT); *Kamerstukken II* 2017/18, 34608, nr. 6, p. 11 (NvA).

¹⁰⁸ *Kamerstukken II* 2016/17, 34608, nr. 3, p. 29 (MvT).

¹⁰⁹ *Kamerstukken II* 2017/18, 34608, nr. 6, p. 11 (NnV).

van de motie Stoffer.¹¹⁰ Daarin wordt het onderscheid tussen acties met een ideëel doel en groepsacties gemaakt op basis van de achterban:

‘Bij de burgerlijke rechter kan het gaan om acties met een ideëel doel waarin een belangenorganisatie de rechter bijvoorbeeld vraagt om een verbod om etnisch te profileren of een gebod om vervuilde grond te reinigen. Collectieve acties met een ideëel doel kunnen als achterban een ongericht aantal personen hebben, bijvoorbeeld “alle burgers van Nederland” (...) of “alle omwonenden van de vervuilde grond” (...). (...) Er bestaan ook collectieve groepsacties. Dat zijn acties met een bundeling van individuele belangen en een duidelijk af te bakenen groep personen.’¹¹¹

Als wij de minister goed begrijpen, maakt hij een onderscheid tussen ideële acties waarin opgekomen wordt voor een achterban van een gericht aantal personen en ideële acties die betrekking heeft op een ongericht aantal personen. Dat laatste zou een algemeen belangactie kunnen zijn. Daarnaast noemt hij apart – dus los van het ideële doel – een groepsactie. Dat belangen waarvoor de collectieve actie opkomt, kunnen botsen met ‘ideeën en opvattingen van andere groeperingen in de samenleving’ staat niet in de weg aan het instellen van een collectieve actie.¹¹²

Een beperkende voorwaarde van de lid-6-actie is dat de rechtsvordering niet mag strekken tot schadevergoeding. In de parlementaire geschiedenis staat dat als een verklaring voor recht is gevorderd die als opmaat dient voor een schadevergoeding, dit ook een reden kan zijn om lid 6 niet van toepassing te verklaren.¹¹³

2.4.5 Procedure: fases op grond van de WAMCA

Deze nieuwe procedureregels betreffen met name de verplicht voorgeschreven, duidelijk onderscheiden *faserings* van de 305a-procedure. Waar de oude 305a-actie het gebruikelijke onderscheid kent tussen de ontvankelijkheidsbeoordeling en de inhoudelijke beoordeling van de vordering, dwingt de wetwijziging – vanwege de bindende werking van de 305a-uitspraak voor de nauw omschreven groep en de introductie van de EB – partijen en de rechter om het beoordelingstraject gefaseerd te doorlopen.

Hieronder wordt aan de hand van deze fases, wordt het wettelijk kader, alsmede het verband daarvan met de WAMCA-doelstellingen, grotendeels in kaart gebracht. Voordat daarop wordt ingegaan, moet worden opgemerkt dat de 305a-actie met voorrang wordt behandeld ‘op individuele procedures die betrekking hebben op dezelfde feiten of rechtsvragen’, wat aansluit bij de doelstelling om te komen tot een gecoördineerde, effectieve en efficiënte collectieve actie.¹¹⁴ Dit betekent dat individuele procedures kunnen worden geschorst.¹¹⁵ Dat brengt ons bij de fases (die evenzeer gelden voor de lid-6-actie)¹¹⁶ die hieronder schematisch zijn weergegeven:

¹¹⁰ *Kamerstukken II 2023/24*, 36169, nr. 40, p. 20 (VSO).

¹¹¹ *Kamerstukken II 2023/24*, 36169, nr. 40, p. 2 (VSO).

¹¹² *Kamerstukken II 2023/24*, 36169, nr. 40, p. 4-5 (VSO).

¹¹³ *Kamerstukken II 2016/17*, 34608, nr. 3, p. 29 (MvT), *Kamerstukken II 2017/18*, 34608, nr. 6, p. 17 (NnV).

¹¹⁴ *Kamerstukken II 2016/17*, 34608, nr. 3, p. 9, 55 (MvT).

¹¹⁵ Art. 1018m Rv.

¹¹⁶ Deze fases zijn al eens beschreven in Arons 2024, p. 41.

Fase	Artikel	Regel	Doel
I	Art. 3:305a lid 3 sub c BW	Overleg: 2 wekentermijn	Stimuleren overleg en schikken, coördinatie, efficiëntie & effectiviteit
II	Art. 1018c Rv	Dagvaarding (lid 1), registraanteekening (lid 2), wachttermijn (lid 3) (voorbereidende fase)	Transparantie, coördinatie, efficiëntie & effectiviteit
III	Art. 1018c lid 5 Rv	Ontvankelijkheidstoetsing	Kwaliteitsbeoordeling t.b.v. bescherming benadeelden, voorkomen excessen
IV	Art. 1018e lid 1 Rv	Aanwijzing EB (lid 1)	Coördinatie, efficiëntie & effectiviteit, voorkomen excessen
IV	Art. 1018e lid 2 Rv	Afbakening vordering en groep	Coördinatie, efficiëntie & effectiviteit
	Art. 1108f lid 3 Rv	Mededeling	Coördinatie, efficiëntie & effectiviteit
	Art. 1018f lid 1 Rv	Opt-out-mogelijkheid	Coördinatie, efficiëntie & effectiviteit
V	Art. 1018g Rv	Beproeven schikking	Stimuleren overleg en schikken, voorkomen aanzuigende werking
VI	Art. 1018g Rv	Inhoudelijke behandeling	Collectieve schadeafwikkeling mogelijk maken
	Art. 1018i lid 1 Rv	Schikkingsvoorstel overleggen	Coördinatie, efficiëntie & effectiviteit
VII	Art. 1018i lid 2 Rv	Uitspraak	Coördinatie, efficiëntie & effectiviteit
VIII	Art. 1018j Rv	Mededeling	Coördinatie, efficiëntie & effectiviteit
IX	Art. 1018k Rv	Hoger beroep & cassatie	
X	Art. 1018b 1 Rv	Kort geding	Kwaliteitsbeoordeling t.b.v. bescherming benadeelden

Tabel 2.1 Fases 305a-procedure verkort weergegeven.

I. Een verzoek tot overleg door de eiser

De 305a-organisatie moet, op straffe van niet-ontvankelijkheid¹¹⁷, gepoogd hebben te overleggen met de aangesproken partij om het gevorderde te bereiken. Hiervoor volstaat een termijn van twee weken na de ontvangst van een verzoek tot overleg door de aangesproken partij.¹¹⁸

Het doel hiervan is stimuleren om door overleg en onderhandelingen het door de 305a-organisatie beoogde doel te bereiken (samenhangend met doelstelling om schikkingen te

¹¹⁷ *Kamerstukken II* 1991/92, 22486, nr. 3, p. 21 (MvT).

¹¹⁸ Deze termijn is per 1 januari 2001 ingevoerd in artikel 3:305a (oud) BW (*Stb.* 2000, 254). Het betreft de implementatie van art. 5 Richtlijn nr. 98/27/EG van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie betreffende het doen staken van inbreuken in het raam van de bescherming van de consumentenbelangen [1998] PbEG L166/51 (*Stb.* 2000, 178). Zie *Kamerstukken II* 1998/99, 26693, nr. 3, p. 5; 7 (MvT).

bevorderen), rauwelijks dagvaarden te voorkomen¹¹⁹ en onverhoedse acties jegens de aangesproken partij te voorkomen (samenhangend met de doelstelling om tot een gecoördineerde, effectieve en efficiënte collectieve actie te komen).¹²⁰

II. De dagvaarding, registraantekening en 3/6-maandentermijn (voorbereidende fase)

De dagvaarding omvat een omschrijving van:

- de gebeurtenis(sen) waarop de 305a-vordering betrekking heeft (hebben);
- de personen voor wier belangen wordt opgekomen;
- de gemeenschappelijkheid van de te beantwoorden feitelijke vragen en rechtsvragen;
- hoe is voldaan aan de ontvankelijkheidseisen van artikel 3:305a BW;
- de gegevens die de rechter in staat stellen om een EB aan te wijzen; en
- de verplichting van de eiser om van de zaak binnen twee dagen¹²¹ na dagvaarding bij de griffie in te dienen en gelijktijdig registraantekening¹²² te maken en om te vermelden wat de wettelijke gevolgen zijn van die aantekening.

Deze verplichte onderdelen van de dagvaarding¹²³ en de registraantekening hebben als sanctie nietigheid van het exploit van dagvaarding.¹²⁴ Op straffe van niet-ontvankelijkheid moet binnen twee dagen na de dag van dagvaarding het exploit van de dagvaarding ter griffie zijn ingediend. De dagvaarding (of een uittreksel daarvan¹²⁵) moet binnen die termijn bovendien worden aangetekend in het register.

Deze aantekening biedt andere belangenorganisaties de mogelijkheid om een collectieve vordering voor dezelfde gebeurtenis over gelijksoortige feitelijke en rechtsvragen in te stellen en zich desgewenst tevens te melden als potentiële (alternatieve) EB.¹²⁶ Het doel van het register is tevens het collectief bijhouden en vindbaar maken van de aanhangige 305a-acties.¹²⁷

¹¹⁹ Vgl. art. 6 lid 2 Gedragsregels advocatuur dat de advocaat verplicht, alvorens hij overgaat tot het nemen van rechtsmaatregelen en in het bijzonder tot het nemen van executiemaatregelen, zijn wederpartij of, zo deze wordt bijgestaan door een advocaat, die advocaat van zijn voornemen kennis te geven, tenzij in het uitzonderlijke geval dat een bijzonder belang van de cliënt zich daar kennelijk tegen verzet. In beginsel dient hij daarbij een redelijke tijd voor beraad te geven. Waar redelijkerwijs mogelijk voert hij overleg over het tijdstip van behandeling van een zaak. Bovendien heeft de advocaat voor ogen te houden dat een regeling in der minne veelal de voorkeur verdient boven een proces (art. 5 Gedragsregels advocatuur).

¹²⁰ *Kamerstukken II* 1991/92, 22486, nr. 3, p. 28 (MvT).

¹²¹ Dit is in afwijking van de termijn opgenomen in art. 125 lid 2 Rv.

¹²² De aantekening geschiedt door middel van het doen opnemen van een uittreksel in het register van de aangebrachte, d.w.z. ter griffie ingediende, dagvaarding. Tot 25 juni 2023 gold de verplichting een afschrift van de dagvaarding bij de aantekening te voegen. Dit werd door de eisers in de rechtspraktijk geïnterpreteerd als het registreren van de integrale dagvaarding. Zie Implementatiewet richtlijn representatieve vorderingen voor consumenten (*Stb.* 2022, 459). In de praktijk resulteerde dit in een integrale publicatie van de (geanonimiseerde) dagvaarding, wat Katan & Wallinga een novum in het burgerlijk proces noemden, Katan & Wallinga 2021, p. 68.

¹²³ Het ontbreken van deze verplichte onderdelen lenen zich voor herstel.

¹²⁴ Art. 120 Rv. De Monchy & Kluwen noemen dit de formele ontvankelijkheidseisen ex art. 1018c lid 1 en 2 Rv die in de ontvankelijkheidsfase van de WAMCA worden getoetst. De materiële ontvankelijkheidseisen staan in art. 1018c lid 5 Rv en art. 3:305a BW. Zie De Monchy & Kluwen 2022, p. 84. Zie ook Goorts & Mimpfen 2024, p. 38, 41-42. De Rb. Amsterdam kwalificeert deze eisen als ‘initiele ontvankelijkheidseisen’. Zie Rb. Amsterdam 25 oktober 2023, ECLI:NL:RBAMS:2023:6694, *JOR* 2023/294, m.nt. T.M.C. Arons; *JBP* 2024/16, m.nt. Q.R. Pilon; *Computerrecht* 2024/63, m.nt. J. Doerga, r.o. 27 (*Stichting Onderzoek Marktinformatie (SOMI)/TikTok*).

¹²⁵ Na de WAMCA is nog een wetwijziging doorgevoerd: belangenorganisaties kunnen voortaan volstaan met aantekening van een uittreksel van de dagvaarding in het register, *Kamerstukken II* 2021/22, 34608, nr. 3, p. 34-35. Over deze wetwijziging zie o.a.: Kluwen & Bredenoord-Spoek 2022, p. 12-16.

¹²⁶ *Kamerstukken II* 2016/17, 34608, nr. 3, p. 38 (MvT).

¹²⁷ *Kamerstukken II* 2016/17, 34608, nr. 3, p. 37 (MvT).

De Raad voor de rechtspraak is houder van het register.¹²⁸ Het doel van dit alles is om de afwikkeling van een massaschadezaak over dezelfde gebeurtenis¹²⁹, een zaak over een ideëel belang of een andere zaak met een collectief belang te concentreren bij één rechter, om daarmee te komen tot een gecoördineerde en efficiënte afdoening in één procedure.¹³⁰ Deze toetsing vindt ex nunc (op moment van vonniswijzing) plaats.¹³¹

De rechter houdt de 305a-actie gedurende drie maanden na registraantekening aan (met mogelijkheid tot verlenging door de rechter met maximaal drie maanden¹³²) (hierna ook wel 3/6-maandentermijn genoemd). Gedurende deze termijn worden geen proceshandelingen verricht¹³³ en kan, zoals vermeld, een andere 305a-organisatie voor dezelfde gebeurtenis(sen) over gelijksoortige feitelijke en rechtsvragen een 305a-actie instellen (artikel 1018d lid 1 Rv). Ten behoeve van de coördinatie en concentratie moet deze 305a-actie bij dezelfde rechtbank als de eerste aangetekende zaak worden ingesteld.¹³⁴ Na het verstrijken van deze termijn wordt de behandeling van de zaak voortgezet in de stand waarin zij zich bevindt.¹³⁵

III. Ontvankelijkheidstoets door de rechter

De rechter toetst in een tussenuitspraak eerst de ontvankelijkheid en beoordeelt daarna pas de inhoudelijke vorderingen.¹³⁶ Dit om te voorkomen dat een ‘lang en kostbaar debat over de inhoudelijke collectieve vordering’ wordt gevoerd, terwijl de collectieve vordering toch niet tot toewijzing kan leiden (‘lichtvaardige en ongefundeerde vorderingen’).¹³⁷ Dit sluit aan bij de doelstelling van een gecoördineerde, effectieve en efficiënte 305a-procedure. Ook dient dit het doel om benadeelden en aangesproken partijen hiermee te beschermen tegen belangenbehartigers die ‘uit zijn op persoonlijk gewin’, en een vrijplaats voor commercieel ingestelde organisaties te voorkomen.¹³⁸

¹²⁸ Art. 1 Besluit register collectieve vorderingen (*Stb.* 2019, 446).

¹²⁹ Dit begrip moet ruim worden opgevat. Zo noemt de parlementaire geschiedenis als voorbeeld misleidende informatie van een bedrijf, waarbij er gevolgen kunnen zijn voor zowel beleggers (door een koersdaling) als voor consumenten (door bijvoorbeeld niet-waargemaakte claims t.a.v. een product). In beginsel is hier sprake van dezelfde gebeurtenis, ook al heeft deze gebeurtenis verschillende gevolgen voor verschillende groepen personen. Zie *Kamerstukken II* 2016/17, nr. 3, p. 40-41 (MvT). Op de WAMCA-regeling afgestemde procedurele regels over voeging en tussenkomst zijn vrijwel afwezig, waardoor hierover onduidelijkheden bestaan.

¹³⁰ *Kamerstukken II* 2016/17, 34608, nr. 3, p. 8 (MvT); *Kamerstukken II* 2017/18, 34608, nr. 6, p. 2-3 (NnV). Zie HR 21 februari 2025, ECLI:NL:HR:2025:321, r.o. 3.3.2-3.3.5 (*BCW/Staat*) en HR 14 maart 2025, ECLI:NL:HR:2025:388, *JOR* 2025/151, m.nt. J.W.M. Jansen; *TvPP* 2025/21, p.126, m.nt. K.K. Bink, r.o. 4.1.2 (*Stichting Consumer Competition Claims (CCC)/Apple*).

¹³¹ Rb. Den Haag 20 september 2023, ECLI:NL:RBDHA:2023:14036, *JOR* 2024/27, m.nt. T.M.C. Arons; *JBPr* 2024/18, m.nt. W.A. Vader; *TvC* 2024/1, p. 44, m.nt. J. van der Tang, r.o. 5.65 (*Stichting Investor Loss Compensation (SILC)/Airbus*).

¹³² Art. 1018d lid 2 Rv.

¹³³ *Kamerstukken II* 2016/17, 34608, nr. 3, p. 38 (MvT).

¹³⁴ Art. 1018d lid 1 tweede zin Rv.

¹³⁵ Art. 1018c lid 3 tweede zin Rv. De roldatum in de zin van art. 128 lid 2 Rv voor het nemen van de conclusie van antwoord wordt bepaald op een termijn van zes weken nadat de in het derde lid bedoelde termijn is verstreken.

¹³⁶ Deze splitsing die volgt uit art. 1018c lid 5 Rv tussen een ontvankelijkheids- en een inhoudelijke fase brengt mee dat de aangesproken partij in de ontvankelijkheidsfase, in afwijking van art. 128 lid 3 Rv, kan volstaan met een conclusie van antwoord over de ontvankelijkheid; inhoudelijk verweer is nog niet nodig. Hierbij moet worden opgemerkt dat, voorafgaand aan de ontvankelijkheidstoetsing, in internationale collectieve acties getoetst wordt of de Nederlandse recht rechtsmacht heeft en wordt beoordeeld welk recht van toepassing is (zie hierover par. 2.5.2 en 2.5.3).

¹³⁷ *Kamerstukken II* 2016/17, 34608, nr. 3, p. 39 (MvT); *Kamerstukken II* 2017/18, 34608, nr. 6 p. 3 (NnV).

¹³⁸ *Kamerstukken II* 2017/18, 34608, nr. 6 p. 3 (NnV).

Deze ontvankelijkheidstoets geldt voor *alle* 305a-acties (artikel 1018c lid 5 Rv).¹³⁹ In paragraaf 2.4.6 en 2.4.7 wordt nader (inhoudelijk) stilgestaan bij deze ontvankelijkheidstoets.

IV. Aanwijzing EB, afbakening vordering en groep, mededeling en opt-out-mogelijkheid

Indien sprake is van meerdere 305a-organisaties, wijst de rechter uit de organisaties die voldoen aan de ontvankelijkheidseisen, de meest geschikte aan als EB. Elke 305a-organisatie moet bereid zijn om EB te worden, wat dienend zou zijn aan het doel om excessen zo veel mogelijk te voorkomen¹⁴⁰ en achterover leunen te voorkomen.¹⁴¹ De rechter neemt hierbij de volgende (niet limitatief opgesomde) omstandigheden in aanmerking: de omvang van de groep personen voor wie de belangenorganisatie opkomt; de grootte van het door deze groep vertegenwoordigde financiële belang; de andere werkzaamheden die zij verricht voor de personen voor wie zij opkomt in of buiten rechte; en de eerdere door haar verrichte werkzaamheden of ingestelde collectieve vorderingen. Er staat geen rechtsmiddel open tegen deze uitspraak.¹⁴²

De EB treedt in de procedure op voor de belangen van alle personen in de nauw omschreven groep. De EB verricht de proceshandelingen.¹⁴³ Hij treedt tevens op als vertegenwoordiger van de niet als EB aangewezen eisers. De niet als EB aangewezen eisers blijven wel (eisende) partij ('niet EB eisers') in de procedure. In de parlementaire geschiedenis wordt dit ook wel neergezet als een samenwerking: de coördinerende rol van de EB vraagt om inspanningen van beide kanten.¹⁴⁴ Als de EB niet langer aan de ontvankelijkheidseisen voldoet of bij een serieuze klacht, kan de rechter hem vervangen door een andere 305a-organisatie.¹⁴⁵ De rechter zal de EB ook moeten vervangen als deze de procedure staakt.¹⁴⁶ Het is uitdrukkelijk niet de bedoeling dat deze staking voortvloeit uit een gesloten deelschikking¹⁴⁷, maar de wet voorziet niet in een instrument om buitengerechtelijke (deel)schikkingen te voorkomen. Voor de coördinatie door de EB is gekozen om te komen tot efficiënte afwikkeling.¹⁴⁸ De aangesproken partij hoeft zo niet tegen allerlei verschillende 305a-organisaties te procederen; de EB heeft de regie en geldt als primair aanspreekpunt. De verwachting is dat dit bijdraagt aan 'het vergroten van de schikkingsbereidheid van de aangesproken partij.'¹⁴⁹ Het is mogelijk dat de rechter twee of meer co- of sub-EB'ers aanwijst.¹⁵⁰

¹³⁹ In deze fase kan de aangesproken partij volstaan met een rechtsmachtverweer (art. 11 Rv) en verweren in het kader van deze rechterlijke ontvankelijkheidstoets.

¹⁴⁰ *Kamerstukken II* 2017/18, 34608, nr. 9, p. 4 (NnNV).

¹⁴¹ *Kamerstukken II* 2017/18, 34608, nr. 9, p. 6 (NnNV).

¹⁴² Art. 1018e lid 1 tweede zin Rv.

¹⁴³ De rechter kan bepalen dat ook de niet EB eisers proceshandelingen mogen verrichten (art. 1018e lid 3 Rv). Volgens de MvT kan de rechter bijvoorbeeld toelaten dat de niet EB eisers ook een processtuk kunnen indienen. Ter bevordering van efficiëntie kan hij bepalen dat eerst de EB zijn processtuk indient en dat de overige eisers alleen een aanvullend processtuk kunnen indienen waarin *uitsluitend* een gezichtspunt naar voren wordt gebracht dat volgens deze eiser ten onrechte ontbreekt in het processtuk van de EB. De verweerder kan worden verplicht op alle stukken tegelijk te reageren. *Kamerstukken II* 2016/17, 34608, nr. 3, p. 46 (MvT).

¹⁴⁴ *Kamerstukken II* 2017/18, 34608, nr. 6 p. 30 (NnNV).

¹⁴⁵ *Kamerstukken II* 2016/17, 34608, nr. 3, p. 45 (MvT); *Kamerstukken II* 2017/18, 34608, nr. 6 p. 21, 30 (NnNV).

¹⁴⁶ Dit kan onder meer door doorhaling op de rol ex art. 246 lid 1 Rv of intrekking procedure (wat geldt als eisvermindering tot nihil volgens vast rechtspraak) ex art. 129 Rv.

¹⁴⁷ *Kamerstukken II* 2017/18, 34608, nr. 9, p. 7 (NnNV).

¹⁴⁸ *Kamerstukken II* 2016/17, 34608, nr. 3, p. 6, 9, 42 (MvT); *Kamerstukken II* 2017/18, 34608, nr. 6 p. 3 (NnNV).

¹⁴⁹ *Kamerstukken II* 2016/17, 34608, nr. 3, p. 42 (MvT).

¹⁵⁰ Art. 1018e lid 4 Rv.

In afwijking van de normale regels van procesrecht kan de EB verzoeken om vergoeding van de redelijke en evenredige daadwerkelijke gerechtskosten die hij heeft gemaakt, bijvoorbeeld in het licht van de werkzaamheden of de kosten voor de financiering van de procedure¹⁵¹ (tenzij de billijkheid zich daartegen verzet, zie artikel 1018l lid 2 Rv). Hierbij verwijst de wet naar een vordering ex artikel 1018i Rv (de massaschadevergoedingsvordering) en niet generiek naar een vordering op grond van artikel 3:305a BW (die ook een verbod, gebod en verklaring voor recht behelst).¹⁵²

In deze fase beslist de rechter bovendien over de exacte inhoud van de collectieve vordering en de groep waarvoor uiteindelijk zal worden opgetreden (de nauw omschreven groep). De uitkomst van de 305a-actie is dus niet alleen bindend voor de achterban van de 305a-organisatie, maar voor de hele groep (zie par. 2.4.1). Hiermee wordt beoogd om te komen tot een efficiënte en effectieve collectieve afwikkeling¹⁵³ en hiervan profiteert de benadeelde omdat deze persoon niet ‘op zoek hoeft’ naar een organisatie die zijn belang op adequate wijze vertegenwoordigt.¹⁵⁴ Van deze uitspraak wordt door de EB aantekening gemaakt in het register en aankondiging gedaan in door de rechter aangewezen nieuwsbladen en internetfora. Ook moet hij bij gewone brief aan de bekende personen zo spoedig mogelijk mededeling doen.¹⁵⁵

Na dit oordeel hebben de personen die behoren tot de nauw omschreven groep ten minste één maand de mogelijkheid om te opt-outen (artikel 1018f Rv). Voor een opt-out-mogelijkheid is gekozen, omdat na deze vaststelling van vordering en groep de uiteindelijke inhoudelijke uitspraak bindend zal zijn voor de hele groep, en aldus sprake zal zijn van finaliteit voor de groepsleden en de aangesproken partij.¹⁵⁶ Zo moet voorkomen worden dat de aangesproken partij geconfronteerd wordt met een veelheid van procedures, wat samenhangt met de doelstelling om te komen tot een gecoördineerde, effectieve en efficiënte 305a-actie.¹⁵⁷ In reactie op Kamervragen naar aanleiding van de motie Stoffer wordt een opt-in systeem ‘onuitvoerbaar en onwenselijk’ genoemd.¹⁵⁸ Om die reden zijn individuele benadeelden geen partij bij de 305a-actie.¹⁵⁹ Tegelijkertijd geldt de opt-out-mogelijkheid als een belangrijke procedurele waarborg; groepsleden kunnen zich op deze manier ‘bevrijden’ van de bindende werking van een rechterlijke uitspraak in een 305a-actie.¹⁶⁰

¹⁵¹ *Kamerstukken II* 2017/18, 34608, nr. 9, p. 4 (NnNV).

¹⁵² *Kamerstukken II* 2016/17, 34608, nr. 3, p. 54 (MvT).

¹⁵³ *Kamerstukken II* 2017/18, 34608, nr. 9, p. 7 (NnNV).

¹⁵⁴ Ontleend aan de idee dat het schrappen van artikel 3:305a lid 3 (oud) BW niet afdoende was, *Kamerstukken II* 2016/17, 34608, nr. 3, p. 6 (MvT).

¹⁵⁵ Art. 1018f lid 3 Rv.

¹⁵⁶ *Kamerstukken II* 2016/17, 34608, nr. 3, p. 6, 9 (MvT); *Kamerstukken II* 2017/2018, 34608, nr. 6, p. 7 (NnV); *Kamerstukken II* 2017/18, 34608, nr. 9, p. 12 (NnNV).

¹⁵⁷ *Kamerstukken II* 2016/17, 34608, nr. 3, p. 9 (MvT).

¹⁵⁸ *Kamerstukken II* 2023/24, 36169, nr. 40, p. 7 (VSO).

¹⁵⁹ *Kamerstukken II* 2016/17, 34608, nr. 3, p. 9 (MvT). In de praktijk komt het voor dat benadeelden niettemin een individuele vordering instellen in combinatie met de collectieve vordering van de belangenorganisatie hiervan. De toelaatbaarheid hiervan is nog niet uitgekristalliseerd in de rechtspraak, zie par. 3.14.

¹⁶⁰ Zie Hof Amsterdam 3 oktober 2023, ECLI:NL:GHAMS:2023:2220, r.o. 5.8.3 (*Uber/X & FNV*), verwijzend naar HR 26 februari 2010, ECLI:NL:HR:2010:BK5756, *NJ* 2011/473, m.nt. H.J. Snijders; *JBPR* 2010/30, m.nt. W.P. Wijers, r.o. 4.2 (*Stichting Baas in Eigen Huis/Plazacasa*). Voor degene die tot de nauw omschreven groep behoort en die ten tijde van de aankondiging van de aanwijzing van de EB en opt-out-mogelijkheid niet met zijn schade bekend kon zijn, heeft een uitspraak in de collectieve procedure geen gevolg indien hij na het bekend worden van zijn schade door een schriftelijke mededeling aan de aangesproken partij heeft laten weten niet gebonden te willen zijn. De aangesproken partij kan deze persoon schriftelijk een termijn van ten minste zes maanden stellen waarbinnen deze kan laten weten niet gebonden te willen zijn. Zie art. 1018k lid 2 Rv.

Voor de opt-outers kan geen 305a-actie meer ingesteld worden (artikel 1018f lid 4 Rv). Wel is het mogelijk om een procedure te starten waarbij de opt-outers individueel dan wel via een alternatief collectief mechanisme procederen.¹⁶¹ Deze procedures kunnen op verzoek van de aangesproken partij worden geschorst als (artikel 1018m lid 1 en lid 2 Rv). Hiermee gaat de 305a-actie dus voor op andere procedures die gaan over dezelfde feiten of rechtsvragen.¹⁶²

Ten aanzien van buitenlandse benadeelden geldt niet automatisch finaliteit. Buitenlandse benadeelden moeten kiezen voor deelname aan de Nederlandse 305a-actie (opt-in, artikel 1018f lid 5 eerste zin Rv). De wetgever wil hiermee een aanzuigende werking voorkomen.¹⁶³ Bij Nota van Wijziging is de mogelijkheid geïntroduceerd om de rechter op verzoek van een partij te laten bepalen dat voor de buitenlandse gedupeerden het opt-out regime van toepassing is.¹⁶⁴

Ten aanzien van de opt-out-mogelijkheid is nog relevant om op te merken dat de minister voor rechtsbescherming in 2024 heeft onderkend dat in de systematiek van de 305a-actie geen rekening is gehouden met ‘de situatie dat een opt-out niet zinvol is als de aard van de vordering meebrengt dat ook de toe- of afwijzende uitspraak naar haar aard tegenover iedereen geldt.’¹⁶⁵ Het gaat hier dan om lid-6-acties die naar hun aard niet een deel van een groep kunnen binden, maar naar hun aard ondeelbaar zijn. Als voorbeeld wordt genoemd een actie gericht op een verbod tot lozen van afvalwater in een natuurgebied. De minister geeft aan dat in de praktijk de rechter in dat geval de opt-out termijn niet toepast, en dat dit aspect in de wetsevaluatie aan de orde moet komen.¹⁶⁶

V. *Beproeven schikking*

In deze fase stelt de rechter een termijn aan partijen om een schikking te beproeven die kan resulteren in een vaststellingsovereenkomst. Deze schikking(spoging) moet worden bereikt voor de hele groep, en niet voor bijvoorbeeld alleen de achterban van een 305a-organisatie (deelschikking). Het doel van de WAMCA is daarvoor verklarend: finaliteit voor een grote groep ‘in een procedure via een belangenorganisatie die opkomt voor een grote groep’.¹⁶⁷ Indien succesvol, kan die schikking ter goedkeuring aan de rechter worden voorgelegd voor verbindendverklaring (artikel 1018h Rv). De wetgever heeft hierbij de WCAM-regeling (deels) van toepassing verklaard.¹⁶⁸

Voor groepsleden bestaat dan een tweede opt-out-mogelijkheid.¹⁶⁹ Deze tweede uitstapmogelijkheid is ingegeven door de gedachte dat bij een schikking beide partijen water

¹⁶¹ Voor individuele vorderingen onder de kantongrens is een advocaat niet nodig.

¹⁶² *Kamerstukken II* 2016/17, 34608, nr. 3, p. 9 (MvT).

¹⁶³ *Kamerstukken II* 2017/18, 34608, nr. 6, p. 4, 23 (NnV).

¹⁶⁴ Art. 1018f lid 5 laatste zin Rv; *Kamerstukken II* 2017/18, 34608, nr. 7, p. 2-3, onder E (NvW). In de toelichting staat: ‘De rechter zal daartoe kunnen beslissen wanneer hij heeft vastgesteld dat een dergelijke opt-out ook in het belang is van de partij die hier niet om verzocht heeft, [dit zal meestal de aangesproken partij zijn] bijvoorbeeld omdat daadwerkelijke en algehele finaliteit wordt bereikt’. Zie *Kamerstukken II* 2017/18, 34608, nr. 7, p. 8 (NvW).

¹⁶⁵ In reactie op Kamervragen naar aanleiding van de motie Stoffer: *Kamerstukken II* 2023/24, 36169, nr. 40, p. 9 (VSO).

¹⁶⁶ *Kamerstukken II* 2023/24, 36169, nr. 40, p. 9 (VSO). Zie par. 3.10 van deze wetsevaluatie.

¹⁶⁷ *Kamerstukken II* 2017/18, 34608, nr. 6, p. 22 (NnV); *Kamerstukken II* 2017/18, 34608, nr. 9, p. 7 (NnNV). Zie ook *Kamerstukken II* 2016/17, 34608, nr. 3, p. 49 (MvT).

¹⁶⁸ Met dien verstande dat de rechter waarbij de 305a-actie aanhangig is, en niet het Hof Amsterdam, de vaststellingsovereenkomst beoordeelt en verbindend kan verklaren.

¹⁶⁹ Art. 1018h lid 5 Rv. In het oorspronkelijk ingediende wetsvoorstel bestond deze opt-out mogelijkheid nog niet, omdat er al een eerder opt-out moment bestond na de bepaling van de nauw omschreven groep, *Kamerstukken II* 2016/17, 34608, nr. 3, p. 49-50 (MvT). De Minister meende dat er voldoende adequate waarborging bestond omdat

bij de wijn doen: rechten worden prijsgegeven in ruil voor een vaak lagere vergoeding dan geëist zodat de procedure kan worden afgesloten.¹⁷⁰ Omdat deze concessies zijn gedaan, is het gerechtvaardigd dat benadeelden zelf over de schikkingsuitkomst oordelen. Deze mogelijkheid sluit aan bij de WCAM.

VI. *Inhoudelijke behandeling*

Als er geen schikking tot stand komt, kunnen de EB en de aangesproken partij de gronden van hun vordering respectievelijk verweer aanvullen (artikel 1018g Rv). Hierna gaat de rechter over tot de inhoudelijke beoordeling. Als gezegd, wijzigt de WAMCA niet de inhoudelijke beoordeling van de vordering. De rechter kan bij een collectieve schadevergoedingsactie de EB en de aangesproken partij bevelen om hun schikkingsvoorstellen te overleggen (artikel 1018i lid 1 Rv). De rechter kan voor de vaststelling van de collectieve schaderegeling een of meer deskundigen benoemen (artikel 1018i lid 3 Rv).

VII. *Uitspraak*

De uitspraak kan zowel declaratoire als condemnatoire elementen bevatten. In artikel 1018i lid 2 Rv is te lezen dat de rechter bij de vaststelling van de collectieve schadevergoeding ervoor zorgdraagt dat:

- de schadevergoeding (waar mogelijk in categorieën) conform afdeling 6.1.10 BW (het schadevergoedingsrecht) wordt vastgesteld;
- dat de collectieve schadeafwikkeling het bepaalde in artikel 7:907 lid 2 sub a t/m f BW bevat (een omschrijving van de gebeurtenis(sen) en de nauw omschreven groep, een zo nauwkeurig mogelijke aanduiding van de personen in de groep, de vergoeding die aan deze personen wordt toegekend, de voorwaarden om in aanmerking te komen voor de vergoeding en een omschrijving van de wijze waarop de vergoeding wordt vastgesteld en kan worden verkregen);
- de hoogte van de daarbij toegekende vergoedingen redelijk is;
- de belangen van personen voor wie de collectieve schadeafwikkeling wordt vastgesteld ook anderszins gewaarborgd zijn.

In de parlementaire geschiedenis is onderkend dat schadevaststelling (bepalen van het bestaan van de schade en de begroting daarvan) in geval van massaschade enkel werkbaar kan worden gehouden als gebruik wordt gemaakt van categorisering (*damage scheduling*).¹⁷¹ Daarmee is aangesloten bij de WCAM-systematiek.¹⁷² In de parlementaire geschiedenis wordt, naast een redelijkheidstoets, verwezen naar afdeling 6.1.10 BW (artikel 6:97 BW); wat de WCAM niet doet. Gesteld is dat een schadevergoeding via een 305a-actie ‘rechtens en redelijk’ moet zijn.¹⁷³ Het aansprakelijkheids- en schadevergoedingsrecht is echter niet veranderd.¹⁷⁴ Daardoor rijst de vraag hoeveel ruimte de rechter heeft voor categorisering van schadevergoeding krachtens artikel 6:97 BW. De ruimte zou ‘voldoende’ zijn om een collectieve schadeafwikkeling vast te stellen die rechtens en redelijk is.¹⁷⁵

personen die aan de uitkomst van de procedure zijn gebonden, reeds tijdens de procedure de mogelijkheid hebben gehad om eventuele bezwaren tegen een collectieve schikking aan de rechter kenbaar te maken. De RvS vond deze motivering niet overtuigend, en ook de Kamer stelde hier kritische vragen over. Dit is aangepast. De tweede opt-out mogelijkheid is er gekomen bij NvW. Zie *Kamerstukken II 2017/18, 34608, nr. 7, p. 3* (NvW).

¹⁷⁰ *Kamerstukken II 2017/18, 34608, nr. 6, p. 3* (NnV).

¹⁷¹ *Kamerstukken II 2016/17, 34608, nr. 3, p. 52* (MvT); *Kamerstukken II 2017/18, 34608, nr. 6, p. 15-16* (NnV).

¹⁷² *Kamerstukken II 2016/17, 34608, nr. 3, p. 6* (MvT).

¹⁷³ *Kamerstukken II 2017/18, 34608, nr. 6, p. 16* (NnV).

¹⁷⁴ *Kamerstukken II 2017/18, 34608, nr. 6, p. 5, 16* (NnV); *Kamerstukken II 2017/18, 34608, nr. 9, p. 8, 10* (NnV).

¹⁷⁵ *Kamerstukken II 2017/18, 34608, nr. 6, p. 16* (NnV).

Hoe de rechter de verdere schadeafwikkeling moet vormgeven, wat dus meer behelst dan het *vaststellen* van de schadevergoeding, is niet bepaald bij wet. De rechter voert hier de regie over de modaliteiten voor de praktische afwikkeling met als doel te waarborgen dat de collectieve schadevergoeding terecht komt bij de benadeelden.¹⁷⁶ Denk hierbij aan het opzetten van een entiteit die belast is met de beoordeling en uitkering van individuele vorderingen, nadat is vastgesteld waarop het collectief aanspraak maakt.¹⁷⁷ Voor grotere schades zou een dergelijke ‘claims administrator’ ingesteld kunnen worden die de vorderingen van individuele benadeelden uitbetaalt, terwijl voor kleinere schades het wellicht wenselijker is dat de rechter een integrale schadesom vaststelt en die – via een fonds – laat verdelen onder de benadeelden.¹⁷⁸ Nadat de rechter de schadeafwikkeling bij vonnis/arrest heeft bepaald, houdt zijn taak op. De verantwoordelijkheid voor de daadwerkelijke uitvoering ligt bij de procespartijen, de eventueel aangewezen claims administrator of settlement stichting en de benadeelden die een beroep op de vastgestelde schadevergoedingsregeling moeten doen.

VIII. Mededeling

De einduitspraak wordt per brief aan de bekende achterban¹⁷⁹ van de 305a-organisatie meegedeeld (artikel 1018j Rv). Tenzij de rechter anders bepaalt, is de veroordeelde partij in beginsel gehouden deze mededeling te doen. Het doel van deze bepaling is helder: benadeelden moeten weten of zij recht hebben op vergoeding en hoe zij deze kunnen verkrijgen.¹⁸⁰ Dit past bij de doelstelling om tot een gecoördineerde actie te komen.

IX. Hoger beroep en cassatie

Bij een 305a-actie zijn hoger beroep en cassatie in beginsel mogelijk. In de parlementaire geschiedenis is opgemerkt dat de regels uit het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering overeenkomstig van toepassing zijn.¹⁸¹ In twee gevallen is hoger beroep uitgesloten. Er staat geen rechtsmiddel open tegen de aanwijzing van de EB (artikel 1018e lid 1 Rv). Deze mogelijkheid is uitgesloten, omdat anders de organisaties die niet zijn aangewezen als EB te veel ruimte krijgen om de procedure te vertragen¹⁸², wat zou afdoen aan de efficiëntie van de 305a-actie. Hoger beroep tegen het oordeel van de rechter waarin wordt geweigerd om een vaststellingsovereenkomst goed te keuren, staat evenmin open (artikel 1018h lid 5 Rv). Dit sluit aan bij de WCAM-regeling. Cassatie staat dan wel open.¹⁸³ Voor het overige zijn geen procesrechtelijke regels voor hoger beroep of cassatie ingevoerd die zijn afgestemd op de 305a-actie.

X. Kort geding

Titel 14a Rv is niet van toepassing op kort gedingzaken, met uitzondering van de eisen ten aanzien van de dagvaarding (artikel 1018b lid 1 jo. 1018c lid 1 Rv). Vanwege het spoedeisende karakter van het kort geding, is het merendeel van de procedurele bepalingen van afd. 14A Rv niet van toepassing. De spoedeisendheid van een kort geding heeft gevolgen voor de procedure, maar niet voor de toepasselijkheid van de ontvankelijkheidstoets van artikel 3:305a BW.¹⁸⁴

¹⁷⁶ *Kamerstukken II* 2017/18, 34608, nr. 6, p. 32 (NnV).

¹⁷⁷ In de collectieve schikkingspraktijk wordt hiervoor vaak een stichting opgericht die de schaderegeling afwikkelt (settlement stichting).

¹⁷⁸ *Kamerstukken II* 2017/18, 34608, nr. 6, p. 16 (NnV).

¹⁷⁹ Mededeling aan de EB of aan de niet EB eisers volstaat niet.

¹⁸⁰ *Kamerstukken II* 2016/17, 34608, nr. 3, p. 53 (MvT).

¹⁸¹ *Kamerstukken II* 2017/18, 34608, nr. 6, p. 15, 31 (NnV).

¹⁸² *Kamerstukken II* 2017/18, 34608, nr. 6, p. 15, 20, 31 (NnV).

¹⁸³ *Kamerstukken II* 2017/18, 34608, nr. 6, p. 15, 31 (NnV).

¹⁸⁴ *Kamerstukken II* 2016/17, 34608, nr. 3, p. 34 (MvT).

Hierin komt het verschil tussen regels betreffende het *ius agendi* en de materiële rechtsvordering enerzijds (artikel 3:305a BW) en het procesrecht anderzijds (Titel 14a Rv) tot uitdrukking (zie par. 2.3.2). Zo moet de wachtermijn van 3 maanden om andere 305a-organisaties de gelegenheid te bieden om hun 305a-vordering in te dienen wijken in kort geding.¹⁸⁵ De specifieke ontvankelijkheidseisen die samenhangen met het *ius agendi* van een 305a-organisatie gelden echter wel. Dit blijkt ook uit artikel 1018b lid 2 Rv; op 305a-vorderingen zijn de regels van de vorderingsprocedure van toepassing.¹⁸⁶

2.4.6 Ontvankelijkheidstoets: een overzicht

De ontvankelijkheidstoets door de rechter behelst drie onderdelen (artikel 1018c lid 5 Rv):

1. de ontvankelijkheidseisen van artikel 3:305a BW;
2. de aannemelijkheid van stellingen dat de collectieve procedure efficiënter en effectiever is dan individueel procederen;
3. of de collectieve vordering niet summierlijk ondeugdelijk is.

Aan alle onderdelen van de ontvankelijkheidstoets van artikel 3:305a BW wordt hieronder aandacht besteed (par. 2.4.7). In deze paragraaf wordt nog stilgestaan bij de laatste twee ontvankelijkheidsvoorwaarden.

Artikel 1018c lid 5 sub b Rv schrijft voor dat de rechter toetst of:

‘de eiser voldoende aannemelijk heeft gemaakt dat het voeren van deze collectieve vordering efficiënter en effectiever is dan het instellen van een individuele vordering doordat de te beantwoorden feitelijke en rechtsvragen in voldoende mate gemeenschappelijk zijn, het aantal personen tot bescherming van wier belangen de vordering strekt, voldoende is en, indien de vordering strekt tot schadevergoeding, dat zij alleen dan wel gezamenlijk een voldoende groot financieel belang hebben.’

Deze toets zorgt ervoor dat voorafgaand aan de inhoudelijke behandeling wordt bekeken of de ‘afwikkeling als collectieve procedure wel een meerwaarde heeft’.¹⁸⁷ Het gaat het dan over zowel de gemeenschappelijkheid van de feitelijke en rechtsvragen als het aantal personen (voor wier belang wordt opgekomen) en – indien een schadevergoeding wordt gevorderd – of het financieel belang voldoende omvangrijk is. Dat de gemeenschappelijkheid wordt getoetst betekent niet dat de vorderingen dezelfde moeten zijn: ‘waar het om gaat is of de collectieve vorderingen voldoende betrekking hebben op gelijksoortige feiten en rechtsvragen voor hetzelfde gebeurtenis, zodat het de voorkeur heeft deze als een zaak af te wikkelen.’¹⁸⁸

Deze ontvankelijkheidstoets is niet nieuw. De omvang van de achterban en het vertegenwoordigde belang speelden ook onder het oude regime een rol bij de toetsing aan efficiëntie en effectiviteit. Immers, de parlementaire geschiedenis bij het in 1994 ingevoerde artikel 3:305a (oud) BW wijst er duidelijk op dat het collectief actierecht een subsidiair karakter heeft. Indien een individueel of gebundeld optreden, al dan niet met behulp van procesvolmachten, eenvoudig te realiseren is, is het instellen van een collectieve actie niet de aangewezen weg.¹⁸⁹ Toen al werd benadrukt dat als een collectieve actie geen enkel voordeel

¹⁸⁵ *Kamerstukken II* 2016/17, 34608, nr. 3, p. 34 (MvT).

¹⁸⁶ De MvT stelt terecht dat dit strikt genomen al volgt uit het feit dat art. 3:305a lid 1 BW verwijst naar ‘de rechtsvordering’.

¹⁸⁷ *Kamerstukken II* 2016/17, 34608, nr. 3, p. 39 (MvT).

¹⁸⁸ *Kamerstukken II* 2016/17, 34608, nr. 3, p. 41 (MvT); *Kamerstukken II* 2016/17, 34608, nr. 6, p. 30 (NnV).

¹⁸⁹ *Kamerstukken I* 1993/94, 22486, nr. 103b, p. 3 (MvA).

biedt boven het procederen op naam van de belanghebbenden, er voor het instellen van een collectieve actie geen ruimte is.¹⁹⁰ Het collectief actierecht wordt dan niet gebruikt voor een doel waarvoor het is verleend (artikel 3:13 jo. 3:15 BW).

Deze ontvankelijkheidstoets is bovendien nauw verweven met de onder het oude en nieuwe regime gelijklopende ontvankelijkheidsvraag of deze rechtsvordering strekt tot bescherming van gelijksoortige belangen (zie ook par. 2.4.7, onder I.).¹⁹¹ De toetsingsmaatstaf hiervoor is of de belangen waarvoor de 305a-organisatie in de praktijk en krachtens haar statuten opkomt, zich lenen voor bundeling.¹⁹² In vaste rechtspraak onder de oude redactie van artikel 3:305a BW is reeds lang uitgemaakt dat dit betekent dat de belangen van de benadeelden zich moeten lenen voor bundeling en dat de rechter bij zijn beoordeling van deze rechtsvordering kan abstraheren van de individuele feiten en omstandigheden die ten grondslag liggen aan hun individuele vorderingen.¹⁹³

Ten aanzien van het laatste onderdeel van de ontvankelijkheidstoets van artikel 1018c lid 5 sub c Rv – de vordering is niet-summierlijk ondeugdelijk – verwijst de parlementaire geschiedenis uitdrukkelijk naar de in het Amerikaanse recht bekende *motion to dismiss*. Doel van de bepaling is om in uitzonderlijke gevallen een collectieve vordering al vóór de inhoudelijke behandeling van tafel te krijgen omdat de vordering niet deugt.¹⁹⁴ Zodoende wordt een lang en kostbaar debat over de inhoudelijke collectieve vordering voorkomen in gevallen dat de collectieve vordering toch niet tot toewijzing kan leiden.¹⁹⁵

2.4.7 Ontvankelijkheidseisen van artikel 3:305a BW

Artikel 3:305a lid 1 BW kent verschillende ontvankelijkheidseisen. Ten eerste moet de 305a-organisatie die een rechtsvordering instelt een stichting of vereniging zijn met volledige rechtsbevoegdheid. Daarmee zouden de belangen van de benadeelden beter gewaarborgd zijn.¹⁹⁶ Ten tweede moet de rechtsvordering strekken tot gelijksoortige belangen van andere personen voor zover (ten derde) deze belangen in gevolge de statuten door haar worden behartigd. Ten vierde moeten de gelijksoortige belangen voldoende zijn gewaarborgd. Wij gaan hieronder – vanwege de relevantie daarvan – alleen nader in op de gelijksoortigheidseis en de waarborgeis.

I. Gelijksoortige belangen

Voor het instellen van een 305a-rechtsvordering geldt als ontvankelijkheidsvoorwaarde dat deze rechtsvordering strekt tot bescherming van gelijksoortige belangen. Zoals we hierboven al uitlegden, gold deze eis al onder artikel 3:305a (oud) BW. Of een 305a-organisatie ontvankelijk is in haar rechtsvordering wordt beoordeeld aan de hand van de maatstaf of de belangen waarvoor wordt opgekomen zich lenen voor bundeling.¹⁹⁷ Deze toets betekent de facto dat er zodanig geabstraheerd moet kunnen worden van de ‘bijzonderheden van

¹⁹⁰ *Kamerstukken II* 1991/92, 22486, nr. 3, p. 22-23 (MvT).

¹⁹¹ Art. 3:305a lid 1 BW.

¹⁹² *Kamerstukken II* 1991/92, 22486, nr. 4, p. 12-13 (VV); *Kamerstukken II* 1992/93, 22486, nr. 5, p. 17-18 (MvA).

¹⁹³ HR 26 februari 2010, ECLI:NL:HR:2010:BK5756, r.o. 4.2 (*Stichting Baas in Eigen Huis/Plazacasa*) en zie *Kamerstukken II* 2017/18, 34608, nr. 6, p. 18 (NnV).

¹⁹⁴ *Kamerstukken II* 2016/17, 34608, nr. 3, p. 39-40 (MvT); *Kamerstukken II* 2016/17, 34608, nr. 6, p. 3, 5 (NnV).

¹⁹⁵ *Kamerstukken II* 2016/17, 34608, nr. 3, p. 39 (MvT).

¹⁹⁶ *Kamerstukken II* 2017/18, 34608, nr. 6, p. 10 (NnV): i.v.m. het uitkeringsverbod van stichtingen en het verbod van verenigingen om winst te verdelen onder haar leden. Dit voorkomt niet dat een stichting of vereniging contractueel gehouden kan zijn een deel van de ‘procesopbrengst’ aan een derde(financier) af te staan.

¹⁹⁷ *Kamerstukken II* 1991/92, 22486, nr. 4, p. 12-13 (VV); *Kamerstukken II* 1992/93, 22486, nr. 5, p. 17-18 (MvA).

individuele gevallen, dat de beoordeling niet anders zou kunnen uitvallen dan in een individueel geval'.¹⁹⁸

II. Waarborgtoets

In 2013 was al een waarborgtoets ingevoerd om te verzekeren dat de 305a-organisatie niet opkomt voor de (commerciële) belangen van haar eigen organisatie, maar voor de belangen van haar achterban.¹⁹⁹ De invulling van de waarborgtoets uit 2013 bevatte volgens de parlementaire geschiedenis reeds de elementen van een representativiteitstoetsing, namelijk 'het aantal benadeelden dat aangesloten is bij of lid is van de organisatie en de vraag in hoeverre benadeelden zelf de collectieve actie ondersteunen.'²⁰⁰ Zoals hierboven (par. 2.4.6) al uiteengezet speelt reeds vanaf 1994 de omvang van de achterban en het vertegenwoordigde belang een rol bij de toetsing aan efficiëntie en effectiviteit.

In het WAMCA-regime is de 'waarborgtoets' aanmerkelijk strenger geworden. Het doel van deze nieuwe en aangescherpte waarborgtoets is om te voorkomen dat een willekeurige organisatie zich kan opwerpen als belangenbehartiger van benadeelden.²⁰¹ Deze eis valt uiteen in twee onderdelen (artikel 3:305a lid 2 BW). Ten eerste moet zijn voldaan aan de representativiteitseis (III.). Ten tweede moet de 305a-organisatie voldoen aan een groot aantal verplichtingen, genoemd in sub a t/m f (IV.).

III. Waarborgtoets: representativiteit

Voor elke 305a-vordering moet duidelijk zijn voor wie de organisatie opkomt.²⁰² Deze representativiteit moet bovendien 'voldoende' zijn: 'niet iedere willekeurige organisatie kan zich opwerpen als verdediging van de belangen van gedupeerden.'²⁰³ Duidelijk is dat de wetgever niet bij wet heeft willen verankeren welke toets precies geldt voor welke vorderingen.

Eenzijds staat in de parlementaire geschiedenis uitgelegd dat de representativiteit kwantitatief is opgevat, ook wel verwoord als de relatie van de 305a-organisatie met de benadeelden waarvoor wordt opgekomen.²⁰⁴ Is het voor de rechter en de aangesproken partij voldoende duidelijk wie tot deze groep achterban behoort en of zij voldoende (financieel) belang heeft bij de 305a-actie. Of er voldoende groepsomvang is, verschilt per geval. De rechter kan dit bijvoorbeeld toetsen aan de hand van het aantal leden van de 305a-organisatie of degenen die zich actief bij haar hebben aangemeld voor de 305a-actie.²⁰⁵ Dit betekent niet dat een lijst met namen en andere gegevens van de achterban hoeft te worden overgelegd. Voldoende is dat de 305a-organisatie nauwkeurig omschrijft voor welke groep van personen zij opkomt.²⁰⁶ Deze kwantitatieve toets staat los van de toets voor de aanwijzing van de EB.²⁰⁷

¹⁹⁸ *Kamerstukken II* 2017/18, 34608, nr. 6, p. 18 (NnV).

¹⁹⁹ *Kamerstukken II* 2011/12, 33126, nr. 3, p. 5-6 (MvT).

²⁰⁰ *Kamerstukken II* 2011/12, 33126, nr. 3, p. 12-13 (MvT); *Kamerstukken II* 2016/17, 34608, nr. 3, p. 18-19 (MvT). Vgl. ook de toelichting bij het representativiteitsvereiste van de WCAM (art. 7:907 lid 3 sub f BW) in *Kamerstukken II* 2003/04, 29414, nr. 3, p. 15 (MvT).

²⁰¹ *Kamerstukken II* 2016/17, 34608, nr. 3, p. 19 (MvT).

²⁰² *Kamerstukken II* 2016/17, 34608, nr. 3, p. 18-19 (MvT).

²⁰³ *Kamerstukken II* 2016/17, 34608, nr. 3, p. 19 (MvT).

²⁰⁴ Deze terminologie is gebruikt in het eerder gepubliceerde (rechtsvergelijkende) onderzoek n.a.v. de motie Stoffer, zie De Jong, Van Boom, Arons & Erken 2025, par. 2.2.

²⁰⁵ *Kamerstukken II* 2016/17, 34608, nr. 3, p. 18-19 (MvT).

²⁰⁶ *Kamerstukken II* 2016/17, 34608, nr. 3, p. 19 (MvT).

²⁰⁷ *Kamerstukken II* 2016/17, 34608, nr. 3, p. 19 (MvT).

Anderzijds kan de toetsing van de representativiteit meer kwalitatief van aard zijn. Het gaat dan om de geschiktheid van de 305a-organisatie om op te komen voor de belangen die onderwerp zijn van de procedure genoemd.²⁰⁸ Vragen die dan gesteld kunnen worden zijn: komt de 305a-organisatie daadwerkelijk op voor de belangen van de groep benadeelden?²⁰⁹ En kan de 305a-organisatie in staat worden geacht om de 305a-actie tot een goed einde te brengen?²¹⁰ Specifiek voor de ideële actie (gebaseerd op lid 6, maar anders dan een groepsactie) legt de minister voor rechtsbescherming uit, in reactie op Kamervragen naar aanleiding van de motie Stoffer, dat de representativiteit in dit type actie ‘minder goed of niet worden bepaald op basis van de omvang van de vorderingen van de achterban, juist ook omdat het niet om een vordering tot schadevergoeding gaat.’²¹¹ Uitgelegd wordt dat representativiteit van oudsher door meerdere aspecten wordt bepaald, waaronder:

‘het zijn van gesprekspartner voor de overheid op het terrein van het ideële belang waarvoor de organisatie opkomt. Dit kan bijvoorbeeld blijken uit het zijn van spreekbuis in de media en andere activiteiten waaruit blijkt dat de belangenorganisatie een geschikte vertegenwoordiger is voor dit belang.’²¹²

De rechter moet in het licht van alle omstandigheden beoordelen of sprake is van voldoende representativiteit. Vanwege deze diversiteit van relevante omstandigheden, is het lastig om strak omliggende criteria te formuleren. De minister zegde toe om de vraag over betekenisvolle toetsing van de representativiteitseis in een ideële actie mee te nemen in de wetsevaluatie.²¹³

IV. Waarborgtoets: governance, financiering en transparantie

In de ontvankelijkheidseisen van artikel 3:305a lid 2 aanhef en sub a t/m f gaat het om organisatorische en ervaringseisen aan de 305a-organisatie. De ontvankelijkheidsvereisten van lid 3 en 5 bevatten eveneens governance-vereisten. Alle eisen zijn gebaseerd op de Claimcode.²¹⁴

De eisen geven de rechter de mogelijkheid om de geschiktheid van de 305a-organisatie indringend te toetsen met als doel adequate vertegenwoordiging van benadeelden te garanderen.²¹⁵ Dit sluit aan bij het derde en vierde doel van de WAMCA (kwaliteitsverbetering van de 305a-organisatie ten behoeve van de benadeelde en voorkomen van excessen).²¹⁶ In de parlementaire geschiedenis wordt hierbij wel opgemerkt dat de rechter ook oog moet hebben voor toegang tot de procedure: de ontvankelijkheidseisen mogen niet dusdanig streng worden uitgelegd dat de toegang feitelijk illusoir wordt.²¹⁷ Uit diezelfde parlementaire geschiedenis blijkt dat er bewust van is afgezien om een (uitputtende) lijst van gekwalificeerde entiteiten te introduceren (zodat van deze ontvankelijkheidstoets zou kunnen worden afgezien). Zo’n lijst zou de flexibiliteit uit het systeem halen, wat juist ‘een effectief middel is gebleken voor grote groepen gedupeerden om hun recht te halen.’²¹⁸

²⁰⁸ Deze terminologie is gebruikt in het eerder gepubliceerde (rechtsvergelijkende) onderzoek n.a.v. de motie Stoffer, zie De Jong, Van Boom, Arons & Erken 2025, par. 2.3 en 2.5.

²⁰⁹ *Kamerstukken II* 2016/17, 34608, nr. 3, p. 18-19 (MvT).

²¹⁰ *Kamerstukken II* 2017/18, 34608, nr. 6, p. 2 (NnV); *Kamerstukken II* 2016/17, 34608, nr. 3, p. 6 (MvT).

²¹¹ *Kamerstukken II* 2023/24, 36169, nr. 40, p. 7-8, 10, 22 (VSO).

²¹² *Kamerstukken II* 2023/24, 36169, nr. 40, p. 8, 10-11, 22 (VSO).

²¹³ *Kamerstukken II* 2023/24, 36169, nr. 40, p. 11 (VSO). Zie par. 3.5 van deze wetsevaluatie.

²¹⁴ *Kamerstukken II* 2016/17, 34608, nr. 3, p. 17 (MvT).

²¹⁵ *Kamerstukken II* 2016/17, 34608, nr. 3, p. 8 (MvT).

²¹⁶ *Kamerstukken II* 2016/17, 34608, nr. 3, p. 7, 17 (MvT).

²¹⁷ *Kamerstukken II* 2017/18, 34608, nr. 6, p. 5 (NnV).

²¹⁸ *Kamerstukken II* 2017/18, 34608, nr. 6, p. 11 (NnV).

Voordat tot bespreking wordt overgegaan, is belangrijk om op te merken dat deze vereisten integraal gelden voor de niet-lid-6-actie. Voor lid-6-acties kan de rechter een minder zware ontvankelijkheidstoets toepassen.²¹⁹ Zie par. 2.4.4.

Hierna volgt een korte en puntsgewijze toelichting, waarbij gefocust wordt op de doelen van deze ontvankelijkheidseisen. Een punt vooraf is dat in het algemeen deze eisen zien op de kwaliteitsborging ten behoeve van de benadeelden/betrokkenen, maar dat in de parlementaire geschiedenis nadere duiding wordt gegeven. Wij noemen hier die nadere duiding:

Artikel	Voorschrift	Doel(en)
Lid 2 sub a	Toezichthoudend orgaan ²²⁰	Bevordering functioneren bestuur ²²¹
Lid 2 sub b	Mechanismen t.b.v. deelname aan/vertegenwoordiging van benadeelden bij besluitvorming ²²²	Kwaliteitsborging t.b.v. benadeelden ²²³
Lid 2 sub c	Voldoende middelen voor actie	Bescherming benadeelden ²²⁴
Lid 2 sub c	Voldoende zeggenschap bij 305a-organisatie over actie ²²⁵	Kwaliteitsborging ²²⁶ en voorkomen excessen ²²⁷
Lid 2 sub d	Toegankelijke internetpagina over governance, en deelname & voortgang lopende 305a-acties	Geïnformeerde keuzevrijheid ²²⁸ , transparantie ²²⁹ en voorkomen excessen ²³⁰
Lid 2 sub e	Voldoende ervaring en deskundigheid t.a.v. instellen en voeren van actie ²³¹	Kwaliteitsborging
Lid 2 sub f ²³² (Richtlijn representatieve)	Geen ongeoorloofd belangenconflict financier en aangesproken partij ²³³	Bescherming benadeelden en voorkomen ongeoorloofde concurrentie ²³⁴

²¹⁹ *Kamerstukken II* 2016/17, 34608, nr. 3, p. 8 (MvT).

²²⁰ Hieraan hoeft niet voldaan te zijn indien uitvoering is gegeven aan art. 2:44a lid 1 of art. 2:291a lid 1 BW.

²²¹ *Kamerstukken II* 2016/17, 34608, nr. 3, p. 19 (MvT).

²²² De inspraakmogelijkheden zijn in de wet niet geconcretiseerd, *Kamerstukken II* 2016/17, 34608, nr. 3, p. 20 (MvT).

²²³ *Kamerstukken II* 2016/17, 34608, nr. 3, p. 19 (MvT).

²²⁴ *Kamerstukken II* 2017/18, 34608, nr. 6, p. 5, 11-12 (NnV).

²²⁵ De financier mag geen bepalende invloed hebben, *Kamerstukken II* 2017/18, 34608, nr. 9, p. 2 (NnNV).

²²⁶ Via inzage in de financieringsconstructie kan de rechter beoordelen of de belangen van de benadeelden voorop staan en niet die van de financier, *Kamerstukken II* 2017/18, 34608, nr. 6, p. 11, 26 (NnV).

²²⁷ Meer in de context van misbruik, *Kamerstukken II* 2017/18, 34608, nr. 6 p. 25-27 (NnV).

²²⁸ Ter ondersteuning van de benadeelde bij zijn beslissing om al dan niet aan te sluiten bij een bepaalde 305a-organisatie.

²²⁹ Informatie voor benadeelde over voortgang procedure, *Kamerstukken II* 2016/17, 34608, nr. 3, p. 20 (MvT).

²³⁰ De rechter kan onredelijke (onverklaarbaar hoge) deelnamevergoeding controleren, *Kamerstukken II* 2017/18, 34608, nr. 9, p. 9 (NnNV). Specifiek heeft lid 2 sub d onder 5 als doel om excessieve beloningen van bestuurders en leden van het toezichthoudend orgaan te voorkomen, *Kamerstukken II* 2016/17, 34608, nr. 3, p. 20 (MvT).

²³¹ De rechter toetst het trackrecord van de 305a-organisatie (aantoonbare ervaring met en deskundigheid voor het instellen van een 305a-actie), *Kamerstukken II* 2016/17, 34608, nr. 3, p. 21 (MvT).

²³² Alleen van toepassing vanaf 25 juni 2023 bij een actie in de zin van de Richtlijn representatieve vorderingen.

²³³ De financier mag geen concurrent zijn van de aangesproken partij en evenmin van haar afhankelijk zijn. Zie uitgebreid hierover: Bongaerts 2024, p. 355.

²³⁴ Het economisch belang van een concurrent bij de 305a-actie mag niet overeenstemmen met het belang van de consumenten voor wie wordt opgekomen, *Kamerstukken II* 2021/22, 36034, nr. 3, p. 24 (MvT).

vorderingen, zie verder par. 2.5.6)		
Lid 3 sub a	Bestuurders hebben geen winstoogmerk ²³⁵	Bescherming benadeelden ²³⁶ en voorkomen excessen ²³⁷
Lid 3 sub b	Voldoende nauwe band vordering met Nederland ²³⁸	Voorkomen aanzuigende werking ²³⁹
Lid 3 sub c	Voldoende overleg om tot schikking te komen ²⁴⁰	Belastende procedure voor benadeelde voorkomen ²⁴¹
Lid 5	Bestuursverslag en jaarrekening publiceren	Transparantie financiën ²⁴²

Tabel 2.2 Overzicht doelstellingen van artikel 3:305a lid 2, 3 en 5 BW

Een aspect willen wij nog uitlichten, omdat dit in de praktijk van (grotere) relevantie lijkt te zijn, de zeggenschap over de 305a-actie (lid 2 sub c). In de parlementaire geschiedenis wordt erkend dat externe financiering de toegang tot het recht kan vergroten, omdat procespartijen hiermee in staat worden gesteld de 305a-actie te (voor)financieren.²⁴³ Ten tijde van de totstandkoming van de WAMCA bestond nog weinig ervaring met externe financiering in Nederland, waardoor nog weinig zicht bestond op de potentiële voor- en nadelen daarvan. Ter waarborging van de belangen van de benadeelden is gekozen voor deze toetsingsmogelijkheid door de rechter.²⁴⁴

2.4.8 Overgangsrecht

Het overgangsrecht kent twee situaties waarin het oude regime nog van toepassing is:

- Artikel 3:305a (oud) BW is van toepassing op (een) gebeurtenis(en) die heeft (hebben) plaatsgevonden vóór 15 november 2016 ook al is de procedure aangebracht na 1 januari 2020.²⁴⁵
- Artikel 3:305a (oud) BW is van toepassing op rechtsvorderingen aangebracht vóór 1 januari 2020.²⁴⁶ Als sprake is van een reeks van gebeurtenissen van zowel vóór als na

²³⁵ Oprichters/bestuurders hebben geen ‘rechtstreeks of middellijk’ winstoogmerk met de 305a-organisatie.

²³⁶ Voorkomen dat oprichters/bestuurders beschikken over de gelden van deze organisatie, ‘als ware het hun eigen gelden’, *Kamerstukken II* 2016/17, 34608, nr. 3, p. 21 (MvT); *Kamerstukken II* 2017/18, 34608, nr. 6, p. 10 (NnV); *Kamerstukken II* 2017/18, 34608, nr. 9, p. 4 (NnNV). Waarborging dat verantwoord met het (batig) liquidatiesaldo wordt omgegaan, bijv. door een uitkering aan benadeelden, *Kamerstukken II* 2016/17, 34608, nr. 3, p. 21 (MvT).

²³⁷ Bestuurders mogen niet eigen gewin vooropstellen, *Kamerstukken II* 2017/18, 34608, nr. 9, p. 4 (NnNV).

²³⁸ De vordering moet minimaal aan één van de omstandigheden (onderdelen 1 t/m 3) voldoen. Forumkeuze of het enkele feit dat de 305a-organisatie in Nederland is gevestigd, is onvoldoende ter rechtvaardiging van een procedure in Nederland, *Kamerstukken II* 2016/17, 34608, nr. 3, p. 11 (MvT).

²³⁹ Aanzuigende werking op gevallen met een onvoldoende band met Nederland heeft negatieve effecten voor de belasting van de rechterlijke macht en het vestigingsklimaat, *Kamerstukken II* 2016/17, 34608, nr. 3, p. 11, 22-28 (MvT); *Kamerstukken II* 2017/18, 34608, nr. 6 p. 4 (NnV); *Kamerstukken II* 2017/18, 34608, nr. 9, p. 8 (NnNV).

²⁴⁰ Een termijn van twee weken na ontvangst van het verzoek tot overleg met de aangesproken partij is afdoende.

²⁴¹ Zie de parlementaire geschiedenis van de WCAM: *Kamerstukken II* 2003/04, 29414, nr. 7, p. 8 (NnV).

²⁴² *Kamerstukken II* 2016/17, 34608, nr. 3, p. 28 (MvT).

²⁴³ *Kamerstukken II* 2016/17, 34608, nr. 3, p. 11 (MvT).

²⁴⁴ *Kamerstukken II* 2016/17, 34608, nr. 3, p. 12 (MvT).

²⁴⁵ Art. 119a lid 2 Overgangswet nieuw Burgerlijk Wetboek. Voor vorderingen die onder de richtlijn gelden en na 25 juni 2023 aanhangig zijn gemaakt, geldt geen beperking tot schadeveroorzakende gebeurtenissen na 15 november 2016. Zie art. 119a lid 3 ingevoerd per 1 juli 2025 (*Stb.* 2025, 155) bij Verzamelwet Justitie en Veiligheid en Asiel en Migratie 2025 (*Stb.* 2025, 124).

²⁴⁶ *Kamerstukken II* 2018/19, 34608, nr. 13 (Motie Van Gent c.s. over overgangsrecht). Art. 119a lid 1 Overgangswet nieuw Burgerlijk Wetboek.

15 november 2016 geldt de bepaling die van toepassing is op het moment dat de laatste *schadeveroorzakende* gebeurtenis waarop de vordering betrekking heeft, heeft plaatsgevonden.²⁴⁷

2.5 Andere relevante vereisten, verweren en regulering

2.5.1 Inleiding

Hoewel in dit onderzoek de evaluatie van de veranderingen die de WAMCA bracht voor de 305a-actie centraal staan, zijn ook andere vereisten en (wettelijke) regelingen relevant voor deze evaluatie. Hierna komen achtereenvolgens de volgende onderwerpen kort aan bod: het rechtsmachtverweer, toepasselijk recht en voldoende belang (par. 2.5.2 t/m 2.5.4), de Claimcode (par. 2.5.5), de Richtlijn representatieve vorderingen (par. 2.5.6), het Verdrag van Aarhus (par. 2.5.7) en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (par. 2.5.8).

2.5.2 Rechtsmachtverweer

Ook bij 305-acties heeft de aangesproken partij de mogelijkheid de internationale rechtsmacht van de Nederlandse rechter te betwisten.²⁴⁸ Dit staat los van het nauwverbandvereiste van artikel 3:305a lid 3 sub b BW. Dit rechtsmachtverweer kan vanwege de 305a-setting een eigen invulling krijgen omdat hierin wordt opgekomen voor de belangen van anderen.²⁴⁹ De rechter van de woonplaats van de aangesproken partij heeft rechtsmacht voor elke vordering.

De vraag of bij een bevoegde rechter een 305a-actie kan worden ingesteld, is een procesrechtelijke kwestie en wordt bepaald door de *lex fori*.²⁵⁰ In een 305a-actie kan worden geoordeeld over rechtsverhoudingen tussen de individuele benadeelden en de aangesproken partij die door vreemd recht worden beheerst.²⁵¹

Vanwege het ruime woonplaatsbegrip voor rechtspersonen²⁵² onder de Brussel Ibis-verordening heeft de Nederlandse rechter rechtsmacht voor vorderingen tegen niet-Nederlandse aangesproken partijen²⁵³ met woonplaats in Nederland. Ook kunnen niet in Nederland gevestigde partijen op basis van artikel 8 Brussel Ibis-verordening aangesproken worden in een 305a-actie bij een Nederlandse rechter indien één van de partijen hier gevestigd is (ankergedaagde) en hun vorderingen zo nauw samenhangen dat een goede rechtsbedeling

²⁴⁷ *Kamerstukken II* 2018/19, 34608, nr. 13, p. 2 (Motie Van Gent c.s. over overgangsrecht): ‘Daarom regelt dit amendement dat een rechtsvordering op grond van het nieuwe recht slechts mogelijk is als de schadeveroorzakende gebeurtenis heeft plaatsgevonden op of na 15 november 2016.’

²⁴⁸ De Nederlandse rechter kan rechtsmacht ontleen aan de commune rechtsmachtregels, zoals neergelegd in Rv, internationale verdragen of de Brussel Ibis-verordening. Zie Verordening (EU) nr. 1215/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2012 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken (herschikking) [2012] PbEU L351/1.

²⁴⁹ In vergelijkbare zin weergegeven in Arons 2021, par. 3, p. 22-25.

²⁵⁰ Art. 10:3 BW. Zie Rb. Amsterdam 16 augustus 2023, ECLI:NL:RBAMS:2023:5310 (*Stichting Right to Consumer Justice/Apple*), r.o. 7.1. In deze zaak (C-34/24) is op 27 maart 2025 de Conclusie van AG Campos Sánchez-Bordona (ECLI:EU:C:2025:212) openbaar gemaakt. Zie voor vergelijkbare prejudiciële vragen: Hof Amsterdam, 25 april 2023, ECLI:NL:GHAMS:2023:957, r.o. 7.18-7.19 (*Kartonkartel*) en ECLI:NL:GHAMS:2023:961, r.o. 7.24-7.25 (*Stroomkabelkartel*). De rechtbank Rotterdam heeft prejudiciële vragen aan het HvJ EU gesteld over de verhouding tussen art. 80 AVG en de WAMCA: Rb. Rotterdam 13 november 2024, ECLI:NL:RBROT:2024:11322, r.o. 6.9 (*Stichting Data Bescherming Nederland (SDBN)/Amazon*). Zie hierover ook: Silva de Freitas 2023, p. 17-22.

²⁵¹ Hof Den Haag 18 december 2015, ECLI:NL:GHDHA:2015:3588, r.o. 3.2 (*Oguru/Shell*).

²⁵² Op grond van art. 63 Brussel Ibis-verordening hebben rechtspersonen woonplaats bij respectievelijk de plaats van hun statutaire zetel, hun hoofdbestuur, of hun hoofdvestiging. Indien deze niet samenvallen, heeft de eiser een keuze waar hij zijn vordering aanhangig wenst te maken. Bij massaschadegevallen zonder betrokkenheid van een rechtspersoon uit een andere lidstaat geldt alleen de statutaire zetel als aanknopingspunt voor de woonplaats (art. 2 Rv jo. art. 99 Rv jo. art. 1:10 lid 2 BW en art. 2 Rv jo. art. 99 Rv jo. art. 10:118 BW).

²⁵³ Wij doelen daarmee op rechtspersonen die niet door Nederlands recht worden beheerst.

vraagt om gelijktijdige behandeling en berechting ter voorkoming van onverenigbare beslissingen. Een overeengekomen forumkeuze schept ook rechtsmacht.²⁵⁴ In beginsel staat een 305a-actie niet in de weg aan toepassing van bijzondere bevoegdheidsregels.²⁵⁵ Ondanks het collectieve karakter van de vordering kan de rechter bij de toepassing hiervan niet abstraheren van de individuele omstandigheden. Juist de individuele (contractuele) rechtsverhoudingen tussen benadeelden en aangesproken partij²⁵⁶, de woonplaats van de individuele benadeelden²⁵⁷, de plaats waar de gestelde onrechtmatige daad heeft plaatsgevonden (*Handlungsort*) of de schadelijke gevolgen daarvan zijn ingetreden (*Erfolgsort*)²⁵⁸, zijn hiervoor van belang.²⁵⁹

2.5.3 Toepasselijk recht

Bij 305a-acties is het toepasselijk recht van belang bij de beoordeling van de ontvankelijkheidsvraag of de 305a-actie efficiënt en effectief is (artikel 1018c lid 5 sub b Rv). Hieraan is niet voldaan indien de groep belanghebbenden zeer klein is, waarbij een factor in negatieve zin kan zijn dat op de individuele vorderingen veel verschillende rechtstelsels van toepassing zijn, zodat slechts in beperkte mate uitspraken kunnen worden gedaan die voor de gehele groep relevant zijn.²⁶⁰ Vreemd recht kan van toepassing zijn indien bijvoorbeeld de aangesproken partij, de 305a-organisatie of (een deel van) de achterban woonachtig of gevestigd is in het buitenland of (een deel van) de betrokken gedragingen in het buitenland plaatsvond.

Het toepasselijk recht wordt vastgesteld op grond van conflictregels. Bij een expliciete rechtskeuze hoeft de rechter de conflictregels niet toe te passen.²⁶¹ Deze conflictregels zijn te vinden in Boek 10 BW, de Rome I- en Rome II-verordening (voor contractuele respectievelijk niet-contractuele vorderingen), of een internationaal verdrag zoals het Haags Productaansprakelijkheid Verdrag (HPV). Bij toepasselijkheid van het verdrag gelden zij als

²⁵⁴ Art. 25 Brussel Ibis-verordening.

²⁵⁵ Conclusie AG Campos Sánchez-Bordona van 27 maart 2025 in de zaak C-34/24 (ECLI:EU:C:2025:212), o.v.w. 90.

²⁵⁶ De plaats van uitvoering van de contractuele verplichting schept rechtsmacht. Zie art. 6 sub a Rv. en art. 7, aanhef en onder 1 sub a Brussel Ibis-verordening. Het gaat hier om de kenmerkende verbintenis (in de regel de geldelijke verplichting, tenzij een geldleningovereenkomst). Voor de verstrekking van diensten geldt art. 7, aanhef en onder 1 sub b Brussel Ibis-verordening. Zie HvJ EU 25 februari 2010, zaak C-381/08, ECLI:EU:C:2010:90, NJ 2010, 521 (*Car Trim/KeySafety Systems*).

²⁵⁷ Een consument een rechtsvordering instellen tegen zijn wederpartij bij de rechter van zijn woonplaats of die van zijn wederpartij. Zie art. 6 sub d Rv. en art. 18 Brussel Ibis-verordening.

²⁵⁸ Art. 6, aanhef en onder e Rv en art. 7, aanhef en onder 2 Brussel Ibis-verordening bieden volgens vaste rechtspraak van het HvJ EU de eiser de keuze zijn geschil aanhangig te maken bij het *Handlungs-* dan wel *Erfolgsort*. In haar Verslag van 2 juni 2025 over de toepassing van Brussel Ibis-verordening erkent de Commissie de huidige moeilijke toepassing van art 7, aanhef en onder 2 bij collectieve vorderingen omdat het niet mogelijk is om de procedures bij één gerecht te bundelen of omdat het niet mogelijk is de procedures op de woonplaats van een van de eisers (forum actoris) in collectieve consumentenvorderingen te bundelen, wanneer de consumenten hun woonplaats in dezelfde lidstaat of in verschillende lidstaten hebben. Zie COM(2025) 268 final, p. 19.

²⁵⁹ Zie Rb. Amsterdam 16 augustus 2023, ECLI:NL:RBAMS:2023:5310 (*Stichting Right to Consumer Justice/Apple*), r.o. 7.1. Met de gestelde prejudiciële vragen legt de rechtbank aan het HvJ EU de principiële vraag voor in hoeverre art. , aanhef en onder 2 Brussel Ibis-verordening zich leent voor toepassing in een collectieve actie omdat het zowel de absolute als relatieve bevoegdheid regelt en dus per definitie verwijst naar de rechter van de woonplaats van een individuele benadeelde. In deze zaak (C-34/24) is op 27 maart 2025 de Conclusie van AG Campos Sánchez-Bordona (ECLI:EU:C:2025:212) openbaar gemaakt.

²⁶⁰ Rb. Rotterdam 29 januari 2020, ECLI:NL:RBROT:2020:614, *Ondernemingsrecht* 2020/49, m.nt. L.M. van Bochove; *JOR* 2020/119, m.nt. T.M.C. Arons; *BPr* 2020/53, m.nt. T. Heikens, r.o. 5.36 (*Stichting Petrobras Compensation Foundation (SPCF)/Petrobras*).

²⁶¹ Rb. Rotterdam 13 november 2024, ECLI:NL:RBROT:2024:11322, r.o. 6.14 (*SDBN/Amazon*).

lex specialis.²⁶² De Rome I- en II-verordening hebben voorrang op uitsluitend tussen lidstaten gesloten verdragen.²⁶³

Het recht dat de aansprakelijkheid van de aangesproken partij beheerst, is van belang voor de vraag of er sprake is van een onrechtmatige gedraging ten opzichte van de benadeelden waarvoor in de 305a-actie wordt opgekomen, of deze onrechtmatige gedraging toerekenbaar is, of een eventueel exoneratiebeding geldig is en wat de gevolgen zijn van andere disclaimers en tot slot ook de verjaring.²⁶⁴ Tot de lex causae behoort ook de bewijslastverdeling.²⁶⁵

Aangezien de meeste 305a-acties een niet-contractuele grondslag hebben, is de Rome II-verordening van belang. De niet-contractuele verbintenis die voortvloeit uit een daad van oneerlijke concurrentie, wordt beheerst door het recht van het land waar de concurrentieverhoudingen of de collectieve belangen van de consumenten (dreigen te) worden geschaad.²⁶⁶ De niet-contractuele verbintenis die uit een beperking van de mededinging voortvloeit, wordt beheerst door het recht van het land waarvan de markt (waarschijnlijk) beïnvloed wordt.²⁶⁷ Indien deze bijzondere verwijzingsregels niet gelden en er evenmin een geldige rechtskeuze is gemaakt²⁶⁸, moet artikel 4 Rome II-verordening worden toegepast. Op grond hiervan wordt de onrechtmatige daad beheerst door het recht van het land van het *Erfolgsort*.²⁶⁹ De schadeveroorzakende gebeurtenis of de indirecte gevolgen hiervan, spelen bij de vaststelling van de lex loci damni geen rol.

2.5.4 Voldoende belang (artikel 3:303 BW)

De ontvankelijkheidsvoorwaarden van de 305a-actie hebben geen exclusief, maar een aanvullend karakter.²⁷⁰ Ook in een 305a-actie geldt dat zonder voldoende belang niemand een rechtsvordering toekomt (artikel 3:303 BW).²⁷¹ Dit ontvankelijkheidsvereiste dient het fundamentele algemene belang dat niet zonder enige grond de rechter en de aangesproken partij mogen worden aangezet tot zinloos, tijdrovend en kostbaar werk.²⁷² Het belang bij het instellen van een vordering moet evenredig zijn aan het belang van de aangesproken partij en dat van een behoorlijke rechtspleging. Als buitengrens geldt dat het belang van de eiser de aangesproken partij niet buitensporig mag schaden, zeker niet als het belang van de eiser klein

²⁶² Art. 25 lid 1 Rome I-verordening en art. 28 lid 1 Rome II-verordening. Zie Rb. Midden-Nederland 8 januari 2025, ECLI:NL:RBMNE:2025:10, *JOR* 2025/101, m.nt. P.E. Sprietsma; *JBPr* 2025/30, m.nt. W.A. Vader; *JA* 2025/69, m.nt. C.J.M. Doorn, r.o. 3.103 (*Stichting Essure Claims (SEC)/Bayer*) voor toepassing bij art. 4 HBV en Rb. Amsterdam 14 februari 2024, ECLI:NL:RBAMS:2024:745, r.o. 5.105-5.106 (*BCW/AbbVie*).

²⁶³ Art. 25 lid 2 Rome I-verordening en art. 28 lid 2 Rome II-verordening.

²⁶⁴ Art. 15 Rome II-verordening.

²⁶⁵ Art. 22 Rome II-verordening.

²⁶⁶ Art. 6 lid 1 Rome II-verordening.

²⁶⁷ Art. 6 lid 3 onder a Rome II-verordening.

²⁶⁸ Op grond van art. 10:10 BW en art. 14 Rome II-verordening kunnen partijen een rechtskeuze overeenkomen.

²⁶⁹ Art. 6, aanhef en onder e Rv en art. 7, aanhef en onder 2 Brussel Ibis-verordening bieden volgens vaste rechtspraak van het HvJ EU de eiser de keuze zijn geschil aanhangig te maken bij het *Handlungs-* dan wel *Erfolgsort*.

²⁷⁰ *Kamerstukken II* 1991/92, 22486, nr. 3, p. 29 (MvT).

²⁷¹ *Kamerstukken II* 1991/92, 22486, nr. 3, p. 29 (MvT).

²⁷² Zie Snijders & Wendels 2009/80; Groot 2015, nr. 251. Zie ook de Conclusie van A-G Wesseling-van Gent 11 februari 2005, ECLI:NL:PHR:2005:AR6809 vóór HR 11 februari 2005, ECLI:NL:HR:2005:AR6809, *NJ* 2005/442, m.nt. W.D.H. Asser, *JBPr* 2005/21, m.nt. E.F. Groot, o.v.w. 2.36 (*Frog People Mover/Stichting Internationale Tuinbouwtentoonstelling Floriade 2002*) en de Conclusie van A-G Valk 8 oktober 2021, ECLI:NL:PHR:2021:933 vóór HR 11 maart 2022, ECLI:NL:HR:2022:347, *JIN* 2022/68, m.nt. P.H. van Bossema-de Greef; *JBPr* 2022/24, m.nt. D.L. Barbiers, o.v.w. 3.21 (*Stichting Music#MeToo/Warner*); A.W. Jongbloed, *GS Vermogensrecht*, art. 3:303 BW, aant. 7; Hugenholtz/Heemskerk 2024, p. 18-19; W.H. Heemskerk, noot onder HR 24 november 1978, ECLI:NL:HR:1978:AC6416, *NJ* 1980/88. Zie ook conclusie A-G Wesseling-van Gent 5 juni 2020, ECLI:NL:PHR:2020:563 vóór HR 5 maart 2021, ECLI:NL:HR:2021:348, o.v.w. 2.45 (*Lidl/VvE*).

is. Er moet voldoende belang zijn om een procedure te rechtvaardigen.²⁷³ Dit belang bestaat uit een processueel belang (of toewijzing van de vordering een positief verschil kan maken voor de eiser²⁷⁴) en een materieel belang (of de eiser in een betere positie komt door de uitoefening van zijn recht).²⁷⁵ Slechts waar het ontbreken van een belang de openbare orde (doelmatigheid, efficiëntie, procesorde) raakt, kan en moet de rechter ambtshalve optreden.²⁷⁶ Het ontbreken ervan mag niet te snel worden aangenomen, en in beginsel mag voldoende belang worden verondersteld.²⁷⁷ Slechts bij uitzondering zal de eiser voldoende belang moeten bewijzen.²⁷⁸ Over de vordering tot verklaring voor recht ex artikel 3:302 BW in een 305a-actie wordt in de parlementaire geschiedenis van artikel 305a-oud uitdrukkelijk opgemerkt dat aan de rechter niet louter een oordeel gevraagd kan worden over een volgens de eiser verwerpelijke visie. Het geschil moet gaan om in concreto geschonden belangen.²⁷⁹

Voor het oude regime geldt een uitdrukkelijk verband tussen het voldoende belangvereiste en het gezag van gewijsde. De uitspraak in een 305a-actie (oud) heeft alleen gezag van gewijsde voor de 305a-organisatie en de aangesproken partij²⁸⁰; uitdrukkelijk niet voor de leden van achterban van de 305a-organisatie.²⁸¹ Zij kunnen een vergelijkbare vordering zelf instellen. Wanneer de 305a-vordering wordt toegewezen, is de individuele eiser bij een gelijklopende vordering wegens het doorgaans onvoldoende belang niet-ontvankelijk.²⁸² Individuele omstandigheden die aan een ogenschijnlijk gelijklopende vordering ten grondslag liggen, kunnen een voldoende belang opleveren. De achterban is echter niet gebonden aan een afwijzend oordeel in een 305a-actie; in een individuele procedure kon hetzelfde geschil nogmaals worden gevoerd.

Onder de WAMCA is de rechterlijke uitspraak (toe- en afwijzend) wel bindend voor alle ‘personen behorend tot de nauw omschreven groep personen wier belangen in de collectieve vordering worden behartigd’.²⁸³ Belanghebbenden die niet gebonden willen worden aan de uitspraak, dienen gebruik te maken van hun opt-out-recht. De opt-outer kan niet langer ‘profiteren’ van de toewijzende uitspraak in de 305a-actie – behoudens een nadien getroffen schikkingsregeling waarin ook voor de opt-outers een schadevergoeding wordt overeengekomen – en moet zijn vordering in een individuele procedure geldend maken. Hij heeft dus voldoende belang bij een gelijklopende vordering. Voldoende belang kan wel

²⁷³ Toelichting Meijers, Parl. Gesch. BW Boek 3, p. 915.

²⁷⁴ Van der Helm 2019, par. 23.

²⁷⁵ Asser/Sieburgh, 6-IV 2023/155; Bleeker 2018, par. 3.1.

²⁷⁶ Zie Conclusie A-G Rank-Berenschot 5 maart 2021, ECLI:NL:PHR:2021:219, vóór HR 16 april 2021, ECLI:NL:HR:2021:589, o.v. 2.11 (*X/Y BV in liq.*).

²⁷⁷ A.W. Jongbloed, *GS Vermogensrecht*, art. 3:303 BW, aant. 5; Conclusie A-G Hartlief 15 november 2019, ECLI:NL:PHR:2019:1174, vóór HR 6 maart 2020, ECLI:NL:HR:2020:383, o.v. 3.7 (*NN/X*) en Conclusie A-G Rank-Berenschot 5 maart 2021, ECLI:NL:PHR:2021:219, vóór HR 16 april 2021, ECLI:NL:HR:2021:589, o.v. 2.9 (*X/Y BV in liq.*).

²⁷⁸ Parl. Gesch. BW Boek 3 1981, p. 915 (T.M.). Zie ook A.W. Jongbloed, *Sdu Commentaar Burgerlijk Wetboek Vermogensrecht* (Boek 3 BW), art. 302 t/m 305; A.W. Jongbloed, *GS Vermogensrecht*, art. 3:303 BW, aant. 6; C.J.J.M. Stolker, *T&C BW*, art. 3:303 BW, aant. 1.

²⁷⁹ *Kamerstukken II* 1992/93, 22486, nr. 5, p. 10-11 (MvA). Zie ook Rb. Den Haag 19 april 2023, ECLI:NL:RBDHA:2023:5205, r.o. 4.2 (*Stichting voor Waarheid/Staat*).

²⁸⁰ *Kamerstukken II* 1991/92, 22486, nr. 3, p. 26-27 (MvT); *Kamerstukken II* 1992/93, 22486, nr. 5, p. 12-15 (MvA); *Kamerstukken II* 2012/13, 33126, nr. 7, p. 14-15 (NnV). Zie ook, daterend van vóór de invoering van art. 3:305a (oud) BW, HR 1 juli 1983, ECLI:NL:HR:1983:AD5666, r.o. 3.4 (*Staat/LSV*) en voorts HR 7 november 1997, ECLI:NL:HR:1997:ZC2483, *NJ* 1998/268, m.nt. J.M.M. Maeijer, r.o. 3.3.5 (*Philips/VEB*); HR 14 juni 2002, ECLI:NL:HR:2002:AE0629, *NJ* 2003/689, m.nt. H.J. Snijders r.o. 4.1 (*NVV/Staat*); en HR 27 november 2009, ECLI:NL:HR:2009:BH2162, *NJ* 2014/201, m.nt. C.E. du Perron r.o. 4.8.2 (*WorldOnline/VEB*).

²⁸¹ *Kamerstukken II* 1991/92, 22486, nr. 3, p. 26-27 (MvT); *Kamerstukken II* 1992/93, 22486, nr. 5, p. 13-14 (MvA); en *Kamerstukken II* 2012/13, 33126, nr. 7, p. 14-15 (NnV).

²⁸² *Kamerstukken II* 1991/92, 22486, nr. 3, p. 26-27 (MvT).

²⁸³ Art. 1018f lid 1 Rv.

ontbreken indien de eiser geen goede omstandigheden kan aandragen waarom hij niet op de aangeboden schikkingsregeling is ingegaan.

2.5.5 Claimcode

In 2011 is door particulier initiatief een Claimcode tot stand gekomen. Deze code bevat governance- en transparantievereisten voor 305a-organisaties, waaraan ook door rechters in het kader van de waarborgtoets is gerefereerd.²⁸⁴ Deze Claimcode is in 2019 herzien. De Claimcode gaat uit van maatwerk: er mag afgeweken worden van de principes en uitwerkingen in de Claimcode, mits de rechtvaardiging in bijvoorbeeld de bijzondere omstandigheden adequaat worden uitgelegd (pas toe of leg uit-beginsel). Met de WAMCA zijn veel governance- en transparantievoorschriften van de Claimcode 2019 gecodificeerd. De relevantie van de Code voor de rechtspraktijk is grosso modo teruggebracht tot de commerciële of financiële aspecten bij een 305a-organisatie zoals het winst- en kostenbegrip²⁸⁵, de externe financiering²⁸⁶, en de beloning van bestuurders.²⁸⁷

2.5.6 Richtlijn representatieve vorderingen

De Richtlijn representatieve vorderingen is beperkt tot collectieve verbods- en schadevergoedingsacties voor consumenten.²⁸⁸ De implementatie hiervan heeft tot enkele specifieke (aanpassingen van) bepalingen in de door de WAMCA geïntroduceerde regeling geleid. Wij noemden reeds het vereiste van artikel 3:305a lid 2 onder f BW. Wat nog relevant is om op te merken is dat iedere lidstaat een lijst moet opstellen met organisaties die collectieve acties kunnen beginnen in een andere lidstaat (grensoverschrijdende collectieve acties).²⁸⁹ Deze organisaties moeten dan voldoen aan de richtlijnvereisten; lidstaten mogen zelf geen andere eisen stellen aan deze organisaties stellen.²⁹⁰ Op grond van artikel 3:305e BW kunnen Nederlandse 305a-organisaties bij de minister voor rechtsbescherming een verzoek tot aanwijzing op deze lijst instellen.²⁹¹ Deze organisaties kunnen dan in een andere EU lidstaat onder het daar vigerende collectieve actieregime een vordering instellen waarbij de buitenlandse rechter de organisatie zelf niet meer op haar ontvankelijkheid mag toetsen.²⁹² De vordering als zodanig kan nog wel op haar ontvankelijkheid worden getoetst.²⁹³ Spiegelbeeldig kunnen in een andere lidstaat aangewezen organisaties in Nederland op grond van artikel 3:305c lid 1 BW een rechtsvordering instellen die strekt tot bescherming van gelijksoortige belangen van andere personen. In dit verband wordt dus – anders dan onder het WAMCA-regime – wel gewerkt met certificering van overheidswege. De beperking tot personen die hun gewone verblijfplaats hebben in het land waar deze buitenlandse organisatie is gevestigd, is met de Implementatiewet vervallen.²⁹⁴ Op deze vorderingen is Titel 14a Rv van overeenkomstige

²⁸⁴ Zie Van Mourik & Bauw 2019, p. 52.

²⁸⁵ Principe II.

²⁸⁶ Principe III.

²⁸⁷ Principe VI.

²⁸⁸ Richtlijn (EU) 2020/1828 van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2020 betreffende representatieve vorderingen ter bescherming van de collectieve belangen van consumenten en tot intrekking van Richtlijn 2009/22/EG [2020] PbEU L409/1.

²⁸⁹ Na aanwijzing op deze lijst gelden zij als bevoegde instantie in de zin van artikel 4 lid 3 Richtlijn representatieve vorderingen.

²⁹⁰ *Kamerstukken II* 2021/22, 36034, nr. 3, p. 2 (MvT).

²⁹¹ De aanwijzing eindigt van rechtswege na vijf jaar. De organisatie zal dan wederom een verzoek moeten instellen en opnieuw worden getoetst of zij aan de voorwaarden voldoet. Zie art. 3:305e lid 2 BW.

²⁹² *Kamerstukken II* 2021/22, 36034, nr. 3, p. 3 (MvT).

²⁹³ *Kamerstukken II* 2021/22, 36034, nr. 3, p. 3 (MvT).

²⁹⁴ *Kamerstukken II* 2021/22, 36034, nr. 3, p. 27 (MvT).

toepassing.²⁹⁵ Deze buitenlandse bevoegde instanties moeten door de bevoegde Nederlandse rechter worden getoetst aan de ontvankelijkheidsvoorwaarden die zien op de vordering.²⁹⁶

2.5.7 Verdrag van Aarhus

Het Verdrag van Aarhus²⁹⁷ bevat regels die relevant zijn voor de ontvankelijkheidsbeoordeling in een ‘ideële algemeenbelangactie’. De huidige uitwerking van het representativiteitsvereiste lijkt op gespannen voet te staan met dit Verdrag. Het Verdrag van Aarhus is relevant voor acties met een ideëel doel die betrekking hebben op, door dit Verdrag bestreken, milieuregels. Met name het hanteren van criteria die betrekking hebben op de relatie van de belangenorganisatie tot de achterban staat op gespannen voet met, in het bijzonder artikel 9 van het Verdrag van Aarhus, aangezien bij milieubelangen de achterban vaak diffuus en onbepaalbaar is.²⁹⁸

2.5.8 Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens

Een laatste onderwerp dat aan bod komt is de mogelijkheid om als belangenorganisatie op grond van artikel 34 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens (EVRM) een beroep te doen op het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM). Het EHRM verleent - afgezien van enkele belangrijke uitzonderingen²⁹⁹ - geen toegang aan belangenorganisaties die zelf geen slachtoffer zijn van de in het EVRM neergelegde rechten. Belangenorganisaties kunnen bij het EHRM in beginsel dus enkel klagen over schendingen van hun eigen rechten, en niet over schendingen van de rechten van derden. De 305a-organisaties die een rechtszaak hebben aangespand tegen de Koninklijke Marechaussee over etnisch profileren, of die gratis anticonceptie proberen af te dwingen, kunnen zelf dus niet bij het EHRM aankloppen.³⁰⁰

2.6 Tussenconclusie: deelvraag 1

Het doel van dit hoofdstuk is om een beschrijving te geven van het wettelijk kader en de doelstellingen van de WAMCA in kaart te brengen. Dit resulteert in de beantwoording van de eerste deelvraag:

1. Wat is het wettelijk kader van de 305a-actie en welke doelstellingen worden daarmee nastreefd volgens de parlementaire geschiedenis van de WAMCA?

De doelstellingen vormen het toetsingskader van deze wetsevaluatie. Schematisch kunnen de volgende doelstellingen en gekozen aanpassingen van de wet om die doelstellingen te bereiken worden weergegeven:

²⁹⁵ Art. 1018n lid 1 Rv.

²⁹⁶ Art. 3:305c lid 2 BW verklaart art. 3:305a lid 2, onderdelen c, d, aanhef en onder 7 en 8, e en f, en art. 3:305a lid 3, onderdelen b en c, en lid 4 BW van overeenkomstige toepassing. Zie *Kamerstukken II* 2021/22, 36034, nr. 3, p. 13, 25 (MvT).

²⁹⁷ Verdrag betreffende toegang tot informatie, inspraak bij besluitvorming en toegang tot de rechter inzake milieuaangelegenheden, met Bijlagen; Aarhus, 25 juni 1998 (*Trb.* 1998, 289; *Trb.* 2001, 73 en *Trb.* 2005, 22).

²⁹⁸ Zie uitgebreid over deze problematiek: De Jong, Van Boom, Arons & Erken 2025, par. 3.3 en 4.3. Zie ook Peters, Brouwer & Nilwik 2023, p. 44.

²⁹⁹ *Centre for Legal Resources on behalf of Valentin Câmpeanu tegen Romania*, ECHR-zaak nr. 47848/08 (Grote Kamer), 17 juli 2014; *Verein KlimaSeniorinnen Schweiz and Others tegen Switzerland*, ECHR-zaak nr. 53600/20 (Grote Kamer), 9 april 2024.

³⁰⁰ Over deze thematiek, en zaakvoorbeelden, zie Loven & Vetzo 2021.

Doel	Wetsaanpassingen
Collectieve schadeafwikkeling mogelijk maken	• Aanpassing art. 3:305a BW en introductie Titel 14a Rv, waardoor de collectieve schadevergoedingsactie mogelijk is gemaakt in alle massaschadezaken. • Afdeling 6.1.10 BW van toepassing verklaard op schadevaststelling, in het bijzonder gerefereerd aan art. 6:97 BW waarbij <i>damage scheduling</i> tot de mogelijkheden behoort. • Vrijheid van de rechter om de schadeafwikkeling vast te stellen.
Coördinatie, efficiëntie en effectiviteit	• Kwesaties over dezelfde gebeurtenis(sen) en over soortgelijke rechts- en feitelijke vragen beoordelen in een zaak, waardoor: ○ de kosten van de procedure gespreid worden over verschillende benadeelden; ○ overbelasting rechterlijke macht wordt voorkomen; en ○ de aangesproken partij niet wordt geconfronteerd met een veelheid van individuele vorderingen of belangenorganisaties.³⁰¹ • Voorbereidende fase: registraantekening, zodat andere belangenorganisaties zich ook kunnen melden. De termijn is (minstens) drie maanden. • Een aangescherpte ontvankelijkheidstoets van de vordering, de vordering in collectieve actie en de 305a-organisatie (art. 1018c lid 5 Rv). Getoetst wordt of: is voldaan aan de ontvankelijkheidsvoorwaarden van art. 3:305a BW (sub a); of het efficiënter en effectiever is om een collectieve vordering in te dienen (sub b: voldoende gelijksoortigheid van feiten en rechtsvragen, voldoende betrokken en een voldoende financieel belang); of de vordering niet summierlijk ondeugdelijk is (sub c). In de context van sub b is nog relevant dat artikel 3:305a BW vereist dat de belangen voldoende gelijksoortig zijn. • Aanwijzing van een EB die regie heeft en primair aanspreekpunt is (ook als vertegenwoordiger van de andere – niet als EB aangewezen – 305a-organisaties die partij zijn in de collectieve procedure). Er staat geen rechtsmiddel open tegen deze beoordeling. • De verplichting tot vaststellen van de nauw omschreven groep en de collectieve vordering. Bij wet voorgeschreven opt-out-mogelijkheid voordat inhoudelijke beoordeling plaatsvindt, zodat voor zoveel mogelijk benadeelden finaliteit wordt bewerkstelligd. Opt-out-termijn is minstens een maand. • Een verplichte schikkingspoging voor de inhoudelijke beoordeling mag niet resulteren in een deelschikking ten gunste van (bijvoorbeeld) een deel van de achterban van de 305a-organisatie. Het doel is: finaliteit voor de nauw omschreven groep is het doel (met opt-out-mogelijkheid). • De 305a-actie gaat voor op andere procedures die gaan over dezelfde feiten of rechtsvragen (die andere procedures kunnen worden geschorst).
Kwaliteitsbeoordeling t.b.v. benadeelden	• Intensiever toetsen ontvankelijkheid belangenorganisaties (ook als maar één 305a-organisatie zich meldt), art. 1018c lid 5 onder a Rv. • De 305a-organisatie moet een stichting of een vereniging zijn. • Getoetst wordt aan een waarborges: representativiteit en specifieke eisen aan de 305a-organisatie.

³⁰¹ Kamerstukken II 2017/18, 34608, nr. 6, p. 1-2 (NnV).

	• De specifieke eisen die art. 3:305a lid 2, 3 en 5 stellen aan 305a-organisatie zijn: ○ Intern toezicht ○ Inspraakmogelijkheden benadeelden ○ Toets financiële middelen en zeggenschap bestuur 305a-organisatie over de rechtsvordering ○ Transparantie-eisen ○ Ervarings- en deskundigheidstoets ○ Geen winstoogmerk van bestuurders ○ Opstellen bestuursverslag en jaarrekening, en publicatieverplichting bestuursverslag • Aanwijzing van een EB.
Voorkomen van excessen	• Alleen stichtingen en verenigingen met volledige rechtsbevoegdheid hebben toegang tot de 305a-actie. • Elke belangenorganisatie moet bereid zijn EB te worden. • Strengere ontvankelijkheidstoets voordat de inhoudelijke beoordeling kan plaatsvinden. • Bestuurders betrokken bij de oprichting van de 305a-organisatie (en hun rechtsopvolgers) mogen geen rechtstreeks of middellijk winstoogmerk hebben. • Een 305a-organisatie moet voldoende middelen hebben rechtspersoon om procedure te kunnen voeren. • De zeggenschap over de rechtsvordering moet in voldoende mate bij de 305a-organisatie liggen (ook in het licht van de financieringsconstructie). • Representativiteitstoets.
Stimuleren overleg en schikken	• In verschillende fases van de 305a-actie zijn verplichte momenten voor overleg ingebouwd: ○ Verzoek tot overleg voorafgaand aan dagvaarden (twee weken termijn). ○ Schikkingspoging moet worden beproefd voordat inhoudelijke beoordeling wordt gedaan. De termijn wordt bepaald door de rechter. • In het algemeen: de collectieve schadevergoedingsactie als ‘stok achter de deur’. • EB als 305a-organisatie die de belangen van de nauw omschreven groep behartigt.
Voorkomen van aanzuigende werking op buitenlandse partijen	• Introductie van de ontvankelijkheidseis dat de rechtsvordering een voldoende nauwe band moet hebben met de Nederlandse rechtssfeer. • Introductie van (in beginsel) opt-in-mogelijkheid voor deelname van buitenlandse benadeelden in een collectieve actie bij de Nederlandse rechter.
Lichtere ontvankelijkheidstoets van acties vanwege niet-opportunititeit van zware toets	• De ontvankelijkheid van de 305a-organisatie bij ideële acties en andere groepsacties moet worden getoetst aan 305a lid 1 en lid 2, maar dan enkel voor wat betreft de gelijksoortigheidseis en de representativiteitseis, en lid 3. Daarmee is de ontvankelijkheidstoets van deze organisaties aangescherpt, maar hoeft niet aan alle eisen te worden getoetst.

In dit hoofdstuk besteedden wij ook aandacht aan de context van de 305a-actie. Wij bespraken de ontwikkeling naar deze actie, de alternatieven daarvoor en andere wet- en regelgeving die relevant is voor de 305a-actie en het verloop daarvan.

Hoofdstuk 3 Register- en rechtspraakanalyse

3.1 Inleiding

In dit hoofdstuk wordt verslag gedaan van de register- en rechtspraakanalyse (hierna: rechtspraakanalyse). De analyse betreft de 305a-acties waarvan de dagvaarding en uitspraken zijn verschenen in de periode 1 januari 2020 tot en met 30 april 2025. Daarbij is aandacht uitgegaan naar zowel kwantitatieve inzichten als inhoudelijke beoordelingen door de rechter. Zo wordt inzichtelijk hoe rechters de ontvankelijkheidsvoorwaarden en procesrechtelijke regels van de 305a-actie interpreteren en toepassen. Daaruit kan worden afgeleid welke (on)duidelijkheden, obstakels of leemtes bestaan vanuit het perspectief van de rechtspraak. Daarmee wordt beoogd de tweede deelvraag van deze wetsevaluatie te beantwoorden:

2. Hoeveel 305a-vorderingen zijn ingediend en beoordeeld, en hoe interpreteert de rechters de ontvankelijkheidsvoorwaarden en procesrechtelijke regels van de 305a-actie? Welke duidelijkheden, onduidelijkheden, obstakels of leemtes blijken uit de rechtspraakanalyse?

De structuur van dit hoofdstuk is als volgt. Gestart wordt met een beschrijving van de onderzoeksaanpak en methoden (par. 3.2). In par. 3.3 wordt geschetst hoe vaak bepaalde acties zijn ingesteld en wat de doorlooptijden daarvan zijn geweest. Vanaf par. 3.4 start de inhoudelijke analyse over het verloop van de aantekening van de dagvaarding (par. 3.4), de beoordeling van de ontvankelijkheid (par. 3.5-3.9), de aanwijzing van de EB, de afbakening van de vordering en de opt-out (par. 3.10) en de schikkingsfase (par. 3.11). In par. 3.12 wordt kort stilgestaan bij de vraag of verwijzing naar schadestaat mogelijk is. Daarna komt nog een aantal procesrechtelijke onderwerpen aan bod: voeging en tussenkomst (par. 3.13), subjectieve cumulatie (par. 3.14), hoger beroep en cassatie (par. 3.15) en kort geding (par. 3.16). Afgesloten wordt met een aantal afrondende opmerkingen (par. 3.17).

3.2 Onderzoeksaanpak en methoden

3.2.1 Onderzoeksaanpak

Twee typen rechtspraakanalyses zijn gemaakt: kwantitatieve analyses en inhoudelijke analyses. Geconcentreerd is op de beoordeling van de 305a-actie in de voorfase, zodat de interpretatie en toepassing van Titel 14a Rv en artikel 3:305a BW in kaart kan worden gebracht. Minder is gelet op de inhoudelijke beoordeling van de rechtsvorderingen door de rechter, omdat die uitkomsten voor dit onderzoek niet of minder relevant zijn. Ten eerste hebben de inhoudelijke uitkomsten enkel betrekking op het materiële aansprakelijkheidsrecht, waarop de WAMCA geen betrekking had. Ten tweede gaan de inhoudelijke uitkomsten niet over de vaststelling van de schade(afwikkeling) uit artikel 1018i Rv (zoals hierna zal blijken), waardoor het ook vanuit dat perspectief geen relevantie heeft om de inhoudelijke uitkomst te beschrijven. Een onderscheid is gemaakt tussen bodemzaken en kortgedingzaken. In de inhoudelijke beschrijving in par. 3.4-3.15 ligt de nadruk op de bodemzaken. In par. 3.16 komt het kort geding kort aan bod.

3.2.2 Methode

Gebruik is gemaakt van een gestructureerde analyse van het register en de rechtspraak. Het register is als uitgangspunt genomen voor de inventarisatie van de dagvaarding en uitspraken. Hierin moeten immers alle 305a-actie zijn aangetekend. Bovendien biedt het

register een stevige databank waarin ook veel uitspraken zijn gepubliceerd. Alle (appèl- en cassatie-)dagvaardingen, (tussen)vonnissen en arresten verschenen in de periode 1 januari 2020 tot en met 30 april 2025 zijn geïnventariseerd. Deze documenten zijn – met een link – in een Excel-bestand gezet. Alle 305a-acties zijn vervolgens nagelopen op ontbrekende documenten. Als er documenten ontbraken, zijn die nagezocht op rechtspraak.nl of op de websites van de belangenorganisaties, en toegevoegd aan het Excel-bestand.³⁰² Bekend is dat niet alle uitspraken worden gepubliceerd op rechtspraak.nl. Niet uitgesloten is daarom dat niet alle uitspraken zijn meegenomen. Desalniettemin lijkt het erop dat rechtspraak.nl ten aanzien van rechtspraak over de WAMCA behoorlijk volledig is. De onderzoekers hebben in ieder geval voor vrijwel alle 305a-zaken de uitspraken kunnen vinden waarin de voorfase wordt behandeld (op één na³⁰³).

Als gezegd, zijn alle 305a-acties en bijbehorende documenten (met een link naar rechtspraak.nl/het register) in een Excelbestand gezet. Alle onderzoekers hadden toegang tot dit Excel-bestand. Er zijn vier tabbladen aangemaakt: een voor de kwantitatieve analyse en drie voor de inhoudelijke analyses (waarin citaten zijn opgenomen t.b.v. de analyse van: 1. de lid-6-actie, 2. de niet-lid-6-actie en 3. aanwijzen EB/nauw omschreven groep/opt-out). In deze tabbladen zijn kolommen gemaakt waarin onderwerpen zijn opgenomen die relevant zijn voor deze evaluatie. Zo is elk document op veel punten gestructureerd geanalyseerd. Alle documenten zijn door ten minste twee onderzoekers doorgenomen. Onduidelijkheden in het Excel-bestand of in de analyse zijn doorgesproken in het onderzoeksteam.

De rechtspraakanalyse ziet op de periode 1 januari 2020 tot en met 30 april 2025. Vanaf 1 mei 2025 is gestart met het definitief maken van de rechtspraakanalyse ten behoeve van de afronding van dit deel van het onderzoek. Met daarna verschenen rechtspraak is geen rekening gehouden in de kwantitatieve analyse. In de inhoudelijke analyse zijn latere uitspraken nog wel verwerkt.

De volgende thema's zijn geselecteerd ter bespreking in dit hoofdstuk.

Kwantitatieve analyse:

- Aantal 305a-acties, waarbij een onderscheid wordt gemaakt tussen de reguliere actie en de lid-6-actie en kort geding- en bodemzaken;
- De doorlooptijden van 305a-acties.

De inhoudelijke analyse volgt gedeeltelijk de structuur en onderwerpen van Hoofdstuk 2:

- Artikel 1018c lid 1-3 Rv: dagvaarding, registratie en wachttermijn
- Artikel 3:305a BW lid 6: wanneer is sprake van een lid-6-actie
- Artikel 1018c lid 5 sub a Rv: toetsing aan ontvankelijkheidscriteria van artikel 3:305a BW
 - o De statutaire behartiging van de belangen die ten grondslag liggen aan de rechtsvordering
 - o Gelijksoortige belangen

³⁰² Eén eindvonnis is achterhaald door raadpleging van de website van de belangenorganisatie. In twee 305a-zaken is contact opgenomen met de belangenbehartiger en/of de rechtbank om te achterhalen of er aanvullende stukken beschikbaar waren. In beide gevallen waren die niet beschikbaar. In één geval omdat de procedure achter gesloten deuren heeft plaatsgehad, in het andere geval omdat het ging over een aangebrachte dagvaarding in een bodemzaak t.b.v. een kort geding.

³⁰³ Het betrof een zaak die achter gesloten deuren heeft plaatsgevonden: de 305a-actie van Stichting Ukrainian Victims of War tegen Prosus NV waarvan de (appel)dagvaarding in het register is te vinden.

- Waarborgtoets & representativiteit
- Waarborgtoets & de 305a-organisatie
- Ontbreken winstoogmerk
- Voldoende nauwe band met Nederlandse rechtssfeer
- Het overlegvereiste en schikkingspoging voorafgaand aan de procedure
- Aanwezigheid bestuursverslag en jaarrekening
- Artikel 1018c lid 5 sub b Rv: collectieve vordering is efficiënter en effectiever
- Artikel 1018c lid 5 sub c Rv: vordering niet summierlijk ondeugdelijk
- Andere relevante vereisten, verweren en regulering
- Aanwijzing van de EB, afbakening vordering en opt-out
- Beproeven schikking
- Voeging en tussenkomst
- Subjectieve cumulatie
- Hoger beroep en cassatie
- Kort geding

De bespreking van de inhoudelijke analyses vindt in een vaste structuur plaats. Telkens worden eerst de inhoudelijke bevindingen gepresenteerd, waarna een slotsom ten behoeve van de conclusie van deze rechtspraakanalyse volgt. De inhoudelijke besprekingen gaan over de 305a-bodemzaken. Aan het 305a-kort geding wordt apart aandacht besteed in par. 3.15.

3.3 Aantallen en doorlooptijden

3.3.1 Aantallen

In de aantallen die hieronder worden genoemd, is uitgegaan van de 305a-acties waarop het WAMCA-regime van toepassing is, zoals gepubliceerd in het register tot en met 30 april 2025. Voor alle tabellen hieronder geldt: het betreft een momentopname.³⁰⁴

In het register staan in totaal 95 305a-acties waarop het WAMCA-regime van toepassing is (van 1 januari 2020 tot en met 30 april 2025).³⁰⁵ In Tabel 3.1 staat de verdeling bodemprocedure/kortgedingprocedure, waarbij een onderscheid is gemaakt tussen afgeronde en lopende 305a-acties. Een zaak geldt als ‘lopend’ als in eerste aanleg nog geen eindvonnis is gewezen, en als er wel een eindvonnis in eerste aanleg is gewezen, maar hoger beroep en/of cassatie is ingesteld en die procedure nog niet is afgerond met een (eind)arrest. Voor de kortgedingprocedures zijn wij uitgegaan van de procedures vermeld in het register. Hoewel een aantal procedures daarin staat vermeld als ‘lopend’, gaan wij ervan uit – gezien de aard van deze procedures – dat de meeste kortgedingprocedures zijn afgerond.

³⁰⁴ Na 30 april 2025 zijn nog enkele uitspraken gewezen. Daarmee wordt in deze kwantitatieve analyse geen rekening gehouden.

³⁰⁵ Er geldt een voorbehoud voor de kortgedingprocedures, omdat niet bekend is of deze procedures allemaal zijn geregistreerd in het register.

	Bodemprocedures	Kortgedingprocedures
Afgeronde acties	26	24
Lopende acties	45	1
Totaal	71	25 ³⁰⁶

Tabel 3.1 Aantal 305a-acties, waarbij een actie ook als niet-afgerond geldt als er hoger beroep loopt tegen het vonnis in eerste aanleg (n=95).

Van de bodemprocedures zijn 2 zaken afgerond met een schikking die al was bereikt voorafgaand aan de ontvankelijkheidstoetsing van de 305a-organisatie. Deze procedures hebben niet geresulteerd in een (tussen)vonnis.³⁰⁷ In 2 andere bodemprocedures trad de belangenorganisatie in het vervolg van de procedure niet meer op als 305a-entiteit maar als lasthebber.³⁰⁸ Deze procedures zijn niet dus niet vervolgd als een 305a-actie; inmiddels zijn die wel afgerond. Van de 45 lopende bodemzaken is er in 13 zaken alleen nog maar een dagvaarding aangebracht in het register. Dat betekent dat in deze zaken nog geen (tussen)vonnis is geweest.³⁰⁹

Als we dit aantal afzetten tegen de tellingen van de 305a-acties onder het oude regime van vóór 2020 dan valt op dat het gemiddeld aantal collectieve acties lijkt te zijn gedaald. Het gemiddelde lag op circa 25 per jaar.³¹⁰ Thans ligt het gemiddelde op 18-20 zaken per jaar. Daarbij moet worden bedacht dat vóór 2020 een collectieve schadevergoedingsvordering niet mogelijk was.³¹¹ Bovendien lijkt de daling in ‘latere’ jaren te zijn ingezet. Voor de eerste vier jaar WAMCA komen Goorts & Mimpfen op gemiddeld 25.³¹² In dit onderzoek (dat is gedaan ruim vijf jaar na de invoering van de wet) ligt het gemiddelde lager. Met de WAMCA is een ‘categorie’ rechtstvorderingen bijgekomen, wat niet direct terug is te zien in de aantallen. Deze stelling verdient echter nuancering: onder het oude regime was het al wel mogelijk om een verklaring voor recht te vorderen, die – bij toewijzing – de basis bood voor schikkingsonderhandelingen. Wat wij uit dit aantal van 95 305a-acties onder het WAMCA-

³⁰⁶ Een kortgedingprocedure was in de context van een lopende 305a-bodemprocedure. Deze actie is meegeteld in beide categorieën, maar telt in het totaal aantal 305a-acties mee als 1 unieke actie.

³⁰⁷ Het betrof de zaken van Stichting Brein tegen gedaagde (datum dagvaarding: 24 februari 2021; en Vereniging Union di Konsumidó Boneiru tegen Staat der Nederlanden (datum dagvaarding: 14 december 2022). Deze informatie is online achterhaald op de webpagina’s van de belangenorganisaties.

³⁰⁸ Het betrof de zaken van Vereniging Groupe PSA Contractspartijen tegen Peugeot Nederland NV resp. tegen Citroën Nederland BV. Zie hierover: Rb. Amsterdam 24 mei 2023, ECLI:NL:RBAMS:2023:4851, zie r.o. 3.5 over de verandering van positie.

³⁰⁹ Eén van de 13 305a-acties waarin uitsluitend een dagvaarding is uitgebracht, betreft een dagvaarding met een datum meer in het verleden. Dit blijkt een dagvaarding in een bodemprocedure t.b.v. een 305a-kort geding. Het lijkt onwaarschijnlijk dat deze zaak wordt doorgezet, maar uitgesloten is dat niet. De andere 12 305a-acties zijn actieve zaken van recente datum. In het register staan meer 305a-acties waarvoor alleen een dagvaarding vermeld staat. Deze zaken zijn handmatig nagelopen door rechtspraak.nl en de websites van de 305a-organisaties te controleren. Op die manier zijn een aantal (tussen)vonnissen en andere informatie (bijv. over schikking) alsnog achterhaald.

³¹⁰ Tillema 2019a, p. 273-274; Tillema 2019, p. 511.

³¹¹ Zie Pistora in een nog te verschijnen bijdrage in NTBR, voor cijfers van ideële algemeenbelangacties tegen de Staat tussen 1994-2023. Zij komt tot een totaal van 82 zaken. Het overgrote deel van de algemeenbelangacties tegen de Staat is niet (volledig) succesvol voor de eisende partij. In 57 van de 78 in eerste aanleg en 26 van de 28 in hoger beroep waarin een rechterlijk oordeel is gegeven zijn de vorderingen volledig afgewezen.

³¹² Goorts & Mimpfen 2024, par. 3.2, p. 16.

regime wel kunnen afleiden is dat de nieuwe systematiek in ieder geval niet tot een toename van 305a-acties heeft geleid.³¹³

Een verdiepende analyse is gemaakt van de 305a-bodemprocedures.³¹⁴

	Def. afgerond in/na eerste aanleg	Def. afgerond na hoger beroep/cassatie	Lopend in eerste aanleg	Lopend in hoger beroep
Lid-6-actie	12	4	7	6
Reguliere actie	5		9	10
Onbekend	1		13	
Totaal	18	4	29	16

Tabel 3.2 Kenmerken (niet-)afgeronde bodemprocedures (n=67).

Wat blijkt uit Tabel 3.2 is dat van afgeronde acties (in bodemprocedures) de meeste lid-6-acties zijn (73%). Van de afgeronde acties zijn slechts 5 reguliere 305a-acties (23%). Van de 45 lopende acties, is in 13 acties vooralsnog alleen een dagvaarding verschenen (29%), lopen er 16 in eerste aanleg (36%) en 16 in hoger beroep (36%).

Hierna volgt een verdiepend overzicht van het aantal bodemprocedures waarin het ontvankelijkheidsregime van lid 6 (al dan niet) is toegepast.³¹⁵

	Bodemprocedure aantallen	Bodemprocedure procentueel
Lid-6-acties	29 (waarvan 16 afgerond)	43% (waarvan 55% afgerond)
Reguliere acties	24 (waarvan 5 afgerond) ³¹⁶	36% (waarvan 21% afgerond)
(nog) Onbekend	14 (waarvan 1 afgerond)	21% (waarvan 7% afgerond)

Tabel 3.3 Aantal 305a-bodemprocedures met onderscheid naar ontvankelijkheidsregimes (n=67).

De 13 acties waarin uitsluitend een dagvaarding is ingediend, staan in Tabel 3.3 onder ‘onbekend’, omdat de dagvaarding op dit punt niet beslissend is en dit juist een vraagpunt is waarover de rechter moet beslissen. Wat uit Tabel 3.3 blijkt is dat het aantal lid-6-acties en de

³¹³ Vgl. Kramer, Tzankova, Hoevenaars & Van Doorn 2023, p. 84-85.

³¹⁴ De 2 geschikte zaken en de 2 (afgeronde) (305a-)zaken die – nog voordat de ontvankelijkheidsbeoordeling kon plaatsvinden – zijn voortgezet via het lastgevingsmodel zijn niet meegenomen in Tabel 3.2.

³¹⁵ De 2 geschikte bodemzaken en de 2 zaken die zijn voortgezet via het lastgevingsmodel zijn niet meegenomen in Tabel 3.3.

³¹⁶ Eén 305a-actie is aangebracht als niet-ideële actie waarin ook schadevergoeding wordt gevorderd. De rechter heeft aan partijen de vraag voorgelegd of dit een ideële actie zou moeten worden waarop het ontvankelijkheidsregime van lid 6 van toepassing is. Wij hebben deze zaak nu ondergebracht in de categorie ‘niet-ideel’, Rb. Rotterdam 13 november 2024, ECLI:NL:RBROT:2024:11322 (SDBN/Amazon).

reguliere 305a-acties wat betreft aantallen acties niet ver uit elkaar lopen, maar dat het percentage afgeronde lid-6-zaken wel fors hoger ligt dan bij reguliere acties.

Een andere inventarisatie die is gemaakt, is in hoeveel van de bodemprocedures de 305a-organisatie al dan niet ontvankelijk is. Hierbij wordt een onderscheid gemaakt tussen lid-6-acties en de reguliere 305a-acties.³¹⁷

	305a-organisatie ontvankelijk	305a-organisatie niet-ontvankelijk	Onbekend vanwege hoger beroep / cassatie op punt van ontvankelijkheid	Nog onbekend
Lid-6-acties	25	3		1
Reguliere acties	10	4 ³¹⁸	3	7
Onbekend		1		13
Totaal	35	8	3	21

Tabel 3.4 Aantal bodemprocedures waarin de 305a-organisatie (niet-)ontvankelijk is verklaard en waarin dat nog onbekend is (n=67)

Een 305a-organisatie is als ‘ontvankelijk’ of ‘niet-ontvankelijk’ geteld als er op dat punt een eindoordeel ligt, en tegen dit oordeel geen hoger beroep/cassatie is ingesteld of vooralsnog onbekend is of daartegen hoger beroep/cassatie is ingesteld. Het is niet eenvoudig om deze groep definitief te benoemen, omdat een organisatie bijvoorbeeld ontvankelijk kan zijn ten aanzien van een deel van de vorderingen. In dat geval is die organisatie toch als ‘ontvankelijk’ geteld, terwijl er wellicht hoger beroep loopt tegen overige aspecten van het ontvankelijkheidsoordeel. Zaken zijn als ‘Onbekend vanwege hoger beroep/cassatie’ aangemerkt als op het punt van ontvankelijkheid van een 305a-organisatie in hoger beroep voorligt of in dat verband cassatie is ingesteld. De procedures waarin er een rechtsmachtdiscussie speelt (en de rechter zich nog niet bevoegd heeft verklaard), zijn ondergebracht in de categorie ‘nog onbekend’. Daarin zitten ook andere bodemprocedures, bijvoorbeeld omdat de rechter nog helemaal niet is toegekomen aan een ontvankelijkheidsbeoordeling, omdat er alleen dagvaarding is aangebracht of er enkel een rolbeslissing is gedaan over de termijn van aanbrengen van de dagvaarding(en).

Wat blijkt uit deze inventarisatie is dat tot 30 april 2025 in 25 lid-6-acties een 305a-organisatie ontvankelijk is, terwijl datzelfde definitieve oordeel in reguliere acties slechts in 10 305a-procedures is gegeven. In 3 reguliere 305a-bodemprocedures loopt op het punt van ontvankelijkheid hoger beroep of cassatie en in 7 reguliere 305a-bodemzaken is dit punt nog niet beoordeeld. Wat hieruit afgeleid lijkt te kunnen worden, is dat de ontvankelijkheidsbeoordeling in reguliere 305a-acties minder ‘vlot’ gaat dan in lid-6-acties, terwijl het wetstechnische verschil dat de facto bestaat tussen beide

³¹⁷ De 2 305a-acties die zijn geschikt en de 2 305a-acties waarin de 305a-organisatie voortaan als lasthebber optrad, zijn niet meegenomen in Tabel 3.4. De reden daarvoor is dat nooit toegekomen is aan de ontvankelijkheidstoetsing.

³¹⁸ Eén van de drie zaken is doorverwezen naar een andere rechtbank, omdat de rechtbank waarvoor was gedagvaard zich niet bevoegd heeft verklaard, Rb. Rotterdam 1 mei 2024, ECLI:NL:RBROT:2024:4313, r.o. 3.18 (SDBN/X corp). Strikt genomen gaat het dus niet om een niet-ontvankelijkheid vanwege de WAMCA-ontvankelijkheidseisen.

ontvankelijkheidsbeoordelingen de *governance*, financierings- en de transparantievereisten zijn (artikel 3:305a lid 2 sub a-f en lid 5 BW).

In 19 bodemprocedures³¹⁹ en in 6 kortgedingprocedures is hoger beroep ingesteld. Hieronder volgt een overzicht van het type hoger beroep. Wij maken een onderscheid tussen hoger beroepzaken die gaan over een beroep tegen een inhoudelijk eindoordeel over toe- of afwijzing van de vordering ten gronde, en hoger beroepzaken die gaan over processuele aspecten (niet-ontvankelijkheid, voeging, de nauw omschreven groep, etc.). In 1 305a-actie is hoger beroep ingesteld tegen de inhoudelijke eindbeslissing over de vordering én tegen een beslissing over voeging. Deze zaak is als 1 305a-bodemzaak geteld van de 19, terwijl het totaal uitkomt op 20. Voordat de tabel wordt gepresenteerd, is het nog belangrijk om op te merken dat deze gaat over ingestelde hoger beroepen; nog niet in alle zaken is een (tussen)arrest gewezen (op 30 april 2025). In 11 305a-bodemzaken zijn een of meer hofarresten gewezen.

	Hoger beroep bodemprocedure	Hoger beroep kortgedingprocedure
Hoger beroep t.a.v. ontvankelijkheid en andere procesrechtelijke aspecten ³²⁰	10	0
Hoger beroep t.a.v. eindoordeel toe-/afwijzing vordering(en)	10	6
Totaal	20	6

Tabel 3.5 Kenmerken hoger beroepzaken

Wat uit deze tabel blijkt, is dat in bodemprocedures er even vaak hoger beroep loopt tegen ontvankelijkheidskwesties en andere procesrechtelijke aspecten als tegen inhoudelijke eindbeoordelingen.

De Hoge Raad heeft in twee in het register opgenomen zaken arrest gewezen over aspecten van Titel 14a Rv.³²¹ 1 305a-bodemprocedure waarin de Hoge Raad uitspraak heeft gedaan betreft een sprongcassatie. Daarnaast heeft de Hoge Raad zich uitgelaten over de beoordeling van een verzoek tot een voorlopig getuigenverhoor in het kader van een voorgenomen 305a-actie.³²²

Ook het type vorderingen in 305a-bodemprocedures is geïnventariseerd. Een onderscheid is gemaakt tussen lid-6-acties en de reguliere 305a-acties. De 13 zaken waarin enkel een

³¹⁹ Er is ook hoger beroep ingesteld in een zaak waarop het WAMCA-regime niet van toepassing was in eerste aanleg. Daarover gaat o.a. het hoger beroep: Hof Amsterdam 13 augustus 2024, ECLI:NL:GHAMS:2024:2242 (*Stichting Diesel Emissions Justice (SDEJ)/Volkswagen*). Deze zaak hebben wij niet meegeteld, omdat de WAMCA-systematiek niet van toepassing was op het moment van het onderzoek.

³²⁰ Denk aan: voeging, tussenkomst en omschrijving nauw-omschreven groep.

³²¹ HR 21 februari 2025, ECLI:NL:HR:2025:321, r.o. 3.3.2-3.3.5 (*BCW/Staat*) en HR 14 maart 2025, ECLI:NL:HR:2025:388, r.o. 4.1.4-4.1.5 (*Stichting CCC/Apple*).

³²² HR 11 maart 2022, ECLI:NL:HR:2022:34, r.o. 3.1.3-3.1.4 (*Stichting Music#MeToo (SMMT)/Warner*).

dagvaarding is uitgebracht en de 4 zaken die anderszins zijn afgedaan of voortgezet (schikking of lastgeving) zijn niet meegenomen in deze analyse, omdat de rechter deze vorderingen (nog) niet heeft weergegeven in een vonnis. Van de bodemprocedures die worden meegenomen, is voor 3 onbekend wat de vorderingen waren, omdat de rechter hieraan geen aandacht heeft besteed. Het betreft 2 reguliere 305a-acties en 1 actie waarvan onbekend is welk ontvankelijkheidsregime van toepassing was. Wij gaan in Tabel 3.6 dus uit van de 51 afgeronde en lopende 305a-bodemzaken. Wij gaan uit van het aantal acties waarin de desbetreffende vorderingen(en) zijn ingediend. Het gaat dus niet om het aantal vorderingen in totaal, omdat in een 305a-bodemprocedure meerdere vorderingen kunnen zitten; bij voorbeeld als in een zaak meer dan 1 verklaringen voor recht worden gevorderd.

	Aantal 305a- acties waarin verklaring van recht is gevorderd	Aantal 305a- acties waarin gebod is gevorderd	Aantal 305a- acties waarin verbod is gevorderd	Aantal 305a- acties waarin schadevergoeding is gevorderd
Lid-6- actie (n=29)	27	21	11	2 (beide FNV en/of CNV) ³²³
Reguliere actie (n=22)	22	10	5	21
Totaal	49	31	16	23

Tabel 3.6 Type vorderingen in 305a-bodemprocedures (n=51).³²⁴

Wat uit deze tabel blijkt, is dat vrijwel altijd een verklaring voor recht wordt gevorderd in combinatie met andere vorderingen. Vanzelfsprekend wordt in de reguliere actie veel vaker (namelijk vrijwel altijd) de combinatie gezocht met de schadevergoedingsvordering en in de lid-6-actie met een gebod (en soms verbod).

De afgeronde 305a-acties (in bodemprocedure) zijn ook bestudeerd wat betreft de toegewezen vorderingen door de rechter in de afgeronde acties. Wederom tellen wij alleen het aantal acties. Nogmaals: als er hoger beroep of cassatie loopt, wordt een zaak niet als ‘afgerond’ meegeteld. Van de 22 afgeronde acties worden er 3 niet meegenomen, omdat de rechter geen aandacht heeft besteed aan het type vorderingen. Het betreft 2 reguliere 305a-acties en 1 bodemzaak

³²³ De FNV en CNV hebben op grond van art. 15 en 16 Wet CAO zelfstandig het recht om schadevergoeding te vorderen voor hun leden. Het is vaste rechtspraak dat deze entiteiten getoetst worden aan het ontvankelijkheidsregime van lid 6, zie par. 3.5.3. In Rb. Amsterdam 10 juli 2024, ECLI:NL:RBAMS:2024:3987, *NLF* 2024/1760, m.nt. L. Arets; *JAR* 2024/202, m.nt. J.H. Bennaars, r.o. 5.40 (*FNV & CNV/Temper*) is de schadevergoedingsvordering afgewezen op inhoudelijke gronden (ontbreken aansprakelijkheid). In Rb. Oost-Brabant 3 januari 2024, ECLI:NL:RBOBR:2024:5, r.o. 6.43 (*FNV/gedaagde*) verklaart de rechtbank deze vordering niet-ontvankelijk, omdat het hier een schadevergoedingsvordering van en voor FNV betrof, wat een individuele vordering is die geen onderdeel is of kan zijn van deze 305a-actie.

³²⁴ 3 305a-zaken zijn buiten beschouwing gelaten bij deze telling, omdat onduidelijk was welke vorderingen waren ingediend. Het betroffen: Rb. Rotterdam 1 mei 2024, ECLI:NL:RBROT:2024:4313 (*SDBN/X Corp*); Rb. Den Haag 1 mei 2024, ECLI:NL:RBDHA:2024:6446 (*Stichting Schone Polder/Staat*) en Rb. Midden-Nederland 5 augustus 2020, zaaknummer/rolnummer: C/16/501 053/HA ZA 20-247 (geen ECLI-nummer beschikbaar) (*Stichting Brein/Yisp*).

waarvan onbekend is welk ontvankelijkheidsregime van toepassing is. Wij gaan in Tabel 3.7 dus uit van de 19 afgeronde 305a-acties in bodemprocedure.

	<u>Aantal afgeronde 305a-acties</u> waarin verklaring van recht is toegewezen	<u>Aantal afgeronde 305a-acties</u> waarin gebod is toegewezen	<u>Aantal afgeronde 305a-acties</u> waarin verbod is toegewezen	<u>Aantal afgeronde 305a-acties</u> waarin schadevergoeding is toegewezen
Lid-6-actie (n=16)	8	7	4	0
Reguliere actie (n=3)	1	1	1	0
Totaal	9	8	5	0

Tabel 3.7 Type toegewezen vorderingen in afgeronde 305a-acties (n=19).

Wat in ieder geval uit Tabel 3.7 volgt is dat in geen van de afgeronde 305a-acties een collectieve schadevergoeding is toegekend. De nadruk ligt op de lid-6-actie en de verklaring voor recht en het gebod.³²⁵

In de afgeronde lid-6-acties is 4 keer een verklaring voor recht afgewezen, 5 keer een gebodsvordering afgewezen en 3 keer een verbodsvordering afgewezen. In de afgeronde reguliere acties zijn geen vorderingen afgewezen.³²⁶ Wel zijn vorderingen in 2 305a-bodemprocedures niet-ontvankelijkheid verklaard vanwege de ontvankelijkheidseisen van de WAMCA-systematiek (2 verklaringen voor recht, 1 verbodsvordering en 2 schadevergoedingsvorderingen). Van de afgeronde lid-6-acties zijn in 3 zaken vorderingen niet-ontvankelijk verklaard (3 verklaringen voor recht en 1 gebodsvordering), maar die niet-ontvankelijkheidsoordelen hingen niet samen met de WAMCA-ontvankelijkheidssystematiek.

³²⁵ Er was 1 305a-bodemprocedure waarin in eerste aanleg een schadevergoeding was toegekend. In die zaak was voor 30 april 2025 appel ingesteld maar nog geen eindarrest geweest, waardoor wij deze als een lopende zaak hebben geteld in de kwantitatieve analyse. Na 30 april 2025 heeft het hof arrest gewezen, waarin hij de gedaagde heeft veroordeeld om ‘de schade te vergoeden die deze huurder geleden heeft doordat Ursemmerhof onrechtmatig heeft nagelaten de huurder tijdig voorafgaand aan het sluiten van de huurovereenkomst te informeren over de aanstaande herstructurering van het park als geheel en de daarmee samenhangende, aanstaande opzegging van de huurovereenkomst, telkens op te maken bij staat’, Hof Arnhem-Leeuwarden 27 mei 2025, ECLI:NL:GHARL:2025:3191, r.o. 6.3 en 5.45 (*Vereniging D.U.R.F. (De Ursemmerhof Recreanten Familie)/Ursemmerhof*). Er is dus wel een veroordeling voor collectieve schadevergoeding, maar die lijkt te resulteren in schadestaatprocedures en dus (nog) niet in een collectieve schadeafwikkeling. Onduidelijk is waarom. Zie voor literatuur over de schadestaatprocedure, en de verhouding tot een collectieve schadeafwikkeling, onder meer Barbiers 2025, p. 29-33, die meent dat de mogelijkheid tot een schadestaatprocedure binnen een collectieve actie bestaat, maar dat de rechter eerst de mogelijkheden tot een collectieve schadeafwikkeling moet onderzoeken. Van der Kooij & Becker 2025 menen evenwel dat een schadestaatprocedure in collectieve acties niet mogelijk of wenselijk is. Zie in soortgelijke zin ook al eerder Van der Kooij in zijn annotatie in JOR 2024/245 bij Hof 18 juni 2024, ECLI:NL:GHAMS:2024:1651 (*TPC/Oracle*).

³²⁶ In een heel klein aantal 305a-procedures zijn wel vorderingen afgewezen, maar die liggen nu in hoger beroep (en zijn dus niet afgerond).

3.3.2 Doorlooptijden

Omdat één van de klachten over de 305a-actie de doorlooptijden daarvan betreft,³²⁷ zijn deze in kaart gebracht voor de bodemprocedures in eerste aanleg. Gefocust is op de doorlooptijd vanaf het moment van registratie dagvaarding tot een eindoordeel over de ontvankelijkheid van de 305a-organisatie(s). Wij hebben voor dit eindmoment gekozen omdat na het ontvankelijkheidsoordeel de inhoudelijke behandeling plaatsvindt en technisch gezien hiermee de afwijkende fases van de 305a-procedure ten opzichte van de gewone civiele procedure zijn geëindigd.

In totaal zijn er 71 bodemprocedures. In 13 daarvan is alleen nog maar een dagvaarding uitgebracht, 2 zaken zijn geschikt en in 2 zaken is de 305a-organisatie doorgegaan als lasthebber. Deze 17 procedures worden niet meegenomen in de analyse van de doorlooptijden. Van de overblijvende 54 305a-acties worden 3 zaken buiten de analyse gehouden: de rechtbank is niet relatief bevoegd; de 305a-zaak van de rol is gehaald omdat de griffierechten niet tijdig zijn betaald; en de aanbrengingsdatum van de dagvaarding kan eenvoudig niet kloppen. Van de overblijvende 51 zaken is in 41 305a-acties de ontvankelijkheidsbeoordeling door de rechtbank in eerste aanleg afgerond. De doorlooptijden van die 41 zaken staan in Tabel 3.8.

	Gemiddelde doorlooptijd ontvankelijkheidsbeoordeling in dagen
Alle 305a- bodemprocedures (n=41)	449 dagen (M=449)
Lid-6-acties (n=28)	401 dagen (M=377)
Reguliere acties (n=13)	554 dagen (M=498)

Tabel 3.8 Gemiddeld aantal dagen voor ontvankelijkheidsbeoordeling door de rechter in eerste aanleg vanaf moment registratie dagvaarding. Alle dagen, dus ook weekenddagen en feestdagen zijn meegerekend. Afgerond op hele dagen (M=mediaan).

Een beperking van het berekenen van de gemiddelde doorlooptijd van de ontvankelijkheidsbeoordeling in dagen, is dat niet-afgeronde ontvankelijkheidsbeoordelingen niet in deze berekening zijn meegenomen. Dit betekent dat sommige zaken waarin de ontvankelijkheidsbeoordeling nog loopt (en bijvoorbeeld begin 2020 is gestart), niet zijn verwerkt in deze berekening. Ook recent aangebrachte zaken waarin de ontvankelijkheidsbeoordeling nog gaande is, zijn niet meegenomen in de tabel. Daarom zijn de procedures waarin de ontvankelijkheidsbeoordeling nog niet is afgerond in eerste aanleg bestudeerd. Dat levert het volgende beeld op: in de 10 procedures waarin nog niet de ontvankelijkheidsbeoordeling is afgerond in eerste aanleg, zit 1 lid-6-actie (geregistreerd in 2024) en 9 reguliere acties (2 geregistreerd in 2020, 2 geregistreerd in 2021, 1 geregistreerd in 2022, 3 geregistreerd in 2023 en 1 geregistreerd in 2024). In deze berekening zitten dus vrijwel alle lid-6-acties (op één na, die in 2024 is gestart). Wat op basis van deze berekening onzes inziens lijkt te blijken, is dat de doorlooptijd van de ontvankelijkheidsbeoordeling in lid-6-

³²⁷ In de literatuur wordt meermalen gewezen op de complexiteit van een WAMCA-procedure en de daarmee gepaard gaande langere doorlooptijden. Zie onder meer Klaassen 2024; Boitelle & Olden 2024; Kramer, Tzankova, Hoevenaars & Van Doorn 2024, p. 112-115.

acties minder lang is dan die in reguliere acties.³²⁸ Bij dit overzicht moet wel worden bedacht dat partijen er belang bij kunnen hebben om de dagvaarding aan te brengen en niet direct de zaak ter zitting te willen brengen ter beoordeling van de ontvankelijkheid en de vorderingen. Het gaat hier ook alleen maar over de doorlooptijd van de ontvankelijkheidsbeoordeling en niet over de doorlooptijd van de hele 305a-procedure (incl. inhoudelijke beoordeling).

Hiermee wordt de kwantitatieve analyse afgesloten, en wordt vervolgens gestart met de inhoudelijke analyse van de rechtspraak.

3.4 Artikel 1018c lid 1-3 Rv: dagvaarding, registraantekening en wachttermijn

Na indiening van het exploit van dagvaarding bij de griffie en registraantekening door de 305a-organisatie, wordt de zaak drie maanden aangehouden (artikel 1018c lid 3 Rv). De wet biedt voor te late indiening geen herstel; de sanctie is niet-ontvankelijkheid. Deze sanctie is in de praktijk echter niet steeds toegepast. De rechtbank Amsterdam overweegt in de zaak *Stop Online Shaming/gedaagde* bijvoorbeeld dat te late indiening in dat geval niet meer dan een administratief verzuim was, waardoor geen (potentiële) procespartijen in hun belangen zijn geschaad, en de sanctie van niet-ontvankelijkheid in dat geval te ver gaat.³²⁹ In een aantal zaken ligt de vraag voor of binnen die drie maanden de rechter al mag beslissen op incidentele vorderingen. Deze incidentele vorderingen zijn divers van aard. Het kan bijvoorbeeld gaan om: een voorschot op de in de hoofdzaak gevorderde schadevergoeding, een gebod tot heropening van horeca voor de duur van het geding, inzage in stukken die in bewijsbeslag zijn genomen, of het opschorten van een verplichting tot aanlevering van gevoelige persoonsgegevens (en de gegevensverwerking die daarna volgt) aan een toezichthouder.

In twee zaken wordt geoordeeld dat dit niet mogelijk is vanwege de door artikel 1018c lid 3 Rv dwingend voorgeschreven wachttijd van drie maanden.³³⁰ In één zaak ziet de rechter wel ruimte, en sluit aan bij de ontvankelijkheidsregels die gelden voor kort geding:

‘Binnen titel 14a Rv is er een apart regime voor kortgedingprocedures. Op grond van artikel 1018b lid 1 Rv gelden in een kortgedingprocedure alleen de in artikel 1018c lid 1 Rv neergelegde ontvankelijkheidseisen. (...). In de wetsgeschiedenis van de WAMCA is niet expliciet te lezen dat het regime voor kortgedingprocedures ook geldt voor incidentele provisionele vorderingen. De wetgever heeft dit echter ook niet uitgesloten. Over incidentele provisionele vorderingen wordt in de wetsgeschiedenis van de WAMCA in zijn geheel niets gezegd. De ratio van het uitzonderingsregime voor kortgedingprocedures wordt in de wetsgeschiedenis wel toegelicht. Met inachtneming van die ratio en de overeenkomsten tussen een kort geding en een provisionele vordering, acht de rechtbank het toelaatbaar en wenselijk

³²⁸ In de literatuur is uitgelegd dat lid-6-acties in de vorm van een ideële actie onnodig lang verlopen vanwege de ontvankelijkheidstoets en andere stappen in het proces (aanwijzing EB, opt-out, schikkingspoging) die wettelijk zijn voorgeschreven, terwijl dit niet nodig zou zijn in alle zaken, Peters & Van Wees 2022, p. 28-29.

³²⁹ Rb. Amsterdam 1 april 2020, ECLI:NL:RBAMS:2020:2842, r.o. 3.6 (*Stop Online Shaming/gedaagde*). Zie uitgebreid Katan & Wallinga 2021, p. 69 die erop wijzen dat bij een ‘gewone’ civiele procedure de zaak aanhangig is vanaf de betekening van de dagvaarding. Hiermee is de gedaagde dus direct op de hoogte. Indiening ter griffie op een eerder moment dan een dag voor de aangezegde roldatum dient volgens hen geen doel. De rechtbank kan dan wel controleren of een andere 305a-actie (of een verzoek om termijnverlenging voor het aanhangig maken daarvan) concurreert met een bestaande procedure – en niet met een fantoomprocedure die alleen in het register bestaat. Deze controle is alleen nodig indien het bericht van de concurrerende 305a-organisatie de rechtbank bereikt vóór de eerstdienende dag.

³³⁰ Rb. Den Haag 14 april 2021, ECLI:NL:RBDHA:2021:3859, *JBP* 2021/57, m.nt. M.J. Bosselaar & H.K. Schrama, r.o. 1.8 (*Koninklijk Verbond van Ondernemers in het Horeca en Aanverwante Bedrijf Horeca Nederland (Horeca Nederland)/Staat*) en Rb. Rotterdam 21 juli 2021, ECLI:NL:RBROT:2021:7940, r.o. 2.7.1-2.7.3 (*Stichting Brein/gedaagde*). Zie Hoogervorst, Klaassen & Knigge 2024, nr. 3, p. 120.

om in een bodemprocedure een incidentele provisionele vordering te behandelen zonder eerst de voor de hoofdzaak voorgeschreven aanhouding van drie maanden af te wachten.³³¹

De rechter vervolgt zijn uitspraak door te overwegen dat in kort geding het spoedeisend belang dwingt tot voortvarendheid, en oordeelt dat voor deze incidentele vordering eenzelfde spoedeisend belang geldt. Bovendien worden andere 305a-organisaties niet in hun mogelijkheden beperkt om alsnog mee te doen en om hun ontvankelijkheid te laten beoordelen. De eisers hebben een kort geding kunnen starten, maar dat is niet gebeurd. De rechter acht het niet wenselijk in het licht van de behoorlijke procesvoering om de incidentele vordering af te wijzen (om vervolgens een kort geding te starten). De rechter kan de termijn met maximaal drie maanden verlengen op verzoek van een andere 305a-organisatie (artikel 1018d lid 2 Rv).³³² Over dit verlengingsverzoek heeft de Hoge Raad geoordeeld in de *Apple*-zaak.³³³ De vraag is of een termijnverlenging op de voet van artikel 1018d lid 2 Rv slechts werkt ten gunste van de 305a-organisatie die hierom heeft verzocht, dan wel algemene werking heeft, en dus tevens werkt ten gunste van 305a-organisaties die hierom zelf niet hebben verzocht. De Hoge Raad oordeelt dat dit laatste niet het geval is. Hij overweegt onder andere dat de beslissing op een verlengingsverzoek een discretionaire bevoegdheid betreft, waarbij de redenen die aan het verlengingsverzoek ten grondslag zijn gelegd in belangrijke mate bepalend zijn. De beslissing geldt uitsluitend voor de rechtspersoon die om verlenging heeft verzocht en heeft geen algemene werking.³³⁴ In de feitenrechtspraak (in eerste aanleg) is in een beperkt aantal uitspraken gemotiveerd waarom een verlenging al dan niet wordt verleend. Rechters geven telkens aan dat de parlementaire geschiedenis de toetsingsmaatstaf voor verlenging niet duidelijk maakt.³³⁵ Wat in de rechtspraak doorslaggevend lijkt te zijn is of de andere 305a-organisatie daadwerkelijk voornemens is om een 305a-actie in te stellen. Zo spreekt de rechter over een 305a-organisatie die ‘stellig is over haar wens om ook een collectieve vordering’ in te stellen, waarbij ook relevant is dat al veel voorwerk is verricht om deze rechtsvordering in te dienen en de organisatie – vanwege de complexiteit (feitelijk en juridisch) van de zaak – nog wat extra tijd nodig heeft.³³⁶ In een andere zaak is het verlengingsverzoek afgewezen, omdat de 305a-organisatie die periode wilde gebruiken om te onderzoeken of zij een dagvaarding wilde indienen. De rechter oordeelde dat de verlenging hiervoor niet is bedoeld.³³⁷

Slotsom t.b.v. conclusies

Uit de rechtspraakanalyse over het uitbrengen van de dagvaarding, de registratie daarvan en de wachttermijn blijkt dat

duidelijk is (geworden):

³³¹ Rb. Midden-Nederland 9 augustus 2023, ECLI:NL:RBMNE:2023:4159, *JBPr* 2023/89, m.nt. M.A. Blom & H.J. Vanderveen, r.o. 3.6 (*Stichting LOC Waardevolle zorg/NZa*).

³³² De drie maanden termijn wordt beschouwd als een maximumtermijn: Rb. Den Haag 8 september 2021, ECLI:NL:RBDHA:2021:9892, r.o. 3.8 (*Stichting Massaschade & Consument (SMC)/Airbnb*).

³³³ HR 14 maart 2025, ECLI:NL:HR:2025:388 (*Stichting CCC/Apple*).

³³⁴ HR 14 maart 2025, ECLI:NL:HR:2025:388, r.o. 4.2.3 (*Stichting CCC/Apple*). Anders: Hof Amsterdam 13 augustus 2024, ECLI:NL:GHAMS:2024:2245, *JBPr* 2024/67, m.nt. R.J.F. Roos, r.o. 4.23-4.24 (*Stichting Emission Claim (SEC)/Mercedes*).

³³⁵ Over deze onduidelijkheid in de literatuur zie o.a. Katan 2020, p. 271; Hoogervorst, Klaassen & Knigge 2024, p. 108.

³³⁶ Rolbeslissing Rb. Amsterdam 24 november 2021, zaaknummer/rolnummer: 708095/HA ZA 22-1, r.o. 3.9 (*Stichting Right to Consumer Justice (RCJ)/Apple*).

³³⁷ Rb. Den Haag 8 september 2021, ECLI:NL:RBDHA:2021:9892, r.o. 3.8 (*SMC/Airbnb*).

- dat het honoreren van een verlengingsverzoek van de termijn voor instellen van een 305a-actie na registraantekening uitsluitend geldt voor de rechtspersoon die om verlenging heeft verzocht en heeft geen algemene werking (artikel 1018d lid 2 Rv).
- dat de toetsingsmaatstaf voor termijnverlenging uitgekristalliseerd lijkt: doorslaggevend is of de andere 305a-organisatie daadwerkelijk voornemens is om een 305a-actie in te stellen (artikel 1018d lid 2 Rv).

onduidelijk is:

- of het de bedoeling is geweest in de WAMCA-systematiek dat de rechter incidentele vorderingen beoordeelt voordat de wachtermijn is afgelopen (artikel 1018c lid 3 Rv). Rechters oordelen verschillend op dit punt. Twee rechters oordelen dat dit niet mogelijk is vanwege de strikte wettelijke regels op dit punt, één rechter sluit – o.a. vanwege de aard van de incidentele vordering – aan bij de regels over kort geding in een 305a-actie.

3.5 Artikel 3:305a lid 6: lid-6-actie

3.5.1 Inleiding

In twee gevallen kan het lichtere ontvankelijkheidsregime van artikel 3:305a lid 6 BW van toepassing zijn: I. bij een ideëel doel en een zeer beperkt financieel belang, en II. als de aard van de actie of belanghebbenden daartoe aanleiding geeft. In beide gevallen mag de rechtsvordering niet strekken tot schadevergoeding in geld. De beoordeling hiervan betreft een discretionaire bevoegdheid van de rechter.³³⁸ Beide categorieën worden hieronder inhoudelijk besproken. Daarbij merken wij direct op dat het niet altijd duidelijk is welke categorie centraal staat in de oordeelsvorming van de rechter.

3.5.2 Rechtsvorderingen met een ideëel doel en een zeer beperkt financieel belang

Deze categorie is in relatief veel lid 6-uitspraken van toepassing. Als ideëel doel is aangemerkt: bescherming van een rechtvaardige arbeidsmarkt waarop rechten van werknemers worden beschermd en oneerlijke concurrentie wordt voorkomen³³⁹, bescherming tegen vliegtuighinder³⁴⁰, bescherming van privacy door een beroep te doen op mensenrechten ten behoeve van een onverbindendverklaring van een wetsartikel³⁴¹, het voorkomen van verdere gegevensverwerking die in strijd is met hoger recht,³⁴² bescherming tegen de negatieve gevolgen van klimaatverandering³⁴³, het voorkomen van verdere milieuvervuiling³⁴⁴, gemeentebestuur dat strijdig is met mensenrechten van woonwagengebruikers³⁴⁵, vorderingen die zijn ingediend ‘met het oog op de belangen van burgers tot het verkrijgen van een waardig

³³⁸ Hierover: Hoogervorst, Klaassen & Knigge 2024, p. 114.

³³⁹ Rb. Amsterdam 13 juli 2022, ECLI:NL:RBAMS:2022:4035, r.o. 4.11-4.18 (*FNV & CNV/Temper*).

³⁴⁰ Rb. Den Haag 15 november 2023, ECLI:NL:RBDHA:2023:17145, *MenR* 2024/12, m.nt. B. Arentz; *JBPr* 2024/29, m.nt. P.E. Sprietsma & I.C.C. Bloemen, r.o. 5.17-5.18 (*Stichting Recht op Bescherming tegen Vliegghinder (RBV)/Staat*).

³⁴¹ Rb. Den Haag 17 januari 2024, ECLI:NL:RBDHA:2024:355, r.o. 5.16-5.17 (*Stichting Privacy First (SPF)/Staat*).

³⁴² Rb. Midden-Nederland 17 juli 2024, ECLI:NL:RBMNE:2024:4106, r.o. 4.22-4.26 (*Stichting Koepel van DBC-vrije Praktijken van Psychotherapeuten en Psychiaters(KDVP)/NZa*). Overigens wordt hier ook vermeld dat de vorderingen een maatschappelijk belang nastreven, wat ook onder de categorie omschreven bij B kan vallen.

³⁴³ Rb. Den Haag 25 september 2024, ECLI:NL:RBDHA:2024:14834, *JOR* 2024/303, m.nt. M.J. Bosselaar, r.o. 3.11 (*Greenpeace/Staat*). Hierbij lijkt ook een rol te hebben gespeeld dat er op dit punt geen partijdebat was.

³⁴⁴ Rb. Den Haag 13 maart 2025, ECLI:NL:RBDHA:2025:3488, r.o. 5.275.31 (*Vereniging Natuur en Milieufederatie Noord-Holland/Staat*).

³⁴⁵ Rb. Den Haag 6 september 2023, ECLI:NL:RBDHA:2023:14320, *AB* 2024/34, m.nt. R. Stolk & H.W. van der Gaag, r.o. 4.17-4.28 (*Stichting Sinti, Roma en Reizigers/Gemeente Den Haag*).

zelfgekozen levenseinde in eigen regie binnen de wettelijke kaders³⁴⁶, bescherming van de belangen van kinderen die dreigen te worden afgesloten van drinkwater (en er geen financieel belang in het geding is)³⁴⁷, bescherming van de belangen van personen die staande kunnen worden gehouden op grond van hun etniciteit en huidskleur³⁴⁸, bescherming van de belangen van personen die geraakt worden door het niet vergoeden van anticonceptie voor vrouwen ouder dan 18 jaar,³⁴⁹ en de welzijnsverbetering van dieren.³⁵⁰

Herhaaldelijk is geoordeeld dat de voorwaarde van een beperkt financieel belang niet ziet op de mogelijke financiële gevolgen van toewijzing van de rechtsvordering.³⁵¹ De beoordeling van het beperkt financieel belang is dus beperkt tot de rechtsvordering op zichzelf. Een voorbeeld is de zaak tegen de Staat en twee drinkwaterbedrijven, over het voorkomen van (een dreigende) afsluiting van drinkwater voor kinderen. Dat – bij toewijzing van de rechtsvordering – de aangesproken partijen kosten zouden moeten maken, staat niet in de weg aan toepassing van het verlichte ontvankelijkheidsregime.³⁵² Op dit punt lijkt consensus te bestaan binnen de rechtspraak.

In een aantal zaken is de vraag aan bod gekomen of de 305a-actie een opmaat is naar een schadevergoedingsvordering, en, zo ja, of dat een reden is om het regime van lid 6 niet toe te passen. Het oordeel op dit punt lijkt sterk af te hangen van de concrete vordering en het verweer dat is gevoerd. Ook lijken rechters dit aspect soms uiteenlopend te interpreteren, wat leidt tot verschillende gevolgtrekkingen.

Zo oordeelt de rechtbank Midden-Nederland dat de gevorderde verklaring voor recht slechts een antwoord geeft op de onrechtmatigheidsvraag en niet op de aansprakelijkheidsvraag; en dat – kort gezegd – het enkele feit dat in de toekomst individuele schadelijders met deze eventuele toewijzing vervolgens een schadevergoedingsactie kunnen instellen, nog niet betekent dat lid 6 niet van toepassing kan zijn in de 305a-actie.³⁵³ Anders beslist de rechtbank Den Haag in een zaak over een concrete groep woonwagenbewoners. De gevorderde verklaring voor recht dat onrechtmatig jegens hen zou zijn gehandeld, is wel een opmaat tot schadevergoeding, omdat als

‘het onrechtmatig handelen van de Gemeente jegens Woonwagenbewoners A vaststaat, (...) de (individuele) Woonwagenbewoners A in beginsel in afzonderlijke (collectieve) vervolgsprocedures schadevergoeding [kunnen, *auteurs*] vorderen. Vordering II vormt daarmee

³⁴⁶ Rb. Den Haag 22 juni 2022, ECLI:NL:RBDHA:2022:8056, r.o. 3.4 (*Coöperatieve vereniging Laatste Wil UA te Zutphen (CLW)/Staat*).

³⁴⁷ Rb. Den Haag 26 januari 2022, ECLI:NL:RBDHA:2022:535, r.o. 4.7-4.8 (*Stichting Defence for Children International Nederland/Staat*).

³⁴⁸ Rb. Den Haag 19 mei 2021, ECLI:NL:RBDHA:2021:10080, r.o. 4.5 (*Stichting RADAR Inc & Vereniging Nederlands Juristen Comité voor de Mensenrechten (NJCM)/Staat*).

³⁴⁹ De rechtbank brengt deze uitzondering zelf onder de tweede categorie (aard van de rechtsvordering), maar haalt net daarvoor het ideële doel van de vordering aan. Voor ons is het daarom duidelijk dat deze vordering een ideële doel heeft, en daarom plaatsen wij deze hier in deze opsomming. Rb. Den Haag 6 juni 2021, ECLI:NL:RBDHA:2021:16864, r.o. 4.5 (*BCW/Staat*).

³⁵⁰ Rb. Amsterdam 29 september 2024, ECLI:NL:RBAMS:2024:5973, r.o. 5.11.

³⁵¹ Rb. Den Haag 15 november 2023, ECLI:NL:RBDHA:2023:17145, r.o. 5.21-5.22 (*Stichting RBV/Staat*); Rb. Den Haag 6 september 2023, ECLI:NL:RBDHA:2023:14320, r.o. 4.19 (*Stichting Sinti, Roma en Reizigers/Gemeente Den Haag*); Hof Den Haag 19 maart 2024, ECLI:NL:GHDHA:2024:363, AB 2024/209, m.nt. K.F.M. Klep, r.o. 6.4 (*Stichting Defence for Children International Nederland & NJCM/Staat*) (bekrachtigt: Rb. Den Haag 26 januari 2022, ECLI:NL:RBDHA:2022:535, r.o. 4.8 (*Stichting Defence for Children International Nederland & NJCM/Staat*)).

³⁵² Hof Den Haag 19 maart 2024, ECLI:NL:GHDHA:2024:363, r.o. 6.4 (*NJCM/Staat*) (volgt: Rb. Den Haag 26 januari 2022, ECLI:NL:RBDHA:2022:535, r.o. 4.8 (*NJCM/Staat*)).

³⁵³ Rb. Midden-Nederland 17 juli 2024, ECLI:NL:RBMNE:2024:4106, r.o. 4.24-4.26 (*Stichting KDVP/NZa*).

voor Woonwagengebouders A een eerste en essentiële stap (een opmaat) voor een vordering tot schadevergoeding.³⁵⁴

In een andere uitspraak legt de rechter uit dat hij er door de eiser van is overtuigd dat het gaat om de onderliggende principiële vraag en niet om schadevergoeding.³⁵⁵

Wat betreft het vereiste van een ideëel doel met een beperkt financieel belang, is de uitkomst in een zaak bij de rechtbank Amsterdam nog relevant: niet gesteld of gebleken zou zijn dat het uiteindelijk zou gaan om grote (totaal) bedragen. Aansluiting wordt gezocht bij de parlementaire geschiedenis waarin de Claimcode wordt aangehaald:

‘De Claimcode is (...) niet van de toepassing op een rechtspersoon die (i) maximaal 1000 deelnemers heeft, waarbij (ii) de gemiddelde schade per deelnemer niet meer dan 1.000 euro bedraagt. De wettelijke regeling geeft daarom de ruimte om de ontvankelijkheidseisen niet te toetsen wanneer die vanwege een bepaald ideëel doel of vanwege de aard van de vordering, van de rechtspersoon of van de personen voor wier belangen wordt opgekomen niet gerechtvaardigd wordt geacht.’³⁵⁶

Expliciet wordt geoordeeld dat het gevorderde ‘wellicht bij[draagt, auteurs] aan het doen gelden van individuele aanspraken van deze personen jegens [gedaagde]. Gesteld noch gebleken is echter dat het daarbij gaat om grote (totaal)bedragen.’³⁵⁷

3.5.3 De aard van de 305a-vordering of van de personen ter wier bescherming de rechtsoverdoening dient

In een aantal zaken wordt expliciet verwezen naar de tweede categorie. Er wordt dan niet gerefereerd aan het ‘ideële doel’, maar aan het ‘maatschappelijk belang’ van de vordering en het ontbreken van een schadevergoedingsactie. Om deze reden spreken wij in deze wetsevaluatie niet over de ‘ideële actie’.³⁵⁸ Het lijkt dan vaak om 305a-organisaties te gaan die al langere tijd, ook vóór 2020, actief waren bij 305a-acties. FNV en CNV zijn onder deze categorie geschaard:

‘Zowel FNV als CNV zijn grote landelijk opererende werknemersverenigingen die, zoals uit hun statuten volgt, de materiële en immateriële belangen behartigen van werkenden en niet-werkenden. Zij zijn in die zin voldoende representatief te noemen. Daaraan doet niet af dat de werknemers van XPO III slechts in zeer beperkte mate onderdeel van de achterban van de Bonden zijn, zoals XPO III heeft gesteld. De vorderingen die de Bonden hebben ingesteld strekken tot bescherming van de belangen van de werknemers die sinds 1 juli 2019 bij XPO III in dienst zijn getreden. Los van de vraag of deze vorderingen uiteindelijk wel of niet toewijsbaar zullen zijn, is met het instellen van de vorderingen een bepaald maatschappelijk belang gemoeid. Verder strekken de rechtsoverdoeningen niet tot schadevergoeding in geld. Al met al ziet de rechtbank dus in de aard van de vorderingen voldoende aanleiding voor toepassing van het verlichte regime zoals bedoeld in lid 6 van artikel 3:305a BW.’³⁵⁹

³⁵⁴ Rb. Den Haag 6 september 2023, ECLI:NL:RBDHA:2023:14320, r.o. 4.25 (*Stichting Sinti, Roma en Reizigers/Gemeente Den Haag*).

³⁵⁵ Rb. Den Haag 13 maart 2025, ECLI:NL:RBDHA:2025:3488, r.o. 5.29 (*Vereniging Natuur en Milieufederatie Noord-Holland/Staat*).

³⁵⁶ Rb. Amsterdam 28 oktober 2020, ECLI:NL:RBAMS:2020:5271, r.o. 5.9 (*Stichting Stop Online Shaming/gedaagde*).

³⁵⁷ Rb. Amsterdam 28 oktober 2020, ECLI:NL:RBAMS:2020:5271, r.o. 5.9 onder f (*Stichting Stop Online Shaming/gedaagde*).

³⁵⁸ Par. 1.3.1.

³⁵⁹ Rb. Oost-Brabant 18 mei 2022, ECLI:NL:RBOBR:2022:1995, r.o. 5.4 (*FNV & CNV/XPO Supply Chain Netherlands III*). Zie ook: Rb. Oost-Brabant 1 maart 2024, ECLI:NL:RBOBR:2024:5, r.o. 6.6 (*FNV/gedaagde*).

Stichting Brein behoort ook tot deze categorie. Wat uit verschillende uitspraken blijkt, is dat de vorderingen van deze stichting niet strekken tot schadevergoeding en (in de ons bekende zaken) ook geen opmaat daartoe vormen. Het commerciële achterliggende belang van hun achterban is bekend, maar de 305a-vorderingen hebben in brede zin een ‘maatschappelijk belang’: het staken van inbreuken op intellectuele-eigendomsrecht.³⁶⁰ Herhaaldelijk overwegen rechters dat de bescherming daarvan als voorbeeld staat in de parlementaire geschiedenis voor de toepassing van lid 6.³⁶¹ Rechters overwegen bovendien herhaaldelijk dat de Stichting Brein ‘al lange tijd (...) de bij haar aangesloten rechthebbenden op intellectuele eigendomsrechten, de belangen van deze rechthebbenden behartigt.’³⁶² In één uitspraak overweegt de rechter zelfs dat de achterban van Brein heel goed in staat is om zelf te beoordelen of haar belangen naar behoren worden behartigd.³⁶³ Het is overigens niet zo dat een belangenorganisatie die al onder het oude 305a-regime actief was per definitie een beroep kan doen op het ontvankelijkheidsregime van lid 6. Ten aanzien van de Stichting Fair Huur voor Amsterdam oordeelde de rechter bijvoorbeeld dat deze wel onderworpen was aan de reguliere ontvankelijkheidstoets. Daarbij moet wel worden opgemerkt dat in het oordeel niet werd gerefereerd aan de aard van de vordering (zoals centraal staat in deze paragraaf); geoordeeld werd dat de vorderingen van de stichting geen ideële vorderingen met een beperkt financieel belang betroffen.³⁶⁴ Niet gerefereerd werd aan het ‘maatschappelijk belang’ van de vorderingen.

Deze categorie ziet niet alleen op frequent procederende partijen, oftewel (geïnstitutionaliseerde) 305a-organisaties. Zo kon een 305a-organisatie een beroep doen op lid 6 eenvoudigweg vanwege de aard van de vordering, zoals het toetsen van de toelaatbaarheid van een prijsstelling van medicijnen in de octrooiperiode.³⁶⁵ Het kan ook gaan over een vordering met een maatschappelijk belang, ingesteld door een vereniging die al lange tijd opkomt voor de belangen van haar leden (hoewel niet in rechte) en ook als beleid-beïnvloedende partij wordt beschouwd op het terrein waarop de vordering ziet:

‘Daar komt bij dat MOA een vereniging is die al lange tijd de belangen van haar leden behartigt. Dat zij deze positie heeft volgt ook uit de omstandigheid dat zij in de consultatiefase haar visie op conceptversies van de Regeling en de Beleidsregel gegeven heeft aan het ministerie van Economische Zaken en Klimaat.’³⁶⁶

³⁶⁰ Rb. Midden-Nederland 6 februari 2021, ECLI:NL:RBMNE:2021:2142, *JBPr* 2022/13, m.nt. B.M. Katan & W.G.E.B. den Hartog, r.o. 2.15 (*Stichting Brein/Yisp*); Rb. Rotterdam 7 september 2021, ECLI:NL:RBROT:2022:7546, r.o. 4.7 (*Stichting Brein/gedaagde*); Rb. Den Haag 10 augustus 2022, ECLI:NL:RBDHA:2022:8059, r.o. 4.7 (*Stichting Brein/gedaagde*); Rb. Midden-Nederland 28 december 2022, ECLI:NL:RBMNE:2022:5565, r.o. 3.12 (*Stichting Brein/gedaagde*).

³⁶¹ Rb. Midden-Nederland 6 februari 2021, ECLI:NL:RBMNE:2021:2142, r.o. 2.15 (*Stichting Brein/Yisp*), Rb. Rotterdam 7 september 2021, ECLI:NL:RBROT:2022:7546, r.o. 4.7 (*Stichting Brein/gedaagde*); Rb. Midden-Nederland 28 december 2022, ECLI:NL:RBMNE:2022:5565, r.o. 3.12 (*Stichting Brein/gedaagde*).

³⁶² Rb. Midden-Nederland 6 februari 2021, ECLI:NL:RBMNE:2021:2142, r.o. 2.15 (*Stichting Brein/Yisp*); Rb. Rotterdam 7 september 2021, ECLI:NL:RBROT:2022:7546, r.o. 4.7 (*Stichting Brein/gedaagde*).

³⁶³ Rb. Midden-Nederland 28 december 2022, ECLI:NL:RBMNE:2022:5565, 3.12 (*Stichting Brein/gedaagde*).

³⁶⁴ Rb. Den Haag 19 februari 2025, ECLI:NL:RBDHA:2025:2062, r.o. 5.2 en 5.6 (*Stichting Fair Huur/Staat & Woonbond*).

³⁶⁵ Rb. Amsterdam 17 juli 2024, ECLI:NL:RBAMS:2024:4255, *JOR* 2024/248, m.nt. S.T. Pennink; *JGR* 2024/38, m.nt. O.P. Swens, r.o. 4.22 (*Stichting Farma ter Verantwoording (FTV)/AbbVie*).

³⁶⁶ Rb. Den Haag 9 februari 2022, ECLI:NL:RBDHA:2022:1747, r.o. 4.10 (*Vereniging MarktOnderzoekAssociatie.nl (MOA)/Staat*).

De bovenstaande uitspraken betreffen zaken met een (uitgebreide) motivering. Soms is echter onduidelijk waarom lid 6 wordt toegepast eenvoudigweg doordat een motivering ontbreekt.³⁶⁷

Slotsom t.b.v conclusies

Uit de rechtspraakanalyse over het toepassen van het lichtere ontvankelijkheidsregime van lid 6 blijkt dat

duidelijk is (geworden):

- dat bij 305a-acties met een ideëel doel en een beperkt financieel belang het wat betreft de beoordeling van het financiële belang niet gaat over de financiële gevolgen voor de gedaagde bij toewijzing van de rechtsvordering; het gaat over de omvang van het financiële belang van de rechtsvordering. Hiervoor wordt mede aangesloten bij de uitgangspunten van de Claimcode, waarnaar in de parlementaire geschiedenis ook is verwezen.
- dat voor een aantal belangenorganisaties die al langere tijd in rechte opkomen voor maatschappelijke belangen rechters herhaaldelijk oordelen dat zij een beroep kunnen doen op het ontvankelijkheidsregime van artikel 3:305a lid 6 BW. Dat sluit niet uit dat *ad hoc* belangenorganisaties een beroep kunnen doen op lid 6.

onduidelijk is:

- hoe het criterium dat een vordering geen opmaat tot schadevergoeding mag zijn, moet worden geïnterpreteerd. De verschillende interpretaties leiden tot verschillende gevolgtrekkingen en dus onduidelijkheid. De onduidelijkheid zit in het onderscheid tussen ‘*is de vordering een schadevergoedingsvordering*’, ‘*kan toewijzing van de vordering (eenvoudig) resulteren in een schadevergoeding*’ en ‘*zal – in de overtuiging van de rechter – toewijzing resulteren in een schadevergoedingsvordering*’.

De onduidelijkheid die zojuist werd opgetekend, houdt ook verband met de vraag wanneer ontvankelijkheidsregime van lid 6 van toepassing is. Alhoewel dit niet met zoveel woorden uit de parlementaire geschiedenis is te halen, is in de literatuur opgemerkt dat het bij lid-6-acties in de kern gaat om de belangen van rechtssubjecten die geen eigen stem hebben.³⁶⁸ Hierbij valt te denken aan toekomstige generaties, kinderen, of andere kwetsbare groepen of minderheden. Voor dergelijke groepen is het moeilijk zich als effectieve achterban te organiseren. Stolk wijst erop dat de noodzaak van de bescherming van belangen van minderheden eraan in de weg staat te vereisen dat een belangenorganisatie opkomt voor een belang dat breed wordt gedragen in de samenleving.³⁶⁹ Hierbij moet wel worden opgemerkt, dat ook andere partijen onderworpen zijn aan dit ontvankelijkheidsregime, waarbij gedacht kan worden aan Stichting Brein. Helderheid over wat ‘de opmaat tot schadevergoeding’ inhoudt, kan bijdragen aan duidelijkheid over het toepassingsbereik van lid 6 is.

3.6 Artikel 1018c lid 5 sub a Rv: toetsing aan artikel 3:305a BW

³⁶⁷ Rb. Den Haag 27 december 2023, ECLI:NL:RBDHA:2023:20779, r.o. 5.17 (*Greenpeace/Staat & Stichting Stikstofclaim (SSC)*) (onder verwijzing naar de aard van de rechtsvordering), Rb. Den Haag 27 maart 2024, ECLI:NL:RBDHA:2024:4091, r.o. 5.17 (*Stichting Fairhuur voor Verhuurders/Staat*) (idem), Rb. Amsterdam 7 juni 2023, ECLI:NL:RBAMS:2023:3499, *JOR* 2023/240, m.nt. B.T. Klinger, r.o. 4.10 (*Stichting ter bevordering van de 'Fossielvrij-Beweging (Fossielvrij NL)/KLM*) (hierin stelt de rechter dat partijen geen verweer hebben gevoerd op dit punt en hij ook geen reden ziet om anders te oordelen).

³⁶⁸ Stolk 2023; Van der Helm 2024, p. 9.

³⁶⁹ Stolk 2023, p. 1068.

3.6.1 Inleiding

Artikel 3:305a BW bevat verschillende ontvankelijkheidscriteria. Een aantal van die criteria lijkt – op basis van de rechtspraakanalyse – voldoende duidelijk te zijn. Andere criteria leveren vraagpunten op. Wij behandelen hierna alle ontvankelijkheidscriteria, maar vooraf moet worden opgemerkt dat sommige dus uitgebreider worden besproken dan andere.

3.6.2 Artikel 3:305a lid 1 BW: statutaire behartiging van belangen door een 305a-organisatie die ten grondslag liggen aan de collectieve vordering

Uit de rechtspraakanalyse blijkt dat in individuele zaken soms de vraag voorligt of de doelomschrijving in de statuten van een 305a-organisatie wel aansluit bij de ingediende 305a-vorderingen. Dit kan resulteren in niet-ontvankelijkheid.³⁷⁰

Slotsom t.b.v. conclusies

Uit de rechtspraakanalyse over de beoordeling van de statutaire grondslag van belangenbehartiging van lid 1 blijkt dat:

- dit vereiste vrijwel nooit een vraagpunt oplevert.

3.6.3 Artikel 3:305a lid 1 BW: gelijksoortige belangen

Een 305a-organisatie is alleen ontvankelijk als haar rechtsvordering strekt tot bescherming van gelijksoortige belangen. De beoordelingsmaatstaf is of de belangen waarvoor wordt opgekomen zich lenen voor bundeling.³⁷¹ Dit betekent de facto dat er zodanig geabstraheerd kan worden van de ‘bijzonderheden van individuele gevallen, dat de beoordeling niet anders zou kunnen uitvallen dan in een individueel geval’.³⁷² Dit vereiste bestaat al onder het oude regime. Wel nieuw is artikel 1018c lid 5 sub b Rv. Op grond hiervan moet getoetst worden of het efficiënter en effectiever is om een 305a-actie in te stellen in plaats van individuele vorderingen. Een van de factoren waarop in dat verband moet worden gelet is de vraag of de feitelijke en rechtsvragen voldoende gelijksoortig zijn. In de rechtspraak wordt zichtbaar dat het gelijksoortigheidsvereiste en deze toets in elkaars verlengde (zouden) liggen.³⁷³

³⁷⁰ Rb. Den Haag 13 maart 2025, ECLI:NL:RBDHA:2025:3488, r.o. 5.17 (*Vereniging Natuur en Milieufederatie Noord-Holland/Staat*); Rb. Amsterdam 25 september 2024, ECLI:NL:RBAMS:2024:5973, r.o. 5.7 (*Stichting Dierenrecht/Raad van beheer op kynologisch gebied in Nederland (RBK)*); Rb. Den Haag 19 april 2023, ECLI:NL:RBDHA:2023:5205, r.o. 4.13 (*Stichting Viruswaarheid & Vereniging Kritisch Prikken/Staat*); Rb. Den Haag 8 maart 2022, ECLI:NL:RBDHA:2023:2657, *JBP* 2023/49, m.nt. T.D.A. Kluwen, r.o. 2.16-2.18 (*Vereniging Republiek te Utrecht & Stichting De Republikein/Staat*).

³⁷¹ *Kamerstukken II* 1991/92, 22486, nr. 4, p. 12-13 (VV); *Kamerstukken II* 1992/93, 22486, nr. 5, p. 17-18 (MvA).

³⁷² *Kamerstukken II* 2017/18, 34608, nr. 6, p. 18 (NnV).

³⁷³ Ideëel: Rb. Noord-Holland 12 september 2020, ECLI:NL:RBNHO:2020:9969 (*Stichting Brein/gedaagde*); Rb. Amsterdam 13 juli 2022, ECLI:NL:RBAMS:2022:4035 (*FNV & CNV/Temper*); Rb. Oost-Brabant 18 mei 2022, ECLI:NL:RBOBR:2022:1995 (*FNV & CNV/XPO Supply Chain Netherlands III*); Rb. Oost-Brabant 3 januari 2024, ECLI:NL:RBOBR:2024:5 (*FNV/gedaagde*), Rb. Den Haag 12 maart 2025, ECLI:NL:RBDHA:2025:3488 (*Vereniging Natuur en Milieufederatie Noord-Holland/Staat*). Minder expliciet, maar lijken dit wel te bedoelen: Rb. Den Haag 15 november 2023, ECLI:NL:RBDHA:2023:17145 (*Stichting RBV/Staat*); Rb. Den Haag 17 januari 2024, ECLI:NL:RBDHA:2024:355 (*SPF/Staat*); Rb. Den Haag 6 maart 2024, ECLI:NL:RBDHA:2024:3007, *MenR* 2024/51, m.nt. B. Arentz (*Greenpeace/Staat & Stichting Stikstofclaim (SSC)*); Rb. Den Haag 25 september 2024, ECLI:NL:RBDHA:2024:14834 (*Greenpeace/Staat*). Niet-ideëel: Rb. Amsterdam 25 oktober 2023, ECLI:NL:RBAMS:2023:6694 (*SOMI/TikTok*); Rb. Midden-Nederland 8 januari 2025, ECLI:NL:RBMNE:2025:10 (*SEC/Bayer*); Rb. Amsterdam 15 januari 2025, ECLI:NL:RBAMS:2025:313 (*Stichting Bescherming Privacybelangen (SBP) & SMC/Google*); Rb. Amsterdam 14 februari 2024, ECLI:NL:RBAMS:2024:745 (*BCW/AbbVie*); Hof Amsterdam 18 juni 2024, ECLI:NL:GHAMS:2024:1651, *Computerrecht* 2024/181, m.nt. J. Doerga; *JOR* 2024/245, m.nt. D.A. van der Kooij (*Stichting The Privacy Collective (TPC)/Oracle*). Wissink vereenzelvigd de gelijksoortigheidstoets en de

Desondanks worden beide vereisten wel (regelmatig maar niet altijd) apart aan de orde gesteld in uitspraken.

I. Algemeen

Uit de rechtspraak blijkt dat rechters inderdaad toetsen of abstrahering van individuele omstandigheden afdoende mogelijk is voor de beoordeling van de vordering. Illustratief is de volgende rechtsoverweging die regelmatig in min of meer gelijke formulering terugkomt:

‘Voldoende gelijksoortigheid van belangen hoeft niet mee te brengen dat de posities, achtergronden en belangen van degenen ten behoeve van wie een collectieve actie wordt ingesteld identiek of zelfs overwegend gelijk zijn. In een collectieve actie past een zekere abstracte toetsing.’³⁷⁴

In sommige gevallen is (vrijwel) geen abstrahering nodig, omdat er geen acht geslagen hoeft te worden op ‘bijzondere omstandigheden aan de zijde van de individuele belanghebbenden’.³⁷⁵ Een voorbeeld hiervan is de beoordeling in de *Stichting Sinti, Roma en Reizigers/Gemeente Den Haag*-zaak waarin de vraag voorligt of gemeentebestuur in strijd is met het discriminatieverbod en/of artikel 8 EVRM (recht op privéleven). Het kan wel zo zijn dat na beoordeling van de 305a-vordering (meestal een beoordeling van het gedrag van gedaagde), er vervolgvragen rijzen over (bijvoorbeeld) welke rechten individuen hieraan kunnen ontleen. Dit hoeft de ontvankelijkheid niet in de weg te staan als voor de beoordeling van de rechtsoverweging die voorligt geen (te) verregaande abstrahering nodig is. De vervolgvragen naar de gevolgen van een eventuele ontoelaatbaarheid of ontoelaatbaar handelen voor individuen zullen dan in sommige gevallen individueel (in een vervolgactie, zo lezen wij de uitspraken) moeten worden vastgesteld.³⁷⁶ Het kan echter ook zo zijn dat de rechter vorderingen ten aanzien van de vervolgvraag naar de gevolgen van een eventueel ontoelaatbaar handelen van de gedaagde voor individuele benadeelden wel bundelbaar acht, omdat er een categorisering is voorgesteld waarvan voldoende aannemelijk is dat de vorderingen binnen die categorieën voldoende gelijksoortig zijn.³⁷⁷

De belangen van de verschillende achterbannen hoeven niet gelijk te zijn; het gaat erom of de onderliggende belangen voldoende gelijksoortig zijn.³⁷⁸ Illustratief is de zaak die gaat over rechtsoverwegingen van twee groepen: cliënten en behandelaren in de GGZ. Beide groepen

toets van art. 1018d lid 5 onder b betreffende de gelijksoortigheid van de feiten en rechtsoverwegingen, Wissink 2021, p. 3. Hoogervorst, Klaassen & Knigge zijn kritisch over deze gelijksoortigheid, omdat de gelijksoortigheid van de feiten en rechtsoverwegingen volgens hen een andere beoordeling vergt dan de vraag naar de gelijksoortigheid van belangen waarbij het erom gaat ‘of op de gelijksoortige feitelijke en rechtsoverwegingen een voor alle belanghebbenden zelfde antwoord/beslissing kan worden gegeven’, Hoogervorst, Klaassen & Knigge 2024, nr. 3, p. 108.

³⁷⁴ Rb. Amsterdam 13 juli 2022, ECLI:NL:RBAMS:2022:4035 (*FNV & CNV/Temper*). Zie ook: Rb. Oost-Brabant 18 mei 2022, ECLI:NL:RBOBR:2022:1995 (*FNV & CNV/XPO Supply Chain Netherlands III BV*); Rb. Midden-Nederland 8 januari 2025, ECLI:NL:RBMNE:2025:10 (*SEC/Bayer*); Rb. Amsterdam 14 februari 2024, ECLI:NL:RBAMS:2024:745 (*BCW/AbbVie*).

³⁷⁵ Rb. Den Haag 6 september 2023, ECLI:NL:RBDHA:2023:14320, r.o. 4.32 (*Stichting Sinti, Roma en Reizigers/Gemeente Den Haag*); Rb. Midden-Nederland 17 juli 2024, ECLI:NL:RBMNE:2024:4106 (*Stichting KDVP/NZa*).

³⁷⁶ Rb. Amsterdam 13 juli 2022, ECLI:NL:RBAMS:2022:4035, r.o. 4.19 (*FNV & CNV/Temper*); Rb. Oost-Brabant 3 januari 2024, ECLI:NL:RBOBR:2024:5, r.o. 6.26 (*FNV/gedaagde*): ‘Mocht het komen tot een toewijzing van de subsidiaire vorderingen sub 4 en 5, dan zal bij de uitvoering van het vonnis in beginsel ten aanzien van elk van de belanghebbende werknemers en ex-werknemers van [gedaagde] afzonderlijk moeten worden vastgesteld welke (individuele) rechten zij aan het toewijzend vonnis kunnen ontleen.’

³⁷⁷ Rb. Amsterdam 14 februari 2024, ECLI:NL:RBAMS:2024:745, r.o. 5.57 (*BCW/AbbVie*); Rb. Midden-Nederland 8 januari 2025, ECLI:NL:RBMNE:2025:10, r.o. 3.35 (*SEC/Bayer*).

³⁷⁸ Rb. Midden-Nederland 17 juli 2024, ECLI:NL:RBMNE:2024:4106, 4.12 (*Stichting KDVP/NZa*).

hebben een ander belang, aldus de rechtbank, maar dat betekent niet dat beide belangen niet voldoende gelijksoortig zijn. In dit geval zijn de belangen ‘met elkaar verweven en vormen ze elkaars spiegelbeeld’: het niet willen schenden van een beroepsgeheim (behandelaren) en het niet willen laten delen van privacygevoelige gegevens met derden (cliënten). De rechtbank oordeelt:

‘In zoverre zijn de belangen met elkaar verweven en vormen ze elkaars spiegelbeeld. Voor beide groepen draait het in deze procedure om dezelfde vraag: of de Regeling 2023 strijdig is met hoger recht en of het de NZa moet worden verboden om de HoNOS+-vragenlijsten op te vragen, deze gegevens te verwerken en te bewaren. De beoordeling van deze vraag is voor iedere belanghebbende gelijk en heeft voor ieder van hen een gelijk gevolg.’³⁷⁹

Als het ledenbestand van de 305a-organisatie niet homogeen is, betekent dat op zichzelf evenmin dat de belangen onvoldoende gelijksoortig zijn voor een 305a-procedure:

‘Dit vereiste gaat echter niet zo ver dat, zoals in deze zaak, er geen andersoortige belangen aanwezig mogen zijn in een vereniging die een collectieve actie instelt (vergelijk conclusie A-G Langemeijer bij HR 9 april 2010, ECLI:NL:HR:2010:BK4549).’³⁸⁰

Ook hoeft er geen sprake te zijn van dezelfde door 305a-organisaties aangesproken partijen of van dezelfde aan de vordering ten grondslag gelegde rechtsgronden.³⁸¹ De rechter oordeelt in de *Airbus*-zaak dat deze verschillen ongetwijfeld tot complexiteit leiden, maar dat dit niet betekent dat daarmee de belangen onvoldoende gelijksoortig zijn.³⁸²

Het gelijksoortigheidsvereiste wordt dus ruim uitgelegd.³⁸³ Een en ander betekent dat het in sommige zaken een obstakel kan vormen als de belangen te ver uiteenlopen. Dit houdt in sommige gevallen ook sterk verband met het gevorderde en de grondslag daarvan.³⁸⁴ Dit komt het duidelijkst naar voren in de PFAS-zaak tegen de Staat. Hierin wordt zowel een algemeen belangactie gestart als een groepsactie, waarbij in die laatste actie ‘bijzondere omstandigheden van die groep van belang zullen zijn’.³⁸⁵ In dit geval legt de rechtbank partijen de vraag voor om zelf opnieuw – in het licht van het gelijksoortigheidsvereiste en de toets van artikel 1018c lid 5 onder b Rv – een keuze te maken over de vorderingen die voorgelegd worden aan de rechter (zie ook par. 3.7.2).

II. Lid-6-actie

Specifiek voor de lid-6-actie speelt ook haar aard een rol in de beoordeling van de gelijksoortigheid. Rechters maken een onderscheid tussen de groepsactie en de algemeen belangactie:

³⁷⁹ Rb. Midden-Nederland 17 juli 2024, ECLI:NL:RBMNE:2024:4106, 4.13 (*Stichting KDVP/NZa*).

³⁸⁰ Rb. Den Haag 9 februari 2022, ECLI:NL:RBDHA:2022:1747, r.o. 4.13 (*Vereniging MOA/Staat*).

³⁸¹ Zie bijv. Rb. Amsterdam 14 februari 2024, ECLI:NL:RBAMS:2024:745, r.o. 5.28 (*BCW/AbbVie*).

³⁸² Rb. Den Haag 20 september 2023, ECLI:NL:RBDHA:2023:14036, r.o. 5.95 (*SILC/Airbus*).

³⁸³ Vgl. Hoogervorst, Klaassen & Knigge 2024, p. 113.

³⁸⁴ Zo oordeelde de rechter een collectieve vordering waarin voor kleinzakelijke cliënten van ABN Amro onder meer werd gevorderd dat leemtes in de contractuele verhoudingen werden aangevuld en de niet-uitoefening van een bevoegdheid tot renteverhoging met een beroep op de onaanvaardbaarheid daarvan naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid niet-ontvankelijk vanwege het bij uitstek individuele karakter van deze beoordelingen en de bestaande verscheidenheid van ondernemers waarvoor de 305a-organisatie opkwam. Zie Rb. Amsterdam 9 juli 2025, ECLI:NL:RBAMS:2025:4766, r.o. 5.19 (*SMC/ABN Amro*).

³⁸⁵ Rb. Den Haag 13 maart 2025, ECLI:NL:RBDHA:2025:3488, r.o. 5.35 (*Vereniging Natuur en Milieufederatie Noord-Holland/Staat*).

‘De rechtbank acht voor dit geschilpunt van belang van welk type collectieve actie in dit geval sprake is. Collectieve acties kunnen worden onderscheiden in groepsacties en algemeen belangacties. Groepsacties zijn acties waarbij de personen om wier belangen het gaat zijn te individualiseren. Bij groepsacties gaat het om de behartiging van de gebundelde belangen van een bepaald of bepaalbaar aantal individuele personen, terwijl het bij algemeen belangacties gaat om de behartiging van algemene belangen die niet individualiseerbaar zijn omdat zij toekomen aan een veel grotere groep personen die diffuus en onbepaald is. Bij een algemeen belangactie zal de vordering veelal gericht zijn op de bescherming van een ideëel belang, en dus niet strekken tot vergoeding van schade. Een algemeen belang raakt eenieder in de maatschappij of in ieder geval een grote groep ingezetenen die zich in vergelijkbare omstandigheden bevinden. Voor de ontvankelijkheid van beide typen collectieve acties geldt de (ruime) maatstaf of sprake is van “gelijksoortige belangen” in de zin van art. 3:305a lid 1 BW. Aan dat vereiste is voldaan indien de betrokken belangen zich lenen voor bundeling, zodat een efficiënte en effectieve rechtsbescherming ten behoeve van de belanghebbenden kan worden bevorderd.’³⁸⁶

Dit onderscheid lijkt aan te sluiten bij het onderscheid dat de minister maakte in zijn reactie op de motie Stoffer.³⁸⁷ Omdat het bij algemeen belangacties niet gaat om het vaststellen van een rechtsverhouding tussen partijen, maar – zo begrijpen wij – het een rechtsvraag betreft die eenieder in de samenleving (of een grote groep daarbinnen) kan betreffen en dus niet gaat over individualiseerbare belangen, lenen die belangen zich veelal voor bundeling.

III. *Collectieve schadevergoedingsactie*

In collectieve schadevergoedingsacties heeft de rechtspraak zich ontwikkeld op het punt van gelijksoortigheid. In die acties liggen de facto altijd twee vragen voor: is er sprake van onrechtmatig handelen of nalaten, en – als dat het geval is – welke schadevergoedingsverplichting bestaat er en/of welke schadeafwikkeling moet er plaatsvinden? De gelijksoortige belangentoets lijkt voor die eerste vraag (tot nu toe³⁸⁸) weinig problemen op te leveren:

‘Bij het oordeel dat bepaald handelen of nalaten onrechtmatig is, dat de aangesproken partijen daarvoor aansprakelijk zijn en dat dergelijk gedrag voor de toekomst verboden wordt hebben alle personen die geconfronteerd worden met dergelijk gedrag hetzelfde of tenminste een gelijksoortig belang, dat in beginsel los staat van hun individuele positie. Die vorderingen vragen immers slechts dat de rechter zich een oordeel vormt over de onrechtmatigheid van het gedrag/nalaten. Een dergelijk oordeel strekt tot duidelijkheid over en erkenning van het geschonden rechtsbelang en het is efficiënt en effectief om dat in één procedure voor alle potentieel belanghebbenden te verkrijgen, in plaats van telkens een individuele procedure te entameren. De te beantwoorden vragen in die individuele procedures zullen immers, waar het gaat om deze aspecten, steeds dezelfde zijn.’³⁸⁹

³⁸⁶ Rb. Den Haag 17 januari 2024, ECLI:NL:RBDHA:2024:355 (*SPF/Staat*). Zie ook Rb. Den Haag 15 november 2023, ECLI:NL:RBDHA:2023:17145 (*Stichting RBV/Staat*); Rb. Den Haag 6 maart 2024, ECLI:NL:RBDHA:2024:3007, (*Greenpeace/Staat & SSC*); Rb. Den Haag 25 september 2024, ECLI:NL:RBDHA:2024:14834 (*Greenpeace/Staat*); Hof Den Haag 19 maart 2024, ECLI:NL:GHDHA:2024:363 (*NJCM/Staat*) (hoewel minder expliciet). Rb. Den Haag 15 november 2023, ECLI:NL:RBDHA:2023:17145 (*Stichting RBV/Staat*).

³⁸⁷ *Kamerstukken II* 2023/24, 36169, nr. 40, p. 2 (VSO). Zie ook par. 2.4.4.

³⁸⁸ Dit betekent uiteraard niet dat deze toets nooit problematisch zal zijn. Specifieke feiten kunnen maken dat een 305a-vordering toch deze toets niet doorstaat, bijvoorbeeld in geval van causaliteitsonzekerheid.

³⁸⁹ Hof Amsterdam 18 juni 2024, ECLI:NL:GHAMS:2024:1651 (*TPC/Oracle*). Zie ook Rb. Amsterdam 1 februari 2023, ECLI:NL:RBAMS:2023:403, *JOR* 2023/197, m.nt. M.A. Blom; *JBPr* 2023/47, m.nt. M.J. Bosselaar & I.C.C. Bloemen (*Stichting Nuon-claim/Vattenfall*); Rb. Midden-Nederland 8 januari 2025, ECLI:NL:RBMNE:2025:10 (*SEC/Bayer*).

De rechter is wel ‘bevraagd’ of het eigenlijk wel mogelijk is om in een 305a-procedure vast te stellen dat er sprake is van een onrechtmatige daad jegens een specifieke persoon. Daarvoor kunnen immers individuele omstandigheden doorslaggevend zijn. Bijvoorbeeld als (beweerdelijk) sprake is van misleidende informatie over een aandelenverkoop. Voor de aansprakelijkheid kan relevant zijn of een belegger deze informatie wel tot zich heeft genomen. In de *Airbus*-zaak oordeelde de rechter dat de wetgever onder het oude 305a-regime inderdaad aannam dat schadevergoedingsvorderingen niet zouden voldoen aan het gelijksoortigheidsvereiste. Die visie heeft de wetgever echter met de WAMCA losgelaten:

‘Onder de WAMCA kan bij het vaststellen van de omvang van de aansprakelijkheid van individuele omstandigheden geabstraheerd worden om zo op efficiënte en effectieve wijze het geschil voor een grote groep te beslechten. De wetgever heeft daarbij ook specifiek op schadevergoedingsacties wegens misleiding van beleggers gedoeld, zo blijkt uit het onder 5.46 opgenomen citaat. In dergelijke zaken kan bijvoorbeeld worden geabstraheerd van de omstandigheid of de belegger al dan niet kennis heeft genomen van de beweerdelijke misleidende informatie en kan worden gewerkt met een maatman-belegger, zoals AIRS terecht heeft aangevoerd.’³⁹⁰

Een en ander betekent dat de rechter ruimte ziet voor abstrahering van individuele omstandigheden bij de beoordeling van de onrechtmatigheid.³⁹¹

De tweede vraag – zijn de belangen die ten grondslag liggen aan de schadevergoedings- of schadeafwikkelingsvraag afdoende gelijksoortig? – lijkt in recente rechtspraak anders te worden beantwoord dan in de eerste uitspraak die hierover ging. De kernvraag is of schadevaststelling te afhankelijk is van persoonlijke, individuele omstandigheden, waardoor de belangen onvoldoende gelijksoortig zouden zijn. In de *TikTok*-zaak, waarin met name de vaststelling van immateriële schade is geproblematiseerd, oordeelde de rechter nog:

‘De rechtbank is van oordeel dat ten aanzien van het gebruik van de TikTok Dienst een eventuele vordering tot immateriële schadevergoeding van iedere gebruiker zozeer afhangt van de individuele situatie van die gebruiker, dat geen sprake is van een bundelbare (voldoende gelijksoortige) vordering. Het betoog van de stichtingen dat een aantasting in de persoon kan worden aangenomen gegeven de aard en de ernst van de privacy schendingen wordt niet gevolgd. Ook daarvoor is nodig dat nadelige gevolgen voor *alle* gebruikers voor de hand liggen, en daar is in dit geval geen sprake van. Dit geval wijkt wat dat betreft dan ook af van gevallen zoals die eerder in de rechtspraak aan de orde waren, zoals immateriële schade bij aardbeving. De vorderingen tot vergoeding van immateriële schade zijn dus niet voldoende bundelbaar en daarom niet ontvankelijk.’³⁹²

Samengevat kon de rechtbank niet op voorhand vaststellen dat ieder groepslid aanspraak kan maken op vergoeding van immateriële schade, waardoor er geen sprake is van een ‘bundelbare (voldoende gelijksoortige) vordering’. De gelijksoortigheidstoets lijkt hiermee gekoppeld te worden aan de vraag of iedereen een voldoende gelijksoortige schadevergoedingsvordering heeft, en raakt daarmee aan de inhoudelijke beoordeling van de rechtsvordering.

In alle uitspraken die daarna zijn verschenen oordeelden rechtbanken en een hof anders. In deze uitspraken werd vooropgesteld dat individuele omstandigheden van de personen die

³⁹⁰ Rb. Den Haag 20 september 2023, ECLI:NL:RBDHA:2023:14036, r.o. 5.71 (*SILC/Airbus*).

³⁹¹ Van Doorn spreekt in deze context over de vraag of de ‘aard van de aansprakelijkheid’ voor de benadeelden gelijk is, zie Van Doorn 2025, p. 108.

³⁹² Rb. Amsterdam 25 oktober 2023, ECLI:NL:RBAMS:2023:6694, r.o. 2.44.4 (*SOMI/TikTok*). Instemmend over deze uitspraak: Beenders & Gijsbers 2023, p. 245-246.

behoren tot de groep kunnen verschillen. Bovendien kon niet voor alle gevallen op voorhand worden vastgesteld of de hele groep aanspraak maakt op vergoeding van (immateriële) schade. Niettemin werd geoordeeld dat (citaat uit de *Oracle*-zaak):

‘Uit de wetsgeschiedenis van de WAMCA blijkt, dat de wetgever heeft voorzien dat niet elk lid van de achterban gelijke schade heeft geleden. In dat kader is, met gebruikmaking van de ervaringen die zijn opgedaan met de WCAM (art. 7:907 BW), de mogelijkheid van het werken met diverse categorieën opgenomen (zie ook art. 1018i lid 2 Rv). Daaruit volgt, dat niet noodzakelijk is dat de schade voor iedereen gelijk is. TPC heeft voorts, subsidiair, vergoeding van nader bij staat op te maken schade gevorderd.

Ook de schadevorderingen voldoen daarmee aan het gelijksoortigheidsvereiste. De gestelde schade vloeit voort uit een gelijke normschending en kan - voor zover toewijsbaar - in hoogte verschillen, waarbij een indeling in categorieën voor de hand ligt.’³⁹³

Voor de gelijksoortigheidsstoets is niet nodig dat bij iedereen de aanspraak bestaat (‘toewijsbaar of niet’) en van dezelfde omvang is (‘kan in hoogte verschillen’). Dat de optie van categorisering bestaat, lijkt doorslaggevend voor deze beoordeling. Belangrijk is de volgende overweging:

‘Dat betekent, dat de onduidelijkheid aangaande de gestelde schade op dit moment niet in de weg staat aan ontvankelijkheid van TPC. Het debat daarover dient nader te worden uitgediept in de inhoudelijke fase van het geschil, nadat de normschending, inclusief de ernst daarvan, is vastgesteld. Dit oordeel loopt dus op geen enkele wijze vooruit op de toewijsbaarheid van de vordering.’³⁹⁴

De schadevergoedingsvraag moet in de inhoudelijke fase worden beantwoord; dat de uitkomst daarvan op voorhand onduidelijk is, staat niet in de weg aan ontvankelijkheid. In twee 305a-procedures wordt daaraan nog toegevoegd, met een beroep op rechtspraak in de Groninger aardbevingszaken, dat het mogelijk is om een forfaitair bedrag ter vergoeding van immateriële schade te vorderen.³⁹⁵ Ten aanzien van de materiële schade wordt in de *Bayer*-procedure nog overwogen dat in de dagvaarding niet reeds de omvang hoeft te worden gesteld; de concretisering en objectivering daarvan door de 305a-organisatie kan in de inhoudelijke fase.³⁹⁶ Wat deze rechtspraak inzichtelijk maakt is dat in de inhoudelijke fase ruimte bestaat om te beoordelen of schadevaststelling voor het collectief inderdaad mogelijk is. In de ontvankelijkheidsfase wordt enkel getoetst of een indeling in categorieën in de desbetreffende zaak voor de hand ligt. In de *SBP/Google*-zaak wordt dit laatste echter niet zo expliciet gemaakt. Voor de rechtbank lijkt daarbij doorslaggevend dat bijzondere omstandigheden niet in de weg zouden moeten staan aan het aannemen van gelijksoortigheid, omdat:

³⁹³ Hof Amsterdam 18 juni 2024, ECLI:NL:GHAMS:2024:1651 (*TPC/Oracle*); Rb. Amsterdam 14 februari 2024, ECLI:NL:RBAMS:2024:745 (*BCW/AbbVie*); Rb. Midden-Nederland 8 januari 2025, ECLI:NL:RBMNE:2025:10 (*SEC/Bayer*).

³⁹⁴ Hof Amsterdam 18 juni 2024, ECLI:NL:GHAMS:2024:1651 (*TPC/Oracle*); Rb. Amsterdam 14 februari 2024, ECLI:NL:RBAMS:2024:745 (*BCW/AbbVie*); Rb. Midden-Nederland 8 januari 2025, ECLI:NL:RBMNE:2025:10 (*SEC/Bayer*); Rb. Amsterdam 15 januari 2025, ECLI:NL:RBAMS:2025:313 (*SBP & SMC/Google*). Over deze uitspraken ook: Van den Bergh 2024, p. 97-104, Hoogervorst, Klaassen & Knigge 2024, p. 113-114, Van Doorn 2025, p. 107-109. Over de verhouding tussen de beoordeling in de ontvankelijkheidsfase en de inhoudelijke fase, en de auteurs gedachtenvorming daarover, zie Wissink 2021, p. 11-13.

³⁹⁵ Rb. Amsterdam 14 februari 2024, ECLI:NL:RBAMS:2024:745 (*BCW/AbbVie*); Rb. Midden-Nederland 8 januari 2025, ECLI:NL:RBMNE:2025:10 (*SEC/Bayer*).

³⁹⁶ Rb. Midden-Nederland 8 januari 2025, ECLI:NL:RBMNE:2025:10 (*SEC/Bayer*).

‘anders de met de WAMCA geïntroduceerde mogelijkheid om in collectieve actie schadevergoeding te vorderen zinledig zou zijn.’³⁹⁷

Wat betreft de beoordeling van de gelijksoortigheid blijkt verder nog uit de rechtspraak dat voor de beoordeling hiervan geen rol speelt of er een lijst met namen en andere gegevens is overgelegd.³⁹⁸ Er is een 305a-procedure bekend waarin de gelijksoortigheid wordt afgeleid uit de belangen die de 305a-organisatie beoogt te beschermen volgens haar statuten.³⁹⁹

Ter afsluiting moet worden opgemerkt dat hierboven vooral zaken aan bod kwamen waarin de motivering vrij uitgebreid was. Dat hoeft niet het geval te zijn.⁴⁰⁰ Soms laat de rechter het bij de vaststelling dat dit aspect niet in geschil is en de rechtbank geen aanleiding ziet om hierover ambtshalve ander te oordelen.⁴⁰¹ Of, andersom, dat er onvoldoende is toegelicht waarom de belangen voldoende gelijksoortig zijn.⁴⁰²

Slotsom t.b.v. conclusies

Uit de rechtspraakanalyse over de beoordeling van de gelijksoortigheid van belangen van lid 1 blijkt dat:

duidelijk is (geworden):

- dat het vereiste van gelijksoortige belangen ruim wordt uitgelegd. Het gaat erom dat belangen *voldoende* gelijksoortig zijn. Een veelvuldig terugkerend citaat betreft:

‘Voldoende gelijksoortigheid van belangen hoeft niet mee te brengen dat de posities, achtergronden en belangen van degenen ten behoeve van wie een collectieve actie wordt ingesteld identiek of zelfs overwegend gelijk zijn. In een collectieve actie past een zekere abstracte toetsing.’⁴⁰³

- dat de posities, achtergronden en belangen van degenen ten behoeve van wie een 305a-actie wordt ingesteld niet identiek of grotendeels gelijk hoeven te zijn. Evenmin hoeft er sprake te zijn van dezelfde door 305a-organisaties aangesproken partijen of van gelijke ten grondslag liggende rechtsgronden. Vanwege het gegeven dat categorisering mogelijk is in een 305a-actie kan de gelijksoortigheidstoets ook worden doorstaan omdat de belangen binnen een subgroep *voldoende* gelijksoortig zijn. Dat geldt ook als de vorderingen strekken tot vergoeding van (immateriële) schade.
- dat de rechter in de context van de collectieve schadevergoedingsvordering een ‘knip’ heeft gezet tussen de ontvankelijkheidsbeoordeling wat betreft de gelijksoortigheid en de inhoudelijke beoordeling van de aanspraak en de omvang daarvan. Doorslaggevend voor deze ontvankelijkheidsbeoordeling is niet of alle personen die behoren tot de nauw omschreven groep een aanspraak hebben en die aanspraak dezelfde omvang heeft. Doorslaggevend lijkt dat

³⁹⁷ Rb. Amsterdam 15 januari 2025, ECLI:NL:RBAMS:2025:313 (*SBP & SMC/Google*).

³⁹⁸ Rb. Den Haag 27 december 2023, ECLI:NL:RBDHA:2023:20779 (*Greenpeace/Staat & SSC*).

³⁹⁹ Rb. Den Haag 22 juni 2022, ECLI:NL:RBDHA:2022:8056 (*CLW/Staat*).

⁴⁰⁰ Zie bijv. Rb. Den Haag 19 mei 2021, ECLI:NL:RBDHA:2021:10080 (*Stichting RADAR Inc & Vereniging NJCM/Staat*); Rb. Den Haag 5 juli 2023, ECLI:NL:RBDHA:2023:9399 (*Stichting Namaakbestrijding React/SHLC Technology*).

⁴⁰¹ Rb. Amsterdam 7 juni 2023, ECLI:NL:RBAMS:2023:3499 (*Fossielvrij NL/KLM*).

⁴⁰² Rb. Amsterdam 17 juli 2024, ECLI:NL:RBAMS:2024:4264, *JOR* 2024/247, m.nt. M.J. Bosselaar; *IR* 18486, m.nt. J. Doerga (*Stichting Initiatieven Collectieve Acties Massaschade (ICAM)/Staat*).

⁴⁰³ Rb. Amsterdam 13 juli 2022, ECLI:NL:RBAMS:2022:4035 (*FNV & CNV/Temper*). Zie ook: Rb. Oost-Brabant 18 mei 2022, ECLI:NL:RBOBR:2022:1995 (*FNV & CNV/XPO Supply Chain Netherlands III BV*); Rb. Midden-Nederland 8 januari 2025, ECLI:NL:RBMNE:2025:10 (*SEC/Bayer*); Rb. Amsterdam 14 februari 2024, ECLI:NL:RBAMS:2024:745 (*BCW/AbbVie*).

de rechter mogelijkheden ziet voor categorisering van de personen/vorderingen; de verdere beoordeling van de aanspraak en de schadevaststelling volgt in de inhoudelijke fase. De gelijksoortigheidsstoets lijkt dus op dit punt ook ruim te worden geïnterpreteerd, maar dat betekent niet dat in de inhoudelijke fase de vordering niet alsnog afgewezen kan worden.

onduidelijk is:

- of voor de gelijksoortige belangentoets van artikel 3:305a lid 1 BW en de toets neergelegd in artikel 1018c lid 5 onder b Rv wat betreft de gemeenschappelijkheid van de feitelijke en rechtsvragen dezelfde maatstaf gebruikt moet worden. Beide begrippen (gelijksoortigheid en gemeenschappelijkheid) lijken door de rechterlijke interpretatie ervan in elkaars verlengde te liggen. Rechters toetsen wel beide ontvankelijkheidscriteria afzonderlijk.

3.6.4 Artikel 3:305a lid 1-2: waarborgtoets en representativiteitseis

De belangen van andere personen zijn volgens artikel 3:305a lid 2 BW voldoende gewaarborgd, als de rechtspersoon voldoende representatief is gelet op de achterban en de omvang van de vertegenwoordigde vorderingen. In de analyse die hieronder volgt, wordt eerst aandacht besteed aan de invulling van dit vereiste in de reguliere actie en daarna in de lid-6-actie. Bij de verdere uitwerking van het representativiteitsvereiste kan een onderscheid worden gemaakt tussen twee type vereisten. Het eerste type heeft betrekking op de vraag of de desbetreffende belangenorganisatie *geschikt is om op te komen voor de belangen die onderwerp zijn van de procedure*. Criteria die dienen ter beantwoording van deze vraag zijn aldus gericht op de belangenorganisatie, en de wijze waarop zij de door haar beoogde belangenbescherming nastreeft en heeft nagestreefd. In navolging van de literatuur spreken wij hieronder van een kwalitatieve benadering. Het tweede type heeft betrekking op de *relatie van de belangenorganisatie tot de achterban*. In navolging van de literatuur spreken wij hieronder van kwantitatieve benadering.⁴⁰⁴

I. Reguliere actie

In de rechtspraak over de reguliere actie wordt verschillend omgegaan met het representativiteitsvereiste. Soms wordt een meer kwantitatieve benadering gehanteerd bij het bepalen van de achterban en de omvang van de vorderingen, soms een meer kwalitatieve benadering, en soms allebei. Ook verschilt de wijze waarop representativiteit wordt beoordeeld.⁴⁰⁵ Soms geschiedt dat met een uitgebreidere motivering (met name in wat omvangrijkere zaken), terwijl soms wordt volstaan met een summier motivering (in minder omvangrijke zaken). In ieder geval geldt dat met name de *achterban* centraal staat,⁴⁰⁶ en minder frequent en expliciet aandacht uitgaat naar het bepalen van de *omvang* van de vorderingen. Hieronder gaan wij achtereenvolgens in op deze verschillende bevindingen.

• Een kwantitatieve benadering

In een aantal zaken (*TikTok*, *Airbus*, *Vattenfall*, *SBP/Google*, *AbbVie*, *Stichting ICAM/Staat*, *Ursemmerhof* en *Bayer*) hanteert de rechter een kwantitatieve benadering. De rechtbank in de *Vattenfall*-zaak drukt het kort uit: ‘wat genoeg is, verschilt per geval en kan alleen worden bepaald in relatie tot het totale aantal gedupeerden’.⁴⁰⁷ De rechter focust dan met name op het criterium van de omvang van de achterban van de respectievelijke 305a-organisaties

⁴⁰⁴ Zie De Jong, Van Boom, Arons & Erken 2025, p. 29-30, met verdere verwijzingen.

⁴⁰⁵ Deze bevinding strookt met wat eerder in de literatuur werd opgemerkt. Zie bijvoorbeeld Hautvast 2022; Sweerts & Hackeng 2022 en Poutsma & Schoenmaker 2023.

⁴⁰⁶ Zie over de invulling van dit ‘achterbanvereiste’ ook Klaassen 2024.

⁴⁰⁷ Rb. Amsterdam 1 februari 2023, ECLI:NL:RBAMS:2023:403, r.o. 6.13 (*Stichting Nuon-claim/Vattenfall*). Zie over deze zaak ook Boitelle & Olden 2024, onder 5.2.1.

gerelateerd aan de totale omvang van de groep waarvoor in de 305a-actie wordt opgekomen. De uitkomst van deze exercitie drukt zich dan uit in een percentage dat een 305a-organisatie tot haar achterban mag rekenen.⁴⁰⁸

Deze percentages drukken soms echter verschillende grootheden uit: aantal beweerdelijk benadeelden (*TikTok*, *Vattenfall*, *SBP/Google*, *AbbVie*, *Ursemmerhof* en *Bayer*), omvang aandelenbelang (*Airbus*), omvang schade (*Airbus*). De volgende percentages werden voldoende geacht: 8,7% (SOMI), 1% (SMC) in de *TikTok*-zaak⁴⁰⁹; 5% in de *Airbus*-zaak⁴¹⁰; 6% en 2,7% in de *Vattenfall*-zaak⁴¹¹; 10% in de *AbbVie*-zaak⁴¹²; 9,2% respectievelijk 68,7% in de *Bayer*-zaak⁴¹³. In sommige gevallen volstaat de rechter met een oordeel op basis van absolute aantallen aanmeldingen van beweerdelijk benadeelden: ruim 117.000 respectievelijk bijna 19.000 aanmeldingen in de *Stichting ICAM/Staat*-zaak⁴¹⁴; ruim 150.000 respectievelijk 95.000 aanmeldingen in de *SBP/Google*-zaak⁴¹⁵; 160 huurders in de *Ursemmerhof*-zaak⁴¹⁶. Onvoldoende wordt geacht: ruim minder dan 0,1% van het totaal aantal beleggers in de *Airbus*-zaak.⁴¹⁷ Voor de bewijslevering accepteert de rechter eigen schattingen van 305a-organisaties die zijn onderbouwd met rapporten⁴¹⁸ en een accountantsverklaring.⁴¹⁹ Soms komt ook gewicht toe aan het aantal belanghebbenden dat een zitting (digitaal) bijwoont.⁴²⁰

Ook andere factoren worden ter ondersteuning van het grotendeels kwantitatieve representativiteitsoordeel gebruikt. Zo betreft in de *AbbVie*-zaak de rechter in zijn eindoordeel dat ‘niet gebleken [is] van andere partijen met een meer representatieve achterban’.⁴²¹

• Een kwalitatieve benadering en een combinatie van beide

Zoals gezegd, wordt in sommige zaken een kwalitatieve benadering gehanteerd. Een voorbeeld hiervan is de *SHLC Technology*-zaak. Slechts summier oordeelt de rechtbank dat zij voldoende representatief is, aangezien dat ‘kan worden opgemaakt uit het feit dat Stichting React opkomt voor leden die bekende grote merken voeren.’⁴²² Een voorbeeld van de hantering van een kwantitatieve en kwalitatieve benadering⁴²³ is de *Oracle*-zaak in hoger beroep. De 305a-

⁴⁰⁸ Rb. Amsterdam 1 februari 2023, ECLI:NL:RBAMS:2023:403, r.o. 6.14 (*Stichting Nuon-claim/Vattenfall*).

⁴⁰⁹ Rb. Amsterdam 25 oktober 2023, ECLI:NL:RBAMS:2023:6694, r.o. 2.57.4. (SOMI/TikTok). Zie over deze zaak ook Van Hoorn 2024, paragraaf 5.3.

⁴¹⁰ Rb. Den Haag 20 september 2023, ECLI:NL:RBDHA:2023:14036, r.o. 5.103 (*SILC/Airbus*). SILC is representatief voor de institutionele beleggers waarvan de bij haar aangesloten 5% van de totale geleden beleggingsschade vertegenwoordigen. Deze organisatie is niet representatief voor de particuliere beleggers.

⁴¹¹ Rb. Amsterdam 25 oktober 2023, ECLI:NL:RBAMS:2023:6683, r.o. 2.4-2.8, 6.13 (*Stichting Nuon-claim/Vattenfall*).

⁴¹² Rb. Amsterdam 14 februari 2024, ECLI:NL:RBAMS:2024:745, r.o. 5.69-5.70 (*BCW/AbbVie*).

⁴¹³ Rb. Midden-Nederland 8 januari 2025, ECLI:NL:RBMNE:2025:10, r.o. 3.50 (*SEC/Bayer*). SEC had steun van 9,2% van de totale achterban van de vrouwen die sterilisatiemethode Essure hadden laten implanteren, en van 68,7% van de vrouwen die de sterilisatiemethode Essure weer lieten verwijderen.

⁴¹⁴ Rb. Amsterdam 17 juli 2024, ECLI:NL:RBAMS:2024:4264, r.o. 5.12 (*Stichting ICAM/Staat*).

⁴¹⁵ Rb. Amsterdam 15 januari 2025, ECLI:NL:RBAMS:2025:313, r.o. 8.16 respectievelijk r.o. 8.20 (*SBP & SMC/Google*).

⁴¹⁶ Rb. Noord-Nederland 10 oktober 2023, ECLI:NL:RBNNE:2023:4084, r.o. 5.2 (*Vereniging D.U.R.F./Ursemmerhof*).

⁴¹⁷ Rb. Den Haag 20 september 2023, ECLI:NL:RBDHA:2023:14036, r.o. 5.84 (*SILC/Airbus*).

⁴¹⁸ Rb. Amsterdam 25 oktober 2023, ECLI:NL:RBAMS:2023:6694, r.o. 2.57.1-2.57.3 (*SOMI/TikTok*).

⁴¹⁹ Rb. Amsterdam 15 januari 2025, ECLI:NL:RBAMS:2025:313, r.o. 8.4 (*SBP & SMC/Google*).

⁴²⁰ Rb. Midden-Nederland 8 januari 2025, ECLI:NL:RBMNE:2025:10, r.o. 3.52 (*SEC/Bayer*).

⁴²¹ Rb. Amsterdam 14 februari 2024, ECLI:NL:RBAMS:2024:745, r.o. 5.69 en 5.70 (*BCW/AbbVie*).

⁴²² Rb. Den Haag 5 juli 2023, ECLI:NL:RBDHA:2023:9399, r.o. 3.7 (*Stichting Namaakbestrijding React/SHLC Technology*).

⁴²³ In eerste aanleg betreft het een kwantitatieve benadering, zoals hierna zal volgen.

organisatie stelt dat softwarebedrijven Oracle en Salesforce de privacy van 10 miljoen internetgebruikers schenden. Op haar websites heeft zij 75.000 *likes* als steunbetuiging gekregen. De rechtbank hanteert een kwantitatieve benadering en kwam tot niet-ontvankelijkverklaring. Zij oordeelt dat het geven van een *like* op een website onvoldoende onderbouwing van steunbetuiging van haar achterban is, mede vanwege het ontbreken van informatie over de gedaagde en de aard en inzet van de procedure.⁴²⁴ Bovendien is onduidelijk dat een *like* daadwerkelijk ‘aanmelding’ voor de 305a-actie zelf betekent. Het hof oordeelde anders.⁴²⁵ Het hof combineert in zijn oordeel een kwantitatieve benadering (de grote hoeveelheid *likes*⁴²⁶) met een kwalitatieve benadering (de steun vanuit maatschappelijk relevante organisaties).⁴²⁷ Volgens het hof geldt dat:

‘Noodzakelijk, maar tevens voldoende is dat een achterban bestaat, dat wil zeggen dat een niet te verwaarlozen aantal personen behorende tot die (nauw te omschrijven) groep achter deze actie van TPC staat.’⁴²⁸

Deze combinatie van benaderingen zien we ook in andere zaken terug.⁴²⁹

II. *Lid-6-actie*

Bij lid 6-acties gaat het veelal – maar niet uitsluitend⁴³⁰ – om de behartiging van algemene belangen die niet individualiseerbaar zijn, en die betrekking hebben op een (grote) groep personen die ‘diffuus’ en ‘onbepaald’ is.⁴³¹ Uit de rechtspraakanalyse blijkt dat er onduidelijkheid bestaat over de invulling van het representativiteitsvereiste in algemeen belangacties; een beeld dat ook in de literatuur wordt geschetst.⁴³² Uit de analyse blijkt dan ook dat het representativiteitsvereiste in lid 6-acties op uiteenlopende wijze wordt ingevuld waarbij zowel kwalitatieve als kwantitatieve maatstaven, of een combinatie daarvan, worden gehanteerd.⁴³³

Voordat deze verschillende scenario’s in de onderstaande paragraaf worden toegelicht aan de hand van illustraties uit de rechtspraakanalyse, is het relevant om te benoemen dat in een aantal

⁴²⁴ Rb. Amsterdam 29 december 2021, ECLI:NL:RBAMS:2021:7647, r.o. 5.10-5.11 (*TPC/Oracle*). Zie over deze zaak ook De Boer & Meijer 2024, onder ‘Collectieve actie/WAMCA’.

⁴²⁵ Zie over deze zaak ook Hoogervorst, Klaassen & Knigge 2024, p. 109.

⁴²⁶ Uit deze *likes* volgt volgens het hof dat weliswaar niet zeer groot, maar een behoorlijk aantal natuurlijke personen instemt met deze actie. Zie Hof Amsterdam 18 juni 2024, ECLI:NL:GHAMS:2024:1651, r.o. 4.21 (*TPC/Oracle*).

⁴²⁷ Hof Amsterdam 18 juni 2024, ECLI:NL:GHAMS:2024:1651, r.o. 4.21 (*TPC/Oracle*). Hier komt bij de TPC daarnaast haar website heeft verduidelijkt, en haar representativiteit heeft onderbouwd met onderzoeken.

⁴²⁸ Hof Amsterdam 18 juni 2024, ECLI:NL:GHAMS:2024:1651, r.o. 4.21 (*TPC/Oracle*).

⁴²⁹ Zie bijvoorbeeld Rb. Den Haag 6 april 2022, ECLI:NL:RBDHA:2022:3182, in het bijzonder r.o. 3.7 (*Horeca Nederland/Staat*).

⁴³⁰ Zie bijvoorbeeld de groepsactie met ideëel doel in de zaak Rb. Den Haag, 6 september 2023, ECLI:NL:RBDHA:2023:14320 (*Stichting Sinti, Roma en Reizigers/Gemeente Den Haag*).

⁴³¹ Over de geschiktheid van het begrip ‘algemeen belangactie’, en de omstandigheid dat deze term de mogelijke lading niet dekt gezien het gegeven dat het bij deze acties veelal om deelbelangen gaat die kunnen botsen met andere belangen, zie Hofhuis 2024, p. 2; Veldkamp ontwaart daarentegen wel de mogelijkheid van een zuiver algemeen belangactie, d.w.z. ‘de verwezenlijking van een maatschappelijk onderschreven doel ten behoeve van de maatschappij als geheel’. Zie Veldkamp 2024, p. 2.

⁴³² Zie onder meer Van der Helm 2024; Hofhuis 2024; Peters, Brouwer & Nilwik 2023, p. 40; Hautvast 2022, p. 80-81; De Jong, Van Boom, Arons & Erken 2025, hoofdstuk 2. In dat hoofdstuk wordt ook de kritiek op de uitwerking van het representativiteitsvereiste bij (bepaalde) ideële acties besproken.

⁴³³ Ook dit is in de literatuur beschreven. Zie bijvoorbeeld Stolk 2023, p. 7. Ook zijn er zaken waarin de rechter het representativiteitsvereiste niet toetst, zonder daar een motivering voor te geven (Rb. Noord-Holland 12 september 2020, ECLI:NL:RBNHO:2020:9969, r.o. 2.2 (*Stichting Brein/gedaagde*)), of worden het gelijksoortigheidsvereiste en het representativiteitsvereiste op één lijn geplaatst (x).

zaken de vraag aan bod is gekomen of het representativiteitsvereiste getoetst moet worden als de uitzondering zoals bedoeld in artikel 3:305a lid 6 BW van toepassing is verklaard. In een aantal zaken legt de rechter lid 6 zo uit dat alleen de ontvankelijkheidsvereisten van leden 1 en 3 gelden, waardoor een toets aan het representativiteitsvereiste achterwege wordt gelaten.⁴³⁴ In de meeste overige zaken wordt het representativiteitsvereiste wel getoetst inzake waarin de uitzondering zoals neergelegd in lid 6 van toepassing is verklaard. Die interpretatie is ook wat de wetgever voor ogen had (zie par. 2.4.7 onder III).

• Een kwantitatieve benadering

Zoals ook hierboven aangehaald in par. 2.4.7 onder III, blijkt uit de MvT dat de rechter bij de invulling van het representativiteitsvereiste de mogelijkheid heeft om te toetsen of een belangenorganisatie ‘kwantitatief gezien voor een voldoende groot deel van de groep getroffen gedupeerden opkomt’.⁴³⁵ In de context van lid 6-acties, waarbij het kan voorkomen dat de belanghebbenden niet makkelijk te individualiseren zijn, is meermaals gesteld dat ‘het toetsingselement ‘de omvang van de vertegenwoordigde vorderingen’ ten opzichte van het totaal aantal gedupeerden geen bruikbaar toetsingselement is, zodat slechts de toetssteen van ‘de achterban’ resteert’.⁴³⁶ De invulling van de begrippen ‘achterban’ en ‘voldoende representatief’ wordt door de rechter bepaald ‘aan de hand van de aard van de zaak en de omstandigheden van het geval’.⁴³⁷

In de stikstof-zaak van Greenpeace kiest de rechter ervoor om – overigens onbetwist door de Staat – de achterban van Greenpeace kwantitatief uit een te zetten: zowel de omvang van de achterban van Greenpeace (die bestaat uit donateurs, vrijwilligers en steunbetuigingen (48.279) voor de onderhavige zaak, volgens de rechter samen circa 2,9% van het huidige inwoneraantal van Nederland) als het feit dat Greenpeace vaker optreedt als belangenbehartiger in collectieve acties, leidt tot het oordeel dat Greenpeace voldoende representatief is.⁴³⁸ Een zuiver kwantitatieve maatstaf wordt in deze zaak ook gebruikt voor de beoordeling van het voegingsincident door de Stichting Stikstofclaim (SSC), waarin de rechter overweegt dat:

‘niet in geschil is dat in Nederland de intensieve landbouw, en met name de veehouderij, een uitstoter van stikstof is. Daarmee is voldoende aangetoond dat de (agrarische) achterban van SSC belang heeft bij de voegingsvordering van SSC teneinde aan de zijde van de Staat verweer te kunnen voeren tegen de vordering van Greenpeace. Mede gezien de omstandigheid dat het om een voegingsvordering gaat, is de rechtbank onder de gegeven omstandigheden van oordeel dat het aantal van 2.875 aangeslotenen een voldoende representatief deel vormt van de achterban die wordt getroffen door de stikstofmaatregelen waarop de vorderingen van Greenpeace betrekking hebben.’⁴³⁹

In een aantal zaken overweegt de rechter dat de wetgever bij het representativiteitsvereiste ‘vooral [heeft] gedacht aan groepsacties, waarbij de belanghebbenden duidelijk zijn te

⁴³⁴ Rb. Den Haag 26 januari 2022, ECLI:NL:RBDHA:2022:535, r.o. 4.5. (*NJCM/Staat*); Rb. Midden-Nederland 2 juni 2021, ECLI:NL:RBMNE:2021:2142, r.o. 2.12 (*Stichting Brein/Yisp*); Rb. Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2021:16864, r.o. 4.5 (*BCW/Staat*); Rb. Amsterdam 28 oktober 2020, ECLI:NL:RBAMS:2020:5826, r.o. 5.12 (*Stichting online shaming/gedaagde*). Dit is ook in de literatuur niet onopgemerkt gebleven. Zie Hautvast 2022, p. 80-81; Sweerts & Hackeng 2022, p. 4.-5.

⁴³⁵ *Kamerstukken II* 2016/2017, 34608, nr. 3, p. 19 (MvT). Voor een kritische beschouwing van een kwantitatieve invulling van het representativiteitsvereiste bij lid 6-acties, zie Peters, Brouwer & Nilwik 2023, p. 40.

⁴³⁶ Rb. Den Haag 6 maart 2024, ECLI:NL:RBDHA:2024:300,7 r.o. 5.14 (*Greenpeace/Staat*).

⁴³⁷ Rb. Den Haag 6 maart 2024, ECLI:NL:RBDHA:2024:300,7 r.o. 5.14-5.15 (*Greenpeace/Staat*).

⁴³⁸ Rb. Den Haag 6 maart 2024, ECLI:NL:RBDHA:2024:300,7 r.o. 5.14-5.17 (*Greenpeace/Staat*).

⁴³⁹ Rb. Den Haag, 27 december 2023, ECLI:NL:RBDHA:2023:20779, r.o. 5.16 (*Voegingsincident SSC in Greenpeace/Staat*). Zie Hofhuis 2024, p. 883 over de mogelijke gevolgen van voegingsincidenten.

individualiseren’.⁴⁴⁰ Dergelijke lid 6-groepsacties komen, zoals hierboven aangehaald, daarentegen wel voor, zij het in mindere mate.⁴⁴¹ In de ideële groepsactie over het woonwagendstandplaatsbeleid van de Gemeente Den Haag, waarin de stichting Sinti, Roma en Reizigers optreedt voor een afgebakende groep woonwagendbewoners, hanteert de rechter een kwantitatieve invulling van het representativiteitsvereiste. In deze zaak maakt de rechtbank onderscheid tussen drie verschillende groepen woonwagendbewoners. De ontvankelijkheid van de 305a-vorderingen ten gunste van deze drie groepen is apart beoordeeld, wat resulteerde in andere ontvankelijkheidsoordelen.⁴⁴²

• Een kwalitatieve benadering

In het merendeel van de zaken geldt echter een kwalitatieve invulling van het representativiteitsvereiste, wat mogelijk te verklaren is door het gegeven dat een belangenorganisatie geen schadevergoeding vordert ten gunste van een groep en bovendien veelal opkomt voor een moeilijk individualiseerbaar belang; een kwantitatieve benadering ligt dan niet voor de hand. In de zaak over de toegang tot drinkwater voor minderjarigen wijst het hof de redenering van een van de gedaagden – namelijk dat het representativiteitsvereiste uitsluitend kwantitatief van aard is – af en overweegt het dat het ‘vrijwel onmogelijk’ is om ‘te toetsen of en zo ja, wanneer, een belangenorganisatie in kwantitatieve zin representatief is voor dergelijke rechtssubjecten’. Het hof overweegt hierbij dat onder meer de ‘omvang van vertegenwoordigde vorderingen’ niet goed past bij de aard van algemeenbelangacties, ‘omdat het algemeen belang vaak meer is dan de optelsom van individuele belangen’.⁴⁴³ In meerdere zaken is dan ook geoordeeld dat het in de context van algemeenbelangacties niet van belangenorganisaties kan worden gevraagd dat zij haar ‘achterban met naam en toenaam noemen’.⁴⁴⁴

Ook in de zaak tegen de Nederlandse Zorgautoriteit over het opvragen en verwerken van gezondheidsgegevens van individuele cliënten in de geestelijke gezondheidszorg – een grote, diffuse groep van mensen waarvan de samenstelling aan constante verandering onderhevig is – stelt de rechter dat een kwantitatieve toets van het representativiteitsvereiste niet toereikend is en overweegt hij dat:

‘de cliënten in de GGZ (...) een kwetsbare groep [vormen, *auteurs*], waardoor niet van de belangenorganisaties kan worden gevraagd nadere persoonsgegevens over deze groep mensen te verzamelen en te verschaffen. Daar komt bij dat algemeen belangacties het toetsingselement “de omvang van de vertegenwoordigde vorderingen” ten opzichte van het totaal aantal betrokkenen geen bruikbaar toetsingselement is, zodat slechts de toetssteen van “de achterban” resteert. De rechtbank hecht daarom in dit geval geen waarde aan de kwantitatieve toets van het representativiteitsvereiste. Daardoor is de omvang van de vertegenwoordigde vorderingen (het aantal aanmeldingen bij de belangenorganisaties) ten opzichte van het totale aantal benadeelden niet relevant.’⁴⁴⁵

⁴⁴⁰ Zie bijvoorbeeld Rb. Den Haag 12 maart 2025, ECLI:NL:RBDHA:2025:3488, r.o. 5.21 (*Milieufederatie/Staat*). Zowel in de wetsgeschiedenis als literatuur is gewezen op de moeilijke hanteerbaarheid van het representativiteitsvereiste buiten de context van groepsacties, zie De Jong e.a. 2025, par 2.2 & 2.24.

⁴⁴¹ Zie Rb. Den Haag 12 maart 2025, ECLI:NL:RBDHA:2025:3488, r.o. 5.24 (*Vereniging Natuur en Milieufederatie Noord-Holland ea/Staat*), waarvan een deel van de vordering een groepsactie betreft.

⁴⁴² Rb. Den Haag, 6 september 2023, ECLI:NL:RBDHA:2023:14320, r.o. 4.13-4.14 (*Stichting Sinti, Roma en Reizigers/Gemeente Den Haag*).

⁴⁴³ Gerechtshof Den Haag, 19 maart 2024, ECLI:NL:GHDHA:2024:363, r.o. 6.8 (*NJCM/Staat*).

⁴⁴⁴ Rb. Amsterdam, 7 juni 2023, ECLI:NL:RBAMS:2023:3499, r.o. 4.17 (*Fossielvrij NL/KLM*).

⁴⁴⁵ Rb. Midden-Nederland 17 juli 2024, ECLI:NL:RBMNE:2024:4106, r.o. 4.19 (*Stichting KDVP/NZa*).

Voorts overweegt de rechter dat in deze situatie wel kan worden verlangd van de procederende stichtingen dat zij een adequate spreekbuis zijn van de groep waarvoor zij opkomen, waarmee dan ‘sprake is van een voldoende achterban’.⁴⁴⁶ Om dit te toetsen kent de rechter gewicht toe aan de werkzaamheden die de belangenorganisaties hebben verricht, de omstandigheid dat zij eerder ontvankelijk zijn verklaard in collectieve acties, dat zij steun genieten van andere, relevante belangenorganisaties⁴⁴⁷ – al is dit niet noodzakelijk⁴⁴⁸ – en dat zij de betreffende zaak financieren door middel van *crowdfunding*.⁴⁴⁹ Volgens de rechter kan hieruit worden afgeleid dat de organisaties een breed maatschappelijk draagvlak genieten.⁴⁵⁰ In het algemeen kan wel worden afgeleid dat sinds 2023 het zogenaamde spreekbuiscriterium een prominenter rol inneemt voor de beoordeling van representativiteit in lid-6-acties⁴⁵¹ (een aantal uitzonderingen daargelaten). Ook in andere zaken worden soortgelijke, kwalitatieve elementen meegenomen in de beoordeling of een belangenorganisatie als representatief kan worden aangemerkt; elementen die in zaken tegen de staat veelal onweersproken blijven. Het gaat hierbij bijvoorbeeld om het gegeven dat een belangenorganisatie in eerdere collectieve acties als voldoende representatief is beoordeeld, en de rechter geen aanleiding ziet om hier anders over te oordelen.⁴⁵² Tevens zijn er zaken waarin de rechter kijkt naar de activiteiten die een belangenorganisatie ‘ontplooit ten bate van haar statutaire doel’ en of de vordering hierbij aansluit.⁴⁵³ Het zijn van een gesprekspartner van de overheid op het onderwerp kan ook meewegen in de beoordeling.⁴⁵⁴ Tot slot zijn de wijze waarop een belangenorganisatie wordt gefinancierd,⁴⁵⁵ en de vraag of de belangenorganisaties in kwestie voldoende relevante ervaring en expertise hebben punten die mee worden gewogen in deze beoordeling.

• Een combinatie van beide

In sommige zaken wordt een combinatie van kwalitatieve en kwantitatieve benaderingen gehanteerd. Dit is het geval in de *Temper*-zaak voor alle werkenden in het algemeen, en werkenden die gebruik maken van het Temperplatform in het bijzonder. De rechter overwoog dat FNV & CNV over een aanzienlijke achterban beschikken (circa 1.000.000 en 361.000 leden), maar ook dat zij ‘een lange geschiedenis kennen in de behartiging van de belangen van werknemers’ in Nederland, onder meer door het instellen van collectieve acties.⁴⁵⁶ Volgens de rechter beschikken deze organisaties daarmee over ‘voldoende kennis en vaardigheden om deze procedure te voeren’ en overweegt de rechter dat de organisaties beschikken over ‘een

⁴⁴⁶ Rb. Midden-Nederland 17 juli 2024, ECLI:NL:RBMNE:2024:4106, r.o. 4.21 (*Stichting KDVP/NZa*).

⁴⁴⁷ Zie Rb. Den Haag 15 november 2023, ECLI:NL:RBDHA:2023:17145, r.o. 5.19 (*Stichting RBV/Staat*).

⁴⁴⁸ Rb. Amsterdam 17 juli 2024, ECLI:NL:RBAMS:2024:4255, r.o. 5.7.6 (*FTV/AbbVie*).

⁴⁴⁹ Rb. Midden-Nederland 17 juli 2024, ECLI:NL:RBMNE:2024:4106 (*Stichting KDVP/NZa*).

⁴⁵⁰ Rb. Midden-Nederland 17 juli 2024, ECLI:NL:RBMNE:2024:4106, r.o. 4.21 (*Stichting KDVP/NZa*).

⁴⁵¹ Genoemd in: Rb. Den Haag 15 november 2023, ECLI:NL:RBDHA:2023:17145, r.o. 5.18-5.19 (*Stichting RBV/Staat*); Rb. Amsterdam 7 juni 2023, ECLI:NL:RBAMS:2023:3499, r.o. 4.17 (*Fossielvrij NL/KLM*); Rb. Amsterdam 17 juli 2024, ECLI:NL:RBAMS:2024:4255, r.o. 5.7.3 (*FTV/AbbVie*); Rb. Midden-Nederland 17 juli 2024, ECLI:NL:RBMNE:2024:4106, r.o. 4.21 (*Stichting KDVP/NZa*); Rb. Den Haag 13 maart 2025, ECLI:NL:RBDHA:2025:3488, r.o. 5.22 (*Vereniging Natuur en Milieufederatie Noord-Holland/Staat*).

⁴⁵² Rb. Den Haag 17 juni 2024, ECLI:NL:RBDHA:2024:355, r.o. 5.15 (*Stichting Privacy First/gedaagde*);

Rb. Amsterdam 25 september 2024, ECLI:NL:RBAMS:2024:5973, r.o. 5.14. (*Stichting Dierenrecht/RBK*).

⁴⁵³ Rb. Amsterdam 17 juli 2024, ECLI:NL:RBAMS:2024:4255, r.o. 5.7.4 (*FTV/AbbVie*).

⁴⁵⁴ Rb. Amsterdam 25 september 2024, ECLI:NL:RBAMS:2024:5973, r.o. 5.14 (*Stichting Dierenrecht/RBK*),

⁴⁵⁵ Rb. Amsterdam, 7 juni 2023, ECLI:NL:RBAMS:2023:3499, r.o. 4.17 (*Fossielvrij NL/KLM*); Rb. Amsterdam 25 september 2024, ECLI:NL:RBAMS:2024:5973, r.o. 5.14 (*Stichting Dierenrecht/RBK*): ‘Stichting Dier&Recht heeft geen leden, maar wel een achterban zoals blijkt uit het feit dat zij door donaties van sympathisanten wordt gefinancierd en uit die middelen deze procedure bekostigt.’

⁴⁵⁶ Rb. Amsterdam 21 december 2022, ECLI:NL:RBAMS:2022:7764, r.o. 4.28 (*FNV & CNV/Temper*). Voor een kritische reflectie op de conclusie dat op basis van deze gegevens de belangenorganisaties representatief zijn bevonden, zie Sweerts & Hackeng 2022, voetnoot 132.

verenigingsstructuur op basis waarvan voldoende inspraakmogelijkheden bestaan voor die achterban'.⁴⁵⁷

• **Summiere toetsing**

In andere zaken wordt zonder uitgebreide motivering en na summiere toetsing aangenomen dat is voldaan aan het representativiteitsvereiste. Hierbij kan worden verwezen naar een zaak van Stichting Brein, waarin de rechter aannam dat aan het representativiteitsvereiste is voldaan aangezien Brein 'het leeuwendeel van de rechten die er wereldwijd op commercieel beschikbare entertainmentcontent bestaan en op de Nederlandse markt beschikbaar zijn' vertegenwoordigd⁴⁵⁸ of naar de zaak van de Republiek waarin de rechter zonder motivering aannam dat de vereniging voldoende representatief is voor haar achterban.⁴⁵⁹

• **Niet-ontvankelijkheid**

Tot slot kan een toets aan het representativiteitsvereiste ertoe leiden dat een 305a-organisatie niet-ontvankelijk wordt verklaard. Een gebrek aan informatie kan bijdragen aan een (gedeeltelijk) niet-ontvankelijkheidsbeslissing. Bijvoorbeeld als een 305a-organisatie onvoldoende inzicht geeft in haar representativiteit met betrekking tot haar achterban⁴⁶⁰ en de omvang van de ingestelde vorderingen.⁴⁶¹ Of als er onduidelijkheid bestaat over hetgeen dat wordt gevorderd en de mogelijke consequenties van de toewijzing daarvan voor de groep waarvoor de belangenorganisatie opkomt waardoor steun van de achterban niet aannemelijk is.⁴⁶²

Slotsom t.b.v. conclusies

Uit de rechtspraakanalyse over het toepassen van de waarborgtoets en representativiteitseis van lid 1 en 2 blijkt dat

duidelijk is (geworden):

- dat de rechter in de meeste reguliere acties bij de kwantitatieve benadering focust op de omvang van de achterban van de 305a-organisaties gerelateerd aan de totale omvang van de groep benadeelden (in enkele gevallen gerelateerd aan de totale schade) waarvoor in de 305a-actie wordt opgekomen. Voor dit percentage dat een 305a-organisatie tot haar achterban mag rekenen, wordt 1% voldoende geacht en minder dan 0,1% onvoldoende.
- dat in sommige gevallen bij de kwantitatieve benadering volstaat dat er een fiks aantal gecertificeerde aanmeldingen, van 10.000 tot ruim 150.000, is.
- dat bij het kwalitatieve element in de kwalitatieve en de gecombineerde benadering in reguliere acties wordt gekeken naar de vraag voor welke leden de 305a-organisatie opkomt, en bijvoorbeeld ook naar de steun vanuit maatschappelijk relevante organisaties.
- dat de meeste lid 6-acties de representativiteitstoets doorstaan.
- dat in lid 6-acties de vraag of de 305a-organisatie een adequate spreekbuis is voor de groep waarvoor zij opkomt, en of er sprake is van een 'voldoende achterban' waarvoor zij 'voldoende representatief' is, een steeds prominentere rol inneemt bij het representativiteitsoordeel.

⁴⁵⁷ Rb. Amsterdam 21 december 2022, ECLI:NL:RBAMS:2022:7764, r.o. 4.28 (*FNV & CNV/Temper*).

⁴⁵⁸ Rb. Midden-Nederland 28 december 2022, ECLI:NL:RBMNE:2022:5565, r.o. 3.15 (*Stichting Brein/gedaagde*).

⁴⁵⁹ Rb. Den Haag 8 maart 2023, ECLI:NL:RBDHA:2023:2657, r.o. 2.21 (*Vereniging Republiek en Stichting Republiek/Staat*).

⁴⁶⁰ Rb. Den Haag 12 maart 2025, ECLI:NL:RBDHA:2025:3488, r.o. 5.24 (*Miliefederatie/Staat*).

⁴⁶¹ Rb. Den Haag 20 september 2023, ECLI:NL:RBDHA:2023:14036, r.o. 5.84-5.85 (*SILC/Airbus*).

⁴⁶² Rb. Oost-Brabant, 3 januari 2024, ECLI:NL:ROBR:2024:5, r.o. 6.18-6.19 (*FNV/Heidelberg Materials*), Rb. Den Haag 26 oktober 2022, ECLI:NL:RBDHA:2022:11258, r.o. 2.4 (*Stichting Ademvrij & Vereniging Algemene Nederlandse BurgerBelangen (ANBB)/Staat*).

onduidelijk is:

- bij reguliere en lid 6-acties wanneer een rechter een kwantitatieve toetst dan wel kwalitatieve toetst toepast,⁴⁶³ dan wel hoe de rechter deze toetst invult en wanneer een stichting vanuit kwantitatief oogpunt voldoende representatief is. Kortom, het wisselend beeld maakt het lastig de factoren of omstandigheden vast te stellen die voorspellend zijn voor niet-ontvankelijkheid wegens gebrek aan representativiteit. Van de geanalyseerde rechtszaken werden de meeste 305a-organisaties wel voldoende representatief bevonden door de rechter.

knelpunt is:

- invulling geven aan het representativiteitsvereiste in zaken die betrekking hebben op een (grote) groep die diffuus en onbepaald is.

3.6.5 Artikel 3:305a lid 1-2 waarborgtoets en de 305a-organisatie

Naast het representativiteitsvereiste kent de waarborgtoets een onderdeel dat ziet op *governance*, financiering en transparantie (artikel 3:305a lid 2 sub a t/m f BW). Hieronder zal aan de orde komen dat de rechters verschillend omgaan met de motivering van deze toets. Sommige rechters motiveren de ‘waarborgtoets’ zeer uitgebreid, terwijl in andere zaken te zien is dat rechters er (indien een en ander niet gemotiveerd wordt betwist door de wederpartij) kort bij stilstaan. Een voorbeeld van dit laatste is de *SHLC Technology*-zaak. De rechtbank bespreekt de vereisten van artikel 3:305a lid 2 BW in één rechtsoverweging.⁴⁶⁴ Vaker is te zien dat in de procedures uitgebreider bij de verschillende vereisten wordt stilgestaan, waarbij aan bepaalde vereisten meer aandacht wordt besteed dan aan andere. Bijvoorbeeld dat er sprake moet zijn van voldoende middelen om de kosten voor het instellen van een rechtsvordering te dragen. Minder aandacht gaat uit naar andere vereisten, zoals het vereiste van een algemeen toegankelijke internetpagina. Hieronder worden deze vereisten achtereenvolgens besproken. Het gaat hier (uiteraard) alleen om niet-ideële acties. Schematisch weergegeven:

⁴⁶³ Dit is ook het beeld dat naar voren komt in de literatuur, waar onder meer wordt geschetst dat ‘Door de onduidelijke en arbitraire invulling van dit vereiste ... rechtsonzekerheid [ontstaat]’. Zie Hautvast 2022, p. 87.

⁴⁶⁴ Rb. Den Haag 5 juli 2023, ECLI:NL:RBDHA:2023:9399 (*Stichting Namaakbestrijding React/SHLC Technology*).

Artikel	Voorschrift	Rechtspraak
Lid 2 sub a	Toezichthoudend orgaan	Niet in geschil ⁴⁶⁵ ; ex nunctoetsing ⁴⁶⁶
Lid 2 sub b	Deelname/vertegenwoordigingsmechanisme benadeelden bij besluitvorming	Niet in geschil ⁴⁶⁷ ; onvoldoende betwist ⁴⁶⁸
Lid 2 sub c	Voldoende middelen voor actie	
Lid 2 sub c	Voldoende zeggenschap bij 305a-organisatie over actie	
Lid 2 sub d	Toegankelijke internetpagina over governance, en deelname & voortgang lopende 305a-acties	Niet in geschil ⁴⁶⁹ , aanvullen en herstel gedurende procedure toegestaan ⁴⁷⁰
Lid 2 sub e	Voldoende ervaring en deskundigheid t.a.v. instellen en voeren van actie	Niet in geschil ⁴⁷¹
Lid 2 sub f	Geen ongeoorloofd belangenconflict financier en aangesproken partij	

Tabel 3.9 Overzicht rechtspraak toetsing artikel 3:305a lid 2 sub a-f BW

I. Sub a Toezichthoudend orgaan

In geschil is alleen wanneer de 305a-organisatie aan het vereiste van een toezichthoudend orgaan moet voldoen.⁴⁷² Nu lijkt de rechtspraak ex nunc (d.w.z. op het moment van de rechterlijke uitspraak al dan niet in hoger beroep) te toetsen.⁴⁷³

⁴⁶⁵ Rb. Amsterdam 25 oktober 2023, ECLI:NL:RBAMS:2023:6694, r.o. 2.60 (*SOMI/TikTok*); Rb. Amsterdam 14 februari 2024, ECLI:NL:RBAMS:2024:745, r.o. 5.71 (*BCW/AbbVie*); Rb. Amsterdam 1 februari 2023, ECLI:NL:RBAMS:2023:403, r.o. 6.12 (*Stichting Nuon-claim/Vattenfall*); Rb. Midden-Nederland 8 januari 2025, ECLI:NL:RBMNE:2025:10, r.o. 3.53 (*SEC/Bayer*); Rb. Den Haag 4 juni 2022, ECLI:NL:RBDHA:2022:3182, r.o. 3.8 (*Horeca Nederland/Staat*); Rb. Amsterdam 15 januari 2025, ECLI:NL:RBAMS:2025:313, r.o. 9.6 (*SBP & SMC/Google*).

⁴⁶⁶ Het hebben van een toezichtsorgaan ten tijde van het dagvaarden of het instellen van hoger beroep is niet altijd noodzakelijk. Zie Hof Amsterdam 18 juni 2024, ECLI:NL:GHAMS:2024:1651, r.o. 4.9.1-4.9.2 (*TPC/Oracle*). Het ontbreken van een voltallig bestuur of toezichtsorgaan op het moment van het instellen van het beroep geeft weliswaar te denken, maar leidt niet tot niet-ontvankelijkheid. Een tijdelijke onderbezetting evenmin. Zie Rb. Amsterdam 17 juli 2024, ECLI:NL:RBAMS:2024:4264 (*Stichting ICAM/Staat*).

⁴⁶⁷ Rb. Amsterdam 1 februari 2023, ECLI:NL:RBAMS:2023:403, r.o. 6.12 (*Stichting Nuon-claim/Vattenfall*); Rb. Den Haag 4 juni 2022, ECLI:NL:RBDHA:2022:3182, r.o. 3.8 (*Horeca Nederland/Staat*); Rb. Amsterdam 17 juli 2024, ECLI:NL:RBAMS:2024:4264, r.o. 5.13.4 (*Stichting ICAM/Staat*).

⁴⁶⁸ Rb. Amsterdam 25 oktober 2023, ECLI:NL:RBAMS:2023:6694, r.o. 2.62 (*SOMI/TikTok*). Vgl. Rb. Amsterdam 15 januari 2025, ECLI:NL:RBAMS:2025:313, r.o. 9.8 (*SBP & SMC/Google*).

⁴⁶⁹ Zie bijvoorbeeld de Rb. Amsterdam 1 februari 2023, ECLI:NL:RBAMS:2023:403, r.o. 6.12 (*Stichting Nuon-claim/Vattenfall*); Rb. Amsterdam 25 oktober 2023, ECLI:NL:RBAMS:2023:6694 (*SOMI/TikTok*).

⁴⁷⁰ Zie Rb. Midden-Nederland 8 januari 2025, ECLI:NL:RBMNE:2025:10, r.o. 3.77 (*SEC/Bayer*) en Rb. Den Haag 4 juni 2022, ECLI:NL:RBDHA:2022:3182, r.o. 3.7 (*Horeca Nederland/Staat*) en Rb. Amsterdam 15 januari 2025, ECLI:NL:RBAMS:2025:313, r.o. 9.24-9.25 (*SBP & SMC/Google*).

⁴⁷¹ Zie bijvoorbeeld Rb. Amsterdam 1 februari 2023, ECLI:NL:RBAMS:2023:403, r.o. 6.12 (*Stichting Nuon-claim/Vattenfall*): ‘Verder staat tussen partijen vast dat de Stichting over voldoende ervaring en deskundigheid beschikt ten aanzien van het instellen en voeren van de rechtsvordering (lid 2 sub e).’ Zie ook Rb. Den Haag 4 juni 2022, ECLI:NL:RBDHA:2022:3182, r.o. 3.8 (*Horeca Nederland/Staat*): ‘Onder e staat ten slotte dat de rechtspersoon voldoende ervaring en deskundigheid moet hebben ten aanzien van het instellen en voeren van de rechtsvordering. Omdat Horeca Nederland vaker namens leden optreedt in rechte en daarbij niet is gebleken dat het haar aan deskundigheid ontbreekt houdt de rechtbank het ervoor dat ook aan deze eis is voldaan.’ Zie ook Rb. Amsterdam 15 januari 2025, ECLI:NL:RBAMS:2025:313, zeer uitvoering in r.o. 9.26-9.31 (*SBP & SMC/Google*). Zie ook Hof Amsterdam 18 juni 2024, ECLI:NL:GHAMS:2024:1651, r.o. 4.9.1 (*TPC/Oracle*).

⁴⁷² Zie in de literatuur hierover ook nog in algemene zin Hermans 2024a, onder 17.4.3.

⁴⁷³ Zie over de ex nunc-toetsing van de ontvankelijkheidsvereisten ook Boitelle & Olden 2024, onder 6.

Slotsom t.b.v. conclusies

Uit de rechtspraakanalyse over de beoordeling van de statutaire grondslag van belangenbehartiging van lid 2 sub a blijkt dat:

duidelijk is (geworden):

- dat dit vereiste (vrijwel) nooit een vraagpunt oplevert.

onduidelijk is:

- wanneer aan dit vereiste moet zijn voldaan. In sommige zaken lijkt de rechter coulant door in hoger beroep een ex nunctoetsing toe te passen. Dit creëert rechtsonzekerheid wanneer aan dit criterium moet zijn voldaan.

II. Sub b Deelname/vertegenwoordigingsmechanisme

In een aantal zaken ontlokt de betwisting door gedaagde dat de 305a-organisatie voldoet aan het deelname/vertegenwoordigingsvereiste een uitgebreide rechterlijke motivering. Een indicatie dat en hoe hieraan voldaan wordt, kan een ‘Claimcode verantwoordingsdocument’ zijn waarin de 305a-organisatie aangeeft aan de Claimcode te voldoen (pas toe of leg uit-beginsel).⁴⁷⁴ Zie par. 2.5.5. Een sterke wisselwerking met de relevante factoren bij de representativiteitsbeoordeling valt op. Het organiseren van informatiebijeenkomsten waarin de achterban geïnformeerd en geconsulteerd (inspraak heeft) wordt over de acties is een belangrijke factor.⁴⁷⁵ Zoals bijvoorbeeld in de *AbbVie*-zaak, waarin de 305a-organisatie:

‘na opmerkingen hierover van Allergan c.s. (...) – nader uiteen [heeft] gezet dat zij in nauw contact staat met de Vrouwen. Zij beschikt over de contactgegevens van de deelnemers, zij houdt de deelnemers per e-mail via nieuwsbrieven op de hoogte, nodigt de deelnemers ook via de website uit voor voorlichtingsbijeenkomsten en is bereikbaar via een specifiek aan deze zaak toegewezen telefoonnummer en e-mailadres. Andere gedupeerden houdt BCW op de hoogte via haar algemene website, de aparte website die specifiek aan deze actie is gewijd, media, en openbare bijeenkomsten die zij organiseert. Ook zij kunnen aldus worden benaderd met de uitnodiging om zich uit te spreken over een eventuele schikking.’⁴⁷⁶

Hiermee heeft BCW volgens de rechtbank ‘voldoende aangetoond dat zij heeft geborgd dat deelnemers voldoende inspraak hebben op haar besluitvorming’.⁴⁷⁷

In sommige zaken levert dit vereiste echter wel problemen op. Een voorbeeld hiervan is de *Oracle*-zaak, waar de rechtbank oordeelt dat de 305a-organisatie ten tijde van de procedure in eerste aanleg nog niet voldeed aan dit vereiste. Zo oordeelt de rechtbank dat:⁴⁷⁸

‘TPC niet (volledig) [kan] voldoen aan de ontvankelijkheidseisen van transparantie en governance, zoals het organiseren van deelname aan of vertegenwoordiging bij de besluitvorming door de personen voor wie de rechtsvordering is ingesteld (artikel 3:305a lid 2 onder b BW). Omdat TPC geen contactgegevens heeft geregistreerd van de personen die op de steunknop hebben geklikt, kan zij immers niet communiceren met de door haar gestelde achterban.’

⁴⁷⁴ Rb. Midden-Nederland 8 januari 2025, ECLI:NL:RBMNE:2025:10, r.o. 3.56 (*SEC/Bayer*).

⁴⁷⁵ Rb. Midden-Nederland 8 januari 2025, ECLI:NL:RBMNE:2025:10, r.o. 3.55-3.56 (*SEC/Bayer*).

⁴⁷⁶ Rb. Amsterdam 14 februari 2024, ECLI:NL:RBAMS:2024:745, r.o. 5.73 (*BCW/AbbVie*).

⁴⁷⁷ Rb. Amsterdam 14 februari 2024, ECLI:NL:RBAMS:2024:745, r.o. 5.74 (*BCW/AbbVie*). Daarnaast is zij ook ingericht overeenkomstig de Claimcode, zie eveneens r.o. 5.74.

⁴⁷⁸ Rb. Amsterdam 29 december 2021, ECLI:NL:RBAMS:2021:7647, r.o. 5.12 (*TPC/Oracle*).

In hoger beroep betoogt de 305a-organisatie dat de rechtbank te hoge eisen stelt. Een registratie van de leden van haar achterban voert te ver en zou in strijd zijn met haar principes en op gespannen voet staan met de wet. Wel beschikt zij over een klankbordgroep (ca 10 personen) en een bijgehouden website en verstuurt zij nieuwsbrieven en houdt zij publieksbijeenkomsten.⁴⁷⁹ Het betoog van de gedaagden dat nog steeds niet is voldaan aan het vereiste,⁴⁸⁰ deelt het hof niet; het hof acht de getroffen maatregelen wel degelijk voldoende:

‘Een verplichting tot registratie, die sterke overeenkomst zou vertonen met een opt-in-systeem, gaat verder dan de wet vergt. Het is voldoende dat TPC haar achterban via de internetpagina, de nieuwsbrieven en de AMA-sessies op de hoogte houdt en via de klankbordgroep en de steunbetuigende organisaties voeling houdt met de achterban. Daarbij is van belang dat de organisaties in kwestie zelf ook een achterban hebben, die bijvoorbeeld bij de Consumentenbond uit een groot aantal eenvoudig te bereiken leden bestaat. In bekendmaking van de exclusieve belangenbehartiger, de nauw omschreven groep en de opt-out termijn is in het WAMCA-procesrecht voorzien, zodat de organisatie van TPC daarop niet ingericht behoeft te zijn.’⁴⁸¹

Slotsom t.b.v. conclusies

Uit de rechtspraakanalyse over de beoordeling van de deelname/vertegenwoordiging van benadeelden van lid 2 sub b blijkt dat:

duidelijk is (geworden):

- dat dit vereiste sterke wisselwerking vertoont met het representativiteitsvereiste.
- dat het gaat om een informatie- en consultatie/inspraakplicht van een 305a-organisatie ten opzichte van haar achterban. Een indicatie dat en hoe hieraan voldaan wordt, is een ‘Claimcode verantwoordingsdocument’.

onduidelijk is:

- wat de precieze kwantitatieve en/of kwalitatieve ondergrens is bij de invulling van de omvang en samenstelling van de minimale deelname/vertegenwoordiging van de achterban.

III. Sub c Voldoende middelen en zeggenschap

Uit de rechtspraakanalyse volgt dat er niet vaak discussie bestaat of de 305a-organisatie voldoende middelen heeft om de kosten voor het instellen van de rechtsvordering te dragen.⁴⁸²

In de *Bayer*-zaak was die discussie er wel en overwoog de rechtbank dat:

‘De Stichting voldoet aan het middelenvereiste. Het eigen vermogen van de procesfinancier is volledig beschikbaar om de kosten van deze procedure te dragen. Er zijn geen concrete contra-indicaties dat het vermogen onvoldoende zou zijn om deze kosten te dekken.’⁴⁸³

In andere zaken zijn eveneens soortgelijke overwegingen te vinden.⁴⁸⁴ Op basis van de analyse die wij hebben gedaan, is het echter lastig te zeggen wanneer precies voldoende middelen

⁴⁷⁹ Rb. Amsterdam 29 december 2021, ECLI:NL:RBAMS:2021:7647, r.o. 4.22.1 (*TPC/Oracle*).

⁴⁸⁰ Hof Amsterdam 18 juni 2024, ECLI:NL:GHAMS:2024:1651, r.o. 4.22.2 (*TPC/Oracle*).

⁴⁸¹ Hof Amsterdam 18 juni 2024, ECLI:NL:GHAMS:2024:1651, r.o. 4.22.3 (*TPC/Oracle*).

⁴⁸² Zie in algemene zin over dit vereiste Hermans 2024a, onder 17.4.4; Santman & Philips 2021, p. 276-277.

⁴⁸³ Rb. Midden-Nederland 8 januari 2025, ECLI:NL:RBMNE:2025:10, r.o. 3.59 (*SEC/Bayer*).

⁴⁸⁴ In de *TikTok*-zaak t.a.v. SOMI: Rb. Amsterdam 25 oktober 2023, ECLI:NL:RBAMS:2023:6694, r.o. 2.66 (*SOMI/TikTok*); en t.a.v. de Stichting Take Back Your Privacy (STBYP) respectievelijk SMC: Rb. Amsterdam 25 oktober 2023, ECLI:NL:RBAMS:2023:6694, r.o. 2.69.2 respectievelijk r.o. 2.70.4 (*SOMI/TikTok*); Rb. Den Haag

beschikbaar zijn. In de *AbbVie*-zaak beschikte de 305a-organisatie over een eigen vermogen van ruim €750.000, hetgeen volgens de rechter voldoende zou moeten zijn om de procedure te bekostigen.⁴⁸⁵

• Zeggenschap rechtsvordering

Vaker bestaat discussie over het aanvullende vereiste dat de zeggenschap over de rechtsvordering in voldoende mate bij de 305a-organisatie ligt.⁴⁸⁶ Deze bepaling is onvoldoende duidelijk en een bron van processueel debat.⁴⁸⁷ Deze discussie speelt met name in zaken waar er sprake is van procesfinanciering.⁴⁸⁸ De kernvraag is dan waar de grens van zeggenschap precies ligt. De enkele omstandigheid dat een bestuurder wordt benoemd op voordracht van de financier, is volgens het hof in ieder geval ‘onvoldoende voor het oordeel dat de financier te veel invloed op het beleid had’.⁴⁸⁹

Soms (maar niet altijd) wordt door rechters inzage gevraagd in de onderliggende financieringsovereenkomst, zowel ter onderbouwing dat sprake is van voldoende middelen,⁴⁹⁰ als dat sprake is van zeggenschap die in voldoende mate bij de 305a-organisatie ligt. Dit is het geval in de zaken *Vattenfall*, *TikTok*⁴⁹¹, *Airbus*⁴⁹², *SBP/Google*⁴⁹³ en *Stichting ASC/Google*⁴⁹⁴ en *Stichting ICAM/Staat*.⁴⁹⁵ In de *Bayer*- en in de *AbbVie*-zaak wordt deze inzage door de

19 maart 2023, ECLI:NL:RBDHA:2023:4111, r.o. 2.1. Rb. Amsterdam 15 januari 2025, ECLI:NL:RBAMS:2025:313, r.o. 9.16 (*SBP & SMC/Google*): ‘Uit de feiten en omstandigheden van dit geval kan niet worden afgeleid dat SBP over onvoldoende middelen beschikt om deze procedure te voeren of dat zij onvoldoende zeggenschap heeft over deze procedure.’; Rb. Den Haag 4 juni 2022, ECLI:NL:RBDHA:2022:3182, r.o. 3.8 (*Horeca Nederland/Staat*): ‘Onder c staat dat er voldoende middelen moeten zijn om de kosten van het instellen van een rechtsvordering te dragen en dat de rechtspersoon voldoende zeggenschap moet hebben over de rechtsvordering. Er is geen aanleiding om daaraan te twijfelen in dit geval.’; Rb. Amsterdam 17 juli 2024, ECLI:NL:RBAMS:2024:4264, r.o. 5.13.6 (*Stichting ICAM/Staat*): ‘(...) [De 305a-organisatie] heeft daarbij bevestigd dat de aldus verstrekte stukken alle met haar procesfinancier gemaakte afspraken bevatten. De rechtbank heeft zich ervan vergewist dat ICAM over voldoende middelen beschikt om de kosten voor het instellen van haar rechtsvordering te dragen (...).’

⁴⁸⁵ Rb. Amsterdam 14 februari 2024, ECLI:NL:RBAMS:2024:745, r.o. 5.79 (*BCW/AbbVie*).

⁴⁸⁶ Zie over dit vereiste ook Hoevenaars & Kramer 2024, onder 5; Van Hoorn 2024, onder 4.

⁴⁸⁷ Zie Klaassen 2024, p. 12. Klaassen meent dat niet al te vlot dient te worden aangenomen dat niet de 305a-organisatie maar de financier de overwegende zeggenschap over de rechtsvordering heeft, althans dat het hebben van enige invloed binnen de belangenorganisatie en/of op de keuze van de advocaat dan wel de procesvoering hiervoor op zichzelf onvoldoende is.

⁴⁸⁸ Een voorbeeld waarbij dit juist niet het geval was, was de zaak: Rb. Den Haag 4 juni 2022, ECLI:NL:RBDHA:2022:3182, r.o. 3.8 (*Horeca Nederland/Staat*).

⁴⁸⁹ Hof Amsterdam 18 juni 2024, ECLI:NL:GHAMS:2024:1651, r.o. 4.9.2 (*TPC/Oracle*). Zie over deze (en andere zaken) Hoogervorst, Klaassen & Knigge 2024.

⁴⁹⁰ In het geval van procesfinanciering kan de rechter uit de financieringsovereenkomst opmaken of sprake is van voldoende middelen. Dit was bijvoorbeeld het geval in de *TikTok*-zaak, Rb. Amsterdam 26 juli 2023, ECLI:NL:RBAMS:2023:5504, r.o. 2.2 (*SOMI/TikTok*): ‘Daarbij verlangt de rechtbank ook een bevestiging dat de aldus verstrekte stukken alle afspraken bevatten tussen STBYP respectievelijk SMC en haar financiers. Op deze wijze kan de rechtbank zich ervan vergewissen dat STBYP en SMC over voldoende middelen beschikken om de kosten van hun zaken te dragen en dat de zeggenschap in deze zaken in voldoende mate bij henzelf ligt.’

⁴⁹¹ Rb. Amsterdam 26 juli 2023, ECLI:NL:RBAMS:2023:5504, r.o. 2.2 (*SOMI/TikTok*).

⁴⁹² Rb. Den Haag 29 maart 2023, ECLI:NL:RBDHA:2023:4111, r.o. 2.1 (*SILC/Airbus*).

⁴⁹³ Rb. Amsterdam 10 juli 2024, ECLI:NL:RBAMS:2024:4102, r.o. 2.3 (*SBP/Google*).

⁴⁹⁴ Rb. Amsterdam 27 december 2023, ECLI:NL:RBAMS:2023:8425, r.o. 7.18-7.19 (*Stichting app stores claims (ASC)/Google*).

⁴⁹⁵ Rb. Amsterdam 2 juli 2024, ECLI:NL:RBAMS:2024:571, r.o. 1.2 en r.o. 1.3 (*Stichting ICAM/Staat*), waarbij de rechtbank uiteindelijk in een volgende uitspraak overweegt dat sprake is van voldoende middelen en zeggenschap. Zie Rb. Amsterdam 17 juli 2023, ECLI:NL:RBAMS:2024:4264, r.o. 5.13.6 (*Stichting ICAM/Staat*): ‘Bij de rolbeslissing van 7 februari 2024 heeft de rechtbank ICAM op de voet van artikel 22 Rv bevolen de

rechter niet nodig geacht. In deze laatste zaken speelt bij dit oordeel uitdrukkelijk mee dat er geen aanleiding was om te twijfelen dat de belangen van de achterban daadwerkelijk worden behartigd.⁴⁹⁶ Bovendien wordt in de *AbbVie*-zaak uitdrukkelijk meegewogen dat de eiser in kwestie geen commerciële organisatie is.⁴⁹⁷

Tevens verschilt de beoordeling of en in welke mate de financieringsovereenkomst met de gedaagde gedeeld moet worden. In de *Vattenfall*-zaak hoeft de financieringsovereenkomst enkel aan de rechtbank te worden verstrekt, en niet aan de gedaagde.⁴⁹⁸ In een later vonnis overweegt de rechtbank hierover dat het de 305a-organisatie is toegestaan om:

‘de passages van de (bepalingen van de) overeenkomst onleesbaar te maken waarvan de Stichting van mening is dat daarvoor gewichtige redenen bestaan als bedoeld in artikel 22 lid 2 Rv. In een aparte aan de rechtbank gezonden akte kan de Stichting de passage waarin het bedrag van de ‘hard cap’ wordt genoemd aan de rechtbank overleggen. (...) Die akte hoeft zij in verband met de toestemming door Vattenfall niet aan Vattenfall over te leggen en kan de rechtbank in haar besluitvorming meenemen (artikel 22 lid 6 Rv).’⁴⁹⁹

In de *TikTok*-zaak stelt één van de eisers dat het delen van haar financieringsovereenkomst commercieel gevoelig ligt. Maar, volgens de rechtbank in een rolbeslissing, heeft zij

‘onvoldoende gemotiveerd waarom het ter beschikking stellen van deze delen afbreuk zou (kunnen) doen aan de positie in en buiten deze zaken van STBYP en/of de personen voor wie zij opkomt. Die toelichting ontbreekt ook aan de zijde van SMC, voor zover zij bepaalde passages onleesbaar wil maken. De rechtbank ziet bij gebrek aan gewichtige redenen dan ook geen aanleiding voor het toestaan dat andere delen van de financieringsovereenkomsten onleesbaar worden gemaakt in de aan TikTok c.s. en de overige stichtingen ter beschikking te stellen afschriften.’⁵⁰⁰

Het verzoek van de eiser om hierop terug te komen, wordt niet gehonoreerd door de rechtbank.⁵⁰¹ Uiteindelijk leggen de andere twee 305a-organisaties eveneens hun

overeenkomst met haar procesfinancier op de in die rolbeslissing vermelde wijze in het geding te brengen. ICAM heeft daarop haar overeenkomst, gedateerd 12 juli 2021, met [bedrijf] te [plaats] in het geding gebracht. Aan de rechtbank heeft zij een versie zonder onleesbaar gemaakte delen overgelegd, inclusief bijlagen. Zij heeft daarbij bevestigd dat de aldus verstrekte stukken alle met haar procesfinancier gemaakte afspraken bevatten. De rechtbank heeft zich ervan vergewist dat ICAM over voldoende middelen beschikt om de kosten voor het instellen van haar rechtsvordering te dragen en dat daarbij de zeggenschap over de rechtsvordering in voldoende mate bij haar ligt.’ Zie over deze zaken in de context van zeggenschap ook Hoogervorst, Klaassen & Knigge 2024, p. 111 e.v.

⁴⁹⁶ Rb. Amsterdam 14 februari 2024, ECLI:NL:RBAMS:2024:745, r.o. 5.79-5.84 (*BCW/AbbVie*); Rb. Midden-Nederland 8 januari 2025, ECLI:NL:RBMNE:2025:10, r.o. 3.57-3.63 (*SEC/Bayer*).

⁴⁹⁷ Rb. Amsterdam 14 februari 2024, ECLI:NL:RBAMS:2024:745, r.o. 5.81 (*BCW/AbbVie*).

⁴⁹⁸ Rb. Amsterdam 1 februari 2023, ECLI:NL:RBAMS:2023:403, r.o. 6.23 (*Stichting Nuon-claim/Vattenfall*).

⁴⁹⁹ Rb. Amsterdam 1 maart 2023, ECLI:NL:RBAMS:2023:6681, r.o. 3.5. Uiteindelijk kwam de rechtbank tot het oordeel dat de stichting “voldoende duidelijk [heeft] toegelicht in de procesfinancier hiermee heeft bevestigd, dat van inhouding van 25% sprake zal zijn wanneer alleen voor de deelnemers een vergoeding wordt bereikt. Als voor alle gedupeerden een vergoeding wordt bereikt, is het maximum 12%. Als toelichting op het winstbegrip uit artikel 3 lid 3 van de Statuten wijst de Stichting verder op artikel 3.1 van de procesfinancieringsovereenkomst, waarin is bepaald dat het bedrag dat de Stichting inhoudt op de vergoeding die de gedupeerden ontvangen volledig naar de procesfinancier gaat. Hieruit blijkt genoegzaam dat geen bedragen bij de Stichting achterblijven. De statutaire bepaling stemt overeen met Principe II, uitwerking 2 van de Claim Code 2019. Daarmee en met haar toelichting op de percentages van 8-12% en 25% heeft de Stichting voldoende uitleg gegeven over het winstbegrip uit artikel 3 lid 3 van de Statuten.” Zie r.o. 2.16 van Rb. Amsterdam 25 oktober 2023, ECLI:NL:RBAMS:2023:6683 (*Stichting Nuon-claim/Vattenfall*). Zie hierover ook Hoogervorst, Klaassen & Knigge 2024, onder 6.3.3.

⁵⁰⁰ Rb. Amsterdam 26 juli 2023, ECLI:NL:RBAMS:2023:5504, r.o. 2.2 (*SOMI/TikTok*).

⁵⁰¹ Rb. Amsterdam 25 oktober 2023, ECLI:NL:RBAMS:2023:6694, r.o. 2.1 ev (*SOMI/TikTok*).

financieringsovereenkomsten over, en komt de rechtbank tot het oordeel dat de zeggenschap over de rechtsvordering in voldoende mate bij deze organisaties ligt.⁵⁰²

In de *Airbus*-zaak willen beide eisers dat (i) alle commerciële afspraken en (ii) alle passages die betrekking hebben op de relatie tussen de stichtingen en hun advocaten zwart gemaakt mogen worden.⁵⁰³ Gelet op de ‘vertrouwelijke relatie die bestaat tussen de advocaat en zijn/haar cliënt en gelet op hetgeen ten aanzien van de financieringsovereenkomst in de Memorie van Toelichting is overwogen’, acht de rechtbank de gestelde voorwaarden gerechtvaardigd.⁵⁰⁴

De materiële discussie spitst zich toe op twee deelaspecten: de hoogte van de vergoeding voor de financier en de (organisatorische) onafhankelijkheid van de 305a-organisatie ten opzichte van de financier; daarover hieronder meer.

• Vergoeding financier

Ten aanzien van de hoogte van de vergoeding, wenst de rechtbank in de *Vattenfall*-zaak inzage te krijgen in het zogenaamde ‘winstbegrip’ dat in de Statuten van de 305a-organisatie is opgenomen. Art. 3 lid 3 Statuten staat een ‘eventuele redelijke opslag ten behoeve van (toekomstige) collectieve belangenbehartiging en van kosten voor gebruik van eigen vermogen of vreemd vermogen’ toe. De 305a-organisatie heeft tijdens de mondelinge behandeling geen antwoord kunnen geven op de vraag wat de financier maximaal krijgt als de kosten van de procedure hoger liggen dan een bepaald percentage van de verhaalde som (waarover afspraken zouden zijn gemaakt met de financier).⁵⁰⁵ In de *AbbVie*-zaak besteedt de rechtbank nog expliciet aandacht aan de hoogte van de vergoeding aan de financier, waarbij de vergoeding van 15% binnen de eerder in de rechtspraak aangenomen bandbreedte van 10% tot 25% viel. Daarom is er volgens de rechtbank geen grond om te concluderen dat BCW niet-ontvankelijk zou zijn in haar vorderingen.⁵⁰⁶ Aan de bandbreedte die de rechter in deze zaak noemt, refereert ook een andere rechtbank in de *Bayer*-zaak. Op basis hiervan komt de rechtbank tot het oordeel dat de 305a-organisatie een verzwaarde stelplicht heeft ten aanzien van haar ontvankelijkheid, omdat zij een hogere vergoeding dan de bandbreedte van 10% tot 25% van de schadevergoeding die de Stichting via een collectieve schikking of schadeafwikkeling van Bayer zal verkrijgen⁵⁰⁷, heeft afgesproken met haar procesfinancier.⁵⁰⁸

‘Dat betekent dat de rechtbank de hoogte van de vergoeding strenger op voorhand toetst naarmate het afgesproken percentage hoger is dan deze bovengrens. Daarbij speelt de vraag welke kosten bij een (reële) proceskostenveroordeling bij een collectieve schadeafwikkeling uiteindelijk redelijkerwijs voor vergoeding in aanmerking komen, en dan niet meer gecompenseerd hoeft te worden door de schadevergoeding van individuen uit de achterban, een rol. Het antwoord op deze vraag is nog niet uitgekristalliseerd in de rechtspraak over collectieve acties. Als de onderbouwing in het kader van de zwaardere stelplicht niet toereikend is, kan de

⁵⁰² Rb. Amsterdam 10 januari 2024, ECLI:NL:RBAMS:2024:83, r.o. 2.7 (*SOMI/TikTok*). Zie over deze zaak ook Vader 2024, p. 41-42, die tot de conclusie komt dat in deze zaak sprake was van een “meer integrale toetsing van het zeggenschapvereiste”.

⁵⁰³ Rb. Den Haag 29 maart 2023, ECLI:NL:RBDHA:2023:4111, r.o. 2.2 (*SILC/Airbus*).

⁵⁰⁴ Rb. Den Haag 29 maart 2023, ECLI:NL:RBDHA:2023:4111, r.o. 2.4 (*SILC/Airbus*). Hierover ook Vader 2024, p. 40-41, die spreekt van een ‘integrale toetsing’ in deze zaak.

⁵⁰⁵ Rb. Amsterdam 1 februari 2023, ECLI:NL:RBAMS:2023:403, r.o. 6.23 (*Stichting Nuon-claim/Vattenfall*).

⁵⁰⁶ Rb. Amsterdam 14 februari 2024, ECLI:NL:RBAMS:2024:745, r.o. 5.85 (*BCW/AbbVie*).

⁵⁰⁷ Rb. Midden-Nederland 8 januari 2025, ECLI:NL:RBMNE:2025:10, r.o. 3.65 (*SEC/Bayer*). In de literatuur werd eerder al gesproken over het hanteren van een dergelijke bandbreedte, Tzankova 2017, p. 118. Verder is in de literatuur weinig informatie te vinden over het hanteren van deze bandbreedte.

⁵⁰⁸ Rb. Midden-Nederland 8 januari 2025, ECLI:NL:RBMNE:2025:10, r.o. 3.72 (*SEC/Bayer*).

rechtbank daar de gevolgtrekking aan verbinden die zij geraden acht, waaronder het niet-ontvankelijk verklaren van de Stichting.⁵⁰⁹

De rechtbank oordeelt dat de 305a-organisatie aan haar verzwaarde stelplicht heeft voldaan en dat de maximale vergoeding voor de procesfinancier van 28,75% in deze zaak niet op voorhand als onredelijk moet worden gekwalificeerd.⁵¹⁰

• Onafhankelijkheid 305a-organisatie t.o.v. financier

Ten aanzien van de onafhankelijkheidskwestie is de *Airbus*-zaak illustratief. Eén van de eisers wordt niet-ontvankelijk verklaard, omdat twee leden van de Raad van Toezicht banden hebben met andere belangenorganisaties.⁵¹¹ Daarom is van voldoende mate van zeggenschap volgens de rechtbank geen sprake:

‘Gelet op het voorgaande is er weinig fantasie voor nodig om aan te nemen dat er een reëel risico op beïnvloeding (door middel van de besluitvorming in SILC) door de belangen van [andere organisaties] bij de door SILC te volgen koers, aanwezig is.’⁵¹²

Dit risico wordt volgens de rechtbank versterkt doordat de 305a-organisatie de twee andere organisaties zal moeten informeren en raadplegen voorafgaand aan het aangaan van een schikking, zo staat in de overeenkomst.⁵¹³ Een vergelijkbare constructie in de financieringsovereenkomst wordt door de rechter in de *SBP/Google*-zaak minder problematisch geacht. Beide 305a-organisaties hebben een procesfinanciering en zij hebben hun financieringsovereenkomst overgelegd aan de rechtbank en de wederpartij.⁵¹⁴ Dat in de overeenkomst van de ene 305a-organisatie met diens financier was opgenomen dat deze financier een voorstel aan de 305a-organisatie mag doen om een schikking te onderzoeken of overeen te komen op grond van art. 7.3 van de financieringsovereenkomst, kan volgens de rechtbank niet worden uitgelegd als het aansturen in de zin dat de 305a-organisatie geen zeggenschap heeft over haar rechtsvorderingen.⁵¹⁵

Dat in de financieringsovereenkomst een bepaling is opgenomen waarin de vrije advocaatkeuze wordt beperkt, werd in de *Stichting ASC/Google*-zaak door de rechtbank als problematisch gezien om aan het vereiste van sub c te voldoen.⁵¹⁶ De rechtbank bood vervolgens aan de 305a-organisatie de gelegenheid om de financieringsovereenkomst aan te passen, zodat hieruit volgt dat zij vrij is in haar keuze voor een opvolgend advocaat en de financier daar dus geen beslissende stem in heeft.⁵¹⁷

Slotsom t.b.v. conclusies

Uit de rechtspraakanalyse over de beoordeling van de eis van voldoende middelen en zeggenschap van lid 2 sub c blijkt dat:

⁵⁰⁹ Rb. Midden-Nederland 8 januari 2025, ECLI:NL:RBMNE:2025:10, r.o. 3.73 (*SEC/Bayer*).

⁵¹⁰ Rb. Midden-Nederland 8 januari 2025, ECLI:NL:RBMNE:2025:10, r.o. 3.74 (*SEC/Bayer*).

⁵¹¹ Zie over deze kwestie ook Vader 2024, p. 40.

⁵¹² Rb. Den Haag 20 september 2023, ECLI:NL:RBDHA:2023:14036, r.o. 5.118 (*SILC/Airbus*).

⁵¹³ Rb. Den Haag 20 september 2023, ECLI:NL:RBDHA:2023:14036, r.o. 5.119 en 5.120 (*SILC/Airbus*).

⁵¹⁴ Over deze kwestie ook Vader 2024, p. 43, die schrijft dat “de crux lijkt dan ook te zitten in de wijze waarop de belangenbehartiger en de procesfinancier de zeggenschap over de collectieve vordering in de funding agreements al dan niet nader hebben vormgegeven”.

⁵¹⁵ Rb. Amsterdam 15 januari 2025, ECLI:NL:RBAMS:2025:313, r.o. 9.22.5 (*SBP & SMC/Google*).

⁵¹⁶ Rb. Amsterdam 25 september 2024, ECLI:NL:RBAMS:2024:5972, r.o. 3.10 (*Stichting ASC/Google*).

⁵¹⁷ Rb. Amsterdam 25 september 2024, ECLI:NL:RBAMS:2024:5972, r.o. 3.10 (*Stichting ASC/Google*).

duidelijk is (geworden):

- dat de enkele omstandigheid dat een bestuurder wordt benoemd op voordracht van de financier niet voldoende is voor het oordeel dat de financier te veel invloed heeft op het beleid.
- dat soms in het kader van het zeggenschapsoordeel verduidelijking wordt gevraagd van de statuten, bijvoorbeeld als daar iets over is opgenomen over het ‘winstbegrip’ voor de financier.
- dat de vraag of er sprake is van voldoende middelen om de kosten voor het instellen van de rechtsvordering te dragen, niet frequent partijdebat oplevert.
- dat afhankelijk van de mate van partijdebat over deze aspecten (middelen en zeggenschap) vragen rechters ter toetsing hiervan inzage in de financieringsovereenkomst.
- dat de vergoeding van de financier in sommige gevallen een rol speelt bij de vraag of de belangen van de benadeelden voldoende gewaarborgd zijn.

onduidelijk is:

- wat het toetscriterium is bij de vraag of er sprake is van voldoende mate van zeggenschap bij de 305a-organisatie over de rechtsvordering.
- in welke gevallen en in welke mate de 305a-organisatie de gedaagde partij ook inzicht moet geven in de financieringsovereenkomst. Een bestendige lijn valt in de jurisprudentie (nog) niet vast te stellen.
- waaraan de rechter toetst en moet toetsen of en wanneer in het licht van de overeengekomen vergoeding van de financier de belangen van de benadeelden voldoende gewaarborgd zijn. Een vergoeding met bandbreedte 10 % - 25 % is nu zichtbaar in de rechtspraak als voldoende ‘waarborgend’. Duidelijkheid hierover is van belang voor praktijk en rechtszekerheid.
- of betrokkenheid van de financier bij een schikkingsovereenkomst problematisch wordt geacht. Hierin vertoont de jurisprudentie een wisselend beeld.
- of het beperken van de vrije advocaatkeuze problematisch wordt geacht. In sommige zaken wordt dit als zodanig door de rechter bestempeld.

een knelpunt is:

- de onduidelijkheid over het antwoord op de vraag hoe de rechter toetst en moet toetsen of de belangen van de benadeelden voldoende gewaarborgd zijn met de financier overeengekomen vergoeding. met de financier overeengekomen vergoeding.

IV. Sub d Informatieverplichting

In de *AbbVie*-zaak betwist de gedaagde op twee onderdelen dat de informatie zoals bedoeld in artikel 3:305a lid 2 sub d BW vindbaar is op de website. De 305a-organisatie heeft vervolgens haar website aangepast, en de laatst vastgestelde jaarlijkse verantwoording op hoofdlijnen van het toezichthoudend orgaan eraan toegevoegd. Verder geven volgens de gedaagden de websites geen inzicht in de berekening van de bijdrage van de personen tot wier belangen de vordering strekt. Volgens de rechtbank is echter voldoende inzichtelijk gemaakt voor wie de kosten in rekening worden gebracht, zoals bedoeld in artikel 3:305 lid 2 sub d onder 8° BW.⁵¹⁸ Ook in de *Stichting ICAM/Staat*-zaak spitst het debat zich toe op het inzicht bieden op de website in de berekening van de bijdrage die wordt gevraagd van de personen tot bescherming van wier belangen de rechtsvordering strekt.⁵¹⁹

⁵¹⁸ Rb. Amsterdam 14 februari 2024, ECLI:NL:RBAMS:2024:745, r.o. 5.87 (*BCW/AbbVie*).

⁵¹⁹ Rb. Amsterdam 17 juli 2024, ECLI:NL:RBAMS:2024:4264, r.o. 5.13.8 (*Stichting ICAM/Staat*).

Slotsom t.b.v. conclusies

Uit de rechtspraakanalyse over de transparantieverplichtingen op de website van lid 2 sub d blijkt dat:

duidelijk is (geworden):

- dat er niet vaak discussie is over dit vereiste.
- dat het van belang is om op de website te vermelden welke kosten worden gemaakt en in hoeverre benadeelden bijdragen aan deze kosten.

V. Sub e Voldoende ervaring & deskundigheid

Het vereiste wordt soms in samenhang met andere vereisten, bijvoorbeeld het c-vereiste en dan met name de onafhankelijkheid ten opzichte van de procesfinancier, beoordeeld. Een voorbeeld hiervan is de *AbbVie*-zaak:

‘In de eerste plaats geldt dat BCW geen commerciële claimorganisatie is. Zij is een stichting die het belang van vrouwen niet alleen in woord behartigt, via haar statutaire doelstelling, maar ook in daad: BCW houdt zich hier al meer dan 40 jaar actief mee bezig. Zij zet zich ook al meer dan tien jaar in voor de belangen van personen met siliconen borstimplantaten, waarover zij in 2013 voor het eerst procedeerde. BCW beschikt ook over een bestuur en een raad van toezicht met daarin telkens leden, althans ten minste één lid, met juridische en financiële expertise, en ook met ervaring met het voeren van procedures die het individuele belang overstijgen en voor meerdere vrouwen van belang kunnen zijn. Daaruit volgt al dat BCW beschikt over voldoende deskundigheid en ervaring om de onderhavige procedure te voeren, het zogenaamde track record.’⁵²⁰

En vervolgens oordeelt de rechtbank later in het vonnis:

‘Voldoende ervaring en deskundigheid (lid 2 onder e)

Al hiervoor is geoordeeld [in het licht van het sub c-vereiste, toevoeging auteurs] dat BCW beschikt over de ervaring en deskundigheid voor het instellen van deze collectieve actie.’⁵²¹

De rechtbank kent dus gewicht toe aan het trackrecord. Dat het ontbreken hiervan niet altijd problematisch hoeft te zijn, blijkt uit de *Bayer*-zaak.⁵²² Daarin heeft de eiser ‘weliswaar geen trackrecord, maar dat is in dit geval geen bezwaar’, aldus de rechtbank.⁵²³ De 305a-organisatie heeft namelijk voldoende aangetoond ‘te beschikken over voldoende (juridische) expertise voor het voeren van deze collectieve actie.’⁵²⁴

In de *Airbus*-zaak wordt de afwezigheid van voldoende ervaring en deskundigheid wel problematisch geacht.⁵²⁵ In deze procedure wordt een 305a-organisatie niet-ontvankelijk verklaard op grond van onder meer het vereiste van lid 2 sub e, omdat volgens de rechtbank deze 305a-organisatie ‘niet of nauwelijks *eigen* activiteiten verricht gericht op de personen tot bescherming van wier belangen de rechtsvordering strekt’.⁵²⁶ Hierdoor staat volgens de rechtbank onvoldoende vast dat de 305a-organisatie *zelf* over voldoende ervaring en deskundigheid beschikt om de onderhavige collectieve actie in te kunnen stellen en te

⁵²⁰ Rb. Amsterdam 14 februari 2024, ECLI:NL:RBAMS:2024:745, r.o. 5.81 (*BCW/AbbVie*).

⁵²¹ Rb. Amsterdam 14 februari 2024, ECLI:NL:RBAMS:2024:745, r.o. 5.89 (*BCW/AbbVie*).

⁵²² Rb. Midden-Nederland 8 januari 2025, ECLI:NL:RBMNE:2025:10 (*SEC/Bayer*).

⁵²³ Rb. Midden-Nederland 8 januari 2025, ECLI:NL:RBMNE:2025:10, r.o. 3.80 (*SEC/Bayer*).

⁵²⁴ Rb. Midden-Nederland 8 januari 2025, ECLI:NL:RBMNE:2025:10, r.o. 3.80 (*SEC/Bayer*).

⁵²⁵ Zie hierover in de literatuur Hoevenaars & Kramer 2024, p. 326.

⁵²⁶ Rb. Den Haag 20 september 2023, ECLI:NL:RBDHA:2023:14036, r.o. 5.110 (*SILC/Airbus*).

voeren.⁵²⁷ Van een ad hoc 305a-organisatie mag worden verwacht dat daaraan bestuursleden zijn verbonden met voldoende specifieke ervaring en deskundigheid, mede gelet op de aard en omvang van de onderhavige collectieve vordering, aldus de rechtbank.⁵²⁸ Al met al komt de rechtbank tot het oordeel dat deze 305a-organisatie een “lege huls” is, opgezet om de procedure tegen Airbus te voeren, hetgeen niet wenselijk en toelaatbaar is.⁵²⁹

Slotsom t.b.v. conclusies

Uit de rechtspraakanalyse over de voldoende ervaring en deskundigheid van lid 2 sub e blijkt dat:

duidelijk is (geworden):

- dat het trackrecord van belang is.
- dat dit niet betekent dat ad hoc opgerichte 305a-organisaties hieraan niet kunnen voldoen.
- dat de (juridische) expertise aantoonbaar in de 305a-organisatie zelf aanwezig moet zijn. Hiermee lijkt in samenhang met het oordeel over het sub c-vereiste de onafhankelijkheid ten opzichte van de procesfinancier tot uitdrukking te moeten komen.

onduidelijk is:

- in welke mate en op welke wijze een 305a-organisatie gebruik mag maken van de expertise van de betrokken procesfinancier.

VI. Sub f Geen ongeoorloofd belangenconflict financier en aangesproken partij

Sub f ziet alleen op rechtsvorderingen die verband houden met de Richtlijn representatieve vorderingen en is niet vaak van toepassing. In de kern gaat het erom te voorkomen dat er een ongeoorloofd belangenconflict bestaat tussen de financier en de aangesproken partij. Een voorbeeld waarin dit vereiste wel een rol speelde, was de *Oracle*-zaak:

‘Het inschakelen van een procesfinancier is op zichzelf toegestaan en vaak noodzakelijk vanwege de kosten van een procedure als de onderhavige. Dat een aandeelhouder van de procesfinancier mogelijk ook aandelen in Oracle houdt is, gelet op de omstandigheid dat Oracle een beursgenoteerde onderneming is, op zichzelf onvoldoende om de betrokkenheid van de procesfinancier ontoelaatbaar te achten. Ook de richtlijn representatieve vorderingen (Richtlijn 2020/1828), die op 25 juni 2023 geïmplementeerd is in Nederland, acht een dergelijke omstandigheid niet problematisch.

In dit stadium van de procedure is voldoende aannemelijk dat de belangen van de procesfinancier en TPC geheel parallel lopen en is het overleggen van de financieringsovereenkomst niet nodig. Of dat in een later stadium anders wordt valt nu nog niet te overzien⁵³⁰

En in de *SBP/Google-zaak* voert de gedaagde aan dat er sprake was van afhankelijkheid in strijd met sub f; een verweer dat door de rechtbank werd verworpen:

‘Dat Alphabet Inc en Google LLC de proceskosten van een wederpartij die is bijgestaan door een advocaat heeft vergoed, maakt nog niet dat die advocaat (de financier van SBP in deze

⁵²⁷ Rb. Den Haag 20 september 2023, ECLI:NL:RBDHA:2023:14036, r.o. 5.114 (*SILC/Airbus*).

⁵²⁸ Rb. Den Haag 20 september 2023, ECLI:NL:RBDHA:2023:14036, r.o. 5.125 (*SILC/Airbus*).

⁵²⁹ Rb. Den Haag 20 september 2023, ECLI:NL:RBDHA:2023:14036, r.o. 5.126 (*SILC/Airbus*).

⁵³⁰ Hof Amsterdam 18 juni 2024, ECLI:NL:GHAMS:2024:1651, r.o. 4.9.3-4.9.4 (*TPC/Oracle*).

procedure) afhankelijk is van Alphabet Inc en Google LLC zoals bedoeld in artikel 3:305a lid 2 onder f BW.⁵³¹

Slotsom t.b.v. conclusies

Uit de rechtspraakanalyse over de beperking aan de financiering bij een vordering op grond van de Richtlijn representatieve vorderingen van lid 2 sub f blijkt dat:

duidelijk is (geworden):

- dat uit de rechtspraakanalyse blijkt dat het sub f-vereiste niet vaak een rol speelt in de procedures. Dit kan te maken hebben dat dit vereiste pas zeer recent in de wet is opgenomen en zodoende (nog) geen onderwerp van debat heeft kunnen zijn.
- dat net als bij het sub c-vereiste, overlegging van de financieringsovereenkomst soms nodig is om te onderzoeken of aan het sub f-vereiste wordt voldaan.

3.6.6 Artikel 3:305a lid 3 sub a: ontbreken winstoogmerk

Artikel 3:305a lid 3 sub a BW vereist dat de bestuurders betrokken bij de oprichting van de rechtspersoon, en hun opvolgers, geen rechtstreeks of middellijk winstoogmerk hebben dat via de rechtspersoon wordt gerealiseerd. Over het algemeen lijkt het erop dat dit vereiste weinig discussie oplevert in de procedure, met name wanneer al is voldaan aan het vereiste van art. 3:305a lid 2 sub c (voldoende middelen en zeggenschap) in niet-lid-6-acties. Bij de lid-6-acties is in alle gevallen aan dit vereiste voldaan. Doorgaans wordt in zowel niet-ideële als ideële acties, indien niet wordt gesteld of blijkt dat de bestuurders commerciële motieven hebben, met een korte motivering volstaan dat aan dit vereiste wordt voldaan:

‘Dat de bestuurders commerciële motieven hebben die via TPC gerealiseerd worden (art. 3:305a lid 3 sub a BW) is gesteld noch gebleken.’⁵³²

⁵³¹ Rb. Amsterdam 15 januari 2025, ECLI:NL:RBAMS:2025:313 (*SBP & SMC/Google*).

⁵³² Lid-6-acties: Hof Amsterdam 18 juni 2024, ECLI:NL:GHAMS:2024:1651, r.o. 4.9.2 (*TPC/Oracle*). Zie voor soortgelijke overwegingen: Rb. Amsterdam 25 september 2024, ECLI:NL:RBAMS:2024:5973 (*Stichting Dierenrecht/RBK*), r.o. 5.16; Rb. Amsterdam 14 februari 2024, ECLI:NL:RBAMS:2024:745, r.o. 5.91 (*BCW/AbbVie*); Rb. Den Haag 5 juli 2023, ECLI:NL:RBDHA:2023:9399, r.o. 3.8 (*Stichting Namaakbestrijding React/SHLC Technology*); Rb. Den Haag 4 juni 2022, ECLI:NL:RBDHA:2022:3182, r.o. 3.9 Rb. Amsterdam 15 januari 2025, ECLI:NL:RBAMS:2025:313, r.o. 10.2 (*SBP & SMC/Google*); Rb. Midden-Nederland 2 juni 2021, ECLI:NL:RBMNE:2021:2142, *JBPr* 2022/13, m.nt. B.M. Katan & W.G.E.B. den Hartog, r.o. 2.14 (*Stichting Brein/Yisp*); Rb. Amsterdam 21 december 2022, ECLI:NL:RBAMS:2022:7764, r.o. 4.30 (*FNV & CNV/Temper*); Rb. Rotterdam 7 september 2022, ECLI:NL:RBROT:2022:7546, r.o. 4.10 (*Stichting Brein/Y*); Rb. Oost-Brabant 18 mei 2022, ECLI:NL:ROBR:2022:1995, r.o. 5.9 (*FNV & CNV/XPO Supply Chain Netherlands III BV*); Rb. Den Haag 10 augustus 2022, ECLI:NL:RBDHA:2022:8059, r.o. 4.6 (*Stichting Brein/gedaagde*); Rb. Den Haag 15 november 2023, ECLI:NL:RBDHA:2023:1714, r.o. 5.23; Rb. Den Haag 17 januari 2024, ECLI:NL:RBDHA:2024:355, r.o. 5.18 (*Stichting Privacy First/Staat*); Rb. Amsterdam 17 juli 2024, ECLI:NL:RBAMS:2024:4255, r.o. 5.8 (*FTV/AbbVie*); Rb. Amsterdam 4 december 2023, ECLI:NL:RBAMS:2023:2192, r.o. 4.3 (*Stichting Expertisebureau Online Kindermisbruik (thans: Offlimits)/Hammy Media*); Rb. Den Haag 28 april 2023, ECLI:NL:RBDHA:2023:6047, r.o. 5.10-5.11; Rb. Den Haag 27 december 2023, ECLI:NL:RBDHA:2023:20779, r.o. 5.18 (*Greenpeace/Staat & SSC*); Rb. Den Haag 6 maart 2023, ECLI:NL:RBDHA:2024:3007, r.o. 5.21 (*Greenpeace/Staat & SSC*); Rb. Midden-Nederland 18 juli 2024, ECLI:NL:RBMNE:2024:4106, r.o. 4.35 (*Stichting KDVP/NZa*); Rb. Den Haag 27 maart 2024, ECLI:NL:RBDHA:2024:4091, r.o. 5.18; Rb. Den Haag 25 september 2024, ECLI:NL:RBDHA:2024:14834, r.o. 3.12 (*Greenpeace/Staat*); Rb. Den Haag 13 maart 2025, ECLI:NL:RBDHA:2025:3488, r.o. 5.37 (*Vereniging Natuur en Milieufederatie Noord-Holland/Staat*); Rb. Den Haag 6 september 2023, ECLI:NL:RBDHA:2023:14320, r.o. 4.34; Rb. Amsterdam 7 juni 2023, ECLI:NL:RBAMS:2023:3499, r.o. 4.20 (*Fossielvrij NL/KLM*); Rb. Midden-Nederland 28 december 2022, ECLI:NL:RBMNE:2022:5565, r.o. 3.16 (*Stichting Brein/gedaagde*); Rb. Den Haag 22 juni 2022, ECLI:NL:RBDHA:2022:8056, r.o. 3.7 (*CLW/Staat*); Rb.

Soms beoordeelt de rechter of de bezoldiging van de bestuurders ‘redelijk’ is.⁵³³ Daarnaast wordt soms expliciet ingegaan op de relatie met de procesfinancier. Volgens de rechter betekent het hebben van een procesfinancier die een winstoogmerk heeft, nog niet dat de 305a-organisatie ook winstoogmerk heeft.⁵³⁴

Slotsom t.b.v. conclusies

Uit de rechtspraakanalyse over bestuurders die geen winstoogmerk mogen hebben van lid 3 sub a blijkt dat:

duidelijk is (geworden):

- dat dit vereiste niet vaak tot partijdebat leidt. Soms is een rechterlijke beoordeling van de redelijkheid van de bestuursvergoeding nodig.

onduidelijk is:

- hoe de redelijkheid van de bestuursvergoeding moet worden getoetst.

3.6.7 Artikel 3:305a lid 3 sub b BW: voldoende nauwe band met Nederlandse rechtssfeer

In artikel 3:305a lid 3 sub b BW is bepaald dat de 305a-organisatie alleen ontvankelijk is als de ingestelde rechtsvordering een voldoende nauwe band met de Nederlandse rechtssfeer heeft.⁵³⁵ Van een voldoende nauwe band kan sprake zijn als 1. de 305a-organisatie genoegzaam aannemelijk maakt dat het merendeel van de personen tot bescherming van wier belangen de rechtsvordering strekt, zijn gewone verblijfplaats in Nederland heeft (categorie 1); of 2. degene tegen wie de rechtsvordering zich richt, woonplaats in Nederland heeft en bijkomende omstandigheden wijzen op voldoende verbondenheid met de Nederlandse rechtssfeer (categorie 2); of 3. de gebeurtenis of de gebeurtenissen waarop de rechtsvordering betrekking heeft, in Nederland heeft of hebben plaatsgevonden (categorie 3).⁵³⁶

Bij een aantal 305a-procedures is aan alle drie de criteria voldaan: alle benadeelden waren woonachtig in Nederland, de Staat was de aangesproken partij en het handelen vond in Nederland plaats. In deze zaken lijkt het nauwebandvereiste geen belangrijke

Den Haag 8 maart 2022, ECLI:NL:RBDHA:2023:2657, r.o. 2.22; Rb. Den Haag 26 januari 2022, ECLI:NL:RBDHA:2022:535, r.o. 4.13 (*Stichting Defence for Children International Nederland/Staat*); Hof Den Haag 19 september 2024, ECLI:NL:GDHA:2024:363, r.o. 6.6 (*Stichting Defence for Children International Nederland/Staat*); Rb. Amsterdam 1 april 2020, ECLI:NL:RBAMS:2020:2842, r.o. 5.15 (*Stop Online Shaming/gedaagde*); Rb. Den Haag 19 mei 2021, ECLI:NL:RBDHA:2021:10080, r.o. 4.7 (*Stichting RADAR Inc & Vereniging NJCM/Staat*); Rb. Den Haag 6 februari 2021, ECLI:NL:RBDHA:2021:16864, r.o. 4.7 (*BCW/Staat*). Zie ook de procedure van Vereniging MOA tegen de Staat der Nederlanden, waar wat meer discussie ontstond over de vraag of de bestuurders winstoogmerk hadden, maar uiteindelijk ook werd geoordeeld door de rechtbank dat dit niet het geval was: Rb. Den Haag 9 februari 2022, ECLI:NL:RBDHA:2022:1747, r.o. 4.15-4.16 (*Vereniging MOA/Staat*).

⁵³³ Rb. Midden-Nederland 8 januari 2025, ECLI:NL:RBMNE:2025:10 (*SEC/Bayer*).

⁵³⁴ Rb. Amsterdam 17 juli 2024, ECLI:NL:RBAMS:2024:4264, r.o. 5.14.4 (*Stichting ICAM/Staat*).

⁵³⁵ Over de vraag of ook buiten een formele 305a-procedure aan dit nauweverbandvereiste moet worden getoetst omdat materieel gezien er sprake is van een rechtsvordering in de zin van artikel 3:305a BW, heeft de rechtbank Rotterdam zich uitgelaten, Rb. Rotterdam 29 mei 2024, ECLI:NL:RBROT:2024:4966, *JBPr* 2024/71, m.nt. J. Wind & M.B.A. Hettterscheidt, r.o. 5.21-5.23 (*X/Hydro-vennootschappen*).

⁵³⁶ Over deze scope rule en *foreign direct liability claims* tegen ondernemingen over internationaal verantwoord ondernemen: Enneking 2022, p. 367; Sinninghe Damsté, Bondarchuk & Renshof 2025, p. 196-197.

ontvankelijkheidshindernis te zijn.⁵³⁷ Bij vergelijkbare zaken waarin een Nederlands zelfstandig bestuursorgaan de aangesproken partij is, wordt eveneens aan alle drie criteria voldaan.⁵³⁸

Tegen buitenlandse partijen waarin de groep waarvoor de 305a-organisatie stelt op te komen is beperkt tot personen met woonplaats in Nederland (categorie 2), wordt eveneens geoordeeld dat aan dit nauwverbandvereiste is voldaan.⁵³⁹ Bij vorderingen (deels) gericht tegen buitenlandse partijen waarin de schadeveroorzakende gebeurtenis zich in Nederland heeft voorgedaan, is aan het nauwverbandvereiste (categorie 3) voldaan.⁵⁴⁰ Ook bij een vordering van de vakbonden FNV en CNV tegen Temper werd het vereiste nauwe verband aangenomen omdat het geschil de kwalificatie van in Nederland gesloten overeenkomsten met in Nederland werkzame werkenden betreft.⁵⁴¹

De rechter heeft reeds in 2021 de ernstige twijfel geuit of dit vereiste in overeenstemming is met beginselen van EU-recht (het beginsel van Unietrouw - artikel 4 VWEU - en de door het Hof van Justitie van de Europese Unie (HvJ EU) in aanvulling daarop ontwikkelde doctrine van het nuttig effect van het Unierecht) en het in artikel 18 VWEU neergelegde verbod op discriminatie.⁵⁴² De rechter kan en moet in sommige gevallen ambtshalve toetsen of Nederlandse wetgeving in overeenstemming is met regelgeving die voorrang heeft, zoals het Verdrag betreffende de Werking van de Europese Unie (VWEU).⁵⁴³ Uiteindelijk heeft de rechtbank hiervan afgezien omdat in de door haar behandelde zaak aan dit ontvankelijkheidsvereiste werd voldaan.⁵⁴⁴ Uit dit rechtspraakonderzoek is gebleken dat nog in geen enkele procedure de eiser op deze grond niet-ontvankelijk is geoordeeld. Dit betekent uiteraard niet dat dit punt niet in een latere procedure bij wijze van prejudiciële vraag aan het HvJ EU zou kunnen worden voorgelegd.⁵⁴⁵

Bij een beroep op categorie 1, namelijk dat het merendeel van de benadeelden in Nederland woont, lijkt gelet op de tekst van de wet de stelplicht en bewijslast bij de eisende 305a-organisatie te liggen. In de *Oracle*-zaak lijkt het hof vanwege het niet innemen van stellingen

⁵³⁷ Rb. Den Haag 12 maart 2025, ECLI:NL:RBDHA:2025:3488, r.o. 2.1; 5.37 (*Verenging Natuur en Milieufederatie Noord-Holland/Staat*); Rb. Den Haag 6 maart 2024, ECLI:NL:RBDHA:2024:3007, r.o. 5.21 (*Greenpeace/Staat & SSC*); Rb. Amsterdam 17 juli 2024, ECLI:NL:RBAMS:2024:4264, r.o. 5.14.2 (*Stichting ICAM/Staat*); Rb. Den Haag 27 maart 2024, ECLI:NL:RBDHA:2024:4091, r.o. 5.19 (*Stichting Fair Huur/Staat & Woonbond*); Rb. Den Haag 17 januari 2024, ECLI:NL:RBDHA:2024:355, r.o. 5.18 (*Stichting Privacy First/Staat*); Rb. Den Haag 15 november 2023, ECLI:NL:RBDHA:2023:17145, r.o. 5.23 (*Stichting RBV/Staat*); Rb. Den Haag 2 juni 2021, ECLI:NL:RBDHA:2021:16864, r.o. 4.7 (*BCW/Staat*). Voor een procedure aangespannen tegen de Staat gericht op onverbindend verklaring van in Nederland geldende wet- en regelgeving zij verwezen naar Rb. Den Haag 9 februari 2022, ECLI:NL:RBDHA:2022:1747, r.o. 4.17 (*Vereniging MOA/Staat*).

⁵³⁸ Rb. Midden-Nederland 17 juli 2024, ECLI:NL:RBMNE:2024:4106, r.o. 4.35 (*Stichting KDVP/NZa*).

⁵³⁹ Rb. Amsterdam 25 oktober 2023, ECLI:NL:RBAMS:2023:6694, r.o. 2.82 jo. 2.10.2 (*SOMI/TikTok*).

⁵⁴⁰ Rb. Midden-Nederland 8 januari 2025, ECLI:NL:RBMNE:2025:10, r.o. 3.81 (*SEC/Bayer*); Rb. Den Haag 5 juli 2023, ECLI:NL:RBDHA:2023:9399, r.o. 3.8 (*Stichting Namaakbestrijding React/SHLC Technology*). Voor een vergelijkbare zaak en beoordeling zij verwezen naar Rb. Amsterdam (Vzr.) 26 april 2021, ECLI:NL:RBAMS:2021:2050, r.o. 4.18 (*Stichting Namaakbestrijding React/ContextLogic Inc*).

⁵⁴¹ Rb. Amsterdam 13 juli 2022, ECLI:NL:RBAMS:2022:4035, r.o. 4.30 (*FNV & CNV/Temper*).

⁵⁴² Rb. Midden-Nederland 2 juni 2021, ECLI:NL:RBMNE:2021:2142, r.o. 2.16-2.17 (*Stichting Brein/Yisp*) waarin de rechtbank steun vindt voor haar oordeel in het artikel “De collectieve actie 2.0 in grensoverschrijdende zaken: het territoriaal ontvankelijkheidsvereiste onder de loep”, C.G. van der Plas, <https://www.nipr-online.eu/pdf/2019-406.pdf>.

⁵⁴³ Rb. Midden-Nederland 2 juni 2021, ECLI:NL:RBMNE:2021:2142, r.o. 2.15 (*Stichting Brein/Yisp*).

⁵⁴⁴ Rb. Midden-Nederland 2 juni 2021, ECLI:NL:RBMNE:2021:2142, r.o. 2.17 (*Stichting Brein/Yisp*).

⁵⁴⁵ Zie ook Van der Plas 2019; Schrama & Bosselaar 2021, p. 23-24; Tzankova & Kramer 2021; Wijers 2021, p. 167; Poutsma & Schoenmaker 2023, p. 21.

hierover door de aangesproken partij, het voldaan zijn aan het nauwbandvereiste aan te nemen.⁵⁴⁶ Ook in een collectieve procedure van FNV en CNV is dit niet in geschil en ziet de rechtbank geen aanleiding dit ambtshalve te toetsen.⁵⁴⁷ Uiteraard wordt hieraan evenmin getoetst door het hof als er niet gegriefd is tegen het oordeel van de rechtbank hierover.⁵⁴⁸

Ingeval van een gebods- en verbodsvorderingen in een 305a-actie⁵⁴⁹ is de exacte formulering van het gevorderde verbod in bepaalde gevallen van cruciaal belang om aan het nauwverbandvereiste te voldoen. Zo heeft de 305a-organisatie Offlimits haar vorderingen tegen een exploitant van een website met pornografisch beeldmateriaal zo ingericht dat voor personen die in Nederland wonen een wereldwijd verbod tot openbaarmaking van dergelijk beeldmateriaal wordt gevraagd, en voor personen die niet in Nederland wonen het verbod beperkt is tot Nederland. Daarmee wordt voorkomen dat in deze procedure vorderingen kunnen worden toegewezen die geen voldoende nauwe band met Nederland hebben. Immers het merendeel van de personen voor wie zij opkomt heeft zijn gewone verblijfplaats in Nederland en de gebeurtenissen waarop haar vorderingen betrekking hebben vonden in Nederland plaats.⁵⁵⁰

Het is opmerkelijk dat in een aantal uitspraken de rechter het voldaan zijn aan het nauwbandvereiste koppelt aan oordelen over representativiteit of rechtsmacht. In een algemeenbelangactie van Greenpeace tegen de Staat plaatste de rechtbank haar oordeel over het nauwbandvereiste in de sleutel van de representativiteitsbeoordeling:

‘Tegen die achtergrond is de eigenlijke vraag bij ideële vorderingen dus of de belangenbehartiger in het concrete geval een adequate vertegenwoordiger is voor de belangen waarvoor zij zegt op te komen.’⁵⁵¹

⁵⁴⁶ Hof Amsterdam 18 juni 2024, ECLI:NL:GHAMS:2024:1651, r.o. 4.24 (*TPC/Oracle*). In gelijke zin: Rb. Amsterdam 27 december 2023, ECLI:NL:RBAMS:2023:8425, r.o. 7.3-7.4 (*Stichting ASC/Google*).

⁵⁴⁷ Rb. Den Bosch 18 mei 2022, ECLI:NL:RBOBR:2022:1995, r.o. 5.9 (*FNV & CNV/XPO Supply Chain Netherlands III*).

⁵⁴⁸ Hof Den Haag 19 maart 2024, ECLI:NL:GHDHA:2024:363, AB 2024/209, m.nt. K.F.M. Klep, r.o. 6.5-6.6 (*NJCM/Staat*). In eerste aanleg in deze procedure had de Staat de nauwe band nog wel betwist, maar oordeelde de Haagse rechtbank dat hieraan voldaan is omdat het gaat om de rechtmatigheid van de Nederlandse Regeling afsluitbeleid en de afsluiting van de drinkwatervoorziening van gezinnen met kinderen in Nederland. Zie Rb. Den Haag 26 januari 2022, ECLI:NL:RBDHA:2022:535, r.o. 4.13 (*NJCM/Staat*). Voor een vergelijkbaar oordeel waarin de rechtmatigheid van het door de Koninklijke Marechaussee uit te voeren Mobiel Toezicht Veiligheid (MTV) in het kader van de bestrijding van illegaal verblijf na grensoverschrijding centraal stond, zie: Rb. Den Haag 19 mei 2021, ECLI:NL:RBDHA:2021:10080, r.o. 4.7 (*Stichting RADAR Inc & Vereniging NJCM/Staat*).

⁵⁴⁹ Rb. Amsterdam 25 september 2024, ECLI:NL:RBAMS:2024:5973, r.o. 5.16 (*Stichting Dier & Recht/RBK*); Rb. Den Haag 6 september 2023, ECLI:NL:RBDHA:2023:14320, AB 2024/34, m.nt. R. Stolk & H.W. van der Gaag, r.o. 4.34 (*Stichting Sinti, Roma en Reizigers/Gemeente Den Haag*); Rb. Midden-Nederland 28 december 2022, ECLI:NL:RBMNE:2022:5565, r.o. 3.17 (*Stichting Brein/gedaagde*); Rb. Rotterdam 7 september 2022, ECLI:NL:RBROT:2022:7546, r.o. 4.11 (*Stichting Brein/gedaagden*); Rb. Den Haag 6 april 2022, ECLI:NL:RBDHA:2022:3182, r.o. 3.10 (*Horeca Nederland/Staat*).

⁵⁵⁰ Hof Den Haag 11 juni 2024, ECLI:NL:GHAMS:2024:1572, *Mediaforum* 2024-6, nr. 12, m.nt. A.J. Tromp, r.o. 5.15 (*Hammy Media/Stichting Offlimits*): ‘Dit blijkt uit de onbetwist door Offlimits aangevoerde omstandigheden dat het beeldmateriaal dat Hammy Media openbaar maakt in Nederland gratis via internet toegankelijk is, dat de website xhamster.com beschikt over een Nederlands subdomein, dat deze website beeldmateriaal bevat met een Nederlandse titel, beeldmateriaal waarin Nederlands wordt gesproken en beeldmateriaal waarvan uit de titel blijkt dat de getoonde personen Nederlands zijn, en dat slachtoffers die bij Helpwanted om hulp vragen, grotendeels in Nederland woonachtig zijn.’

⁵⁵¹ Rb. Den Haag 25 september 2024, ECLI:NL:RBDHA:2024:14834, r.o. 3.11 (*Greenpeace/Staat*).

De rechtbank oordeelt dat de 305a-organisatie als behartiger van de belangen van de bevolking van Bonaire - die geraakt wordt door klimaatverandering - representatief was, en wel om de volgende redenen:

‘In deze zaak bestaat niet het in het Amendement-Van Gent benoemde gevaar dat een onrepresentatieve rechtspersoon met winstoogmerk en zonder nauwe band met de Nederlandse rechtssfeer vooral voor eigen gewin een massaschadevordering instelt. Greenpeace Nederland bestaat al decennia en vertegenwoordigt op grond van haar statuten tal van milieu-gerelateerde belangen. De stichting heeft een nauwe band met de Nederlandse rechtssfeer en is vanwege haar specifieke kennis en ervaring al vaker door Nederlandse overheden en rechters erkend als vertegenwoordiger van klimaat-gerelateerde belangen. In deze zaak wordt ook geen schadevergoeding gevorderd of op andere wijze beoogd een rechtsverhouding vast te stellen tussen de Staat en individuele personen.’⁵⁵² (onderstreping, auteurs)

In de *AbbVie*-zaak koppelt de rechtbank haar oordeel over het nauwverbandvereiste aan haar eerder gegeven rechtsmachtoordeel. In dat oordeel ontleende de rechtbank rechtsmacht aan artikel 8 Brussel Ibis-verordening. Deze grondslag vereist een voldoende nauw verband tussen de vorderingen tegen de ankergedaagde en de overige gedaagde(n).⁵⁵³ Zie par. 2.5.2. Gelet op het eerder gegeven positieve oordeel over dat nauwe verband voor haar rechtsmacht, acht de rechtbank het niet nodig nog apart te toetsen aan artikel 3:305 lid 3 sub b BW.

Buiten een formele 305a-procedure is er geen ruimte om te toetsen aan dit nauwebandsvereiste ook al zouden de vorderingen op een 305a-vordering neerkomen omdat een belangenorganisatie rechtsvorderingen instelt ten behoeve van anderen.⁵⁵⁴

Slotsom t.b.v. conclusies

Uit de rechtspraakanalyse over het toepassen van het nauwverbandvereiste van lid 3 sub b blijkt dat

duidelijk is (geworden):

- dat dit vereiste geen onoverkomelijke hindernis is. In het ruime merendeel van de gevallen wordt zelfs aan alle drie criteria (merendeel benadeelden, gedaagde en de gebeurtenis(sen) zijn woonachtig respectievelijk gesitueerd in Nederland) voldaan.
- dat in sommige zaken het oordeel hierover wordt gekoppeld aan het eerdere oordeel over representativiteit of rechtsmacht en daarmee deels lijkt te overlappen.
- dat specifiek bij een in te stellen verbodsactie de exacte formulering van het gevorderde verbod cruciaal blijkt te zijn voor de vraag of deze vordering voldoet aan het nauwverbandvereiste.

3.6.8 Artikel 3:305a lid 3 sub c BW: afdoende poging om tot een schikking te komen

Uit de rechtspraak blijkt dat het zoeken van overleg en de tweewekentermijn na ontvangst van het verzoek tot overleg voldoende is om aan dit ontvankelijkheidsvereiste te voldoen. De wet en de ratio daarvan geven geen steun aan een verdergaande verplichting. Uit de consultatie van het voorontwerp was gebleken dat het vervangen van deze vaste termijn door de eis dat een rechtspersoon daadwerkelijk heeft getracht het gevorderde door overleg te bereiken, niet op voldoende draagvlak kon rekenen, omdat een dergelijke eis onvoldoende concreet zou zijn.⁵⁵⁵

⁵⁵² Rb. Den Haag 25 september 2024, ECLI:NL:RBDHA:2024:14834, r.o. 3.11.1 (*Greenpeace/Staat*).

⁵⁵³ Rb. Amsterdam 14 februari 2024, ECLI:NL:RBAMS:2024:745, r.o. 5.91; 5.29-5.37 (*BCW/AbbVie*).

⁵⁵⁴ Rb. Rotterdam 29 mei 2024, ECLI:NL:RBROT:2024:4966, r.o. 5.21-5.23 (*X/Hydro-vennootschappen*).

⁵⁵⁵ Rb. Amsterdam 28 oktober 2020, ECLI:NL:RBAMS:2020:5271, r.o. 5.18 (*Stichting Stop Online Shaming/gedaagde*), verwijzend naar *Kamerstukken II* 2016/17, 34608, nr. 3, p. 44 (MvT).

Uit de rechtspraakanalyse blijken geen onduidelijkheden of knelpunten ten aanzien van dit criterium.

3.6.9 Artikel 3:305a lid 5 BW: bestuursverslag en jaarrekening

Er is geen rechtspraak die over deze met de WAMCA ingevoerde nieuwe transparantieverplichting gaat. Zodoende zijn wij niet bekend met onduidelijkheden of knelpunten ten aanzien van dit criterium uit de rechtspraakanalyse.

3.7 Artikel 1018c lid 5 sub b Rv: collectieve vordering is efficiënter en effectiever

3.7.1 Introductie

Het ontvankelijkheidsvereiste van artikel 1018c lid 5 onder b Rv beoogt een beperking van de 305a-actie tot collectieve vorderingen (n.a.v. dezelfde gebeurtenis of gebeurtenissen) waarvan aannemelijk is dat het instellen daarvan efficiënter en effectiever is dan het instellen van individuele vorderingen. Dit vereiste wordt in de rechtspraak soms het meerwaardevereiste genoemd.⁵⁵⁶ Toetsing vindt plaats op drie onderdelen. Ten eerste moeten de feitelijke en rechtsvragen voldoende gemeenschappelijk zijn. Ten tweede moet het aantal personen tot bescherming van wier belangen de vordering strekt voldoende is. Ten derde moet ingeval van collectieve schadevergoedingsacties er een voldoende groot financieel belang bestaan. Hieronder volgt een bespreking van deze criteria.

3.7.2 Gelijksortige feitelijke en rechtsvragen

Sommige rechters oordelen dat deze eis voortbouwt op het gelijksoortigheidsvereiste (par. 3.6.3), en gaan er bij de beoordeling van dit onderdeel niet of nauwelijks meer separaat inhoudelijk op in.⁵⁵⁷

De Hoge Raad heeft in 2025 een eerste uitspraak gedaan over de interpretatie van gelijksoortige feitelijke en rechtsvragen. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze uitspraak (op dit punt) ging over wanneer een collectieve vordering voor dezelfde gebeurtenis(sen) en over gelijksoortige feitelijke en rechtsvragen als bedoeld in artikel 1018d lid 1 Rv gaan als een eerder aangebrachte collectieve vordering. Is dat het geval dan moeten alle vorderingen die hieraan voldoen bij

⁵⁵⁶ Rb. Amsterdam 14 februari 2024, ECLI:NL:RBAMS:2024:745 (*BCW/AbbVie*).

⁵⁵⁷ Ideëel: Rb. Noord-Holland 12 september 2020, ECLI:NL:RBNHO:2020:9969; Rb. Amsterdam 13 juli 2022, ECLI:NL:RBAMS:2022:4035 (*FNV & CNV/Temper*); Rb. Oost-Brabant 18 mei 2022, ECLI:NL:RBOBR:2022:1995 (*FNV & CNV/XPO Supply Chain Netherlands III*); Rb. Oost-Brabant 3 januari 2024, ECLI:NL:RBOBR:2024:5 (*FNV/gedaagde*); Rb. Den Haag 12 maart 2025, ECLI:NL:RBDHA:2025:3488 (*Vereniging Natuur en Milieufederatie Noord-Holland ea/Staat*). Minder expliciet, maar lijken dit wel te bedoelen: Rb. Den Haag 15 november 2023, ECLI:NL:RBDHA:2023:17145 (*Stichting RBV/Staat*); Rb. Den Haag 17 januari 2024, ECLI:NL:RBDHA:2024:355 (*Stichting Privacy FirstSPF/Staat*); Rb. 6 maart 2024, ECLI:NL:RBDHA:2024:3007 (*Greenpeace/Staat & SSC*); Rb. Den Haag 25 september 2024, ECLI:NL:RBDHA:2024:14834 (*Greenpeace/Staat*). Niet-ideëel: Rb. Amsterdam 25 oktober 2023, ECLI:NL:RBAMS:2023:6694 (*SOMI/TikTok*); Rb. Midden-Nederland 8 januari 2025, ECLI:NL:RBMNE:2025:10 (*SEC/Bayer*); Rb. Amsterdam 15 januari 2025, ECLI:NL:RBAMS:2025:313 (*SBP & SMC/Google*); Rb. Amsterdam 14 februari 2024, ECLI:NL:RBAMS:2024:745 (*BCW/AbbVie*); Hof Amsterdam 18 juni 2024, ECLI:NL:GHAMS:2024:1651 (*TPC/Oracle*). Wissink vereenzelvigt de gelijksoortigheidstoets en de toets van artikel 1018d lid 5 onder b Rv betreffende de gelijksoortigheid van de feiten en rechtsvragen, Wissink 2021, p. 3. Hoogervorst, Klaassen & Knigge zijn kritisch over deze gelijkschakeling, omdat de gelijksoortigheid van de feiten en rechtsvragen volgens hen een andere beoordeling vergt dan de vraag naar de gelijksoortigheid van belangen waarbij het erom gaat ‘of op de gelijksoortige feitelijke en rechtsvragen een voor alle belanghebbenden zelfde antwoord/beslissing kan worden gegeven.’, zie Hoogervorst, Klaassen & Knigge 2024, nr. 3, p. 108.

dezelfde rechtbank als waar de eerder in het register aangetekende collectieve vordering is ingesteld, worden aangebracht. Strikt genomen gaat dit arrest dus niet over de interpretatie van artikel 1018c lid 5 onder b Rv welke vorderingen in een collectieve actie mogelijk zijn, en ook betrekking had op artikel 1018d lid 1 Rv. Desalniettemin laat deze uitspraak zien dat het gelijksoortigheidsvereiste ruimte biedt om verschillende partijen, vorderingen en gedaagden toe te laten in een 305a-actie. De Hoge Raad stelt voorop dat de rechter de vraag of sprake is van dezelfde gebeurtenis of gebeurtenissen en gelijksoortige feitelijke en rechtsvragen dient te beantwoorden tegen de achtergrond van het doel van de WAMCA, een efficiënte en effectieve collectieve afwikkeling van massaschade te bevorderen.⁵⁵⁸ De Hoge Raad refereert vervolgens aan de wetsgeschiedenis. Hij overweegt op basis hiervan dat het erom gaat of collectieve vorderingen voldoende betrekking hebben op gelijksoortige feitelijke en rechtsvragen voor dezelfde gebeurtenis. ‘Een collectieve vordering die deels tegen andere rechtspersonen is gericht of wordt ingesteld ten behoeve van een (gedeeltelijk) andere achterban dan de eerdere collectieve vordering, kan zien op “dezelfde gebeurtenis of gebeurtenissen” en “gelijksoortige feitelijke en rechtsvragen” als bedoeld in art. 1018d lid 1 Rv’, aldus de Hoge Raad.⁵⁵⁹

Uit de feitenrechtspraak blijkt dat als de 305a-vordering duidelijk gaat over een centrale rechtsvraag die samenhangt met (bijvoorbeeld) ‘een algemene, principiële vraag die niet op een andere manier aan de rechter kan worden voorgelegd’⁵⁶⁰, (standaard) (arbeids)contracten, bepaald gedrag/verdienmodel⁵⁶¹, of beslissingen die in feitelijke en juridische zin voldoende gemeenschappelijke kenmerken vertonen, voldaan is aan de gelijksoortigheidseis van artikel 1018c lid 5 onder b Rv. Hiervan is ook voldaan indien er verschillen bestaan tussen de ‘feitelijke, institutionele en organisatorische context’⁵⁶² of er sprake is van ‘individuele omstandigheden’, mits abstraheren van individuele omstandigheden mogelijk is.⁵⁶³ Het gaat erom dat (rechts)vragen ‘in grote mate gemeenschappelijk zijn, althans deze vragen (...) met een zekere abstractie [kunnen] worden beantwoord ongeacht de individuele omstandigheden’.⁵⁶⁴ Zo oordeelt de rechter dat de feiten weliswaar uiteen zullen lopen ‘voor nader te bepalen groepen’, maar dat maakt nog niet ‘dat die feitelijke vragen voor de aldus gecategoriseerde personen onvoldoende gemeenschappelijk zijn.’⁵⁶⁵

Andere factoren zijn ook van invloed. In één lid-6-actie gebruikt de rechter als aanvullend argument dat het hier om minderjarige kinderen gaat wier ouders geconfronteerd worden met (dreigende) afsluiting van drinkwater, en het voor die ouders – die kampen met financiële problemen – juist lastig zal zijn om de kwestie voor te leggen aan de rechter.⁵⁶⁶ In andere zaken wordt uitdrukkelijk meegewogen dat ‘personen in veel gevallen niet zelf het initiatief zullen nemen’.⁵⁶⁷

⁵⁵⁸ HR 14 maart 2025, ECLI:NL:HR:2025:388, r.o. 4.1.4 (*Stichting CCC/Apple*).

⁵⁵⁹ HR 14 maart 2025, ECLI:NL:HR:2025:388, r.o. 4.1.5 (*Stichting CCC/Apple*).

⁵⁶⁰ Rb. Amsterdam 25 september 2024, ECLI:NL:RBAMS:2024:5973, r.o. 5.18 (*Stichting Dierenrecht/RBK*).

⁵⁶¹ Hof Amsterdam 18 juni 2024, ECLI:NL:GHAMS:2024:1651 (*TPC/Oracle*).

⁵⁶² Rb. Amsterdam 13 juli 2022, ECLI:NL:RBAMS:2022:4035 (*FNV & CNV/Temper*).

⁵⁶³ Rb. Oost-Brabant 18 mei 2022, ECLI:NL:RBOBR:2022:1995 (*FNV & CNV/XPO Supply Chain Netherlands III BV*), Rb. Amsterdam 4 april 2020, ECLI:NL:RBAMS:2020:2842 (*Stop Online Shaming/gedaagde*).

⁵⁶⁴ Rb. Amsterdam 17 juli 2024, ECLI:NL:RBAMS:2024:4255 (*FTV/AbbVie*); Rb. Amsterdam 14 februari 2024, ECLI:NL:RBAMS:2024:745 (*BCW/AbbVie*).

⁵⁶⁵ Rb. Amsterdam 15 januari 2025, ECLI:NL:RBAMS:2025:313 (*SBP & SMC/Google ea*).

⁵⁶⁶ Rb. Den Haag 26 januari 2022, ECLI:NL:RBDHA:2022:535 (*NJCM/Staat*). Dit argument wordt niet in hoger beroep herhaald door het hof: Hof Den Haag 19 maart 2024, ECLI:NL:GHDHA:2024:363 (*NJCM/Staat*).

⁵⁶⁷ Rb. Amsterdam 4 april 2020, ECLI:NL:RBAMS:2020:2842 (*Stop Online Shaming/gedaagde*). Zie ook Hof Amsterdam 18 juni 2024, ECLI:NL:GHAMS:2024:1651 (*TPC/Oracle*). Hierover uitgebreid: Van Duin, Jonkers & Meiring 2024, p. 141-143.

Hoewel in lid-6-acties dit vereiste vaak niet wordt getoetst, en vrijwel nooit een obstakel voor ontvankelijkheid oplevert, moet één 305a-procedure worden benoemd als ‘uitzondering’. In deze lid-6-actie zijn de 305a-organisaties ‘gevraagd’ door de rechter om hun vorderingen te heroverwegen of aan te passen.⁵⁶⁸ Als dat niet gebeurt, zal de rechtbank alle vorderingen niet-ontvankelijk verklaren. Het betreft hier een zaak tegen de Staat, waarin zowel een algemeen belangvordering zit (‘het treffen van voldoende maatregelen om de gevolgen van een PFAS-blootstelling te voorkomen of beperken’) als een groepsactie (‘ten behoeve van arbeidsomstandigheden van brandweerlieden’). Hoewel beide deelvorderingen volgens de eisers gaan over hetzelfde overkoepelend belang (‘beperken van schadelijke effecten van PFAS-verontreiniging’), oordeelt de rechtbank dat de deelvorderingen te verschillend zijn waardoor het niet efficiënt is om die in één procedure te behandelen. Met name de aard van de verschillende deelvorderingen (algemeen belangvordering en een vordering die ziet op een specifieke groep) lijkt hiervoor doorslaggevend.

3.7.3 Aantal personen

In lid-6-acties wordt dit aspect vrijwel niet geproblematiseerd of komt het niet eens aan bod. Heel soms refereren rechters aan het aantal personen waarvoor de 305a-organisatie opkomt.⁵⁶⁹ Veel vaker gebruiken rechters algemene bewoordingen om te oordelen dat het aantal personen ‘voldoende groot is om behandeling in een collectieve procedure te rechtvaardigen.’⁵⁷⁰ In niet-ideële acties lijkt dat beeld niet anders. Soms wordt het aantal personen aangehaald⁵⁷¹ (ook in termen zoals: ‘merendeel van de in Nederland wonende internetgebruikers’⁵⁷²), en soms wordt enkel vastgesteld dat het aantal personen voldoende groot is.⁵⁷³ In één procedure is aangevoerd dat het weliswaar om een behoorlijk aantal personen gaat, maar het per persoon maar om een relatief klein belang gaat (typisch strooischadegeval⁵⁷⁴). De rechtbank gaat hierin niet mee, omdat

‘de collectieve actie (...) nu juist [is, auteurs] edoeld om een wettelijk kader te scheppen om dergelijke collectieve vorderingen, juist ook in het geval dat de schade per individu gering is, mogelijk te maken’.⁵⁷⁵

⁵⁶⁸ Rb. Den Haag 13 maart 2025, ECLI:NL:RBDHA:2025:3488 (*Vereniging Natuur en Milieufederatie Noord-Holland/Staat*).

⁵⁶⁹ Zie o.a. ideëel: Rb. Oost-Brabant 3 januari 2024, ECLI:NL:RBOBR:2024:5 (*FNV/gedaagde*); Rb. Midden-Nederland 17 juli 2024, ECLI:NL:RBMNE:2024:4106 (*Stichting KDVP/NZa*); Rb. Amsterdam 4 april 2020, ECLI:NL:RBAMS:2020:2842 (*Stop Online Shaming/gedaagde*); Rb. Oost-Brabant 18 mei 2022, ECLI:NL:RBOBR:2022:1995 (*FNV & CNV/XPO Supply Chain Netherlands III*).

⁵⁷⁰ Zie o.a. ideëel: Rb. Amsterdam 2024, ECLI:NL:RBAMS:2024:4255 (*FTV/AbbVie*); Rb. Amsterdam 7 juni 2023, ECLI:NL:RBAMS:2023:3499 (*Fossielvrij NL/KLM*); Rb. Midden-Nederland 28 december 2022, ECLI:NL:RBMNE:2022:5565 (*Stichting Brein/gedaagde*); Rb. Den Haag 9 februari 2022, ECLI:NL:RBDHA:2022:1747 (*Vereniging MOA/Staat*); Rb. Midden-Nederland 2 juni 2021, ECLI:NL:RBMNE:2021:2142, r.o. 2.15 (*Stichting Brein/Yisp*); Rb. Rotterdam 9 september 2022, ECLI:NL:RBROT:2022:7546 (*Stichting Brein/gedaagde*).

⁵⁷¹ Rb. Amsterdam 25 oktober 2023, ECLI:NL:RBAMS:2023:6683 (*Stichting Nuon-claim/Vattenfall*) (de rechtbank vormt het oordeel op dit punt in hetzelfde deel van het vonnis waarin de representativiteit getoetst wordt).

⁵⁷² Hof Amsterdam 18 juni 2024, ECLI:NL:GHAMS:2024:1651 (*TPC/Oracle*).

⁵⁷³ Rb. Den Haag 5 juli 2023, ECLI:NL:RBDHA:2023:9399 (*Stichting Namaakbestrijding React/SHLC Technology*); Rb. Midden-Nederland 8 januari 2025, ECLI:NL:RBMNE:2025:10 (*SEC/Bayer*); Rb. Amsterdam 14 februari 2024, ECLI:NL:RBAMS:2024:745 (*BCW/AbbVie*).

⁵⁷⁴ *Kamerstukken II* 2016/17, 34608, nr. 3, p. 4 (MvT) verwijzend naar een onderzoek in opdracht van EZ dat ‘invoering van een collectieve schadevergoedingsactie ook een effectieve en efficiënte methode kan zijn om strooischade te verhalen voor een groep gedupeerden’. Zie *Kamerstukken II* 2010/11, 27879, nr. 34 (Brief van de Minister van EZ).

⁵⁷⁵ Rb. Oost-Brabant 1 maart 2024, ECLI:NL:RBOBR:2024:5 (*FNV/gedaagde*).

3.7.4 Voldoende groot financieel belang

Dit onderdeel van de oordeelsvorming is weinig geproblematiseerd in de rechtspraak. Als het onderdeel wordt aangehaald, dan wordt er geoordeeld dat het financiële belang voldoende groot is. Als er aandacht aan wordt besteed, dan staat er dat de vordering een schadevergoedingsvordering is, en dat de betrokken personen ‘gezamenlijk een voldoende groot financieel belang hebben.’⁵⁷⁶

Slotsom t.b.v. conclusies

Uit de rechtspraakanalyse over het toepassen van de voorwaarde voor inhoudelijke behandeling dat de collectieve actie efficiënter en effectiever is van artikel 1018c lid 5 sub b Rv blijkt dat

duidelijk is (geworden):

- dat er maar weinig vorderingen zijn die vanwege dit ontvankelijkheidsvereiste niet-ontvankelijk worden verklaard.⁵⁷⁷
- dat de gelijksoortige belangentoets van artikel 3:305a lid 1 BW en de toets neergelegd in artikel 1018c lid 5 sub b Rv door het criterium van de gemeenschappelijkheid van de feitelijke en rechtsvragen in elkaars verlengde blijken te liggen. Rechters noemen wel regelmatig beide ontvankelijkheidscriteria apart, maar gaan er bij de beoordeling van artikel 1018 lid 5 sub b Rv niet of nauwelijks meer separaat inhoudelijk op in.

onduidelijk is:

- of de wetgever heeft beoogd dit dezelfde toets te laten zijn. In dat laatste geval lijkt er sprake van een onnodige doublure. Bij de andere mogelijkheid, nl. dat de wetgever juist wel verschillende toetsen heeft beoogd, zou opheldering gewenst zijn waarin zij dan van elkaar zouden (moeten) verschillen.

3.8 Artikel 1018c lid 5 sub c Rv: vordering niet summierlijk ondeugdelijk

Artikel 1018c lid 5 sub c Rv bepaalt dat een collectieve vordering alleen inhoudelijk kan worden behandeld als de rechter heeft besloten dat de collectieve vordering niet summierlijk ondeugdelijk is op het moment waarop het geding aanhangig wordt. Dit vereiste geldt ook voor de vordering van andere (dan de eerste) 305a-organisaties.⁵⁷⁸ Volgens de rechter in de *Stichting Koepel van DBC-vrije Praktijken van Psychotherapeuten en Psychiaters/NZa* gaat het hierbij om een ‘beperkt inhoudelijke toetsing, waarbij de rechter een poortwachtersfunctie heeft ...’; en hij zich beperkt tot een ‘oordeel op het eerste gezicht’.⁵⁷⁹ Kortom: een mogelijkheid voor de rechter om ‘in uitzonderlijke gevallen’ nog voor de inhoudelijke behandeling een collectieve vordering af te wijzen omdat ‘deze niet deugt’.⁵⁸⁰

⁵⁷⁶ Rb. Den Haag 5 juli 2023, ECLI:NL:RBDHA:2023:9399 (*Stichting Namaakbestrijding React/SHLC Technology*); Rb. Midden-Nederland 8 januari 2025, ECLI:NL:RBMNE:2025:10 (*SEC/Bayer*).

⁵⁷⁷ Bekend zijn vorderingen in: Rb. Amsterdam 17 juli 2024, ECLI:NL:RBAMS:2024:4264 (*Stichting ICAM/Staat*).

⁵⁷⁸ Rb. Amsterdam 25 oktober 2023, ECLI:NL:RBAMS:2023:6694 (*SOMI/TikTok*).

⁵⁷⁹ Rb. Midden-Nederland 17 juli 2024, ECLI:NL:RBMNE:2024:4106, r.o. 4.9 (*Stichting KDVP/NZa*). Zie ook: Rb. Amsterdam 17 juli 2024, ECLI:NL:RBAMS:2024:4255, r.o. 5.13 (*FTV/AbbVie*). Ten aanzien van de mate van indringendheid van deze toets, zie P. Wissink, ‘Congresverslag: International Class Action Regimes and Settling Mass Personal Injury’, *VR* 2021/125, p. 300.

⁵⁸⁰ Rb. Amsterdam 17 juli 2024, ECLI:NL:RBAMS:2024:4255, r.o. 5.13 (*FTV/AbbVie*). In de literatuur is dit lid omschreven als ‘[e]en haakje om vroegtijdig te filteren op ongefundeerde claims’. Zie Wissink 2021, p. 300.

Uit de rechtspraakanalyse kan worden opgemaakt dat in zaken die zijn aangebracht met zowel een ideëel als niet-ideëel doel de rechter in de meeste gevallen op voorhand en op basis van de stukken die in deze voorfase zijn overgelegd geen grond ziet om een zaak op basis van dit lid af te doen.⁵⁸¹ Veelal wordt dit vereiste slechts benoemd, en volstaat de rechter met een standaardformulering.⁵⁸² Daarnaast wordt deze bepaling lang niet altijd ingeroepen door de gedaagde partij, en ziet de rechtbank geen aanleiding om ambtshalve anders te oordelen.⁵⁸³ In een aantal zaken wordt dit vereiste uitgebreider getoetst, niet in de laatste plaats omdat de gedaagde partij zich wel op dit lid beroept,⁵⁸⁴ maar is de rechter van oordeel dat de beoordeling van bepaalde standpunten die hiervoor zijn aangevoerd tijdens de inhoudelijke fase aan de orde dient te komen.⁵⁸⁵ In een aantal zaken wordt deze bepaling niet getoetst⁵⁸⁶ en tot slot zijn er drie zaken (twee regulier en een lid-6 actie) waarin een beroep op deze bepaling wel slaagt; deze worden hieronder kort aangehaald

De ideële vordering van Stichting Ademvrij & ANBB over de mondkapjesplicht wordt summierlijk ondeugdelijk verklaard omdat de wettelijk basis voor deze plicht ten tijde van de vordering al niet meer gold, waarmee de stichtingen onvoldoende belang hebben bij de rechtsvordering.⁵⁸⁷ In de niet lid-6 zaak van Stichting ICAM tegen de Staat en enkele GGD's

⁵⁸¹ Zie bijvoorbeeld Rb. Den Haag 5 juli 2023, ECLI:NL:RBDHA:2023:9399, r.o. 3.6 (*Stichting Namaakbestrijding React/SHLC Technology*); Rb. Rotterdam 7 september 2022, ECLI:NL:RBROT:2022:7546, r.o. 4.14 (*Stichting Brein/gedaagde*);); Rb. Den Haag 10 augustus 2022, ECLI:NL:RBDHA:2022:8059, r.o. 4.9 (*Stichting Brein/gedaagde*); In Rb. Oost-Brabant 3 januari 2024, ECLI:NL:RBOBR:2024:5, r.o. 6.39 (*FNV/gedaagde*); Rb. Den Haag 15 november 2023, ECLI:NL:RBDHA:2023:17145, r.o. 5.23 (*Stichting RBV/Staat*); Rb. Den Haag 17 januari 2024, ECLI:NL:RBDHA:2024:355, r.o. 5.18 (*SPF/Staat*); Rb. Den Haag 6 maart 2024, ECLI:NL:RBDHA:2024:3007, r.o. 5.21 (*Greenpeace/Staat & SSC*); Rb. Amsterdam 25 september 2024, ECLI:NL:RBAMS:2024:5973, r.o. 5.19 (*Stichting Dierenrecht/RBK*); Rb. Den Haag 25 september 2024, ECLI:NL:RBDHA:2024:14834, r.o. 3.15 (*Greenpeace/Staat*); Rb. Den Haag 6 september 2023, ECLI:NL:RBDHA:2023:14320, r.o. 4.34 (*Stichting Sinti, Roma en Reizigers/Gemeente Den Haag*); Rb. Midden-Nederland 28 december 2022, ECLI:NL:RBMNE:2022:5565, r.o. 3.20 (*Stichting Brein/gedaagde*); Rb. Den Haag 22 juni 2022, ECLI:NL:RBDHA:2022:8056, r.o. 3.9 (*CLW/Staat*);); Rb. Den Haag 9 februari 2022, ECLI:NL:RBDHA:2022:1747, r.o. 4.19 (*Vereniging MOA/Staat*).

⁵⁸² Een paar voorbeelden van een dergelijke standaardformulering zijn: '[T]ot slot is geen sprake van de situatie dat de vordering van Stichting React op voorhand al ondeugdelijk is gebleken (artikel 1018c lid 5 sub c Rv)' (Rb. Den Haag 5 juli 2023, ECLI:NL:RBDHA:2023:9399, r.o. 3.10 (*Stichting Namaakbestrijding React/SHLC Technology*)) en '[D]oel van artikel 1018 lid 5 sub c Rv is om in uitzonderlijke gevallen een collectieve vordering al voor de inhoudelijke behandeling ervan van tafel te krijgen omdat deze niet deugt, zo blijkt uit de wetsgeschiedenis. Voor een dergelijk vergaand oordeel is p grond van de tot nu toe gewisselde processtukken geen plaats. Ook aan deze eis wordt dus voldaan' (Rb. Oost-Brabant 18 mei 2022, ECLI:NL:RBOBR:2022:1995, r.o. 5.14 (*FNV & CNV/XPO Supply Chain Netherlands III BV*)). Dit strookt met bevindingen uit de literatuur, zie D. Horeman & M.V.E.E. de Monchy, 'De summierende ondeugdelijkheidstoets in de WAMCA: het brede belang van een zwaardere invulling', *MvV* 2021/7/8.

⁵⁸³ Zie ter illustratie: Rb. Amsterdam 25 oktober 2023, ECLI:NL:RBAMS:2023:6694, r.o. 2.90, (*SOMI/TikTok*); Rb. Noord-Holland 12 november 2021, ECLI:NL:RBNHO:2021:10269, r.o. 5.5 (*International Air Transport Association/Airport Coordination Netherlands*); Rb. Amsterdam 7 juni 2023, ECLI:NL:RBAMS:2023:3499, r.o. 4.23 (*Fossielvrij NL/KLM*).

⁵⁸⁴ Zie bijvoorbeeld ook Rb. Midden-Nederland 17 juli 2024, ECLI:NL:RBMNE:2024:4106, r.o. 4.9 (*Stichting KDVP/NZa*).

⁵⁸⁵ Zie bijvoorbeeld Hof Amsterdam 18 juni 2024, ECLI:NL:GHAMS:2024:1651, r.o. 4.27 (*TPC/Oracle*); Rb. Amsterdam 1 februari 2023, ECLI:NL:RBAMS:2023:403, r.o. 6.35 (*Stichting Nuon-claim/Vattenfall*); Rb. Midden-Nederland 8 januari 2025, ECLI:NL:RBMNE:2025:10, r.o. 3.94 (*SEC/Bayer*);); Rb. Amsterdam 15 januari 2025, ECLI:NL:RBAMS:2025:313 (*Stichting Bescherming Privacybelangen (SBP) & SMC/Google*); Rb. Amsterdam 13 juli 2022, ECLI:NL:RBAMS:2022:4035, r.o. 4.11-4.18 (*FNV & CNV/Temper*).

⁵⁸⁶ Zie bijvoorbeeld Rb. Amsterdam (Vzr.) 26 april 2021, ECLI:NL:RBAMS:2021:2050 (*Stichting Namaakbestrijding React/ContextLogic Inc*).

⁵⁸⁷ Rb. Den Haag 26 oktober 2022, ECLI:NL:RBDHA:2022:11258, r.o. 2.4 (*Stichting Ademvrij & Vereniging ANBB/Staat*).

stelt de rechter dat voor een aantal gedaagden onvoldoende is aangevoerd dat zij als ‘verwerkingsverantwoordelijke in de zin van de AVG’ kunnen worden aangemerkt voor de persoonsgegevens die via CoronIT en HPZone Lite waren ‘gelekt’. Ook hebben deze gedaagde partijen zelf geen persoonsgegevens verwerkt waarbij zij gebruik maakten van deze systemen; op deze punten is de vordering van ICAM dan ook niet-ontvankelijk.⁵⁸⁸ Tot slot oordeelt de rechter in de reguliere *ABBvie*-zaak dat de vorderingen van vrouwen die zich buiten Nederland bevinden summier ondeugdelijk zijn omdat in de vordering niet is toegelicht dat deze vrouwen met ‘hun implantatie een implantaat hebben ontvangen dat door de gedaagde entiteiten is gedistribueerd’, waarmee volgens de rechter ‘een feitelijke grondslag ontbreekt’.⁵⁸⁹ Dit oordeel hangt ten nauwste samen met het ontbreken van rechtsmacht (par. 3.9.1).

Slotsom t.b.v. conclusies

Uit de rechtspraakanalyse over het toepassen van de voorwaarde voor inhoudelijke behandeling dat de 305a-vordering niet summierlijk ondeugdelijk is (art. 1018c lid 5 sub c Rv) blijkt dat

duidelijk is (geworden):

- dat de summier ondeugdelijkheidstoets niet tot onduidelijkheden of knelpunten leidt
- dat de summier ondeugdelijkheidstoets wordt opgevat als een beperkt inhoudelijke toets
- dat de rechter niet te snel aanneemt dat een vordering summier ondeugdelijk is en hij in het merendeel van de zaken op basis van de processtukken die in de voorfase zijn overlegd geen grond ziet om tot het ‘vergaande’ oordeel te komen dat een zaak niet inhoudelijk kan worden getoetst; in sommige gevallen wordt geoordeeld dat argumenten die op grond van dit lid zijn aangevoerd inhoudelijke toetsing verdienen.
- dat in uitzonderlijke gevallen een rechter op basis van dit lid een bepaalde eis dan wel vordering wel afdoet, dit is omdat een eis of vordering evident kansloos is omdat een eis feitelijk ongefundeerd is, rechtsgronden ontbreken, of dat er geen belang is bij de vordering als zodanig.

3.9 Andere relevante vereisten, verweren en regulering

3.9.1 Rechtsmachtverweer

Zoals in paragraaf 2.5.2 uiteengezet moet de rechter allereerst vaststellen of hem rechtsmacht toekomt. De Brussel Ibis-verordening en Rv bevatten geen bijzondere regels voor de rechtsmacht in geval van 305a-acties. Wij gaan hieronder in op vijf onderwerpen van rechtsmachtdiscussie bij 305a-acties.

Ten eerste dient de Nederlandse rechter de vraag naar zijn rechtsmacht en relatieve bevoegdheid te beantwoorden met als uitgangspunt dat de (rechts)personen voor wier belangen de 305a-organisatie stelt op te komen, zelf de desbetreffende rechtsovereenkomsten tegen de gedaagden zouden hebben ingesteld, tenzij de aard van de specifieke bevoegdheidsgrond zich daartegen verzet.⁵⁹⁰

⁵⁸⁸ Rb. Amsterdam 17 juli 2024, ECLI:NL:RBAMS:2024:4264, r.o. 5.19.1-5.19.4 (*Stichting ICAM/Staat*).

⁵⁸⁹ Rb. Amsterdam 14 februari 2024, ECLI:NL:RBAMS:2024:745, r.o. 5.102 (*BCW/AbbVie*).

⁵⁹⁰ Rb. Amsterdam 27 december 2023, ECLI:NL:RBAMS:2023:8425, r.o. 5.13 (*Stichting ASC/Google*) verwijzend naar HvJ EU 21 mei 2015, zaak C-352/13, ECLI:EU:C:2015:335, r.o. 35, 55 (*CDC Hydrogen Peroxide/Akzo Nobel*) en Conclusie A-G Bobek 14 november 2017 bij HvJ EU 14 november 2017, zaak C-498/16, ECLI:EU:C:2017:863 (*Schrems/Facebook*).

Verder komt de rechter van de woonplaats van een consument alleen rechtsmacht toe op grond van artikel 18 Brussel Ibis-verordening indien deze consument *zelf* procespartij is.⁵⁹¹ Dit geldt eveneens voor een beroep op een beweerdelijk overeengekomen forumkeuzebeding in de zin van artikel 25 Brussel Ibis-verordening.⁵⁹² Een 305a-organisatie kan aan beide grondslagen dus geen rechtsmacht ontleen. Dit is anders als de eiser als cessionaris optreedt. Een derde is dan wel gebonden aan en kan een beroep doen op een rechtsgeldig tussen de oorspronkelijke schuldeiser en diens schuldenaar overeengekomen forumkeuzebeding en deze derde overeenkomstig het ten gronde toepasselijke nationale recht in alle rechten en verplichtingen van de oorspronkelijke contractspartij is getreden.⁵⁹³

Een ander punt dat is verduidelijkt, gaat over de beoordeling van de plaats van het schadeveroorzakend feit.⁵⁹⁴ Bij de aanknoping op basis van het *Handlungsort* stelt de 305a-organisatie dat het onrechtmatig handelen in Nederland heeft plaatsgevonden. Dit betekent dat de rechter alleen bevoegd is in een 305a-actie te oordelen over de vorderingen van de benadeelden in Nederland.⁵⁹⁵ In de *AbbVie*-zaak betekende dit dat de rechtbank niet kon oordelen over de vrouwen die hun implantatie in het buitenland hebben gehad maar wel met hun implantaten in Nederland wonen of hebben gewoond of in Nederland een explantatie hebben gehad.⁵⁹⁶ Indien de 305a-organisatie als grondslag voor rechtsmacht een beroep doet op het *Erfolgsort* brengt dit de beperking met zich dat de 305a-actie beperkt is tot benadeelden die in Nederland hun schade hebben geleden. Zo neemt de rechtbank in enkele Dieselgateprocedures alleen rechtsmacht aan voor NL Kopers en had zij geen rechtsmacht ten aanzien van de Niet-NL Kopers.⁵⁹⁷ In mededingingsrechtelijke zaken⁵⁹⁸ is geoordeeld dat de 305a-organisatie alleen op kunnen komen voor de belangen van in Nederland woonachtige kopers of gebruikers van producten of diensten.⁵⁹⁹

In het *Volvo*-arrest is beslist dat artikel 7, aanhef en onder 2 Brussel Ibis-verordening de internationale en relatieve bevoegdheid van de rechter regelt.⁶⁰⁰ In een 305a-actie tegen Apple heeft de rechtbank de volgende prejudiciële vraag aan het HvJ EU gesteld: verzet artikel 7,

⁵⁹¹ HvJ EU 25 januari 2018, zaak C-498/16, ECLI:EU:C:2018:37, *NIPR* 2018, 173 (*Schrems/Facebook Ireland Ltd*), r.o. 44-48.

⁵⁹² Zie Rb. Den Haag 21 juni 2023, ECLI:NL:RBDHA:2023:8562, r.o. 4.9 (*SMC/Airbnb*), bekrachtigd met Hof Den Haag 27 mei 2025, ECLI:NL:GHDHA:2025:1051, r.o. 2.21 (*SMC/Airbnb*).

⁵⁹³ HvJ EU 18 november 2020, zaak 519/19, ECLI:EU:C:2020:933, *NIPR* 2021, 89, r.o. 40-47 (*Ryanair DAC/DelayFix*); HvJ EU 21 mei 2015, zaak C-352/13, EU:C:2015:335, *NIPR* 2015, 292, r.o. 65 (*CDC Hydrogen Peroxide*); HvJ EU 9 november 2000, zaak C-387/98, EU:C:2000:606, *NIPR* 2001, 30, r.o. 24-25 (*Coreck/Handelsveem*).

⁵⁹⁴ Art. 6, aanhef en onder e Rv en art. 7, aanhef en onder 2 Brussel Ibis-verordening.

⁵⁹⁵ Vgl. Rb. Amsterdam 9 november 2022, ECLI:NL:RBAMS:2022:6488, *JOR* 2023/43, m.nt. M.J. Bosselaar & P.E. Sprietsma; *JBPr* 2023/14, m.nt. T.R.B. de Greve, r.o. 5.17 (*SOMI/TikTok*). In r.o. 5.18 overwoog de rechtbank nog dat de AVG (i.h.b. art. 79 lid 2) slechts een aanvulling is op de rechtsmachtregels van de Brussel Ibis-verordening en deze regelingen naast elkaar bestaan. Zie ook: Sweerts & Vermeulen 2023, p. 266.

⁵⁹⁶ Rb. Amsterdam 14 februari 2024, ECLI:NL:RBAMS:2024:745, r.o. 5.24 (*BCW/AbbVie*).

⁵⁹⁷ Rb. Amsterdam 22 juni 2022, ECLI:NL:RBAMS:2022:3586, *JBPr* 2022/61, m.nt. D.L. Barbiers, r.o. 6.15 (*SDEJ & Stichting Car Claim (SCC)/Mercedes-Benz Group*). Zie ook Rb. Amsterdam 30 maart 2021, ECLI:NL:RBAMS:2022:1541, *JBPr* 2022/59, m.nt. D.L. Barbiers, r.o. 5.19-5.21 (*SDEJ/VW*).

⁵⁹⁸ Hierbij doelen wij op procedures waarin schadevergoeding wordt gevorderd voor gebruikers die beweerdelijk schade hebben geleden als gevolg van gesteld onrechtmatig handelen van de gedaagde dat gelegen is in het misbruik maken van haar economische machtspositie hetgeen een overtreding van art. 102 VWEU is, waarbij de schade bestaat uit het teveel betaalde bij aanschaf van de door gedaagde aangeboden producten of diensten.

⁵⁹⁹ Rb. Amsterdam 27 december 2023, ECLI:NL:RBAMS:2023:8425, r.o. 5.18-2.22 (*Stichting ASC/Google*), verwijzend naar HvJ EU 5 juli 2018, zaak C-27/17, ECLI:EU:C:2018:533, r.o. 31 (*FlyLAL-Lithuanian Airlines*) en HvJ EU 29 juli 2019, zaak C-451/18, ECLI:EU:C:2019:635, r.o. 27-28 (*TiborTrans*). Deze beperking volgt uit het *Volvo*-arrest. Zie Rb. Amsterdam 27 december 2023, ECLI:NL:RBAMS:2023:8425, r.o. 5.23 (*Stichting ASC/Google*), verwijzend naar HvJ EU 15 juli 2021, zaak C-30/20, ECLI:EU:C:2021:604 (*RH/AB Volvo*).

⁶⁰⁰ Zie HvJ EU 15 juli 2021, zaak C-30/20, ECLI:EU:C:2021:604 (*RH/AB Volvo ea*) en Conclusie A-G Campos Sánchez-Bordona 27 maart 2025, ECLI:EU:C:2025:212 in zaak C-34/24 (*RCJ/Apple*).

aanhef en onder 2 Brussel Ibis-verordening zich tegen een nationale procesregel die ingeval meerdere rechters voor verschillende delen van de groep relatief bevoegd zijn zich tegen verwijzing van zaken naar één rechter?⁶⁰¹

Slotsom t.b.v. conclusies

Uit de rechtspraakanalyse over het toepassen van het rechtsmachtverweer blijkt dat

duidelijk is (geworden):

- dat artikel 7, aanhef en onder 2 Brussel Ibis-verordening bij collectieve vorderingen moeilijk toepasbaar is omdat het niet mogelijk lijkt om de procedures bij één rechter te bundelen zonder een (nationale) procesregel die hiertoe strekt.

3.9.3 Toepasselijk recht

Slotsom t.b.v. conclusies

Uit de rechtspraakanalyse over het toepassen van conflictregels ter vaststelling van het toepasselijk recht blijkt dat

duidelijk is (geworden):

- dat zich in 305a-acties geen bijzondere problemen voordoen bij de vaststelling van het toepasselijke recht op basis van de geldende conflictregels.

3.9.4 Artikel 3:303 BW: voldoende belang

In deze subparagraaf gaan wij alleen in op rechtspraak over het ontvankelijkheidsvereiste van artikel 3:303 BW voor zover daar in verband met een 305a-actie een specifieke invulling of toepassing aan wordt gegeven. Dit vereiste waarborgt dat partijen niet worden belast met zinloos, tijdrovend en kostbaar werk. De rechter toetst het ontbreken van voldoende belang bij een vordering terughoudend en neemt dit niet te snel aan.⁶⁰² In het algemeen mag hij uitgaan van het bestaan van een voldoende belang.⁶⁰³ Een eiser moet op straffe van niet-ontvankelijkheid een voldoende eigen, rechtstreeks belang bij de ingestelde rechtsvordering hebben; hij moet zelf belang hebben bij (toewijzing van de) vordering. Procesbelang aanwezig is als toewijzing van de vorderingen voor de eiser enig verschil maakt⁶⁰⁴ Zoals in hoofdstuk 2 uitgelegd, bestaan er op dit punt uitzonderingen, zoals bij een 305a-actie.⁶⁰⁵ Bij een 305a-actie staat het concrete belang van de personen voor wie de 305a-organisatie opkomt centraal. Dit belang moet voldoende zijn om de 305a-actie te rechtvaardigen. Ter voorkoming van misverstand voegt de rechtbank in de *Petrobras*-procedure daaraan toe dat dat niet betekent dat noodzakelijk is dat de groep belanghebbenden zich aantoonbaar bij de 305a-organisatie gemeld

⁶⁰¹ Rb. Amsterdam 20 december 2023, ECLI:NL:RBAMS:2023:8330, NFJ 2024/68; SEW 2024/44, p. 145, r.o. 7.2. (*RJC&ASC/Apple*). Deze problematiek speelt in meerdere aanhangige 305a-acties. Op de beantwoording hiervan vooruitlopend heeft de Rb. Rotterdam een 305a-actie tegen twitter reeds doorverwezen naar de Rb. Amsterdam. Zie Rb. Rotterdam 1 mei 2024, ECLI:NL:RBROT:2024:4313, r.o. 3.17 (*SDBN/X corp*).

⁶⁰² Rb. Amsterdam 15 maart 2023, ECLI:NL:RBAMS:2023:1407, *JOR* 2023/225, m.nt. D.A. van der Kooij & J.G. Reus; *TvC* 2023, afl. 5, p. 196, m.nt. D.J.B. Op Heij; *Computerrecht* 2023/121, m.nt. M. Rijstenbrij, r.o. 7.4 (*Data Privacy Stichting (DPS)/Facebook*).

⁶⁰³ Rb. Amsterdam 15 maart 2023, ECLI:NL:RBAMS:2023:1407, r.o. 7.4 (*DPS/Facebook*).

⁶⁰⁴ Zie ook Rb. Rotterdam 29 mei 2024, ECLI:NL:RBROT:2024:4966, r.o. 5.19 (*X/Hydro-vennootschappen*) en Rb. Amsterdam 20 maart 2024, ECLI:NL:RBAMS:2024:1512, *JOR* 2024/156, m.nt. M.J. Bosselaar; *IER* 2024/37, m.nt. A.M.E. Verschuur, r.o. 4.1 (*Fossielvrij NL/KLM*).

⁶⁰⁵ Zie fraai uiteengezet in Hof Amsterdam 12 oktober 2021, ECLI:NL:GHAMS:2021:3039, r.o. 3.6.1. (*Stichting UVDTAB/Trafigura*).

heeft.⁶⁰⁶ Het is volgens de rechtbank echter aan de 305a-organisatie om nader toe te lichten en te onderbouwen dat, ook gelet op de afbakening (samenstelling en omvang) van de groep zodanig is dat deze voortzetting van deze procedure rechtvaardigt.⁶⁰⁷ Indien het doel dat de 305a-organisatie stelt te beogen met haar vordering al bereikt is, ontbreekt voldoende belang. Tevens zal bij dat oordeel ook vlot sprake zijn van een summierlijk blijvende ondeugdelijkheid van de vordering in de zin van artikel 1018c lid 5 sub c Rv (par. 3.8.).⁶⁰⁸

Een vordering waarbij door de 305a-organisatie uitdrukkelijk alleen was opgekomen voor haar eigen belang en niet voor de collectieve belangen van anderen, was niet ontvankelijk. Het verenigingsbelang was een afgeleid belang van de gebundelde collectieve belangen van de leden van de vereniging die wel direct de gevolgen ondergingen van de in geschil zijnde regelgeving. Collectieve belangen zijn dan niet aan de orde.⁶⁰⁹ Overigens geldt dat, wil er sprake zijn van een eigen belang, het moet gaan om een belang dat zelfstandig wordt beschermd door de norm(en) waarop de vordering van de 305a-organisatie is gebaseerd.⁶¹⁰ Dat een VvE in haar statuten heeft staan dat zij de belangen van haar leden in rechte kan behartigen, geeft haar geen eigen belang in de zin van artikel 3:303 BW. Nu zij niet voldeed aan de vereisten van artikel 3:305a BW, was zij niet ontvankelijk.⁶¹¹ Het feit dat de 305a-organisatie naast de collectieve belangen ook eigen belangen kan hebben bij haar 305a-vordering, zoals wervende kracht bij leden en/of materiële voordelen, zoals het behoud van de financiële bijdragen van haar leden, maakt de toetsing aan 305a-vereisten niet lichter. ‘Een ander oordeel zou het te eenvoudig maken om de wettelijke waarborgen voor collectieve acties te omzeilen.’, aldus de rechtbank.⁶¹²

In de *AbbVie*-zaak ligt de vraag voor of een 305a-organisatie voldoende belang heeft bij alleen een verklaring voor recht⁶¹³, zonder een schadevergoeding, verbod/gebod of andere prestatie

⁶⁰⁶ Rb. Rotterdam 29 januari 2020, ECLI:NL:RBROT:2020:614, r.o. 5.36 (*SPCF/Petrobras*). Dit mede in verband dat de eisende 305a-organisatie uitdrukkelijk heeft gesteld dat zij ook opkomt voor *free riders* en de aard van de vorderingen meebrengt dat ook belanghebbenden die zich niet gemeld hebben maar wel behoren tot de groep belang hebben bij de rechterlijke uitspraak en deze als uitgangspunt kunnen benutten bij een eventuele latere schadevergoedingsactie. Zie HR 9 oktober 2015, ECLI:NL:HR:2015:3018, *NJ* 2016/490, m.nt. J. Hijma; *JOR* 2015/337, m.nt. T.M.C. Arons, r.o. 3.3.4 (*X/Dexia*); en HR 27 november 2009, ECLI:NL:HR:2009:BH2162, *NJ* 2014/201, m.nt. C.E. du Perron; *Ondernemingsrecht* 2010, 21, m.nt. H.M. Vletter-van Dort; *AA20100336*, m.nt. M.J.G.C. Raaijmakers; *JOR* 2010/43, m.nt. K. Frielink r.o. 4.8.2. (*VEB/WorldOnline*).

⁶⁰⁷ Zie Rb. Rotterdam 29 januari 2020, ECLI:NL:RBROT:2020:614, r.o. 5.36 (*SPCF/Petrobras*).

⁶⁰⁸ Rb. Den Haag 29 oktober 2022, ECLI:NL:RBDHA:2022:11258, r.o. 2.4 (*Stichting Ademvrij & Vereniging ANBB/Staat*).

⁶⁰⁹ Indien niet kan worden opgekomen voor afgeleide (vermogens)belangen van anderen ontbreekt bovendien de vereiste rechtstreekse betrokkenheid bij de rechtsverhouding. Hiermee wordt ook niet voldaan aan de voorwaarden van artikel 3:302 BW om een vordering tot verklaring voor recht in te kunnen stellen. Overigens zou deze 305a-actie gestrand zijn bij de ambtshalve toets aan de vereisten van artikel 1018c Rv, waardoor deze vereniging in haar collectieve vorderingen niet-ontvankelijk zou zijn verklaard. Zie Rb. Den Haag 21 februari 2024, ECLI:NL:RBDHA:2024:1990, r.o. 5.7 (*Vereniging Verticaal Transport (VVT)/Staat*), verwijzend naar haar eerdere tussenvonnis Rb. Den Haag 22 juni 2022, ECLI:NL:RBDHA:2022:5894, r.o. 4.4-4.5 (*VVT/Staat*).

⁶¹⁰ Rb. Den Haag 21 februari 2024, ECLI:NL:RBDHA:2024:1990, r.o. 5.6 (*VVT/Staat*).

⁶¹¹ Rb. Gelderland 5 oktober 2022, ECLI:NL:RBGEL:2022:5999, r.o. 4.4-4.5 (*VvE Y/X BV*).

⁶¹² Rb. Den Haag 11 oktober 2023, ECLI:NL:RBDHA:2023:14822, *TvAR* 2023/8157, m.nt. R. Ligtoet, r.o. 6.2.5 (*Koninklijke Nederlandse Jagersvereniging/Staat*).

⁶¹³ Vgl. een niet-305a-actie waarin een (buitenlandse) vereniging voldoende belang had bij haar vordering tot verklaring voor recht die zij instelt als zelfstandige procespartij in eigen naam ter realisering van haar eigen statutaire doelstellingen, voor de belangen van anderen. Rb. Rotterdam 29 mei 2024, ECLI:NL:RBROT:2024:4966, r.o. 5.18-5.20 (*X/Hydro-vennootschappen*).

van de aangesproken partij te vorderen.⁶¹⁴ Het belang bij een verklaring voor recht kan bijvoorbeeld bestaan uit een zekere genoegdoening dat een schending van een recht jegens de eiser/nauw omschreven groep is vastgesteld.⁶¹⁵ Artikel 3:303 BW vereist een afweging van de belangen van alle betrokken partijen. De aangesproken partij beriep zich op de onduidelijke consequenties voor haar van toewijzing; de nagestreefde precedentwerking (het dienen als voorbeeld) zou haar onevenredig in haar belangen schaden en alle kosten niet rechtvaardigen.⁶¹⁶ Dit raakt de rechtsverhouding tussen de ‘nauw omschreven groep’ en de aangesproken partij niet.⁶¹⁷ Op 9 juli 2025 beslist de rechtbank dat er inderdaad geen voldoende belang is nu duidelijk was dat de eiser met de verklaring voor recht geen rechtstreekse geldelijke genoegdoening beoogt, bijvoorbeeld als opmaat voor een latere schadevergoedingsprocedure, en evenmin genoegdoening door ‘erkenning te verkrijgen van de gestelde onbetamelijkheid van het handelen van AbbVie’ beoogt.

‘Indien in deze procedure wordt geoordeeld dat AbbVie onrechtmatig heeft gehandeld, is het volgens FTV daarna aan zorgverzekeraars en/of ziekenhuizen om aan de hand van dat oordeel vergoeding van AbbVie te verkrijgen van het nadeel dat zij hebben geleden doordat zij jarenlang teveel hebben betaald voor Humira. Dat door FTV gestelde belang van zorgverzekeraars en/of ziekenhuizen bij de in deze procedure namens de nauw omschreven groep gevorderde verklaring voor recht betreft een belang van derden en is dus niet rechtstreeks ten bate van de rechtsverhouding tussen de nauw omschreven groep en AbbVie die in deze procedure aan de orde is. De hoop van FTV op een indirect gunstig effect van een uitspraak in deze procedure voor zorgverzekeraars en/of ziekenhuizen is onvoldoende om een belang als bedoeld in artikel 3:303 BW aan te nemen voor de nauw omschreven groep.’⁶¹⁸ (onderstreping, *auteurs*)

In een procedure over etnisch profileren laat de rechtbank Den Haag de individuele burgers die meeprocedeerden wel tot de 305a-actie toe en doet hierbij een beroep op de regels over de toegang tot het EHRM. De rechter overweegt met verwijzing naar ‘de wetsgeschiedenis van artikel 3:305a BW ‘dat als een algemeen belang actie wordt ingesteld, “de burgers individueel; wegens gebrek aan belang, veelal geen vordering toe(komt)”’.⁶¹⁹ De rechter is echter overtuigd van het argument van de eisers dat:

‘hun individueel belang onder meer bestaat uit het aan de orde stellen of een aan hen toekomend fundamenteel mensenrecht door de Staat wordt geëerbiedigd en de mogelijkheid dat tot in allerhoogste instantie aan het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) voor te leggen. De indiener van een klacht bij het EHRM moet immers persoonlijk en direct het

⁶¹⁴ In deze procedure was alleen het beweerdelijk onrechtmatig handelen van de aangesproken partij onderwerp van debat is zonder daarbij de andere elementen van onrechtmatige daad, waaronder aansprakelijkheid, toerekenbaarheid, schade, causaal verband en relativiteit te betrekken.

⁶¹⁵ Rb. Amsterdam 17 juli 2024, ECLI:NL:RBAMS:2024:4255, r.o. 6.3 (*FTV/AbbVie*), verwijzend naar de Conclusie van A-G Hartlief voor de zaak NN/X, ECLI:NL:PHR:2019:1174, o.vw. 3.7 tot en met 3.13.

⁶¹⁶ Rb. Amsterdam 17 juli 2024, ECLI:NL:RBAMS:2024:4255, r.o. 3.5.1 (*FTV/AbbVie*).

⁶¹⁷ Rb. Amsterdam 17 juli 2024, ECLI:NL:RBAMS:2024:4255, r.o. 3.5 (*FTV/AbbVie*). De rechtbank houdt haar eindoordeel over het voldoende belang aan omdat de partijen het oneens zijn over de vraag of op dit moment hierover al voldoende debat is gevoerd. Zie r.o. 6.6. Bij dit oordeel speelde ook mee dat in dit stadium niet kan worden uitgesloten dat de 305a-organisatie een belang heeft bij haar vorderingen. Daarover kan en moet in het inhoudelijke deel van de procedure nader worden gedebatteerd. Op die wijze wordt ook recht gedaan aan het uitgangspunt dat een eiser alleen in een uitzonderlijke situatie niet ontvankelijk wordt verklaard vanwege een gebrek aan een procedureel belang.

⁶¹⁸ Rb. Amsterdam 9 juli 2025, ECLI:NL:RBAMS:2025:4738, r.o. 5.8 (*FTV/AbbVie*).

⁶¹⁹ Rb. Den Haag 19 mei 2021, ECLI:NL:RBDHA:2021:10080, r.o. 4.16 (*Stichting RADAR Inc & Vereniging NJCM/Staat*). Deze casus wordt ook beschreven in Loven & Vetzo 2021.

slachtoffer zijn van een schending van een fundamenteel recht dat is vastgelegd in het EVRM of in één van de protocollen hierbij en eerst de nationale rechtsmiddelen hebben benut⁶²⁰

Op grond van het voorgaande oordeelt de rechter dat hieruit blijkt dat er ‘voldoende aanleiding [is om] aan te nemen dat ook [de individuele eisers] voldoende procesbelang hebben ...’, en worden de individuele eisers toegelaten tot deze procedure. Wij gaan in par. 3.14 verder in op de mogelijkheid om als benadeelde een eigen vordering in te stellen in een 305a-actie.

Bij de vraag of een partij voldoende belang heeft bij voeging in een 305a-actie, komt de A-G in de *Shell klimaat*-zaak tot de overweging dat voor voeging een eigen gerechtvaardigd belang van degene die wenst te voegen, vereist is. Dit belang kan bestaan uit nadelige gevolgen van de uitspraak. Zie hierover verder par. 3.13.

‘De enkele mogelijke precedentwerking van die uitspraak levert geen voldoende belang op, ook niet wanneer sprake is van sterk op elkaar gelijkende vorderingen of feitencomplexen tussen deels dezelfde partijen. De partij die een vordering tot voeging instelt, dient gemotiveerd te stellen en, bij betwisting, te bewijzen dat zij een gerechtvaardigd belang heeft bij voeging.’⁶²¹

Slotsom t.b.v. conclusies

Uit de rechtspraakanalyse over het toepassen van het voldoende belangvereiste van artikel 3:303 BW blijkt dat

duidelijk is (geworden):

- dat de rechter het ontbreken van voldoende belang bij een vordering terughoudend toetst en dit niet te snel aanneemt.
- dat in het algemeen hij van het bestaan van een voldoende belang mag uitgaan.
- dat het procesbelang aanwezig is als toewijzing van de vorderingen voor de eiser enig verschil maakt, met dien verstande dat het bij een 305a-actie gaat om de rechtstreekse verhouding tussen de gedaagde en de nauw omschreven groep.
- dat het belang bij een verklaring voor recht kan bestaan uit een zekere genoegdoening dat een schending van een recht jegens de eiser is vastgesteld.

3.10 Aanwijzing EB, afbakening vordering en groep, mededeling en opt-out-mogelijkheid

3.10.1 Artikel 1018e lid 1 Rv: aanwijzing EB

Artikel 1018e lid 1 RV bepaalt dat de rechter ‘de meest geschikte eiser [aanwijst] aan als exclusieve belangenbehartiger’.⁶²² Uit de analyse van de rechtspraak blijkt dat er verschillend wordt omgegaan met het aanwijzen van een EB.⁶²³ Zo ziet de rechter in vrij veel gevallen geen aanleiding om een EB aan te wijzen, omdat er maar één belangenorganisatie betrokken is bij de 305a-actie, en ‘tijdens de aanhoudingsperiode na het indienen van de dagvaarding geen

⁶²⁰ Rb. Den Haag 19 mei 2021, ECLI:NL:RBDHA:2021:10080, r.o. 4.17 (*Stichting RADAR Inc & Vereniging NJCM/Staat*).

⁶²¹ Conclusie A-G Wissink 20 juni 2025, ECLI:NL:PHR:2025:695, o.v.w. 2.26 (*Vereniging Milieudefensie/Shell & Stichting Milieu en Mens*).

⁶²² In de literatuur is geconstateerd dat met dit vereiste belangenorganisaties ‘die nieuwkomers zijn en daardoor nog geen omvangrijk trackrecord hebben kunnen opbouwen, in het nadeel zijn ten opzichte van de ‘usual circle’. Zie Wissink 2021, p. 301.

⁶²³ Zie voor een bespreking van conflictsituaties en complicaties die zich kunnen voordoen bij concurrerende belangenbehartigers Katan & Wallinga 2021.

andere collectieve vordering voor dezelfde gebeurtenis(sen) is ingesteld'.⁶²⁴ In de lid-6-acties van *FTV/AbbVie*, *Stichting Dierenrecht*, de *Stichting Roma*, *Sinti en Reizigers/Gemeente Den Haag* en *FossielVrij/KLM* voegt de rechter aan deze overweging toe 'dat de aanwijzing van een exclusieve belangenbehartiger naar het oordeel van de rechtbank geen redelijk doel [dient] terwijl het wel tot verdere vertraging van de zaak leidt'.⁶²⁵ In zulke gevallen zorgt de rechtbank voor het aantekenen van het vonnis in het register voor collectieve vorderingen. In andere zaken wordt er juist wel een EB aangewezen, ook wanneer slechts één partij zich heeft gemeld als eiser.⁶²⁶ Ook komt het voor dat verschillende groepen een verschillende EB toegewezen krijgen.⁶²⁷ Het komt ook voor dat – als er meerdere 305a-organisaties één dagvaarding uitbrengen – de rechter zelf de meeste geschikte eiser aanwijst.⁶²⁸ Een andere variant is dat de rechter, al dan niet op verzoek van de 305a-organisaties en soms zonder bezwaar van de aangesproken partij, meerdere EB's aanwijst. Zo overweegt de rechter in de *NZa*-zaak dat 'niet [is] gebleken dat de ene belangenorganisatie meer geschikt is om als exclusieve belangenbehartiger op te treden dan de andere'⁶²⁹ en stelt de rechter in de *Temper*-zaak, waarbij beide vakorganisaties als EB worden aangewezen,

'dat de twee belangenorganisaties in dit geval bij een dagvaarding dezelfde vorderingen hebben ingesteld en worden bijgestaan door dezelfde advocaten. In dat perspectief komt het aanwijzen van een van hen kunstmatig voor, ook omdat het dossier geen enkele aanwijzing bevat dat de op zichzelf van elkaar te onderscheiden achterbannen van FNV en CNV verschillende belangen hebben in deze procedure of dat FNV meer geschikt is dan CNV (of andersom) om als EB op te treden'.⁶³⁰

Al met al blijkt uit de analyse van de rechtspraak dat er geen eenduidige benadering bestaat met betrekking tot het aanwijzen van een EB.⁶³¹

⁶²⁴ Zie onder meer Rb. Den Haag 25 september 2024, ECLI:NL:RBDHA:2024:14834, r.o. 3.24 (*Greenpeace/Staat*). Zie bijvoorbeeld ook Rb. Den Haag 17 januari 2024, ECLI:NL:RBDHA:2024:355, r.o. 5.22 (*Stichting Privacy First/Staat*); Rb. Amsterdam 14 februari 2024, ECLI:NL:RBAMS:2024:745, r.o. 5.107 (*BCW/Allergan*); Rb. Oost-Brabant 3 januari 2024, ECLI:NL:ROBR:2024:5, r.o. 6.46 (*FNV/Heidelberg*); Rb. Den Haag 5 november 2023, ECLI:NL:RBDHA:2023:17145, r.o. 5.27 (*RBV/Staat*); Rb. Amsterdam 25 september 2024, ECLI:NL:RBAMS:2024:5973, r.o. 5.22 (*Stichting Dierenrecht/RBK*). Hierover ook Hoogervorst, Klaassen & Knigge 2024, p. 116.

⁶²⁵ Rb. Amsterdam 17 juli 2024, ECLI:NL:RBAMS:2024:4255, r.o. 8.2 (*FTV/AbbVie*); Rb. Amsterdam 25 september 2024, ECLI:NL:RBAMS:2024:5973, r.o. 5.22 (*Stichting Dierenrecht/RBK*); Rb. Den Haag, 6 september 2023, ECLI:NL:RBDHA:2023:14320, r.o. 4.38 (*Stichting Sinti, Roma en Reizigers/Gemeente Den Haag*); Rb. Amsterdam 7 juni 2023, ECLI:NL:RBAMS:2023:3499, r.o. 4.29 (*Fossielvrij/KLM*); Rb. Den Haag 28 mei 2025, ECLI:NL:RBDHA:2025:9162, r.o. 3.10 (*Vereniging Natuur en Milieufederatie Noord-Holland/Staat*).

⁶²⁶ Zie bijvoorbeeld Rb. Amsterdam 14 februari 2024, ECLI:NL:RBAMS:2024:745, r.o. 5.110 (*BCW/AbbVie*); Rb. Amsterdam 19 maart 2025, ECLI:NL:RBAMS:2025:1859, r.o. 3.11 (*App store claims/Alphabet Inc*); Rb. Midden-Nederland 8 januari 2025, ECLI:NL:RBMNE:2025:10, r.o. 3.106 (*SEC/Bayer*); Rb. Amsterdam 17 juli 2024, ECLI:NL:RBAMS:2024:4264 (*Stichting ICAM/Staat*).

⁶²⁷ Rb. Amsterdam 10 januari 2024, ECLI:NL:RBAMS:2024:83, r.o. 1.5 (*SOMI/TikTok*). Zie uitgebreid over de samenwerking tussen belangenorganisaties en het gebrek aan voldoende prikkels hiertoe in de wet plus een voorstel tot verbetering: Rutten, Dijkhuizen & Pletting 2024, p. 341. Zie over het belang dat de rechter de belangen van verschillende groepen inventariseert en onderzoekt hoe de EB en andere 305a-organisaties samenwerken ten behoeve van die groep, Collignon in: Wissink 2021a, p. 301.

⁶²⁸ Rb. Den Haag 19 mei 2021, ECLI:NL:RBDHA:2021:10080, r.o. 4.14 (*Stichting RADAR Inc & Vereniging NJCM/Staat*). Over de rol van de niet-aangewezen belangenbehartigers, zie Poutsma & Schoenmaker 2023/2.

⁶²⁹ Rb. Midden-Nederland 17 juli 2024, ECLI:NL:RBMNE:2024:4106, r.o. 4.38 (*Stichting KDVP/NZa*).

⁶³⁰ Rb. Amsterdam 13 juli 2022, ECLI:NL:RBAMS:2022:4035, r.o. 4.41 (*FNV en CNV/Temper*). Zie voor een vergelijkbare toewijzing en motivering: Rb. Oost-Brabant, 18 mei 2022, ECLI:NL:ROBR:2022:1995, r.o. 5.2 (*FNV/GXO Logistics Netherlands III BV*).

⁶³¹ Over de EB: Katan & Wallinga 2021, p. 76-77.

3.10.2 Artikel 1018e lid 2 Rv 1018f Rv: afbakening vordering en groep, en opt-out

Na aanwijzing van de EB wordt de 305a-vordering en de nauw omschreven groep vastgesteld, waarna een opt-out-periode wordt ingesteld waarin personen zich kunnen onttrekken van de bindende werking van de uitkomst van de 305a-actie. Met name in lid-6-acties met een ideëel doel (en specifiek algemeen belangacties) lijkt deze fase knelpunten op te leveren.

In zaken die zijn aangebracht met een ideëel doel en zich richten op een grote groep die diffuus en onbepaald is, overweegt de rechter meer dan eens dat ‘het vaststellen van een nauw omschreven groep ... problematisch is’, dit omdat deze groep ‘niet duidelijk af te bakenen’ is.⁶³² In deze zaken komt het voor dat de rechter beslist dat niet aan dit voorschrift hoeft te worden voldaan omdat ‘onttrekking aan een uitspraak bij ideële vorderingen met een algemeen belang moeilijk voorstelbaar is’.⁶³³ In de zaak die Stichting Dierenrecht heeft aangespannen tegen Raad van Beheer op Kynologisch Gebied, en waarin de stichting opkomt voor het welzijn van kortsnuitige honden, oordeelt de rechter dat er geen nauw omschreven groep bestaat, omdat ‘het [niet, auteurs] gaat (...) om de belangen van haar leden of van mensen die zich bij haar hebben gemeld, maar om een algemeen belang, het dierenwelzijn.’⁶³⁴ Deze groep wordt dus ook niet nader gedefinieerd.

In de zaken waarin de vordering en de groep wordt afgebakend, besluit de rechter dat informatie over hoe de *opt-out* wordt vormgegeven gecommuniceerd dient te worden via een of meerdere kanalen. Een registraantekening moet vrijwel standaard worden opgenomen. Daarbij moet informatie over de *opt-out* bijvoorbeeld ook gedeeld worden via een bericht in landelijke dagbladen, op de websites van de belangenorganisatie(s) in kwestie of via gewone brief.

De opt-out in lid-6-acties lijkt in bepaalde zaken problematisch.⁶³⁵ De rechter oordeelt in Coöperatieve Vereniging Laatste Wil, in navolging van de argumenten aangedragen door de Staat, dat ‘aan de opt-out en opt-in regelingen gelet op de aard en strekking van de vorderingen, mogelijk een beperkte betekenis kan toekomen’.⁶³⁶ Desondanks besluit de rechter wel een omschrijving te geven van deze groep omdat ‘voorkomen moet worden dat, als de vorderingen van CLW zouden worden afgewezen, personen uit de achterban van CLW een soortgelijke (individuele) vordering kunnen instellen omdat onduidelijk is of zij gebonden zijn aan de uitspraak van de collectieve procedure’.⁶³⁷ In de zaak die hierboven al werd genoemd van Stichting Dierenrecht, beslist de rechter om geen opt-out-mogelijkheid te bieden, omdat er eenvoudigweg geen nauw omschreven groep van personen bestaat en dit dus niet ‘niet zinvol’ zou zijn.⁶³⁸ In dit vonnis lijkt de rechter de WAMCA-systematiek van de aanwijzing van een

⁶³² Rb. Den Haag 17 januari 20224, ECLI:NL:RBDHA:2024:355, r.o. 5.21 (*Stichting Privacy First/Staat*); Rb. Den Haag 5 november 2023, ECLI:NL:RBDHA:2023:17145, r.o. 5.26 (*RBV/Staat*); Rb. Den Haag 25 september 2024, ECLI:NL:RBDHA:2024:14834, r.o. 3.23 (*Greenpeace/Staat*). Zie hierover Peters & Van Wees (2022) die stellen dat ‘dit per ongeluk, althans zonder dat daaraan aandacht is besteed, ook voor ideële acties is geïntroduceerd’ (p. 28).

⁶³³ Rb. Den Haag 5 november 2023, ECLI:NL:RBDHA:2023:17145, r.o. 5.26 (*RBV/Staat*); Zie bijvoorbeeld ook Rb. Amsterdam 7 juni 2023, ECLI:NL:RBAMS:2023:3499, r.o. 4.32 (*Fossielvrij/KLM*). Zie hierover Peters & Van Wees 2022, p. 28. In de niet-wetenschappelijke literatuur ook: Veerman, Hendrickx & Bryk 2024, p. 25.

⁶³⁴ Rb. Amsterdam 25 september 2024, ECLI:NL:RBAMS:2024:5973, r.o. 5.22 (*Stichting Dierenrecht/RBK*).

⁶³⁵ Zie hierover Peters & Van Wees 2022, p. 28, Hoogervorst, Klaassen & Knigge 2024, p. 117. In de niet-wetenschappelijke literatuur zie: Veerman, Hendrickx & Bryk 2024, p. 26-27.

⁶³⁶ Rb. Den Haag 22 juni 2022, ECLI:NL:RBDHA:2022:8056, r.o. 2.6 (*CLW/Staat*).

⁶³⁷ Rb. Den Haag 22 juni 2022, ECLI:NL:RBDHA:2022:8056, r.o. 2.6 (*CLW/Staat*).

⁶³⁸ Rb. Amsterdam 25 september 2024, ECLI:NL:RBAMS:2024:5973, r.o. 5.22 (*Stichting Dierenrecht/RBK*).

EB, de afbakening van de vordering en de nauw omschreven groep en het bieden van een opt-out-mogelijkheid in een algemeen belangactie te bekritisieren:

‘In beginsel moeten deze stappen dan ook worden doorlopen, maar voor algemeen belang-acties ligt dat wel ingewikkeld.’⁶³⁹

De rechter gaat hiertoe dan ook niet over.

In de opt-out-tekst kan ook worden gewezen op risico’s in het geval een vordering niet slaagt. Zo worden ouders van minderjarigen in de opt-out tekst voor de collectieve vordering over toegang tot drinkwater voor minderjarigen gewezen op het gegeven dat, in het geval de lid 6-actie niet slaagt, ‘dit zou kunnen betekenen dat uw kinderen in de toekomst niet altijd meer zelf een procedure op grond van kinder- en mensenrechten aansluiting van water kunnen vragen aan de rechter’.⁶⁴⁰ Tot slot is relevant om te benoemen dat in een enkele zaak, te weten die tegen Temper, de rechter naar aanleiding van het ‘grote aantal opt-out verklaringen door de Temper-werkers aanleiding geeft voor beëindiging van de 305a-actie, maar alleen voor zover de ingestelde vorderingen strekken ter bescherming van het belang van de Temper-werkers’.⁶⁴¹ Deze zaak lijkt op zichzelf te staan.⁶⁴² Wel is de rechter in een aantal zaken verzocht om de aangesproken partij te verbieden om zelf of via een tussenpersoon of derden over de opt-out (of opt-in) te communiceren met personen uit de nauw omschreven groep. In de *Abbvie*-zaak wees de rechtbank dit verzoek af, omdat de wettelijk grondslag hiertoe ontbreekt.⁶⁴³ In de *Vattenfall*-zaak verbiedt de rechter Vattenfall (als aangesproken partij) om contact te hebben met personen uit de nauw omschreven groep.⁶⁴⁴

Slotsom t.b.v. conclusies

Uit de rechtspraakanalyse over de aanwijzing van de EB, de afbakening van de vordering en de groep en opt-out-termijn van artikel 1018e lid 1 en 2 Rv blijkt dat

duidelijk is:

- dat er verschillend wordt omgegaan met het aanwijzen van een EB

onduidelijk is:

- of een rechter moet overgaan tot aanwijzing van een EB als meerdere 305a-organisaties tezamen in één dagvaarding een rechtsvordering hebben ingediend.
- of de rechter de aangesproken partij mag verbieden te communiceren met de personen die behoren tot de nauw omschreven groep gedurende de opt-out of opt-in periode.

de volgende knelpunten bestaan:

⁶³⁹ Rb. Amsterdam 25 september 2024, ECLI:NL:RBAMS:2024:5973, r.o. 5.22 (*Stichting Dierenrecht/RBK*).

⁶⁴⁰ Rb. Den Haag 9 februari 2022, ECLI:NL:RBDHA:2022:939, r.o. 1.6 (*NJCM/Staat*). Bij het afwijzen van de vordering wordt het volgende overwogen: ‘Daar waar dat – met inachtneming van de Afsluitregeling – gebeurt, is dat in zijn algemeenheid niet onrechtmatig jegens kinderen. In een concreet geval, waar alle omstandigheden worden meegewogen en de situatie van een bepaald kind in ogenschouw wordt genomen, kan dat anders liggen, maar in deze zaak gaat het niet om concrete gevallen’. Zie Peters & Van Wees 2022, p. 28.

⁶⁴¹ Rb. Amsterdam 11 oktober 2023, ECLI:NL:RBAMS:2023:6389, r.o. 2.17 (*FNV & CNV/Temper*).

⁶⁴² Voor een kritische beschouwing van deze zaak en deze overweging, zie Bij de Vaate & Özkul 2024, p. 20-21.

⁶⁴³ Rb. Amsterdam 1 mei 2024, ECLI:NL:RBAMS:2024:2479, r.o. 3.16 (*BCW/AbbVie*).

⁶⁴⁴ Zie ook Rb. Amsterdam 17 januari 2024, ECLI:NL:RBAMS:2024:412, r.o. 2.6 (*Stichting Nuon-claim/Vattenfall*). Zie Hoogervorst, Klaassen & Knigge 2024, p. 117.

- Als maar één 305a-organisatie een dagvaarding heeft aangetekend, gaat de rechter niet altijd over tot benoeming van een EB, omdat dit geen redelijk doel dient en wel tot vertraging leidt. De vraag is of het wettelijke systeem deze uitzondering toelaat.
- In zaken die zijn aangebracht met een ideëel doel en zich richten op een grote groep die diffuus en onbepaald is, overweegt de rechter meer dan eens dat ‘het vaststellen van een nauw omschreven groep ... problematisch is’, omdat deze groep ‘niet duidelijk af te bakenen’ is.⁶⁴⁵ In sommige gevallen gaat hij hiertoe niet over. De vraag is of het wettelijke systeem deze uitzondering toelaat.
- Het komt voor dat rechters in zaken die zijn aangebracht met een ideëel doel geen opt-out-mogelijkheid bieden, omdat ‘onttrekking aan een uitspraak bij ideële vorderingen met een algemeen belang moeilijk voorstelbaar is’.⁶⁴⁶ De vraag is of het wettelijke systeem deze uitzondering toelaat.

3.11 Artikel 1018g Rv: beproeven schikking

Zoals in paragraaf 2.4.5 uiteengezet, moet de rechter, nadat hij de EB en de nauw omschreven groep heeft aangewezen, een termijn stellen aan partijen om een schikking te beproeven die kan resulteren in een vaststellingsovereenkomst (artikel 1018g Rv). Een deelschikking voor een gedeelte van de nauw omschreven groep is uitdrukkelijk niet de bedoeling van de wetgever; de schikking moet de gehele hiervoor omschreven groep omvatten.⁶⁴⁷

De wet schrijft geen termijnen voor. In de rechtspraak zijn de volgende termijnen gesteld, al dan niet op verzoek van partijen: 2 weken⁶⁴⁸, 2 maanden⁶⁴⁹, 3 maanden⁶⁵⁰ en 4 maanden⁶⁵¹. Deze termijnstelling is mede-afhankelijk van het oordeel over de slagingskansen van een schikkingspoging. Deze kans wordt ingeschat op basis van de uitlatingen van de procespartijen vastgesteld.⁶⁵² De rechter moet immers waken tegen een onredelijke vertraging van de procedure (artikel 20 lid 1 Rv).

Voor zover wij weten, zijn er geen 305a-zaken waarin partijen na de opt-out-periode tot een schikking zijn gekomen.⁶⁵³ In verreweg de meeste procedures tonen partijen geen bereidheid

⁶⁴⁵ Rb. Amsterdam 7 juni 2023, ECLI:NL:RBAMS:2023:3499, r.o. 4.32 (*Fossielvrij/KLM*); Rb. Den Haag 5 november 2023, ECLI:NL:RBDHA:2023:17145, r.o. 5.26 (*RBV/Staat*); Rb. Den Haag 17 januari 2024, ECLI:NL:RBDHA:2024:355, r.o. 5.21 (*Stichting Privacy First/Staat*); Rb. Den Haag 25 september 2024, ECLI:NL:RBDHA:2024:14834, r.o. 3.23 (*Greenpeace/Staat*).

⁶⁴⁶ Rb. Den Haag 5 november 2023, ECLI:NL:RBDHA:2023:17145, r.o. 5.26 (*RBV/Staat*). Zie bijvoorbeeld ook Rb. Amsterdam 7 juni 2023, ECLI:NL:RBAMS:2023:3499, r.o. 4.32 (*Fossielvrij/KLM*). Zie hierover Peters & Van Wees 2022, p. 28.

⁶⁴⁷ Voor een uiteenzetting over schikken onder de WAMCA, zie Tillema 2020.

⁶⁴⁸ Rb. Amsterdam 24 februari 2024, r.o. 2.21 (*Stop Online Shaming & Expertisebureau Online Kindermisbruik/vagina.nl*). Uit register, niet op rechtspraak.nl. Rb. Den Haag 20 maart 2022, ECLI:NL:RBDHA:2022:2823, r.o. 2.12 (*Vereniging MOA/Staat*).

⁶⁴⁹ Concrete termijnstelling op verzoek van partijen: Rb. Oost-Brabant, ECLI:NL:RBOBR:2022:3931, r.o. 2.25 (*FNV/GXO Logistics Netherlands III*) en Rb. Midden-Nederland 26 maart 2025, ECLI:NL:RBMNE:2025:1209, r.o. 2.11 (*SEC/Bayer*).

⁶⁵⁰ Rb. Amsterdam 17 januari 2024, zaaknummer/rolnummer: C/13/716600/1-LA ZA 22-332 (ECLI-nummer niet beschikbaar), r.o. 2.6 (*Stichting Nuon-claim/Vattenfall*). Zie <https://www.rechtspraak.nl/SiteCollectionDocuments/20240117-RBAMS-vonnis.pdf>

⁶⁵¹ Rb. Amsterdam 11 juni 2025, ECLI:NL:RBAMS:2025:3952, r.o. 2.3 (*Stichting ASC/Google*).

⁶⁵² Rb. Amsterdam 24 februari 2024, register, niet op rechtspraak.nl, r.o. 2.21 (*Stop Online Shaming & Expertisebureau Online Kindermisbruik/vagina.nl*).

⁶⁵³ Vgl. Verheij 2025, p. 348. Over de redenen waarom partijen niet schikken in massaschadezaken en voorgestelde oplossingen: Hermans 2015, hoofdstuk III.14; Franken 2021, p. 2409-2410. Voor een rechtseconomische analyse van de factoren die bepalen of een massaschadegeschil wordt geschikt en de implicaties daarvan voor de

tot schikken en stelt de rechter geen termijn.⁶⁵⁴ De rechter laat in die gevallen dit voorschrift buiten toepassing en gaat direct over tot de inhoudelijke fase. Ook zonder dat partijen zich blijkens de uitspraak hierover uitgelaten hebben, komt de rechter tot het oordeel dat er geen aanleiding is om een termijn te stellen.⁶⁵⁵ Dit heeft mogelijk te maken met het feit dat de eiser volgens de gedaagde uit is op precedentwerking en de procedure slechts is ingestoken om ‘als voorbeeld te dienen’.⁶⁵⁶ In een andere procedure hebben partijen niet kenbaar gemaakt behoefte te hebben aan een dergelijke termijn.⁶⁵⁷ Bij niet verschijning van de gedaagde in de procedure ziet de rechter geen heil in termijnstelling.⁶⁵⁸ In een lid-6-actie waarin wordt opgekomen voor het dierenwelzijn van kortsnuitige honden stelt de rechter dat aanhouden voor een schikking niet zinvol wordt geacht, omdat de 305a-organisatie ‘als opkomend voor een algemeen belang niet kan onderhandelen namens de hele maatschappij’.⁶⁵⁹ Vermeldenswaard is nog de overweging van de rechtbank in de zaak *FNV & CNV/Temper* waarin de eisers geen en de gedaagde wel behoefte had aan een schikkingstermijn. De rechtbank bepaalt uiteindelijk geen termijn, omdat de eisers de enige optredende belangenbehartigers zijn en de gedaagden gedurende de opt-out-termijn amper in de gelegenheid zijn hen te benaderen om een schikking te beproeven. Een langere termijn dan de opt-out-termijn is niet nodig.⁶⁶⁰

Slotsom t.b.v. conclusies

Uit de rechtspraakanalyse over de termijnstelling voor het beproeven van een schikking na de afbakening van de vordering en de groep en opt-out-termijn van artikel 1108g Rv, blijkt dat

duidelijk is (geworden):

- dat de rechter meegaat in de termijn zoals door partijen voorgesteld (2 weken – 4 maanden).

onduidelijk is:

- of het wettelijk systeem de rechters toestaat (op verzoek van partijen) deze schikkingsfase over te slaan. Dit gebeurt wel.

rechtspraak: Hermans 2024, p. 377. In de literatuur is door Oving de zorg uitgesproken dat een te ruime opt-out-mogelijkheid na een schikking zou afdoen aan het idee van finaliteit voor een zo groot mogelijke groep, zie o.a. Oving 2020, p. 17. Schonewille en Wijnberg stellen dat de schikkingspoging na/tijdens het opt-out-termijn te vroeg komt en pas zou moeten worden geboden als helder is wat de achterban is en waar het conflict over gaat, in: Brink 2022, p. 48-49. Over schikken in massaschadezaken: Tillema 2020, p. 163-170.

⁶⁵⁴ Rb. Den Haag 9 februari 2022, ECLI:NL:RBDHA:2022:939, r.o. 1.7 (*Stichting Defence for Children International Nederland/Staat*); Rb. Den Haag 24 augustus 2022, register, niet op rechtspraak.nl, r.o. 2.12 (*CLW/Staat*); Rb. Den Haag 6 september 2023, ECLI:NL:RBDHA:2023:14320, r.o. 4.38 (*Stichting Sinti, Roma en Reizigers/Gemeente Den Haag*); Rb. Den Haag 30 augustus 2023, register, niet op rechtspraak.nl, r.o. 2.13-2.14 (*Stichting Namaakbestrijding React/SHLC Technology*); Rb. Den Haag 15 november 2023, ECLI:NL:RBDHA:2023:17145, r.o. 5.28 (*Stichting RBV/Staat*); Rb. Den Haag 17 januari 2024, ECLI:NL:RBDHA:2024:355, r.o. 5.23 (*SPF/Staat*); Rb. Oost-Brabant 24 april 2024, ECLI:NL:RBOBR:2024:1696, r.o. 3.25 (*FNV/Heidelberg Materials Nederland Beton*); Rb. Midden-Nederland 17 juli 2024, ECLI:NL:RBMNE:2024:4106, r.o. 4.50 (*Stichting KDVP/NZa*).

⁶⁵⁵ Rb. Amsterdam 7 juni 2023, ECLI:NL:RBAMS:2023:3499, r.o. 4.35 (*Fossielvrij NL/KLM*); Rb. Amsterdam 17 juli 2024, ECLI:NL:RBAMS:2024:4255, r.o. 8.4 (*FTV/AbbVie*).

⁶⁵⁶ Rb. Amsterdam 17 juli 2024, ECLI:NL:RBAMS:2024:4255, r.o. 3.5.1 (*FTV/AbbVie*).

⁶⁵⁷ Rb. Den Haag 6 maart 2024, ECLI:NL:RBDHA:2024:3007, r.o. 5.26 (*Greenpeace/Staat & SSC*); Rb. Den Haag 25 september 2024, ECLI:NL:RBDHA:2024:14834, r.o. 3.25 (*Greenpeace/Staat*).

⁶⁵⁸ Rb. Midden-Nederland 28 december 2022, ECLI:NL:RBMNE:2022:5565, r.o. 3.37 (*Stichting Brein/gedaagde*).

⁶⁵⁹ Rb. Amsterdam 25 september 2024, ECLI:NL:RBAMS:2024:5973, r.o. 5.22 (*Stichting Dierenrecht/RBK*).

⁶⁶⁰ Rb. Amsterdam 21 december 2022, ECLI:NL:RBAMS:2022:7764, r.o. 2.22-2.23 (*FNV & CNV/Temper*).

3.12 Inhoudelijke beoordeling: verwijzing naar schadestaat

Op grond van artikel 612 Rv kan een rechter voor de vaststelling van de schade verwijzen naar een schadestaatprocedure. Deze bepaling is niet buiten werking gesteld voor een 305a-schadevergoedingsactie. In één collectieve schadevergoedingsactie is in eerste aanleg een schadevergoeding toegekend. Vervolgens is daartegen appèl ingesteld, wat betekent dat deze zaak niet als ‘afgerond’ is geteld in de kwantitatieve analyse (par. 3.3). Op 27 mei 2025 heeft het hof Arnhem-Leeuwarden arrest gewezen. De aansprakelijkheid van Ursemmerhof is, vanwege het nalaten om de huurders tijdig te informeren over de aanstaande herstructurering van het park en de daarmee samenhangende opzegging van de huurovereenkomst, vastgesteld door het hof. Voor de vaststelling van de schade heeft het hof verwezen naar de schadestaatprocedure, waarbij het ook nog erop lijkt dat bedoeld wordt dat de schade in individuele procedures moet worden vastgesteld.⁶⁶¹ Het is onduidelijk of het de bedoeling van de wetgever is geweest om een verwijzing naar schadestaat in een 305a-schadevergoedingsactie toe te laten in het licht van de efficiëntie- en coördinatie-doelstelling van de 305a-actie. Ook is onduidelijk of een verwijzing naar de schadestaatprocedure via het 305a-actierecht kan worden gevorderd.⁶⁶²

Slotsom t.b.v. conclusies

Uit de rechtspraakanalyse over verwijzing naar de schadestaatprocedure van artikel 612 Rv in een 305a-procedure, blijkt dat

onduidelijk is:

- of het de bedoeling van de wetgever is geweest om een verwijzing naar de schadestaatprocedure in een 305a-schadevergoedingsactie (op vordering van (een van de) partijen) toe te laten in het licht van de efficiëntie- en coördinatie-doelstelling van de 305a-actie.

3.13 Voeging en tussenkomst

In deze paragraaf bespreken we naast de algemene, ook de specifieke voorwaarden en beperkingen die gelden voor voeging en tussenkomst in een 305a-actie.⁶⁶³ Op grond van artikel 217 Rv kan ieder die een belang bij een tussen andere partijen aanhangig geding heeft, vorderen zich daarin te mogen voegen of tussen te komen indien zij van de uitkomst van dat aanhangige geding nadelige gevolgen kan ondervinden. Voeging betreft de situatie dat de derde zich vanwege zijn eigen belang schaart aan de zijde van een beide partijen.⁶⁶⁴ Tussenkomst ziet op het geval dat een derde een eigen recht wil handhaven jegens één of beide partijen.⁶⁶⁵ Deze partij wenst daarmee in de hoofdzaak een eigen vordering in te stellen. Zij moet dan voldoende

⁶⁶¹ Hof Arnhem-Leeuwarden 27 mei 2025, ECLI:NL:GHARL:2025:3191, r.o. 5.28 en 5.45 (*Vereniging D.U.R.F./Ursemmerhof*). Zie ook het dictum r.o. 6.3: ‘telkens op te maken bij staat’.

⁶⁶² Van der Kooij & Becker 2025, p. 161 zijn over deze verwijzing kritisch: ‘de aard van de collectieve schadevergoedingsprocedure en de regeling omtrent de gebondenheid van personen behorend tot de achterban van de belangenorganisatie verzetten zich hiertegen. Het ligt voor de hand dat het door de wetgever nauwkeurig ontworpen WAMCA-procedé wordt gevolgd, dat moet leiden tot een goedgekeurde en bindende collectieve vaststellingsovereenkomst of een door de rechter vast te stellen collectieve schadeafwikkeling.’

⁶⁶³ Zie ook hierover: Kluwen & Bredenoord-Spoek 2022b, p. 27. Een pleidooi voor verplichte voeging van parallelle procedures ter facilitering van schikken vergelijkbaar met Amerikaanse *multidistrict litigation*, zie Tavakolnia 2024, p. 173-174.

⁶⁶⁴ Zie noot H.B. Krans bij HR 28 maart 2014 in NJ 2015/206, onder 4.

⁶⁶⁵ HR 28 maart 2014, ECLI:NL:HR:2014:768, NJ 2015/206, m.nt. H.B. Krans; JIN 2014/93, m.nt. J. van Weerden, r.o. 5.3 (*Fiar/Stichting De Thuisakopie*).

belang hebben om zich met dat doel te mengen in het aanhangige geding, bijvoorbeeld door de nadelige gevolgen die zij van de uitspraak daarin kan ondervinden.⁶⁶⁶ Zie par. 3.9.4.

Een partij mag zich alleen voegen in een procedure als zij nadelige gevolgen kan ondervinden van een uitkomst van de procedure die ongunstig is voor de partij aan wier zijde zij zich voegt.⁶⁶⁷ Onder ‘nadelige gevolgen’ verstaat de Hoge Raad de feitelijke of juridische gevolgen van de toe- of afwijzing van de vordering of het gezag van gewijsde dat de in de procedure gegeven eindbeslissingen kunnen hebben voor degene die voeging vordert.⁶⁶⁸ Bij tussenkomen kan dit nadelige gevolg gelegen zijn in de gevolgen die de uitspraak in hoofdzaak kan hebben, benadeling of verlies van een recht van de tussenkomende partij dreigt, dan wel diens positie anderszins kan worden benadeeld.⁶⁶⁹ In precedentwerking ligt niet een voldoende belang, ook niet indien sprake is van sterk op elkaar gelijkende vorderingen of feitencomplexen tussen deels dezelfde partijen.⁶⁷⁰

Uit de rechtspraakanalyse blijkt dat verzoeken tot voeging of tussenkomst zowel in ideële als in niet-ideële zaken worden ingediend, zij het in beperkte mate. Voordat specifieke voorbeelden worden uitgelicht om te illustreren hoe de rechter dergelijke vorderingen beoordeelt, en welke overwegingen daarbij aan de orde komen, is het relevant om eerst – met verwijzing naar de 305a-rechtspraak – in algemene bewoordingen te beschrijven hoe artikel 217 Rv past binnen het huidige WAMCA-systeem. De 305a-actie zoals die gold tot 1 januari 2020 stelde geen nadere voorwaarden dan de hierboven genoemde.⁶⁷¹

De door de WAMCA gebrachte regeling bevat echter ‘een aantal wezenlijk nieuwe regels’ die gevolgen hebben voor de regels omtrent voeging door derden.⁶⁷² Onder meer lijkt interventie enkel mogelijk aan de zijde van de gedaagde, en niet van de eiser, hoewel dit nog niet helemaal uitgekristalliseerd is.⁶⁷³

In een aantal zaken waarin een derde tussenkomst of voeging vordert, is door de rechter overwogen dat hoewel het WAMCA-procesrecht het hierboven genoemde artikel 217 Rv niet ‘met zoveel woorden’ uitsluit,⁶⁷⁴ de WAMCA als zodanig geen mogelijkheid laat ‘voor voeging van een rechtspersoon als bedoeld in artikel 3:305a BW’ aan de zijde van eiseres.⁶⁷⁵ De rechter overweegt hierbij dat het WAMCA-systeem ruimte laat voor belangenorganisaties om binnen

⁶⁶⁶ HR 28 maart 2014, ECLI:NL:HR:2014:768, r.o. 4.1.2 (*Fiar/Stichting De Thuis kopie*).

⁶⁶⁷ HR 28 maart 2014, ECLI:NL:HR:2014:768, r.o. 5.3 (*Fiar/Stichting De Thuis kopie*).

⁶⁶⁸ HR 12 juni 2015, ECLI:NL:HR:2015:1602, *NJ* 2015/295, *JBP* 2015/64, m.nt. M.O.J. de Folter; *NTE* 2016/2, m.nt. I. Brinkman & L. Baljon, r.o. 3.2 (*TenneT & Alstom/ABB*).

⁶⁶⁹ HR 28 maart 2014, ECLI:NL:HR:2014:768, r.o. 4.1.2 (*Fiar/Stichting De Thuis kopie*).

⁶⁷⁰ HR 12 juni 2015, ECLI:NL:HR:2015:1602, r.o. 3.2 (*TenneT & Alstom/ABB*).

⁶⁷¹ Rb. Amsterdam 3 maart 2022, ECLI:NL:RBAMS:2021:5174, r.o. 5.14a (*Voegingsincident SCC*).

⁶⁷² Rb. Amsterdam 3 maart 2022, ECLI:NL:RBAMS:2021:5174, r.o. 5.11-5.13 (*Voegingsincident SCC*).

⁶⁷³ Zie onder meer Conclusie A-G Snijders 18 oktober 2024, ECLI:NL:PHR:2024:1074 vóór HR 21 februari 2025, ECLI:NL:HR:2025:321, *JBP* 2025/37, m.nt. P.A. Fruytier (*BCW/Staat*), ovw. 3.5; Conclusie A-G Wissink 20 juni 2025, ECLI:NL:PHR:2025:695, ovw. 2.11 (*Vereniging Milieudefensie/Shell & Stichting Milieu en Mens*); G. Snijders, *GS Burgerlijke Rechtsvordering*, § 3. Voeging en tussenkomst, aant. 8; Boitelle & Olden 2024, p. 113; De Monchy & Kluwen 2022, p. 91; Hoogervorst, Klaassen & Knigge 2021, p. 119; Schutgens & Sillen 2021, p. 190-191. In het kader van de lid-6-actie met een ideëel doel wijst De Jong erop dat door het uitsluiten van voeging aan de zijde van de eiser een onwenselijke disbalans kan bestaan in de derden-betrokkenheid en daarmee ook in de verbreding van het (feitelijke) debat, zie De Jong 2024, p. 61.

⁶⁷⁴ Rb. Amsterdam 3 maart 2022, ECLI:NL:RBAMS:2021:5174, r.o. 5.13 (*Voegingsincident SCC*); Rb. Amsterdam 7 december 2022, zaaknummer/rolnummer: C/13/719848/HA ZA 22-524 (ECLI-nummer niet beschikbaar), r.o. 4.9 (*Fossielvrij NL/KLM*). Zie <https://www.rechtspraak.nl/SiteCollectionDocuments/RBAMS-vonnissen-KLM.pdf>

⁶⁷⁵ Rb. Amsterdam 3 maart 2022, ECLI:NL:RBAMS:2021:5174, r.o. 5.13 (*Voegingsincident SCC*).

drie maanden nadat een collectieve vordering is ingesteld óók een vordering in te dienen voor dezelfde gebeurtenis(sen).⁶⁷⁶ Dit betekent, volgens de rechter, dat de WAMCA-regeling ‘in twee opzichten een gesloten systeem’ hanteert ‘als het gaat om eisers die collectieve vorderingen instellen’.⁶⁷⁷ Als een belangenorganisatie zich binnen die hierboven genoemde drie maanden termijn meldt, kan zij partij zijn bij de desbetreffende zaak en kan zij, of een andere 305a-organisatie, worden aangewezen als EB. Als zij dit niet doet, ontzegt een belangenorganisatie ‘zichzelf de kans ... om partij te worden’.⁶⁷⁸ Het toestaan van een voeging aan de kant van de eiser zou volgens de rechter het ‘door de WAMCA-wetgever weloverwogen geïntroduceerde, systeem verstoren’, dit omdat de voegende partij zich ‘buiten de in de WAMCA gestelde ontvankelijkheidsvereisten en ook buiten de in de WAMCA voorziene aanwijzingsprocedure’ zich alsnog aan de zijde van de eiser zou weten te scharen.⁶⁷⁹ Met verwijzing naar deze motivering wordt ook in andere zaken de voeging van een derde aan de zijde van de eiser(s) afgewezen, ook in zaken waar de eiser in de hoofdzaak zich welwillend opstelt tegenover de voeging.⁶⁸⁰

In zaken die zijn aangebracht met een ideëel doel vorderen derden veelal om te mogen voegen aan de zijde van gedaagde maar ook in een aantal gevallen aan de zijde van eisers; in een enkele zaak wordt verzocht om tussen te komen. Deze vorderingen worden op basis van uiteenlopende redenen toegestaan of afgewezen. In een aantal zaken beperkt de rechter zich tot de vraag of de uitkomst van de collectieve procedure de rechtspositie van de voegende of tussenkomende partij nadelig kan beïnvloeden,⁶⁸¹ terwijl in andere zaken (een deel van) de ontvankelijkheidsvoorwaarden van artikel 3:305a BW en 1018c lid 5 worden nagelopen.⁶⁸² Dat ook buitenlandse rechtspersonen kunnen tussenkomen in collectieve vorderingen voor de Nederlandse rechter wordt bevestigd in het hoger beroep in *Stichting Recht op bescherming tegen vliegtuighinder/Staat* over geluidshinder rondom Schiphol. In deze zaak vorderen diverse luchtvaartmaatschappijen en twee internationale organisaties tussenkomst dan wel voeging aan de zijde van de Staat.⁶⁸³ De luchtvaartmaatschappijen en de internationale organisaties worden tot de procedure toegelaten (de laatstgenoemde onder voorwaarden)⁶⁸⁴. Indien bij die voorwaarden sprake is van individuele belangenbehartiging bijvoorbeeld op grond van volmacht of lastgeving, moet wel de vraag worden beantwoord of er plaats is voor behandeling van individuele vorderingen in een 305-actie (zie par. 3.14).

Het verzoek tot voeging door de stichting Freeflex in de zaak van FNV en CNV tegen Temper aan de zijde van gedaagde wordt afgewezen omdat onvoldoende is aangetoond dat de stichting voldoende representatief was. Ook zijn er twijfels over de onafhankelijkheid van de stichting ten opzichte van Temper, waardoor het de stichting ‘ontbeert [aan] een belang zoals bedoeld in

⁶⁷⁶ Rb. Amsterdam 3 maart 2022, ECLI:NL:RBAMS:2021:5174, r.o. 5.13b (*Voegingsincident SCC*).

⁶⁷⁷ Rb. Amsterdam 3 maart 2022, ECLI:NL:RBAMS:2021:5174, r.o. 5.13d (*Voegingsincident SCC*).

⁶⁷⁸ Rb. Amsterdam 3 maart 2022, ECLI:NL:RBAMS:2021:5174, r.o. 5.13e. (*Voegingsincident SCC*).

⁶⁷⁹ Rb. Amsterdam 3 maart 2022, ECLI:NL:RBAMS:2021:5174, r.o. 5.13f. (*Voegingsincident SCC*).

⁶⁸⁰ Rb. Amsterdam 7 december 2022, zaaknummer/rolnummer C/13/719848/HA ZA 22-524 (ECLI-nummer niet beschikbaar) r.o. 4.10 (*Fossielvrij NL/KLM*). Zie <https://www.rechtspraak.nl/SiteCollectionDocuments/RBAMS-vonnissen-KLM.pdf>.

⁶⁸¹ Rb. Den Haag 19 mei 2021, ECLI:NL:RBDHA:2021:15735, r.o. 2.5-2.6 (*Voegingsincident CBS*).

⁶⁸² Rb. Den Haag 27 december 2023, ECLI:NL:RBDHA:2023:20779 (*Voegingsincident SSC*); Rb. Den Haag ECLI:NL:RBDHA:2024:4091 (*Voegingsincident Woonbond*).

⁶⁸³ Hof Den Haag 25 februari 2025, ECLI:NL:GHDHA:2025:195 (*KLM & Staat/Stichting RBV*).

⁶⁸⁴ Omdat IATA en A4A – als niet op de lijst staande buitenlandse rechtspersonen – niet kunnen tussenkomen om zich voegen in hun hoedanigheid van belangenbehartiger ex art. 3:305a BW van de aan hen gelieerde luchtvaartmaatschappijen, moeten zij een lastgeving van die laatste kunnen bewijzen om ontvankelijk te zijn. Zie Hof Den Haag 25 februari 2025, ECLI:NL:GHDHA:2025:195, r.o. 6.9-6.17 (*KLM & Staat/Stichting RBV*).

artikel 217 Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering bij de door haar gevorderde voeging'.⁶⁸⁵ De individuele eisers die zich in deze zaak willen voegen worden daarentegen wel toegelaten tot de procedure. Deze eisers behoren tot de groep personen waar FNV en CNV zich in de hoofdzaak op richten, aangezien zij gebruik hebben gemaakt van het platform dat wordt aangeboden door Temper. Net als Temper kunnen ook deze eisers dus geraakt worden door het vonnis tegen Temper, indien dit in het voordeel van de procederende belangenorganisaties wordt beslist. FNV en CNV wijzen daarbij op de mogelijkheid voor deze eisers om zich te onttrekken van de eventuele toewijzing van de vordering door gebruik te maken van de opt-out mogelijkheid. De rechter overweegt echter dat

‘Een opt-out mogelijkheid maakt niet dat [eisers i.h.inc. 2, 3 en 4] geen belang hebben bij voeging in de hoofdzaak omdat zij door voeging in de gelegenheid worden gesteld deel te nemen aan de hoofdzaak en daar als direct belanghebbende hun inbreng kunnen leveren op de voorliggende vragen. Bovendien kunnen [eisers i.h.inc. 2, 3 en 4] met die inbreng proberen te voorkomen dat een nadelige uitspraak wordt gewezen, aan de gevolgen waarvan zij zich anders zouden moeten onttrekken door middel van opt-out.’⁶⁸⁶

Nu de rechter ook niet meegaat in het betoog van de procederende belangenorganisaties waarin zij stellen dat de eisers geen gebruik meer maken van het Temper-platform, en daarom geen belang hebben bij de zaak – waarbij de rechter wijst op het feit dat de vordering ‘niet is beperkt tot personen die werkzaamheden (zullen) verrichten via het Temper-platform maar ook bestaat uit de personen die dat in het verleden hebben gedaan’ – worden de eisers toegelaten tot de procedure aan de zijde van Temper.⁶⁸⁷

Verzoeken tot voeging zijn daarbij ook afgewezen omdat de voegende partij enkel betrokken wil zijn bij de zaak om schriftelijke opmerkingen in te dienen bij het HvJ EU en dus ‘geen actieve rol [wil] spelen in de hoofdprocedure’.⁶⁸⁸ In de collectieve vordering van de stichtingen Viruswaarheid en de Vereniging Kritisch Prikken tegen de Staat wensen individuele gedupeerden zich te voegen aan de kant van de procederende belangenorganisaties. Hun vordering worden echter afgewezen onder verwijzing naar de wetsgeschiedenis,⁶⁸⁹ waarin is opgenomen dat het systeem van de WAMCA (in tegenstelling tot de WCAM) niet open staat voor individuele gedupeerden, wat volgens de rechter ook strekt tot de voeging van individuele gedupeerden.⁶⁹⁰ Dit onderwerp van subjectieve cumulatie wordt in de volgende paragraaf besproken.

Slotsom t.b.v. conclusies

Uit de rechtspraakanalyse over voeging en tussenkomst in een 305a-procedure, blijkt dat

duidelijk is (geworden):

- dat verzoeken tot voeging of tussenkomst in zowel ideële als in niet-ideële zaken worden ingediend, zij het in beperkte mate.
- voeging of tussenkomst door buitenlandse belangenorganisaties in een 305a-actie niet kan op grond van artikel 3:305a BW, omdat het *ius agendi* beperkt is tot Nederlandse rechtspersonen.

⁶⁸⁵ Rb. Amsterdam 13 juli 2022, ECLI:NL:RBAMS:2022:4423, r.o. 2.4 (*FNV & CNV/Temper*).

⁶⁸⁶ Rb. Amsterdam 4 mei 2022, ECLI:NL:RBAMS:2022:6994, r.o. 4.7 (*FNV & CNV/Temper*).

⁶⁸⁷ Rb. Amsterdam 4 mei 2022, ECLI:NL:RBAMS:2022:6994, r.o. 4.7-4.8 (*FNV & CNV/Temper*).

⁶⁸⁸ Rb. Rotterdam 5 maart 2025, ECLI:NL:RBROT:2025:2981, r.o. 4.9 (*SDBN/Amazon*).

⁶⁸⁹ *Kamerstukken II* 2016/17, 34608, nr. 3, p. 9 (MvT).

⁶⁹⁰ Rb. Den Haag 14 september 2022, ECLI:NL:RBDHA:2022:9075, r.o. 3.3-3.5 (*Stichting Viruswaarheid.nl/Staat*).

Wel kan een organisatie of openbaar lichaam met zetel buiten Nederland welke geplaatst is op de lijst, bedoeld in artikel 5 lid 1 Richtlijn representatieve vorderingen⁶⁹¹, zich voegen of tussenkomen aan de zijde van eisers. Ook staat de rechter in de praktijk wel voeging of tussenkomen toe op basis van alternatieve grondslagen voor individuele belangenbehartiging zoals (proces)volmacht of lastgeving. Zie par. 2.3.3. De vraag is wel of er voor deze individuele belangenbehartiging in een 305a-procedure plaats kan en mag zijn. Zie par. 3.13 en 3.14 hierna.

onduidelijk is:

- of ondanks dat de toepasselijkheid van art. 217 Rv niet met zoveel woorden in het WAMCA-procesrecht is uitgesloten, toch in een WAMCA-zaak aan een partij moet worden ontzegd om zich met een beroep op deze bepaling zich te voegen aan de kant van de eiser. Volgens rechtspraak verhoudt zo'n voeging zich niet goed tot de gekozen WAMCA-systematiek waarbij eisende belangenorganisaties zich gedurende de aanhoudingstermijn van 3 maanden met hun vordering moeten melden.
- of en in hoeverre de ontvankelijkheidsvereisten van artikel 3:305a BW en 1018c lid 5 Rv in een incident tot voeging dan wel tussenkomst moeten worden nagelopen.

een leemte is:

- dat op de WAMCA-regeling afgestemde procedurele regels over voeging en tussenkomst vrijwel afwezig zijn waardoor over de mogelijkheden tot voeging en tussenkomst onduidelijkheden bestaan.

3.14 Subjectieve cumulatie

De vraag is of in het kader van een 305a-actie subjectieve cumulatie mogelijk is, hetgeen betekent dat een benadeelde die behoort tot de groep waarvoor de 305a-organisatie opkomt, haar eigen vordering kan indienen en betrokkene wordt.⁶⁹² Het gaat dan niet alleen om voeging of tussenkomst zoals in de vorige paragraaf geschetst, maar ook om de situatie dat reeds bij aanvang van de procedure deze benadeelde als mede-eiser optreedt. Er doen zich in de jurisprudentie twee stromingen voor: de 'rekkelijken' (Rechtbank Midden-Nederland) en de 'preciezen' (Rechtbank Den Haag). Een instantie in hoger beroep of cassatie heeft hierin nog niet beslist. Het gaat in de kern om het relatieve gewicht dat wordt gehecht aan een tweetal passages in de parlementaire geschiedenis. In de MvT in par. 4.4 *Hoe is de samenloop met individuele procedures en de collectieve actie van lid 1 van artikel 3:305a BW?* staat:

⁶⁹¹ Vgl. art. 3:305c lid 1 BW en zie par. 2.5.6.

⁶⁹² In een later stadium van het geding kan de rechter op verzoek de collectieve en individuele vorderingen splitsen zodat in afzonderlijke procedures over die vorderingen wordt beslist. Zie Rb. Oost-Brabant 1 februari 2023, ECLI:NL:RBOBR:2023:418, r.o. 2.2-2.4 (*Consumentenbond/Philips*) waarbij de Consumentenbond in haar 305a-vordering niet-ontvankelijk is verklaard. Zie r.o. 2.4: 'Consumentenbond en Aequitas zijn naar het oordeel van de rechtbank immers niet-ontvankelijk en een verdere gezamenlijke behandeling is dus helemaal niet meer aan de orde in deze procedure. De zaken zullen dus worden gesplitst op de hierna in de beslissing te melden wijze. Mocht het hof in een eventueel hoger beroep anders beslissen over de niet-ontvankelijkheid, ligt het verder voor de hand dat het hof die zaken terugverwijst naar de rechtbank. Dan is er geen risico van tegenstrijdige beslissingen of tegelijk lopende procedures in twee instanties over (min of meer) hetzelfde onderwerp. Het belang van Philips, om te voorkomen dat in de (onwaarschijnlijke) situatie van terugverwijzing de collectieve acties wellicht een paar stappen achterlopen, weegt in aanmerkelijke mate minder zwaar dan het belang van de Particulieren om voortvarend voort te procederen.' Over de niet-ontvankelijkheid van Consumentenbond in hoger beroep: Hof Den Bosch 27 mei 2025, ECLI:NL:GHSHE:2025:1480. Over subjectieve cumulatie in hoger beroep: Hoogervorst, Klaassen & Knigge 2024, p. 117.

‘De collectieve procedure wordt met voorrang behandeld op individuele procedures die betrekking hebben op dezelfde feiten of rechtsvragen. Deze procedures kunnen zo nodig voor de loop van de collectieve procedure worden opgeschort op verzoek van de meest gereede partij.’ ‘Dit leidt in de praktijk tot een beperking van het aantal betrokken partijen in een procedure. Verschil tussen de voorgestelde procedure en het lead plaintiff systeem is dat alleen een belangenorganisatie en niet een benadeelde zelf zich tot de rechter mag wenden om voor de groep gedupeerden op te komen.’⁶⁹³

In diezelfde MvT staat in par. ‘4.5 Gebondenheid van gedupeerden (opt out)’:

‘Het wetsvoorstel gaat uit van een procedure tussen een belangenbehartigende organisatie enerzijds en een aangesproken partij anderzijds. Individuele gedupeerden zijn daarin geen partij.’⁶⁹⁴

De Rechtbank Midden-Nederland legt de parlementaire geschiedenis zo uit dat er slechts één restrictie geldt: ‘individuele eisers kunnen niet opkomen voor de groep gedupeerden. Daardoor is het niet toegestaan dat individuele eisers zich voegen aan de kant van de belangenorganisaties.’⁶⁹⁵ Indien er geen sprake is van voeging maar naast de 305a-organisatie ook individuele benadeelden hun eigen vorderingen hebben ingesteld tegen dezelfde gedaagde in één dagvaarding, leidt dit niet tot niet-ontvankelijkheid van deze laatsten. Dat die vorderingen gelijkkluidend zijn en overlappen, is onvoldoende om de individuele eisers niet-ontvankelijk te verklaren, omdat zij deze voor zichzelf hebben ingesteld en subjectieve cumulatie ook in een 305a-procedure als uitgangspunt is toegestaan.⁶⁹⁶ In het hierboven geciteerde par. 4.4 van de MvT schrijft de wetgever volgens de rechtbank dat er ook individuele procedures over dezelfde feiten of rechtsvragen kunnen worden gevoerd. In de procedure tegen Bayer over de sterilisatiemethode Essure bij vrouwen in Nederland staat de Rechtbank Midden-Nederland dan ook de zelfstandige schadevergoedingsvorderingen van de verzekeraars toe. De verzekeraars hebben hier voldoende eigen belang bij. Bovendien is er vanwege het zelfstandige karakter van de vorderingen geen sprake van ontoelaatbare doorkruising van de 305a-procedure; de subjectieve cumulatie van de collectieve en individuele schadevergoedingsvorderingen wordt toegestaan.⁶⁹⁷ In een andere procedure waarin deze problematiek aan de orde kwam, benadrukt dezelfde rechtbank het belang van individuele eisende patiënten en behandelaren bij hun vorderingen tegen NZa die gelijkkluidend waren aan die van de 305a-organisatie door te wijzen op het van belang van behoud van hun eigen invloed op de procesvoering onafhankelijk van de 305a-organisatie. Het feit dat deze individuele eisers een schending van artikel 8 EVRM wegens een inbreuk op de persoonlijke levenssfeer aan hun vorderingen ten grondslag hebben gelegd, zal mede tot dit oordeel hebben geleid.⁶⁹⁸ Echter, het verzoek van NZa tot opschorting van de individuele procedure totdat op de vorderingen van 305a-organisaties is beslist, wijst de rechtbank toe. Zij oordeelt het in lijn met de bedoeling van de wetgever dat bij wijze van uitgangspunt een 305a-actie met voorrang boven individuele procedures moet worden behandeld. Hieruit volgt ook dat in dezelfde procedure de vorderingen van de 305a-organisatie met voorrang worden behandeld. Dat zal anders kunnen zijn als de individuele eisende cliënten en behandelaren unieke, eigen vorderingen instellen of specifieke belangen hebben waarover zij zichzelf op dit moment al, naast de belangenorganisaties, moeten kunnen uitlaten. Dat is hier niet het geval omdat de belangen van de individuele eisers en de

⁶⁹³ *Kamerstukken II* 2016/17, 34608, nr. 3, p. 9 (MvT).

⁶⁹⁴ *Kamerstukken II* 2016/17, 34608, nr. 3, p. 9 (MvT).

⁶⁹⁵ Rb. Midden-Nederland 17 juli 2024, ECLI:NL:RBMNE:2024:4106, r.o. 4.42 (*Stichting KDVP/NZa*).

⁶⁹⁶ Rb. Midden-Nederland 17 juli 2024, ECLI:NL:RBMNE:2024:4106, r.o. 4.42 (*Stichting KDVP/NZa*).

⁶⁹⁷ Rb. Midden-Nederland 8 januari 2025, ECLI:NL:RBMNE:2025:10, r.o. 3.94 (*SEC/Bayer*).

⁶⁹⁸ Rb. Midden-Nederland 17 juli 2024, ECLI:NL:RBMNE:2024:4106, r.o. 4.44 (*Stichting KDVP/NZa*).

305a-organisatie identiek zijn.⁶⁹⁹ Als de inhoudelijke collectieve procedure is afgerond, zullen de individuele procedures worden hervat in de stand waarin deze zich nu bevinden, voor zover partijen daar op dat moment nog behoefte aan hebben.⁷⁰⁰

De rechtbank Den Haag leidt uit de hierboven geciteerde passage in par. 4.5 van de MvT juist af dat er geen plaats is in een 305a-actie voor individuele vorderingen:

‘Het wettelijk systeem laat niet toe dat naast de belangenbehartigende organisatie individuele gedupeerden als partij in dezelfde procedure een rechtsvordering instellen of zich in de procedure mengen (zich voegen of tussenkomen). In de Memorie van Toelichting op het wetsvoorstel waarbij de wettelijke regeling van het collectieve actierecht is gewijzigd, is hierover het volgende opgemerkt: “Het wetsvoorstel gaat uit van een procedure tussen een belangenbehartigende organisatie enerzijds en een aangesproken partij anderzijds. Individuele gedupeerden zijn daarin geen partij.”⁷⁰¹

De belangen van de als partij gestelde individuele eisers worden in de procedure behartigd door de stichting en zij zijn gebonden aan de collectieve uitkomst van deze 305a-actie. Zij vorderen ook niet iets anders dan hetgeen de 305a-organisatie ter behartiging van hun belangen vordert.⁷⁰² Bovendien leidt diezelfde rechtbank ook uit de parlementaire geschiedenis van de regeling van 1994 af dat er naast een collectieve actie alleen plaats voor de vorderingen van individuele eisers is, als zij een voldoende concreet eigen belang hebben.⁷⁰³ Artikel 3:303 BW is in par. 3.9.4 reeds uitvoerig behandeld.

Afgezien van deze twee lijnen in de rechtspraak, moet nog worden opgemerkt dat subjectieve cumulatie van een 305a-vordering en een individuele vordering als het gaat over EVRM bijzondere aandacht heeft. Dat heeft te maken met de beperkte mogelijkheden van belangenorganisaties om op grond van artikel 34 van het EVRM als ‘slachtoffer’ te worden aangemerkt, waardoor hun eigen mogelijkheden om een vordering aanhangig te maken beperkt zijn.⁷⁰⁴ Een voorwaarde om een vordering aanhangig te kunnen maken bij het EHRM is dat de nationale rechtsmiddelen zijn uitgeput. Er kan dus een belang bestaan om wel de vordering van een individuele eiser als mede-eiser – dus naast de 305a-organisatie die een collectieve vordering indient – toe te laten. De individuele eisers in de ideële actie van Greenpeace over klimaatverandering op Bonaire worden niet toegelaten tot de collectieve actie aangezien de rechter overweegt dat de 305a-procedure hier niet voor is ingericht; deze ziet enkel op de beoordeling van collectieve acties.⁷⁰⁵ Volgens de rechter past hier niet ‘de beoordeling van gelijkkluidende vorderingen van personen van wie de belangen ook al – gebundeld – door Greenpeace Nederland worden behartigd. Dat klemmt temeer voor een algemeen

⁶⁹⁹ Rb. Midden-Nederland 17 juli 2024, ECLI:NL:RBMNE:2024:4106, r.o. 4.45 (*Stichting KDVP/NZa*).

⁷⁰⁰ Rb. Midden-Nederland 17 juli 2024, ECLI:NL:RBMNE:2024:4106, r.o. 4.46 (*Stichting KDVP/NZa*).

⁷⁰¹ De rechtbank verwijst naar *Kamerstukken II* 2016/17, 34608, nr. 3, p. 9 (MvT).

⁷⁰² Rb. Den Haag (Vzr.) 13 oktober 2023, ECLI:NL:RBDHA:2023:15385, r.o. 4.6 (*XR/Staat & Gemeente Den Haag*). Zie ook Rb. Den Haag 14 december 2022, ECLI:NL:RBDHA:2022:13394, r.o. 5.5 (*Coöperatieve vereniging Laatste Wil U.A. (CLW)/Staat*) en Rb. Den Haag 14 september 2022, ECLI:NL:RBDHA:2022:9075, r.o. 3.3 (*Stichting Viruswaarheid.nl/Staat*).

⁷⁰³ Rb. Den Haag 2 juni 2021, ECLI:NL:RBDHA:2021:16864, r.o. 4.13 (*BCW/Staat*): ‘In de wetsgeschiedenis van artikel 3:305a BW is opgemerkt dat als een algemeen belang actie wordt ingesteld, “de burgers individueel, wegens gebrek aan belang, veelal geen vordering toe(komt)” (zie *Kamerstukken II* 1991/92, 22 486, nr. 3, p. 21).’ Zie ook Rb. Den Haag 6 oktober 2021, ECLI:NL:RBDHA:2021:10737, *GJ* 2022/16, m.nt. J.G. van Sijmons, r.o. 4.1 (*BCW/Staat*) en Rb. Den Haag 19 mei 2021, ECLI:NL:RBDHA:2021:10080, r.o. 4.16 (*Stichting RADAR Inc & Vereniging NJCM/Staat*).

⁷⁰⁴ Hierover par. 2.5.8.

⁷⁰⁵ Rb. Den Haag 25 september 2024, ECLI:NL:RBDHA:2024:14834, r.o. 3.18 (*Greenpeace/Staat*).

belangvordering als in deze zaak aan de orde is, omdat die nu juist lastig tot de belangen van individuen is te herleiden'.⁷⁰⁶ Voorts overweegt de rechter dat

‘De stelling dat individuele belanghebbenden er belang bij kunnen hebben om de procesvoering door de belangenbehartiger te kunnen bijsturen, ... strijdig [is] met de aard en strekking van de wettelijke regeling voor collectieve acties, die juist is ingericht op het zoveel mogelijk door één organisatie doen behartigen van de belangen van grote groepen gedupeerden om de procedure zo ‘efficiënt en effectief’ mogelijk te laten verlopen. Die efficiëntie zit hem niet zozeer in de duur of eenvoud van de procedure, want om de belangen van de vele vertegenwoordigden recht te doen, zijn strenge eisen en verschillende toetsmomenten ingebouwd. De efficiëntie zit in de bundeling van de belangen en de geconcentreerde processtrategie. De wetgever is er bij de inrichting van de WAMCA ook van uitgegaan dat individuele eisers in die procedure geen partij zijn. De WAMCA laat slechts ruimte voor eventuele andere belangenbehartigers om zich in de procedure te mengen, waarna een van hen als exclusieve belangenbehartiger wordt benoemd’.⁷⁰⁷

Ook voegt de rechter hier nog aan toe

‘Uit het feit dat de individuele eisers geen eigen advocaat hebben, leidt de rechtbank overigens af dat zij en de advocaten verwachten dat hun belangen en die van Greenpeace Nederland in deze procedure volledig parallel lopen. Als dat anders was, zou het voor de hand hebben gelegen dat de individuele eisers met een eigen advocaat in een aparte procedure hun vorderingen hadden. Langs die weg zouden de individuele eisers ook zelfstandig toegang houden tot hogere rechters, volgens de regels die daarvoor gelden. Overigens wijst de rechtbank erop dat de individuele eisers in de KlimaSeniorinnen-zaak waarnaar eisers in de akte uitlating ontvankelijkheid verwijzen, door het EHRM niet-ontvankelijk zijn verklaard vanwege de hoge eisen die aan persoonlijk slachtofferschap worden gesteld, terwijl de belangenorganisatie wel in haar vordering is ontvangen’.⁷⁰⁸

Slotsom t.b.v. conclusies

Uit de rechtspraakanalyse over subjectieve cumulatie blijkt dat

onduidelijk is:

- of het wel of niet is toegestaan dat individuele vorderingen ook in een 305a-procedure (gezamenlijk) worden behandeld of dat er over deze vorderingen een aparte individuele procedure geoordeeld moet worden en zij niet-ontvankelijk zijn in een 305a-procedure.

3.15 Hoger beroep en cassatie

3.15.1 Inleiding

Titel 14A van het Derde boek Rv bevat slechts enkele specifieke bepalingen over de (on)mogelijkheid tot het instellen van een rechtsmiddel. Er zijn voor het overige geen specifieke regels opgenomen betreffende de procedure in hoger beroep of cassatie.⁷⁰⁹ De zevende en de elfde titel van Boek 1 Rv zijn derhalve in beginsel “gewoon” van toepassing.

⁷⁰⁶ Rb. Den Haag 25 september 2024, ECLI:NL:RBDHA:2024:14834, r.o. 3.18 (*Greenpeace/Staat*).

⁷⁰⁷ Rb. Den Haag 25 september 2024, ECLI:NL:RBDHA:2024:14834, r.o. 3.20 (*Greenpeace/Staat*). Zie ook zaak van Fairhuur waar individuele eisers bij wijze van uitzondering toch worden toegelaten.

⁷⁰⁸ Rb. Den Haag 25 september 2024, ECLI:NL:RBDHA:2024:14834, r.o. 3.21 (*Greenpeace/Staat*).

⁷⁰⁹ Zie hierover Kingma & Möhring 2025, p. 14, die schrijven dat onzeker is of de bijzondere wettelijke processuele voorschriften van de door de WAMCA gebrachte regeling ook in cassatie gelden.

Niettemin blijken de procesregels betreffende het hoger beroep in 305a-zaken diverse vragen op te roepen.⁷¹⁰

De hoger beroepsprocedures in WAMCA-zaken betroffen in het bijzonder de volgende aspecten:

- i) De rechtsmacht van de Nederlandse rechter (en, indien aanwezig, de relatieve bevoegdheid van de rechtbank, in casu de rechtbank Amsterdam).⁷¹¹
- ii) Het toepasselijke collectieve actieregime: art. 3:305a (oud) BW of de WAMCA?⁷¹²
- iii) Eiswijzing en inschrijving hiervan in het register.
- iv) Toetsing van de ontvankelijkheidsvereisten: moment van toetsen.
- v) Toetsing van de ontvankelijkheidsvereisten wat betreft de belangenorganisatie: inkleuring vereisten.
- vi) Toepasselijkheid verlichte regime van artikel 3:305a lid 6 BW.⁷¹³
- vii) Ontvankelijkheid buitenlandse belangenorganisaties.⁷¹⁴
- viii) De toepasselijkheid van de specifieke voorschriften vermeld in artikel 1018c lid 1 Rv op de appèldagvaarding betreffende een vordering op de voet van art. 3:305a BW alsook de verplichting tot aantekening van de dagvaarding in het collectieve register zoals vermeld in artikel 1018c lid 2 Rv.⁷¹⁵
- ix) De toepasselijkheid van de aanhoudingstermijn van drie maanden zoals vermeld in artikel 1018c lid 3 Rv in hoger beroep.⁷¹⁶
- x) De werking van een beslissing op een verlengingsverzoek op de voet van artikel 1018d lid 2 Rv: werkt dit alleen in relatie tot de 305a-organisatie die om verlenging heeft verzocht?⁷¹⁷
- xi) Collectieve actie efficiënter en effectiever (artikel 1018c lid 5 sub b Rv)?⁷¹⁸
- xii) (Belang bij) voeging.
- xiii) Aanwijzing EB: nieuwe aanwijzing in hoger beroep vereist?⁷¹⁹
- xiv) Terugwijzing naar rechtbank en derhalve grond voor een uitzondering op verbod tot terugwijzing?⁷²⁰

⁷¹⁰ Zie ook: Hoogervorst, Klaassen & Knigge 2021, p. 112 en Kluwen & Bredenoord-Spoek 2022a, p. 15.

⁷¹¹ Hof Amsterdam 13 augustus 2024, ECLI:NL:GHAMS:2024:2242, r.o. 4.4-4.10 (*SDEJ/Volkswagen*); Hof Amsterdam 13 augustus 2024, ECLI:NL:GHAMS:2024:2245, r.o. 4.3-4.14 (*SEC/Mercedes*); Hof Amsterdam 13 augustus 2024, ECLI:NL:GHAMS:2024:2238, *JOR* 2024/277, m.nt. M.H.J. van Maanen, r.o. 4.3-4.14 (*SDEJ/Stellantis*).

⁷¹² Hof Amsterdam 13 augustus 2024, ECLI:NL:GHAMS:2024:2242, r.o. 4.11-4.15 (*SDEJ/Volkswagen*); Hof Amsterdam 13 augustus 2024, ECLI:NL:GHAMS:2024:2245, r.o. 4.15-4.19 (*SEC/Mercedes*); Hof Amsterdam 13 augustus 2024, ECLI:NL:GHAMS:2024:2238, r.o. 4.15-4.19 (*SDEJ/Stellantis*).

⁷¹³ Hof Den Haag 19 maart 2024, ECLI:NL:GHDHA:2024:363, r.o. 6.3-6.4 (*NJCM/Staat*) en Hof Den Haag 25 februari 2025, ECLI:NL:GHDHA:2025:195, r.o. 6.12 (*KLM & Staat/Stichting RBV*).

⁷¹⁴ Hof Den Haag 25 februari 2025, ECLI:NL:GHDHA:2025:195, r.o. 6.7-6.13 (*KLM & Staat/Stichting RBV*).

⁷¹⁵ Hof Den Haag 5 maart 2024, ECLI:NL:GHDHA:2024:338, *JBPr* 2024/39, m.nt. E.J. Diederling-Kuus & T.G. Wouda, r.o. 5.2 ev (*SMC/Airbnb*).

⁷¹⁶ Hof Den Haag 5 april 2022, ECLI:NL:GHDHA:2022:1316, r.o. 3.5.1 (*X en Belangenorganisaties/Staat*). Zie ook: Sweerts & Vermeulen 2023, p. 272.

⁷¹⁷ Hof Amsterdam 13 augustus 2024, ECLI:NL:GHAMS:2024:2245, r.o. 4.23-4.24 (*SEC/Mercedes*).

⁷¹⁸ Hof Den Haag 19 maart 2024, ECLI:NL:GHDHA:2024:363, r.o. 6.9 (*NJCM/Staat*).

⁷¹⁹ Hof Den Haag 5 april 2022, ECLI:NL:GHDHA:2022:1316, r.o. 3.3.3 (*X en Belangenorganisaties/Staat*).

⁷²⁰ Hof Amsterdam 18 juni 2024, ECLI:NL:GHAMS:2024:1651, r.o. 4.29-4.30 (*TPC/Oracle*); Hof Amsterdam 13 augustus 2024, ECLI:NL:GHAMS:2024:2238, r.o. 4.20 (*SDEJ/Stellantis*); Hof Amsterdam 13 augustus 2024, ECLI:NL:GHAMS:2024:2242, r.o. 4.16 (*SDEJ/Volkswagen*); Hof Amsterdam 13 augustus 2024, ECLI:NL:GHAMS:2024:2245, r.o. 4.26 (*SEC/Mercedes*); Hof Amsterdam 24 september 2024, ECLI:NL:GHAMS:2024:2661, r.o. 2.3.1-2.3.4 (*TPC/Oracle*) en Hof Amsterdam 22 oktober 2024, ECLI:NL:GHAMS:2024:2941, r.o. 2.2-2.4 (*SEC/Mercedes*).

- xv) Veroordeling tot schadevergoeding met verwijzing naar schadestaat te initiëren door individuele gedupeerden.⁷²¹

In deze paragraaf gaan wij alleen in op de onderwerpen die samenhangen met procesrechtelijke aspecten van het hoger beroep in 305a-acties. Achtereenvolgens wordt aandacht besteed aan: de eiswijziging en inschrijving van de dagvaarding in hoger beroep (par. 3.15.2), toetsing aan de ontvankelijkheidseisen en moment van toetsing (par. 3.15.3), de toepasselijkheid van artikel 1018c lid 3 Rv in hoger beroep (par. 3.15.4), of er in hoger beroep een EB moet worden aangewezen (par. 3.15.5), de mogelijkheid tot terugwijzing naar de rechtbank (par. 3.15.6) en het voorlopig getuigenverhoor (par. 3.15.7).

3.15.2 Eiswijziging en inschrijving

Het hof Amsterdam oordeelt dat – bij gebreke van bijzondere procesregels – de toelaatbaarheid van een eiswijziging in een 305a-procedure in beginsel naar de normale regels moet worden beoordeeld (en dus afhangt van de vraag of sprake is van strijd met de goede procesorde).⁷²² Het hof overweegt vervolgens:

‘De wetgever heeft geen bijzondere regels gesteld voor inschrijving in dat register van een gewijzigde eis, maar uit doel en systeem van de WAMCA volgt dat de achterban kennis moet kunnen nemen van de eis zoals die uiteindelijk ter beslissing aan de rechter voorligt. Alleen dan kan men zich immers een oordeel vormen over de vordering en daarop zijn of haar gedrag afstemmen. Hoewel dat niet in de wet is voorgeschreven heeft TPC ook haar appeldagvaarding -inclusief eiswijzigingen- in dat register doen inschrijven. Dat strookt met de kennelijke strekking van het voorschrift om de inleidende dagvaarding in het register in te schrijven.’⁷²³

De aanname dat ook de appeldagvaarding in het register dient te worden ingeschreven is ondertussen “overruled” door het arrest van de Hoge Raad inzake *BCW/Staat*.⁷²⁴

Het arrest *BCW/Staat* schept duidelijkheid over de toepasselijkheid van artikel 1018c lid 1 en 2 Rv in de dagvaarding in hoger beroep en de procesinleiding in cassatie. Artikel 1018c lid 1 Rv bepaalt, kort weergegeven, dat de dagvaarding een omschrijving dient te bevatten van a) de gebeurtenis of gebeurtenissen waarop de collectieve vordering betrekking heeft, b) de personen tot bescherming van wier belangen de collectieve vordering strekt, c) de mate waarin de te beantwoorden feitelijke en rechtsvragen gemeenschappelijk zijn en d) de mate waarin is voldaan aan de ontvankelijkheidseisen van artikel 3:305a lid 1 t/m 3 BW; verder moeten zijn opgenomen e) de gegevens die de rechtbank in staat stellen een exclusieve belangenbehartiger aan te wijzen en f) de verplichting van de eiser om van de zaak aantekening te maken in het register, bedoeld in lid 2, en wat de gevolgen zijn van die aantekening. In het licht van zowel de tekst van artikel 1018c lid 1 Rv als het doel van voormelde voorschriften oordeelt de Hoge Raad dat deze voorschriften alleen gelden voor de dagvaarding in eerste aanleg maar niet voor de dagvaarding in hoger beroep of de procesinleiding in cassatie naar aanleiding van een collectieve vordering op grond van artikel 3:305a BW.⁷²⁵ Evenmin geldt in hoger beroep of cassatie volgens de Hoge Raad het voorschrift van registraantekening. De Hoge Raad memoreert dat het doel van aantekening van de dagvaarding in het register blijkens de

⁷²¹ Hof Arnhem-Leeuwarden 27 mei 2025, ECLI:NL:GHARL:2025:3191, r.o. 5.28 en 5.45 (*Vereniging D.U.R.F./Ursemmerhof*). Zie ook het dictum r.o. 6.3: ‘telkens op te maken bij staat’.

⁷²² Hof Amsterdam 18 juni 2024, ECLI:NL:GHAMS:2024:1651, r.o. 4.4.1 (*TPC/Oracle*).

⁷²³ Hof Amsterdam 18 juni 2024, ECLI:NL:GHAMS:2024:1651 (*TPC/Oracle*).

⁷²⁴ HR 21 februari 2025, ECLI:NL:HR:2025:321, r.o. 3.3.4-3.3.5 (*BCW/Staat*).

⁷²⁵ HR 21 februari 2025, ECLI:NL:HR:2025:321, r.o. 3.3.4-3.3.5 (*BCW/Staat*). Zie tevens HR 14 maart 2025, ECLI:NL:HR:2025:388, r.o. 3 (*Stichting CCC/Apple*).

toelichting onder meer is om andere belangenorganisaties in staat te stellen te bepalen of zij zelf ook een collectieve vordering voor dezelfde gebeurtenis(sen) willen instellen, en om te waarborgen dat al deze collectieve vorderingen gecoördineerd worden afgewikkeld. Dit is in hoger beroep of cassatie niet langer aan de orde omdat na het verstrijken van de (al dan niet verlengde) termijn van artikel 1018d lid 1 Rv geen mogelijkheid meer bestaat voor nieuwe belangenorganisaties om een eigen collectieve vordering in te stellen, zo wordt overwogen.⁷²⁶

3.15.3 Toetsing ontvankelijkheidsvereisten en moment van toetsen

Door het hof Den Haag is meermalen overwogen dat de vraag of een 305a-organisatie voldoet aan de vereisten van artikel 3:305a lid 1 t/m 3 BW, en dus ontvankelijk is in haar vordering, de toegang tot de overheidsrechter betreft en dus van openbare orde is, zodat het hof ambtshalve aan deze vereisten dient te toetsen.⁷²⁷ Hieraan is echter toegevoegd dat het hof niet gehouden is ambtshalve een zelfstandig (feitelijk) onderzoek in te stellen naar de vraag of een eisende partijen (nog steeds) ontvankelijk zijn in hun vorderingen indien er geen aanwijzingen zijn dat daarin wellicht een wijziging is opgetreden ten opzichte van het geding in eerste aanleg. Uit artikel 1018c lid 5 Rv of de parlementaire geschiedenis van de WAMCA-regeling blijkt niet dat de wetgever heeft willen afwijken van deze algemene regel en dat het hof de in deze bepaling bedoelde toetsing in appel toch steeds opnieuw zal moeten verrichten, aldus het hof Den Haag.⁷²⁸

(Ook) in hoger beroep is de vraag aan de orde gesteld of de toetsing van de ontvankelijkheidsvereisten (ten aanzien van de belangenorganisatie) ex tunc (naar het moment van de indiening van de dagvaarding) dan wel ex nunc dient plaats te vinden. Het hof Amsterdam oordeelt in *Oracle*-zaak expliciet dat toetsing van de ontvankelijkheid ex nunc dient plaats te vinden, waaronder wordt verstaan ten tijde van het sluiten van het onderzoek ter zitting in appel.⁷²⁹

3.15.4 Toepasselijkheid artikel 1018c lid 3 Rv

Het hof Den Haag oordeelt – in lijn met het standpunt van partijen – dat in hoger beroep de aanhoudingstermijn van drie maanden vanaf de aantekening van de dagvaarding in het register, zoals vermeld in artikel 1018c lid 3 Rv, niet van toepassing is.⁷³⁰ Uit *BCW/Staat* volgt dat de Hoge Raad dit oordeel onderschrijft. De Hoge Raad overweegt daar immers dat de dagvaarding in hoger beroep niet behoeft te worden ingeschreven in het register.⁷³¹

3.15.5 Nieuwe aanwijzing EB in hoger beroep?

Ter illustratie van het punt van debat: in de zaak *X & Belangenorganisaties/Staat* stelt de Staat zich op het standpunt dat in hoger beroep opnieuw een EB aangewezen dient te worden, al kan dat dezelfde zijn als in eerste aanleg (tenzij zich een wijziging in omstandigheden heeft voorgedaan); dit omdat een debat over de aanwijzing van de EB geen verkapt hoger beroep

⁷²⁶ HR 21 februari 2025, ECLI:NL:HR:2025:321, r.o. 3.3.4-3.3.5 (*BCW/Staat*). Zie tevens HR 14 maart 2025, ECLI:NL:HR:2025:388, r.o. 3 (*Stichting CCC/Apple*). In dezelfde zin hieraan voorafgaand Hof Den Haag 5 maart 2024, ECLI:NL:GHDHA:2024:338, r.o. 5.2 ev (*SMC/Airbnb*).

⁷²⁷ Hof Den Haag 5 april 2022, ECLI:NL:GHDHA:2022:1316, r.o. 3.2.3 (*X en Belangenorganisaties/Staat*) en Hof Den Haag 12 september 2023, ECLI:NL:GHDHA:2023:1758, r.o. 6.1 (*BCW/Staat*). Vgl. eveneens o.a. Hof Den Haag 19 maart 2024, ECLI:NL:GHDHA:2024:363, r.o. 6.1 (*NJCM/Staat*), waar de ambtshalve toetsing van de ontvankelijkheidsvereisten eveneens voorop wordt gesteld.

⁷²⁸ Hof Den Haag 5 april 2022, ECLI:NL:GHDHA:2022:1316, r.o. 3.2.3 (*X en Belangenorganisaties/Staat*) en Hof Den Haag 12 september 2023, ECLI:NL:GHDHA:2023:1758, r.o. 6.1 (*BCW/Staat*).

⁷²⁹ Hof Amsterdam 18 juni 2024, ECLI:NL:GHAMS:2024:1651, r.o. 4.6-4.7.5 (*TPC/Oracle*).

⁷³⁰ Hof Den Haag 5 april 2022, ECLI:NL:GHDHA:2022:1316, r.o. 3.5.1 (*X en Belangenorganisaties/Staat*).

⁷³¹ HR 21 februari 2025, ECLI:NL:HR:2025:321, r.o. 3.3.4 (*BCW/Staat*).

mag zijn in verband met het bepaalde in artikel 1018e lid 1 Rv. Appellanten, tevens eisers in eerste aanleg, stellen zich daarentegen op het standpunt dat het hof niet opnieuw een EB diende aan te wijzen.⁷³² Het hof overweegt de regeling van artikel 1018e Rv aldus te begrijpen dat deze betrekking heeft op de aanwijzing van een EB voor het geding bij de rechtbank. Anders zou de EB namens de organisaties waarvan hij de belangen behartigt hoger beroep kunnen instellen, maar dat is ongewenst, aldus het hof. Bovendien kan het zich voordoen dat niet alle partijen die in eerste aanleg optraden nog partij zijn in hoger beroep. Het hof acht het ook duidelijker als in hoger beroep opnieuw een EB wordt aangewezen. Hieraan voegt het hof toe dat inderdaad voor de hand ligt dat dit dezelfde partij is als in eerste aanleg, tenzij er aanwijzingen zijn dat de omstandigheden zijn gewijzigd.⁷³³

Niet geheel duidelijk is hoe de Hoge Raad hierover oordeelt. In zijn arrest inzake *BCW/Staat* overweegt de Hoge Raad in het kader van zijn oordeel over de toepasselijkheid van de dagvaardingsvoorschriften van artikel 1018c lid 1 Rv op de appèldagvaarding en procesinleiding in cassatie:

‘De aanwijzing van een exclusieve belangenbehartiger vindt plaats in eerste aanleg en daartegen staat geen rechtsmiddel open (art. 1018e lid 1 Rv); ook de hiervoor benodigde gegevens hoeven dus alleen in eerste aanleg te worden verstrekt.’⁷³⁴

Hieruit lijkt echter niet zondermeer te mogen worden afgeleid dat het (opnieuw) aanwijzen van de EB in een volgende instantie in het geheel niet aan de orde is.⁷³⁵

3.15.6 Terugwijzing naar de rechtbank?

Uitgangspunt van het Nederlandse procesrecht is dat de appèlrechter een zaak na gegrondbevinding van een klacht niet mag terugwijzen naar de rechter in eerste aanleg, maar de zaak zelf moet afdoen. Het terugwijzingsverbod kan ertoe leiden dat een geschil niet in twee feitelijke instanties wordt behandeld. De Hoge Raad heeft om die reden in een beperkt aantal gevallen een uitzondering op het terugwijzingsverbod aanvaard; dit betroffen geen 305a-acties. Het hof Amsterdam heeft, na te hebben geoordeeld dat het bestreden vonnis niet in stand kan blijven, partijen enkele malen in de gelegenheid gesteld zich uit te laten over de vraag of terugwijzing naar de rechtbank aangewezen is. Het hof Amsterdam heeft vervolgens in elk geval in een drietal via het register kenbare zaken teruggewezen naar de rechtbank.⁷³⁶ Het hof overweegt in dit verband onder andere dat deze gevallen, waarin alleen is beslist over enkele onderwerpen van louter processuele aard, op één lijn zijn te stellen met het geval waarin een uitzondering op het verbod van terugwijzing is aanvaard omdat ten onrechte ontslag van instantie is verleend. Het hof refereert aan de bijzondere aard van de 305a-procedure en de omstandigheid dat in de desbetreffende zaken in eerste aanleg nog geen debat heeft plaatsgevonden over andere voorvragen dan in hoger beroep aan de orde gesteld en evenmin over de toewijsbaarheid van de vorderingen. Terugwijzing na vernietiging van een niet-ontvankelijkheidsoordeel is naar het oordeel van het hof in (de desbetreffende) 305a-zaken een duidelijk omschreven en in de praktijk goed te hanteren geval waarin een uitzondering op het verbod tot terugwijzing gerechtvaardigd is.

⁷³² Hof Den Haag 5 april 2022, ECLI:NL:GHDHA:2022:1316, r.o. 3.3.1-3.3.2 (*X en Belangenorganisaties/Staat*).

⁷³³ Hof Den Haag 5 april 2022, ECLI:NL:GHDHA:2022:1316, r.o. 3.3.3 (*X en Belangenorganisaties/Staat*). Vgl. hiernaast Hof Den Haag 12 september 2023, ECLI:NL:GHDHA:2023:1758, r.o. 6.2 (*BCW/Staat*).

⁷³⁴ HR 21 februari 2025, ECLI:NL:HR:2025:321, r.o. 3.3.4 (*BCW/Staat*).

⁷³⁵ Zie over deze materie ook Overes & Weterings 2021.

⁷³⁶ Hof Amsterdam 24 september 2024, ECLI:NL:GHAMS:2024:2661, r.o. 2.3.1 en 3 (*TPC/Oracle*); Hof Amsterdam 22 oktober 2024, ECLI:NL:GHAMS:2024:2941, r.o. 2.2 en 3.2 (*SEC/Mercedes*) en Hof Amsterdam 11 juni 2024, ECLI:NL:GHAMS:2024:1595, r.o. 3.2. (*Stichting Elco Foundation/Rabobank*).

3.15.7 Voorlopig getuigenverhoor

In het arrest *SMMT/Warner* oordeelt de Hoge Raad dat in het geval een voorlopig getuigenverhoor wordt verzocht met het oog op een voorgenomen collectieve actie als bedoeld in artikel 3:305a BW, het verzoek wegens onvoldoende belang kan worden afgewezen indien onvoldoende aannemelijk is dat de verzoeker bij het instellen van de beoogde vordering voldoet aan de vereisten van artikel 3:305a BW.⁷³⁷

Slotsom t.b.v. conclusies

Uit de rechtspraakanalyse van 305a-acties in hoger beroep en cassatie blijkt dat

duidelijk is (geworden):

- dat in cassatie een aantal punten uit de WAMCA-regeling is uitgekristalliseerd, namelijk:
 - dat de appèldagvaarding niet in het register hoeft te worden aangetekend
 - dat de aanhoudingstermijn van 3 maanden na aantekening niet geldt in hoger beroep

onduidelijk is:

- of het nodig is om in hoger beroep opnieuw aan de ontvankelijkheidscriteria te toetsen.
- of er in hoger beroep een EB moet worden aangewezen.
- of terugwijzing naar de rechtbank mogelijk en wenselijk is.

een leemte is:

- op de WAMCA-regeling afgestemde procedurele regels over hoger beroep en cassatie zijn vrijwel afwezig, waardoor over de behandeling van op deze regeling gebaseerde acties in hoger beroep en cassatie onduidelijkheden bestaan.

3.16 Kort geding

In bovenstaande analyse zijn de kortgedingprocedures niet meegenomen. De belangrijkste reden hiervoor is dat de verplichting tot registratie van de dagvaarding in het register op grond van art. 1018b lid 1 Rv niet geldt in kortgedingprocedures. Dit resulteert erin dat het WAMCA-register waarop bovenstaande rechtspraakanalyse is gebaseerd, onvolledig is, hetgeen het lastig maakt om op basis hiervan conclusies te trekken.

Voor zover wij wel kortgedingprocedures hebben gevonden, zijn de zaken wel meegenomen in de analyse van het Excelbestand. Het betreft zoals gezegd 25 zaken.⁷³⁸ Uit een analyse van deze zaken op basis van bovenstaande analysepunten, volgen geen bijzonderheden met betrekking tot de toetsing van de vereisten van artikel 3:305a BW voor de kortgedingprocedure. Net als in bodemprocedures wordt bijvoorbeeld op het punt van representativiteit, door de voorzieningenrechter soms voor een meer kwantitatieve, en soms een meer kwalitatieve benadering gekozen.⁷³⁹ Maar uiteraard worden ook de andere ontvankelijkheidseisen van art.

⁷³⁷ HR 11 maart 2022, ECLI:NL:HR:2022:347, r.o. 3.1.3-3.1.4 (*SMMT/Warner*).

⁷³⁸ Zie par. 3.3.

⁷³⁹ Zo oordeelt de rechtbank Gelderland in haar vonnis dat het gegeven dat slechts een minderheid van de betrokken personeelsleden van Wibra misschien lid is van de FNV nog niet de conclusie rechtvaardigt dat FNV als “grote landelijk opererende werknemersvereniging” niet voldoende representatief is (Rb. Gelderland 5 juli 2021, ECLI:NL:RBGEL:2021:3414, r.o. 4.3 (*FNV/Wibra*)). En in het kortgedingvonnis in de zaak *Nautilus/Acte Marine*, oordeelde de rechtbank Noord-Holland dat *Nautilus* niet alleen voor haar leden opkomt, maar ook voor een groep uitzendkrachten die werkt bij *Acta Marina*. Mede gelet op de statuten en het doel van *Nautilus*, werd zij representatief geacht. Rb. Noord-Holland 28 oktober 2021, ECLI:NL:RBNHO:2021:9545, r.o. 5.3

3:305a BW door de voorzieningenrechter behandeld, zij het soms wat meer summier. Zo worden meerdere ontvankelijkheidsvereisten van artikel 3:305a BW in een korte rechtsoverweging behandeld.⁷⁴⁰ Of wordt er slechts vastgesteld *dat* is voldaan aan de vereisten van artikel 3:305a BW jo. artikel 1018c Rv, zoals het geval was in de zaak *Stichting Privacy First/Staat*:

‘De voorzieningenrechter stelt allereerst ambtshalve vast dat Privacy First, die in deze procedure opkomt als belangenorganisatie voor een ideëel doel (het waarborgen van de privacy van alle burgers in Nederland), voldoet aan de voor haar geldende processuele vereisten voor het instellen van een collectieve vordering als vermeld in artikel 3:305a van het Burgerlijk Wetboek (BW) juncto artikel 1018c van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering (Rv). Privacy First is daarmee in haar vorderingen ontvankelijk.’⁷⁴¹

Deze ruimte die de voorzieningenrechter in zijn motivering ten aanzien van de toetsing van de vereisten voor de 305a-actie neemt, past onzes inziens bij de aard van het kortgeding. Daarnaast is het vaste jurisprudentie van de Hoge Raad dat aan de motivering van een kortgedingvonnis in het algemeen minder hoge eisen worden gesteld.⁷⁴² Hierbij zij overigens ook opgemerkt dat uit onze analyse volgt dat er voorzieningenrechtters zijn die uitvoeriger zijn in hun motivering.⁷⁴³

Slotsom t.b.v conclusies

Uit de rechtspraakanalyse blijkt dat er geen (bijzondere) onduidelijkheden of knelpunten zijn ten aanzien van de kortgedingprocedure.

3.17 Tussenconclusie: deelvraag 2

Het doel van dit hoofdstuk was om de tweede deelvraag van deze wetsevaluatie te beantwoorden:

2. Hoeveel 305a-vorderingen zijn ingediend en beoordeeld, en hoe interpreteert de rechter de ontvankelijkheidsvoorwaarden en procesrechtelijke regels van de 305a-actie? Welke duidelijkheden, onduidelijkheden, obstakels of leemtes blijken uit de rechtspraakanalyse?

Ter beantwoording van deze vraag zijn de documenten (dagvaardingen, rolbeslissingen, tussenvonnissen, eindvonnissen en (tussen)arresten) uit het register en van rechtspraak.nl

(*Nautilus/Acta Marine*). Zie een soortgelijke summiere overweging van de Rb. Noord-Holland 12 november 2021, ECLI:NL:RBNHO:2021:10269, r.o. 5.5 (*International Air Transport Association/Airport Coordination Netherlands*). Ook summier omtrent de representativiteit Rb. Amsterdam 6 december 2021, ECLI:NL:RBAMS:2021:7113, r.o. 4.8; Rb. Amsterdam 26 april 2021, ECLI:NL:RBAMS:2021:2050, r.o. 4.17 (*Stichting Namaakbestrijding React/ContextLogic*): ‘Daarnaast heeft Stichting React voldoende gesteld om aan te nemen dat de belangen van degenen die zij stelt te behartigen voldoende zijn gewaarborgd, en dat zij voldoet aan de vereisten genoemd in artikel 3:305a lid 2 BW.’

⁷⁴⁰ Als voorbeeld van een beknopte uitwerking door de kortgedingrechter van art. 3:305a lid 2, sub a t/m f en lid 3, sub a t/m c, noemen wij hier Rb. Noord-Holland 12 november 2021, ECLI:NL:RBNHO:2021:10269, r.o. 5.5 e.v. Een ander voorbeeld betreft het vonnis in kort geding van Rb. Amsterdam 28 november 2023, ECLI:NL:RBAMS:2023:7529, r.o. 4.2 (*Stichting Buurtleven Plein & Welzijn/Gemeente Amsterdam*).

⁷⁴¹ Rb. Den Haag 1 december 2021, ECLI:NL:RBDHA:2021:13165, r.o. 4.1 (*SPF/Staat*).

⁷⁴² Zie hierover bijvoorbeeld HR 15 december 1995, ECLI:NL:HR:1995:ZC1919 (*Protector & Gamble/Kimberly Clark*); en in de literatuur Asser Procesrecht/Boonekamp 6 2024/154.

⁷⁴³ Als voorbeeld noemen wij hier Rb. Den Haag 28 april 2023, ECLI:NL:RBDHA:2023:6047, r.o. 5.5-5.12 (*Stichting Donorkind te Den Haag/gedaagde*).

verzameld en geordend in een Excel-bestand. Deze documenten zijn gestructureerd geanalyseerd door meerdere onderzoekers, wat resulteerde in een kwantitatieve en een inhoudelijke analyse van de rechtspraak waarop het WAMCA-regime van toepassing was. De rechtspraak verschenen in de periode 1 januari 2020-30 april 2025 is meegenomen in de verslaglegging. Daarna verschenen rechtspraak is alleen meegenomen in de inhoudelijke analyse.

Voordat de bevindingen worden weergegeven, een opmerking vooraf. Zoals in par. 1.2 uitgelegd, wordt in deze wetsevaluatie nagegaan in hoeverre de doelstellingen van de WAMCA zijn bereikt. In de tussenconclusie van hoofdstuk 2 (par. 2.6) is uiteengezet welke uitgangspunten en regels zijn ingevoerd om de WAMCA-doelstellingen te bereiken. In dit hoofdstuk is onderzocht hoe de ingevoerde regels zijn geïnterpreteerd en toegepast door de rechter en welke duidelijkheden, onduidelijkheden, knelpunten en leemtes daarbij zichtbaar worden. Die vier categorieën worden hier mede samengevat, wat ook iets leert over in hoeverre de WAMCA-doelstellingen zijn gehaald (of niet), of in ieder geval welke punten in de rechtspraak (en dus in de rechtspraktijk) als aandachtspunten gelden. In de eindconclusie (hoofdstuk 5) wordt hierop nader ingegaan.

Uit de kwantitatieve analyse blijkt dat op 30 april 2025 95 305a-acties waren gestart en/of afgerond:

	Bodemprocedures	Kortgedingprocedures
Afgeronde acties	26	24
Lopende acties	45	1
Totaal	71	25 ⁷⁴⁴

Tabel 3.10 Aantal 305a-acties, waarbij een zaak ook als niet-afgerond geldt als er hoger beroep loopt tegen het vonnis in eerste aanleg (n=95).

Hieruit concluderen wij dat, als wij dit aantal afzetten tegen de tellingen van de 305a-actie onder het oude regime van vóór 2020, het gemiddeld aantal collectieve acties licht lijkt te zijn gedaald. Het gemiddelde lag op circa 25 zaken per jaar.⁷⁴⁵ Thans lijkt dat op 18-20 zaken te liggen.⁷⁴⁶ Daarbij moet worden bedacht dat vóór 2020 een collectieve schadevergoedingsvordering niet mogelijk was. Er is aldus een ‘categorie’ rechtstvorderingen bijgekomen, wat niet direct terug is te zien in de aantallen.

Een andere bevinding is dat van de 26 afgeronde bodemzaken de meeste lid-6-acties zijn (73%). Van de afgeronde zaken zijn slechts 5 reguliere 305a-bodemzaken (23%). Van de 45 lopende zaken, is in 13 bodemzaken vooralsnog alleen een dagvaarding verschenen (29%), lopen er 16 in eerste aanleg (36%) en 16 in hoger beroep (36%).

Een volgende relevante bevinding is dat uit de rechtspraakanalyse op twee manieren blijkt dat de ontvankelijkheidsbeoordeling van de reguliere actie minder ‘vlot’ lijkt te gaan dan in lid-6-acties. Allereerst blijkt dat tot 30 april 2025 in 25 lid-6-acties een 305a-organisatie en een 305a-

⁷⁴⁴ Een kort geding was in de context van een lopende 305a-bodemprocedure. Deze zaak is meegeteld in beide categorieën, maar telt in het totaal aantal 305a-acties mee als 1 unieke zaak.

⁷⁴⁵ Tillema 2019a, p. 273-274; Tillema 2019, p. 511.

⁷⁴⁶ Voor de eerste vier jaar WAMCA komen Goorts & Mimpfen eveneens op gemiddeld 25. Zie Goorts & Mimpfen 2024, par. 3.2, p. 16.

vordering ontvankelijk zijn, terwijl datzelfde definitieve oordeel pas in 10 reguliere 305a-acties is gegeven. In 3 reguliere 305a-bodemzaken loopt op het punt van ontvankelijkheid hoger beroep of cassatie en in 7 reguliere 305a-bodemzaken is dit punt nog niet definitief beoordeeld.⁷⁴⁷ Dat de ontvankelijkheidsbeoordeling van de reguliere 305a-actie minder vlot verloopt dan de lid-6-actie blijkt ook uit de berekening van de doorlooptijden:

	Gemiddelde doorlooptijd ontvankelijkheidsbeoordeling in dagen
Alle 305a-bodemprocedures (n=41)	449 dagen (M=449)
Lid-6-acties (n=28)	401 dagen (M=377)
Reguliere acties (n=13)	554 dagen (M=498)

Tabel 3.11 Gemiddeld aantal dagen voor ontvankelijkheidsbeoordeling door de rechter in eerste aanleg vanaf moment registratie dagvaarding. Alle dagen, dus ook weekenddagen en feestdagen zijn meegerekend. Afgerond op hele dagen. M=mediaan⁷⁴⁸

Wat hieruit afgeleid lijkt te kunnen worden, is dat de ontvankelijkheidsbeoordeling in reguliere 305a-acties minder ‘vlot’ gaat dan in lid-6-acties, terwijl het wetstechnische verschil dat de facto bestaat tussen beide ontvankelijkheidsbeoordelingen de *governance*, financierings- en de transparantievereisten zijn (artikel 3:305a lid 2 sub a-f en lid 5 BW).

Tot slot, een relevante bevinding over het aantal toegewezen 305a-vorderingen in de afgeronde 305a-bodemzaken. In de tot nu toe afgeronde 305a-bodemzaken, wat dus hoofdzakelijk lid-6-acties zijn, zijn geen collectieve schadevergoedingsvorderingen toegewezen. De toegewezen vorderingen betreffen vooral verklaringen voor recht en geboden. Hierbij moet worden opgemerkt dat in de afgeronde 305a-bodemzaken ook geen collectieve schadevergoedingsvorderingen zijn afgewezen (wel twee niet-ontvankelijk verklaard). Deze vorderingen zijn dus nog onder de rechter.

De inhoudelijke analyse van de rechtspraak concentreert zich op de ontvankelijkheidsvoorwaarden en procesrechtelijke regels neergelegd in Titel 14a Rv en artikel 3:305a BW. Ook is aandacht uitgegaan naar: andere relevante vereisten, verweren en regulering, voeging en tussenkost, subjectieve cumulatie, hoger beroep en cassatie en kort geding. Wij hebben in elke paragraaf stilgestaan bij de oordelen van de rechter en een slotsom gegeven ten behoeve van deze conclusie. Wij verwijzen korthedshalve naar die slotsommen.

⁷⁴⁷ In deze tellingen zijn de 13 305a-bodemzaken waarin alleen nog maar een dagvaarding is aangetekend niet meegenomen.

⁷⁴⁸ Een beperking van het berekenen van de gemiddelde doorlooptijd van de ontvankelijkheidsbeoordeling in dagen, is dat niet-afgeronde ontvankelijkheidsbeoordelingen niet in deze berekening zijn meegenomen. Dit betekent dat sommige zaken waarin de ontvankelijkheidsbeoordeling nog loopt (en bijvoorbeeld begin 2020 is gestart), niet zijn verwerkt in deze berekening. Ook recent aangebrachte zaken waarin de ontvankelijkheidsbeoordeling nog gaande is, zijn niet meegenomen in de tabel. Daarom zijn de procedures waarin de ontvankelijkheidsbeoordeling nog niet is afgerond in eerste aanleg bestudeerd. Dat levert het volgende beeld op: in de 10 procedures waarin nog niet de ontvankelijkheidsbeoordeling is afgerond in eerste aanleg, zit 1 lid-6-actie (geregistreerd in 2024) en 9 reguliere acties (2 geregistreerd in 2020, 2 geregistreerd in 2021, 1 geregistreerd in 2022, 3 geregistreerd in 2023 en 1 geregistreerd in 2024).

Wij volstaan hier met korte overzichten van de geconstateerde duidelijkheden, onduidelijkheden, knelpunten en leemtes.

Op basis van de rechtspraakanalyse zijn de volgende duidelijkheden gesignaleerd:

Artikel	Duidelijk is (geworden) dat
Dagvaarding, registratie en wachttermijn	• een verzoek tot verlenging van de wachttermijn uitsluitend geldt voor de verzoekende 305a-organisatie. • de toetsingsmaatstaf voor verlenging is uitgekristalliseerd: doorslaggevend is of de andere 305a-organisatie daadwerkelijk een 305a-actie wil instellen.
Art. 3:305a lid 6 BW: lichter ontvankelijkheids-regime	• het bij ‘beperkt financiële belang’ niet gaat het om de financiële gevolgen voor de gedaagde bij toewijzing eis; het gaat over de omvang van het financiële belang van de eiser bij de rechtsvordering. • bij deze beoordeling aansluiting wordt gezocht bij Claimcode. • ‘institutionele’ partijen kunnen hierop beroep doen, wat niet uitsluit dat ook ad hoc 305a-organisaties hierop een beroep kunnen doen.
Art. 3:305a lid 1 BW: statutaire grondslag	dit vereiste (vrijwel) nooit een vraagpunt oplevert.
Art. 3:305a lid 1 BW: gelijksoortigheidseis	• het gaat om <i>voldoende</i> gelijksoortigheid: posities, achtergronden en belangen van de groep hoeven niet identiek of grotendeels gelijk te zijn. • geen gelijke grondslag vordering nodig is. • bij schadevergoedingsacties een ‘knip’ tussen ontvankelijkheid en inhoudelijke beoordeling wordt gezet. Doorslaggevend voor de ontvankelijkheidsbeoordeling is of de rechter mogelijkheden voor categorisering ziet.
Art. 3:305a lid 1 & 2 BW: waarborgtoets & representativiteits-eis	• bij reguliere acties met een kwantitatieve benadering de focus ligt op de omvang van de achterban. • in sommige zaken absolute aantallen afdoende zijn. • bij een kwalitatieve toets in reguliere acties meeweegt voor wie de organisatie opkomt en of er steun bestaat vanuit maatschappelijke organisaties. • dat bij lid-6-acties het ‘spreekbuis criterium’ een prominentere rol inneemt in recente rechtspraak dan voorheen.
Art. 3:305a lid 2 sub a BW: toezichthoudend orgaan	• dit vereiste (vrijwel) nooit een vraagpunt oplevert.
Art. 3:305a lid 2 sub b BW: deelname/vertegenwoordigings-mechanisme	• dit vereiste wisselwerking heeft met representativiteitsoordeel; • het gaat om een informatie/consultatie/inspraakplicht achterban, waarvoor het Claimcode-verantwoordingsdocument relevantie heeft.

Art. 3:305a lid 2 sub c BW: voldoende middelen en zeggenschap 305a- organisatie	• benoeming van een bestuurder door financier geen probleem oplevert. • verduidelijking van of toelichting op het winstbegrip relevant is. • de vergoeding die toekomt aan de financier een rol speelt bij oordeel over waarborg belangen benadeelden.
Art. 3:305a lid 2 sub d BW: informatie- verplichting	• dit vereiste nooit een vraagpunt oplevert. Relevant om te informeren over kosten en financiële bijdrage van deelnemers aan deze kosten van de 305a-actie van de desbetreffende belangenorganisatie.
Art. 3:305a lid 2 sub e BW: voldoende ervaring en deskundigheid	• het trackrecord van belang is, maar dat dit niet betekent dat ad hoc organisaties hieraan niet kan voldoen. • de (juridische) expertise bij organisatie zelf aanwezig moet zijn (samenhang vereiste lid 2 sub c).
Art. 3:305a lid 2 sub f BW	• dit vereiste (vrijwel) nooit een vraagpunt oplevert. Sub f is wel van recentere datum dan de WAMCA-wetswijziging (latere wetwijziging i.v.m. Implementatie Richtlijn representatieve vorderingen), dus onduidelijk of vraagpunten bestaan. • overlegging van financieringsoverkomst soms nodig is (vgl. sub c).
Art. 3:305a lid 3 sub a BW: ontbreken winstoogmerk	• dit vereiste (vrijwel) nooit een vraagpunt oplevert.
Art. 3:305a lid 3 sub b BW: voldoende nauwe band met Nederlandse rechtssfeer	• dit vereiste geen onoverkomelijke hindernis opwerpt. • in sommige zaken wisselwerking bestaat met het rechtsmachtoordeel of het representativiteitsoordeel. • bij verbodsacties de exacte formulering van het gevorderde verbod cruciaal blijkt.
Art. 3:305a lid 3 sub c BW: afdoende poging tot schikken	• dit vereiste (vrijwel) nooit een vraagpunt oplevert.
Art. 3:305a lid 5 BW: bestuursverslag en jaarrekening	• dit vereiste (vrijwel) nooit een vraagpunt oplevert.
Art. 1018c lid 5 sub b Rv: collectieve vordering efficiënter en effectiever	• er maar weinig vorderingen zijn die vanwege dit vereiste niet-ontvankelijk worden verklaard (zie echter: onduidelijkheden).
Art. 1018c lid 5 sub c Rv: vordering summierlijk ondeugdelijke	• dit vereiste een beperkt inhoudelijke toets betreft. • dit vereiste betekenis heeft in zeer uitzonderlijke gevallen: evident ongegronde/kansloze vordering.
Rechtsmacht	• art. 7 sub 2 Brussel Ibis-Vo moeilijk toepasbaar is bij 305a-acties.
Toepasselijk recht	• geen bijzondere problemen.

Art. 3:303 BW: voldoende belang	• dit een terughoudende toets betreft en de rechter niet snel overgaat tot het oordeel dat voldoende belang ontbreekt. • doorslaggevend is het belang van de groep(sleden) waarvoor wordt opgekomen in hun relatie tot de gedaagde. • het belang bij een verklaring voor recht kan bestaan uit genoegdoening dat schending is vastgesteld.
Art. 1018e lid 1 BW: aanwijzing EB	• er geen algemene trend waarneembaar is hoe rechters EB benoemen en waarom soms meerdere EB's worden benoemd. Dit creëert een onvoorspelbaarheid voor belangenorganisaties.
Art. 1018e lid 2 en 1018f Rv: afbakening vordering en groep, en opt-out	• geen (on)duidelijkheden, wel knelpunten (zie hieronder).
Art. 1018g Rv: beproeven schikking	• de rechters procespartijen volgen in hun voorstel tot (geen) termijnstelling.
Voeging & tussenkomst	• dit voorkomt in de lid-6 en de reguliere 305a-actie. • buitenlandse organisaties niet-ontvankelijk zijn, tenzij op EU lijst.
Subjectieve cumulatie	• dit voorkomt, met name in lid-6-acties.
Hoger beroep en cassatie	• (vrijwel) geen procesrechtelijke regels bestaan toegespitst op hoger beroep en cassatie in 305a-acties. • dat in cassatie een aantal punten uit de WAMCA-regeling is uitgekristalliseerd, namelijk: - dat de appèldagvaarding niet in het register hoeft te worden aangetekend - dat de aanhoudingstermijn van 3 maanden na aantekening niet geldt in hoger beroep
Kort geding	• geen bijzondere problemen.

Op basis van de rechtspraakanalyse blijken echter de volgende onduidelijkheden over de met de WAMCA geïntroduceerde regels en overige aspecten:

Artikel	onduidelijk is vooralsnog
Dagvaarding, registratie en wachtermijn	• of het in de WAMCA-procedure past dat de rechter incidentele vorderingen beoordeelt voordat de wachtermijn is afgelopen. Rechters oordelen verschillend op dit punt.
Art. 3:305a lid 6 BW: lichter regime	• wat de juiste interpretatie is van criterium 'vordering mag geen opmaat zijn tot schadevergoeding'. Nu: verschillende interpretaties, gevolgtrekkingen en dus onduidelijkheid.
Art. 3:305a lid 1 BW: gelijksoortigheidseis	• of art. 3:305a lid 1 BW en art. 1018c lid 5 sub b Rv dezelfde toetsingsmaatstaf betreffen.

Art. 3:305a lid 1 & 2 BW: waarborgtoets & representativiteitseis	• wat de ondergrens is bij een kwantitatieve invulling van het vereiste. • welk element doorslaggevend is (kwantitatief of kwalitatief) en hoe de rechter deze toets(en) invult. Wisselend beeld maakt lastig factoren en omstandigheden voor niet-representatieoordeel te voorspellen.
Art. 3:305a lid 2 sub a BW: toezichthoudend orgaan	• of het toetsmoment ex nunc/ex tunc is.
Art. 3:305a lid 2 sub b BW: deelname/vertegenwoordigingsmechanisme	• wat de kwantitatieve/kwalitatieve ondergrens is van deelname/vertegenwoordiging achterban.
Art. 3:305a lid 2 sub c BW: voldoende middelen en zeggenschap 305a-organisatie	• wat het toetsingscriterium ‘zeggenschap’ precies inhoudt. • wanneer inzage in financieringsovereenkomst nodig is. • wat de financier mag ontvangen als redelijke vergoeding voor zijn investering om de 305a-actie mogelijk te maken. • of de financier betrokken mag zijn bij een eventuele schikking. • of beperking vrije advocaatkeuze door financier is toegestaan.
Art. 3:305a lid 2 sub e BW: voldoende ervaring en deskundigheid	• in welke mate en op welke wijze gebruik mag worden gemaakt van de ervaring en deskundigheid van de financier.
Art. 3:305a lid 3 sub a BW: ontbreken winstoogmerk	• hoe de redelijkheid van de bestuurdersvergoeding moet worden beoordeeld.
Art. 1018c lid 5 sub b Rv: collectieve vordering efficiënter en effectiever	• of art. 3:305a lid 1 BW en art. 1018c lid 5 sub b Rv dezelfde toetsingsmaatstaf betreffen. Is sprake van een onnodige doublure in de toetsing?
Art. 1018e lid 1 BW: aanwijzing EB	• of een EB moet worden aangewezen als meerdere 305a-organisaties 1 dagvaarding hebben aangetekend. • of de rechter een EB moet aanwijzen als maar 1 305-organisatie een dagvaarding heeft aangetekend. • of de rechter mag verbieden dat de aangesproken partij communiceert met benadeelden.
Art. 1018g Rv: beproeven schikking	• of de rechter (op verzoek van partijen) deze schikkingsfase mag overslaan. Dit gebeurt wel.
Verwijzing schadestaatprocedure (art. 216 Rv.)	• of een verwijzing naar de schadestaatprocedure past in een 305a-procedure.
Voeging & tussenkomst	• of voeging/tussenkomst past in het WAMCA-regime: hoe verhoudt voeging aan de kant van de eiser zich tot het EB-stelsel met 3/6-maandentermijn?

Subjectieve cumulatie	• het is toegestaan individuele vorderingen te behandelen in een 305a-actie. Rechters oordelen wisselend op dit punt.
Hoger beroep en cassatie	• of in hoger beroep opnieuw de ontvankelijkheidstoets moet worden gedaan. • of in hoger beroep een EB moet worden benoemd. • of het hof mag terugwijzen naar de rechtbank.

Afgezien van punten die geen problemen opleveren, punten die zijn uitgekristalliseerd en punten die vooralsnog onduidelijk zijn, zijn er ook knelpunten en leemtes signaleerd. De volgende knelpunten zijn signaleerd naar aanleiding van de rechtspraakanalyse:

Artikel	Knelpunt:
Art. 3:305a lid 1 & 2 BW: waarborgtoets & representativiteitseis	Hoe invulling te geven aan het representativiteitsvereiste in zaken die betrekking hebben op een (grote) groep die diffuus en onbepaald is. Het betreffen dan lid-6-acties met een ideëel doel waarin opgekomen wordt voor een algemeen belang.
Art. 3:305a lid 2 sub c BW: voldoende middelen en zeggenschap 305a-organisatie	De onduidelijkheid over hoe de rechter toetst en moet toetsen of en wanneer in het licht van de overeengekomen vergoeding van de financier de belangen van de benadeelden voldoende gewaarborgd zijn.
Art. 1018e lid 1 BW: aanwijzing EB	Als maar één 305a-organisatie een dagvaarding heeft aangetekend, gaat de rechter niet altijd over tot benoeming van een EB, omdat dit geen redelijk doel dient en wel tot vertraging leidt. De vraag is of het wettelijke systeem deze uitzondering toelaat.
Art. 1018e lid 2 en 1018f Rv: afbakening vordering en groep	In zaken die zijn aangebracht met een ideëel doel en zich richten op een grote groep die diffuus en onbepaald is, overweegt de rechter meer dan eens dat 'het vaststellen van een nauw omschreven groep ... problematisch is', omdat deze groep 'niet duidelijk af te bakenen' is. In sommige gevallen gaat hij hiertoe niet over. De vraag is of het wettelijke systeem deze uitzondering toelaat.
Art. 1018e lid 2 en 1018f Rv: opt-out	Het komt voor dat rechters in zaken die zijn aangebracht met een ideëel doel geen opt-out-mogelijkheid bieden, omdat 'onttrekking aan een uitspraak bij ideële vorderingen met een algemeen belang moeilijk voorstelbaar is'. De vraag is of het wettelijke systeem deze uitzondering toelaat.

De volgende leemtes zijn signaleerd in de rechtspraakanalyse:

Overig	Leemte:
Hoger beroep en cassatie	Op de WAMCA-regeling afgestemde procedurele regels over hoger beroep en cassatie zijn vrijwel afwezig, waardoor over de behandeling van op de WAMCA-regeling gebaseerde acties in hoger beroep en cassatie onduidelijkheden bestaan.
Voeging en tussenkomst	Op de WAMCA-regeling afgestemde procedurele regels over voeging en tussenkomst zijn vrijwel afwezig, waardoor hierover onduidelijkheden bestaan.

Hoofdstuk 4 Ervaringen van (juridische) professionals met de 305a-actie

4.1 Inleiding

Hoofdstuk 4 biedt een overzicht van ervaringen met de ontvankelijkheidsvoorwaarden en procesrechtelijke regels van de 305a-actie van (met name) juridische professionals: belangenorganisaties, aangesproken partijen, advocaten, financiers en rechters. Daarbij hebben wij ons geconcentreerd op de vraag welke onduidelijkheden, knelpunten, leemtes en succesfactoren zij ervaren bij toepassing van de WAMCA-regeling. In dit hoofdstuk wordt dus de derde deelvraag beantwoord:

3. Welke succesfactoren, duidelijkheden, onduidelijkheden, knelpunten en leemtes wat betreft de ontvankelijkheidsvoorwaarden en procesrechtelijke regels ervaren professionals die actief zijn in het veld van de 305a-actie?

De structuur van dit hoofdstuk is als volgt. Gestart wordt met een uitleg van de onderzoeksaanpak (par. 4.2). Daarna volgt de weergave van de bevindingen van de eerste reeks focusgroepbijeenkomsten (par. 4.3). De bevindingen van het vragenlijstonderzoek worden gepresenteerd in par. 4.4. De uitkomsten van de afsluitende focusgroepbijeenkomsten volgen in par. 4.5. Afgesloten wordt met een tussenconclusie waarin deelvraag 3 wordt beantwoord.

4.2 Onderzoeksaanpak

Om te inventariseren wat de succesfactoren, onduidelijkheden, knelpunten, en leemtes zijn die professionals werkzaam in het veld van de 305a-actie ervaren, zijn verschillende methoden aangewend. Een brede groep van professionals is bevraagd naar hun inzichten ten behoeve van deze wetsevaluatie. Allereerst zijn focusgroepbijeenkomsten gehouden, daarna is een vragenlijstonderzoek gedaan en is afgesloten met (nogmaals) twee focusgroepbijeenkomsten. Met deze aanpak en verschillende methoden beoogden wij een behoorlijk volledig beeld te krijgen van de werking van de 305a-actie in de rechtspraak. In de verschillende onderdelen is ook – als vanzelf – aandacht uitgegaan naar oplossingen voor ervaren knelpunten. De omschrijving van de methode per onderdeel worden in de verschillende subparagrafen toegelicht. Hier wordt alvast opgemerkt dat één onderwerp (te weten: hoe te komen tot een collectieve schadeafwikkeling) wordt besproken op basis van het literatuuronderzoek, omdat dit (vrijwel) niet naar voren is gekomen in de focusgroepbijeenkomsten en in het vragenlijstonderzoek, terwijl hiernaar wel relatief veel aandacht uitgaat in de literatuur (zie par. 4.4.2 *VIII.*).

4.3 Focusgroepbijeenkomsten: eerste inventarisatie ervaringen

4.3.1 Methode

In februari 2025 zijn drie focusgroepbijeenkomsten gehouden met advocaten, bestuurs- of raad van toezichtleden of medewerkers van belangenorganisaties en procesfinanciers die ervaring hebben met de 305a-actie van vóór en/of na de invoering van de WAMCA-regeling. In april 2025 is een focusgroepbijeenkomst gehouden met rechters van verschillende rechtbanken en hoven. Het doel van deze focusgroepbijeenkomsten is om onduidelijkheden, knelpunten, leemtes en positieve aspecten van de WAMCA-regeling te inventariseren. Besloten is om een zo breed mogelijke groep van deelnemers te laten participeren, zodat een breed beeld kon ontstaan van de ervaringen van diegenen die actief zijn in het veld van de 305a-actie. De vier

focusgroepen zijn gecategoriseerd, om daarmee meer grip te kunnen krijgen op verschillende vraagpunten die eventueel rijzen in verschillende 305a-acties. De volgende opzet is gekozen:

Focusgroep 1	Focusgroep 2	Focusgroep 3	Focusgroep 4
<i>Collectieve schadevergoedingsactie van na 2020</i>	<i>Geïstitutionaliseerde gebruikers/actoren van de 305a-actie</i>	<i>Lid-6-actie, met de nadruk op acties met een ideëel belang</i>	<i>Rechterlijke macht</i>
- 2 advocaten aan eisende zijde - 2 advocaten aan gedaagde zijde - 2 personen actief aan de zijde van 305a-organisaties (repeat player & ad hoc) - 1 persoon actief aan de gedaagde zijde (anders dan advocaat) - 2 personen werkzaam bij (commerciële) procesfinanciers	- 5 personen werkzaam bij organisaties die reeds vóór 2020 zeer actief waren in het veld van de collectieve actie, waarvan 1 persoon werkzaam is bij een organisatie die vooralsnog afziet van de 305a-actie (in de huidige vorm). - 1 persoon die actief is bij verschillende 305a-organisaties van vóór en na 2020.	- 1 advocaat werkzaam aan de eisende zijde - 2 advocaten werkzaam aan de gedaagde zijde - 2 personen actief aan de zijde van een 305a-organisatie (repeat player & ad hoc)	- 6 rechters afkomstig van verschillende rechtbanken en hoven, actief in reguliere 305a-acties en/of lid-6-acties.

Tabel 4.1 Overzicht samenstelling focusgroepen

In totaal is gesproken met 29 personen. De keuze om voor de tweede focusgroepbijeenkomst deelnemers uit te nodigen die reeds vóór 2020 zeer actief waren in het veld van de 305a-actie, is ingegeven door de wens om ook een indruk te krijgen van de actie van vóór 2020 in vergelijking met en die van daarna. Niet alle deelnemers aan deze bijeenkomst hadden ook ervaring met de huidige 305a-actie, eenvoudigweg omdat zij die als ‘minder positief’ dan alternatieve acties inschatten. De Raad voor de rechtspraak heeft toestemming gegeven om rechters te laten participeren in één van deze focusgroepbijeenkomsten.⁷⁴⁹ Het gaat hier uitdrukkelijk om ervaringen van professionals in de rechtspraktijk; de bevindingen zijn daarom als ervaringen en niet als visies ‘van de rechtspraak’ weergegeven.⁷⁵⁰

Elke focusgroepbijeenkomst is op vergelijkbare wijze voorbereid. In bijlage IV is de informatiebrief opgenomen. De deelnemers zijn gevraagd om voorafgaand aan de desbetreffende bijeenkomst drie tot vijf bespreekpunten te noemen. De bedoeling hiervan was om op voorhand een indruk te krijgen van de punten die spelen bij deelnemers, zodat het gesprek enigszins gestructureerd kon worden. Alle ingebrachte punten zijn tijdens de desbetreffende focusgroepbijeenkomst besproken. Ook is tijdens elke bijeenkomst uitgevraagd of er nog andere punten besproken moeten worden. Bij deze focusgroepbijeenkomsten zijn telkens drie onderzoekers (altijd dezelfde) aanwezig geweest, waarvan één als gespreksleider

⁷⁴⁹ Dat geldt ook voor de focusgroepbijeenkomst die aan het einde van de onderzoeksperiode is georganiseerd.

⁷⁵⁰ Wat dus indrukken zijn die (soms) subjectief zijn geformuleerd.

fungeerde. Ter ondersteuning was ook een student-assistent aanwezig. Een belangrijke opmerking vooraf is dat de uitvraag niet direct is gekoppeld aan de doelstellingen van de WAMCA. Gevraagd is naar drie tot vijf bespreekpunten ten aanzien van het met de WAMCA geïntroduceerde collectieve actieregime (en de onduidelijkheden, knelpunten, leemtes en succesfactoren in dat verband). Niet alle punten die zijn genoemd, kunnen daarom direct worden gekoppeld aan het al dan niet behalen van de WAMCA-doelstellingen. Wij gaan in par. 4.3.13 hierop nader in.

Afgesproken is met de deelnemers dat de *chatham house rules* gelden: informatie die is gedeeld de focusgroepbijeenkomst mag gedeeld worden met derden in algemene termen, maar de identiteit van degene die deze informatie heeft gedeeld tijdens de bijeenkomst mag niet worden geopenbaard. De eerste drie bijeenkomsten duurden 3 uur; de bijeenkomst met de rechters duurde 2 uur.

Van elke focusgroepbijeenkomst is een audio-opname gemaakt die is omgezet in een transcript dat is vrijgemaakt van persoonsgegevens. Aan de deelnemers vanuit de rechterlijke macht is het transcript voorgelegd ten behoeve van een controle op feitelijke onjuistheden. De audio-opnames zijn vernietigd na afronding van het onderzoek. De transcripten worden 10 jaar gearchiveerd in Yoda, een digitaal archief dat wordt beheerd door onder andere de Universiteit Utrecht. De transcripten zijn gecodeerd. De codes zijn gecreëerd na lezing van de bespreekpunten die elke deelnemer heeft aangeleverd en van de transcripten. De codering is gedeeltelijk gecontroleerd door een tweede onderzoeker. Dit leverde geen gesprekspunten op. De verslaglegging is inhoudelijk gecontroleerd door de twee andere onderzoekers die de focusgroepbijeenkomsten hebben bijgewoond.

Op basis van de bijeenkomsten zijn de volgende thema's geïdentificeerd:

1. de voorfase zorgt voor (te) veel tijdsverloop;
2. onduidelijk is wanneer het lichtere ontvankelijkheidsregime van lid 6 geldt;
3. een apart ontvankelijkheidsregime voor *repeat players*;
4. de invulling van het representativiteitsvereiste;
5. opt-out-mogelijkheid bij lid-6-acties met een ideëel doel dat samenhangt met bescherming van een algemeen belang;
6. timing schikkingspoging na aanwijzing EB;
7. de aanwijzing en rol van de EB;
8. onduidelijkheid over subjectieve cumulatie, voeging en tussenkomst;
9. ontbreken van regels over hoger beroep en cassatie;
10. ontbreken handvatten voor schadevaststelling en schadeafwikkeling;
11. overige onduidelijkheden in de WAMCA-regelgeving.

In de verslaglegging is gekozen voor een bespreking op hoofdlijnen, waarbij een indicatie wordt gegeven of een inbreng breder wordt gedragen of niet. Omdat in een focusgroep niet één voor één een antwoord wordt gegeven, en ook niet één voor één is uitgevraagd of iemand het eens is met een bepaalde uitspraak, is het niet mogelijk om aan te geven hoeveel mensen het met bepaalde uitspraken of stellingnames van één of meer deelnemers eens of oneens waren. Wel kan worden aangegeven of punten in verschillende focusgroepbijeenkomsten (herhaaldelijk) ter sprake zijn gebracht en hoe daarop is gereageerd.

Voordat met de bespreking van de thema's wordt gestart, moet worden opgemerkt dat – hoewel daarnaar expliciet is gevraagd – er vrijwel geen positieve aspecten zijn genoemd van de 305a-actie. Dit kan wellicht worden verklaard door het format waarin deelnemers er meer naar

neigen problemen te bespreken waartegen wordt aangelopen dan zaken die ‘gewoon’ goed gaan. De focusgroepbijeenkomsten waren bedoeld als input voor een wetsevaluatie waarbij verbeteringsvoorstellen aan bod kunnen komen, waardoor de nadruk bij de deelnemers wellicht heeft gelegen op hetgeen zij hiervoor willen inbrengen ter verbetering.

Wel is door een aantal deelnemers gezegd dat het goed is dat de collectieve schadevergoedingsactie er is. Er bestaat onduidelijkheid over onderdelen van de daarvoor ingevoerde regeling, en de WAMCA-systematiek heeft neveneffecten, maar dat de actie er is wordt als positief ervaren.

De bespreking van de thema's vindt plaats in dezelfde structuur: eerst wordt ‘het thema geschetst’ en vervolgens worden de ‘genoemde oplossingen’ besproken.

4.3.2 Thema 1: de voorfase zorgt voor (te) veel tijdsverloop

I. Het thema geschetst

Het meest genoemde knelpunt over het WAMCA-regime is dat de voorfase te lang duurt. Dit punt is uitgebreid besproken in alle focusgroepbijeenkomsten (focusgroep 1, 2, 3 en 4). Met de voorfase worden dan bedoeld de fases I tot en met V, zoals beschreven in hoofdstuk 2 (verzoek tot overleg, aanbrengen dagvaarding en 3/6-maandentermijn, ontvankelijkheidstoets, aanwijzen EB, bepalen nauw omschreven groep en opt-out-termijn, en de verplichting om een schikking te beproeven).

Dit knelpunt correspondeert met een praktijk waarbij het zeer lang duurt voordat zaken de inhoudelijke fase bereiken. Een veel genoemde factor (focusgroep 1, 2, 4) die hieraan bijdraagt is dat de huidige 305a-procedure debat (of in ieder geval de mogelijkheid daartoe creëert) tussen partijen (en daarmee incidenten, aktewisseling en tussenvonnissen) uitlokt. Dat debat wordt ook uitgelokt, omdat een aantal punten in de wet onduidelijk zijn, waardoor er meer tijdsverloop ontstaat (focusgroep 3). Een andere factor die bijdraagt aan het tijdsverloop is dat de 305a-procedure weinig flexibiliteit kent omdat de wet specifieke fases en stappen verplicht voorschrijft. Hieraan is met name aandacht uitgegaan in focusgroepen 2, 3 en 4. Genoemd zijn: de 3/6-maandentermijn, de opt-out-mogelijkheid in lid-6-acties waarin een algemeen belang centraal staat; de verplichte schikkingspoging nadat de EB is aangewezen doch voordat de conclusie van antwoord is ingediend (dus voordat de rechter de standpunten van beide partijen over de vordering ten gronde kent). Tevens is in alle focusgroepbijeenkomsten ter sprake gebracht dat er geen regels zijn voor hoger beroep of cassatie, wat bijdraagt aan het tijdsverloop; wat ook geldt voor het ontbreken van regels over voeging en tussenkomst.⁷⁵¹ Deelnemers die ervaring hebben met de 305a-actie onder het oude regime (in focusgroep 2), geven aan dat onder dat regime einduitspraken veel sneller kwamen, soms zelfs binnen het jaar. Dat wordt voor de huidige 305a-actie ‘ondenkbaar’ genoemd.

Wij gaan hieronder allereerst in op hoofdpunten die samenhangen met het thema tijdsverloop in de voorfase. Op een aantal punten dat is genoemd door deelnemers, wordt apart en verdiepend ingegaan in volgende paragrafen. Deze thema's verdienen aparte bespreking, omdat deze betrekking hebben op zowel tijdsverloop als onduidelijkheden in het recht. Het betreft de volgende thema's:

- onduidelijk is wanneer het lichtere ontvankelijkheidsregime van lid 6 geldt;
- een apart ontvankelijkheidsregime voor *repeat players*;

⁷⁵¹ In par. 4.3.8 en 4.3.10 wordt uitgelegd waarom het ontbreken van regels op deze punten vertragend werkt.

- de invulling van het representativiteitsvereiste;
- opt-out-mogelijkheid bij lid-6-acties met een ideëel doel dat samenhangt met bescherming van een algemeen belang;
- ontbreken van regels over hoger beroep en cassatie;
- timing schikkingspoging na aanwijzing EB.

• Reguliere 305a-actie

Deelnemers aan de eerste en tweede focusgroepbijeenkomst geven aan dat voor een collectieve schadevergoedingsactie derde financiering noodzakelijk is.⁷⁵² In die zin draagt een procesfinancier bij aan toegang tot het recht. Deelnemers schatten de kosten van een kleine collectieve schadevergoedingsactie op 1 miljoen, oplopend tot ‘een paar miljoen’ en ‘5 miljoen voor een grote actie’.⁷⁵³ Kosten bestaan niet alleen uit advocaatkosten (proceshandelingen), maar ook uit kosten van een administratiekantoor (t.b.v. de representativiteit), boekhoudingssystemen, deskundigen, het bestuur, de raad van toezicht, de website, en de lopende kosten van een investeerder. De investering van de procesfinancier moet worden terugverdiend met rendement. Derdenfinanciers leggen uit dat doordat sommige kosten oplopen als de looptijd groter wordt, de omvang van de investering afhankelijk is van de doorlooptijd van een 305a-zaak (wordt ook genoemd door een niet-derdenfinancier in focusgroep 2). Hiermee wordt het antwoord op de vraag of de uitkomst de investering rechtvaardigt onzekerder. Hoe langer een zaak duurt, des te hoger moet de *return* zijn (ook ter sprake gebracht in focusgroep 2). Waarom een langlopende zaak duurder is, wordt ook uitgelegd in focusgroep 2: het systeem van de WAMCA lokt partijdebat uit, en elk punt van debat kost geld. In focusgroep 1 en 2 is opgemerkt dat wanneer de rechter te strikt is in het bepalen welk deel van de schadevergoeding maximaal naar de procesfinancier mag gaan, procesfinanciering voor 305a-acties onzeker wordt.

In de focusgroepbijeenkomst over de collectieve schadevergoedingsactie was een breed gedragen standpunt dat de lange duur van de voorfase erin resulteert dat bepaalde zaken nauwelijks meer van de grond komen.⁷⁵⁴ Het gaat dan met name om zaken waarvan de financiële waarde beperkt is (‘een zaak van onder de 100 miljoen wordt moeilijk financierbaar’) én de kans om de 305a-vorderingen toegewezen te krijgen onzeker is (‘juridisch ingewikkelde zaken’). Vanwege hun lastige financierbaarheid bestaat onder de meeste deelnemers het beeld dat het heel lastig is om strooischadezaken in een collectieve schadevergoedingsactie af te doen, terwijl de WAMCA-systematiek juist ook voor die zaken een procesrechtelijke oplossing zou moeten brengen.

• Lid-6-actie met een ideëel doel

Specifiek voor de lid-6-actie met een ideëel doel is aangegeven dat de 3/6-maandentermijn na aanbrengen van de dagvaarding in het register onnodig vertragend werkt (besproken in focusgroep 2 en 3). In de periode 2020-2025 heeft het zich bij de ideële acties nog nooit voorgedaan dat een andere partij zich meldt om EB te worden (besproken in focusgroep 2 en 3). Aangegeven wordt ook dat organisaties in ideële acties bij voorkeur niet concurreren met elkaar (besproken in focusgroep 3).⁷⁵⁵ Iets anders dat in deze context ook is genoemd, is dat een opt-out-mogelijkheid niet nodig is, zeker niet als sprake is van een algemeen belangactie (zie verder par. 4.3.6).

⁷⁵² In de tweede focusgroep wordt wel opgemerkt dat geïnstitutionaliseerde 305a-entiteiten een eigen oorlogskas hebben waarmee een 305a-actie kan worden gestart.

⁷⁵³ Zie ook Kramer, Tzankova, Hoevenaars & Van Doorn 2023, p. 119.

⁷⁵⁴ Of dit feitelijk zo is, is niet onderzocht in deze wetsevaluatie.

⁷⁵⁵ Of dit feitelijk zo is, is niet onderzocht in deze wetsevaluatie.

De vertraging die in deze paragraaf wordt beschreven, heeft neveneffecten voor de 305a-organisaties. Ten eerste zijn de kosten van de procedure (en de voorbereiding daarvan) omvangrijk vanwege de lange duur van de procedure. In collectieve schadevergoedingsacties worden deze goeddeels gedragen door een derdenfinancier (gedragen visie in focusgroep 1), maar in lid-6-acties met een ideëel doel zijn – volgens de deelnemers van focusgroep 2 – geen derdenfinanciers betrokken. De 305a-organisaties hebben een eigen ‘oorlogskas’. Die kas is niet onbeperkt en ‘het is gewoon kostbaarder geworden’ onder de nieuwe 305a-actie.⁷⁵⁶ Door het tijdsverloop moeten keuzes worden gemaakt: welke zaak wordt aangebracht en welke niet? In focusgroep 2 is door deelnemers opgemerkt dat voor hen (geïstitutionaliseerde 305a-organisaties) 305a-acties sowieso duurder zijn geworden in vergelijking met de situatie vóór de WAMCA-systematiek, doordat er nu zwaardere/andere eisen gelden en onduidelijkheid bestaat over bepaalde begrippen, waardoor meer debat gevoerd moet worden wat weer onzekerheid oplevert.

• Punten die betrekking hebben op beide typen 305a-acties

Door de deelnemers zijn verschillende neveneffecten genoemd. Een deelnemer (uit focusgroep 1) legt uit dat door het tijdsverloop in de voorfase de rechter te weinig bezig is met de beoordeling van de onrechtmatigheid (‘doorlopende onrechtmatige praktijken die niet gestopt worden’), en het langer duurt voordat er een inhoudelijke beslissing ligt (focusgroep 2). Een opmerking die maar door één persoon is gemaakt (in focusgroep 2), maar die wel het vermelden waard is, is dat het een neveneffect van het tijdsverloop is dat betrokkenen die gebruik hebben gemaakt van hun opt-out-mogelijkheid, en zelf een actie zijn gestart, ook langer moeten wachten op de uitkomst van hun actie. Er is zelfs opgemerkt, door een andere deelnemer van focusgroep 2, dat – vanwege de lange tijdsduur – de achterban van de 305a-organisaties soms uit het oog wordt verloren, bijvoorbeeld als het gaat om zaken ten behoeve van arbeidsmigranten.

Deelnemers die al actief waren onder het oude 305a-regime geven aan dat de WAMCA ‘extra ballast’ heeft gebracht, waardoor ‘een goed functionerende collectieve actie oude stijl is kapot gemaakt’. De wens om een collectieve schadevergoedingsactie te creëren, heeft – volgens hen – erin geresulteerd dat het moeilijker is geworden om een 305a-actie op te starten ten behoeve van een verklaring van recht, verbod en gebod. Bovendien duurt zo’n actie nu langer. Deze standpunten werden breed gedeeld door de deelnemers van focusgroep 2. Uitgelegd wordt dat het aantal 305a-acties – in vergelijking met de situatie onder het oude regime – is afgenomen. Een effect is dat belangenorganisaties alternatieve juridische routes gaan gebruiken (opgemerkt in focusgroep 1, 2 en 4), bijvoorbeeld subjectieve cumulatie of een proefprocedure. Aangegeven is dat de alternatieven gekozen worden na afweging van de voor- en nadelen en de ervaring die bestaat met de alternatieven in de rechtspraktijk. In focusgroep 2 wordt uitgelegd dat als geprocedeerd wordt op basis van cessie, met de WCAM-regeling tot een finale oplossing kan worden gekomen, waardoor niet door de WAMCA-hoepels gesprongen hoeft te worden. Een eerste nadeel hiervan is wel – zo legt een deelnemer uit – dat altijd het risico bestaat dat een andere partij alsnog een 305a-actie start, en dat daarmee mogelijk deze alternatieve actie wordt gepauzeerd door de rechter. Een ander nadeel dat wordt genoemd is dat de alternatieve juridische route veelal alleen voor de ‘rijkeren’ (‘grotere ondernemingen’ of welgestelden individuen) is weggelegd en minder voor minder welgestelden (‘particulieren’).

⁷⁵⁶ Over de kosten van acties waarin geen schadevergoeding is gevorderd, zie: Kramer, Tzankova, Hoevenaars & Van Doorn 2023, p. 102. De kosten van een bodemprocedure worden geschat op een bedrag tussen de € 40.000 en € 50.000 (interviewstudie).

• Inzichten rechters

Rechters hebben inzicht proberen te geven in de tijdsbelasting van een 305a-actie voor hen. Geschat wordt dat de tijd die gemoeid is met één 305a-actie ongeveer zestig enkelvoudige zaken per jaar betreft. Uitgelegd wordt: elke beslissing die moet worden genomen vraagt om aktewisseling, resulterend in onderbreking en het lezen van veel stukken. Deze inschatting is gedaan voor collectieve schadevergoedingszaken. Lid-6-acties met een ideëel belang tegen de overheid lijken minder tijd te vergen, omdat de Staat niet tegen alle punten verweer voert (zo wordt uitgelegd door een rechter). Bij dit alles moet direct worden opgemerkt dat toegang tot de rechter zeer wenselijk wordt geacht door de rechters; en dus dat niet wordt gesuggereerd om deze actie onmogelijk te maken. Naast toegang tot het recht wordt ook gewezen op het belang van private handhaving: in sommige 305a-acties heeft het privaatrecht een aanvullende rol op publiek toezicht, zeker als het niet te verwachten valt dat individuen een rechtszaak starten. De tijdsbelasting zou wel aanleiding zijn om de vraag te overdenken of en hoe de huidige 305a-actie efficiënter kan.

II. Genoemde oplossingen

De idee dat de voorfase gepaard moet gaan met minder tijdsverloop wordt breed gedragen in alle focusgroepen. Verschillende oplossingen zijn genoemd om meer tempo in de voorfase te brengen. De gesuggereerde oplossingen zijn niet gelijk of vergelijkbaar. Deze variëren van beperkt wettelijk interveniëren tot omvangrijker wettelijk ingrijpen. Wij presenteren deze voorstellen hieronder, waarbij wij starten met de minst omvangrijke interventies. Hierbij moet worden opgemerkt dat niet altijd sprake was van consensus binnen en tussen focusgroepbijeenkomsten. Voor zover dat mogelijk is, gaan wij hierop expliciet in.

• Beperking van verweermogelijkheden

Een eerste oplossing die wordt genoemd is om bepaalde verweermogelijkheden te beperken. Een eerste verweer dat volgens deelnemers beperkt zou kunnen worden – en meermalen is genoemd in focusgroep 1, 2 en 3 – betreft het verweer van de aangesproken partij op het punt van de beoordeling van de vraag of er afdoende middelen zijn voor het doorlopen van de rechtsgang en of de procesfinancier wel afdoende op afstand staat van de 305a-organisatie. Dat zou geen belang zijn dat de gedaagde partij aangaat. De beoordeling hiervan (artikel 305a lid 2 sub c BW) kan worden overgelaten aan de rechter. Een uitzondering kan gerechtvaardigd zijn – zo werd door een deelnemer van focusgroep 1 opgemerkt – als het concreet gaat over de kosten die de aansprakelijke partij moet betalen. Toetsing kan ook plaatsvinden op basis van een akkoord van een vertegenwoordiging van de achterban (gesuggereerd door een deelnemer van focusgroep 3), of oordeelsvorming hierover in het bestuur (dat ook wordt getoetst: focusgroep 1 en 3); er wordt dan vertrouwd op de goedkeuring binnen de 305a-organisatie. Een andere oplossing die wordt genoemd is dat onderdelen van deze toets uitgesteld kunnen worden naar de eindbeoordeling (focusgroep 2).

Als argument tegen de beperking van verweermogelijkheden is ingebracht dat het ook in het belang van toegang tot het recht is – mede vanwege de ballast voor de rechterlijke macht – dat voldoende zekerheid bestaat over de financiering (voldoende middelen) van de 305a-actie (genoemd in focusgroep 2); de vraag bij een behoorlijk aantal deelnemers (vooral komend van eisende zijde) blijft wel of de aangesproken partij hierover zou mogen meepraten.

Een tweede voorstel dat aan bod is gekomen, is dat het aan de rechter zou moeten zijn om te toetsen of de belangen van de benadeelden afdoende zijn gewaarborgd in brede zin (focusgroep 1, 2). Het zou niet de aangesproken partij mogen zijn die daartegen het verweer voert. Een concreet voorbeeld dat wordt genoemd, is de deskundigheid van bestuursleden; een verweer op dat punt komt het ‘klimaat in de zaak’ niet ten goede (focusgroep 1). Dat deze eisen bestaan,

werkt disciplinerend, zo merkt een deelnemer uit focusgroep 1 op, maar de aangesproken partij zou hierover niet mogen ‘meepraten’.

- **Richtsnoeren en/of kaders voor de financieringsovereenkomst**

Een suggestie die is gedaan in focusgroep 1 en 4, is om meer richtsnoeren en kaders te creëren voor de financieringsovereenkomst, bijvoorbeeld op het punt wat een procesfinancier wel of niet mag in een 305a-procedure. Verschillende deelnemers (van procesfinancier tot rechter) geven aan open te staan voor het werken met modelovereenkomsten, met name op het punt van vormgeving van de zeggenschap. Als de concrete financieringsovereenkomst daarvan niet afwijkt, hoeft de rechter daaraan minder aandacht te besteden. Is de tekst anders geformuleerd dan in de modelovereenkomst dan zou intensiever getoetst moeten worden. Deelnemers uit focusgroep 1 leggen uit dat hierover al wel overleg is geweest tussen professionals. De meningen over wat hierin zou moeten staan verschillen tot op heden, maar enige standaardisering wordt wel verwelkomd. Een modelovereenkomst zou zich echter (volgens deelnemers van focusgroep 1) niet moeten uitstrekken tot financiële middelen voor een individuele zaak of de hoogte van een *return*, omdat dit sterk afhangt van de (succes)kansen van de) individuele 305a-zaak en de duur daarvan.

- **Suggesties voor de lid-6-actie: wachttermijn, opt-out en timing ontvankelijkheidsbeoordeling**

Voor lid-6-acties met een ideëel doel is voorgesteld om de 3/6-maandetermijn na aanbrengen van de dagvaarding in het register te schrappen (focusgroep 2 en 3). Gesuggereerd is ook om de ontvankelijkheidsbeoordeling in lid-6-acties met een ideëel doel af te doen met de beslissing ten gronde (en die dus naar het einde te verschuiven), tenzij een incident daarover wordt opgeworpen of als er redenen zijn om te twijfelen (focusgroep 3). Een andere suggestie is om, specifiek voor algemeen belangacties, de opt-out-mogelijkheid te schrappen, of in ieder geval de rechter bij wet de mogelijkheid te geven (gehoord alle partijen) om deze mogelijkheid niet te bieden. Hierop wordt nader ingegaan in par. 4.3.6. Wat betreft de ontvankelijkheidsbeoordeling is ook in verschillende focusgroeptbijeenkomsten opgebracht dat eventueel een ander regime zou kunnen gelden voor *repeat players* (ook bij de reguliere actie). Hieraan wordt in par. 4.3.4 aandacht besteed.

- **Timing onderdelen van het 305a-proces**

Voor verschillende onderdelen van het 305a-proces is aangegeven dat overwogen kan worden om die naar een ander moment in het proces door te schuiven. Hiervoor werden al enkele voorbeelden genoemd voor de lid-6-actie. Een andere mogelijke oplossing die is genoemd is om de opt-out-mogelijkheid aan het einde van het 305a-proces te bieden. Toegelicht werd dat een opt-out-mogelijkheid zo vroeg in het proces, het lastig maakt voor benadeelden om in te schatten of het verstandig is om te opt-out-en. De verplichte schikkingsmogelijkheid voorafgaand aan de inhoudelijke fase komt volgens deelnemers eigenlijk te vroeg, namelijk als de conclusie van antwoord nog niet is uitgebracht, waardoor rechters geen zicht hebben op de standpunten van beide kanten (zie verder par 4.3.7).

- **Oude WCA-actie voor niet-schadevergoedingsacties**

In de focusgroep 2 is gesuggereerd om de 305a-actie oude stijl (WCA) weer te laten herrijzen voor verklaringen voor recht, verbod- en gebodsacties, ook als er sprake is van een opmaat tot

schadevergoeding.⁷⁵⁷ Het WAMCA-regime zou dan voorbehouden zijn voor collectieve schadevergoedingsacties. De onderbouwing hiervoor verschilt. De ene deelnemer stelt dat het oude regime prima functioneerde voor die rechtsvorderingen; een andere legt uit dat na toewijzing van een 305a-vordering onder het oude regime het veelal tot een schikking kwam. Voor die paar gevallen dat een schikking niet lukt, zou dan het WAMCA-regime kunnen gelden.

- **Tweesporenstelsel voor repeat players**

In verschillende focusgroepen is aan de orde gekomen of voor *repeatplayers* een certificeringssysteem ingevoerd zou moeten worden. Deelnemers zagen in ieder geval ruimte voor een lichtere ontvankelijkheidstoets als een belangenorganisatie al meerdere keren ontvankelijk is verklaard als 305a-organisatie (zie verder par. 4.3.4).

- **Preprocessuele comparitie**

Om vaart in de 305a-actie te houden is in verschillende focusgroepen (focusgroep 2) door deelnemers gesuggereerd om de preprocesuele comparitie nieuw leven in te blazen. De rechter inventariseert dan wat partijen verdeeld houdt. Op punten die rechtsvragen betreffen, zou dan een prejudiciële vraag gesteld kunnen worden aan de Hoge Raad.

Deze algemene bespreking over het tijdsverloop in de voorfase, brengt ons bij de bespreking van specifiekere thema's die opkwamen tijdens de focusgroepen.

4.3.3 Thema 2: onduidelijk is wanneer het lichtere ontvankelijkheidsregime van lid 6 geldt

I. Het thema geschetst

Voor lid-6-acties geldt een lichter ontvankelijkheidsregime dan voor reguliere 305a-acties.⁷⁵⁸ Deelnemers van focusgroep 2 en 3 hebben over dit onderscheid relatief lang gesproken. Verduidelijkt is dat in praktijk niet duidelijk is wanneer sprake is zo'n actie en waarom daarvoor bepaalde fases of vereisten gelden, wat neveneffecten heeft.

Een eerste onduidelijkheid die uitgebreid is besproken in focusgroep 2 en 3 betreft de betekenis van een eventuele schadevergoedingsvordering in de toekomst n.a.v. de primaire 305a-actie. Er waren meerdere deelnemers die stellen dat het lichte regime van toepassing is (of: zou moeten zijn) als er geen schadevergoedingsvordering in de 305a-actie zit (kijkend naar het petitum). De onderbouwing hiervan hangt samen met het doel van de WAMCA-regeling: voor massaschadevorderingen moesten zwaardere ontvankelijkheidseisen gaan gelden, omdat een individu de facto geen schadevergoeding meer kan vorderen als er een 305a-schadevergoedingsactie is ingesteld/toegekend. Ter bescherming van het individu gelden verzwaarde eisen voor een 305a-organisatie. Die zouden dan niet hoeven te gelden voor een niet-schadevergoedingsactie. Op dit punt bestaat geen consensus binnen focusgroep 2 en 3; een deelnemer zag juist wel het belang in van een zwaardere ontvankelijkheidstoetsing, omdat de ontvankelijkheidstoets ziet op het waarborgen dat de 305a-organisatie geen 'louche' stichting mag zijn die op essentiële punten (zoals verklaring voor recht dat sprake is van een onrechtmatigheid) een voor de nauw omschreven groep bindende uitspraak kan genereren.

⁷⁵⁷ Opmerking van de auteurs: daarbij moet wel bedacht worden dat onder het oude regime geen algemene binding ontstond t.b.v. de nauw omschreven groep. In beginsel was alleen de achterban van de 305a-organisatie gebonden aan de uitspraak.

⁷⁵⁸ Opmerking van de auteurs: hierbij moet worden opgemerkt dat het ontvankelijkheidsregime van lid 6 lichter is dan het reguliere regime, maar zwaarder is ten opzichte van dat van de oude 305a-actie, zoals die gold vóór 1 januari 2020.

De onduidelijkheid die is ontstaan, komt ook voort uit de parlementaire geschiedenis: lid 6 is van toepassing als de rechtsvordering geen schadevergoeding betreft en geen *opmaat daartoe* is. Wat de betekenis is van dat laatste wordt niet duidelijk. Aangegeven wordt dat de beoordeling van dat laatste lastig blijkt, omdat dit vaak niet op voorhand voorspeld kan worden. Een deelnemer van focusgroep 3 geeft aan dat in de praktijk wel eens een eiswijziging heeft plaatsgehad om toch ontvankelijk te kunnen zijn als 305a-organisatie.

Een tweede onduidelijkheid die wordt genoemd gaat over de term ‘ideëel’ (besproken in focusgroep 2). Een aantal deelnemers maakt een onderscheid tussen algemeen belangacties en ideële groepsacties t.b.v. een specifieke groep personen. Dit onderscheid heeft met name consequenties voor de opt-out-mogelijkheid (par. 4.3.6). Consensus lijkt te bestaan in focusgroep 2 over wat een algemeen belangactie is, namelijk dat een individu zich daaraan – vanwege de aard van de vordering en het belang – zich er niet aan *kan* onttrekken. Deze interpretatie is ook genoemd in focusgroep 4.

Dat onduidelijk is wanneer het lichtere ontvankelijkheidsregime van lid 6 van toepassing is, heeft neveneffecten. Een deelnemer legt uit dat dit onzekerheid over het toepasselijke ontvankelijkheidsregime oplevert voor belangenorganisaties, en kan zorgen voor moeilijkere investeringsbeslissingen (focusgroep 3). Deze onduidelijkheid lokt discussie uit tussen partijen, resulteert in onzekerheid (‘kom ik er wel doorheen?’, focusgroep 3) en in aktewisselingen over dit onderwerp, met extra kosten en tijdsverlies als gevolg (focusgroep 2). Een niet-ontvankelijkheidsoordeel kan bovendien een afbreukrisico hebben, waardoor onzekerheid over de slagingskansen voor wat betreft de ontvankelijkheid een extra drempel opwerpt om een zaak te starten.

4.3.4 Thema 3: een ander ontvankelijkheidsregime voor repeat players

I. Het thema geschetst

De ontvankelijkheidstoets van de 305a-organisatie moet plaatsvinden in elke 305a-zaak, ook als sprake is van zogenaamde *repeat players*. Dat kunnen geïnstitutionaliseerde belangenorganisaties zijn die al lange tijd actief zijn, bijvoorbeeld al onder het oude regime van de 305a-actie, en 305a-organisaties die inmiddels al actief zijn in meerdere – met name – collectieve schadevergoedingsacties. Voor al deze *repeat players* geldt: de rechter heeft hen al een of meerdere malen getoetst aan de ontvankelijkheidseisen en vastgesteld dat zij voldoen aan de ontvankelijkheidseisen van artikel 3:305a BW. Deelnemers van focusgroep 1 en 4 geven aan dat het tijdsverloop dat gepaard gaat met deze volledige toetsing (dus: (‘paginalange’ aktewisseling, partijdebat en schrijven van een tussenuitspraak) een onnodige ballast is. Het thema dat hier wordt behandeld sluit daarmee nauw aan bij thema 1 ‘de voorfase zorgt voor (te) veel tijdsverloop’.

II. Genoemde oplossingen

Verskillende oplossingen zijn genoemd die als gemene deler hebben (onnodig) partijdebat over de ontvankelijkheidsbeoordeling van 305a-organisaties te beperken en daarmee de voorfase te verkorten en werklast voor rechters te verminderen.

• Beperkttere ontvankelijkheidstoets van de 305a-organisatie

De minst verregaande oplossing is dat de rechter een *repeat player* alleen nog maar toetst aan de ontvankelijkheidscriteria die moeten worden getoetst ten behoeve van een individuele zaak, zoals: de ontvankelijkheid van de vordering(en), de vraag of er wel voldoende middelen zijn voor deze 305a-actie, en de representativiteit (focusgroep 1, 2 en 3). Criteria die niet zien op

de individuele zaak, maar eenvoudigweg op dezelfde wijze gelden voor alle zaken zouden niet opnieuw getoetst hoeven te worden.

- **Een tweesporen systeem**

Een verregaandere oplossing die is gesuggereerd, is dat voor *repeat players* een vergelijkbaar systeem wordt geïntroduceerd zoals dat is neergelegd in de Richtlijn representatieve vorderingen (gesuggereerd door deelnemers van focusgroep 1, 2, 3 en 4). Dat systeem werkt met lijsten van erkende belangenorganisaties (artikel 3:305c jo. artikel 3:305e BW). De regie daarbij ligt bij de rijksoverheid. Als een buitenlandse belangenorganisatie op zo'n lijst staat, is deze ontvankelijk in een (Nederlandse) 305a-actie. Hiertegen is ingebracht dat veel 305a-acties worden ingesteld tegen een overheidsorgaan, terwijl diezelfde overheid dan zou mogen bepalen wie op zo'n lijst zou mogen komen te staan (besproken in focusgroep 3). Een oplossing die hiervoor is genoemd, is dat de lijst niet exclusief hoeft te werken. Ook andere partijen zouden een 305a-actie moeten kunnen starten, maar de ontvankelijkheid moet dan worden onderbouwd en worden beoordeeld door de rechter (besproken in focusgroep 4). Hiermee zou ook monopolyvorming worden tegengegaan, wat belangrijk is ook om de belangen in de samenleving zo breed mogelijk te laten vertegenwoordigen (besproken in focusgroep 1, 2 en 3).

4.3.5 Thema 4: de invulling van het representativiteitsvereiste is onduidelijk

I. Het thema geschetst

Door verschillende deelnemers is aangegeven dat onduidelijk is hoe het representativiteitsvereiste moet worden geïnterpreteerd. Het verschil tussen een kwantitatieve en een kwalitatieve interpretatie wordt genoemd. Ook wordt – met name in focusgroep 1 – aangegeven dat als een kwantitatieve interpretatie wordt gehanteerd, onduidelijk is wanneer hieraan is voldaan. De neveneffecten van deze onduidelijkheden worden anders geformuleerd naar gelang de aard van de actie: een reguliere of lid-6-actie. Voordat daaraan wordt toegekomen moet een punt worden genoemd dat is besproken in verschillende focusgroepen (1, 2 en 3): het representativiteitsvereiste zou niet 'vervlochten' moeten worden met de hoeveelheid mensen die gebruik maken van de opt-out-mogelijkheid. De opt-out-mogelijkheid dient immers een ander doel dan de beoordeling van de representativiteit: finaliteit en het zich kunnen onttrekken aan de bindende uitspraak in de 305a-actie om bijvoorbeeld zelf ter zake een vordering in te dienen in een eigen procedure. Het doel van representativiteitstoetsing is vast te stellen of de 305a-organisatie geschikt is om namens de achterban op te treden. Overigens is het wel zo dat een hoog aantal opt-outers zou kunnen leiden tot het bereiken van de ondergrens van het aantal aangeslotenen dat nodig is om te kunnen (blijven) voldoen aan het vereiste van artikel 1018c lid 5 sub b Rv 'het voeren van deze collectieve vordering efficiënter en effectiever is dan het instellen van een individuele vordering doordat het aantal personen tot bescherming van wier belangen de vordering strekt, voldoende is'.

- **Reguliere actie**

Over de reguliere actie, en dan in het bijzonder de collectieve schadevergoedingsacties (focusgroep 1), wordt opgemerkt dat onduidelijk is wanneer wordt voldaan aan de kwantitatieve interpretatie van het representativiteitsvereiste. Onduidelijkheid hierover heeft verschillende neveneffecten. Belangenorganisaties gaan risico-avers handelen, wat betekent dat forse *bookbuilding* plaatsvindt. Bij 305a-acties is bookbuilding het identificeren en aanzoeken van benadeelden.⁷⁵⁹ Dit standpunt werd breed gedragen onder de personen van

⁷⁵⁹ Zie Sinninghe Damsté & Thuijs 2018, p. 210.

eisende zijde in focusgroep 1. Benadeelden die willen meedoen worden actief aangezocht en geregistreerd. Omdat een 305a-organisatie een actie niet wil laten stranden op het aantal, wordt fors tijd en geld geïnvesteerd in deze *bookbuilding*. In deze focusgroep wordt opgemerkt dat er een ‘industrie’ is ontstaan rondom *bookbuilding*. Een deelnemer van focusgroep 1 merkt op dat door de wetgever niet is gekozen voor een opt-in-systeem, terwijl er toch veel tijd en geld uitgaat naar het registreren van benadeelden, opdat de claim niet niet-ontvankelijk wordt verklaard op het punt van representativiteit.

• Lid-6-actie

Wat betreft de lid-6-actie, met name die met een ideëel doel, wordt opgemerkt dat een kwantitatieve toetsing niet werkt (uitgebreid besproken in focusgroep 2 en 3, en er leek op dit punt behoorlijke consensus te bestaan). Voorstelbaar is dat, ondanks dat het grootste deel van Nederland zich een bepaald belang niet aantrekt, het toch gerechtvaardigd is dat hiervoor wordt opgekomen. Het kan bovendien gaan om belangen of rechten van minderheden, die bescherming in rechte behoeven, maar niet per definitie grote groepen zijn. Een lid-6-actie wordt ook ingesteld ten behoeve van stemlozen, zoals de natuur en dieren. Die groep laat zich (eenvoudigweg) niet kwantificeren. Voor lid-6-acties met een ideëel doel bestaat een sterke voorkeur voor een kwalitatieve toets. Deze inbreng is niet alleen gedaan door personen die aan de eisende zijde procederen. Zo’n kwalitatieve toets vraagt ook interpretatie; daarvoor is een suggestie gedaan (zie II).

Specifiek voor geïnstitutionaliseerde belangenorganisaties in lid-6-acties met een ideëel doel is opgemerkt in verschillende focusgroepen dat opmerkelijk is dat verweer gevoerd kan worden op het punt van de representativiteit. Een deelnemer stelt: de Consumentenbond komt uiteraard op voor de belangen van consumenten en de Vereniging Eigen Huis voor de belangen van huizenbezitters.⁷⁶⁰ Een verweer hiertegen – inclusief aktewisseling en dus vertraging – wordt onnodig genoemd.⁷⁶¹

II. *Genoemde oplossing*

Wat betreft de lid-6-actie is gesuggereerd om het criterium dat nu door enkele rechters wordt toegepast te codificeren voor acties met een ideëel doel; het zogenaamde ‘spreekbuis criterium’ (focusgroep 3):

‘Verwoordt deze organisatie daadwerkelijk de belangen? Misschien nog niet eens de standpunten, maar de belangen van de groep. Dat kan uit allerlei dingen blijken, dus wie zitten in het bestuur? Wat is er in de media allemaal gezegd? Zijn al eerder procedures gevoerd? Staan er mensen voor de rechtbank te demonstreren met een spandoek? Ik denk dat dat feitelijk een toets die best uit te voeren is in de praktijk.’

Het zou dan niet moeten gaan om de standpunten van de 305a-organisatie (en of men het daarmee eens is). Het zou ook niet moeten gaan om een bepaald percentage van de bevolking, juist omdat het ook kan gaan om belangen van minderheden (‘dan zet je die nog meer op afstand’) of van stemlozen (uitgebreid besproken in focusgroep 2 en 3). Ook voor de reguliere actie bepleit een deelnemer in focusgroep 1 dat de vraag centraal moet staan of de belangenorganisatie geschikt is om de achterban te bedienen. Onduidelijk is of dit standpunt wordt gedeeld door alle deelnemers van focusgroep 1.

⁷⁶⁰ Opmerking van de auteurs: beide organisaties hebben niet deelgenomen aan deze focusgroeptbijeenkomsten.

⁷⁶¹ Een uitzondering wordt genoemd door een van de deelnemers van focusgroep 2, namelijk als de geïnstitutionaliseerde partij stelt een belang van een specifieke subgroep binnen de grote groep te vertegenwoordigen.

4.3.6 Thema 5: opt-out-mogelijkheid bij lid-6-acties met een ideëel doel dat samenhangt met bescherming van een algemeen belang

I. Het thema geschetst

Een volgend thema (besproken in focusgroep 2, 3 en 4) is dat de opt-out-mogelijkheid in lid-6-acties waarin wordt opgekomen voor een algemeen belang geen betekenis zou hebben, omdat een individu zich niet kan onttrekken aan het effect van een oordeel over een algemene kwestie. Een belangrijk kenmerk van (kort gezegd) een algemeen belangactie is, zo wordt uitgelegd door deelnemers, dat een individu zich niet *kan* onttrekken aan het oordeel, dus toepassing van de opt-out heeft geen relevantie in het licht van de strekking daarvan: finaliteit voor een zo groot mogelijke groep.

Een kwestie die hiermee samenhangt is dat als de rechter toch een opt-out-mogelijkheid creëert (wat de wet voorschrijft), hieraan behoorlijke kosten zijn verbonden voor de 305a-organisatie, terwijl juist voor deze acties de budgetten beperkter zijn (genoemd in focusgroep 2). In de praktijk wijken de rechters hiervan ook wel eens af door geen opt-out-mogelijkheid te bieden, maar onzeker is of dat in hoger beroep (of in cassatie) standhoudt.

II. Genoemde oplossing

Een oplossing is om specifiek voor lid-6-acties waarin wordt opgenomen voor een algemeen belang de opt-out-mogelijkheid te schrappen, of in ieder geval de rechter bij wet de mogelijkheid te geven om deze mogelijkheid niet te bieden. Gesuggereerd wordt dus – in het licht van de aard van de vordering en het belang waarvoor wordt opgekomen – om flexibiliteit te creëren (focusgroep 2 3 en 4).

4.3.7 Thema 6: timing schikkingspoging na aanwijzing EB

I. Het thema geschetst

Na aanwijzing van de EB is de rechter verplicht om partijen een schikkingspoging te laten doen voor de nauw omschreven groep en diens vordering(en). Deze schikkingspoging moet worden gedaan vóór de inhoudelijke behandeling, en dus ook voordat de conclusie van antwoord is ingediend. Twee knelpunten zijn genoemd. Ten eerste zou de minimumtermijn van een maand te kort zijn om tot een serieuze schikking te komen ('[I]n de regel is het gewoon maanden werk', focusgroep 2). Ten tweede komt de verplichte schikkingspoging te vroeg volgens deelnemers in het proces, namelijk voordat de inhoudelijke behandeling is gestart (focusgroep 2 en 4). Door deze vroege timing gaat onnodig tijd verloren.

In focusgroep 1 kwam een thema op dat hiermee samenhangt. Gesignaleerd wordt dat in een aantal collectieve schadevergoedingszaken een verwijzing naar de schadestaatprocedure is gevorderd. In de groep is dit onderwerp besproken. Zo wordt geopperd dat afgezien van het gegeven dat dit een gewoonte kan zijn van advocaten, het ook zo kan zijn dat hiermee gepoogd wordt een schikkingsmoment te creëren na een inhoudelijk oordeel over de vestiging van aansprakelijkheid. Men wist dit niet zeker.

II. Genoemde oplossing

Een oplossing die is genoemd door deelnemers is om de rechter flexibiliteit te geven op dit punt: is een schikkingspoging in deze fase van de 305a-actie wel van meerwaarde? Zo niet, dan zou die poging niet gedaan hoeven te worden. Rechters hebben aangegeven dat dit niet

uitsluit dat na uitwisseling van aktes de rechter alsnog kan meedenken met een schikkingsmogelijkheid later in het proces.

4.3.8 Thema 7: ontbreken regels over hoger beroep en cassatie

I. Het thema geschetst

Hoewel het thema hoger beroep/cassatie wellicht – inhoudelijk – later zou moeten volgen, is dit al hier geplaatst, omdat dit in alle focusgroepbijeenkomsten als knelpunt is genoemd; en dan met name dat er geen specifieke regels bestaan over hoger beroep en cassatie in 305a-acties, met uitzondering dan van de regel dat tegen de aanwijzing van de EB geen hoger beroep kan worden ingesteld. In de rechtspraak merkt men dat het ontbreken van regels complexe vragen oplevert. Deelnemers noemen vragen als:

- mag een niet-EB-305a-organisatie in hoger beroep komen? Zo ja, kunnen er dan meerdere hoger beroepen lopen bij verschillende hoven?
- zouden er meerdere cassatiezaken mogen lopen in een 305a-actie?
- zou het mogelijk zijn om de schorsende werking van het hoger beroep op punten te verlaten, zodat op deelonderwerpen in eerste aanleg kan worden doorgedaan?
- mag na beslissing in hoger beroep over een tussenvonnis worden teruggewezen naar de rechtbank?
- als er een eindvonnis is geweest, moet dan opnieuw de ontvankelijkheid van de 305a-organisaties worden getoetst in hoger beroep? En moet er dan ook opnieuw een EB worden aangewezen?

Het ontbreken van regels over hoger beroep en cassatie betekent ook dat 305a-acties vertraging zullen ondervinden, aldus deelnemers.

II. Genoemde oplossingen

De indruk die ontstaat uit de focusgroepbijeenkomsten is dat procespartijen en rechters vooral willen dat er duidelijkheid komt, en dat de wetgever hierin een rol te spelen heeft. Veel deelnemers noemen het van belang te voorkomen dat een hoger beroepsmogelijkheid resulteert in onnodig tijdsverloop. Flexibiliteit voor de rechterlijke macht is door verschillende deelnemers, en zeker niet alleen door de rechters, bepleit:

- niet in hoger beroep weer opnieuw een ‘*beauty contest*’ houden ten hoeve van een EB in hoger beroep.
- voorkom onnodige schorsing van de zaak in eerste aanleg terwijl het hoger beroep loopt.
- maak tussentijds hoger beroep onmogelijk ten aanzien van bepaalde aspecten.
- voorkom dat het terugwijzingsverbod ervoor zorgt dat de zaak in eerste aanleg niet door kan.
- eventueel: één feitelijke instantie en geen hoger beroepsmogelijkheid.

4.3.9 Thema 8: de aanwijzing en rol van de EB

I. Het thema geschetst

Het thema van de aanwijzing en rol van de EB valt uiteen in twee onderdelen (focusgroep 2, 4 en – met name in – 3). Ten eerste is onzeker of in elke 305a-actie een EB zou moeten worden aangewezen. Het gaat over specifiek twee gevallen: 1. Als maar één 305a-organisatie een collectieve actie start en een rechtsvordering indient, en 2. Als een dagvaarding wordt ingediend door meerdere belangenorganisaties en geen andere 305a-organisatie een andere dagvaarding indient. Dit punt hangt samen met een leemte in de wet. De WAMCA heeft het geval geregeld waarin meerdere 305a-organisaties in verschillende dagvaardingen een 305a-actie starten. Andere gevallen, zoals hierboven zijn omschreven, zijn niet geregeld. De vraag

rijst of het voor deze gevallen wel nodig is om een EB aan te wijzen, terwijl de wet dit wel voorschrijft.

Het tweede punt heeft betrekking op de praktijk dat meerdere 305a-organisaties als co-EB willen worden aangewezen. De WAMCA-systematiek biedt deze mogelijkheid. Ook blijven de 305a-organisaties die geen EB zijn procespartij. Kortom, meerdere 305a-organisaties zijn (formeel) actief. Het knelpunt dat rechters in dit verband ervaren is dat 305a-organisaties elkaar ‘beconcurreren’. Organisaties stemmen standpunten niet af en de punten die zij naar voren willen brengen (op papier of ter zitting) worden niet gedeeld. Wat rechters zien is dat organisaties heel graag hun eigen standpunt naar voren willen brengen, zonder onderlinge afstemming. Dat betekent meer leestijd en luistertijd, wat een beslag legt op de rechterlijke macht. Aangegeven wordt dat in dit soort gevallen de EB eigenlijk niet goed zijn rol pakt door op de achtergrond te overleggen en af te stemmen met de andere 305a-organisaties.

II. Genoemde oplossingen

Voor het eerste punt (over aanwijzing van de EB als er maar één organisatie zich meldt of als meerdere organisaties de 305a-zaak aanbrengen in een dagvaarding), is opgemerkt dat de rechter dan de flexibiliteit zou moeten hebben om geen EB aan te wijzen (focusgroep 3). Voor het tweede punt (meerdere 305a-organisaties willen actief meedoen en stemmen onvoldoende af) zijn wel verschillende oplossingen genoemd. De minst verregaande oplossingsrichting is dat de rechter strenger wordt richting de EB opdat de procedure gestroomlijnder wordt. Andere oplossingen die zijn genoemd, gaan verder. De suggestie wordt gedaan dat de EB, als die zijn rol niet afdoende vervult, gewisseld zou moeten kunnen worden. Een ander idee is om de EB exclusief de proceshandelingen te laten verrichten (incl. hoger beroep). Het meest vergaande idee is om er alsnog voor te kiezen om uitsluitend de EB procespartij te maken. De andere 305a-organisaties vallen dan af als procespartij na aanwijzing van de EB. Dat laatste lijkt (feitelijk) ingewikkeld, aldus de deelnemers, omdat verschillende 305a-organisaties verschillende achterbannen kunnen vertegenwoordigen.

4.3.10 Thema 9: onduidelijkheid over subjectieve cumulatie, voeging en tussenkomst

I. Het thema geschetst

• Subjectieve cumulatie

Een vraag die is opgekomen is hoe om te gaan met individuele eisers die in dezelfde 305a-procedure een vordering indienen naast de vordering(en) van de 305a-organisatie. Het gaat dan om de mogelijkheid van subjectieve cumulatie van de vorderingen van de 305a-organisatie en van individuele eisers die in één dagvaarding worden aangebracht. Rechters oordelen verschillend over de toelaatbaarheid hiervan. Zoals een deelnemer uitlegt: moeten individuele eisers uit de 305a-procedure worden gehaald, waarna de ontvankelijkheid van de 305a-organisatie wordt beoordeeld (die eventueel niet-ontvankelijk is, waarmee de zaak tot een einde komt)? Of moet eerst de ontvankelijkheid worden beoordeeld van de 305a-organisatie, en – indien ontvankelijk – de vordering van de individuele eiser niet-ontvankelijk worden verklaard? Of moet worden afgesplitst? De wet biedt op dit punt geen duidelijkheid.

Door deelnemers (van focusgroep 2 en 4) wordt uitgelegd dat het voordelen heeft om subjectieve cumulatie toe te laten of om individuele vorderingen af te splitsen. Als de 305a-actie dan strandt, of als de ontvankelijkheidsfase te lang duurt, kan een 305a-organisatie ervoor kiezen om de 305a-actie in te trekken en door te gaan met de individuele rechtsvorderingen. De beoordeling daarvan kan ook precedentwerking hebben voor de grotere groep, en dus

fungeren als een soort proefprocedure waarvan de achterban toch weer – tot op zekere hoogte – kan profiteren.

Als neveneffect van een verbod op subjectieve cumulatie wordt genoemd dat hierdoor de toegang tot een andere rechter, zoals het EHRM, onzeker is (genoemd door een deelnemer in focusgroep 2). Bij het EHRM hebben belangenorganisaties – zo lijkt – maar beperkte mogelijkheden om als procespartij op te treden. Als een individu dan niet zelf de procesgang heeft doorlopen op nationaal niveau, is diegene niet-ontvankelijk. Het kan in sommige zaken dus wel relevant zijn voor de rechtsbescherming om een individu als eiser te laten optreden in een 305a-actie. Aangegeven wordt door procespartijen dat rechters wisselend oordelen op dit punt. Als subjectieve cumulatie wordt toegelaten, moet voorkomen worden dat er te veel individuele vorderingen bij komen, omdat anders toch ‘de chaos’ ontstaat die een collectieve actie beoogt te voorkomen, zo wordt door deelnemers opgemerkt.

In de focusgroep met rechters is ook aandacht gevraagd voor de kwestie hoe om te gaan met subjectieve cumulatie aan gedaagde-zijde. Als zich meerdere 305a-organisaties melden en zij dagvaarden andere gedaagden of dienen verschillende vorderingen jegens hen in, dan wordt het een lastige puzzel voor rechters. Een voorbeeld is de situatie dat de (uiteindelijke) EB een bepaalde partij heeft gedagvaard, maar de andere 305a-organisatie ook andere partijen dagvaarden. Subjectieve cumulatie in 305a-acties is niet geregeld bij wet, waardoor teruggevallen wordt op de reguliere uitgangspunten. Als zo’n zaak tot een schikking komt, is er geen probleem, aldus deelnemers, maar als een rechter uitspraak moet doen dan zou het ontbreken van duidelijkheid op dit punt tot problemen kunnen leiden. Toegegeven wordt dat subjectieve cumulatie aan gedaagde-zijde zich vaker voordoet in de rechtspraktijk, maar het maakt een 305a-procedure ‘niet makkelijker’; hoe ga je hiermee om in één instantie en hoe in hoger beroep?

• Voeging en tussenkomst

Deelnemers geven aan dat de regels over voeging en tussenkomst niet zijn uitgesloten voor 305a-acties. Dit betekent dat zij mogelijk zijn zolang er een voldoende belang bestaat (art. 217 Rv). Onduidelijk is of – gezien de specifieke ontvankelijkheidsbeoordeling en WAMCA-procedure – voeging of tussenkomst wel past binnen de WAMCA-regeling. De goede procesorde geldt als een beperking. Hiervan zal echter niet snel sprake zijn vanwege het feit dat er een klein aantal individuele vorderingen wordt ingediend. Elke voeging of tussenkomst levert wel weer een processuele complicatie op met het nodige tijdsverloop (in verband met wisseling van stukken) als gevolg. In de praktijk heeft het zich ook voorgedaan dat een andere 305a-organisatie wilde tussenkomen aan de gedaagde-zijde. Dat is afgewezen door de rechter, omdat deze organisatie niet is onderworpen aan de 305a-toets en in de lopende 305a-procedure een ander belang centraal stond dan het belang van de tussenkomende 305a-organisatie.

II. Genoemde oplossing

• Subjectieve cumulatie

Door sommigen wordt een genuanceerde oplossing genoemd, om daarmee – onder omstandigheden – toch subjectieve cumulatie toe te laten, namelijk door naar de inhoud van de vordering te kijken alvorens te beslissen of subjectieve cumulatie mogelijk is of niet. Als de inhoud van de vorderingen identiek is, zou opschorten van de individuele procedures in de rede liggen. Als het gaat om verschillende vorderingen, zou subjectieve cumulatie mogelijk kunnen zijn.

De vraag kwam op of de wet duidelijkheid zou moeten bieden over de mogelijkheid tot subjectieve cumulatie aan eisers-zijde, of dat dit overgelaten moet worden aan de rechter (in hoger beroep en cassatie). De verwachting bestaat dat de rechter hierover duidelijkheid kan bieden en binnen het systeem zitten mogelijkheden om dit probleem op te lossen, hoewel de parlementaire geschiedenis op dit punt niet volkomen helder is.

Als oplossing voor problemen bij subjectieve cumulatie aan gedaagde-zijde is genoemd om alle door verschillende eisers gedagvaarde gedaagden, als gedaagden ten opzichte van alle eisers te laten gelden. Eisers kunnen dan nog wel in de gelegenheid worden gesteld om zich uit te laten over die andere gedaagden. Deze oplossing vraagt om wetgevend optreden.

4.3.11 Thema 10: ontbreken handvatten voor schadevaststelling en schadeafwikkeling

I. Het thema geschetst

Een deelnemer (uit focusgroep 1) stelt de vraag of verwijzing naar de schadestaat wel mogelijk is binnen een 305-actie omdat de WAMCA-systematiek zijn eigen insteek kent voor schadevaststelling en -afwikkeling. Besproken is in deze groep waarom een eisende partij dit zou doen. Twee redenen werden genoemd: een ingeslepen gewoonte, of om een schikkingsmoment te creëren nadat voor recht verklaard is dat aansprakelijkheid bestaat. Verschillende deelnemers (niet uit focusgroep 4, daar niet besproken) verwachten overigens dat het nooit komt tot een schadevaststelling of schadeafwikkeling via de rechter. Deze verwachting wordt onderbouwd door de aard van het traject ('gigantisch', 'lastig') en de aard van de zaken ('waar miljarden op het spel staan', 'niemand het risico wil lopen om het op een rechterlijke uitspraak aan te laten komen').

II. Genoemde oplossing

Rechters geven aan dat zij de mogelijkheid willen hebben om experts op het gebied van collectieve schadevaststelling te laten meedoen in het nadenken over een adequate afwikkeling. De voorkeur gaat uit naar een *amicus curiae*⁷⁶² in plaats van het benoemen van een deskundige, omdat dat laatste gepaard gaat met (wederom) veel partijdebat (vraagstelling, benoeming). In sommige rechtsstelsels bestaat de *amicus curiae* in massaschadezaken en zijn de ervaringen positief.

4.3.12 Thema 11: overige onduidelijkheden in de WAMCA-regelgeving

I. Het thema geschetst

Verschillende onzekerheden over de interpretatie van de wet zijn al genoemd in de vorige paragrafen. Hier worden de laatste onduidelijkheden genoemd; daarbij moet worden opgemerkt dat deze onduidelijkheden maar heel weinig zijn genoemd.

Onduidelijk is of in lid-6-acties een reële proceskostenveroordeling mogelijk is. Dat heeft te maken met onduidelijkheid over het samenstel van artikel 1018l en 1018i Rv. Hierdoor ontstaat in de praktijk het dilemma of van een lid-6-actie toch een collectieve schadevergoedingsactie moet worden gemaakt. Dat dilemma lijkt overigens niet alleen samen te hangen met de mogelijkheid van een reële proceskostenveroordeling, maar ook met de mogelijkheid van *third*

⁷⁶² Deze figuur houdt kort gezegd in dat ook anderen dan de bij een rechtszaak betrokken partijen de gelegenheid kunnen krijgen om in die zaak een inbreng te leveren (mee te denken). «Meedenkers» kunnen door hun inbreng in een procedure voor de rechter een bijdrage leveren aan de rechtsontwikkeling. Door de inbreng van anderen dan partijen kan de rechter een beter, breder zicht krijgen op de mogelijke maatschappelijke gevolgen van een te nemen beslissing. Zie *Kamerstukken II 2019/20*, 35550, nr. 3, p. 1-5.

party funding van een reguliere actie (beide genoemd door een deelnemer van focusgroep 2). Onduidelijk is voor deelnemers waarom er een verschil bestaat tussen de reguliere en de lid-6-actie wat betreft de proceskostenvergoeding.

Een andere onduidelijkheid is of de financieringsovereenkomst actief moet worden overgelegd door de 305a-organisatie(s) (besproken in focusgroep 1, 2). In de praktijk blijkt dat sommige rechters die opvragen en andere niet. Een onduidelijkheid die ook samenhangt met de financiële middelen is of het vereiste van lid 2 onder c (voldoende middelen om de kosten voor het instellen van een rechtsvordering te dragen) enkel ziet op de eerste aanleg, of ook op eventueel hoger beroep en/of cassatie (genoemd in focusgroep 2).

Het gelijksoortigheidsvereiste lijkt, zo geven deelnemers van focusgroep 2 aan, in de praktijk geïnterpreteerd te worden alsof een groep hetzelfde moet willen, maar dat is volgens hen niet de bedoeling geweest van dit vereiste. Dat levert dan in de praktijk een belemmering op. Een ander punt dat wordt genoemd is dat in het kader van de gelijksoortigheidseis in de ontvankelijkheidsfase soms inhoudelijke keuzes worden gemaakt over de schadevaststelling, of in ieder geval dat onduidelijk is wat nu precies bij de ontvankelijkheidstoets moet worden gesteld (focusgroep 1).

II. Genoemde oplossing

In het algemeen wordt hier door deelnemers aangegeven dat een deel van de geschetste knelpunten kunnen worden weggenomen door wetswijziging, maar dat een deel ook voortkomt uit het gebruik van open normen. De rechterlijke macht is nu bezig met interpretatie van deze begrippen. Dat zorgt voor tijdelijke rechtsonzekerheid, maar een deel van de knelpunten zal na verloop van tijd worden opgelost door duidelijkheid geboden in de rechtspraak (niet door iedereen zo gesteld, maar wel aan bod gekomen in focusgroep 1).

4.3.13 Slotsom ten behoeve van tussenconclusie

Hierboven zijn elf thema's behandeld die voortkwamen uit de focusgroepbijeenkomsten. In deze paragraaf wordt op hoofdlijnen besproken hoe deze thema's zich volgens ons verhouden tot de doelstellingen van de WAMCA.

De meeste thema's hebben betrekking op de doelstelling van de WAMCA om te komen tot een **gecoördineerde, efficiënte en effectieve 305a-actie**. Thema 1 brengt tot uitdrukking dat volgens de deelnemers de voorfase zorgt voor (te) veel tijdsverloop. In dat thema ligt met name de nadruk op effectiviteit en efficiëntie. Drie mogelijke factoren die daaraan bijdragen, zijn genoemd. Een veel genoemde factor die hieraan bijdraagt is dat de huidige 305a-procedure debat (of in ieder geval de mogelijkheid daartoe creëert) tussen partijen (en daarmee incidenten, aktewisseling en tussenvonnissen) uitlokt. Als oplossing is genoemd om verweermogelijkheden te beperken, richtsnoeren of kaders te ontwerpen voor financieringsovereenkomsten, een beperktere ontvankelijkheidstoets of een tweesporensysteem voor de beoordeling van de ontvankelijkheid (artikel 3:305c jo 3:305e BW), of een preprocesuele comparitie in te voeren. Dat debat wordt ook uitgelokt, omdat een aantal punten in de wet onduidelijk zou zijn, waardoor er meer tijdsverloop ontstaat. Zo is onduidelijk – en dit waren punten die ook zijn genoemd onder andere thema's – wanneer het lichtere ontvankelijkheidsregime van lid 6 precies geldt (thema 2), hoe het representativiteitsvereiste precies moet worden ingevuld (thema 3), wat de uitgangspunten zijn voor hoger beroep en cassatie in 305a-acties (thema 7), of in alle gevallen een EB aangewezen moet worden en wat diens rol precies zou moeten zijn (thema 8), of subjectieve cumulatie mogelijk is of zou moeten zijn (thema 9), en waaraan bijvoorbeeld een

financieringsovereenkomst moet voldoen (thema 1) (en of die moet worden overlegd, thema 11). Een andere factor die zou bijdragen aan het tijdsverloop is dat de 305a-procedure weinig flexibiliteit kent omdat de wet specifieke fases en stappen verplicht voorschrijft. Genoemd zijn/worden: de 3/6-maandetermijn, de opt-out-mogelijkheid in lid-6-acties waarin een algemeen belang centraal staat; de verplichte schikkingspoging nadat de EB is aangewezen doch voordat de conclusie van antwoord is ingediend (dus voordat de rechter de standpunten van beide partijen over de vordering ten gronde kent). Wat hieruit lijkt voort te vloeien, is dat een belangrijk aandachtspunt is om de 305a-actie effectiever en efficiënter te laten verlopen. Dat kan enerzijds door het bieden van meer duidelijkheid (door de wetgever of door de rechter) en minder coördinatie vanuit de wetgever (creëren van flexibiliteit en beoordelingsruimte voor de rechter). Anderzijds lijkt op punten juist meer wettelijke coördinatie nodig door bijvoorbeeld onderdelen van het hoger beroep te reguleren en meer duidelijkheid te geven over voeging en tussenkomst, zodat de procedure op die punten geen onnodige vertraging oplopen.

Een andere doelstelling die min of meer expliciet aan de orde is gesteld, is de doelstelling om **overleg en schikken te stimuleren**. Thema 6 adresseert dit doel: is timing van de verplichte schikkingspoging. De schikkingspoging moet worden gedaan vóór de inhoudelijke behandeling, en dus ook voordat de conclusie van antwoord is ingediend. Twee knelpunten zijn genoemd. Ten eerste zou de minimumtermijn van één maand te kort zijn om tot een serieuze schikking te komen. Ten tweede zou de verplichte schikkingspoging te vroeg komen, namelijk voordat de inhoudelijke behandeling is gestart. Door deze vroege timing gaat onnodig tijd verloren. Deze bevinding hangt samen met de doelstelling die wij hiervoor noemden: komen tot een efficiënte, effectieve en gecoördineerde 305a-actie. De rechter zou wat betreft de timing meer flexibiliteit moeten krijgen.

Een andere doelstelling die impliciet aan bod is gekomen, is **het mogelijk maken van een collectieve schadeafwikkeling**. Hoewel dit punt niet vaak aan bod is gekomen, moet opgemerkt worden dat de vraag is opgeworpen of verwijzing naar een schadestaatprocedure past binnen het collectieve actie regime van artikel 3:305a BW. In zekere zin is ook dit een vraag over **coördinatie**.

Andere doelstellingen zijn niet expliciet of impliciet aan bod gekomen. Gesignaleerd is wel dat er geen excessen bekend zijn geworden. Ook – en dat sluit aan bij de eerste bevindingen die wij hier bespraken – is gesignaleerd dat tijdsverloop ervoor kan zorgen dat sommige zaken wellicht niet meer worden opgestart, of dat benadeelden lang moeten wachten op een uitkomst. Een laatste punt dat moet worden genoemd, wat samenhangt met de doelstelling om te komen tot een **lichtere ontvankelijkheidstoets van acties vanwege niet-opportuniteit zware toets** en al is benoemd, is dat niet altijd helder is voor professionals wanneer die toets aan de orde is, of in ieder geval onderwerp van discussie is in individuele zaken.

4.4 Aanvullend vragenlijstonderzoek

4.4.1 Inleiding

Door middel van een vragenlijst is onderzoek gedaan naar de ervaringen van professionals met de praktijk van 305a-acties sinds 2020. De bevindingen van de focusgroeptijdenkomsten dienen als inspiratie voor de opzet en de inhoud van het vragenlijstonderzoek. Een aantal vraagpunten is daarin geformuleerd om een beter en breder beeld te krijgen van hoe breed gedragen de bevindingen van de focusgroeptijdenkomsten zijn. Het gaat dan om: de 305a-actie als efficiënte en effectieve procesgang in geval van massaschade, de toegankelijkheid van de 305a-actie en de 305-actie als prikkel om tot een schikking te komen. Verder zijn vragen gesteld

over de geïntroduceerde fases en de ontvankelijkheidstoets; beide thema's kwamen uitdrukkelijk naar voren in de focusgroepbijeenkomsten. Verder is de respondenten gevraagd naar de (huns inziens) grootste succesfactoren, knelpunten en leemtes. Hieronder bespreken wij de methode van het vragenlijstonderzoek (par. 4.2.2), gevolgd door de kwantitatieve (par. 4.4.3) en kwalitatieve (par. 4.4.4) resultaten. De belangrijkste kwantitatieve en kwalitatieve bevindingen worden in par. 4.4.5 samengebracht.

4.4.2 Methode vragenlijstonderzoek

Er is gekozen voor een gecontroleerde verspreiding van de vragenlijst. We hebben er, met andere woorden, voor gekozen om doelgericht respondenten te kiezen, zodat alle relevante groepen voldoende vertegenwoordigd zouden zijn in de steekproef. Respondenten zijn verzameld aan de hand van beschikbare gegevens in het register. Aan de hand van de in het register opgenomen documentatie is een lijst opgesteld met betrokkenen (advocaten en belangenorganisaties aan eisende en gedaagde zijde). Bij deze namen zijn door middel van online zoeken e-mailadressen gevoegd. In totaal resulteert dit in een lijst met 190 namen. De achtergrond van deze keuze is als volgt. Omdat in een deel van de zaken bijvoorbeeld met uitgebreide teams van advocaten wordt gewerkt, en om te voorkomen dat er onevenredige aantallen respondenten van specifieke kantoren zouden worden opgenomen, is gekozen om van alle zaken alleen de eerste naam op te nemen.⁷⁶³ Dit resulteert in een lijst met 164 namen. Deze personen zijn via Qualtrics direct benaderd via e-mail. Van het totaal aan e-mails werden 3 niet geleverd en 12 geblokkeerd. Dit resulteert in een rekentotaal van 149 respondenten. De benaderde personen kregen een persoonlijke link naar het vragenlijstonderzoek toegestuurd. Dit betekent dat de link slechts één keer gebruikt kon worden. De vragenlijst stond open van 8 mei 2025 tot en met 22 mei 2025. Respondenten die hadden aangegeven net te laat te zijn met het invullen van de vragenlijst, kregen een nieuwe link toegestuurd. 38 respondenten vulden de vragenlijst voor 99% of meer in.⁷⁶⁴ De response rate komt daarmee op 25,5%.

De 38 respondenten zijn allen professionals die ervaring hebben met 305a-acties. 13 respondenten geven aan advocaat te zijn aan (vooral) de eisende zijde. 13 respondenten zijn advocaat aan (vooral) de gedaagde zijde. Vier respondenten zijn bestuurslid van een 305a-stichting of vereniging. Twee respondenten zijn medewerker van een 305a-stichting of vereniging. Twee respondenten geven aan procesfinancier te zijn. Eén respondent kwalificeert zichzelf als 'aangesproken partij'. Drie respondenten geven een andere beschrijving op in een open veld, namelijk 'jurist werkzaam bij een organisatie (geen 305a-stichting of vereniging) die massazaken behandelt'; 'advocaat aan zowel de eisende als gedaagde kant' en '*professional support lawyer*' bij een advocatenkantoor dat vooral aan de gedaagde kant optreedt'.

Advocaat (vooral) aan eisende kant	13
Advocaat (vooral) aan gedaagde kant	13
Bestuurslid 305a-stichting of vereniging	4
Medewerker 305a-stichting of vereniging	2
Procesfinancier	2
Aangesproken partij	1
Anders, namelijk...	3

Tabel 4.2 Respondenten vragenlijstonderzoek

⁷⁶³ Deze overweging dient als voorbeeld; hierbij moet worden opgemerkt dat niet louter advocaten zijn benaderd om mee te doen aan het vragenlijstonderzoek.

⁷⁶⁴ De 1% was een laatste open vraag die niet ingevuld hoefde te worden.

30 respondenten geven aan zowel ervaring te hebben met 305a-acties vóór als na 1 januari 2020. Zeven respondenten hebben alleen ervaring met de 305a-actie vanaf 2020. Eén respondent geeft aan alleen met de 305a-actie van vóór 2020 ervaring te hebben.

Respondenten is gevraagd om het totaal aantal 305a-acties waarbij zij betrokken zijn geweest aan te geven, met een indicatie van het aantal daarvan die onder het oude WCA-regime vielen. Gemiddeld zijn de respondenten betrokken geweest bij 7.66 305a-acties. In totaal gaat het om 291 zaken. Van deze zaken, vallen er 167 acties onder het oude regime en 124 305a-acties onder het nieuwe regime. Zeven respondenten geven aan alleen ervaring te hebben met de huidige 305a-actie.

Bij hoeveel 305a-acties u betrokken geweest?	
Aantal zaken	Aantal respondenten
1 tot 5	16
6 tot 10	11
11 tot 15	7
16 tot 20	0
21 tot 25	1

Tabel 4.3 Aantal 305a-acties

Bij hoeveel acties met het WCA-regime van voor 2020 bent u betrokken geweest?	
Aantal zaken	Aantal respondenten
0	7
1 tot 5	19
6 tot 10	6
11 tot 15	4
16 tot 20	1

Tabel 4.4 Aantal 305a-acties WCA-regime

De vragenlijst bestaat uit vier onderdelen (zie bijlage IV voor de volledige vragenlijst). Voorafgaand aan de vragenlijst krijgen respondenten een introductietekst te zien met uitleg over het onderzoek. Na het lezen van deze introductietekst moeten de respondenten toestemming geven voor het verwerken van hun persoonsgegevens. De respondenten kunnen alleen doorgaan met het invullen van de vragenlijst indien zij akkoord waren gegaan met de verwerking hiervan.

Het eerste onderdeel van de vragenlijst bestaat uit achtergrondinformatie. We vragen respondenten naar hun professionele achtergrond; en met welke en hoeveel collectieve acties zij ervaring hebben opgedaan.

Het tweede onderdeel van de vragenlijst bestaat uit een set open vragen rond drie thema's: het bieden van een effectieve en efficiëntere procedure voor collectieve geschilbeslechting; de toegankelijkheid van de 305a-actie en de prikkel om tot een schikking te komen. Deze open vragen houden dus verband met de volgende WAMCA-doelstellingen: komen tot een gecoördineerde, efficiënte en effectieve 305a-actie en get stimuleren van overleg en schikken. De respondenten kunnen hier een toelichting geven van maximaal 400 tekens. In tegenstelling tot de gesloten vragen hebben respondenten de mogelijkheid deze vragen over te slaan.

Het derde onderdeel van de vragenlijst gaat over de verschillende fases van een 305a-actie. We willen weten welke impact bepaalde delen van de procedure hadden op het bereiken van de

doelen van de WAMCA-regeling. Hier is dus in elk item aansluiting gezocht bij de WAMCA-doelstellingen, maar niet is geëxpliciteerd welke doelstelling.⁷⁶⁵ Op de specifieke items wordt bij de resultaatsbespreking nader ingegaan. Aan het eind van dit onderdeel worden de respondenten aan de hand van een open veld uitgenodigd om een inzicht of ervaring over de geïntroduceerde fases met ons te delen. De respondenten hebben de mogelijkheid dit veld over te slaan. Respondenten is gevraagd om deze kwantitatieve vragen te beantwoorden op een 5-punts schaal (van zeer negatief tot zeer positief).

Het vierde onderdeel van de vragenlijst gaat over het intensievere systeem voor ontvankelijkheidsbeoordeling dat geldt voor alle 305a-acties (reguliere en lid 6-acties). Voor dit intensievere systeem is gekozen om te komen tot een stevigere kwaliteitsbeoordeling ten behoeve van de bescherming van benadeelden en het voorkomen van excessen. Het onderdeel start met elf vragen over de specifieke ontvankelijkheidseisen van artikel 3:305a lid 1 en 2 BW. De vragenlijst vervolgt met drie vragen over de ontvankelijkheidseisen van artikel 3:305a lid 3 BW. Respondenten is gevraagd om deze kwantitatieve vragen te beantwoorden op een 5-punts schaal (van zeer negatief tot zeer positief). Ook kunnen zij de optie ‘weet ik niet’ aanvinken. Over de ontvankelijkheidsbeoordeling worden vervolgens zeven stellingen aan respondenten voorgelegd:

- De ontvankelijkheidsbeoordeling is voldoende toegespitst op verschillende vorderingen (verklaring voor recht, schadevergoeding, gebod of verbod);
- De ontvankelijkheidsbeoordeling draagt bij aan het voorkomen van ongefundeerde vorderingen;
- De ontvankelijkheidstoets van de 305a-organisatie draagt bij aan het voorkomen van benadeling van de personen wier belang worden behartigd;
- Het is voldoende helder wanneer het ontvankelijkheidsregime van lid 6 van toepassing is (ideële actie);
- De ontvankelijkheidsbeoordeling van de 305a-organisatie is niet nodig indien sprake is van een ervaren 305a-organisatie;
- De ontvankelijkheidsbeoordeling is dusdanig uitgebreid dat de effectiviteit van de procedure in de 305a-actie wordt bedreigd;
- De ontvankelijkheidsbeoordeling is dusdanig uitgebreid dat de betaalbaarheid/financierbaarheid van de 305a-actie wordt bedreigd.

Respondenten is gevraagd om de stellingen te beantwoorden op een 5-punts schaal (van helemaal mee oneens tot helemaal mee eens). Ook hier kunnen zij de optie ‘weet ik niet’ aanvinken. Het onderdeel over de ontvankelijkheidseisen wordt afgesloten met een open vraag over hoe de ontvankelijkheidsfase versneld zou kunnen worden. Respondenten kunnen de vraag beantwoorden in maximaal 400 tekens, maar de vraag ook overslaan indien gewenst.

De vragenlijst is afgesloten in het vijfde onderdeel, met drie open vragen over het meest positieve aspect van de 305a-actie; het belangrijkste knelpunt van de 305a-actie en hoe een wetswijziging uitkomst zou kunnen bieden voor de genoemde knelpunten. Afgesloten is met een open veld waarin respondenten nog belangrijke inzichten met ons konden delen die niet in de vragenlijst naar voren was gekomen. Respondenten kunnen de vraag beantwoorden in maximaal 400 tekens, maar de vraag ook overslaan indien gewenst.

De kwantitatieve analyses zijn uitgevoerd met de laatste versie van Jamovi. Voor alle vragen is beschrijvende statistiek (aantal (N), percentages (%), gemiddelden (M) en standaarddeviatie

⁷⁶⁵ Hiervoor is gekozen in verband met de praktische uitvoerbaarheid van het onderzoek, maar betreft dus een beperking.

(SD) gegenereerd op basis van de respons. Omdat uit kwantitatieve analyses op veel punten een vrij neutraal beeld volgt, hebben we de respondenten ook nog uitgesplitst naar ‘de eisende kant’ en ‘de gedaagde kant’. Onder de ‘eisende kant’ vallen de advocaten die hebben aangegeven vooral aan de eisende kant op te treden en medewerkers en bestuurders van 305a-organisaties. Onder de ‘gedaagde kant’ vallen de respondenten die hebben aangegeven advocaten te zijn aan vooral de gedaagde kant of die zichzelf hadden omschreven als ‘aangesproken partij’. Bij deze groep is ook een respondent meegenomen die aangaf dat hij of zij een ‘professional support lawyer’ was aan vooral de gedaagde kant. De enkele ‘procesfinancier’ is niet in deze onderverdeling betrokken. Hieronder zullen wij, bij de bespreking van de resultaten, onder meer ingaan op de verschillen in gemiddeldes tussen de beide groepen. Om de verschillen van enige duiding te voorzien, hanteren wij een pragmatische insteek. Minder dan 10% van de schaalbreedte duiden wij als een klein, waarschijnlijk niet relevant verschil ($< 0,4$ punten); 10-20% als een minimaal verschil ($0,4 - 0,8$ punten); 20-30% als een duidelijk verschil ($0,8 - 1,2$ punten); 30-40% als een sterk verschil ($1,2 - 1,6$ punten) en $> 40\%$ als een groot verschil ($> 1,6$ punten). Hierbij moet wel telkens worden bedacht dat het aantal respondenten in beide groepen beperkt is, waardoor de resultaten met terughoudendheid moeten worden gelezen. De kwalitatieve analyses van de open velden zijn uitgevoerd met gebruik van analysesoftware Atlas.ti. Hierin worden de antwoorden per vraag opgenomen en gecodeerd aan de hand van de inhoudelijke thematiek. Bij de analyse van de antwoorden op open vragen is gezocht naar inzichten die breder gedeeld worden. Ook wordt er steeds gekeken naar thematiek die door meerdere respondenten naar voren wordt gebracht. Antwoorden of thematiek die slechts door één respondent naar voren is gebracht, is niet in deze verslaglegging opgenomen. Hoewel zulke input mogelijk waardevolle informatie bevat, is met het oog op overzichtelijkheid van de analyse gekozen deze buiten deze rapportage te laten. Hierbij moet ook worden opgemerkt, dat het weglaten van thematiek die door slechts één respondent naar voren is gebracht ervoor kan zorgen dat een selectiebias in de response wordt versterkt in de analyse. Typen partijen waarvan slechts één respondent de vragenlijst heeft ingevuld, en die dus ondervertegenwoordigd zijn, blijven zo ook in de analyse van de open vragen buiten beschouwing. Bij open vragen is het bovendien mogelijk dat in één antwoord meerdere aspecten worden besproken. Hierdoor kan het aantal genoemde antwoorden bij een vraag bij elkaar opgeteld uitkomen boven het aantal respondenten dat een antwoord heeft gegeven. Bij het interpreteren van deze resultaten moet dus in acht worden genomen dat er hier geen sprake is van relatieve incidentie ten opzichte van het totaal aan respondenten.

4.4.3 Kwantitatieve resultaten van het onderzoek

I. De voorbereidende fase

De eerste set gesloten vragen ging over de voorbereidende fase van de 305a-actie.

Voorbereidende fase	Alle respondenten			Eisende kant			Gedaagde kant		
Welke impact hebben de volgende delen van de procedure op het bereiken van de doelen van de 305a-actie?	M	SD	N	M	SD	N	M	SD	N
De verplichting van de eisende partij om een verzoek tot overleg te doen voorafgaand aan de procesinleiding	3.03	.645	37	3.16	.375	19	2.93	.917	14
De aantekening van de dagvaarding in het register	3.70	.777	37	3.74	.733	19	3.71	.914	14
De drie maanden wachttermijn (art. 1018d lid 1 Rv)	3.00	.907	35	2.61	.916	18	3.54	.519	13
De mogelijkheid van verlenging van de drie maanden wachttermijn (art. 1018d lid 2 Rv)	2.85	1.02	34	2.82	1.24	17	3.08	.760	13
De voorbereiding van een 305a-actie (Onderzoek en boekbuilding)	2.93	.874	27	2.76	.664	17	3.17	1.33	6

Tabel 4.5 De voorbereidende fase

De vijf onderdelen van de procedure in de voorbereidende fase scoorden, op een 5-punts-schaal (zeer negatief tot zeer positief), gemiddeld een 3.03,⁷⁶⁶ als het gaat om de impact op het bereiken van de doelen van de 305a-actie.⁷⁶⁷ Het aantekenen van de dagvaarding in het register, scoorde het hoogst.⁷⁶⁸ Daarna volgde de verplichting van de eisende partij om een verzoek tot overleg te doen voorafgaand aan de procesinleiding;⁷⁶⁹ gevolgd door de 3-maandentermijn⁷⁷⁰ en de voorbereiding van de 305a-actie aan de hand van onderzoek en *boekbuilding*.⁷⁷¹ De

⁷⁶⁶ SD = 0,556.

⁷⁶⁷ De eisende kant M = 3,01, SD = 0,573; de gedaagde kant M = 3,13, SD = 0,653

⁷⁶⁸ M = 3,70, SD = 0.777.

⁷⁶⁹ M = 3,03, SD = 0.645.

⁷⁷⁰ M = 3,00, SD = 0.907.

⁷⁷¹ M = 2,93, SD = 0,874.

mogelijkheid van verlenging van de 3-maandentermijn scoorde het laagst van deze schaal,⁷⁷² maar ligt dus ook dicht bij het oordeel ‘neutraal’ (3).

Zowel de eisende kant⁷⁷³ als de gedaagde kant⁷⁷⁴ beoordelen het aantekenen van de dagvaarding in het register als meest positieve onderdeel van de voorbereidende fase in het licht van het bereiken van de doelen van de 305a-actie. De gedaagde kant⁷⁷⁵ beoordeelt de 3-maandentermijn (met een duidelijk verschil in gemiddelde) positiever in het licht van de doelstellingen dan de eisende kant.⁷⁷⁶ Ook het onderzoek en *bookbuilding* wordt door de gedaagde kant als positiever beoordeeld voor het bereiken van de doelstellingen⁷⁷⁷ dan de eisende kant, zij het met een minimaal verschil.⁷⁷⁸ Dit terwijl de verplichting van de eisende partij om een verzoek tot overleg te doen voorafgaand aan de procesinleiding, door de eisende kant als positiever wordt beoordeeld⁷⁷⁹ dan de gedaagde kant (zij het met een klein, waarschijnlijk niet relevant verschil).⁷⁸⁰ Als het gaat om de mogelijkheid tot verlenging van de 3-maandentermijn, zitten de groepen eveneens dicht bij elkaar: zowel de gedaagde kant⁷⁸¹ als de eisende kant⁷⁸² beoordeelt dit onderdeel van de procedure als redelijk ‘neutraal’.

II. De ontvankelijkheid

De tweede set gesloten vragen zag op de ontvankelijkheid (in algemene zin) van de 305a-actie.

Ontvankelijkheid	Alle respondenten			Eisende kant			Gedaagde kant		
Welke impact hebben de volgende delen van de procedure op het bereiken van de doelen van de 305a-actie?	M	SD	N	M	SD	N	M	SD	N
De beoordeling van de vraag of een vordering voldoet aan de ontvankelijkheidseisen	3.03	1.32	36	2.39	1.14	18	3.86	1.17	14
De beoordeling van de vraag of een collectieve actie effectiever en efficiënter is dan een individuele vordering	3.09	1.09	35	2.44	.856	18	4.00	.707	13
De beoordeling van de vraag of de vordering niet summierlijk ondeugdelijk is	3.37	1.03	35	2.82	.809	17	4.00	.877	14

Tabel 4.6 Ontvankelijkheid

⁷⁷² M = 2,85, SD = 1,02.

⁷⁷³ M = 3,74, SD = 0,733.

⁷⁷⁴ M = 3,71, SD = 0,914.

⁷⁷⁵ M = 3,54, SD = 0,519.

⁷⁷⁶ M = 2,61, SD = 0,916.

⁷⁷⁷ M = 3,17, SD = 1,33.

⁷⁷⁸ M = 2,76, SD = 0,664.

⁷⁷⁹ M = 3,16, SD = 0,375.

⁷⁸⁰ M = 2,93, SD = 0,917.

⁷⁸¹ M = 3,08, SD = 0,760.

⁷⁸² M = 2,82, SD = 1,24.

Gemiddeld genomen worden de stellingen omtrent de ontvankelijkheid beantwoord met een 3,17.⁷⁸³ Met betrekking tot de onderdelen die zien op de ontvankelijkheid, wordt de vraag of de vordering niet summier ondeugdelijk als het meest positief gezien in het licht van het bereiken van de doelstellingen van de 305a-actie.⁷⁸⁴ Daarna volgt de beoordeling van de vraag of een collectieve actie effectiever en efficiënter is dan een individuele vordering,⁷⁸⁵ en de beoordeling van de vraag of een vordering voldoet aan de ontvankelijkheidseisen.⁷⁸⁶

Interessant is dat met betrekking tot dit onderdeel veel verschillen te zien zijn tussen de gedaagde en de eisende kant. Zo beoordeelt de gedaagde kant gemiddeld gezien de items op deze schaal veel hoger⁷⁸⁷ dan de eisende kant (een sterk verschil).⁷⁸⁸ De beoordeling van de vraag of een vordering voldoet aan de ontvankelijkheidseisen wordt respectievelijk beoordeeld met $M = 3.86$ en $M = 2.39$ ⁷⁸⁹; de effectiviteit en efficiëntie-eis met respectievelijk $M = 4.00$ en $M = 2.44$ ⁷⁹⁰ en de vraag de vordering niet summierlijk ondeugdelijk is met $M = 4.00$ en $M = 2.82$.⁷⁹¹

III. Aanwijzing EB

De derde set gesloten vragen ging over de aanwijzing van de EB.

Aanwijzing EB	Alle respondenten			Eisende kant			Gedaagde kant		
Welke impact hebben de volgende delen van de procedure op het bereiken van de doelen van de 305a-actie?	M	SD	N	M	SD	N	M	SD	N
Het gegeven dat tegen de aanwijzing van de EB geen rechtsmiddel openstaat (art. 1018e lid1 laatste zin Rv)	4.03	.706	31	3.88	.719	16	4.17	.718	12
Dat andere 305a-organisaties (die geen (sub) EB zijn) procespartij blijven (art. 1018e lid 4 Rv)	2.80	1.06	30	3.20	1.21	15	2.50	.798	12
De vaststelling door de rechter van de ‘nauw omschreven groep’ (art. 1018e lid 2 Rv)	3.85	1.00	33	3.53	1.07	17	4.42	.669	12

⁷⁸³ SD = 0.954.

⁷⁸⁴ $M = 3.37$, SD = 1.03.

⁷⁸⁵ $M = 3.09$, SD = 1.09.

⁷⁸⁶ $M = 3.03$, SD = 1.32.

⁷⁸⁷ $M = 3.95$, SD = 0.692.

⁷⁸⁸ $M = 2.53$, SD = 0.667.

⁷⁸⁹ SD = 1.17 en SD = 1.14.

⁷⁹⁰ SD = 0.707 en SD = 0.856.

⁷⁹¹ SD = 0.877 en SD = 0.809.

Het gegeven dat er een opt-out-mogelijkheid bestaat nadat de nauw omschreven groep is vastgesteld (art. 1018f Rv)	3.63	1.18	32	3.25	1.24	16	4.00	1.13	12
Het moeten beproeven van een overeenkomst tussen partijen, na de ontvankelijkheidsfase en vóór de inhoudelijke fase (art. 1018g Rv)	2.94	1.01	32	2.88	.885	16	3.33	1.07	12

Tabel 4.7 Aanwijzing EB

Het aanwijzen van de EB wordt in het algemeen als neutraal/positief ervaren in het licht van het bereiken van de doelstellingen.⁷⁹² Het gegeven dat tegen de aanwijzing van de EB geen rechtsmiddel openstaat (artikel 1018e lid 1 laatste zin Rv), wordt als meest positieve onderdeel gezien.⁷⁹³ Dit met een licht verschil in gemiddeldes tussen de eisende⁷⁹⁴ en gedaagde kant.⁷⁹⁵

Een duidelijk verschil tussen de twee groepen is te zien op het punt van vaststelling door de rechter van de ‘nauw omschreven groep’. Gemiddeld gezien wordt dit onderdeel met een M = 3,85 beoordeeld,⁷⁹⁶ waarbij de eisende kant dit als positief waardeert⁷⁹⁷ en de gedaagde kant nog positiever over dit onderdeel is in het licht van het bereiken van de doelstellingen.⁷⁹⁸

Ook het gegeven dat er een opt-out-mogelijkheid bestaat nadat de nauw omschreven groep is vastgesteld, wordt als positief beoordeeld in het licht van het bereiken van de doelstellingen,⁷⁹⁹ met wederom een verschil in gemiddeldes tussen de eisende⁸⁰⁰ en gedaagde kant (zij het een minimaal verschil).⁸⁰¹ Dat andere ontvankelijke 305a-organisaties procespartij blijven, wordt gemiddeld gezien als minder positief tot neutraal ervaren door de respondenten in het licht van het bereiken van de doelstellingen;⁸⁰² net als het moeten beproeven van een schikking tussen de partijen na de ontvankelijkheidsfase en vóór de inhoudelijke fase.⁸⁰³ Op deze twee onderdelen zijn ook verschillen in gemiddeldes tussen de twee groepen (zij het minimaal). De eisende kant beoordeelt deze onderdelen respectievelijk met M = 3,20 en M = 2,88.⁸⁰⁴ De gedaagde kant beoordeelt deze onderdelen met respectievelijk M = 2,50 en M = 3,33.⁸⁰⁵

⁷⁹² M = 3,47, SD = 0,491; de eisende kant M = 3,25, SD = 0,632; de gedaagde kant M = 3,64, SD = 0,344.

⁷⁹³ M = 4,03, SD = 0,706.

⁷⁹⁴ M = 3,88, SD = 0,719.

⁷⁹⁵ M = 4,17, SD = 0,718.

⁷⁹⁶ SD = 1,00.

⁷⁹⁷ M = 3,53, SD = 1,07.

⁷⁹⁸ M = 4,42, SD = 0,669.

⁷⁹⁹ M = 3,63, SD = 1,18.

⁸⁰⁰ M = 3,25, SD = 1,24.

⁸⁰¹ M = 4,00, SD = 1,13.

⁸⁰² M = 2,80, SD = 1,06.

⁸⁰³ M = 2,94, SD = 1,01.

⁸⁰⁴ SD = 1,21 en SD = 0,885.

⁸⁰⁵ SD = 0,798 en SD = 1,07.

IV. Inhoudelijke fase

De vierde set gesloten vragen ging over de inhoudelijke fase van de 305a-actie.

Inhoudelijke fase	Alle respondenten			Eisende kant			Gedaagde kant		
Welke impact hebben de volgende delen van de procedure op het bereiken van de doelen van de 305a-actie?	M	SD	N	M	SD	N	M	SD	N
De inhoudelijke behandeling van de rechtsvordering	4.13	.619	31	4.06	.772	16	4.27	.467	11
Het gegeven dat de rechter een collectieve schadevergoeding kan vaststellen	4.21	.559	29	4.40	.507	15	3.91	.302	11
Het gegeven dat de rechter de afwikkeling(swijze) van de collectieve schadevergoeding kan vaststellen	4.11	.479	28	4.27	.458	15	3.80	.422	10

Tabel 4.8 De inhoudelijke fase

De inhoudelijke fase wordt gemiddeld gezien als positief ervaren door de respondenten.⁸⁰⁶ Hierbij zijn de verschillen tussen de eisende en gedaagde kant klein (waarschijnlijk niet relevant).⁸⁰⁷ De inhoudelijke behandeling van de rechtsvordering wordt door de respondenten gemiddeld gezien als positieve impact gezien op het bereiken van de doelen.⁸⁰⁸ Iets positiever wordt het gegeven dat de rechter een collectieve schadevergoeding kan vaststellen beoordeeld.⁸⁰⁹ Ook positief in het licht van het bereiken van de doelstellingen, wordt het gegeven dat de rechter de afwikkelingswijze van de collectieve schadevergoeding kan vaststellen.⁸¹⁰

V. Specifieke ontvankelijkheidseisen lid 1 en lid 2

De vijfde set gesloten vragen zag op de specifieke ontvankelijkheidseisen van artikel 305a lid 1 en lid 2 BW.

⁸⁰⁶ M = 4,14, SD = 0,439.

⁸⁰⁷ Respectievelijk M = 4,22, SD = 0,519; M = 4,00, SD = 0,289.

⁸⁰⁸ M = 4,13, SD = 0,619. Eisende kant M = 4,06, SD = 0,772; gedaagde kant M = 4,27, SD = 0,467.

⁸⁰⁹ M = 4,21, SD = 0,559. Eisende kant M = 4,40, SD = 0,507; gedaagde kant M = 3,91, SD = 0,302.

⁸¹⁰ M = 4,11, SD = 0,479. Eisende kant M = 4,27, SD = 0,458; gedaagde kant M = 3,80, SD = 0,422.

Specifieke ontvankelijkheidseisen lid 1 en lid 2	Alle respondenten			Eisende kant			Gedaagde kant		
Welke impact hebben de volgende delen van de procedure op het bereiken van de doelen van de 305a-actie?	M	SD	N	M	SD	N	M	SD	N
De beoordeling van de gelijksoortigheid van de belangen van het collectief	3.58	1.03	33	3.06	.854	16	4.38	.650	13
De beoordeling van de representativiteit van de stichting/vereniging	3.57	1.33	35	2.89	1.23	18	4.38	.961	13
Het moeten hebben van een toezichthoudend orgaan (lid 2 sub a)	3.45	.783	29	3.24	.664	17	4.11	.333	9
Het moeten zorgen voor passende en doeltreffende mechanismes voor deelname aan of vertegenwoordiging bij de besluitvorming van de personen tot bescherming van wier belangen de rechtsvordering strekt (lid 2 sub b)	3.43	.858	30	3.13	.743	15	4.00	.447	11
Het zorgen voor voldoende middelen om de kosten voor het instellen van een rechtsvordering te dragen (lid 2 sub c, eerste zin)	3.72	1.10	29	3.13	1.09	16	4.50	.527	10
Ervoor zorgen dat de zeggenschap over de rechtsvordering in voldoende mate bij de rechtspersoon ligt (lid 2 sub c, tweede zin)	3.94	1.06	31	3.71	1.16	17	4.27	.905	11
Het verzorgen van een internetpagina die de in de wet genoemde informatie vermeldt (lid 2 sub d, onder 1 t/m 9)	3.81	.896	32	3.61	.916	18	4.30	.675	10

Het hebben/opbouwen van voldoende ervaring en deskundigheid voor het instellen en voeren van de rechtsvordering (lid 2 sub e)	3.85	.989	34	3.61	1.009	18	4.33	.492	12
Indien het gaat om een representatieve actie op grond van het EU-recht: Het realiseren van een financiering door een financier die voldoende afstand heeft tot degene tegen wie de rechtsvordering zich richt (lid 2 sub f)	3.69	.884	26	3.33	.778	12	3.82	.874	11
Het moeten opstellen van een jaarrekening en een bestuursverslag (incl. publiceren op website, lid 5)	3.63	.871	32	3.41	.795	17	4.18	.603	11

Tabel 4.9 Specifieke ontvankelijkheidseisen lid 1 en lid

De specifieke ontvankelijkheidseisen van lid 1 en lid 2 van artikel 3:305a BW, worden gemiddeld gezien met een 4,22 beoordeeld in het licht van de impact op het bereiken van de doelen.⁸¹¹ Bij dit thema zijn er enkele verschillen tussen de eisende en gedaagde kant.⁸¹²

Gemiddeld gezien scoort de voorwaarde ervoor te zorgen dat de zeggenschap in voldoende mate bij de rechtspersoon (lees: 305a-organisatie) ligt het hoogst in het licht van de impact op de doelstellingen.⁸¹³ Op dit punt zijn de eisende en gedaagde kant minimaal verdeeld.⁸¹⁴

Dit is anders bij de andere onderdelen van de specifieke ontvankelijkheidseisen. Met name op het punt van representativiteit liggen de twee groepen verder uit elkaar.⁸¹⁵ Zo beoordeelt de gedaagde kant dit punt met een gemiddelde van 4,38,⁸¹⁶ tegenover een gemiddelde van 2,89 bij de eisende kant (een sterk verschil).⁸¹⁷ Ook op het punt van de beoordeling van de gelijksoortigheid van de belangen van het collectief,⁸¹⁸ liggen de groepen uit elkaar (een sterk verschil).⁸¹⁹ Net als op het punt van het zorgen van voldoende middelen om de kosten voor het instellen van de rechtsvordering te dragen (een sterk verschil).⁸²⁰

Ook de andere onderdelen worden gemiddeld gezien positiever beoordeeld in het licht van de impact op de doelen door de gedaagde kant dan door de eisende kant:

⁸¹¹ SD = 0,460.

⁸¹² Respectievelijk M = 3,25, SD = 0,632; M = 4,22, SD = 0,460.

⁸¹³ M = 3,94, SD = 1,06.

⁸¹⁴ Respectievelijk M = 3,71, SD = 1,16 en M = 4,27, SD = 9,05.

⁸¹⁵ M = 3,57, SD = 1,33.

⁸¹⁶ SD = 0,961.

⁸¹⁷ SD = 1,23.

⁸¹⁸ M = 3,58, SD = 1,03.

⁸¹⁹ Eisende kant M = 2,89, SD = 1,23; gedaagde kant M = 4,38, SD = 0,961.

⁸²⁰ M = 3,94, SD = 1,06; eisende kant M = 3,71, SD = 1,16; gedaagde kant M = 4,27, SD = 0,905.

- Het moeten hebben van een toezichthoudend orgaan wordt gemiddeld beoordeeld met $M = 3,45$.⁸²¹ De eisende kant denkt hier overwegend neutraal over $M = 3,24$,⁸²² terwijl de gedaagde kant dit punt belangrijker vindt in het licht van de impact van de doelstellingen met $M = 4,11$ (een duidelijk verschil).⁸²³
- Het zorgen voor passende en doeltreffende mechanismen voor deelname of vertegenwoordiging krijgt een gemiddelde score van $M = 3,43$.⁸²⁴ Ook hier zien we een duidelijk verschil tussen eisende partijen en gedaagde partijen.⁸²⁵
- De mate van zeggenschap over de rechtsvordering bij de rechtspersoon (lees: 305a-organisatie) wordt gemiddeld gewaardeerd met een neutraal tot positief oordeel van $M = 3,94$.⁸²⁶ Eisende partijen geven dit gemiddeld een 3,71, terwijl gedaagde partijen de impact hoger waarderen met $M = 4,27$ (een minimaal verschil).⁸²⁷
- Het onderhouden van een internetpagina wordt in totaal beoordeeld met $M = 3,81$,⁸²⁸ waarbij een minimaal verschil zichtbaar is tussen de eisende kant en de gedaagde kant.⁸²⁹
- Het beschikken over voldoende ervaring en deskundigheid scoort gemiddeld een neutraal tot positief oordeel van $M = 3,85$.⁸³⁰ Eisende partijen geven een 3,61, gedaagde partijen een 4,33 (een minimaal verschil).⁸³¹
- Het realiseren van financiering bij een representatieve actie op grond van EU-recht wordt beoordeeld met $M = 3,69$.⁸³² Hier scoort de eisende kant met een minimaal verschil wederom lager dan de gedaagde kant.⁸³³
- Tot slot het opstellen van een jaarrekening en bestuursverslag, dat gemiddeld wordt beoordeeld met $M = 3,63$.⁸³⁴ De eisende partijen geven hier een 3,41, de gedaagde kant denkt met een minimaal verschil positiever over de impact met een $M = 4,18$.⁸³⁵

VI. Ontvankelijkheidseisen lid 3

De zesde set gesloten vragen zag op de specifieke ontvankelijkheidseisen van artikel 305a lid 3 BW.

⁸²¹ SD = 0,783.

⁸²² SD = 0,664.

⁸²³ SD = 0,333.

⁸²⁴ SD = 0,858.

⁸²⁵ Respectievelijk $M = 3,24$; SD = 0,664; $M = 4,11$; SD = 0,333.

⁸²⁶ SD = 1,06.

⁸²⁷ Respectievelijk SD = 1,16 en SD = 0,905.

⁸²⁸ SD = 0,896.

⁸²⁹ Respectievelijk $M = 3,61$; SD = 0,916; $M = 4,30$; SD = 0,675.

⁸³⁰ SD = 0,989.

⁸³¹ Respectievelijk SD = 0,916 en SD = 0,492.

⁸³² SD = 0,884.

⁸³³ Respectievelijk $M = 3,33$; SD = 0,778 en $M = 3,82$; SD = 0,874.

⁸³⁴ SD = 0,871.

⁸³⁵ Respectievelijk SD = 0,795; SD = 0,603.

Ontvankelijkheidseisen lid 3	Alle respondenten			Eisende kant			Gedaagde kant		
Welke impact hebben de volgende delen van de procedure op het bereiken van de doelen van de 305a-actie?	M	SD	N	M	SD	N	M	SD	N
De beoordeling van het ontbreken van een winstoogmerk bij de bestuurders van de 305a-organisatie	3.76	1.07	34	3.22	1.11	18	4.42	.515	12
De beoordeling van de voldoende nauwe verbondenheid met de Nederlandse rechtssfeer	3.33	1.24	30	2.65	1.06	17	4.20	.919	10
De beoordeling van de vraag of de eisende partij voldoende heeft getracht tot een schikking te komen met de aangesproken partij	3.21	.992	33	3.18	.809	17	3.50	1.09	12

Tabel 4.10 Ontvankelijkheidseisen lid 3

Gemiddeld gezien wordt de impact van de ontvankelijkheidseisen van lid 3 met een $M = 3,48$ beoordeeld door de respondenten.⁸³⁶ Hierbij zijn enkele verschillen zichtbaar tussen de eisende en de gedaagde kant.⁸³⁷ Het grootste verschil is zichtbaar bij de beoordeling van de voldoende nauwe verbondenheid met de Nederlandse rechtssfeer.⁸³⁸ Door de gedaagde kant wordt dit aspect als positief gezien in het licht van het bereiken van de doelstellingen;⁸³⁹ terwijl de eisende kant daar negatiever/neutraler over denkt (een sterk verschil).⁸⁴⁰ Een ander verschil is te zien als het gaat om de beoordeling van het ontbreken van winstoogmerk, dat gemiddeld met een 3,76 wordt beoordeeld door alle respondenten.⁸⁴¹ Hierbij is de gedaagde kant wederom positiever over dit onderdeel in het licht van het bereiken van de doelstellingen dan de eisende kant (een duidelijk tot sterk verschil).⁸⁴² Een klein (waarschijnlijk niet relevant) verschil is zichtbaar met betrekking tot de vraag of de eisende partij voldoende heeft getracht tot een schikking te komen met de aangesproken partij.⁸⁴³ De gedaagde kant ziet dit onderdeel wederom als positiever dan de eisende kant in het licht van het bereiken van de doelstellingen.⁸⁴⁴

⁸³⁶ SD = 0,853.

⁸³⁷ Respectievelijk $M = 3,04$, SD = 0,788; $M = 4,10$, SD = 0,545.

⁸³⁸ $M = 3,33$, SD = 1,24.

⁸³⁹ $M = 4,20$, SD = 0,919.

⁸⁴⁰ $M = 2,65$, SD = 1,06.

⁸⁴¹ SD = 1,07.

⁸⁴² Respectievelijk $M = 4,42$, SD = 0,515 en $M = 3,22$, SD = 1,11.

⁸⁴³ $M = 3,21$, SD = 0,992.

⁸⁴⁴ Respectievelijk $M = 3,50$, SD = 1,09; $M = 3,18$, SD = 0,809.

VII. Stellingen

Tot slot zijn aan de respondenten zeven stellingen voorgelegd over de ontvankelijkheidsbeoordeling.

Stellingen	Alle respondenten			Eisende kant			Gedaagde kant		
Helemaal mee oneens - helemaal mee eens	M	SD	N	M	SD	N	M	SD	N
De ontvankelijkheidsbeoordeling is voldoende toegespitst op verschillende vorderingen (verklaring voor recht, schadevergoeding, gebod of verbod)	2.66	1.15	32	2.31	1.01	16	3.17	1.19	12
De ontvankelijkheidsbeoordeling draagt bij aan het voorkomen van ongefundeerde claims	3.23	1.19	35	3.29	1.16	17	3.29	1.20	14
De ontvankelijkheidstoets van de 305a-organisatie draagt bij aan het voorkomen van benadeling van de personen wier belang worden behartigd	3.45	1.09	33	3.29	1.16	17	3.83	.835	12
Het is voldoende helder wanneer het ontvankelijkheidsregime van lid 6 van toepassing is (ideële actie)	3.20	1.02	35	3.11	1.13	18	3.38	.870	13
De ontvankelijkheidsbeoordeling van de 305a-organisatie is niet nodig indien sprake is van een ervaren 305a-organisatie	3.00	1.53	35	3.94	1.16	18	1.57	.514	14
De ontvankelijkheidsbeoordeling is dusdanig uitgebreid dat de effectiviteit van de procedure in de 305a-actie wordt bedreigd	3.32	1.53	37	4.32	.946	19	1.71	.469	14
De ontvankelijkheidsbeoordeling is dusdanig uitgebreid dat de betaalbaarheid/financierbaarheid van de 305a-actie wordt bedreigd	3.66	1.52	32	4.42	1.01	19	1.78	.441	9

Tabel 4.11 Stellingen

De respondenten dachten gemiddeld gezien licht negatief tot neutraal over de stelling dat de ontvankelijkheidsbeoordeling voldoende is toegespitst op verschillende vorderingen

(verklaring voor recht, schadevergoeding, gebod of verbod).⁸⁴⁵ De gedaagde kant was het meer eens met deze stelling dan de eisende kant (een duidelijk verschil).⁸⁴⁶

De respondenten denken gemiddeld neutraal over de stelling dat de ontvankelijkheidsbeoordeling bijdraagt aan het voorkomen van ongefundeerde claims.⁸⁴⁷ De gedaagde en eisende kant denken hier gemiddeld gezien hetzelfde over.⁸⁴⁸

De stelling dat de ontvankelijkheidstoets bijdraagt aan het voorkomen van benadeling van de personen wier belangen worden behartigd wordt gemiddeld beoordeeld met een 3,45.⁸⁴⁹ De gedaagde kant is het meer eens met deze stelling dan de eisende kant (een minimaal verschil).⁸⁵⁰

De respondenten denken gemiddeld gezien eveneens neutraal over de stelling dat voldoende helder is wanneer het ontvankelijkheidsregime van lid 6 van toepassing is (de ideële actie).⁸⁵¹

Aangezien uit de eerste focusgroepen een ander beeld naar voren komt (par. 4.3.3), is opmerkelijk dat de respondenten van het vragenlijstonderzoek overwegend neutraal (dat wil zeggen dat zij gemiddeld hebben ingevuld: ‘niet oneens / niet eens’) denken over de stelling dat voldoende helder is wanneer het ontvankelijkheidsregime van lid 6 van toepassing is (ideële actie). Dit overwegend neutrale beeld geldt zowel voor de respondenten aan de eisende als gedaagde kant. Omdat deze uitkomst verschilt van de bevindingen uit de focusgroepen, wilden we (voor zover mogelijk) meer inzicht krijgen in deze data. Daarom hebben we bekeken of respondenten die voornamelijk actief zijn bij niet-ideële acties (N = 20), anders denken over deze stelling dan respondenten die voornamelijk betrokken zijn bij ideële acties (N = 9). Dit bleek niet het geval; zowel de respondenten die voornamelijk zijn bij niet-ideële acties als de respondenten die voornamelijk betrokken zijn bij ideële acties, lijken de overwegend neutrale uitkomst te bevestigen.⁸⁵² Interessant is echter wel, dat respondenten die hebben aangegeven bij beide acties betrokken te zijn (N = 6) negatiever denken over dit punt (M = 2,33; SD = 1,03). Wellicht dat het voor deze groep onduidelijker is wanneer het lichte ontvankelijkheidsregime van toepassing is. In ieder geval lijken de resultaten uit het vragenlijstonderzoek dus een ander beeld te geven dan uit de focusgroepen is ontstaan. Een verklaring hiervoor kan de formulering van de stelling in het vragenlijstonderzoek zijn; of de gegeven antwoordopties. Wellicht dat de formulering ‘niet oneens/niet eens’ niet de lading dekt van hoe de respondenten over deze stelling denken.

Ook dachten de respondenten gemiddeld genomen neutraal over de stelling dat de ontvankelijkheidsbeoordeling *niet* nodig is indien sprake is van een ervaren 305a-organisatie.⁸⁵³ Groot is hier het verschil tussen de eisende kant, die het zeer eens is met deze stelling; tegenover de gedaagde kant, die het zeer oneens zijn met deze stelling.⁸⁵⁴

Een ander groot verschil tussen de twee groepen, is zichtbaar omtrent de stelling dat de ontvankelijkheidsbeoordeling dusdanig is uitgebreid, dat de effectiviteit van de 305a-actie wordt bedreigd.⁸⁵⁵ De eisende kant is het eens met deze stelling, en de gedaagde kant was het oneens met deze stelling.⁸⁵⁶

⁸⁴⁵ M = 2,66, SD = 1,15.

⁸⁴⁶ M = 3,17, SD = 1,19; M = 2,31, SD = 1,01.

⁸⁴⁷ M = 3,23, SD = 1,19.

⁸⁴⁸ M = 3,29 voor beide groepen, SD = 1,16 en SD = 1,20.

⁸⁴⁹ SD = 1,09.

⁸⁵⁰ Respectievelijk M = 3,83, SD = 0,835 en M = 3,29, SD = 1,16.

⁸⁵¹ M = 3,20, SD = 1,02; eisende kant M = 3,11, SD = 1,13; gedaagde kant M = 3,38, SD = 0,870 (een klein, waarschijnlijk niet relevant verschil).

⁸⁵² Respectievelijk M = 3,35; SD = 0,875 en M = 3,44; SD = 1,13.

⁸⁵³ M = 3,00, SD = 1,53.

⁸⁵⁴ Respectievelijk M = 3,94, SD = 1,16 en M = 1,57, SD = 0,514.

⁸⁵⁵ M = 3,32, SD = 1,53.

⁸⁵⁶ Respectievelijk M = 4,32, SD = 0,946; M = 1,57, SD = 0,514.

Gemiddeld gezien wordt de stelling dat de ontvankelijkheidsbeoordeling dusdanig uitgebreid is dat de betaalbaarheid/financierbaarheid van de 305a-actie wordt bedreigd, door de respondenten met ‘eens’ beantwoord.⁸⁵⁷ De eisende en gedaagde kant denken hier aanzienlijk anders over; het verschil in gemiddelde scores betreft het grootste van alle bevraagde onderwerpen in de vragenlijst (een groot verschil).⁸⁵⁸

4.4.4 Kwalitatieve bevindingen van het onderzoek

I. Een effectieve en efficiënte actie

Allereerst wordt respondenten gevraagd naar hun beoordeling van de mate waarin de procedure erin slaagt een effectieve en efficiënte actie te bieden voor collectieve geschilbeslechting (*vraag 6, 34 antwoorden*).

Uit de antwoorden blijkt dat hierover overwegend negatief wordt geoordeeld. 19 respondenten geven in hun antwoord stellig aan dat de effectiviteit en efficiëntie van de procedure tekortschieten en vier respondenten antwoorden dat slechts in beperkte mate aan deze doelstellingen wordt voldaan. De meest genoemde verklaring hierbij is dat de procedure te lang duurt (22 keer genoemd) waarbij de lange voorfase van de procedure als belangrijkste knelpunt naar voren wordt gebracht. Genoemd worden de lange discussies over de ontvankelijkheid van eisende partijen en de onvoorspelbaarheid van de uitkomsten van deze fase. Hierbij wordt vier keer een vergelijking gemaakt met de procedure onder het oude regime, die sneller, minder complex en efficiënter wordt genoemd. Ook wordt specifiek twee keer de 3/6-maandentermijn genoemd als belangrijke struikelblokken voor vorderingen die niet op schadevergoeding gericht zijn. De negatieve oordelen komen ook van respondenten aan de gedaagde kant, die in hun toelichting met name wijzen op een gebrek aan focus in de voorbereiding van vorderingen, het aanspreken van verschillende (vaak buitenlandse) partijen ‘met ieder eigen counsel’, ‘exorbitant hoge’ schadevergoedingsbedragen en te lange dagvaardingen als redenen voor de complexiteit en daarmee inefficiëntie van procedures.

De negen positieve oordelen in termen van effectiviteit en efficiëntie spreken overwegend over de procedure ‘op papier’. Hierbij wordt met name gewezen (7 keer) naar de winst die geboekt wordt ten opzichte van het afhandelen van vele individuele vorderingen. Toch worden de positieve oordelen vaak gevolgd door nuancerende opmerkingen over de gebrekkige uitwerking van de procedure in de praktijk, al wordt hierbij ook 3 keer gesproken over ‘kinderziektes’ die mogelijk in de komende jaren zullen worden opgelost.

II. De toegankelijkheid van de procedure

De tweede open vraag ziet op de mate van toegankelijkheid van de procedure (*vraag 7, 33 antwoorden*). Respondenten is gevraagd in hoeverre de 305a-actie voldoende toegankelijk is voor alle mogelijke partijen die van de procedure gebruik zouden kunnen maken.

11 respondenten blijken uitgesproken negatief over de toegankelijkheid. 14 respondenten beoordelen de toegankelijkheid als voldoende of goed en wijzen vaak naar de aantallen zaken die worden aangebracht als bewijs hiervoor. Deze respondenten noemen echter de ‘stroperige ontvankelijkheidsfase’ als belemmerende factor. Drie respondenten waren overwegend positief. Zij plaatsten hierbij als kanttekening dat voor eisende partijen het verwezenlijken van voldoende financiering een belemmering kan vormen. 2 respondenten geven aan dat de

⁸⁵⁷ $M = 3,66$, $SD = 1,52$.

⁸⁵⁸ Respectievelijk $M = 4,42$, $SD = 1,01$ en $M = 1,78$, $SD = 0,441$.

toegankelijkheid in het geheel te hoog is, en dat perverse financiële prikkels bij advocaten, stichtingen en derdenfinanciers, alsook te lichte toetsing van representativiteit en gelijksoortigheid, ertoe leiden dat zaken met een hoge theoretische opbrengst maar met een lage slagingskans ook worden aangebracht.

Als belangrijkste obstakel voor de toegankelijkheid komen de kosten die gepaard gaan met deze procedure naar voren. 10 respondenten wijzen hierbij naar kostenverhogende effecten van de vereisten aan 305a-organisaties, de noodzakelijke *bookbuilding* en de lange duur van procedures. 9 van deze groep respondenten benoemen expliciet dat externe financiering noodzakelijk blijkt om collectieve schadevergoedingsacties van de grond te krijgen.

Ter verduidelijking werd ook specifiek gevraagd naar typen zaken, typen claimanten en/of typen rechtsvorderingen waarvoor de toegankelijkheid mogelijk beperkt is (*vraag 8, 32 antwoorden*). Hierbij wordt door 17 respondenten nogmaals benadrukt dat alleen zaken met voldoende potentiële opbrengst voor externe financiers in de praktijk de hoge kosten van de procedures op weten te brengen. Daartegenover staat dat zaken waarvan de verwachte opbrengst te laag is of waar in het geheel geen schade wordt gevorderd moeite hebben (commerciële) externe financiering veilig te stellen. Hieronder vallen uiteraard ook de zaken die een ideëel doel nastreven, die hierdoor in de richting van een schadevordering worden ‘geduwd’ (2 respondenten), omdat alleen op die manier bij winst proceskosten kunnen worden gedekt. 10 respondenten stellen hiertegenover dat het regime voor eisers momenteel te laagdrempelig is. Zo zouden ideële en politiek getinte acties ‘over van alles en nog wat’ en zaken die ‘nauwelijks een band met Nederland’ hebben te makkelijk voor de rechter komen, en worden er zorgen geuit over de aantrekkingskracht van de procedure voor commercieel gemotiveerde partijen, de gevolgen hiervan voor het vestigingsklimaat⁸⁵⁹ en over de balans tussen de belangen van procesfinanciers en de belangen van de daadwerkelijke benadeelden.

III. Prikkels om tot een schikking te komen

Ten derde wordt respondenten gevraagd in hoeverre de 305a-actie voldoende prikkels biedt om tot een schikking te komen (*vraag 9, 35 antwoorden*). Op dit punt wordt overwegend geoordeeld dat er onvoldoende prikkels in de procedure zitten om partijen tot schikken te bewegen (23 keer). Daarnaast wordt 5 keer vermeld dat er wel een zekere prikkel uitgaat van de inrichting van de procedure, maar dat dit in de praktijk niet tot resultaat leidt. Dat de procedure te lang duurt wordt hierbij als belangrijk knelpunt genoemd, waarbij de onzekerheid die de pre-processuele fase met zich brengt maakt dat er geen prikkels zijn voor gedaagde partijen om in een vroeg stadium in gesprek te treden. De toepassing van artikel 1018g Rv werd hierbij 3 keer expliciet genoemd als ineffectief doordat het te vroeg in de procedure zit, en zodoende verwordt tot ‘formaliteit’. Het betrachten van een schikking vóór inhoudelijke behandeling wordt daarbij als eerder verdragend dan versnellend gezien ten opzichte van het oude regime. Hierbij wordt gewezen naar het ontbreken van schikkingen in tot nu toe aanhangig gemaakte zaken.

Zowel eisende als gedaagde partijen noemen hier weinig positieve punten. Eisende partijen stellen hierbij dat gedaagden zich met name richten op het betwisten van de ontvankelijkheid van eisende partijen, en er geen prikkel lijkt te bestaan om in overleg te treden. Daartegenover stellen respondenten aan de gedaagde kant dat schikken vereist dat eisende partijen ontvankelijk zijn én dat er enige duidelijkheid is over de belangrijkste inhoudelijke

⁸⁵⁹ Het gaat hier om de vraag of een te grote aantrekkingskracht ertoe zou kunnen leiden dat ondernemingen Nederland mijden. Zie *Kamerstukken II*, 2017/18, 34608, nr. 8, p. 3 (NV): ‘Welk risico is er dat door het aannemen van dit voorstel ondernemingen ervoor zullen kiezen zich elders te vestigen?’

geschilpunten. Totdat duidelijk is dat partijen ontvankelijk zijn, en wat hun achterban is, zijn zij ‘geen serieuze gesprekspartner’. Doordat zaken zich lang in dit stadium bevinden is er (nog) geen basis voor onderhandelingen. Daarbij worden door gedaagde partijen ook de ‘exorbitant’ hoge schadevergoedingsbedragen en ‘brede claims’, met te veel grondslagen, gevallen en meerdere gedaagde partijen genoemd als elementen die zaken ‘onschikbaar’ maken. Bovendien wordt genoemd dat de tijd- en kostenintensieve voorbereiding van een vordering er doorgaans voor zorgt dat schikken ‘geen mogelijkheid meer is’. Hierbij worden ook de belangen van derdenfinanciers als drempel voor overleg genoemd.

Overigens wordt door een enkele respondent ook specifiek benadrukt dat schikken bereidheid van beide partijen vereist, dat niet in alle zaken een schikking tot een serieus doel van de eisende partij kan worden gerekend (bijvoorbeeld in lid-6-acties met een ideëel doel tegen de overheid) en dat dit niet in alle gevallen slecht hoeft te zijn. Met andere woorden, partijen zouden niet tot schikken gedwongen moeten worden. Hiernaast wordt 3 keer genoemd dat er momenteel nog te veel ‘juridische noviteiten’ bestaan die eerst uitgevochten moeten worden voordat de kaders voor mogelijke schikkingsonderhandelingen duidelijk zijn.

IV. Aanpassingen die ontvankelijkheidsfase zouden kunnen verkorten

Na het beantwoorden van de gesloten vragen en het reageren op de stellingen werd de vragenlijst afgesloten met nog een aantal open vragen. Allereerst werd respondenten gevraagd naar suggesties voor aanpassingen die de ontvankelijkheidsfase zouden kunnen verkorten (*Vraag 46, 31 antwoorden*).

Op deze vraag wordt het meest geantwoord dat hiertoe meer regie door de rechter zou moeten worden mogelijk gemaakt, dan wel benut. Door in de beginstadia van een procedure direct strakke regie te voeren kan de doorlooptijd volgens velen drastisch worden verkort. Voorstellen variëren hierbij van het inperken van het aantal schriftelijke rondes en zittingen (3 keer) tot het beperken van de ontvankelijkheidsfase tot één zitting (4 keer). 5 keer wordt genoemd dat de 3-maandentermijn voor onnodige vertraging zorgt, en dat deze in ieder geval voor ideële vorderingen of vorderingen met een gering financieel belang zouden kunnen worden geschrapt.

Ook bij de beoordeling van de ontvankelijkheidsvereisten kan volgens respondenten tijd worden gewonnen door bijvoorbeeld het automatisch ontvankelijk verklaren van zogenaamde *repeat players* (2 keer) of door te volstaan met een meer summiere toetsing (2 maal). 3 keer wordt gesuggereerd dat ontvankelijkheid door de rechter ambtshalve kan worden getoetst, eventueel door een aparte kamer. In totaal vragen 6 respondenten zich af of het gepast is dat gedaagde partijen zich (kunnen) mengen in het debat over ontvankelijkheidseisen en wordt voorgesteld deze rol te beperken, waarbij 2 respondenten voorstellen om in ieder geval de bewijslast voor eventuele niet-ontvankelijkheid bij de gedaagde partij neer te leggen.

Hiertegenover staan 3 respondenten die het probleem van de te lange duur niet onderschrijven, en zorgvuldigheid boven snelheid prefereren. Zij menen dat veel van de oorzaken voor vertragingen gaandeweg door middel van jurisprudentie over bestaande knelpunten zal worden opgelost. Ingrijpen is volgens deze respondenten dus niet nodig. Ook 4 respondenten aan de eisende kant noemen dat het wegnemen van onduidelijkheid over de invulling van de ontvankelijkheidsvereisten en regels over financiering, door middel van wetgeving of jurisprudentie, zal bijdragen aan het versnellen van de voorfase.

Aan de gedaagde kant wordt de verantwoordelijkheid voor de lange duur van de voorfase meer bij de eisers gelegd (5 keer), die door middel van kortere dagvaardingen, minder gedaagde partijen binnen één procedure en het niet onnodig betrekken van buitenlandse gedaagden,

procedures minder complex zouden kunnen maken. Daarnaast zou van eisende partijen moeten worden verwacht dat zij bij het uitbrengen van de dagvaarding hun achterban (*bookbuilding*) op orde te hebben en dat zij transparant zijn over hun organisatiestructuur en financiering.

V. *Positieve aspecten, knelpunten en verbeteringsuggesties*

Tot slot wordt respondenten gevraagd wat in hun ogen het meest positieve aspect van de WAMCA is, wat het belangrijkste knelpunt is en of er iets nog niet geregeld is wat met wetgevend optreden zou moeten worden opgelost.

Bij de vraag naar wat volgens respondenten het meest positieve aspect van de WAMCA-regeling is (*Vraag 47, 30 antwoorden*) wordt 9 keer simpelweg het bestaan van de mogelijkheid van een collectieve actie benoemd als positief, waarbij het adresseren van strooischade (3 keer) en het vorderen in het algemeen belang (2 keer) specifiek worden benoemd. 6 keer wordt de efficiëntie van het bundelen van individuele vorderingen, en daarmee het voorkomen van vele losse procedures, genoemd als positief. Hiernaast wordt, vanuit het perspectief van gedaagden, de finaliteit van de procedure 3 keer vermeld, waarbij het opt-out-systeem twee keer specifiek wordt genoemd als juiste keuze. 2 keer wordt de aparte en strenge(re) toetsing van de ontvankelijkheid van 305a-organisaties als positiefste aspect genoemd en wordt 2 keer vermeld dat de procedure een (extra) drukmiddel biedt om gedaagden tot schikken te bewegen.

Als belangrijkste knelpunt (*Vraag 48, 32 antwoorden*) wordt vooral naar de duur van de procedure gewezen. 13 keer wordt dit expliciet benoemd als belangrijkste knelpunt. Hierbij wordt 6 keer genoemd dat de ontvankelijkheidsvereisten te strikt worden ingevuld en wordt 3 keer expliciet gewezen op de mogelijkheid voor gedaagde partijen om ‘elk haakje’ uit de ontvankelijkheidsvereisten aan te grijpen om de zaak te vertragen. 8 keer wordt onzekerheid over het verloop van de 305a-procedure als belangrijkste knelpunt benoemd. Hierbij gaat het over de onzekerheid over de vraag wanneer lid 6 van toepassing is, maar ook over de invulling van de ontvankelijkheidsvereisten waaronder de regels rondom derdenfinanciering bij lid-6-acties met een ideëel doel. Zo legt een respondent met ervaring met verschillende collectieve vorderingen uit dat de ontvankelijkheidsfase in die zaken tot ‘alle mogelijke uitkomsten’ heeft geleid. De resulterende onzekerheid over het verloop van procedures, gecombineerd met de lange doorlooptijden, wordt gezien als beperking van de toegankelijkheid van de procedure. In het verlengde hiervan wordt door 3 respondenten benoemd dat verschillende aspecten, zoals de onzekerheid over wat wel en niet is toegestaan met betrekking tot derdenfinanciering en de moeilijkheid van het inschatten van de risico’s voor *funders*, belemmerend werken voor de financierbaarheid van de procedures. Hiertegenover benoemen 6 respondenten aan de gedaagde kant de dubieuze rol en grote belangen van *funders* en de perverse prikkels die er voor eisende partijen bestaan. Deze prikkels zouden ertoe leiden dat zowel *funders* als advocaten overgaan tot het aanbrengen van zaken met een lage kans, maar een hoge potentiële opbrengst. Dit zou leiden tot veel onnodige zaken, grote schade voor onterecht gedaagden en onnodige belasting van de rechterlijke macht. De representativiteit van deze, commercieel gemotiveerde, partijen zou volgens deze respondenten dan ook streng(er) getoetst moeten worden.

De vraag naar mogelijke wettelijke aanpassingen (*Vraag 49, 26 antwoorden*) werd door slechts 26 respondenten beantwoord. Belangrijkste suggesties hierbij waren allereerst het ontbreken van duidelijke regels rondom het hoger beroep, wat 4 keer werd benoemd. Daarnaast werd 3 keer genoemd dat er een uitzonderingspositie zou moeten worden vastgelegd voor vorderingen die niet strekken tot schadevergoeding, door bijvoorbeeld de verplichte opt-out-termijn en de verplichting om de nauwkeurig omschreven groep vast te doen stellen, en het

representativiteitsvereiste te schrappen. Ofwel door het ‘oude regime’ te herstellen voor lid-6-acties met een ideëel doel. 2 respondenten geven aan dat er meer eisen zouden moeten worden gesteld aan de overlegverplichting voorafgaand aan de dagvaarding, bijvoorbeeld door het verplicht stellen van het opstellen van een schaderapport en een schikkingsvoorstel door eisers.

Hiernaast lijkt zich een debat af te spelen over de vraag of meer regulering van derdenfinanciering nodig is. Aan de ene kant zouden gedaagde partijen graag meer concrete regelgeving zien rondom de financiering door (commerciële) derden om perverse prikkels tegen te gaan (5 keer benoemd). Bijvoorbeeld door maximering van de vergoeding voor *funders* of het codificeren van de verplichting tot het overleggen van een financieringsovereenkomst. Hiertegenover staan respondenten aan de eisende kant die menen dat er juist minder regels en minder eisen moeten worden gesteld aan financiering (4 keer), omdat daarmee de betaalbaarheid van collectieve vorderingen in het geding zou komen. Uit deze groep geven 2 respondenten aan dat er ruimere mogelijkheden zouden moeten zijn voor financieringsvormen, bijvoorbeeld door het toestaan van resultaatsafhankelijke vergoeding van advocaten of het op voorhand kunnen eisen van een reële proceskostenvergoeding.

(Vraag 50, 17 antwoorden)

Als afsluitende vraag wordt respondenten nog de mogelijkheid geboden om onderwerpen die niet in de vragenlijst aan de orde waren gekomen voor het voetlicht te brengen. Hier werd door 17 respondenten gebruik van gemaakt.

Veel van de respondenten kozen er voor deze ruimte te gebruiken om eerdergenoemde punten nog eens voor het voetlicht te brengen, ofwel om kritische opmerkingen over de vormgeving of vraagstelling van de vragenlijst zelf onder de aandacht te brengen. Hiernaast kwamen de volgende thema's naar voren:

- Het belang van het voorkomen van het verworden van het Nederlands (proces)recht tot verdienmodel voor buitenlandse commerciële partijen. Dit kan enerzijds publiekrechtelijke toezichthouders geld besparen, maar vereist wel dat er meer geld naar de rechterlijke macht gaat. Eventueel door hogere griffierechten op commercieel gefinancierde claims.
- Het belang van het voorkomen dat een voorkeurspositie voor ‘gevestigde partijen’, ofwel *repeat players*, ontstaat. Het wordt als onwenselijk gezien als er afhankelijkheid ontstaat van een gering aantal gevestigde organisaties die een monopolie hebben op het bepalen wanneer er wel en niet wordt gevorderd.
- Belangenorganisaties die voorheen onder de WCA procedeerden kiezen er nu voor om een individuele eiser toe te voegen om zodoende niet onder de WAMCA-regeling, met verhoogde ontvankelijkheidsvereisten en kosten, te hoeven procederen.
- Ook commerciële *funders* kiezen er in specifieke gevallen voor om buiten de WACMA-regeling om te procederen. Dit gebeurt in gevallen waarbij alleen voor actieve benadeelden gevorderd wordt, en waar schikken veelal het doel is. Hierbij wordt de voorkeur gegeven aan het cessiemodel of gebundelde vorderingen, omdat de opt-out-systematiek van de WAMCA dit onmogelijk maakt.

4.4.5. Discussie

Uit de analyse van de vragenlijst blijkt dat op de gesloten vragen overwegend neutraal tot positief wordt geantwoord door de respondenten, maar dat op sommige vragen verschillen bestaan tussen partijen (eisende en gedaagde kant). De cijfers geven zodoende pas een

bruikbaar inzicht wanneer bovengenoemde uitsplitsing wordt gemaakt tussen eisende en gedaagde partijen. Daarbij bestaat over sommige aspecten overeenstemming, maar zien we op andere aspecten opvallende verschillen in beoordeling.

De (verlenging van de) wachtermijn, de overlegverplichtingen (zowel vóór de procesinleiding als na de ontvankelijkheidsfase) en het feit dat niet als EB aangewezen partijen procespartij blijven, worden neutraal beoordeeld door de respondenten.

Grote overeenstemming in positieve zin zien we bij de vragen die zien op het bestaan van de mogelijkheid tot collectieve schadevergoeding. Dit wordt verder ondersteund door de antwoorden die werden gegeven op de open vraag naar succesfactoren van de WAMCA-regeling waarbij het bestaan van de mogelijkheid tot collectieve (schade)vordering, en de efficiëntie van het bundelen van individuele vorderingen, het meest naar voren werd gebracht. Ook het feit dat tegen de aanwijzing van de EB geen rechtsmiddel openstaat kan op een positieve beoordeling rekenen van beide kanten.

De verschillen zijn met name te zien bij de vragen over de ontvankelijkheidsvereisten. In algemene zin oordelen gedaagde partijen positiever over de beoordeling van de ontvankelijkheid dan eisende partijen. Anders gezegd lijken respondenten aan de gedaagde kant veelal tevreden te zijn met de interpretatie van de huidige ontvankelijkheidscriteria, terwijl de eisende kant de ontvankelijkheidscriteria als te zwaar ervaren. Voor specifieke vereisten lopen de oordelen het uiteen met een sterk verschil, met name waar het gaat om de beoordeling van de gelijksoortigheid, de representativiteit, de ‘voldoende middelen’ en ‘zeggenschaps’-eis, het ontbreken van een winstoogmerk en de voldoende nauwe band met de Nederlandse rechtssfeer.

Het contrast tussen de groepen wordt groter bij de stellingen, waar met name op drie stellingen zeer verschillend wordt gereageerd. De beoordeling van de stelling dat de ontvankelijkheidsbeoordeling dusdanig is uitgebreid dat de effectiviteit van de 305a-actie wordt bedreigd, laat een groot verschil zien tussen de twee groepen. De gedaagde kant was het overwegend oneens met deze stelling, terwijl de eisende kant het juist eens was met deze stelling. Vergelijkbaar grote verschillen tussen de twee groepen zien we ook bij de stelling dat de ontvankelijkheidsbeoordeling dusdanig is uitgebreid, dat de betaalbaarheid/financierbaarheid van de 305a-actie wordt bedreigd en dat de ontvankelijkheidsbeoordeling van een 305a-organisatie niet noodzakelijk is wanneer sprake is van een ervaren 305a-organisatie.

De uitkomsten van de gesloten vragen kunnen verder worden uitgediept met de uitkomsten van de open vragen. Hier komt met name naar voren dat de lange duur van de procedure als knelpunt wordt ervaren. Ook wordt de ‘stroperige ontvankelijkheidsfase’ als belemmerende factor benoemd die de toegankelijkheid van de procedure ondermijnd. Daarnaast worden de wachtermijnen hier vaak genoemd als (onnodig) vertragend.

De overeenstemming in neutrale zin over de verplichtingen tot overleg, zien we negatiever terug in de open vragen waar zowel eisende als gedaagde partijen de toegevoegde waarde van deze procedurele stappen bekritisieren. Voor eisers geldt dat de tijd en geld die in de voorbereiding van een procedure gestoken wordt, de schikkingsbereidheid verminderd en dat de verplichting tot overleg in de praktijk slechts een formaliteit is geworden. Gedaagde partijen geven aan dat eisers niet worden gezien als serieuze gesprekspartner voordat zij ontvankelijk worden verklaard.

Dat een aantal respondenten vindt dat de betaalbaarheid/financierbaarheid van de 305a-actie wordt bedreigd, vindt eveneens ondersteuning in de kwalitatieve data. Hier worden door eisers de kosten gezien als een belangrijk obstakel voor de toegankelijkheid van de procedure. Zowel eisers als gedaagde partijen benadrukken dat in de praktijk alleen zaken met voldoende potentiële opbrengst voor externe financiers de hoge kosten van de procedures kunnen dragen. Zaken waarvan de verwachte opbrengst te laag is, of waarbij helemaal geen schade wordt gevorderd, hebben moeite om (commerciële) externe financiering veilig te stellen. Hierbij worden door sommige gedaagde partijen de perverse financiële prikkels die hiervan uitgaan bekritiseerd. Discussie over dit laatste punt vinden we vervolgens ook terug bij de vraag naar mogelijk wettelijke aanpassingen. Enerzijds is er een roep om meer concrete regelgeving rondom financiering door derden, anderzijds wordt juist gevraagd om minder eisen en meer mogelijkheden rondom financiering om de collectieve actie betaalbaar en toegankelijk te houden.

4.5 Focusgroepen aan einde van onderzoeksperiode

4.5.1 Methode

Ter verificatie van de hiervoor besproken bevindingen, en ter verkenning van eventuele mogelijke oplossingen voor de gesignaleerde onduidelijkheden en/of knelpunten, zijn in juli 2025 twee focusgroepbijeenkomsten gehouden. De eerste focusgroep vond plaats met drie leden van de rechterlijke macht. De tweede focusgroep vond plaats met vier advocaten die ervaring hebben met WAMCA-procedures, waarmee zowel de eisende als de gedaagde kant vertegenwoordigd zijn. Daarnaast waren hierbij twee personen aanwezig die betrokken zijn bij belangenorganisaties met WAMCA-ervaring. Aan de hand van in par. 4.3.2 tot en met 4.3.11 besproken thema's, hebben wij de deelnemers concrete vraagstukken voorgelegd. De belangrijkste bevindingen bespreken wij hieronder. Alvorens we hieraan toekomen verdient vermelding dat alle gesprekspartner het erover eens waren dat de 'WAMCA de tijd moet krijgen om zich verder uit te kristalliseren' en dat terughoudendheid moet worden betracht met het doorvoeren van wettelijke wijzigingen. We beperken ons hierna tot bevindingen die betrekking hebben op het – eventueel – aanpassen van het wettelijk kader.

4.5.2 Bevindingen

I. Thema 1: voorfase zorgt voor onnodige vertraging

De betrokkenen zijn het erover eens dat de voorfase inderdaad zorgt voor (te) veel en onnodige vertraging. Er wordt door de deelnemers allereerst onderkend dat het grote tijdsverloop in de hand wordt gewerkt door de strikte scheiding tussen de ontvankelijkheidsbeoordeling en de inhoudelijke beoordeling. In de ontvankelijkheidsfase wordt vaak al uitgebreid (inhoudelijk) verweer gevoerd. Daarna kan na de ontvankelijkheidsfase de eis nog worden aangepast en kan weer verweer worden gevoerd. Ook wordt in de ontvankelijkheidsfase soms uitgebreid verweer gevoerd ten aanzien van de summierlijk ondeugdelijkheid van de vordering. Een integrale beoordeling – dat wil zeggen het loslaten van de knip tussen ontvankelijkheids- en inhoudelijke beoordeling – kan dit probleem ondervangen. Een belangrijke aanpassing kan zijn om het tweede gedeelte van artikel 1018g Rv – dat de bevoegdheid aan partijen verschaft om hun vordering en verweer aan te vullen – te schrappen. Voorts bestaat er consensus dat de in dat artikel vervatte verplichte termijnstelling om een schikking te beproeven onnodig vertragend werkt. Een schikkingspoging (onder auspiciën van de rechter) zou pas zinvol zijn wanneer de partijstandpunten bekend zijn. Dit is pas na de inhoudelijke conclusie van antwoord van de aangesproken partij. De deelnemers zijn het erover eens dat het schrappen van dit artikel voor

de hand ligt, zodat de rechter meer vrijheid heeft om zelf te bepalen wat het juiste moment is voor het beproeven van een schikking.

Voorts komt naar voren dat in lid-6-acties met een ideëel doel de toepasselijkheid van artikel 1018c lid 3 jo. artikel 1018f lid 1 Rv (de ‘drie-maanden-termijn na dagvaarding die onder meer bestaat om andere belangenorganisaties over hetzelfde onderwerp de gelegenheid te geven een eigen dagvaarding uit te brengen) weinig zin heeft, maar wel vertragend werkt. Evenzo geldt de verplichte opt-out-termijn in lid-6-acties met een ideëel doel en een algemeen belang als onnodig vertragend, omdat het individu zich veelal niet kan onttrekken aan de uitkomst hiervan. Een mogelijkheid is om deze acties wettelijk uit te zonderen van de 3/6-maandentermijn en de opt-out-termijn. Een variant is om als uitgangspunt te nemen dat de 3/6-maandentermijn niet geldt voor lid-6-acties met een ideëel doel, maar dat de rechter de bevoegdheid krijgt om een termijn te stellen. Een andere optie is om de rechter de bevoegdheid toe te kennen om de opt-out-termijn niet of verkort toe te passen. Overigens geldt ook bij niet-toepassing van deze termijn dat partijen die een belang hebben bij een rechtsvordering altijd nog kunnen proberen om zich te voegen of tussen te komen in de procedure (ex artikel 217 Rv).

Ook is de mogelijkheid besproken om, met het oog op het vroegtijdig identificeren van de knelpunten, meer gebruik te maken van de pre-processuele comparatie. Met name in hoger beroep kan dit zinvol zijn. Bij het hof Amsterdam loopt momenteel een pilot waarbij hiermee wordt gewerkt. Er is, in de ogen van de deelnemers, geen overheidsregulering nodig ten aanzien van dit punt.

Ten slotte wordt standaardisatie, eventueel in combinatie met zelfregulering, van de financieringsovereenkomst (tussen procesfinancier en eiser) gezien als mogelijkheid om de toetsingslast voor de rechter te beperken. Men vond dat op dit punt evenwel geen overheidsregulering is aangewezen. Wel vonden de deelnemers dat het wenselijk is dat standaard de financieringsovereenkomst wordt ingebracht.

II. Thema 2: bepalen of sprake is van een lid-6-actie

De respondenten ervaren een eventuele onduidelijkheid over de toepasselijkheid van artikel 3:305a lid 6 BW niet als dusdanig problematisch dat zij aanpassing van dat lid nodig achten. De deelnemers hebben de verwachting dat ontwikkelingen in de rechtspraak voldoende duidelijkheid bieden.

III. Thema 3: ontvankelijkheidsbeoordeling repeat players

Wel ziet men mogelijke aanpassingen voor zich op het vlak van het ontvankelijkheidsregime voor *repeat players*. Er wordt in dat verband positief gereageerd op de mogelijkheid om een tweesporenstelsel voor de ontvankelijkheidsbeoordeling in te voeren. Onder het eerste spoor kunnen belangenorganisatie van overheidswege gecertificeerd worden. Er staat tegen deze beslissing bestuursrechtelijke rechtsbescherming open. Certificering van overheidswege brengt dan met zich dat een beperktere ontvankelijkheidsbeoordeling wordt uitgevoerd, die zich beperkt tot elementen die specifiek zijn voor de voorliggende rechtsvordering. Onder het tweede spoor blijft een generiek/open ontvankelijkheidsregime van toepassing (zoals thans neergelegd in artikel 3:305a BW), zodat toegang tot de rechter ook voor niet-gecertificeerde organisaties gewaarborgd is. Cruciaal is om een tweesporenstelsel te hanteren – met name met het oog op de vrees van belangenorganisaties die procederen tegen de overheid dat zij minder gemakkelijk een certificering zullen krijgen. In het kader van de Richtlijn representatieve vorderingen (artikel 3:305c en 305e BW) en in enkele buitenlandse jurisdicties bestaat al ervaring met zo’n systeem (hieruit kunnen mogelijk aanknopingspunten voor de

certificeringstoets worden gedestilleerd).⁸⁶⁰ Een andere optie is dat de rechter in zijn ontvankelijkheidsbeoordeling rekening houdt met het feit dat een organisatie een *repeat player* is, en bijvoorbeeld al eerder 305a-acties heeft gevoerd. Op dit moment doet de rechter dit ook (zie par. 3.6.4), maar die vaststelling leidt evenwel niet tot een beperktere ontvankelijkheidsbeoordeling ex artikel 3:305a BW.

IV. Thema 4: representativiteitsvereiste

Specifiek op het vlak van de invulling van het representativiteitsvereiste, en dan in het bijzonder in lid-6-acties met een ideëel doel, bestaat er onder de deelnemers consensus dat aanpassingen wenselijk zijn. Er kan onderscheid worden gemaakt tussen twee typen representativiteitsvereisten. Het eerste type heeft betrekking op de vraag of de desbetreffende belangenorganisatie geschikt is om op te komen voor de belangen die onderwerp zijn van de procedure. Criteria die dienen ter beantwoording van deze vraag zijn aldus gericht op de belangenorganisatie, en de wijze waarop zij de door haar beoogde belangenbescherming nastreeft en heeft nagestreefd. In navolging van de literatuur spreken wij hieronder van een kwalitatieve benadering. Het tweede type heeft betrekking op de relatie van de belangenorganisatie met de achterban waarvoor de organisatie opkomt. In navolging van de literatuur spreken wij hieronder van een kwantitatieve benadering.⁸⁶¹ Er is consensus dat het tweede type eis niet werkbaar is bij ideële acties. Ook leidt onduidelijkheid over de uitwerking van het representativiteitsvereiste extra belasting in de hand. Om die reden bestaat er overeenstemming dat (in ieder geval) bij lid-6-acties met een ideëel doel de representativiteit van de belangenorganisatie dient te worden beoordeeld door te bekijken of de organisatie geschikt is om op te komen voor de belangen die onderwerp zijn van de procedure.⁸⁶² Bij een gecertificeerde organisatie of een *repeat player* kan bijvoorbeeld worden aangenomen dat er sprake is van dit type representativiteit. Er is wel enige discussie tussen de deelnemers over de vraag wie deze handschoen moet oppakken: de wetgever of de rechtspraak? Omdat artikel 3:305a lid 2 BW thans bepaalt dat de organisatie representatief moet zijn gelet op ‘de achterban en de omvang van de vordering’ is een aanpassing van de wet op dit punt het meest zuiver.⁸⁶³ Sommige respondenten geven evenwel aan dat ook de rechtspraak deze handschoen kan oppakken en dat in bepaalde gevallen ook al heeft gedaan.

V. Thema 5: opt-out en aanwijzing EB in acties met een ideëel doel

Zoals we hiervoor al bespraken (onder thema 1), ligt het voor de hand om de opt-out-mogelijkheid bij de lid-6-actie met een ideëel doel waarin opgekomen wordt voor een algemeen belang aan te passen. Dat geldt ook voor de schikkingspoging die thans ondernomen moet worden na aanwijzing van de EB. Ten aanzien van de aanwijzing van de EB, zijn de deelnemers het erover eens dat de zogeheten ‘*beauty contests*’ veel tijd in beslag nemen en voor extra werklust zorgen, ook in hoger beroep (zie hierna VII.).

Ook wordt erkend dat de mogelijkheid dat andere belangenorganisaties procespartij blijven naast de EB de nodige puzzels zal opleveren en ook de werklust verzwakt (niet-EB’ers dienen bijvoorbeeld soms uitgebreidere procestukken in dan de EB). Tegelijkertijd bestaat er nog te weinig ervaring ten aanzien van dit punt, zodat er géén oplossingsrichtingen geschetst kunnen worden. Wel ziet men iets in de mogelijkheid dat, met het oog op het beproeven van een schikking, én in combinatie met het aanpassen van de schikkingsregeling van 1018g Rv, pas

⁸⁶⁰ De Jong, Van Boom, Arons & Erken 2025, par. 5.3.

⁸⁶¹ Zie De Jong, Van Boom, Arons & Erken 2025, p. 29-30, met verdere verwijzingen.

⁸⁶² In het rechtsvergelijkende onderzoek is uitgebreid stilgestaan bij de invulling van het representativiteitsvereiste.

⁸⁶³ Auteurs: in de wet staat ‘gelet op de achterban en de omvang van de vertegenwoordigde vorderingen’.

na het inhoudelijke verweer van de gedaagde het beproeven van een schikking wordt voorgeschreven.

VI. Thema 6: subjectieve cumulatie, voeging en tussenkomst

Ten aanzien van subjectieve cumulatie is er consensus dat verdere stroomlijning van zaken waarin zoveel individuele eisers als 305a-organisaties een vordering instellen aan de rechterlijke macht moet worden overgelaten. Met betrekking tot voeging en tussenkomst (artikel 217 Rv) werd nog opgemerkt dat, indien de 3/6-maandetermijn wordt afgeschaft voor lid-6-acties met een ideëel doel, het in het systeem past dat partijen zich dan volgens de ‘normale’ procesregels in deze procedures ook aan de zijde van de eiser moeten kunnen voegen of tussenkomen.

VII. Thema 7: ontbreken regels voor hoger beroep en cassatie

Het ontbreken van specifieke WAMCA-regels voor hoger beroep en cassatie wordt niet als problematisch ervaren. Voorts hecht iedereen veel waarde aan de herstelfunctie van het hoger beroep, en vindt men om die reden dat terughoudendheid moet worden betracht met het beperken van beroepsmogelijkheden. Desalniettemin erkennen de deelnemers ook dat stroomlijning in hoger beroep verbetering kan brengen. Een voorbeeld hiervan betreft de ervaring dat eisende partijen in hoger beroep alsnog in debat gaan over de ontvankelijkheid van de andere eisende partij(en). Op deze manier proberen partijen te omzeilen dat ze niet in hoger beroep kunnen tegen de aanwijzing van de EB. Het ligt voor de hand dat de rechtspraak dit proces stroomlijnt, bijvoorbeeld via een pre-processuele comparatie (zie ook al onder **thema 1**). Op dit vlak verdient nog vermelding dat het werken met certificatie van organisaties ten behoeve van de ontvankelijkheidsbeoordeling, ook het debat in hoger beroep over de ontvankelijkheid kan beperken (aangezien bij een gecertificeerde organisatie een beperktere toets wordt uitgevoerd).

VIII. Thema 8: schadevaststelling en schadeafwikkeling (literatuuronderzoek)

Ten aanzien van de schadevaststelling bestaat nog geen praktijkervaring. Om die reden zijn ook geen oplossingen naar voren gebracht.

Wel is dit een aspect dat in de literatuur al de nodige aandacht heeft gekregen. Aangezien deze literatuur inzicht geeft in de (mogelijke) knelpunten die partijen tegen kunnen komen bij de schadevaststelling en -afwikkeling, en (mogelijke) oplossingsrichtingen die daarbij kunnen worden gehanteerd, stippen wij de inzichten uit de literatuur hier kort aan.⁸⁶⁴ Wij sluiten dus hierbij de verslaglegging van de focusgroeptijden af, en gaan over tot een bespreking van de literatuur.

Een eerste punt van discussie betreft de wijze van de schadeafwikkeling in een collectieve schadevergoedingsactie. De wetgever heeft in het bijzonder ingezet op een afwikkeling via een, uiteindelijk door de rechter goedgekeurde, vaststellingsovereenkomst tussen partijen (zie artikel 1018h en 1018g Rv) of, wanneer er geen vaststellingsovereenkomst tot stand komt én de gedaagde aansprakelijk is, via een door de rechter vastgestelde collectieve schadeafwikkeling (zie artikel 1018i & 1018j Rv). Er bestaat discussie over de mogelijkheid van een schadestaatprocedure bij een 305a-actie (ex artikel 612 Rv).⁸⁶⁵ Dit zou betekenen dat in de 305a-actie de aansprakelijkheid wordt gevestigd en voor de schadevaststelling en beoordeling van de schadeafwikkeling wordt verwezen naar een andere civiele procedure (de

⁸⁶⁴ Daarmee sluiten wij aldus de verslaglegging van de laatste focusgroeptijden af.

⁸⁶⁵ Barbiers 2025, p. 29-33 (bevestigend) Van der Kooij & Becker 2025 (uiteindelijk ontkennend).

schadestaatprocedure). Op die manier zouden dan twee (305a-?)procedures in een zaak worden gevoerd: een over de aansprakelijkheid en een over de schadeafwikkeling. Hoewel de wet(systematiek) dit niet uitsluit, menen Van der Kooij & Becker dat een schadestaatprocedure in een collectieve actie niet mogelijk zou (moeten) zijn, onder meer omdat deze procedure zich niet goed verhoudt tot de aard van de 305a-actie en de efficiënte daarvan zou ondermijnen. Zij zien twee alternatieven voor de schadestaatprocedure: 1) een afzonderlijke 305a-actie, waarin schadevergoeding wordt gevorderd op basis van een uitspraak in een eerdere collectieve procedure waarin de aansprakelijkheid van de gedaagde tegenover de nauw omschreven groep is vastgesteld, en 2) afzonderlijke individuele procedures, waarin vergoeding van individuele schade wordt gevorderd.⁸⁶⁶

Ten tweede is er in de literatuur (uitgebreid) aandacht voor de vraag hoe de vergoeding in collectieve schadevergoedingszaken moet worden vastgesteld. Die vaststelling bestaat – net zoals in individuele schadezaken – uit twee stappen. Allereerst moet vastgesteld worden dat iemand schade heeft. Daarna, als dat is vastgesteld, moet de schade worden begroot.⁸⁶⁷ In massaschadezaken doet zich de (extra) moeilijkheid voor dat er in een collectieve procedure weinig tot geen ruimte is voor concrete schadevaststelling aan de hand van de *individuele* omstandigheden van het geval, wat het uitgangspunt is van het schadevergoedingsrecht (afdeling 6.1.10 BW). Deze afdeling is regelend recht, waardoor er bij overeenkomst (bijvoorbeeld in een vaststellingsovereenkomst) van kan worden afgeweken. Bij de verbindendverklaring van een WCAM-overeenkomst wordt bijvoorbeeld niet getoetst aan het schadevergoedingsrecht, maar aan de redelijkheid (art. 7:907 lid 3 sub b BW). Voor 305a-acties waarin een schadevergoeding wordt gevorderd voor een groep bepaalt artikel 1018i lid 2 Rv dat de algemene regels over schadevaststelling van afdeling 6.1.10 BW wel van toepassing zijn en dat (daarnaast) getoetst moet worden aan de redelijkheid. Erkend wordt dat categorisering (*damage scheduling*) mogelijk is in 305a-acties, en dat het schadevergoedingsrecht daarvoor ruimte biedt.⁸⁶⁸ Daarmee wordt in de parlementaire geschiedenis tot de conclusie gekomen dat een vergoeding ‘rechtens en redelijk’ moet zijn.⁸⁶⁹ Een eerste vraagpunt uit de literatuur is wat de betekenis is van deze nevenschikking:

‘Wat is de status van de redelijkheidstoets en hoe verhoudt deze zich tot het beginsel van volledige vergoeding van vermogensschade (art. 6:95 BW)? Wordt dit beginsel verlaten ten gunste van een nieuw in massaschadezaken geldend vereiste dat de vergoeding redelijk is? Of is de vergoeding van vermogensschade pas redelijk als deze in beginsel volledig is?’⁸⁷⁰

Met andere woorden, de termen ‘rechtens’ en ‘redelijk’ hebben een andere juridische betekenis; gelijkschakeling levert aldus vragen op.

Een tweede vraagpunt dat in de literatuur (nog veel vaker) aan de orde komt is of het schadevergoedingsrecht afdoende ruimte biedt voor het loslaten (te abstraheren) van individuele, concrete omstandigheden om tot een *collectieve* schadeafwikkeling te komen. Hiervoor moet afgestapt worden van concrete schadevaststelling, omdat deze schadevaststellingswijze eenvoudigweg niet mogelijk is als een efficiënte en effectieve van

⁸⁶⁶ Van der Kooij & Becker 2025.

⁸⁶⁷ Over het onderscheid tussen de vaststelling dat iemand schade lijdt en, als daarvan sprake is, de begroting van de omvang: Lindenberg 2020/36; Heslen, Lindenberg & Van Maanen 2008/1.1; Klaassen 2017/9 onder ‘terminologie’.

⁸⁶⁸ *Kamerstukken II* 2016/17, 34608, nr. 3, p. 52 (MvT); *Kamerstukken II* 2017/18, 34608, nr. 6, p. 15-16 (NnV).

⁸⁶⁹ *Kamerstukken II* 2016/17, 34608, nr. 3, p. 52 (MvT); *Kamerstukken II* 2017/18, 34608, nr. 6, p. 15-16 (NnV).

Hierover par. 2.4.5 VI.

⁸⁷⁰ Pavillon 2019, p. 166.

massaschadeafwikkeling wordt beoogd. In de parlementaire geschiedenis wordt verwezen naar artikel 6:97 BW, dat de mogelijkheid biedt om de schade abstract vast te stellen.⁸⁷¹ Met andere woorden, in de vaststelling van de schade (het bepalen van de aanspraak en de omvang daarvan) mag geabstraheerd worden van concrete omstandigheden van het individuele geval. Maar over het antwoord op de vraag hoe ver de rechter daarin mag gaan op grond van artikel 6:97 BW (als onderdeel van afdeling 6.1.10 BW), is die parlementaire geschiedenis weinigzeggend. Bovendien is het schadevergoedingsrecht op dit punt nog maar weinig ‘beproefd’. In 305a-acties heeft de rechter nog geen uitspraken hierover gedaan en in WCAM-zaken wordt getoetst aan de redelijkheid (en geldt niet het schadevergoedingsrecht als beoordelingskader). In de zaken over de Groninger Aardbeving is wel zichtbaar dat de rechter ruimte biedt om bij de schadevaststelling voor een grotere groep een ‘confectie’-aanpak te hanteren.⁸⁷² Tamelijk verregaande abstracties werden toegelaten voor de vaststelling van het verlies van woongenot en de immateriële schade.⁸⁷³ Kortom, hoewel het schadevergoedingsrecht ruimte biedt voor abstrahering ten behoeve van collectieve schadevaststelling, is vooralsnog niet duidelijk *hoeveel* ruimte daarvoor bestaat.

In de literatuur is hierover een vrij omvangrijk debat zichtbaar dat de facto twee uitersten laat zien.⁸⁷⁴ Aan de ene kant de auteurs die betogen dat het reguliere schadevergoedingsrecht toegepast zou moeten worden en dat dit rechtsgebied ook de ruimte biedt voor een collectieve schadevergoeding.⁸⁷⁵ Het schadevergoedingsrecht biedt die ruimte, bijvoorbeeld in geval van geringe materiële schade omdat die schadeafwikkeling geen onaanvaardbare inbreuk op eigendomsrecht inhouden. Hetzelfde geldt voor de vergoeding van immateriële schade, omdat het schadevergoedingsrecht daarvoor minder precies dicteert hoe hoog de schade is. Een vergelijkbaar betoog is gehouden voor schadevaststelling van schadeposten waarvoor individuele omstandigheden minder bepalend zijn.⁸⁷⁶

Wel betwijfelt Verheij of het schadevergoedingsrecht *afdoende* mogelijkheden biedt voor een collectieve schadevergoeding in personen- of zaakschadezaken, juist vanwege het uitgangspunt van concrete schadevaststelling.⁸⁷⁷ Pavillon ziet meer ruimte. Collectieve afwikkeling past volgens haar bij de bredere wens om tot een afwikkeling op basis van gemiddelden te komen. Die wens komt voort uit de behoefte om te komen tot meer gelijkheid, consistentie en snelheid in de afwikkeling.⁸⁷⁸ Lindenbergh betoogt specifiek dat collectieve afwikkeling van immateriële schade heel goed mogelijk is.⁸⁷⁹ Hij geeft hiervoor vier argumenten: de wetgever heeft normering van affectieschade al toegelaten, de Hoge Raad laat (forfaitaire) schadeafwikkeling in categorieën toe in geval van termijnoverschrijding⁸⁸⁰ en in de

⁸⁷¹ *Kamerstukken II* 2017/18, 34608, nr. 6, p. 16 (NnV).

⁸⁷² De tekst die hierna volgt, is reeds (goeddeels) verschenen in Rijnhout & Van Tilburg 2025, p. 143-144.

⁸⁷³ HR 19 juli 2019, ECLI:NL:HR:2019:1278, *JB* 2019/158, m.nt. D.G.J. Sanderink; *AB* 2019/519, m.nt. C.N.J. Kortmann; *JM* 2020/1, m.nt. H.J. Bos; *Gst.* 2020/5, m.nt. R. Stijnen; *NJ* 2020/391, m.nt. J. Spier; *JA* 2020/1, m.nt. F.T. Oldenhuis & M.C. Gozoglu; *JIN* 2020/32, m.nt. D.G.J. Sanderink; *Jurisprudentie Grondzaken* 2019/204, m.nt. F.M.A. van der Loo; *JM* 2022/44, m.nt. H.S. de Vries, r.o. 2.12.2 (*Gaswinning Groningen I*); HR 15 oktober 2021, ECLI:NL:HR:2021:1534, *NJ* 2021/363, m.nt. J. Spier; *JM* 2022/45, m.nt. H.S. de Vries, r.o. 3.1.4 (*Gaswinning Groningen II*).

⁸⁷⁴ De tekst die volgt is reeds verschenen in: Rijnhout 2023, p. 24 en Rijnhout & Van Tilburg 2025, p. 139-140. Uitgebreid over deze thematiek tevens Barbiers 2025, m.n. hoofdstuk 4 en 6.

⁸⁷⁵ Smeehuijzen & Verheij 2018, p. 1795-1797.

⁸⁷⁶ Smeehuijzen & Verheij 2018, p. 1798.

⁸⁷⁷ Verheij 2020, p. 333-338.

⁸⁷⁸ Pavillon 2019, p. 175-176.

⁸⁷⁹ Lindenbergh 2024, p. 1308 e.v. Pavillon deelt dit inzicht: Pavillon 2019, p. 175.

⁸⁸⁰ Onder verwijzing naar: HR 31 maart 2023, ECLI:NL:HR:2023:504, r.o. 3.6.

bodembewegingszaken⁸⁸¹, bij de vaststelling van immateriële schade moet steeds tot op zekere hoogte geabstraheerd worden van het concrete leed, en – tot slot – is bij de begroting daarvan gevalsvergelijking een belangrijk uitgangspunt.⁸⁸² Samsom neemt een vergelijkbaar standpunt in voor de collectieve afwikkeling van gegevensbeschermingszaken (artikel 82 AVG).⁸⁸³ Barbiers lijkt minder uitgesproken.⁸⁸⁴ De WAMCA heeft ervoor gezorgd dat toepassing van het recht in 305a-acties op andere wijze plaatsvindt. Maar of dat betekent dat daarmee het materiële recht wijzigt, is onduidelijk en hangt volgens Barbiers af van de toepassing in de rechtspraak.⁸⁸⁵

Aan de andere kant van het spectrum staan auteurs die betogen dat het huidige schadevergoedingsrecht *onvoldoende* ruimte biedt om voor een collectief een schadevergoeding vast te stellen. Hartlief verwoordt het helder: ‘basale uitgangspunten [van afdeling 6.1.10 BW] staan onder druk’.⁸⁸⁶ Hij bepleitte dat in de wet erkend moet worden dat onverkorte toepassing van afdeling 6.1.10 BW in geval van een door de rechter te bepalen collectieve schadevergoedingsregeling niet altijd mogelijk is en dat wettelijk wordt vastgelegd dat in dat geval de rechter de ruimte heeft om van de algemene regeling af te wijken. Dat geeft volgens Hartlief basis aan de ontwikkeling van een massaschadevergoedingsrecht.⁸⁸⁷

Ter afsluiting van deze bespreking van de literatuur, kan worden vastgesteld dat op het punt van collectieve schadevaststelling en -afwikkeling drie onduidelijkheden bestaan die zijn signaleerd in de literatuur. Ten eerste is onduidelijk of een verwijzing naar de schadestaatprocedure past binnen een 305a-procedure. Ten tweede is onduidelijk hoe de criteria ‘rechtens’ en ‘redelijk’ zich tot elkaar verhouden. Ten derde is vooralsnog onduidelijk hoeveel ruimte het schadevergoedingsrecht – in het bijzonder artikel 1018i lid 2 Rv – biedt voor collectieve schadevaststelling, en of die ruimte voldoende is om in de breedte van alle schadezaken (van zuivere vermogensschade tot personenschade) te komen tot een collectieve schadeafwikkeling.⁸⁸⁸

4.6 Tussenconclusie: deelvraag 3

Het doel van dit hoofdstuk was om de derde deelvraag van deze wetsevaluatie te beantwoorden:

2. Welke succesfactoren, duidelijkheden, onduidelijkheden, knelpunten en leemtes wat betreft de ontvankelijkheidsvoorwaarden en procesrechtelijke regels ervaren professionals die actief zijn in het veld van de 305a-actie?

⁸⁸¹ HR 19 juli 2019, ECLI:NL:HR:2019:1278 (*Gaswinning Groningen I*); HR 15 oktober 2021, ECLI:NL:HR:2021:1534 (*Gaswinning Groningen II*).

⁸⁸² Lindenberg 2024, p. 1316, op p. 1311-1314 legt hij uit dat bij de vaststelling van immateriële schade telkens tot op zekere hoogte wordt geabstraheerd van de concrete omstandigheden van het geval.

⁸⁸³ Samsom 2022, p. 15-16. In andere zin: Beenders & Gijsbers 2024, p. 421 e.v. Hun belangrijkste argument is het subjectieve karakter van deze schadepost.

⁸⁸⁴ Barbiers 2020, p. 251.

⁸⁸⁵ Barbiers 2020, p. 251.

⁸⁸⁶ Hartlief 2017, p. 2935. Hierover ook Van Boom 2019, p. 158; Hiemstra 2023, p. 218.

⁸⁸⁷ Vgl. Loth 2022, p. 614. Hiemstra stelt dat met artikel 1018i lid 2 Rv een bijzonder massaschadevergoedingsrecht is ingevoerd, Hiemstra 2023, p. 218. Van Doorn is voorstander van een schadevergoedingsaanpak waarin meer ruimte bestaat voor feitelijk herstel en dus de behoeften van benadeelden. Zij doet daartoe voorstellen, gebaseerd op empirisch onderzoek: Van Doorn 2025, p. 109-111.

⁸⁸⁸ Over rechtsvergelijkende opmerkingen op dit punt: Arons & Rijnhout 2023, p. 478-480.

Ten behoeve van de beantwoording van deze vraag is een brede groep professionals betrokken bij dit onderzoek. Allereerst zijn vier focusgroepbijeenkomsten georganiseerd waaraan diverse professionals hebben deelgenomen (totaal: 29 personen):

- professionals die actief zijn op het terrein van de collectieve schadevergoedingsactie van na 2020 (advocaten, personen werkzaam voor een 305a-organisatie, persoon werkzaam aan gedaagdezijde, procesfinanciers);
- geïnstitutionaliseerde gebruikers/actoren van de 305a-actie (personen werkzaam aan de zijde van een 305a-organisatie en persoon werkzaam bij verschillende 305a-organisaties van vóór en na 2020);
- professionals die met name actief zijn op het terrein van de lid-6-actie met een ideëel doel (advocaat aan eisende zijde, advocaten aan gedaagde zijde, personen actief aan de zijde van de 305a-organisatie);
- rechters: 6 rechters van verschillende rechtbanken en hoven die ervaring hebben met de 305a-actie (regulier en lid-6).

Als aanvulling op de focusgroepbijeenkomsten, is bovendien een vragenlijstonderzoek gedaan onder een bredere groep professionals (niet zijnde rechters). Om een goede afspiegeling te krijgen, is de vragenlijst gecontroleerd verspreid. 38 respondenten hebben meegedaan (*response rate* 25,5%).

Advocaat (vooral) aan eisende kant	13
Advocaat (vooral) aan gedaagde kant	13
Bestuurslid 305a-stichting of vereniging	4
Medewerker 305a-stichting of vereniging	2
Procesfinancier	2
Aangesproken partij	1
Anders, namelijk...	3

Tabel 4.12 Respondenten vragenlijstonderzoek

Diverse vragen en stellingen zijn voorgelegd over: achtergrondinformatie, de 305a-actie als efficiënte en effectieve procedure voor collectieve geschilbeslechting, de toegankelijkheid van de 305a-actie, de 305a-actie als prikkel om tot een schikking te komen, de verschillende fases van de 305a-actie, het intensievere systeem van ontvankelijkheidstoetsing en over de belangrijkste succesfactoren en knelpunten en hoe een eventuele wetswijzing een oplossing kan bieden voor die knelpunten. Deze vragen waren ofwel kwantitatief ofwel kwalitatief van aard.

Ter afsluiting van dit deel van het onderzoek zijn wederom twee focusgroepbijeenkomsten georganiseerd. De ene focusgroep was met rechters en de andere met professionals actief in het veld van de 305a-actie. Het doel van deze bijeenkomsten was om de resultaten te verifiëren en (nogmaals) door te praten welke oplossingen denkbaar zijn voor ervaren knelpunten en leemtes in de rechtspraktijk.

Wij presenteren hier de belangrijkste bevindingen van dit hoofdstuk. Wij starten met belangrijke algemene bevindingen die blijkt uit alle onderdelen van dit hoofdstuk. Daarna gaan wij in op ervaringen met de verschillende fases van de 305a-actie en de zwaardere ontvankelijkheidstoetsing. Wij sluiten af met de punten die nog niet zijn genoemd, maar desalniettemin relevant zijn voor deze wetsevaluatie.

Voordat wij hiermee starten, is het belangrijk om twee punten op te merken. Ten eerste, zoals ook uitgelegd in de verschillende methodenparagrafen, zijn de onduidelijkheden, knelpunten

en leemtes niet altijd uitgevraagd in verhouding tot de doelstellingen van de WAMCA. Waar dat wel het geval is, hebben we dat geëxpliciteerd. Waar dat niet het geval is, hebben wij zelf getracht die analyse te maken. Ten tweede zijn alle onderdelen door de deelnemers/respondenten weinig succesfactoren zijn genoemd. Een verklaring daarvoor kan zijn dat dit onderzoek een wetsevaluatie betreft, en de focus (bij deelnemers) wellicht gericht is geweest op het meegeven van verbeterpunten.

Algemene bevinding 1: dat er een collectieve (schadevergoedings)actie bestaat wordt als positief ervaren

De WAMCA breidde de beschikbare remedies in een 305a-actie uit: van een actie waarin enkel een verklaring voor recht, gebod of verbod kon worden gevorderd naar een actie waarin – naast deze remedies – ook schadevergoeding kon worden gevorderd. De eerste algemene bevinding is dat uit verschillende onderdelen van dit hoofdstuk blijkt dat het bestaan van deze collectieve (schadevergoedings)actie door professionals als positief wordt ervaren. Het duidelijkst blijkt dit uit het vragenlijstonderzoek. De waardering van de items waarin vragen zijn gesteld over in welke mate de inhoudelijke behandeling van de 305a-actie impact heeft op het behalen van de doelstellingen van de 305a-actie zijn het positiefst gewaardeerd (op een schaal van 1-5). De verschillen tussen de waardering van partijen actief aan eisende en aan gedaagde zijde zijn klein en waarschijnlijk niet relevant. Wij herhalen hier deze tabel:

Inhoudelijke fase	Alle respondenten			Eisende kant			Gedaagde kant		
Welke impact hebben de volgende delen van de procedure op het bereiken van de doelen van de 305a-actie?	M	SD	N	M	SD	N	M	SD	N
De inhoudelijke behandeling van de rechtsvordering	4.13	.619	31	4.06	.772	16	4.27	.467	11
Het gegeven dat de rechter een collectieve schadevergoeding kan vaststellen	4.21	.559	29	4.40	.507	15	3.91	.302	11
Het gegeven dat de rechter de afwikkeling(swijze) van de collectieve schadevergoeding kan vaststellen	4.11	.479	28	4.27	.458	15	3.80	.422	10

Tabel 4.12 De inhoudelijke fase

De antwoorden op de vraag in het vragenlijstonderzoek naar de positieve aspecten van de 305a-actie hebben vrijwel allemaal betrekking op de mogelijkheid om voor een grotere groep benadeelden in een collectieve actie een uitkomst te bewerkstelligen. Zo wordt het meest gewezen op het bestaan van de 305a-actie, de efficiëntie van mogelijkheid tot bundeling (en dus het voorkomen van losse procedures) en de finaliteit van de 305a-actie. Daarnaast worden andere positieve effecten genoemd (strengere ontvankelijkheidstoetsing en de 305a-actie als

middel om een schikking af te dwingen), zij het in aanzienlijk mindere mate. Naast deze bevindingen van het vragenlijstonderzoek, kan ook gewezen worden op de uitkomsten van de focusgroepbijeenkomsten: ook daar is onder de aandacht gebracht dat het goed is dat – in het bijzonder – de collectieve schadevergoedingsactie er is. Er bestaat onduidelijkheid over onderdelen van de daarvoor ingevoerde regeling, en de WAMCA-systematiek heeft neveneffecten, maar dát de actie er is wordt als positief ervaren (par. 4.3.1).

Algemene bevinding 2: Gecoördineerde, effectieve en efficiënte 305a-actie: de voorfase duurt (te) lang

Dat brengt ons bij de tweede algemene bevinding, namelijk dat uit alle onderdelen van dit hoofdstuk de lange duur van de voorfase van de 305a-actie als knelpunt wordt genoemd. Dit blijkt allereerst uit de antwoorden uit de open vraag naar het belangrijkste knelpunt; het meest wordt dit expliciet of impliciet als knelpunt genoemd (par. 4.4.4 *I*). De antwoorden op de vraag of de 305a-procedure erin slaagt een effectieve en efficiënte actie te bieden, zijn ook overwegend negatief (par. 4.4.4 *I*). De meest genoemde verklaring hiervoor is de lange voorfase van de procedure. Verschillende redenen worden genoemd voor de lange duur van deze fase: de discussies over de ontvankelijkheid van de 305a-organisatie en de onvoorspelbaarheid van de uitkomst hiervan en de 3/6-maandentermijn in lid-6-acties. Professionals van gedaagde zijde wijzen ook op het gebrek aan focus in de voorbereiding van vorderingen, het aanspreken van verschillende (vaak buitenlandse) partijen door de 305a-organisatie(s), exorbitant hoge schadevergoedingsvorderingen en de lange dagvaardingen. Ook in de focusgroepbijeenkomsten is de lange duur van de voorfase als knelpunt naar voren gekomen. Als deze bijeenkomsten worden overzien, dan worden daarvoor drie mogelijke oorzaken genoemd. Ten eerste bestaat vooralsnog onduidelijkheid over de interpretatie van een aantal onderdelen of regels van de 305a-actie. Genoemd zijn de onduidelijkheid over: wanneer het ontvankelijkheidsregime van lid 6 van toepassing is (hoewel: zie vragenlijstonderzoek par. 4.4.3 *VII*.⁸⁸⁹), de interpretatie en invulling van het representativiteitsvereiste, (ontbrekende) regels over hoger beroep en cassatie, en (onduidelijke) regels over subjectieve cumulatie en voeging/tussenkoms. Een tweede factor die lijkt bij te dragen aan tijdsverloop, is dat het 305a-regime debat uitlokt tussen partijen (aldus professionals). Op alle punten van de ontvankelijkheidstoets en de beoordeling in diverse fases kan verweer worden gevoerd, terwijl de vraag is of dat verweer gewenst is in het licht van de wens om tot een efficiënte en effectieve 305a-actie te komen. Vaak is, in de eerste reeks focusgroepen en het vragenlijstonderzoek, gesteld dat het bijvoorbeeld niet aan de aangesproken partij is om ‘mee te praten’ over de financiering van de 305a-actie en de zeggenschap van de 305a-organisatie over de procedure

⁸⁸⁹ Terwijl uit de focusgroepen een ander beeld naar voren komt, is opmerkelijk dat de respondenten van het vragenlijstonderzoek overwegend neutraal (dat wil zeggen dat zij gemiddeld hebben ingevuld: ‘niet oneens / niet eens’) denken over de stelling dat voldoende helder is wanneer het ontvankelijkheidsregime van lid 6 van toepassing is (ideële actie) ($M = 3,20$; $SD = 1,02$). Dit overwegend neutrale beeld geldt zowel voor de respondenten aan de eisende als gedaagde kant. Omdat deze uitkomst verschilt van de bevindingen uit de focusgroepen, wilden we (voor zover mogelijk) meer inzicht krijgen in deze data. Daarom hebben we bekeken of respondenten die voornamelijk actief zijn bij niet-ideële acties ($N = 20$), anders denken over deze stelling dan respondenten die voornamelijk betrokken zijn bij ideële acties ($N = 9$). Dit bleek niet het geval; zowel de respondenten die voornamelijk zijn bij niet-ideële acties als de respondenten die voornamelijk betrokken zijn bij ideële acties, lijken de overwegend neutrale uitkomst te bevestigen (Respectievelijk $M = 3,35$; $SD = 0,875$ en $M = 3,44$; $SD = 1,13$). Interessant is echter wel, dat respondenten die hebben aangegeven bij beide acties betrokken zijn ($N = 6$) iets negatiever denken over dit punt, par. 4.4.3 *VII*. Wellicht dat het voor deze groep onduidelijker is wanneer het lichte ontvankelijkheidsregime van toepassing is. In ieder geval lijken de resultaten uit het vragenlijstonderzoek dus een ander beeld te geven dan uit de focusgroepen is ontstaan. Een verklaring hiervoor kan de formulering van de stelling in het vragenlijstonderzoek zijn; of de gegeven antwoordopties. Wellicht dat de formulering ‘niet oneens/niet eens’ niet de lading dekt van hoe de respondenten over deze stelling denken.

en vordering. Daar komt dus nog bij dat een aantal 305a-vereisten vooralsnog onduidelijk zijn, wat debat uitlokt en resulteert in onvoorspelbaarheid van en onzekerheid over de uitkomst van deze fase. Uit de afsluitende focusgroepbijeenkomsten bleek bovendien dat in de ontvankelijkheidsfase al intensief inhoudelijk verweer wordt gevoerd tegen de vordering(en). Een derde factor is dat het WAMCA-regime weinig flexibiliteit kent; bepaalde fases en processtappen zijn wettelijk verplicht, terwijl die in sommige 305a-acties irrelevant of onnodig kunnen zijn. Dit werd nodig geacht om te komen tot coördinatie, maar die wettelijke voorschriften lijken dus de effectiviteit en efficiëntie van de actie te beperken. Het gaat dan concreet om: de verplichte 3/6-maandentermijn in lid-6-acties terwijl in nog geen enkele lid-6-actie een tweede 305a-organisatie zich heeft geregistreerd; het *moeten* bieden van een opt-out-mogelijkheid in lid-6-acties met een ideëel doel waarin wordt opgekomen voor een algemeen belang, terwijl het individu zich niet kan onttrekken aan de uitkomst hiervan; en het moeten doorlopen van een schikkingsfase nog voordat een inhoudelijke uitwisseling van standpunten over de (hoofd)vordering heeft plaatsgevonden. Als gezegd, blijkt uit vragenlijstonderzoek nog een vierde (mogelijke) oorzaak: personen werkzaam aan gedaagde zijde wijzen op gebrek aan focus in de voorbereidende fase van de 305a-organisaties.

Dit tijdsverloop brengt, volgens professionals in de eerste focusgroepen en in het vragenlijstonderzoek, de financierbaarheid van de reguliere en lid-6-actie in het gedrang. Of dit daadwerkelijk het geval is, hebben wij niet onderzocht. Uit vragenlijstonderzoek blijkt dat met name actoren aan eisende zijde aangeven dat de financierbaarheid/betaalbaarheid wordt bedreigd door de lengte van de voorfase, meer specifiek de uitgebreide ontvankelijkheidstoets (Tabel 4.11), waardoor de toegang tot het recht in het gedrang lijkt te komen (zo wordt betoogd in de open antwoorden, par. 4.4.4 *III*). In focusgroepbijeenkomst 1 is uitgelegd dat reguliere 305a-acties met een belang van minder dan 100 miljoen niet meer gefinancierd kunnen worden door een derdenfinancier. Dit zou een belangrijke beperking van toegang tot het recht kunnen zijn. Wat minder omvangrijke strooischadezaken die gepaard gaan met juridische onzekerheid (moeilijke rechtsvragen) komen wellicht niet meer van de grond. Ook moeten 305a-organisaties die actief zijn in de lid-6-acties keuzes maken welke zaken te starten. Het tijdsverloop (en de oorzaken daarvan) resulteert ook bij rechters in een behoorlijke werkdruk. Elk verweer en debat vraagt immers om het lezen van lange processtukken en het schrijven van een tussenvonnis. Een gevolg is dat 305a-organisaties sommige zaken niet meer aanbrengen of toch weer gebruik gaan maken van alternatieve collectieve geschilbeslechtsingsmodellen. Dat laatste gaat gepaard met procesrisico's (want als er alsnog een 305a-actie wordt gestart, worden de individuele procedures over hetzelfde onderwerp van rechtswege voor minimaal 1 jaar geschorst. Bovendien lijkt effectieve toegang tot deze alternatieve geschillenbeslechtsingsmodellen voorbehouden aan achterbannen die meer vermogend zijn. Hierbij moet wel opgemerkt worden dat niet alle professionals voorstander zijn van een al te laagdrempelige 305a-actie. In de antwoorden op de open vraag naar de toegankelijkheid van de procedure worden ook wel zorgen geuit over de aantrekkingskracht van de procedure voor commercieel gemotiveerde partijen en de mogelijke gevolgen hiervan voor het vestigingsklimaat en over de balans tussen de belangen van procesfinanciers en de belangen van de benadeelden. Het betreft hier inzichten uit de praktijk; wij hebben geen onderzoek gedaan naar deze effecten van de huidige 305a-actie.

Samenhang met de doelstelling om te komen tot schikkingen

Als ander negatief effect van een lange voorfase, en dan met name de onzekere ontvankelijkheidsbeoordeling, wordt genoemd dat hiermee de prikkel wordt verminderd om te schikken (zo blijkt uit het vragenlijstonderzoek, par. 4.4.4 *III*), wat ook één van de WAMCA-doelstellingen is. Eisende partijen stellen dat gedaagden zich richten op het betwisten van de

ontvankelijkheid, zodat er geen prikkel bestaat tot overleg. Partijen werkzaam aan gedaagde zijde stellen dat zolang onbekend is of een 305a-organisatie ontvankelijk is en wat de precieze 305a-vorderingen (en dus geschilpunten) zijn, er geen ‘serieuze gesprekspartner’ is om een schikkingspoging mee te doen. Ook zouden te brede of te hoge vorderingen een zaak ‘niet-schikbaar’ maken. Overigens wordt in dit verband benadrukt dat het uitblijven van een schikking niet altijd negatief is, waarbij de lid-6-actie met een ideëel doel jegens de overheid als voorbeeld wordt genoemd, of een reguliere actie waarin gewoon nog te veel juridische onduidelijkheden ten aanzien van het 305a-regime zitten.

Mogelijke oplossingen volgens professionals

Aangegeven is dat er alle reden is om te overzien hoe de voorfase verkort kan worden. Verschillende oplossingen zijn genoemd. Wij bespreken die puntsgewijs, waarbij wij direct opmerken dat niet alle oplossingen door alle professionals worden onderstreept.

- Overwogen zou kunnen worden om de het debat over de ontvankelijkheid van de 305a-organisatie te beperken. Door (met name doch niet uitsluitend) professionals aan eisende zijde is veel genoemd dat het niet aan de gedaagde partij is om mee te debatteren over de financiële middelen en zeggenschap van de 305a-organisatie.⁸⁹⁰ Een tweede manier om het ontvankelijkheidsdebat te beperken is door de rechter ambtshalve de ontvankelijkheid te laten toetsen (eventueel in een aparte kamer), of door het tweede gedeelte van artikel 1018 Rv te schrappen waardoor partijen niet meer de bevoegdheid hebben om de vordering en het verweer aan te passen. Een andere beperking van het debat is mogelijk door, in geval van *repeat players*, alleen nog maar aan die onderdelen te toetsen die relevant zijn voor de ingestelde vordering en niet aan meer algemene (*governance*)kwesties op organisatieniveau. Een laatste mogelijkheid die is genoemd, is de introductie van een tweesporensysteem: enerzijds toetsing via certificering (vergelijkbaar met het systeem dat geldt voor buitenlandse belangenorganisaties die in Nederland een collectieve actie willen starten conform de Richtlijn representatieve vorderingen, artikel 3:305c jo. artikel 3:305e BW), anderzijds via volledige toetsing door de rechter. Uit het vragenlijstonderzoek blijkt wel dat hiervoor vooral steun lijkt te bestaan aan eisende zijde, en veel minder aan gedaagde zijde (Tabel 4.11). In de afsluitende focusgroepen lijkt deze suggestie warm te zijn ontvangen.

Een oplossing die hierbij aansluit, maar niet gaat over aanpassing van de wet, is datgene wat verwoord is in de open antwoorden van het vragenlijstonderzoek: de rechter moet meer regie nemen in de beginfase. Ook zou het aantal zittingen en schriftelijke rondes moeten worden beperkt. De regiegedachte van de rechter komt ook tot uitdrukking in de idee van het inzetten van de preprocesuele comparitie, zodat vroegtijdig de knelpunten kunnen worden geïdentificeerd. Een pilot waarin met de preprocesuele comparitie wordt gewerkt, loopt bij het hof Amsterdam.

- Een andere oplossing die in de afsluitende focusgroepen is genoemd, is het verlaten van de harde knip tussen de ontvankelijkheidsbeoordeling en de inhoudelijke beoordeling. Dit sluit aan bij het idee – dat naar voren kwam in focusgroep 2 en 3 in de eerste ronde – dat voor lid-6-acties de ontvankelijkheidsbeoordeling tegelijk kan plaatsvinden met de beslissing ten gronde.

⁸⁹⁰ Dit aspect wel als relevant wordt genoemd voor het behalen van de doelstellingen van de 305a-actie, Tabel 4.9 (met wel sterke verschillen tussen antwoorden van gedaagden / eisers).

- Een andere oplossing die in verschillende paragrafen naar voren is gekomen, is het creëren van flexibiliteit voor de rechter. Drie veranderingen worden genoemd: de rechter zou de ruimte moeten krijgen om de 3/6-maandetermijn (in de lid-6-actie) over te slaan (dan wel: met behoud van voegingsmogelijkheid), de opt-out-mogelijkheid in lid-6-acties met een ideëel doel waarin wordt opgekomen voor een algemeen belang kan worden losgelaten en de er zou flexibiliteit moeten komen om de schikkingsfase voorafgaand aan de inhoudelijke behandeling over te slaan of uit te stellen. Wij vatten dit op als: in het belang van de efficiëntie en effectiviteit van de 305a-actie zouden onderdelen van de coördinatie neergelegd in wettelijke verplichtingen/faseringen op onderdelen moeten worden losgelaten.
- Uit focusgroepbijeenkomst 1 bleek duidelijk dat men voorstander was van het creëren van richtsnoeren voor financieringsovereenkomsten, bijvoorbeeld over wat een procesfinancier wel of niet mag in een 305a-actie, waardoor de rechter – als gebruik gemaakt wordt van een modelfinancieringsovereenkomst – minder intensief hoeft te toetsen. In de afsluitende focusgroepen werd tevens standaardisatie, eventueel in combinatie met zelfregulering, van de financieringsovereenkomst (tussen procesfinancier en eiser) gezien als mogelijkheid om de toetsingslast voor de rechter te beperken. In het vragenlijstonderzoek is naar voren gebracht door respondenten van gedaagdezijde dat regulering van derdenfinanciering gewenst is om perverse prikkels te gaan. In de afsluitende focusgroepen is echter aangegeven dat regulering niet aangewezen is.

De ervaringen met de WAMCA-fases

Hierboven werd al enkele keren gerefereerd aan de coördinatie die de WAMCA bood aan de 305a-actie door onder andere de invoering van fases die verplicht doorlopen moeten worden.⁸⁹¹ Als wij daarop specifiek focussen, dan blijkt op hoofdlijnen nog het volgende (waarbij de ontvankelijkheidsbeoordelingsfase in een aparte paragraaf aan bod komt).

Vorbereidende fase

Uit het vragenlijstonderzoek blijkt dat op de voorbereidende fase redelijk neutraal wordt gescoord als respondenten wordt gevraagd naar de impact op de doelstellingen. Het gaat dan om het verzoek tot overleg, de aantekening van de dagvaarding in het register, de wachttermijn, de verlenging van de wachttermijn en de voorbereiding van de 305a-actie (onderzoek en *bookbuilding*). De aantekening van de dagvaarding in het register scoort het hoogst ($M = 3,70$, $SD = 0.777$). Wel worden onderdelen hiervan genoemd als aspecten die bijdragen aan tijdsverloop. De 3/6-maandetermijn in lid-6-acties met een ideëel als onnodig vertragend genoemd (in verschillende onderdelen van dit hoofdstuk).

Aanwijzing EB

Uit het vragenlijstonderzoek blijkt tevens dat het aanwijzen van een EB als neutraal/positief wordt ervaren om de doelstellingen van de 305a-actie te behalen. Het meest positief in dit verband wordt het ontbreken van hoger beroep tegen deze aanwijzing gewaardeerd. Opvallend is dat uit de eerste focusgroep met rechters blijkt dat zij ervaren dat 305a-organisaties elkaar ‘beconcurreren’ tijdens een procedure (omdat zij formeel procespartij blijven), waardoor rechters meer luister- en leestijd nodig hebben. Dit wordt als knelpunt ervaren door rechters. Uit het vragenlijstonderzoek blijkt dat het gegeven dat meerdere 305a-organisaties procespartij blijven minder positief tot neutraal wordt ervaren in het licht van het bereiken van de

⁸⁹¹ Hierover par. 2.4.5.

doelstellingen, waarbij professionals werkzaam aan gedaagde zijde dit minder positief vinden (maar het verschil tussen beide groepen is minimaal). Verschillende oplossingen zijn genoemd: strenger zijn voor de EB (meer regierol geven, met als sanctie wisseling van EB), de EB exclusief proceshandelingen laten verrichten of alsnog ervoor kiezen om uitsluitend de EB procespartij te laten zijn. Als dan nog wordt gekeken naar de wettelijke bepaling over de aanwijzing van een EB, dan lijkt die te zijn toegespitst op de situatie waarin meerdere 305a-organisaties een dagvaarding aantekenen. In de praktijk doet het zich echter geregeld voor dat ofwel maar één 305a-organisatie een dagvaarding aantekent, ofwel meerdere belangenorganisaties gezamenlijk één dagvaarding aantekenen. Onduidelijk is of aanwijzing van een EB dan nodig is.

Opt-out-mogelijkheid

Zoals hierboven aan bod kwam, is het knelpunt dat er een opt-out-mogelijkheid gegeven moet worden als een lid-6-actie wordt gevoerd waarin wordt opgekomen voor een algemeen belang, terwijl een individu zich niet kan onttrekken aan de uitkomst van zo'n procedure. Gesuggereerd wordt om de rechter de flexibiliteit te geven om deze mogelijkheid – indien de aard van de vordering daartoe aanleiding biedt – niet te bieden.

De schikkingsfase

De verplichte schikkingspoging na aanwijzing van de EB maar voor de inhoudelijke uitwisseling van stukken (conclusie van antwoord) komt te vroeg volgens professionals. Dit blijkt helder uit de focusgroepen (par. 4.5.2 I) en uit het vragenlijstonderzoek (zie Tabel 4.7 en par. 4.4.4 III). Bovendien is een schikkingspoging niet in alle 305a-acties doeltreffend. Gesuggereerd is om deze poging naar achteren in het proces te schuiven en om de wettelijke coördinatie op dit punt los te laten en de rechter de flexibiliteit te geven om deze fase over te slaan of op een later moment te laten doorlopen.

Ontbreken van op de 305a-actie toegespitste regels over hoger beroep en cassatie

Het ontbreken van regels over hoger beroep en cassatie wordt – op bepaalde punten – als een leemte beschouwd door professionals. Het gaat dan met name over de volgende vragen: moet de ontvankelijkheid in hoger beroep opnieuw worden getoetst, moet een EB worden aangewezen in hoger beroep, kunnen meerdere hoger beroepen/cassaties in een 305a-actie naast elkaar lopen, is het wel wenselijk om altijd uit te gaan van de schorsende werking hoger beroep, is terugwijzing na hoger beroep over een tussenvonnis mogelijk? Uit de afsluitende focusgroepen blijkt dat men geen voorstander is om hoger beroep te beperken; wel zouden er regels moeten komen om de 305a-actie – ook in hoger beroep – beter te stroomlijnen. Onduidelijk is echter of op alle punten wetgevend ingrijpen nodig is; sommige punten kunnen wellicht ook in de rechtspraak worden uitgekristalliseerd. Op dit vlak verdient nog vermelding dat het werken met certificatie van 305a-organisaties ten behoeve van de ontvankelijkheidsbeoordeling, ook het debat in hoger beroep over de ontvankelijkheid kan beperken (aangezien bij een gecertificeerde organisatie een beperktere toets wordt uitgevoerd).

Ontbreken van op de 305a-actie toegespitste regels over voeging en tussenkomst

Het ontbreken van regels over voeging en tussenkomst wordt – op punten – als een leemte beschouwd. De kernvraag is vooral of voeging en tussenkomst aan eisende zijde passen binnen het 305a-proces dat vroegtijdige coördinatie van partijen in de voorbereidende fase beoogt. Mocht de 3/6-maandentermijn worden afgeschaft voor lid-6-acties, dan ligt het juist wel weer voor de hand om voeging en tussenkomst toe te laten voor die zaken (zo blijkt uit de afsluitende focusgroepen).

Inhoudelijke fase: geen ervaringen van professionals met collectieve schadeafwikkeling, maar wel een aandachtspunt uit de literatuur

Gesignaleerd is (op basis van inzichten uit de literatuur) dat collectieve schadevaststelling complex gaat worden. Drie onduidelijkheden zijn genoemd. Ten eerste is onduidelijk of een verwijzing naar schadestaat past binnen een 305a-procedure. Ten tweede is onduidelijk hoe de criteria ‘rechtens’ en ‘redelijk’ zich tot elkaar verhouden en wat de betekenis daarvan is voor de beoordeling van de collectieve schadevergoeding (artikel 1018i lid 2 Rv). Ten derde is vooralsnog onduidelijk hoeveel ruimte het schadevergoedingsrecht (en het bewijsrecht) – in het bijzonder artikel 1018i lid 2 Rv – biedt voor collectieve schadevaststelling, en of die ruimte afdoende is om in de breedte van schadezaken (van zuivere vermogensschade tot personenschade) te komen tot een collectieve schadeafwikkeling. Rechters gaven aan in de focusgroepbijeenkomst dat zij de mogelijkheid willen hebben om een *amicus curiae* te vragen om hen met raad bij te staan op dit terrein.

Ervaringen met de ontvankelijkheidsbeoordeling

Als wij dan gaan naar de ontvankelijkheidsbeoordeling van de 305a-actie, -organisatie en -vorderingen dan blijkt uit dit hoofdstuk – op hoofdlijnen – het volgende.

Uit het vragenlijstonderzoek blijkt dat de gedaagde zijde de ontvankelijkheidseisen van artikel 1018c lid 5 Rv (veel) hoger waarderen (in de context van het halen van de WAMCA-doelstellingen) dan dat de eisende zijde dat doet (Tabel 4.6). Uit het vragenlijstonderzoek blijkt dat de specifieke ontvankelijkheidseisen van artikel 3:305a lid 1 en 2 BW gemiddeld hoog scoren in het licht van het bereiken van de doelen van de WAMCA-regeling (Tabel 4.9). Zeggenschap van de 305a-organisatie wordt gemiddeld het hoogst gewaardeerd. Als wordt ingezoomd, dan blijkt wel dat de gedaagde zijde alle eisen gemiddeld telkens hoger waardeert dan de eisende zijde. Met name op het punt van representativiteit liggen beide groepen gemiddeld ver uit elkaar. Eenzelfde beeld bestaat ten aanzien van de werking van de ontvankelijkheidseisen van lid 3 in het licht van de doelstellingen: de gedaagde zijde is hierover gemiddeld genomen positiever dan de eisende zijde (Tabel 4.10). Het grootste verschil zit in de beoordeling van de vereiste nauwe verbondenheid met de Nederlandse rechtssfeer. Als dan wordt ingezoomd op de uitkomst van de stellingen op dit punt dan wordt duidelijk dat beide groepen gemiddeld gezien wel hetzelfde oordelen over het belang van de ontvankelijkheidseisen bij het voorkomen van ongefundeerde vorderingen en het voorkomen van benadeling van de benadeelden (Tabel 4.11). Onduidelijk is hoe dit verschil kan worden verklaard. Wat wel helder wordt, is dat gemiddeld genomen het belang van de ontvankelijkheidstoets wordt onderschreven. De vraag is echter, en dat kwam hiervoor al aan de orde, of dit belang ook kan worden gediend op andere wijze; bijvoorbeeld met de invoering van een tweesporensysteem of het overslaan van sommige onderdelen van de beoordeling als sprake is van een *repeat player* aan eisende zijde.

Als dan wordt gefocust op de specifieke punten die zijn genoemd, dan wordt als eerste helder dat niet altijd duidelijk is (of in ieder geval brengt dit debat mee) of sprake is van een lid-6-actie. Uit de afsluitende focusgroepen blijkt echter dat dit punt niet dusdanig problematisch is dat wettelijk ingrijpen noodzakelijk is. De verwachting bestaat dat de ontwikkelingen in de rechtspraak voldoende duidelijkheid bieden.

Als tweede is duidelijk geworden dat de interpretatie van het representativiteitsvereiste onduidelijk is in de praktijk volgens professionals. Als in een reguliere actie het representativiteitsvereiste kwantitatief wordt ingevuld, dan is onduidelijk wanneer daaraan is voldaan. Dit resulteert, volgens professionals, in een praktijk waarin risicoavers wordt gehandeld en 305a-organisaties fors tijd en geld investeren in *bookbuilding*. Tegelijkertijd blijkt

uit het vragenlijstonderzoek dat een aantal respondenten juist voorstander is van een intensieve toets van het representativiteitsvereiste in collectieve schadevergoedingsacties, opdat – kort gezegd – vercommercialisering van de collectieve actie voorkomen wordt. Een kwantitatieve invulling van het representativiteitsvereiste van lid-6-acties waarin wordt opgekomen voor een algemeen belang of (breder) een ideëel doel werkt niet volgens een brede groep professionals (werkzaam aan zowel aan gedaagde zijde als aan eisende zijde, en rechters). Zo'n actie kan immers juist gaan over het belang van minderheden of stemlozen (dieren en natuur). Ook is het voorstelbaar dat wordt opgekomen voor een bepaald belang, terwijl het grootste deel van Nederland zich een bepaald belang (nog) niet aantrekt. De sterke voorkeur bestaat voor een kwalitatieve toets, waarbij het spreekbuis criterium als oplossing wordt genoemd. Het gaat dan om de vraag of een bepaalde belangenorganisatie daadwerkelijk het belang verwoordt en behartigt dat centraal staat in de 305a-actie. Verschil van mening bestaat of er een wettelijke herziening nodig is; het meest zuiver wordt genoemd om de zinsnede 'de achterban en de omvang daarvan' te wijzigen. Hierbij moet worden opgemerkt dat in de wet staat 'gelet op de achterban en de omvang van de vertegenwoordigde vorderingen'

Overige punten die zijn genoemd

Andere punten die zijn genoemd, zijn:

- Onduidelijk is of de financieringsovereenkomst actief moet worden overlegd aan de rechter.
- Onduidelijk is of een reële proceskostenveroordeling mogelijk is in lid-6-acties (artikel 1018l jo 1018i Rv).
- Een groot aantal opt-outers zou in beginsel niet moeten kunnen resulteren in niet-ontvankelijkheid vanwege het ontbreken van representativiteit. De opt-out-mogelijkheid heeft immers een ander doel dan de beoordeling van de representativiteit. De opt-out beoogt benadeelden die behoren tot de nauw omschreven groep de mogelijkheid te bieden zich te onttrekken van de bindende werking van een einduitspraak. Het doel van representativiteitseis is om te beoordelen of de 305a-organisatie geschikt is om namens de achterban op te treden. Subjectieve cumulatie aan gedaagde zijde in 305a-acties zorgt voor extra complexiteit (en daarmee tijdsverloop), met name als verschillende 305a-organisaties andere partijen aanspreken (eventueel met verschillende vorderingen). De vraag is tevens hoe hoger beroep er dan moet uitzien. Een oplossing die is genoemd, is om te bepalen dat alle gedagvaarde partijen geacht worden gedaagden te zijn ten opzichte van alle 305a-organisaties. Deze organisaties kunnen dan nog wel in de gelegenheid worden gesteld om zich uit te laten over die andere gedaagden.

Hoofdstuk 5 Bevindingen en aanbevelingen

5.1 Inleiding

Deze wetsevaluatie beoogt inzichtelijk te maken hoe de collectieve 305a-actie (305a-actie) werkt in het licht van de doelstellingen van het regime zoals geïntroduceerd met de Wet afwikkeling massaschade in collectieve actie (WAMCA) op 1 januari 2020. De WAMCA paste artikel 3:305a Burgerlijk Wetboek (BW) aan en voerde de artikelen 1018b t/m 1018m Rv in met de nieuwe Titel 14a, derde boek Rv (Titel 14a Rv). Toegezegd is om deze wetswijzigingen vijf jaar na inwerkingtreding te evalueren.⁸⁹² In deze wetsevaluatie staat de werking van het regelgevend kader van de 305a-actie in de eerste (ruim) vijf jaar na de introductie centraal (2020-2025). De doelstellingen van de WAMCA gelden als toetsingskader. In het licht daarvan is geïnterviewd wat (ervaren) succesfactoren, duidelijkheden, onduidelijkheden, knelpunten en leemtes zijn van de ingevoerde regelgeving. Op basis van deze inventarisatie worden in dit afsluitende hoofdstuk aanbevelingen gesuggereerd.

Deze wetsevaluatie is onderdeel van een breder onderzoek naar de 305a-actie waartoe het Wetenschappelijk Onderzoek- en Datacentrum (WODC) in 2024 opdracht gaf. Het eerste deel betreft een rechtsvergelijkend onderzoek naar de (representativiteits)eisen die gesteld worden aan belangenorganisaties in ideële algemeenbelangacties.⁸⁹³ Het onderzoek naar de (representativiteits)eisen is gedaan in reactie op de motie Stoffer.⁸⁹⁴ Aan de Kamer is in dat verband toegezegd dat onderzocht wordt hoe ons omringende landen omgaan met ideële algemeenbelangacties en welke (representativiteits)eisen zij stellen aan deze organisaties.⁸⁹⁵ Dit tweede deel (de wetsevaluatie) is breder van opzet en richt zich op het functioneren van de wetswijzigingen die de WAMCA invoerde als zodanig.

De structuur van dit hoofdstuk volgt niet de volgorde van de deelvragen, omdat dit een herhaling van zetten zou opleveren ten opzichte van de tussenconclusies van de hoofdstukken 2, 3, en 4. Wij presenteren in par. 5.2 nogmaals de hoofdvraag en deelvragen. In par. 5.3 wordt een aantal overkoepelende bevindingen gegeven. Daarna komen de bevindingen ten aanzien van de doelstellingen van de WAMCA aan bod (in dezelfde volgorde als in par. 2.4.3), waarbij telkens uiteengezet wordt wat de betekenis is van het doel in het licht van de parlementaire geschiedenis, welke wetswijzigingen ten behoeve van het betreffende doel zijn doorgevoerd en wat de specifieke bevindingen zijn. De volgende doelen komen aan bod: collectieve schadeafwikkeling mogelijk maken (par. 5.4); komen tot een gecoördineerde, efficiënte en effectieve 305a-actie (par. 5.5); kwaliteitsbeoordeling t.b.v. bescherming van benadeelden (par. 5.6); voorkomen van excessen (par. 5.7); stimuleren van overleg en schikken (par. 5.8); voorkomen van aanzuigende werking op buitenlandse partijen (par. 5.9); introductie van een lichtere ontvankelijkheidstoets voor acties waarvoor de zware ontvankelijkheidstoets niet - opportuun is (par. 5.10). Vervolgens wordt kort stilgestaan bij het Verdrag van Aarhus (par. 5.11). Afgesloten wordt met een aantal aanbevelingen (par. 5.12).

5.2 Onderzoeksvraag en deelvragen

Deze wetsevaluatie beantwoordt de volgende hoofdvraag:

⁸⁹² Artikel IV Gewijzigd voorstel van wet, *Kamerstukken I* 2018/2019, 34608, nr. A.

⁸⁹³ De Jong, Van Boom, Arons & Erken 2025.

⁸⁹⁴ *Kamerstukken II* 2022/23, 36169, nr. 37.

⁸⁹⁵ *Kamerstukken II* 2023/24, 36169, nr. 42.

Hoe werkt de 305a-actie in de rechtspraak in het licht van de doelstellingen van de WAMCA?

Anders dan de term ‘305a-actie’ doet suggereren, staat in deze wetsevaluatie niet één type 305a-actie centraal, maar twee. Dat komt door de invoering van lid 6 in artikel 3:305a BW in 2020. Hierdoor bestaat behalve een reguliere 305a-actie waarvoor alle ontvankelijkheidsvoorwaarden van artikel 3:305a BW gelden, ook nog een categorie acties waarvoor een lichtere ontvankelijkheidstoets geldt. Die acties worden lid-6-acties genoemd, en betreffen veelal (ideële) algemeenbelangacties of (ideële) groepsacties. Deze wetsevaluatie heeft betrekking op beide typen 305a-acties. Bovendien wordt de term ‘rechtspraak’ in de hoofdvraag breed geïnterpreteerd. Het gaat dan over zowel de toepassing en interpretatie van de ontvankelijkheidsvoorwaarden en procesrechtelijke regels van de 305a-actie door de rechter als de ervaringen met deze regels van professionals die actief zijn in het veld van de 305a-actie.

Deze hoofdvraag is beantwoord aan de hand van de volgende deelvragen:

1. Wat is het wettelijk kader van de 305a-actie en welke doelstellingen worden daarmee nagestreefd volgens de parlementaire geschiedenis van de WAMCA?
2. Hoeveel 305a-vorderingen zijn ingediend en beoordeeld, en hoe interpreteert de rechter de ontvankelijkheidsvoorwaarden en procesrechtelijke regels van de 305a-actie? Welke duidelijkheden, onduidelijkheden, obstakels of leemtes blijken uit de rechtspraakanalyse?
3. Welke succesfactoren, duidelijkheden, onduidelijkheden, knelpunten en leemtes wat betreft de ontvankelijkheidsvoorwaarden en procesrechtelijke regels ervaren professionals die actief zijn in het veld van de 305a-actie?

Deze deelvragen zijn beantwoord in de tussenconclusies van de hoofdstukken 2, 3 en 4. Ten behoeve van de beantwoording is juridisch onderzoek gedaan: regelgeving (en de parlementaire geschiedenis daarvan), het register en rechtspraak, en wetenschappelijke literatuur is bestudeerd. Daarnaast is empirisch-juridisch onderzoek gedaan. Professionals hebben hun reflecties in focusgroepbijeenkomsten en een vragenlijstonderzoek kunnen geven op de werking van de wet in de rechtspraak. Advocaten, personen werkzaam bij 305a-organisaties of aan gedaagde-zijde, procesfinanciers en rechters hebben geparticipeerd in het onderzoek. Een uitgebreide methodeomschrijving staat in par. 2.2 (wettelijk kader en doelstellingen), par. 3.2 (register- en rechtspraakanalyse) en par. 4.3.1, 4.4.2 en 4.5.1 (ervaringen van (juridische) professionals met de 305a-actie).

In dit hoofdstuk worden, in de presentatie van de bevindingen, de doelstellingen van de WAMCA centraal gesteld. De doelstellingen van de wet zijn gedefinieerd, en onderzocht is in hoeverre die doelstellingen zijn bereikt in de rechtspraak en wat mogelijke (ervaren) belemmeringen zijn voor het behalen daarvan, samenhangend met de in wet neergelegde (procedurele en ontvankelijkheids-) regels. Er is geen onderzoek gedaan naar de vraag of er maatschappelijk onwenselijke neveneffecten of (juist) positieve effecten bestaan. Voordat wordt overgegaan tot bespreking van de bevindingen per doelstelling, wordt een aantal overkoepelende bevindingen gepresenteerd.

5.3 Algemene bevindingen

De WAMCA breidde de 305a-actie uit: van een collectieve actie waarin enkel een verklaring voor recht, gebod of verbod kon worden gevorderd, naar een actie waarin – naast deze remedies

– collectieve schadevergoeding kan worden gevorderd. De eerste algemene bevinding is dat uit verschillende onderdelen van hoofdstuk 4 blijkt dat het bestaan van deze collectieve (schadevergoedings)actie door professionals als positief wordt ervaren. Het duidelijkst blijkt dit uit het vragenlijstonderzoek. De waardering van de items waarin vragen zijn gesteld over in welke mate de inhoudelijke behandeling van de 305a-actie impact heeft op het behalen van de doelstellingen van de 305a-actie is het positiefst.⁸⁹⁶ Wat duidelijk wordt, is dat het bestaan van zowel de 305a-actie als de collectieve schadevergoedingsactie (in het bijzonder) een positieve waardering krijgt als wordt gevraagd naar de impact daarvan op het bereiken van de doelen van de 305a-actie. Bovendien hebben de antwoorden op de open vraag in het vragenlijstonderzoek naar de positieve aspecten van de 305a-actie ook vrijwel allemaal betrekking op de mogelijkheid om voor een grotere groep benadeelden in collectieve actie een (bindende) uitkomst te bewerkstelligen. Zo wordt het vaakst gewezen op het bestaan van de 305a-actie, de efficiëntie van de mogelijkheid tot bundeling (en dus het voorkomen van individuele procedures) en de finaliteit van de 305a-actie. Daarnaast worden andere positieve effecten genoemd (strengere ontvankelijkheidstoetsing en de 305a-actie als middel om een schikking af te dwingen), zij het in aanzienlijk mindere mate. Naast deze bevindingen van het vragenlijstonderzoek, kan gewezen worden op de uitkomsten van de focusgroepbijeenkomsten: daar is onder de aandacht gebracht dat het goed is dat de collectieve (schadevergoedings)actie er is. Er bestaat onduidelijkheid over onderdelen van de daarvoor ingevoerde regeling, en de WAMCA-regeling heeft neveneffecten, maar dát de actie er is wordt als positief ervaren.⁸⁹⁷

De tweede algemene bevinding gaat over het nieuwe procesrecht dat met de WAMCA is ingevoerd. Deze nieuwe procedureregels betreffen met name de verplicht voorgeschreven, duidelijk onderscheiden fasering van de 305a-procedure. Waar de oude 305a-actie het gebruikelijke onderscheid kent tussen de ontvankelijkheidsbeoordeling en de inhoudelijke beoordeling van de vordering, dwingt de wetswijziging – vanwege de bindende werking van de 305a-uitspraak voor de nauw omschreven groep en de introductie van de EB – partijen en de rechter om het beoordelingstraject gefaseerd te doorlopen. Zo moet de dagvaarding (of een uittreksel daarvan) eerst openbaar worden geregistreerd, zodat andere belangenorganisaties zich ook kunnen melden voor de 305a-actie. Vervolgens moet de rechter een uitgebreide ontvankelijkheidstoets uitvoeren ten aanzien van alle geregistreeerde belangenorganisaties en hun collectieve vorderingen. Op basis hiervan moet de rechter de efficiëntie en effectiviteit van de collectieve actie toetsen. Na deze ontvankelijkheidsfase, moet de rechter de EB en de nauw omschreven groep en hun collectieve vorderingen vaststellen. Vervolgens kunnen diegenen die behoren tot de nauw omschreven groep zich onttrekken aan de bindende werking van het eindoordeel door een opt-out-mededeling. De volgende fase betreft de verplichte schikkingspoging die partijen moeten doen. Als die schikking er niet komt, gaat de rechter over tot inhoudelijke beoordeling van de vastgestelde 305a-vorderingen. Een algemene bevinding is dat de verplicht voorgeschreven en duidelijk onderscheiden fasering ervoor zorgt dat de voortgang van de 305a-actie een belangrijk aandachtspunt is. Het beeld is ontstaan dat de gewenste coördinatie van de 305a-actie ten koste gaat van de effectiviteit en efficiëntie daarvan, terwijl deze drie begrippen in de parlementaire geschiedenis veelal in één adem zijn genoemd.⁸⁹⁸

Een derde algemene bevinding is dat er tot op heden nog geen collectieve schadeafwikkeling is vastgesteld. In één 305a-actie is wel een veroordeling tot collectieve schadevergoeding uitgesproken, maar verwijst de rechter de zaak naar een schadestaatprocedure. Deze 305a-actie

⁸⁹⁶ Hierover par. 4.4.3 IV.

⁸⁹⁷ Hierover par. 4.3.1.

⁸⁹⁸ Hierover par. 2.4.3 II.

heeft dus nog niet geresulteerd in een collectieve schadeafwikkeling.⁸⁹⁹ De andere procedures waarin collectieve schadevergoedingsvorderingen voorliggen, zijn nog niet in de inhoudelijke beoordelingsfase aanbeland of bevinden zich in hoger beroep.⁹⁰⁰ De wet heeft zich aldus op het punt van collectieve schadeafwikkeling nog niet kunnen uitkristalliseren.

Een vierde algemene bevinding is dat elke wetswijziging van deze omvang tot onduidelijkheden en eventuele knelpunten leidt in de rechtspraak. Dat is ook het geval met de wetswijzigingen die met de WAMCA zijn geïntroduceerd. In de afsluitende focusgroepen is er een algemeen gevoel geuit om de regels over de 305a-actie in de rechtspraak verder te laten uitkristalliseren, behoudens enkele technische wetsaanpassingen die de voortgang van de procedure en ondersteuning van alle betrokken professionals (inclusief rechters) bevorderen. Overigens zonder de overige doelstellingen van de WAMCA tekort te doen, bijvoorbeeld op het punt van bescherming van benadeelden in hun belangen.

Dit brengt ons bij de bespreking van de te onderscheiden doelstellingen van de wetgever met de WAMCA en van de bevindingen ten aanzien van het realiseren van deze doelstellingen.

5.4 Collectieve schadeafwikkeling mogelijk maken

5.4.1 Het doel omschreven

De eerste doelstelling is om de collectieve schadevergoedingsactie in te voeren.⁹⁰¹ Deze schadevergoedingsactie is mogelijk voor alle type schadezaken, aansprakelijkheden en vorderingsgerechtigden. De WAMCA-regeling introduceert louter een actiemogelijkheid en brengt geen verandering van het aansprakelijkheids- en schadevergoedingsrecht. De behoefte aan een collectieve schadevergoedingsactie is vooral ingegeven door het ontbreken van een spreekwoordelijke ‘stok achter de deur’ voor de eisende partij. In de parlementaire geschiedenis staat te lezen dat het ontbreken van een collectieve schadevergoedingsactie vooral problematisch was in situaties waarin de aangesproken partij aansprakelijkheid ontkent, de partijen essentiële rechtsvragen verschillend beantwoorden, of waarin de aangesproken partij niet bereid is te schikken omdat voor haar duidelijk is dat een individuele benadeelde niet naar de rechter zal stappen omdat diens financiële belang zeer gering is (strooischade).

5.4.2 Wetswijzigingen die de WAMCA introduceerde

Om dit doel te realiseren, zijn de volgende wetswijzigingen doorgevoerd:⁹⁰²

- Aanpassing artikel 3:305a BW en introductie Titel 14a Rv, waardoor de collectieve schadevergoedingsactie mogelijk is gemaakt in alle massaschadezaken.
- Van toepassing verklaren van afdeling 6.1.10 BW op schadevaststelling, in het bijzonder refererend aan artikel 6:97 BW waarbij *damage scheduling* (categorisering) tot de mogelijkheden behoort (artikel 1018i Rv).
- Creëren van vrijheid voor de rechter om een collectieve schadeafwikkeling vast te stellen (artikel 1018i Rv).

⁸⁹⁹ Hof Arnhem-Leeuwarden 27 mei 2025, ECLI:NL:GHARL:2025:3191, r.o. 6.3 en 5.45 (*Vereniging D.U.R.F. (De Ursemmerhof Recreanten Familie)/Ursemmerhof*).

⁹⁰⁰ Hierover par. 3.12.

⁹⁰¹ Hierover par. 2.4.3, I.

⁹⁰² Zie voor een overzicht par. 2.6.

5.4.3 Bevindingen

Door deelnemers aan de focusgroepbijeenkomsten⁹⁰³ en respondenten in het vragenlijstonderzoek⁹⁰⁴ is aangegeven dat het goed is dat de collectieve schadevergoedingsactie er is. De mogelijkheid van bundeling van vorderingen (in zowel de reguliere als de lid-6-actie) wordt ook positief gewaardeerd.

Zoals reeds uitgelegd in par. 5.3, is vooralsnog onbekend hoe collectieve schadevaststelling en -afwikkeling uitwerken in de rechtspraktijk, omdat er nog geen afgeronde 305a-actie is waarin een collectieve schadeafwikkeling is vastgesteld.⁹⁰⁵ Overigens is er evenmin al een schadevergoedingsvordering (definitief) afgewezen. In de literatuur is wel relatief veel aandacht uitgegaan naar de vraag of het schadevergoedingsrecht voldoende ruimte geeft voor collectieve schadevaststelling. Deze vraag is opgekomen omdat artikel 1018i lid 2 Rv verwijst naar zowel afdeling 6.1.10 BW (het schadevergoedingsrecht dat zich richt op individuele schadevaststelling en nog niet (echt) is beproefd in massaschadezaken) als naar de toets op de redelijkheid van de door partijen afgesproken vergoeding (bekend van de WCAM-schikking).⁹⁰⁶ De vraag is opgeworpen hoe de termen ‘rechtens’ en ‘redelijk’ zich tot elkaar verhouden. Sommige auteurs stellen dat het schadevergoedingsrecht voldoende ruimte biedt voor collectieve schadevaststelling, anderen betogen dat een massaschadevergoedingsrecht ingevoerd moet worden. Wij kunnen hier enkel concluderen dat vooralsnog onbekend is hoe rechters hiermee zullen omgaan in een 305a-actie. Wat wel helder is geworden in de focusgroepbijeenkomst met rechters is dat behoefte bestaat aan ondersteuning bij de collectieve schadevaststelling in de vorm van een *amicus curiae*.⁹⁰⁷ Een *amicus curiae* biedt de mogelijkheid om, op verzoek van de rechter, anderen dan partijen te laten meedenken in een rechtszaak. Het benoemen van een deskundige heeft niet de voorkeur, omdat dit partijdebat uitlokt over de te benoemen deskundigen en de vraagstelling.

Een vraag die opkomt naar aanleiding van de rechtspraakanalyse⁹⁰⁸ en een van de focusgroepbijeenkomsten⁹⁰⁹ is of een verwijzing naar de schadestaatprocedure mogelijk is in een 305a-procedure. Deze procedure kent immers een eigen schadeafwikkelingsregime in artikel 1018i Rv. Een verwijzing naar de schadestaatprocedure is echter niet onmogelijk gemaakt in het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering (artikel 612 Rv). Als een verwijzing naar een schadestaatprocedure mogelijk zou moeten zijn, dan is in dit verband tevens relevant of het dan zou moeten gaan om individuele schadestaatprocedures waarin (alsnog) individuele schadevergoedingen worden vastgesteld, of dat de rechter de mogelijkheid heeft om, in de schadestaatprocedure binnen de kaders van de 305a-actie, de collectieve schadeafwikkeling vast te stellen. Er zou dan een tweede 305a-actie wordt gevoerd, maar dan in de vorm van een 305a-schadestaatprocedure. Kortom, op het punt van de schadestaatstaatsprocedure ligt een wetssystematische keuze voor aan de wetgever. In dat verband is relevant om te bedenken waarom zo’n verwijzing wordt gevorderd door een belangenorganisatie. In een focusgroepbijeenkomst is dat besproken. Het zou een routine kunnen zijn, omdat dit zeer gebruikelijk is in schadevergoedingsacties. Maar het zou ook een manier kunnen zijn om een extra moment te creëren voor een schikkingspoging, namelijk nadat de onrechtmatigheid is beoordeeld. Als dit laatste correct is, dan hangt dit ook samen met een bevinding die naar voren

⁹⁰³ Hierover par. 4.3.

⁹⁰⁴ Hierover par. 4.4.

⁹⁰⁵ Hierover par. 3.12.

⁹⁰⁶ Hierover par. 4.5.2 VIII.

⁹⁰⁷ Hierover par. 4.3.11.

⁹⁰⁸ Hierover par. 3.12.

⁹⁰⁹ Hierover par. 4.3.7, 4.3.11 en par. 4.5.2 VIII.

komt in par. 5.8, namelijk dat de verplichte schikkingspoging na aanwijzing van de EB maar vóór het inhoudelijke verweer van de gedaagde te snel komt voor partijen.

Deze bevindingen overziend, kunnen wij concluderen dat reeds een aantal concrete aanbevelingen kan worden gedaan. Ten eerste kan de wetgever beslissen om het instrument van *amicus curiae* ook in te zetten ter ondersteuning van de rechter in het oordeel over de schadeafwikkeling. Ten tweede ligt de wetssystematische keuze voor of de verwijzing naar de schadestaatprocedure mogelijk is in een 305a-procedure. Tegelijkertijd is het nog te vroeg om te concluderen dat het huidige artikel 1018i Rv en afdeling 6.1.10 BW voldoende ruimte bieden voor collectieve schadeafwikkeling. Monitoring hiervan ligt in de rede in het licht van de aard van de collectieve actie, die ook collectieve schadeafwikkeling kan vergen.

5.5 Komen tot een gecoördineerde, efficiënte en effectieve afwikkeling van 305a-acties

5.5.1 Het doel omschreven

De tweede doelstelling is om te komen tot een gecoördineerde, efficiënte en effectieve afwikkeling van 305a-acties.⁹¹⁰ Het betreft hier in wezen drie subdoelstellingen die – hoewel zij een zelfstandige betekenis hebben – vrijwel niet los van elkaar zijn genoemd in de parlementaire geschiedenis.⁹¹¹ In de kern wordt beoogd de ‘chaos van vele individuele vorderingen en het in meerdere procedures procederen door verschillende belangenorganisaties over dezelfde gebeurtenis’ te voorkomen, ‘door massazaken voor dezelfde gebeurtenis of gebeurtenissen over soortgelijke feitelijke of rechtsvragen te behandelen als één zaak’. Drie elementen zijn cruciaal genoemd voor een efficiënte en effectieve afwikkeling: ‘coördinatie, stroomlijning en finaliteit.’ Kwesties over dezelfde gebeurtenis(sen) en over soortgelijke rechts- en feitelijke vragen zouden voortaan beoordeeld moeten kunnen worden in één collectieve procedure om daarmee: de kosten van de procedure te spreiden over verschillende benadeelden; overbelasting van de rechterlijke macht te voorkomen; en de aangesproken partij niet te confronteren met een veelheid van individuele vorderingen of belangenorganisaties.

5.5.2 Wetswijzigingen die de WAMCA introduceerde

Om dit doel te realiseren, zijn de volgende wetswijzigingen doorgevoerd:⁹¹²

- Een verplichte registraantekening, zodat andere belangenorganisaties zich ook kunnen melden. De wachtermijn is (minstens) 3 maanden (de voorbereidende fase).⁹¹³
- De aanscherping van de ontvankelijkheidstoets van de 305a-vordering en de 305a-organisatie (artikel 1018c lid 5 Rv). Getoetst wordt of is voldaan aan de ontvankelijkheidsvoorwaarden van artikel 3:305a BW (sub a), het efficiënter en effectiever is om een collectieve vordering in te dienen (sub b: voldoende gelijksoortigheid van feiten en rechtsvragen, voldoende betrokken en een voldoende financieel belang), en de vordering niet summierlijk ondeugdelijk is (sub c). In de context van sub b is nog relevant dat artikel 3:305a BW ook vereist dat de belangen voldoende gelijksoortig zijn.⁹¹⁴
- Aanwijzing van een EB die de regie heeft en het primaire aanspreekpunt is (ook als vertegenwoordiger van de andere – niet als EB aangewezen – ontvankelijk verklaarde 305a-organisaties die partij zijn in de collectieve procedure). Er staat geen rechtsmiddel open tegen deze beoordeling.⁹¹⁵

⁹¹⁰ Hierover par. 2.4.3 II.

⁹¹¹ Hierover par. 2.4.3 II.

⁹¹² Zie voor een overzicht par. 2.6.

⁹¹³ Hierover par. 2.4.5 II.

⁹¹⁴ Hierover par. 2.4.6.

⁹¹⁵ Hierover par. 2.4.5 IV.

- Een bij wet voorgeschreven opt-out-mogelijkheid voordat de conclusie van antwoord is uitgebracht door de aangesproken partij (en dus voorafgaand aan de inhoudelijke behandeling), zodat voor zoveel mogelijk benadeelden finaliteit wordt bewerkstelligd. De opt-out-termijn is ten minste één maand.⁹¹⁶
- Een verplichte schikkingspoging/-fase voorafgaand aan de inhoudelijke beoordeling. Een schikking in deze fase mag niet resulteren in een deelschikking ten gunste van (bijvoorbeeld) een deel van de achterban van de 305a-organisatie. Het doel is: finaliteit voor de nauw omschreven groep (met opt-out-mogelijkheid).⁹¹⁷
- De invoering van de regel dat de 305a-actie voorgaat op andere procedures die gaan over dezelfde feiten of rechtsvragen (die andere procedures worden ten minste één jaar geschorst).⁹¹⁸

5.5.3 Bevindingen

Deze doelstelling lijkt het minst bereikt van alle doelstellingen met name vanwege de lange duur van de voorfase van een 305a-procedure, waarmee de fase wordt bedoeld voorafgaand aan de inhoudelijke behandeling van de 305a-vordering(en).⁹¹⁹ Dit punt sluit aan bij de algemene bevinding dat de verplicht voorgeschreven en duidelijk onderscheiden fasering van de voorfase ervoor zorgt dat de voortgang van de 305a-actie een aandachtspunt is. Hieronder wordt eerst kort inzichtelijk gemaakt hoeveel 305a-acties (tot nu toe) bestaan die worden/zijn beheerst door de WAMCA-regeling. Daarna volgt een toelichting op de algemene bevinding over de lengte van de voorfase, waarna wordt ingegaan op de bevindingen ten aanzien van de verschillende wetswijzigingen die samenhangen met deze doelstelling.

I. Aantallen en doorlooptijden

In het register staan in totaal 95 305a-acties waarop het WAMCA-regime van toepassing is (van 1 januari 2020 tot en met 30 april 2025).⁹²⁰ In Tabel 5.1 staat de verdeling bodemprocedure/kortgedingprocedure, waarbij een onderscheid is gemaakt tussen afgeronde en lopende 305a-acties.⁹²¹

	Bodemprocedure	Kortgedingprocedure
Afgeronde actie	26	24
Lopende actie	45	1
Totaal	71	25

Tabel 5.1 Aantal 305a-acties, waarbij een actie ook als niet-afgerond geldt als er hoger beroep loopt tegen het vonnis in eerste aanleg (n=95).⁹²²

Uit de totaalaantallen is de gevolgtrekking gemaakt dat, als dit aantal wordt afgezet tegen de tellingen van de 305a-actie onder het oude regime van vóór 2020, het gemiddeld aantal collectieve acties lijkt te zijn gedaald. Daarbij moet bovendien worden bedacht dat vóór 2020

⁹¹⁶ Hierover par. 2.4.5 IV.

⁹¹⁷ Hierover par. 2.4.5 V.

⁹¹⁸ Hierover par. 2.4.5 IV.

⁹¹⁹ Fase I-V in par. 2.4.5: verzoek tot overleg door de eiser, de registratie van de dagvaarding en 3/6-maandentermijn, de ontvankelijkheidstoets door de rechter, de aanwijzing EB, afbakening van de vordering en de nauw omschreven groep, en het beproeven van een schikking.

⁹²⁰ Er geldt een voorbehoud voor de kortgedingzaken, omdat niet bekend is of deze zaken allemaal zijn geregistreerd in het register.

⁹²¹ Hierover par. 3.3.1.

⁹²² In één 305a-actie is zowel een kortgedingprocedure als een bodemprocedure aanhangig gemaakt. Om die reden zijn er 95 acties, maar (opgeteld) 96 zaken.

een collectieve schadevergoedingsvordering niet mogelijk was. Er is aldus een ‘categorie’ rechtsvorderingen bijgekomen, wat niet direct terug is te zien in de aantallen. De WAMCA lijkt dus (nochtans) niet te hebben geresulteerd in een (enorme) toename van 305a-acties.

Een andere bevinding is dat van de 26 afgeronde bodemprocedures de meeste lid-6-acties zijn (73%). Van de afgeronde acties zijn slechts 5 reguliere 305a-bodemprocedures (23%). Van de 45 lopende acties, is in 13 bodemprocedures vooralsnog alleen een dagvaarding verschenen (29%), lopen er 16 in eerste aanleg (36%) en 16 in hoger beroep (36%).⁹²³

Een volgende bevinding is dat uit de rechtspraakanalyse op twee manieren blijkt dat de ontvankelijkheidsbeoordeling van de reguliere actie minder ‘vlot’ lijkt te gaan dan die bij lid-6-acties. Allereerst blijkt dat tot 30 april 2025 in 25 lid-6-acties een 305a-organisatie en een 305a-vordering ontvankelijk zijn, terwijl datzelfde definitieve oordeel pas in 10 reguliere 305a-acties is gegeven. In 3 reguliere 305a-bodemzaken loopt op het punt van ontvankelijkheid hoger beroep of cassatie en in 7 reguliere 305a-bodemzaken is dit punt nog niet definitief beoordeeld. Dat de ontvankelijkheidsbeoordeling van de reguliere 305a-actie minder vlot verloopt dan die van de lid-6-actie blijkt ook uit de berekening van de doorlooptijden:

	Gemiddelde doorlooptijd ontvankelijkheidsbeoordeling in dagen
Alle 305a-bodemprocedures (n=41)	449 dagen (M=449)
Lid-6-acties (n=28)	401 dagen (M=377)
Reguliere acties (n=13)	554 dagen (M=498)

Tabel 5.2 Gemiddeld aantal dagen voor ontvankelijkheidsbeoordeling door de rechter in eerste aanleg vanaf moment registratie dagvaarding. Alle dagen, dus ook weekenddagen en feestdagen zijn meegerekend. Afgerond op hele dagen. M=mediaan

Een beperking van het berekenen van de gemiddelde doorlooptijd van de ontvankelijkheidsbeoordeling in dagen, is dat niet-afgeronde ontvankelijkheidsbeoordelingen niet in deze berekening zijn meegenomen. Dit betekent dat sommige zaken waarin de ontvankelijkheidsbeoordeling nog loopt (en bijvoorbeeld begin 2020 is gestart), niet zijn verwerkt in deze berekening. Ook recent aangebrachte zaken waarin de ontvankelijkheidsbeoordeling nog gaande is, zijn niet meegenomen in de tabel. Dat kan betekenen dat nog lopende zaken het gemiddelde omhoog of omlaag kunnen trekken. Daarom zijn de procedures waarin de ontvankelijkheidsbeoordeling nog niet is afgerond in eerste aanleg bestudeerd. Dat levert het volgende beeld op: van de 10 procedures waarin nog niet de ontvankelijkheidsbeoordeling is afgerond in eerste aanleg, zit 1 lid-6-actie (geregistreerd in 2024) en 9 reguliere acties (2 geregistreerd in 2020, 2 geregistreerd in 2021, 1 geregistreerd in 2022, 3 geregistreerd in 2023 en 1 geregistreerd in 2024). In deze berekening zitten dus vrijwel alle lid-6-acties (op één na, die in 2024 is gestart). Wat hieruit onzes inziens afgeleid lijkt te kunnen worden, is dat de ontvankelijkheidsbeoordeling in reguliere 305a-acties inderdaad minder ‘vlot’ lijkt te gaan dan in lid-6-acties, terwijl het wetstechnische verschil dat de facto bestaat tussen beide ontvankelijkheidsbeoordelingen de *governance*, financierings- en de

⁹²³ Hierover par. 3.3.1.

transparantietoetsen betreffen (artikel 3:305a lid 2 sub a-f en lid 5 BW). Hoewel er onduidelijkheid bestaat over enkele onderdelen van deze toetsen⁹²⁴, is het de vraag of alleen deze juridische onduidelijkheid dit tijdsverloop kan verklaren. Wij menen van niet. Uit de focusgroepbijeenkomsten⁹²⁵ en het vragenlijstonderzoek⁹²⁶ blijkt dat professionals ook andere verklaringen noemen. Het tijdsverloop wordt in (reguliere) acties door professionals aan eisende zijde (met name) in verband gebracht met het partijdebat ten aanzien van de ontvankelijkheid (het voeren van verweren). Professionals aan gedaagde zijde stellen dat 305a-organisaties een gebrek aan focus hebben in de voorbereidende fase (door bijvoorbeeld meerdere gedaagden aan te spreken voor ‘exorbitante’ schadevergoedingsbedragen), waardoor vertraging ontstaat.⁹²⁷ Ten aanzien van de lid-6-actie is gesteld dat ook partijdebat plaatsvindt, waardoor de 305a-actie thans meer tijd in beslag lijkt te nemen dan onder het oude actieregime (van voor de WAMCA), maar dat, als de Staat wederpartij is, de Staat niet op alle punten verweer voert.⁹²⁸

II. Terug naar de algemene bevinding over de verplichte fasering en het tijdsverloop dat daarmee gepaard gaat

Een belangrijke algemene bevinding, die al is genoemd in par 5.3, is, zo blijkt uit alle focusgroepbijeenkomsten en het vragenlijstonderzoek, dat professionals zorgen hebben over de tijd die de voorfase van de 305a-actie vergt. Tijdsverloop zorgt niet alleen voor vertraging in de afwikkeling (of afronding), maar kost partijen ook geld. Voor dat tijdsverloop worden de facto drie oorzaken genoemd door professionals. Ten eerste bestaat vooralsnog onduidelijkheid over de interpretatie van een aantal onderdelen of regels van de 305a-actie. Ten tweede, mede daarmee samenhangend, lokt het 305a-regime debat uit tussen partijen. Op alle punten van de ontvankelijkheidstoets en de beoordeling in diverse fases kan verweer worden gevoerd, terwijl het de vraag is of dat verweer gewenst is in het licht van de wens om tot een efficiënte en effectieve 305a-actie te komen. Daar komt dus nog bij dat een aantal 305a-vereisten vooralsnog onduidelijk is. Dit lokt partijdebat uit en resulteert in onvoorspelbaarheid van en onzekerheid over de uitkomst van deze fase. Ten derde kent het WAMCA-regime weinig flexibiliteit voor de rechter en partijen; bepaalde fases en processtappen zijn wettelijk verplicht, terwijl die in sommige 305a-acties irrelevant of onnodig kunnen zijn. Uit het vragenlijstonderzoek blijkt nog een vierde (mogelijke) oorzaak: personen werkzaam aan gedaagde zijde wijzen op gebrek aan focus in de voorbereidende fase bij de 305a-organisaties.

Dit tijdsverloop brengt, volgens professionals in de eerste focusgroepen⁹²⁹ en in het vragenlijstonderzoek (eisende kant)⁹³⁰, de financierbaarheid van de reguliere en lid-6-actie in het gedrang. Dit zou een belangrijke beperking van toegang tot het recht kunnen opleveren. Wat minder omvangrijke strooischadezaken die gepaard gaan met juridische onzekerheid (moeilijke rechtsvragen) komen wellicht niet meer van de grond, aldus professionals.⁹³¹ Ook moeten 305a-organisaties die actief zijn in de lid-6-acties keuzes maken welke zaken te starten.⁹³² Het tijdsverloop (en de oorzaken daarvan) resulteert ook bij rechters in een behoorlijke tijdsbesteding.⁹³³ Een gevolg is, aldus professionals, dat 305a-organisaties

⁹²⁴ Hierover par. 3.17 en 4.6.

⁹²⁵ Hierover par. 4.3.6.

⁹²⁶ Hierover par. 4.4.3 VII en 4.4.4.

⁹²⁷ Hierover par. 4.4.4 I.

⁹²⁸ Hierover par. 4.3.2.

⁹²⁹ Hierover par. 4.3.2.

⁹³⁰ Hierover par. 4.4.3 VII, 4.4.4 I.

⁹³¹ Hierover par. 4.3.2.

⁹³² Hierover par. 4.3.2.

⁹³³ Hierover par. 4.3.2.

sommige zaken niet meer aanbrengen of toch weer gebruik gaan maken van alternatieve collectieve geschilbeslechtingssystemen.⁹³⁴

Uit het vragenlijstonderzoek blijkt een tweede neveneffect van het tijdsverloop dat wordt ervaren door professionals, en dan met name de onzekere ontvankelijkheidsbeoordeling: de prikkel om te schikken wordt weggenomen.⁹³⁵ Hierop wordt teruggekomen in par. 5.8.

Al met al is de bevinding dat de lengte van de voorfase van de 305a-actie dwingt tot het overdenken hoe de looptijd verkort kan worden zodat wel gekomen wordt tot een efficiënte en effectieve 305a-procedure; doch zonder andere WAMCA-doelstellingen (bescherming van benadeelden en voorkomen van uitwassen, par. 5.6 en 5.7) los te laten. Veel van de punten die hierna worden genoemd, gaan daarover.

III. Artikel 1018c lid 1-3 Rv: dagvaarding, registraantekening en wachttermijn (voorbereidende fase)

Volgens respondenten in het vragenlijstonderzoek draagt de registraantekening bij aan het bereiken van de doelen van de WAMCA.⁹³⁶ Er zijn bovendien weinig vraagpunten opgekomen over de voorbereidende fase. In de rechtspraak is verduidelijkt dat het honoreren van een verlengingsverzoek van de termijn voor instellen van een 305a-actie na registraantekening uitsluitend geldt voor de rechtspersoon die om verlenging heeft verzocht en geen algemene werking heeft (artikel 1018d lid 2 Rv). De toetsingsmaatstaf voor termijnverlenging lijkt uitgekristalliseerd: doorslaggevend is of de andere 305a-organisatie daadwerkelijk voornemens is om een 305a-actie in te stellen (artikel 1018d lid 2 Rv).⁹³⁷ Wel is vooralsnog onduidelijk of het de bedoeling is geweest in de WAMCA-regeling dat de rechter incidentele vorderingen beoordeelt voordat de 3/6-maandetermijn is afgelopen (artikel 1018c lid 3 Rv). Rechters oordelen verschillend op dit punt.⁹³⁸ Het ligt in de rede dat dit door de rechter wordt uitgekristalliseerd.

Eén punt van kritiek is wel herhaaldelijk genoemd over de voorbereidende fase. Het gaat dan over de bij wet verplichte 3/6-maanden(wacht)termijn na registraantekening in lid-6-acties. In het kader van deze acties is het vooralsnog niet voorgekomen dat een andere 305a-organisatie ook een dagvaarding aantekent in het register. Deze termijn zou in deze acties onnodig vertragend werken.⁹³⁹ Gesuggereerd is om op dit punt de wet aan te passen of om flexibiliteit te creëren, zodat rechters deze stap kunnen overslaan. Als dat wordt gedaan, is het wel relevant om de regels voor voeging en tussenkomst van toepassing te laten zijn (zie par. 5.5.3 XI). Dit punt van kritiek lijkt het voornaamste aandachtspunt voor de wetgever ten aanzien van de voorbereidende fase naar aanleiding van deze wetsevaluatie.

IV. De aangescherpte ontvankelijkheidstoets van artikel 1018c lid 5 Rv

Deze paragraaf gaat over de aangescherpte ontvankelijkheidstoets van artikel 1018c lid 5 Rv. Het eerste onderdeel van de aangescherpte ontvankelijkheidstoets betreft de ontvankelijkheidsvereisten van artikel 3:305a BW (jo. artikel 1018c lid 5 sub a Rv). Op deze toets wordt nader ingegaan in par. 5.6. Hier wordt alvast vermeld dat deze ontvankelijkheidstoets door professionals als één van de oorzaken wordt genoemd van het tijdsverloop in de voorfase. Dat lijkt te komen door onduidelijkheden over de wet (ten aanzien van de representativiteitseis, de eis van voldoende zeggenschap over en financiële middelen voor de vordering en procedure bij de 305a-organisatie en de vraag wanneer het lid-6-regime

⁹³⁴ Hierover par. 4.3.2.

⁹³⁵ Hierover par. 4.4.4 III.

⁹³⁶ Hierover par. 4.4.3 I.

⁹³⁷ Hierover par. 3.4.

⁹³⁸ Hierover par. 3.4.

⁹³⁹ Hierover par. 4.3.2 en par. 4.5.2 I.

van toepassing is) en doordat het WAMCA-regime toelaat dat op alle elementen van deze ontvankelijkheidstoets partijdebat plaatsvindt.⁹⁴⁰ Tegelijkertijd wordt duidelijk dat partijen aan gedaagde zijde het belangrijk vinden dat de ontvankelijkheid wordt getoetst om de belangen van benadeelden te beschermen en excessen te voorkomen. In de parlementaire geschiedenis is bij excessen gedacht aan excessief procederen en de mogelijkheid dat gedupeerden zelf nauwelijks profiteren van de resultaten van een collectieve schadevergoedingsactie.⁹⁴¹ De wettelijke grondslag dat de rechter de financieringsovereenkomsten op hun merites kan beoordelen, wordt door de wetgever voldoende waarborg geacht tegen het ontstaan van excessen. Als maatstaf hierbij geldt of met de gemaakte financieringsafspraken de belangen van de gedupeerden voldoende zijn gewaarborgd.⁹⁴² Zie verder par. 5.7.

Door professionals zijn oplossingen genoemd om de ontvankelijkheidsbeoordeling van artikel 3:305a BW te bespoedigen. De eerste oplossing is om (het partijdebat over) de verweermogelijkheden te beperken. Een veel genoemde beperking is om de gedaagde partij niet te laten verweren op het punt van de financiële middelen en zeggenschap van de 305a-organisatie.⁹⁴³ De tweede oplossing die is genoemd, is dat het debat beperkt zou kunnen worden door de rechter de ontvankelijkheid ambtshalve te laten toetsen (eventueel in een aparte kamer)⁹⁴⁴, of door het tweede gedeelte van artikel 1018g Rv te schrappen waardoor partijen niet meer de bevoegdheid hebben om de vordering en het verweer aan te passen.⁹⁴⁵ De derde oplossing is dat in geval van *repeat players* alleen nog maar aan die onderdelen van de ontvankelijkheidstoets zou moeten worden getoetst die relevant van zijn voor de ingestelde vordering die voorligt (zie verder par. 5.6).⁹⁴⁶ Een laatste oplossing zou een tweesporensysteem kunnen zijn. Het eerste spoor zou dan bestaan uit een certificeringssysteem, waarbij de bestaande systematiek van artikel 3:305e en 305c BW zou kunnen worden doorgetrokken naar Nederlandse belangenorganisaties die zich op die manier ook voor binnenlandse collectieve acties kunnen laten certificeren, met dien verstande dat die certificering niet enkel mogelijk zou zijn voor consumentenvorderingen, maar voor alle collectieve vorderingen (regulier en lid-6). Het tweede spoor betreft dan de mogelijkheid van de rechter om ad hoc de ontvankelijkheid van de belangenorganisaties te toetsen (overeenkomstig artikel 3:305a BW). Uit het vragenlijstonderzoek blijkt wel dat hiervoor vooral steun lijkt te bestaan vanuit eisende zijde, en minder vanuit gedaagde zijde (Tabel 4.11).⁹⁴⁷ In de afsluitende focusgroepen is deze suggestie warm ontvangen. Alles overziend, ligt ten aanzien van de ontvankelijkheidstoets een wetssystematische keuze voor aan de wetgever.

De tweede toets van artikel 1018d lid 5 sub b Rv (of het efficiënter en effectiever is om een collectieve vordering in te dienen) lijkt weinig problemen of vraagpunten op te leveren in de rechtspraak⁹⁴⁸ of rechtspraktijk. Wel is vooralsnog onduidelijk of artikel 3:305a lid 1 BW (het vereiste van gelijksoortige belangen) en artikel 1018c lid 5 sub b Rv (op het punt van voldoende gelijke feiten en rechtsvragen) dezelfde toetsingsmaatstaf betreffen. Rechters beoordelen deze twee aspecten in elkaars verlengde. De vraag is of dit om wettelijk interveniëren vraagt, of dat dit kan worden overgelaten aan de rechtspraak.

⁹⁴⁰ Hierover par. 4.3.2. Zie ook 4.4.4 IV.

⁹⁴¹ *Kamerstukken II* 2016/17, 34608, nr. 3, p. 11 (MvT); *Kamerstukken II* 2016/17, 34608, nr. 5, p. 8 (V).

⁹⁴² *Kamerstukken II* 2017/18, 34608, nr. 6, p. 27 (NnV).

⁹⁴³ Hierover par. 4.3.2.

⁹⁴⁴ Hierover par. 4.4.4 IV.

⁹⁴⁵ Hierover par. 4.5.2 I.

⁹⁴⁶ Hierover par. 4.3.4 en 4.5.2 III.

⁹⁴⁷ Hierover par. 4.3.4 en 4.5.2 III.

⁹⁴⁸ Hierover par. 3.7.

Tot slot, moet op grond van artikel 1018c lid 5 sub c Rv worden getoetst of de 305a-vorderingen niet summierlijk ondeugdelijk zijn. Deze toets heeft niet tot knelpunten geleid in de rechtspraktijk. Deze toets wordt relatief hoog gewaardeerd in het vragenlijstonderzoek.⁹⁴⁹ Uit het rechtspraakonderzoek blijkt dat deze toets wordt opgevat als een beperkt inhoudelijke toets. Alleen in uitzonderlijke gevallen oordeelde de rechter op basis van dit lid tot op heden een bepaalde vordering niet-ontvankelijk.⁹⁵⁰

Als deze ontvankelijkheidstoets wordt overzien dan is wat betreft de ontvankelijkheidstoets van artikel 3:305a BW vooral een aandachtspunt voor de wetgever om de wet dusdanig te wijzigen dat er voortgang ontstaat in de voorfase. Hierop wordt teruggekomen in par. 5.6. Een aspect dat nog verduidelijking behoeft, is de verhouding tussen de toets van artikel 3:305a BW (gelijksoortige belangen) en artikel 1018c lid 5 sub b Rv (gemeenschappelijke feiten en rechtsvragen). Het laatste onderdeel van de ontvankelijkheidstoets (artikel 1018d lid 5 sub c Rv) levert vooralsnog geen vraagpunten op, dus aanbevelingen op dat punt zullen uitblijven.

V. Aanwijzing EB t.b.v. de regie aan eisende zijde

Aanwijzing van een EB die primair aanspreekpunt is voor de 305a-vordering(en) ten gunste van de nauw omschreven groep, zou in meer regie aan eisende zijde moeten resulteren. De andere ontvankelijke 305a-organisaties blijven formeel nog wel procespartij en mogen – onder voorwaarden, artikel 1018e lid 3 laatste zin Rv – ook processtukken overleggen.

Uit het vragenlijstonderzoek volgt dat het aanwijzen van de EB in het algemeen als neutraal/positief ervaren wordt in het licht van het bereiken van de doelstellingen.⁹⁵¹ Het gegeven dat tegen de aanwijzing van de EB geen rechtsmiddel openstaat (artikel 1018e lid 1 laatste zin Rv), wordt als meest positieve onderdeel gezien.⁹⁵² Uit het rechtspraakonderzoek blijkt wel dat de regierol van de EB in de collectieve schadevergoedingsactie nog maar weinig beproefd kan zijn, omdat slechts in 10 zaken de ontvankelijkheidsbeoordeling is afgerond.⁹⁵³ Wat blijkt uit de focusgroepbijeenkomst met rechters dat de wijze waarop de regierol thans is vormgegeven (in bepaalde zaken), resulteert in onderlinge ‘concurrentie’ en gebrek aan afstemming van standpunten of datgene wat met de rechtbank wordt gedeeld.⁹⁵⁴ In die zin lijkt de regierol door de EB nog niet in alle collectieve schadevergoedingszaken ter hand te zijn genomen, met tijdsverloop en ballast voor rechters als gevolg. Vier oplossingen zijn in verband hiermee in beeld gekomen. Ten eerste kan de situatie blijven zoals die is, waardoor alle 305a-organisaties de ruimte kunnen krijgen om mee te doen in de 305a-procedure. Ten tweede kan de rechter erop aansturen dat de EB meer de regierol pakt. Deze twee oplossingen vergen geen wettelijk interveniëren. Een derde, en verdergaande, oplossing is om uitsluitend de EB de bevoegdheid te geven bij wet om processtukken in te dienen. Een laatste oplossing is om alsnog te overwegen dat alleen de EB formeel procespartij is/blijft in de 305a-procedure.⁹⁵⁵ Als voor die laatste optie wordt gekozen, verdient het aanbeveling om de EB een eiswijziging te kunnen laten uitbrengen, zodat de vordering(en) van de EB zich richt(en) op de gehele nauw omschreven groep (als achterbannen van andere 305a-organisaties daartoe gaan behoren).

⁹⁴⁹ Hierover par. 4.4.3 II.

⁹⁵⁰ Hierover par. 3.8.

⁹⁵¹ Hierover par. 4.4.3 III.

⁹⁵² Hierover par. 4.4.3 III.

⁹⁵³ Hierover par. 3.3.

⁹⁵⁴ Hierover par. 4.3.10.

⁹⁵⁵ Hierover par. 4.3.10.

Aanwijzing van de EB in lid-6-acties levert een knelpunt op.⁹⁵⁶ Het EB-regime is toegeschreven naar de situatie dat meerdere 305a-organisaties overgaan tot registraantekening. In lid-6-acties heeft deze situatie zich tot nu toe niet voorgedaan. Wat zich wel heeft voorgedaan in deze acties is dat één 305a-organisatie registreert, of dat meerdere belangenorganisaties samen één dagvaarding uitbrengen en registreren. Uit het rechtspraakonderzoek blijkt dat de rechter in deze zaken soms niet overgaat tot aanwijzing van een EB, maar de vraag is of het wettelijke systeem dit toelaat.

Behoudens de voormelde kwesties bij lid-6-acties, wordt duidelijk dat de EB-systematiek op zich positief lijkt te worden gewaardeerd in het licht van de doelstellingen van de 305a-actie. Hoewel de regierol van de EB in reguliere acties nog maar weinig vorm en inhoud lijkt te hebben, is wetgevend ingrijpen daarop in deze fase vermoedelijk nog wat voorbarig. Vanwege de lange voorfase die hieraan voorafgaat, is nog maar in een beperkt aantal acties een EB actief geworden. Bovendien bestaan er mogelijkheden binnen de huidige wettelijke kaders om de EB aan te sturen op het invullen van deze regierol (door rechters). Wat wel een aandachtspunt is voor de wetgever is de aanwijzing van de EB in een lid-6-actie als maar één 305a-organisatie zich meldt of als meerdere partijen één dagvaarding uitbrengen. Als aanwijzing van een EB niet nodig is (en dat lijkt niet zo te zijn), moet de wet ruimte creëren voor rechters om deze stap over te slaan.

VI. Afbakening vordering en groep, mededeling en opt-out-mogelijkheid

In lid-6-acties die zijn aangebracht met een ideëel doel en zich richten op een grote groep die diffuus en onbepaald is, overweegt de rechter meer dan eens dat ‘het vaststellen van een nauw omschreven groep ... problematisch is’, omdat deze groep ‘niet duidelijk af te bakenen’ is.⁹⁵⁷ In sommige gevallen gaat hij hiertoe niet over. De vraag is of het wettelijke systeem deze uitzondering toelaat. Een knelpunt dat hierbij aansluit is dat voor lid-6-acties met een ideëel doel waarin wordt opgekomen voor een algemeen belang, de opt-out-mogelijkheid geen functie hoeft te hebben, terwijl deze wel moet worden geboden (met de nodige tijdsverloop en kosten van dien). Het komt voor dat rechters in deze zaken geen opt-out-mogelijkheid bieden, omdat ‘onttrekking aan een uitspraak bij ideële vorderingen met een algemeen belang moeilijk voorstelbaar is’.⁹⁵⁸ Denk hierbij aan het zich onttrekken door een individu aan een oordeel over een verbod op discriminatie bij fouilleren. De vraag is of het wettelijke systeem deze door rechters aangenomen uitzondering toelaat. Het is een breed gedragen wens (blijkend uit de focusgroepbijeenkomsten⁹⁵⁹) om de rechter meer ruimte te geven om deze fase over te slaan als die geen relevantie heeft. Het gaat dan dus uitsluitend over de opt-out in deze kwesties in geval van een vordering tot verklaring voor recht, gebod of verbod.

VII. Verplichte schikkingspoging die niet mag resulteren in een deelschikking

Op dit punt zijn vooralsnog geen relevante bevindingen gedaan. Er zijn (vrijwel) geen schikkingen bereikt. Zie hierover par. 5.8.

VIII. Schorsing individuele procedures die gaan over dezelfde feiten en rechtsvragen

In een van de focusgroepbijeenkomsten heeft een deelnemer aandacht gevraagd voor het forse tijdsverloop van de voorfase, omdat dit betekent dat daarmee ook de beoordeling van

⁹⁵⁶ Hierover par. 3.5 en par. 4.3.9.

⁹⁵⁷ Hierover par. 3.10.2

⁹⁵⁸ Hierover par. 3.10.2

⁹⁵⁹ Hierover par. 4.3.6 en 4.5.2 I.

individuele vorderingen wordt opgeschort.⁹⁶⁰ Voor het overige zijn er geen relevante bevindingen op dit punt.

IX. Vrijwel geen regels over hoger beroep of cassatie in 305a-acties

De WAMCA voerde vrijwel geen regels in over hoger beroep of cassatie in 305a-acties. Het ontbreken hiervan resulteert thans in onduidelijkheden in de rechtspraak en – volgens professionals – in vertraging (met alle kosten van dien).⁹⁶¹ Het ontbreken van regels over hoger beroep en cassatie wordt – op bepaalde punten – als een leemte beschouwd.⁹⁶² Het gaat dan met name over de volgende vraagpunten: moet de ontvankelijkheid van de 305a-actie in hoger beroep opnieuw worden getoetst, moet een EB worden aangewezen in hoger beroep, zijn meerdere hoger beroepen/cassaties naast elkaar in één 305a-actie mogelijk, is de schorsende werking van hoger beroep altijd wenselijk, en is terugwijzing na hoger beroep over een tussenvonnis gewenst? Uit de afsluitende focusgroepbijeenkomsten blijkt dat een aantal professionals geen voorstander is om hoger beroep te beperken; wel zouden er regels moeten komen om dit beter te stroomlijnen.⁹⁶³ Vooralsnog is er in de literatuur nog maar weinig aandacht uitgegaan naar dit thema. Het valt buiten het bereik van deze wetsevaluatie om aanbevelingen te suggereren over de invoering van procesrechtelijke regels over hoger beroep of cassatie in collectieve acties. We bevelen wel aan om hiernaar vervolgonderzoek te doen.

X. Subjectieve cumulatie

Subjectieve cumulatie kan voorkomen aan de zijde van zowel de eisende partij als de gedaagde partij. De WAMCA heeft geen bijzondere regels geïntroduceerd op dit vlak. Over de mogelijkheid van subjectieve cumulatie van individuele vorderingen aan de eisende zijde oordelen rechters verschillend.⁹⁶⁴ Deze vorm van cumulatie lijkt voordelen te hebben, bijvoorbeeld bij vorderingen die in potentie ook aan het EHRM voorgelegd kunnen gaan worden.⁹⁶⁵ De vraag is echter of wettelijke interventie nodig is, of dat de beoordeling hiervan kan worden overgelaten aan de rechter. De indruk is het laatste⁹⁶⁶, zodat op dit punt geen aanbeveling worden geformuleerd in deze wetsevaluatie.

Subjectieve cumulatie is ook mogelijk aan gedaagde zijde. Dat is op zich geen nieuw fenomeen voor rechters; dit komt ook in individuele vorderingen voor. Wel wijzen rechters erop dat dit in 305a-acties resulteert in extra complexiteit (en daarmee tijdsverloop), met name als verschillende 305a-organisaties andere partijen aanspreken (eventueel met verschillende vorderingen). De vraag is eveneens hoe hoger beroep er dan moet uitzien. Een oplossing die is genoemd, is om te bepalen dat alle gedagvaarde partijen geacht worden gedaagden te zijn ten opzichte van alle 305a-organisaties. Deze organisaties kunnen dan nog wel in de gelegenheid worden gesteld om zich uit te laten over die andere gedaagden. Deze oplossing vraagt om wetgevend optreden.⁹⁶⁷

XI. Voeging en tussenkomst

De WAMCA voerde geen bijzondere regels in voor voeging en tussenkomst in 305a-acties. In rechtspraak wordt dit toch geprobeerd door organisaties of individuen.⁹⁶⁸ Dit wordt op punten als leemte beschouwd, en resulteert in extra tijdsverloop omdat hierover aktes moeten

⁹⁶⁰ Hierover par. 4.3.2.

⁹⁶¹ Hierover par. 3.15, par. 4.3.8 en 4.5.2 VII.

⁹⁶² Hierover par. 3.15.8, par. 4.3.8 en 4.5.2 VII.

⁹⁶³ Hierover par. 4.5.2 VII.

⁹⁶⁴ Hierover par. 3.14.

⁹⁶⁵ Hierover par. 2.3.3 I, par. 3.14 en par. 4.3.10.

⁹⁶⁶ Hierover par. 4.5.2 VI.

⁹⁶⁷ Hierover par. 4.3.10.

⁹⁶⁸ Hierover par. 3.13.

worden genomen en tussenvonnis moet worden gewezen. De kernvraag is vooral of voeging en tussenkomst aan eisende zijde passen binnen een 305a-proces. Dat lijkt niet zo te zijn vanwege de geïntroduceerde voorbereidende fase (en de 3/6-maandentermijn). Mocht de 3/6-maandentermijn worden afgeschaft voor lid-6-acties, dan ligt het juist wel weer voor de hand om voeging en tussenkomst toe te laten voor die zaken (zo blijkt uit de afsluitende focusgroepen).⁹⁶⁹

5.6 Kwaliteitsbeoordeling t.b.v. bescherming van benadeelden/betrokkenen

5.6.1 Het doel omschreven

De derde doelstelling van de WAMCA was om de kwaliteit van 305a-organisaties te verbeteren ten behoeve van de bescherming van benadeelden of betrokkenen.⁹⁷⁰ De ontvankelijkheid van een belangenorganisatie zou ‘intensiever’ getoetst moeten worden door de wettelijke verankering van onderdelen van de Claimcode. Deze intensievere toetsing houdt een aanscherping in van de ontvankelijkheidseisen (neergelegd in artikel 3:305a BW) op het punt van *governance*, financiering en representativiteit. De wens tot een intensievere ontvankelijkheidstoetsing werd ingegeven door de introductie van de collectieve schadevergoedingsactie en de aanwijzing van de EB.

5.6.2 Wetswijzigingen die de WAMCA introduceerde

Om dit doel te realiseren, zijn de volgende wetswijzigingen doorgevoerd:⁹⁷¹

- Een intensievere toetsing van de ontvankelijkheid van belangenorganisaties (tevens als maar één 305a-organisatie zich meldt) (artikel 1018c lid 5 onder a Rv).⁹⁷²
- Toetsing aan de waarborgs: representativiteit en specifieke eisen aan de 305a-organisatie (artikel 3:305a lid 2 BW).⁹⁷³
- Toetsing aan specifieke eisen die artikel 3:305a lid 2, 3 en 5 BW stellen aan de 305a-organisatie, zijnde:
 - Intern toezicht⁹⁷⁴
 - Inspraakmogelijkheden benadeelden⁹⁷⁵
 - Toets financiële middelen en zeggenschap bestuur 305a-organisatie over de rechtsvordering⁹⁷⁶
 - Transparantie-eisen⁹⁷⁷
 - Ervarings- en deskundigheidstoets⁹⁷⁸
 - Geen winstoogmerk van bestuurders⁹⁷⁹
 - Opstellen bestuursverslag en jaarrekening, en publicatieverplichting bestuursverslag⁹⁸⁰
- Aanwijzing van de EB.⁹⁸¹

⁹⁶⁹ Hierover par. 4.5.2 VI.

⁹⁷⁰ Hierover par. 2.4.3 III.

⁹⁷¹ Zie voor een overzicht par. 2.6.

⁹⁷² Hierover par. 2.4.7.

⁹⁷³ Hierover par. 2.4.7 III.

⁹⁷⁴ Hierover par. 2.4.7 IV.

⁹⁷⁵ Hierover par. 2.4.7 IV.

⁹⁷⁶ Hierover par. 2.4.7 IV.

⁹⁷⁷ Hierover par. 2.4.7 IV.

⁹⁷⁸ Hierover par. 2.4.7 IV.

⁹⁷⁹ Hierover par. 2.4.7 IV.

⁹⁸⁰ Hierover par. 2.4.7 IV.

⁹⁸¹ Hierover par. 2.4.5 IV.

5.6.3 Bevindingen

In par. 5.5.3 *V* kwam al aan bod dat professionals in het vragenlijstonderzoek de aanwijzing van de EB positief waarden in het licht van de doelstellingen van de WAMCA. Datzelfde positieve beeld bestaat in het algemeen ten aanzien van de *governance*-, financiering- en representativiteitseis.⁹⁸² Dat betekent niet dat deze strengere ontvankelijkheidstoets zonder kritiek is gebleven.

Zoals in par. 5.5.3 *IV* aan de orde is gesteld, draagt de strengere ontvankelijkheidstoets van de 305a-vordering en van de 305a-organisatie bij aan tijdsverloop in de voorfase. Dat punt wordt hier niet onnodig herhaald. Voor de bespreking van de specifieke bevindingen, moet opgemerkt worden dat ons geen situaties bekend zijn, zoals die zich vóór de WAMCA-regeling nog wel eens voordeden, waarin sprake is van kwalijke praktijken aan de zijde van de 305a-organisatie waardoor de benadeelden of betrokkenen zijn benadeeld. In die zin lijkt de ontvankelijkheidstoets wel te werken waarvoor die (mede) is bedoeld. Aanpassingen in dat regime moeten dus weloverwogen worden gemaakt, zodat er een goede balans ontstaat tussen coördinatie/efficiëntie/effectiviteit enerzijds en bescherming anderzijds.

Deze paragraaf behandelt nog twee onderwerpen. Eerst komen de onduidelijkheden die thans bestaan over onderdelen van de ontvankelijkheidstoets van artikel 3:305a BW en de knelpunten die daaruit voortvloeien, aan bod (*I*). Daarna wordt aandacht besteed aan de vraag welke onderdelen van de ontvankelijkheidstoets herhaaldelijk toetsing behoeven en welke wellicht maar éénmaal getoetst hoeven te worden. Het doel van deze exercitie is om te overzien op welke wijze de ontvankelijkheidstoets beter de efficiëntie kan dienen, zonder in te boeten op de bescherming van benadeelden of betrokkenen.

I. Onduidelijkheden en knelpunten

Uit de voorgaande hoofdstukken blijken twee onduidelijkheden die tevens knelpunten opleveren in de rechtspraktijk. Hierop wordt nader ingegaan.⁹⁸³

De eerste onduidelijkheid ziet op de interpretatie van artikel 3:305a lid 2 sub c BW en dus over het antwoord op de vraag of een 305a-organisatie voldoende middelen heeft voor en voldoende zeggenschap heeft over de 305a-actie.⁹⁸⁴ Onduidelijkheid bestaat vooral over wat het toetscriterium is voor ‘voldoende mate van zeggenschap’ over de rechtsvordering.⁹⁸⁵ Deze vraag doet zich met name voor als sprake is van procesfinanciering door een derdenfinancier (wat betekent dat het veelal zal gaan om een collectieve schadevergoedingsvordering). Hiermee hangt samen dat onduidelijk is welke *return* een derdenfinancier mag ontvangen. Onduidelijk is waaraan de rechter toetst en moet toetsen of en wanneer bij de overeengekomen vergoeding van de financier de belangen van de benadeelden voldoende gewaarborgd zijn (en of en hoe de financieringsovereenkomst worden overgelegd).⁹⁸⁶ Meer in het algemeen is onduidelijk welke rol een procesfinancier mag hebben in de 305a-actie. Duidelijkheid hierover is van belang voor praktijk en de bescherming van betrokkenen.⁹⁸⁷ De vraag is of dit punt (op dit moment) om wetgevend interveniëren vraagt, of dat het creëren van duidelijkheid hierover kan worden overgelaten aan de rechter.

Als oplossing is gesuggereerd om richtsnoeren of een modelfinancieringsovereenkomst te ontwikkelen, zodat hierbij aansluiting kan worden gezocht door eisers en de rechter de

⁹⁸² Hierover par. 4.4.3 *V*.

⁹⁸³ Voor de overige onduidelijkheden in de rechtspraak wordt verwezen naar de tussenconclusie van par. 3.17.

⁹⁸⁴ Hierover par. 2.4.7 *IV*.

⁹⁸⁵ Hierover par. 3.6.5 *III*.

⁹⁸⁶ Hierover par. 3.6.5 *III*.

⁹⁸⁷ Zie Dori & Kramer 2025.

zeggenschap eenvoudig(er) kan toetsen.⁹⁸⁸ Een van de in dat verband rijzende vragen is welke onderdelen wel gestandaardiseerd of genormeerd zouden moeten worden en welke niet. In een focusgroepbijeenkomst is hierover uitgebreid gesproken, waarbij met name aan de orde werd gebracht door procesfinanciers dat de *return* lastig te normeren is, omdat de berekening daarvan verschilt per zaak.⁹⁸⁹ Daarom is één van de gesuggereerde aanbevelingen van deze wetsevaluatie om onderzoek te doen naar hoe zo'n modelovereenkomst eruit zou kunnen zien, en om een maatschappelijk debat te stimuleren of te initiëren over wat een aanvaardbare beloning/winstmarge zou mogen zijn die een procesfinancier en/of die de betrokkenen van een 305a-organisatie zou mogen ontvangen. Gezien het korte bestaan van de WAMCA en de uiteenlopende inzichten uit de praktijk, wordt in deze wetsevaluatie niet aanbevolen tot wetgevend ingrijpen op dit punt. Wel zou de overheid regie kunnen nemen in het (laten) formuleren van richtsnoeren of het ontwerpen van een modelovereenkomst.

Een tweede punt van onduidelijkheid is de interpretatie van het representativiteitsvereiste (artikel 3:305a lid 1 en lid 2 BW). Voorafgaand aan een reguliere en een lid 6-acties is onduidelijk of een rechter een kwantitatieve toets dan wel een kwalitatieve toets toepast. Bovendien is onduidelijk hoe de rechter deze toetst invult en wanneer een belangenorganisatie vanuit kwantitatief oogpunt voldoende representatief is.⁹⁹⁰ Kortom, het wisselende beeld in de rechtspraak maakt het lastig de factoren of omstandigheden vast te stellen die voorspellend zijn voor niet-ontvankelijkheid wegens gebrek aan representativiteit. Dit punt wordt ook als belastend ervaren door professionals, en werkt volgens hen vertragend en kostenverhogend bij beide type 305a-acties.⁹⁹¹

De gevolgen hiervan zijn wel anders al naar gelang het type actie. In de reguliere acties leidt dit (volgens professionals) tot forse tijd- en geldbesteding aan *bookbuilding*. Hierbij mag echter niet uit het oog verloren worden dat uit het vragenlijstonderzoek blijkt dat een aantal respondenten juist voorstander is van een intensieve toets van het representativiteitsvereiste in collectieve schadevergoedingsacties, opdat – kort gezegd – commercialisering van collectieve schadevergoedingsacties voorkomen wordt.⁹⁹²

In lid-6-acties wordt vooral de onzekerheid en het partijdebat op dit punt als belastend ervaren door 305a-organisaties.⁹⁹³ Een kwantitatieve invulling van het representativiteitsvereiste (ook wel de relatie met de achterban genoemd) van lid-6-acties waarin wordt opgekomen voor een algemeen belang of (breder) een ideëel doel werkt niet goed (breed gedragen door alle professionals in uiteenlopende hoedanigheden en met verschillende rollen).⁹⁹⁴ Zo'n actie kan immers juist gaan over het belang van minderheden of stemlozen (dieren en natuur). Ook is het voorstelbaar dat wordt opgekomen voor een bepaald belang, terwijl het grootste deel van Nederland zicht een bepaald belang (nog) niet aantrekt. De voorkeur gaat duidelijk uit naar een kwalitatieve toets (ook wel de geschiktheid om op te komen voor de belangen genoemd), waarbij codificatie van het spreekbuis criterium als mogelijke oplossing wordt genoemd.⁹⁹⁵ Het gaat dan om de vraag of een bepaalde belangenorganisatie daadwerkelijk het belang verwoordt en behartigt dat centraal staat in de 305a-actie. Verschil van mening bestaat vooralsnog of een wettelijke herziening eigenlijk wel nodig is, omdat de rechtspraak op dit punt in ontwikkeling is; het meest zuiver wordt genoemd om de zinsnede 'de achterban en de omvang daarvan' te

⁹⁸⁸ Hierover par. 4.3.2.

⁹⁸⁹ Hierover par. 4.3.2.

⁹⁹⁰ Hierover par. 3.6.4.

⁹⁹¹ Hierover par. 4.3.2.

⁹⁹² Hierover par. 4.4.4 *IV*.

⁹⁹³ Hierover par. 4.3.5 en par. 4.5.2 *IV*.

⁹⁹⁴ Hierover par. 4.3.5 en par. 4.5.2 *IV*. Zie ook expliciet in de rechtspraak: par. 3.6.4.

⁹⁹⁵ Hierover par. 4.3.5. Het spreekbuis criterium lijkt een prominentere rol te hebben gekregen in de beoordeling van de representativiteit in lid-6-acties, hierover par. 3.6.4.

wijzigen.⁹⁹⁶ Gezien de resultaten van deze wetsevaluatie, en mede in het licht van de resultaten van het eerste deel van dit onderzoeksproject (zie par. 1.1), wordt aanbevolen om hiertoe over te gaan.

II. Mogelijkheden voor eenmalige ontvankelijkheidstoetsing

In par. 5.5 kwam reeds aan bod dat de ontvankelijkheidsbeoordeling van artikel 3:305a BW volgens professionals zorgt voor tijdsverloop en financieringsvragen. De vraag die toen werd opgeworpen, is of een andere ontvankelijkheidstoetsingssysteem denkbaar is. Verschillende wetssystematische keuzes zijn daar besproken. Korte tijdshalve wordt daarnaar terugverwezen. Op één van de mogelijkheden die daar is genoemd, wordt hier besproken, omdat die eveneens relevant kan zijn voor de thematiek van deze paragraaf. Gesuggereerd is om te volstaan met eenmalige toetsing van bepaalde onderdelen van de *governance*, financierings- en transparantievoorwaarden door de rechter.⁹⁹⁷ Ten behoeve hiervan is (door de onderzoekers) overwogen welke voorwaarden in theorie eenmalig getoetst kunnen worden, en welke toch herhaaldelijk per 305a-vordering of -actie moeten worden getoetst. Een eenmalige toetsing is denkbaar ten aanzien van:

- lid 2 sub a: toezichthoudend orgaan;
- lid 2 sub b: mechanismen t.b.v. deelname aan/vertegenwoordiging van benadeelden bij besluitvorming, mits opgenomen in bijvoorbeeld het bestuursreglement;
- lid 2 sub d: toegankelijke internetpagina over *governance*, en deelname & voortgang lopende 305a-acties, mits het gaat over een *corporate*-website waarop alle acties van de desbetreffende belangenorganisatie op dezelfde wijze worden weergegeven;
- lid 2 sub e: ervarings- en deskundigheidstoets;
- lid 5: opstellen bestuursverslag en jaarrekening, en publicatieverplichting bestuursverslag.

Toetsing in elke 305a-actie is wel telkens nodig ten aanzien van:

- lid 2 sub c: voldoende zeggenschap en financiële middelen bij de 305a-organisatie;
- lid 2 sub f (indien relevant): toets dat geen ongeoorloofd belangenconflict bestaat tussen de financier en de aangesproken partij.

Zo'n ontvankelijkheidsbeoordeling waarin onderdelen slechts eenmalig door de rechter getoetst hoeven te worden, kan tevens tijdswinst opleveren voor de rechter. Aktes daarover hoeven in beginsel niet genomen te worden en er hoeft geen passage aan gewijd te worden in tussenvonnis. Wel moet onderkend worden dat uit deze wetsevaluatie blijkt dat de beoordeling van lid 2 sub c (zeggenschap en middelen) met name in de rechtspraak tot partijdebat lijkt te leiden, en dus vertragend kan werken. Hierover is wel de vraag gesteld of het aan de aangesproken partij zou zijn om hierover mee te debatteren.⁹⁹⁸ Gesuggereerd is om hiervoor richtlijnen of een modelovereenkomst te creëren.

5.7 Voorkomen van excessen

5.7.1 Het doel omschreven

De vierde doelstelling van de WAMCA was om te voorkomen dat de collectieve schadevergoedingsactie een vrijplaats zou creëren voor commercieel ingestelde organisaties,

⁹⁹⁶ Hierover par. 4.5.2 IV. In de wet staat: 'gelet op de achterban en de omvang van de vertegenwoordigde vorderingen'.

⁹⁹⁷ Hierover par. 4.3.4 en 4.4.4 IV.

⁹⁹⁸ Hierover par. 4.3.2.

die niet de belangen van de individuen voor wie zij opkomen op de eerste plaats hebben staan.⁹⁹⁹ Als voorbeelden in de parlementaire geschiedenis zijn hierbij genoemd: excessief procederen en de mogelijkheid dat gedupeerden zelf nauwelijks profiteren van de resultaten van een collectieve schadevergoedingsactie.¹⁰⁰⁰ Dat de rechter de financieringsovereenkomsten beoordeelt, wordt als voldoende waarborg beschouwd tegen het ontstaan van excessen. Als toetsmaatstaf geldt of met de gemaakte financieringsafspraken de belangen van de gedupeerden voldoende zijn gewaarborgd.¹⁰⁰¹ Deze doelstelling houdt nauw verband met de kwaliteitsdoelstelling die hierboven is genoemd: uitwassen en excessen moesten worden voorkomen. De strengere ontvankelijkheidsbeoordeling moest dienen als filter.

5.7.2 Wetswijzigingen die de WAMCA introduceerde

Om dit doel te realiseren, zijn de volgende wetswijzigingen doorgevoerd:¹⁰⁰²

- Elke belangenorganisatie moet bereid zijn EB te worden.¹⁰⁰³
- Strengere ontvankelijkheidsvoorwaarden.¹⁰⁰⁴
- Bestuurders betrokken bij de oprichting van de 305a-organisatie (en hun rechtsopvolgers) mogen geen rechtstreeks of middellijk winstoogmerk hebben (artikel 3:305a lid 3 sub a BW).¹⁰⁰⁵
- Een 305a-organisatie moet middelen hebben om de 305a-procedure te kunnen voeren (artikel 3:305a lid 2 sub c BW).¹⁰⁰⁶
- De zeggenschap over de rechtsvordering moet in voldoende mate bij de 305a-organisatie liggen (ook in het licht van de financieringsconstructie) (artikel 3:305a lid 2 sub c BW).¹⁰⁰⁷
- Wettelijke verankering van de representativiteitstoets (artikel 3:305a lid 2 BW).¹⁰⁰⁸

5.7.3 Bevindingen

In de voorgaande paragrafen zijn de verschillende wetswijzigingen besproken. De opmerkingen die hierboven zijn gemaakt over het vinden van een goede balans tussen coördinatie/efficiënte/effectiviteit en bescherming van benadeelden of betrokkenen in het overdenken van manieren om de ontvankelijkheidsbeoordeling met minder tijdsverloop gepaard kan gaan, gelden ook voor de doelstelling om excessen te voorkomen. Ons zijn geen excessen bekend en die zijn ook niet aan de orde gesteld door de professionals met wie contact is geweest voor dit onderzoek. Op dat punt lijkt het WAMCA-regime vooralsnog goed te werken. Wel bestaat onduidelijkheid over wat de financier mag ontvangen als redelijke vergoeding voor zijn investering om de 305a-actie mogelijk te maken en wat het toetsingscriterium ‘zeggenschap’ precies inhoudt.¹⁰⁰⁹

5.8 Stimuleren van overleg en schikkingen

⁹⁹⁹ Hierover par. 2.4.3 IV.

¹⁰⁰⁰ *Kamerstukken II* 2016/17, 34608, nr. 3, p. 11 (MvT); *Kamerstukken II* 2016/17, 34608, nr. 5, p. 8 (V).

¹⁰⁰¹ *Kamerstukken II* 2017/18, 34608, nr. 6, p. 27 (NnV).

¹⁰⁰² Zie voor een overzicht par. 2.6.

¹⁰⁰³ Hierover par. 2.4.5 IV.

¹⁰⁰⁴ Hierover par. 2.4.6.

¹⁰⁰⁵ Hierover par. 2.4.7 IV.

¹⁰⁰⁶ Hierover par. 2.4.7 IV.

¹⁰⁰⁷ Hierover par. 2.4.7 IV.

¹⁰⁰⁸ Hierover par. 2.4.7 III.

¹⁰⁰⁹ Hierover par. 3.6.5 III.

5.8.1 Het doel omschreven

De vijfde doelstelling was om schikken aantrekkelijker te maken.¹⁰¹⁰ Bij herhaling is in de parlementaire geschiedenis tot uitdrukking gebracht dat een collectieve schikking de voorkeur heeft boven een collectieve schadevergoedingsactie.

5.8.2 Wetswijzigingen die de WAMCA introduceerde

Om dit doel te realiseren, zijn de volgende wetswijzigingen doorgevoerd:¹⁰¹¹

- In verschillende fases van de 305a-actie zijn verplichte momenten voor overleg ingebouwd:
 - Verzoek tot overleg voorafgaand aan dagvaarden (twee-weken-termijn).¹⁰¹²
 - Schikking moet worden beproefd voordat inhoudelijke beoordeling wordt gedaan. De termijn wordt bepaald door de rechter.¹⁰¹³
- Aanwijzing van een EB als 305a-organisatie die de belangen van de nauw omschreven groep behartigt.¹⁰¹⁴

5.8.3 Bevindingen

Uit de rechtspraakanalyse blijkt dat (in ieder geval) in twee 305a-acties is geschikt nog voordat de ontvankelijkheidsbeoordeling kon plaatsvinden.¹⁰¹⁵ Andere schikkingen in 305a-acties zijn ons niet bekend.¹⁰¹⁶ Dat kan wellicht worden verklaard, omdat het in lid-6-acties met een ideëel doel waarin wordt opgekomen voor een algemeen belang niet in de rede ligt om te schikken en daarnaast pas in 10 reguliere acties een (voorlopig) definitief oordeel is gegeven over de ontvankelijkheid van de 305a-organisatie en -vorderingen.¹⁰¹⁷ Schikken is bovendien (eenvoudigweg) niet altijd mogelijk of nodig. De wetswijzigingen hebben zich dus wellicht op dit punt nog onvoldoende kunnen uitkristalliseren vanwege de lengte van de voorfase. De bevinding dat het WAMCA-regime schikkingen heeft gestimuleerd, valt niet te trekken op basis van deze wetsevaluatie.

In het vragenlijstonderzoek is nog wel aan de orde gesteld dat het forse tijdsverloop in de voorfase (zie ook par. 5.5), en dan met name de onzekere ontvankelijkheidsbeoordeling, als neveneffect heeft dat de prikkel om te schikken wordt weggenomen.¹⁰¹⁸ Professionals actief aan eisende zijde stellen dat gedaagden zich richten op het betwisten van de ontvankelijkheid, zodat er geen prikkel bestaat tot buitengerechtelijk overleg. Partijen werkzaam aan gedaagde zijde stellen dat zolang onbekend is of een 305a-organisatie ontvankelijk is en wat de precieze 305a-vorderingen (en dus geschilpunten) zijn, er geen ‘serieuze gesprekspartner’ is om een schikkingspoging mee te doen. Tevens zouden te brede of te hoge vorderingen een zaak ‘niet-schikbaar’ maken.

Een andere relevante bevinding is dat uit de focusgroeptijdenkomsten¹⁰¹⁹ en het vragenlijstonderzoek¹⁰²⁰ blijkt dat de schikkingsfase na aanwijzing van de EB maar voor de uitwisseling van de conclusie van antwoord (dus voor de inhoudelijke fase) te vroeg komt in

¹⁰¹⁰ Hierover par. 2.4.3 V.

¹⁰¹¹ Zie voor een overzicht par. 2.6.

¹⁰¹² Hierover par. 2.4.5 I en 2.4.7.

¹⁰¹³ Hierover par. 2.4.5 V.

¹⁰¹⁴ Hierover par. 2.4.5 IV.

¹⁰¹⁵ Hierover par. 3.3.1.

¹⁰¹⁶ Op 10 september 2025 kondigden de betrokken partijen in de Diesलगate-procedure aan dat zij een schikking hebben bereikt voor autobezitters van de merken Volkswagen, Audi, Seat en Škoda met een EA 189 diesel motor die in de periode 2008-2025 op de markt is gebracht. Zie <https://dieselakkoord.nl/>. Omdat deze schikking tot stand is gekomen na afronding van de dataverzameling, is deze niet meegenomen in hoofdstuk 3.

¹⁰¹⁷ Hierover par. 3.3.1.

¹⁰¹⁸ Hierover par. 4.4.4 III.

¹⁰¹⁹ Hierover par. 4.3.2, 4.3.7 en 4.5.2 I.

¹⁰²⁰ Hierover par. 4.4.4 III.

een 305a-procedure. Overwogen kan worden om de timing van deze poging anders te maken, of om de rechter de vrijheid te geven om het moment te bepalen waarop die poging moet worden gedaan. Bovendien zijn sommige zaken eenvoudigweg niet schikbaar (wat hiervoor al aan bod kwam). Rechters slaan deze fase daarom (in de rechtspraak) – op verzoek van partijen – wel eens over, terwijl de wet hen strikt genomen daartoe niet de ruimte geeft.¹⁰²¹

De (gesuggereerde) aanbevelingen die voortvloeien uit de bespreking van deze bevindingen hebben vooral betrekking op het loslaten van de strikte wettelijke coördinering en fasering op het punt van schikken, zodat de rechter de ruimte krijgt om het moment te bepalen of om de schikkingspoging over te slaan.

5.9 Voorkomen aanzuigende werking op buitenlandse partijen

5.9.1 Het doel omschreven

De zesde doelstelling was het voorkomen dat de 305a-actie een aanzuigende werking zou hebben op buitenlandse partijen.¹⁰²² Zo'n aanzuigende werking zou kunnen leiden tot een ernstige belasting van de rechtspraak en het vestigingsklimaat, en daarmee gepaard gaande ernstige financiële gevolgen.

5.9.2 De wetswijzigingen die de WAMCA introduceerde

Om dit doel te realiseren, zijn de volgende wetswijzigingen doorgevoerd:¹⁰²³

- Introductie van de ontvankelijkheidseis dat de rechtsvordering een voldoende nauwe band moet hebben met de Nederlandse rechtssfeer (artikel 3:305a lid 3 sub b BW).¹⁰²⁴
- Introductie van (in beginsel) een opt-in-mogelijkheid voor deelname van buitenlandse benadeelden in een 305a-actie bij de Nederlandse rechter.¹⁰²⁵

5.9.3 Bevindingen

Het vereiste van voldoende-nauw-verband met de Nederlandse rechtssfeer levert in de praktijk geen vraagpunten op.¹⁰²⁶ Ook de opt-in-mogelijkheid voor deelname van buitenlandse benadeelden levert geen vraagpunten op. Er zijn geen aanwijzingen (vooralsnog) dat de 305a-actie een aanzuigende werking heeft op buitenlandse partijen.¹⁰²⁷

5.10 Lichtere ontvankelijkheidstoets van acties vanwege niet-opportuniteit zware toets

5.10.1 Het doel omschreven

Het laatste doel van de WAMCA-regeling was om voor 305a-acties waarvoor het niet opportuun is om aan alle ontvankelijkheidseisen te toetsen een lichtere ontvankelijkheidstoets in te voeren (artikel 3:305a lid 6 BW).¹⁰²⁸ Deze ontvankelijkheidstoets is gelijk aan die van de reguliere actie, met dien verstande dat niet getoetst hoeft te worden aan lid 2 sub a-f en lid 5 waarin een aantal *governance*, financierings- en transparantie-eisen staan die vooral betrekking hebben op de 305a-organisatie, haar inrichting en handelen. De vereisten van lid 1, de representativiteitseis en de ontvankelijkheidstoets van lid 3 gelden wel onverkort. Daarmee is

¹⁰²¹ Hierover par. 3.11.

¹⁰²² Hierover par. 2.4.3 VI.

¹⁰²³ Zie voor een overzicht par. 2.6.

¹⁰²⁴ Hierover par. 2.4.7.

¹⁰²⁵ Hierover par. 2.4.5 IV.

¹⁰²⁶ Hierover par. 3.6.7.

¹⁰²⁷ Wel wordt hiervoor gewaarschuwd door personen werkzaam aan gedaagde zijde, met name voor de gevolgen voor het vestigingsklimaat, zie par. 4.4.4.

¹⁰²⁸ Hierover par. 2.4.3 VII.

de ontvankelijkheidstoets – tevens voor lid-6-acties – aangescherpt ten opzichte van de oude 305a-actie (WCA).

5.10.2 De wetswijziging die de WAMCA introduceerde

Om dit doel te realiseren, is de volgende wetswijziging doorgevoerd:¹⁰²⁹

- Introductie van artikel 3:305a lid 6 BW.¹⁰³⁰

5.10.3 Bevindingen

Een eerste bevinding heeft betrekking op het type vorderingen dat onder deze actie valt. De lid-6-actie kent vele varianten en wordt ook verschillend genoemd. Gesproken wordt over de ideële actie, een algemeen belangactie en een groepsactie (eventueel: met een ideëel doel, of waarin geen schadevergoeding wordt gevorderd).¹⁰³¹ De rechter maakt thans een onderscheid tussen lid-6-acties waarin wordt opgekomen voor een algemeen belang en groepsacties.¹⁰³² De tekst van lid 6 maakt dit onderscheid echter niet. In dit onderzoek is daarom de term ‘lid-6-actie’ gebruikt als het ontvankelijkheidsregime van lid 6 van toepassing was op een 305a-vordering. Voor zover relevant, wordt aangegeven op welk type lid-6-actie een bevinding betrekking heeft.

Een tweede bevinding is dat uit de focusgroepbijeenkomsten¹⁰³³ komt dat er partijdebat bestaat over het antwoord op de vraag of het lichtere regime van lid 6 van toepassing is.¹⁰³⁴ Professionals in de afsluitende focusgroepbijeenkomsten geven echter aan dat de verwachting bestaat dat de rechtspraak voldoende duidelijkheid gaat bieden op dit punt.¹⁰³⁵ Om debat te voorkomen zou een tweesporensysteem uitkomst kunnen bieden, omdat in lid-6-acties (met name) geïnstitutionaliseerde 305a-organisaties actief zijn.

Een derde bevinding is dat onduidelijkheid bestaat over de betekenis van het criterium dat een vordering geen opmaat tot schadevergoeding mag behelzen.¹⁰³⁶ De verschillende interpretaties leiden tot verschillende gevolgtrekkingen in de rechtspraak, met alle onzekerheid van dien. De onduidelijkheid zit in het onderscheid tussen ‘is de vordering een schadevergoedingsvordering’, ‘kan toewijzing van de vordering (eenvoudig) resulteren in een schadevergoeding’ en ‘zal – in de overtuiging van de rechter – toewijzing resulteren in een schadevergoedingsvordering’. Duidelijkheid op dit punt is gewenst; de vraag is echter of wettelijk ingrijpen hiervoor nodig is.

5.11 Intermezzo: Verdrag van Aarhus

In deze wetsevaluatie is geen zelfstandig onderzoek verricht naar het Verdrag van Aarhus.¹⁰³⁷ Dit onderzoek is echter het tweede deel in het onderzoek over de 305a-actie waartoe het WODC opdracht gaf in 2024. Het eerste deel betrof een rechtsvergelijkend onderzoek naar de (representativiteits)eisen die gesteld worden aan belangenorganisaties in algemeenbelangacties tegen de overheid.¹⁰³⁸ Hiervoor is wel onderzoek gedaan naar het Verdrag van Aarhus. Uit dit deel bleek dat de huidige uitwerking van het representativiteitsvereiste in Nederland op gespannen voet staat met het Verdrag van Aarhus. Dat geldt met name wanneer criteria worden

¹⁰²⁹ Zie voor een overzicht par. 2.6.

¹⁰³⁰ Hierover par. 2.4.4.

¹⁰³¹ Hierover par. 2.4.4.

¹⁰³² Hierover par. 3.5.

¹⁰³³ Hierover par. 4.3.4 en par. 4.5.2 II.

¹⁰³⁴ Zie uitgebreid over de uitkomsten op dit punt in het vragenlijstonderzoek par. 4.4.3 VII. Hieruit lijkt voort te vloeien dat het voor partijen wel voldoende helder is wanneer lid 6 van toepassing is.

¹⁰³⁵ Hierover par. 4.5.2 II.

¹⁰³⁶ Hierover par. 3.5 en 4.3.3.

¹⁰³⁷ Hierover par. 2.5.7.

¹⁰³⁸ De Jong, Van Boom, Arons & Erken 2025.

gehanteerd die zien op de relatie van de belangenorganisatie tot de achterban (kwantitatief vereiste), aangezien bij milieubelangen de achterban vaak diffuus en onbepaalbaar is, waardoor deze criteria moeilijk tot niet toe te passen zijn. Het uitgangspunt van het Verdrag van Aarhus is dat milieuorganisaties een ruime toegang tot de rechter toekomt. In de onderzochte buitenlandse jurisdicties wordt dit uitgangspunt gehanteerd en heeft dit geleid tot een verlaging van drempels voor toegang tot de rechter en lichtere ontvankelijkheidsregimes bij algemeenbelangacties voor milieubelangen.¹⁰³⁹

5.12 Aanbevelingen

In deze paragraaf worden aanbevelingen gedaan die voortvloeien uit deze wetsevaluatie. Als alle bevindingen worden overzien, dan wordt inzichtelijk dat het gegeven dat de collectieve (schadevergoedings)actie bestaat als positief wordt ervaren door degenen die ervaring hebben met deze actie. Op basis van deze wetsevaluatie worden daarom geen aanbevelingen gesuggereerd die zien op het beperken of (fundamenteel) veranderen van de collectieve actie.

De bevindingen van deze wetsevaluatie geven wel aanleiding tot het bevorderen van de voortgang van de voorfase van de 305a-actie. Het betreft de voorbereidende fase, de beoordeling van de ontvankelijkheid, de aanwijzing van de EB en de vaststelling van de collectieve vordering en de nauw omschreven groep, het bieden van een opt-out-mogelijkheid en de verplichte schikkingsfase voorafgaand aan de inhoudelijke behandeling. Deze verplichte fases zijn geïntroduceerd om de 305a-actie te coördineren en te komen tot een effectieve en efficiënte 305a-actie. Deze drie begrippen – coördinatie, effectiviteit en efficiëntie – worden in de parlementaire geschiedenis vaak op één lijn gesteld. In de rechtspraak (zowel in de rechtspraakanalyse als in de focusgroepbijeenkomsten en het vragenlijstonderzoek) is echter gebleken dat de mate van wettelijke coördinatie en de efficiëntie/effectiviteit van de 305a-procedure soms op gespannen voet staan. Ten behoeve van de efficiëntie en effectiviteit van de 305a-actie zouden sommige verplichte onderdelen (die coördinatie beogen) kunnen worden losgelaten of aangepast juist in verband met efficiëntie en effectiviteit. Dat vraagt op bepaalde punten om wetswijzigingen. Daarbij moet wel bedacht worden dat iedere wetswijziging wellicht resulteert in (nieuwe) onduidelijkheid. Bovendien is deze wetsevaluatie gedaan circa vijf jaar na de invoering van de WAMCA, waardoor onderdelen daarvan eenvoudigweg nog niet zijn uitgekristalliseerd in de rechtspraak. Om al deze redenen worden hieronder vooral (een tamelijk groot aantal) concrete technische wetsaanpassingen voorgesteld of wetssystematische keuzes voorgelegd die de voortgang van de procedure en ondersteuning van alle betrokken professionals (inclusief rechters) zouden kunnen bevorderen.

Gestart wordt met een overzicht van een aantal concrete suggesties die zien op aanpassing van de wet. Met deze suggesties richten wij ons tot de wetgever. Als gezegd, zouden deze suggesties de voortgang van de procedure en ondersteuning van alle betrokken professionals (inclusief rechters) kunnen bevorderen. De termen ‘geef’ en ‘introduceer’ worden gebruikt voor aanbevelingen die zien op knelpunten in de rechtspraak (in brede zin, dus zowel rechtspraak als ervaren door professionals), en waarvoor wetgevend ingrijpen nodig is (in het licht van de resultaten van deze wetsevaluatie en gegeven de doelen van de WAMCA). Hieronder wordt de term ‘overweeg’ gebruikt als nog (enigszins) geïnventariseerd moet worden wat de voor- en nadelen zijn (daarvoor bestond in dit onderzoek geen ruimte), maar de suggestie toch duidelijk blijkt uit deze wetsevaluatie.

¹⁰³⁹ Zie De Jong, Van Boom, Arons & Erken 2025, par. 7.4.

Doelstelling WAMCA	Concrete aanbevelingen (mogelijke) wetswijzigingen
Collectieve schadeafwikkeling mogelijk maken	• Overweeg om rechters de mogelijkheid te bieden een <i>amicus curiae</i> in te zetten in een 305a-actie.
Komen tot een gecoördineerde, efficiënte en effectieve afwikkeling van 305a-acties	• Overweeg om de rechter de ruimte te geven om de 3/6-maandentermijn over te slaan in lid-6-acties als onwaarschijnlijk is dat een andere 305a-organisatie zich gaat registreren. De reguliere regels over tussenkomst en voeging zouden dan wel van toepassing moeten blijven. • Introduceer een wettelijke regel over (het loslaten van de verplichting tot) aanwijzen van een EB als één 305a-organisatie een registraantekening maakt, of als meerdere belangenorganisaties gezamenlijk één dagvaarding registreren. Een alternatief is: geef de rechter bij wet de mogelijkheid om deze stap over te slaan in deze gevallen. • Geef de rechter (bij wet) de mogelijkheid om geen nauw omschreven groep vast te stellen als een groep diffuus en onbepaald is, waardoor de vaststelling daarvan de facto niet mogelijk is. • Geef de rechter (bij wet) de mogelijkheid om in geval van een lid-6-actie de opt-out-fase over te slaan als daarin wordt opgekomen voor een algemeen belang waarbij een individu zich niet kan onttrekken aan de uitkomst. • Introduceer een wettelijke regel die subjectieve cumulatie aan gedaagde zijde stroomlijnt, zodat helder wordt hoe moet worden omgegaan met verschillende vorderingen van verschillende 305a-organisaties ingesteld tegen diverse gedaagden.
Kwaliteitsbeoordeling t.b.v. bescherming van benadeelden/betrokkenen	• Introduceer een kwalitatieve representativiteitstoets voor (in ieder geval) lid-6-acties met een ideëel doel, waarbij de geschiktheid van de 305a-organisatie om op te komen voor de belangen die onderwerp zijn van de procedure wordt getoetst.
Stimuleren van overleg en schikkingen	• Geef de rechter (bij wet) de ruimte om de schikkingspoging voorafgaand aan de inhoudelijke beoordeling over te slaan als geen vooruitzicht bestaat op een schikking, of om de poging te laten doen op een (later) moment waarop de rechter de verwachting heeft dat een schikkingsmogelijkheid erin zit.

De volgende suggesties voor aanbevelingen zien op het creëren van duidelijkheid. Onduidelijkheden kunnen betrekking hebben op de interpretatie van wettelijke begrippen of op onduidelijkheden in/over de procedure. De keuze kan worden gemaakt door de wetgever om vooralsnog de interpretatie daarvan over te laten aan de rechter. De volgende aanbevelingen richten zich dus niet per se tot de wetgever. Er wordt daarom in zijn algemeenheid gesproken over ‘duidelijkheid is gewenst’.

Doelstelling WAMCA	Duidelijkheid is gewenst t.a.v. de volgende aspecten
Komen tot een gecoördineerde, efficiënte en effectieve afwikkeling van 305a-acties	• Duidelijkheid is gewenst over of het mogelijk zou moeten zijn om (bepaalde) incidentele vorderingen te beoordelen voordat de 3/6-maandentermijn is afgelopen (artikel 1018c lid 3 Rv). Bijv. over rechtsmacht of toepasselijk recht. • Duidelijkheid is gewenst over of de voldoende gelijksoortige belangentoets van artikel 3:305a lid 1 BW en voldoende gelijke feiten en rechtsvragentoets van artikel 1018c lid 5 sub b Rv dezelfde toetsingsmaatstaf betreffen. Een en ander om herhaling van zetten te voorkomen. • Duidelijkheid is gewenst over de uitgangspunten voor hoger beroep en cassatie. Het uitkristalliseren hiervan kan tot op zekere hoogte worden overgelaten aan de rechter, maar vraagt wellicht om op bepaalde punten om wetgevend ingrijpen. Deze wetsevaluatie biedt niet de ruimte om specifiek naar hoger beroep en cassatie in de 305a-actie onderzoek te doen, waardoor geen concretere aanbevelingen hierover kunnen worden gedaan. Het verdient aanbeveling om de voor- en nadelen van bepaalde opties in kaart te brengen.
Kwaliteitsbeoordeling t.b.v. bescherming van benadeelden/betrokkenen	• Duidelijkheid is gewenst over de interpretatie van de representativiteitseis in reguliere acties en in lid-6-acties. Wat betreft de lid-6-actie is de aanbeveling gesuggereerd om hiervoor een kwalitatieve interpretatie te hanteren.
Voorkomen van excessen	• Duidelijkheid is gewenst over wat het toetsingscriterium ‘zeggenschap’ (artikel 3:305a lid 2 sub c BW) precies inhoudt. Duidelijkheid zou kunnen worden gecreëerd door het laten opstellen van richtsnoeren of een modelovereenkomst hiervoor.
Lichtere ontvankelijkheidstoets van acties vanwege niet-opportuniteit zware toets	• Duidelijkheid is gewenst over wat wordt verstaan onder ‘opmaat tot schadevergoeding’.

Uit deze wetsevaluatie blijkt een aantal wetssystematische keuzes. Het betreft hier aspecten die zouden vragen om wetswijzingen. Wij richten ons met deze suggesties dus tot de wetgever. Dat deze keuzes voorliggen, staat niet in de weg aan het eventueel opvolging geven aan de hiervoor reeds geformuleerde concrete aanbevelingen.

Doelstelling WAMCA	Wetssystematische keuzes
Collectieve schadeafwikkeling mogelijk maken	• Een vordering tot verwijzing naar een schadestaatprocedure is niet uitgesloten met de WAMCA. De wetssystematische keuze ligt voor of deze vorderingsmogelijkheid past in de WAMCA-procedure. In de WAMCA-procedure wordt uitgegaan van een bindende uitkomst voor een groep benadeelden en waarvoor een eigen regime voor collectieve schadeafwikkeling is vastgelegd in artikel 1018i Rv. Drie opties zijn besproken: I. ofwel uitsluiten, waardoor de collectieve schadeafwikkeling geconcentreerd blijft in de 305a-hoofdprocedure; II. toelaten, waardoor na een oordeel over aansprakelijkheid in de 305a-

	hoofdprocedure, individuele schadestaatprocedures kunnen volgen; en III. toelaten, maar met de beperking dat een verwijzing naar een schadestaatprocedure een ‘305a-schadestaatprocedure’ moet zijn waarin de EB het voortouw neemt en waardoor artikel 1018i Rv alsnog toegepast wordt.
Komen tot een gecoördineerde, efficiënte en effectieve afwikkeling van 305a-acties	• Om de voorfase te bespoedigen ligt de vraag voor of 305a-organisaties die ervaring hebben met de 305a-actie (<i>repeat players</i>) herhaaldelijk op alle punten van de ontvankelijkheidstoets getoetst zouden moeten worden. De wetssystematische keuze ligt voor hoe deze ontvankelijkheidstoets kan worden vormgegeven, zodanig dat de voorfase wordt bespoedigd. Verschillende opties zijn genoemd door professionals, die allemaal vragen om wetgevend optreden. Een tweesporensysteem lijkt overweging te verdienen. • De wetssystematische keuze ligt voor of voeging en tussenkomst mogelijk zou moeten zijn in een 305a-procedure. Hierbij kan ervoor gekozen worden om belangenorganisaties (en eventueel individuen, maar duidelijkheid daarover is gewenst) in een voorbereidende fase, met een 3/6-maandentermijn, te laten overgaan tot registraantekening waardoor zij partij worden bij de procedure.

Ten slotte doen wij een aantal aanbevelingen over monitoring van de werking van de 305a-actie op specifieke punten door de wetgever. Ten aanzien van deze aspecten kunnen geen andersoortige aanbevelingen worden gedaan, omdat wet en de uitgangspunten daarvan zich moeten uitkristalliseren in de rechtspraktijk.

Doelstelling WAMCA	Monitoring
Collectieve schadeafwikkeling mogelijk maken	• Monitor de wijze waarop de rechter komt tot een collectieve schadeafwikkeling, en of het geldende schadevergoedingsrecht afdoende ruimte biedt voor een redelijke schadevergoeding (die in overeenstemming met het recht is).
Komen tot een gecoördineerde, efficiënte en effectieve afwikkeling van 305a-acties	• Monitor of deze rol van de EB in de toekomst door wettelijk interveniëren moet worden versterkt. De regierol van de EB is in reguliere acties nog maar weinig beproefd.
En verder	• Monitor de 305a-actie en eventuele wetswijzigingen naar aanleiding van dit onderzoek periodiek. Het is een relatief ‘jonge wet’ met maatschappelijke relevantie.

Eén suggestie waaraan wordt geraakt in het bovenstaande en die relevant is (of: kan zijn) voor het creëren van voortgang in de voorfase, betreft het initiëren van onderzoek naar hoe richtsnoeren voor een financieringsovereenkomst of een model financieringsovereenkomst eruit kunnen zien, zodat onnodig partijdebat over de ‘voldoende zeggenschap’ en ‘voldoende financiële middelen’ van 305a-organisatie kan worden voorkomen in individuele 305a-procedures. Deze aanbeveling past niet goed in de voorgaande overzichten, maar lijkt een oplossing te kunnen zijn en op draagvlak te kunnen rekenen.

Tot slot resteren twee vraagstukken die zich lenen voor toekomstig onderzoek, maar die aanpassingen van de huidige 305a-actie (zoals hiervoor besproken) niet in de weg staan. Ten eerste lijkt het relevant om onderzoek te doen naar de kosten van een reguliere en lid-6-actie in de rechtspraak voor: de eisende partij, de gedaagde partij en de rechterlijke macht. Op basis hiervan kunnen veronderstellingen hierover (bijvoorbeeld over toegang tot het recht) worden getoetst. Een tweede onderzoek dat aanbeveling verdient, is een onderzoek naar wat een aanvaardbare beloning/winstmarge zou zijn die de betrokkenen van een 305a-organisatie en/of een procesfinancier zou(den) mogen ontvangen voor verrichte werkzaamheden dan wel gelopen (ondernemers)risico.

5.13 Epiloog

Deze wetsevaluatie heeft tot een behoorlijk aantal aanbevelingen geleid, maar dat betekent niet dat het spreekwoordelijke ‘kind met het badwater moet worden weggegooid’. In de afsluitende focusgroepbijeenkomsten werd benadrukt dat iedere wettelijke interventie weer tot nieuwe rechtsvragen zal leiden, wat een effectieve en efficiënte 305a-actie ook niet ten goede hoeft te komen. Net als elk kind moet ook het wettelijke regime de tijd gegund worden om verder te groeien en zich te ontwikkelen. Om die reden zijn veel aanbevelingen geformuleerd als manieren om flexibiliteit (waar mogelijk) binnen de huidige 305a-procedure te brengen (wat belangrijk is voor de voortgang en het stimuleren van de ontwikkeling) en om na te denken over hoe de ontvankelijkheidstoets efficiënter kan. Creëren van voortgang lijkt nu het belangrijkste aandachtspunt, waarin niet alleen voor de wetgever een rol is weggelegd, maar ook voor partijen en de rechter. De onderzoekers zullen de groei en volwassenwording van dit rechtsgebied blijven volgen. Wij aanschouwen op gepaste afstand maar met betrokkenheid hoe de actie zich ontwikkelt in de komende vijf jaar.

Literatuurlijst

Arons 2020

T.M.C. Arons, 'Misbruik van bevoegdheid in collectieve acties: Drie afgebakende modellen van collectieve geschilbeslechting', *MvO* 2020(7), p. 202-208.

Arons 2021

T.M.C. Arons, 'Vaststelling van de internationale bevoegdheid en het toepasselijk recht in collectieve geschilbeslechting. In het bijzonder de ipr-aspecten van de Richtlijn representatieve vorderingen', *NIPR* 2021/1, p. 18-34.

Arons 2024

T.M.C. Arons, 'De WAMCA – algemene beschouwing', in: N. Boomsma & S. Timerman (red.), *Collectieve acties in de financiële sector* (Financieel Juridische Reeks deel 25), Zutphen: Paris 2024, p. 23-64.

Arons & Rijnhout 2023

T. M.C. Arons & R. Rijnhout, 'General conclusions, in: T.M.C. Arons & R. Rijnhout (red.), *Mass harm in Europe* (Common Core of European Private Law), Antwerpen: Intersentia 2023, p. 478-480.

Asser Procesrecht/Boonekamp 6 2024

R.J.B. Boonekamp, *Mr. C. Assers Handleiding tot de beoefening van het Nederlands Burgerlijk Recht. Procesrecht. 6. Het kort geding*, Deventer: Wolters Kluwer 2024.

Asser/Heerma van Voss-V 2020

G.J.J. Heerma van Voss, *Mr. C. Assers Handleiding tot de beoefening van het Nederlands Burgerlijk Recht. 7. Bijzondere overeenkomsten. Deel V. Arbeidsovereenkomst*, Deventer: Wolters Kluwer 2020.

Asser/Kramer & Verhagen 10-III 2022

X.E. Kramer & H.L.E. Verhagen (m.m.v. S. van Dongen), *Mr. C. Assers Handleiding tot de beoefening van het Nederlands Burgerlijk Recht. 10. Internationaal privaatrecht. Deel III. Internationaal vermogensrecht*, Deventer: Wolters Kluwer 2022.

Asser/Rensen 2-III 2022

G. J. C. Rensen (m.m.v. J.M. Blanco Fernández), *Mr. C. Assers Handleiding tot de beoefening van het Nederlands Burgerlijk Recht. 2. Rechtspersonenrecht. Deel III. Overige rechtspersonen. Vereniging, coöperatie, onderlinge waarborgmaatschappij, stichting, kerkgenootschap en Europese rechtsvormen*, Deventer: Wolters Kluwer 2022.

Asser/Sieburgh, 6-IV 2023

C.H. Sieburgh, *Mr. C. Assers Handleiding tot de beoefening van het Nederlands Burgerlijk Recht. 6. Verbintenissenrecht. Deel IV. De verbintenis uit de wet*, Deventer: Wolters Kluwer 2023.

Barbiers 2020

D.L. Barbiers, 'Beoordeling van schadevergoedingsvorderingen door de rechter in collectieve actie', *NTBR* 2020/35, p. 240-254.

Barbiers 2022

D.L. Barbiers, 'Vaststellen van immateriële schadevergoeding voor aardbevingsslachtoffers: collectief of individueel?', *AV&S* 2022/13, p. 68-77.

Barbiers 2025

D.L. Barbiers, *Beoordeling en afwikkeling van schade door de rechter in collectieve actie (Onderneming & Recht nr. 159)* (diss. Nijmegen), Deventer: Wolters Kluwer 2025.

Beenders & Gijsbers 2023

D.J. Beenders & J.A.M. Gijsbers, 'Immateriële schadevergoeding in collectieve actie', *MvV* 2023, nr. 12, p. 421-427.

Van den Bergh 2024

A.H.M. van den Bergh, 'Het gelijksoortigheidsvereiste bij collectief verhaal van letselschade', *TVP* 2024/4, p. 97-104.

Biemans 2011

J.W.A. Biemans, *Rechtsgevolgen van stille cessie* (diss. Nijmegen), Deventer: Kluwer 2011.

Bij de Vaate & Özkul 2024

D.M.A. Bij de Vaate & S. Özkul, 'Collectieve handhaving door de vakbonden: mogelijkheden en uitdagingen', *TRA* 2024/47, afl. 5, p.16-22.

Bleeker 2018

T.R. Bleeker, 'Voldoende belang in collectieve acties: drie maal artikel 3:303 BW', *NTBR* 2018/20, p. 139-151.

Boitelle & Olden 2024

A.V.H. Boitelle en P.D. Olden, 'Een handleiding voor de WAMCA', *Ondernemingsrecht* 2024/18, p. 100-115.

Bongaerts 2024

Q.L.C.M. Bongaerts, 'Financiering van collectieve acties', in: T.M.C. Arons e.a. (red.), *100 jaar VEB. Bundel ter gelegenheid van het 100-jarig bestaan van de Vereniging van Effectenbezitters (Serie Van der Heijden Instituut nr. 187)*, Deventer: Wolters Kluwer 2024, p. 355-387.

Van Boom 2019

W.H. van Boom, 'WCA -> WCAM -> WAMCA', *TvCh* 2019, afl. 4, p. 154-160.

Van Boom 2023

W.H. van Boom, 'Duidelijk en begrijpelijk. Over teksten en transactiebesluiten in het privaatrecht', in: W.H. van Boom e.a. (red.), *Klare taal* (Handelingen Nederlandse Juristen-Vereniging 152ste jaargang), Deventer: Kluwer 2023, p. 247-306.

Brink 2022

H.M. Brink, 'Interview met Isabella Wijnberg en Manon Schonewille, De WAMCA – komen we er samen uit?', *TC* 2022, nr. 2, p. 45-51.

Van Doorn 2025

C.J.M. van Doorn, 'Collectieve schadebegroting bij collectieve acties', *Verkeersrecht* 2025, nr. 4, p. 105-111.

Dori & Kramer 2025

A. Dori & X.E. Kramer, 'Financing Collective Actions and Strategic Litigation in Europe: The Role of Third-Party Funders in the Shadow of the Procedure', in: A. Uzelac & S. Voet, *The Heroes of the Judicial Periphery: Court Experts, Court Clerks, and Other Actors in the Shadows*, Oxford: Hart Publishing 2025, p. 331-363.

Van Duin, Jonkers & Meiring 2024

J.M.L. van Duin, A.L. Jonkers & K.V. Meiring, 'Immateriële schadevergoeding in collectieve acties onder de AVG: terug naar de kern', *NTBR* 2024, p. 136-146.

Enneking 2022

L.F.H. Enneking, 'Van beleid naar gepaste zorgvuldigheid in mondiale waardeketens. Over de wisselwerking tussen due diligence wetgeving en het privaatrecht', *NTBR* 2022/43, p. 367-371.

Franken 2021

A.Ch.H. Franken, 'Collectieve acties, collectieve schikkingen en buitenlandse benadeelden, Opt-in of opt-out?', *NJB* 2021, afl. 29, p. 2406-2412.

Frenk 1994

N. Frenk, *Kollektieve akties in het privaatrecht* (diss. Utrecht) (Serie Recht & Praktijk deel 81), Deventer: Kluwer 1994.

Frenk 2003

N. Frenk, 'Bundeling van vorderingen', *TPR* 2003, afl. 4, p. 1418-1423.

Goorts & Mimpfen 2024

M. Goorts & T. Mimpfen, *Procesrechtelijke aspecten van de Wet afwikkeling massaschade in collectieve actie (WAMCA)*, Zutphen: Paris 2024.

Groot 2015

E.F. Groot, *Het voorlopige getuigenverhoor* (diss. VU), Deventer: Kluwer 2015.

Hartlief 2017

T. Hartlief, 'Massaschade en de regelende rechter', *NJB* 2017, afl. 40, p. 2935.

Van der Helm 2019

J.J. van der Helm, *Het rechterlijk bevel en verbod* (diss. Leiden), Serie Burgerlijk Proces & Praktijk deel 19, Deventer: Kluwer 2019.

Van der Helm 2024

J.J. van der Helm, 'De representativiteitseis bij ideële acties', *O&A* 2024/2, p. 3-10.

Hermans 2015

R.M. Hermans, 'De oorzaken van het niet tot stand komen van collectieve schikkingen in massaschadezaken', in: M. Holtzer, A.F.J.A. Leijten & D.J. Oranje (red.), *Geschriften vanwege de Vereniging Corporate Litigation 2014-2015* (Serie Van der Heijden Instituut nr. 128), Deventer: Wolters Kluwer 2015, p. 345-371.

Hermans 2024

R.M. Hermans, 'To settle or not to settle; that's the question', in: J. van Bekkum e.a. (red.), *Geschriften vanwege de Vereniging Corporate Litigation 2023-2024 (Serie Van der Heijden Instituut nr. 189)*, Deventer: Wolters Kluwer 2024, p. 377-418.

Hermans 2024a

R.M. Hermans, 'De vereniging als 305a-belangenorganisatie en de bij collectieve acties betrokken belangen', in: T.M.C. Arons e.a. (red.), *100 jaar VEB. Bundel ter gelegenheid van het 100-jarig bestaan van de Vereniging van Effectenbezitters*, Deventer: Wolters Kluwer 2024.

Hesen, Lindenbergh & Van Maanen 2008

G.G. Hesen, S.D. Lindenbergh & G.E. van Maanen (red.), *Schadevaststelling en de rol van de deskundige (Recht en Praktijk nr. 164)*, Deventer: Kluwer 2008.

Hiemstra 2023

J.T. Hiemstra, 'Productaansprakelijkheid bij massaschade', *VR* 2023/82, p. 213-220.

Hoevenaars & Kramer 2024

J. Hoevenaars & X.E. Kramer, 'Collectieve acties als panacee voor de beslechting van consumentengeschillen? De WAMCA als proeftuin voor Europa', *TvC* 2024, afl. 4, p. 230-240.

Hofhuis 2024

H. Hofhuis, 'Bundeling van civiele vorderingen: representativiteit en de verhouding tussen de staatsmachten. De rechter als soms noodzakelijke tegenmacht?', *NJB* 2024/775, p. 880-886.

Hoogervorst, Klaassen & Knigge 2021

E.M. Hoogervorst, C.J.M. Klaassen & A. Knigge, 'Hoger beroep en cassatie in een collectieve actie op grond van de WAMCA: een blik vooruit', *TCR* 2021, afl. 4, p. 112-122.

Hoogervorst, Klaassen & Knigge 2024

E.M. Hoogervorst, C.J.M. Klaassen & A. Knigge, 'Kroniek WAMCA', *TCR* 2024, afl. 3, p. 101-121.

Van Hoorn 2024

T.O. van Hoorn, 'Wie durft na de TikTok-uitspraken nog massaschade te claimen bij een privacyschending?', *Tijdschrift voor Internetrecht* 2024, afl. 2, p. 42-49.

Hautvast 2022

T.S.F. Hautvast, 'Representativiteit onder de WAMCA', *MvO* 2022/3&4, p. 80-87.

Hugenholtz/Heemskerk 2024

W. Hugenholtz/W.H. Heemskerk (voortgezet door W. Heemskerk, M.E.A. Möhring, K. Teuben & A.F. Veldhuis), *Hoofdlijnen van Nederlands Burgerlijk Procesrecht*, Dordrecht: Convoy 2024.

De Jong 2024

E.R. de Jong, 'Derden in algemeenbelangacties: vloek of zegen?', *NTBR* 2024/9, 61-64.

De Jong, Van Boom, Arons & Erken 2025

E.R. de Jong, W.H. van Boom, T.M.C. Arons & E. Erken, *Rechtsvergelijking toegang tot de rechter van belangenorganisaties in algemeenbelangacties*, Eindrapport voor het Wetenschappelijk Onderzoek- en Datacentrum (WODC), mei 2025.

Katan 2020

B.M. Katan, 'De WAMCA op je bord', *NTBR* 2020/37, p. 269-272.

Katan & Wallinga 2021

B.M. Katan & M.W. Wallinga, 'WAMCA – Exclusieve belangenbehartiger, inclusief complicaties', *TCR* 2021, nr. 3, p. 67-77.

Kingma & Möhring 2025

S. Kingma & M. Möhring, 'Kronink', *Tijdschrift voor Civiele Rechtspleging* 2025, afl. 1, p. 11-25.

Klaassen 2017

C.J.M. Klaassen, *Schadevergoeding: algemeen, deel 2 (Monografieën BW, nr. B35)*, Deventer: Kluwer 2017.

Klaassen 2024

C.J.M. Klaassen, 'De afwikkeling van massaschade op de voet van de Wamca: werkt het?', *AV&S* 2024/2, p. 5-15.

Kluwen & Bredenoord-Spoek 2022

T.D.A. Kluwen & M.G. Bredenoord-Spoek, 'WAMCA: (een uittreksel van) de dagvaarding wel/niet publiceren? – Deel I', *BER* 2022, nr. 4, p. 12-16.

Kluwen & Bredenoord-Spoek 2022a

T.D.A. Kluwen & M.G. Bredenoord-Spoek, 'WAMCA: (een uittreksel van) de dagvaarding wel/niet publiceren? – Deel II', *BER* 2022, nr. 5, p. 14-19.

Kluwen & Bredenoord-Spoek 2022b

T.D.A. Kluwen & M.G. Bredenoord-Spoek, 'WAMCA: (een uittreksel van) de conclusie wel/niet publiceren?, Deel III: voeging, (gedwongen) tussenkomst en vrijwaring', *BER* 2022/137, nr. 7, p. 27.

Van der Kooij & Becker 2025

D.A. van der Kooij & R.H.E. Becker, 'Een schadestaatprocedure onder de WAMCA?', *MvV* 2025, nr. 4, p. 153-161.

Kramer, Tzankova, Hoevenaars & Van Doorn 2023

X.E. Kramer, I. Tzankova, J. Hoevenaars & C.J.M. van Doorn, *Nut, noodzaak, vormgeving en kosten van een (revolverend) processenfonds voor collectieve acties*, 2023.

Lindenbergh 2020

S.D. Lindenbergh, *Schadevergoeding: algemeen, deel 1 (Monografieën BW nr. B34)*, Deventer: Wolters Kluwer 2020.

Lindenbergh 2024

S. Lindenberg, 'Over collectieve afdoening van smartengeldvorderingen', *NJB* 2024/1050, p. 1308-1316.

Loth 2022

M.A. Loth, 'De toetsing door de massaschade regelende rechter; van compenseren naar distribueren', in: R.J.B. Schutgens e.a. (red.), *Toetsingsintensiteit: een vergelijkende studie naar het variëren van de toetsingsintensiteit door de rechter*, Deventer: Wolters Kluwer 2022, hoofdstuk 29 (online versie).

Loven & Vetzo 2021

C. Loven en M. Vetzo, 'Vergeet de individuele eiser niet! 'Public interest litigation' en de weg naar Straatsburg', Montaigne Centrum Blog, 15 november 2021, via <https://blog.montaignecentre.com/nl/public-interest-litigation-en-de-weg-naar-straatsburg/>.

De Monchy & Kluwen 2022

M.V.E.E. de Monchy & T.D.E. Kluwen, 'De WAMCA leeft! In vogelvlucht door twee jaar rechtspraak', *MvV* 2022, afl. 3, p. 83-94.

Van Mourik & Bauw 2019

J. van Mourik & E. Bauw, 'De Claimcode van 2011 tot 2019', in: Commissie Claimcode, *Claimcode 2019*, BJU 2019.

Oving 2020

A.A.L. Oving, 'De WAMCA onder de loop genomen', *TVP* 2020, afl. 1, p. 11-19.

Overes & Wetering 2021

J.S. Overes & W.C.T. Weterings, *Handboek Personenschade*, Deventer: Wolters Kluwer 2021.

Pavillon 2019

C.M.D.S. Pavillon, 'Leent het materiële privaatrecht zich voor de afwikkeling van massaschade?', *Rechtsgeleerd Magazijn Themis* 2019, afl. 4, p. 163-175.

Peters, Brouwer & Nilwik 2023

F.M. Peters, D.R. Brouwer & N.C. Nilwik, 'De invloed van het Aarhus Verdrag op de WAMCA', *O&F* 2023, afl. 3, p. 33-47.

Peters & Van Wees 2022

F.M. Peters & A.J. van Wees, 'Wachten op Godot – de problematische toepasbaarheid van de WAMCA op ideële zaken', *TOP* 2022, nr. 4, p. 25-30.

Van der Plas 2019

C. van der Plas, 'De collectieve actie 2.0 in grensoverschrijdende zaken: het territoriaal ontvankelijkheidsvereiste onder de loop', *NIPR* 2019, p. 537-552.

Poutsma & Schoenmaker 2023

S. Poutsma & B. Schoenmaker, 's er na drie jaar al duidelijkheid over de ontvankelijkheidsvereisten onder de WAMCA?', *VAST* 2023, afl. 2, p. 21.

Rijnhout 2023

R. Rijnhout, *Van compensatieconflicten naar betekenisvol compenseren* (oratie Utrecht), Den Haag: Boom juridisch 2023.

Rijnhout & Van Tilburg 2025

R. Rijnhout & R. van Tilburg, 'Betekenisvol compenseren: standaardisering van schadevergoeding en (schade)herstel in het civiele recht: Beheersbare grenzen vanuit een civielrechtelijk perspectief', in: M.K.G. Tjepkema e.a., *Grenzen aan de compensatiemaatschappij* (Preadvies VAR Vereniging voor Bestuursrecht), Den Haag: Boom 2025, p. 115-210.

Rutten, Dijkhuizen & Pletting 2024

K. Rutten, T.C.A. Dijkhuizen & Y. Pletting, 'Van carriage disputes naar carriage coordination', in: T.M.C. Arons e.a. (red.), *100 jaar VEB. Bundel ter gelegenheid van het 100-jarig bestaan van de Vereniging van Effectenbezitters (Serie Van der Heijden Instituut nr. 187)*, Deventer: Wolters Kluwer 2024, p. 314-355.

Samsom 2022

M.C. Samsom, 'Normering van schadevergoeding bij gegevensbeschermingszaken', *AV&S* 2022/3, p. 11-17.

Santman & Philips 2021

C.E. Santman & R.J. Philips, 'De financiering van collectieve schadevergoedingsacties onder de WAMCA', *MvV* 2021, afl. 7/8, p. 275-286.

Asser Procesrecht/Van Schaick 2 2022

A.C. van Schaick, *Mr. C. Assers Handleiding tot de beoefening van het Nederlands Burgerlijk Recht. Procesrecht. 2. Eerste aanleg*, Deventer: Wolters Kluwer 2022.

Schrama & Bosselaar 2021

H.K. Schrama & B.J. Bosselaar, 'Een jaar WAMCA; het eerste stof neergedaald?', *TOP* 2021/111, afl. 2, p. 20-28.

Schutgens & Sillen 2021

R.J.B. Schutgens & J.J.J. Sillen, 'Algemeenbelangacties bij de burgerlijke rechter', in: A. Wirtgen e.a. (red.), *Vereniging voor de vergelijkende studie van het recht van België en Nederland. Preadviezen 2020-2021*, Den Haag: Boom 2021, p. 155-208.

Silva de Freitas 2023

E. Silva de Freitas, 'The interplay of digital and legal frontiers: analyzing jurisdictional rules in GDPR collective actions and the Brussels I-bis Regulation', *NIPR* 2023, afl. 2, p. 17-22.

Sinninghe Damsté & Thuijs 2018

M.H.C. Sinninghe Damsté & T. Thuijs, 'Collectief schadeverhaal bij kartels in de financiële sector; zegen of vloek – geactualiseerd', in: T.M.C. Arons e.a., *Collectief schadeverhaal: ondernemingen, belangenorganisaties en hun achterban (Onderneming en recht nr. 105)*, Deventer: Wolters Kluwer 2018.

Sinninghe Damsté, Bondarchuk & Renshof 2025

M.H.C. Sinninghe Damsté, D.V. Bondarchuk & W.B. Renshof, 'De implementatie van het civielrechtelijke aansprakelijkheidsregime onder de CSDDD. Hoe een 'zuivere en lastenluwe'

implementatie mogelijk in nieuwe obstakels resulteert’, *Ondernemingsrecht* 2025/29, p. 189-200.

Smeehuijzen & Verheij 2018

J.L. Smeehuijzen & A.J. Verheij, ‘Vergt het wetsvoorstel afwikkeling massaschade een bijzondere wijze van schadeberekening? Nee’, *NJB* 2018/1241, p. 1794-1798.

Snijders & Wendels 2009

H.J. Snijders & A. Wendels, *Civiel appel*, 4^e druk (Serie Burgerlijk Proces & Praktijk deel 2), Deventer: Kluwer 2009.

Stolk 2023

R. Stolk, ‘De algemeenbelangactie in strijd met het algemeen belang? Over de representativiteit van algemene belangenbehartigers’, *NJB* 2023/970, p. 1064-1071.

Sweerts & Hackeng 2022

T.M. Sweerts & J.F. Hackeng, ‘Eén voor allen en allen door één: over representativiteit in het collectieve actierecht’, *NTBR* 2022/33, p. 284-294.

Sweerts & Vermeulen 2023

T.M. Sweerts & E.C.A. Vermeulen, ‘Kroniek collectieve acties en schikkingen 2022’, in: J. van Bakkum e.a. (red.), *Geschriften vanwege de Vereniging Corporate Litigation 2022-2023 (Serie Van der Heijden Instituut nr. 181)*, Deventer: Wolters Kluwer 2023, p. 249-282.

Tavakolnia 2024

A. Tavakolnia, ‘Het einde van nonconsensual non-debtor releases in Chapter 11. De mogelijke implicaties van Purdue Pharma voor de WHOA’, *TvI* 2024/21, alf. 4, p. 164-175.

Tillema 2019

I. Tillema, ‘Commerciële actoren in massaschadezaken: pionieren tussen toegang tot het recht en claimcultuur’, *AA* 2019/6, p. 506-515.

Tillema 2019a

I. Tillema, *Entrepreneurial mass litigation, Balancing the building blocks (dissertatie Rotterdam)*, Den Haag: Eleven International Publishing 2019.

Tillema 2020

I. Tillema, ‘Schikken in onzekerheid’, *TvPP* 2020/5, p. 163.

Tromp 2023

J.W.M. Tromp, ‘Overheidsrechtspraak in financiële geschillen: eenheid in verscheidenheid?’, *FR* 2023/10.

Tzankova 2017

I.N. Tzankova, ‘Wetsvoorstel collectieve schadevergoedingsactie: een oplossing voor welk probleem ook alweer?’, *TVP* 2017, afl. 4, p. 107-119.

Tzankova & Kramer 2021

I.N. Tzankova & X.E. Kramer, 'From Injunction and Settlement to Action: Collective Redress and Funding in the Netherlands', in: A. Uzelac & S. Voet, *Class Actions in Europe: Holy Grail or a Wrong Trail?*, Springer 2021, p. 97-130.

Vader 2024

W.A. Vader, 'Hoeveel zeggenschap mag een externe financier hebben over een collectieve actie van een belangenbehartiger?', *Onderneming en Financiering* 2024, afl. 32, p. 31-46.

Veerman, Hendrickx & Bryk 2024

P. Veerman, L. Bryk & M.B. Hendrickx, *WAMCA obstakels voor belangenorganisaties*, Bureau Clara Wichmann & Stichting PILP 2024.

Veldkamp 2024

A.K. Veldkamp, 'Als het publiek procedeert voor de publieke zaak', *JBplus* 2024/11, p. 2.

Verheij 2020

A.J. Verheij, 'De Wet afwikkeling massaschade in collectieve actie en de begroting van personenschade', *Verkeersrecht* 2020/179, p. 333-338.

Verheij 2025

A.J. Verheij, 'Naar een werkende WAMCA. Enkele algemene aandachtspunten', *WPNR* 2025, 7500, p. 348-353.

Vranken 2020

J.B.M. Vranken, 'De afwikkeling van massaschade door de rechter lijkt onbegonnen werk, Een onderzoek aan de hand van de precedentwerking van vijftig uitspraken van de Hoge Raad over effectenlease', *NJB* 2020/2805, p. 3142-3151.

Wessels & Pavillon 2017

B. Wessels & C. M. D. S. Pavillon, 'Collectieve toetsing', in: B. Wessels, & R. H. C. Jongeneel (red.), *Algemene voorwaarden*, 6de druk (Serie Recht en Praktijk - Contracten- en aansprakelijkheidsrecht; Vol. CA1), Deventer: Wolters Kluwer 2017, p. 469.

Wijers 2021

W.P. Wijers, 'Kroniek collectieve acties en schikkingen 2020', in: G. van Solinge e.a. (red.), *Geschriften vanwege de Vereniging Corporate Litigation 2020-2021* (Serie Van der Heijden Instituut nr. 172), Deventer: Wolters Kluwer 2021, p. 147-174.

Wissink 2021

P.G.J. Wissink, 'De preliminaire ontvankelijkheidsbeslissing onder de WAMCA: hoe 'inhoudelijk' mag de voorfase zijn?', *TCR* 2021, afl. 1, p. 1-14.

Wissink 2021a

P.G.J. Wissink, 'Congresverslag: International class action regimes and settling mass personal injury', *Verkeersrecht* 2021, p. 300-305.

Bijlage I. Relevante wetsbepalingen

Bron: *overheid.nl*, *Burgerlijk Wetboek 3*, artikel 3:305a BW

Burgerlijk Wetboek Boek 3

Wijziging(en) op nader te bepalen datum(s); laatste bekendgemaakt in 2025.

Geraadpleegd op 18-09-2025.

Geldend van 01-07-2025 t/m heden

Artikel 305a

1. Een stichting of vereniging met volledige rechtsbevoegdheid kan een rechtsvordering instellen die strekt tot bescherming van gelijksoortige belangen van andere personen, voor zover zij deze belangen ingevolge haar statuten behartigt en deze belangen voldoende zijn gewaarborgd.
2. De belangen van de personen tot bescherming van wier belangen de rechtsvordering strekt, zijn voldoende gewaarborgd, wanneer de rechtspersoon als bedoeld in lid 1, voldoende representatief is, gelet op de achterban en de omvang van de vertegenwoordigde vorderingen en beschikt over:
 - a. een toezichthoudend orgaan;
 - b. passende en doeltreffende mechanismen voor de deelname aan of vertegenwoordiging bij de besluitvorming van de personen tot bescherming van wier belangen de rechtsvordering strekt;
 - c. voldoende middelen om de kosten voor het instellen van een rechtsvordering te dragen, waarbij de zeggenschap over de rechtsvordering in voldoende mate bij de rechtspersoon ligt;
 - d. een algemeen toegankelijke internetpagina, waarop de volgende informatie beschikbaar is:
 - 1°.de statuten van de rechtspersoon;
 - 2°.de bestuursstructuur van de rechtspersoon;
 - 3°.de laatst vastgestelde jaarlijkse verantwoording op hoofdlijnen van het toezichthoudend orgaan over het door haar uitgevoerde toezicht;
 - 4°.het laatst vastgestelde bestuursverslag;
 - 5°.de bezoldiging van bestuurders en de leden van het toezichthoudend orgaan;
 - 6°.de doelstellingen en werkwijzen van de rechtspersoon;
 - 7°.een overzicht van de stand van zaken in lopende procedures en de resultaten daarvan;
 - 8°.indien een bijdrage wordt gevraagd van de personen tot bescherming van wier belangen de rechtsvordering strekt: inzicht in de berekening van deze bijdrage;
 - 9°.een overzicht van de wijze waarop personen tot bescherming van wier belangen de rechtsvordering strekt zich kunnen aansluiten bij de rechtspersoon en de wijze waarop zij deze aansluiting kunnen beëindigen;
 - e. voldoende ervaring en deskundigheid ten aanzien van het instellen en voeren van de rechtsvordering;
 - f. een financiering van de rechtsvordering die niet afkomstig is van een financier die een concurrent is van degene tegen wie de rechtsvordering zich richt of van een financier die afhankelijk is van degene tegen wie de rechtsvordering zich richt, indien het gaat om een rechtsvordering ter bescherming van een belang als bedoeld in artikel 2, eerste lid, van Richtlijn (EU) 2020/1812 van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2020 betreffende representatieve vorderingen ter bescherming van de collectieve belangen van consumenten en tot intrekking van Richtlijn 2009/22/EG (PbEU 2020, L 409).
3. Een rechtspersoon als bedoeld in lid 1 is slechts ontvankelijk indien:
 - a. de bestuurders betrokken bij de oprichting van de rechtspersoon, en hun opvolgers, geen rechtstreeks of middellijk winstoogmerk hebben, dat via de rechtspersoon wordt gerealiseerd;
 - b. de rechtsvordering een voldoende nauwe band met de Nederlandse rechtssfeer heeft. Van een voldoende nauwe band met de Nederlandse rechtssfeer is sprake, wanneer:

- 1°.de rechtspersoon genoegzaam aannemelijk maakt dat het merendeel van de personen tot bescherming van wier belangen de rechtsvordering strekt, zijn gewone verblijfplaats in Nederland heeft; of
- 2°.degene tegen wie de rechtsvordering zich richt, woonplaats in Nederland heeft en bijkomende omstandigheden wijzen op voldoende verbondenheid met de Nederlandse rechtssfeer; of
- 3°.de gebeurtenis of de gebeurtenissen waarop de rechtsvordering betrekking heeft, in Nederland heeft of hebben plaatsgevonden;
- c. de rechtspersoon in de gegeven omstandigheden voldoende heeft getracht het gevorderde door het voeren van overleg met de verweerder te bereiken. Een termijn van twee weken na de ontvangst door de verweerder van een verzoek tot overleg onder vermelding van het gevorderde, is daarvoor in elk geval voldoende.
4. Een rechtsvordering als bedoeld in lid 1 kan strekken tot veroordeling van de verweerder tot het openbaar maken of laten openbaar maken van de uitspraak, zulks op een door de rechter te bepalen wijze en op kosten van de door de rechter aan te geven partij of partijen.
5. Een rechtspersoon als bedoeld in lid 1 stelt een bestuursverslag en een jaarrekening op overeenkomstig het bepaalde voor verenigingen en stichtingen in respectievelijk de artikelen 49 en 300 en in Titel 9 van Boek 2. Onverminderd het in titel 9 bepaalde, wordt het bestuursverslag binnen acht dagen na vaststelling op de algemene toegankelijke internetpagina van de rechtspersoon gepubliceerd.
6. De rechter kan een rechtspersoon als bedoeld in lid 1, ontvankelijk verklaren, zonder dat aan de vereisten van lid 2, onderdelen a tot en met e, en lid 5 hoeft te zijn voldaan, wanneer de rechtsvordering wordt ingesteld met een ideëel doel en een zeer beperkt financieel belang of wanneer de aard van de vordering van de rechtspersoon als bedoeld in lid 1 of van de personen tot bescherming van wier belangen de rechtsvordering strekt, daartoe aanleiding geeft. Bij toepassing van dit lid kan de rechtsvordering niet strekken tot schadevergoeding in geld. Voor de toepassing van dit lid op een rechtsvordering ter bescherming van een belang als bedoeld in artikel 2, eerste lid, van Richtlijn (EU) 2020/1828 van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2020 betreffende representatieve vorderingen ter bescherming van de collectieve belangen van consumenten en tot intrekking van Richtlijn 2009/22/EG (PbEU 2020, L 409), moet wel zijn voldaan aan de vereisten van lid 2, onderdelen c en d, aanhef en onder 7° en 8°.
7. Er is een centraal register voor collectieve vorderingen als bedoeld in dit artikel. Dit register wordt gehouden door een bij algemene maatregel van bestuur aan te wijzen instantie.

Bron: overheid.nl, Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering, Titel 14a Rv

Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering

Toekomstige wijziging(en) op 01-01-2026.

Wijziging(en) op nader te bepalen datum(s); laatste bekendgemaakt in 2024.

Geraadpleegd op 18-09-2025.

Geldend van 01-07-2025 t/m heden

Titel 14a. Van rechtspleging in zaken betreffende een collectieve actie en collectieve schadeafwikkeling

Artikel 1018b

1. Deze titel is van toepassing op procedures betreffende een vordering als bedoeld in artikel 305a van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek. Met uitzondering van artikel 1018c, eerste lid, is deze titel niet van toepassing op zaken als bedoeld in artikel 254.
2. De tweede titel van het Eerste Boek is van toepassing, tenzij in deze titel anders is bepaald.
3. Artikel 93 is niet van toepassing.

Artikel 1018c

1. Onverminderd artikel 111, tweede lid, vermeldt de dagvaarding waarmee de collectieve vordering bedoeld in artikel 305a van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek wordt ingesteld:
 - a. een omschrijving van de gebeurtenis of de gebeurtenissen waarop de collectieve vordering betrekking heeft;
 - b. een omschrijving van de personen tot bescherming van wier belangen de collectieve vordering strekt;
 - c. een omschrijving van de mate waarin de te beantwoorden feitelijke en rechtsvragen gemeenschappelijk zijn;
 - d. een omschrijving van de wijze waarop voldaan is aan de ontvankelijkheidseisen van artikel 305a, eerste tot en met derde lid, van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek of van de gronden waarop het zesde lid van dat artikel van toepassing is;
 - e. de gegevens die de rechter in staat stellen om voor deze collectieve vordering een Exclusieve Belangenbehartiger aan te wijzen, voor het geval andere collectieve vorderingen voor dezelfde gebeurtenis overeenkomstig artikel 1018d worden ingesteld;
 - f. de verplichting van de eiser om van de zaak aantekening te maken in het register, bedoeld in het tweede lid, en om te vermelden wat ingevolge dit artikel de gevolgen zijn van die aantekening.
2. Op straffe van niet ontvankelijkheid wordt in afwijking van artikel 125, tweede lid, het exploit van dagvaarding ter griffie ingediend binnen twee dagen na de dag van dagvaarding, onder gelijktijdige aantekening van de dagvaarding in het centraal register voor collectieve acties als bedoeld in artikel 305a, zevende lid, van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek. De aantekening gaat vergezeld van een uittreksel van de dagvaarding.
3. Tenzij de rechter eiser aanstonds niet ontvankelijk verklaart overeenkomstig het tweede lid, houdt hij de zaak aan totdat een termijn van drie maanden na aantekening in het register, bedoeld in het tweede lid, is verstreken. Tenzij ingevolge artikel 1018d, tweede lid, deze termijn is verlengd of een andere collectieve vordering voor dezelfde gebeurtenis of gebeurtenissen is ingesteld, wordt na het verstrijken van de termijn de behandeling van de zaak voortgezet in de stand waarin zij zich bevindt.
4. De in artikel 128, tweede lid, bedoelde roldatum voor het nemen van de conclusie van antwoord wordt bepaald op een termijn van zes weken nadat de in het derde lid bedoelde termijn is verstreken.
5. Inhoudelijke behandeling van de collectieve vordering vindt slechts plaats indien en nadat de rechter heeft beslist:
 - a. dat eiser voldoet aan de ontvankelijkheidseisen van artikel 305a, eerste tot en met derde lid, van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek of aan de ontvankelijkheidseisen waaraan op grond van het zesde lid van dat artikel moet zijn voldaan;
 - b. dat de eiser voldoende aannemelijk heeft gemaakt dat het voeren van deze collectieve vordering efficiënter en effectiever is dan het instellen van een individuele vordering doordat

de te beantwoorden feitelijke en rechtsvragen in voldoende mate gemeenschappelijk zijn, het aantal personen tot bescherming van wier belangen de vordering strekt, voldoende is en, indien de vordering strekt tot schadevergoeding, dat zij alleen dan wel gezamenlijk een voldoende groot financieel belang hebben;

- c. dat niet summierlijk van de ondeugdelijkheid van de collectieve vordering blijkt op het moment waarop het geding aanhangig wordt.

In afwijking van artikel 128, derde lid, mag de verweerder volstaan met de verweren die betrekking hebben op het onder a tot en met c genoemde, totdat hierover is beslist.

6. Indien een collectieve vordering voor dezelfde gebeurtenis of gebeurtenissen wordt ingesteld na het aanhangig worden van de collectieve vordering bedoeld in het eerste lid maar voordat de termijn bedoeld in artikel 1018d is aangevangen, wordt de zaak, zo nodig na verwijzing, gevoegd met de reeds aanhangige collectieve vordering als bedoeld in het tweede lid, onder a.

Artikel 1018d

1. Binnen drie maanden na de aantekening in het register als bedoeld in artikel 1018c, tweede lid, kan een rechtspersoon als bedoeld in artikel 305a van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek een collectieve vordering instellen voor dezelfde gebeurtenis of gebeurtenissen als waarop de collectieve vordering bedoeld in artikel 1018c, eerste lid, betrekking heeft, over gelijksoortige feitelijke en rechtsvragen, onder vermelding van de aantekening. De collectieve vordering wordt ingesteld bij dezelfde rechtbank als waar de eerder in het register aangetekende collectieve vordering is ingesteld. Artikel 1018c, eerste lid, is van toepassing.

2. De rechter kan de in het vorige lid bedoelde termijn met maximaal drie maanden verlengen indien binnen een maand na de aantekening een rechtspersoon als bedoeld in artikel 305a van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek ter griffie heeft laten aantekenen dat hij een collectieve vordering wil instellen voor dezelfde gebeurtenis of gebeurtenissen als waarop de collectieve vordering bedoeld in artikel 1018c, eerste lid, betrekking heeft, onder vermelding van de aantekening in het register, maar dat de termijn van drie maanden niet volstaat.

3. Voor de toepassing van het eerste Boek worden de overeenkomstig dit artikel ingestelde collectieve vorderingen na inschrijving op de rol gezamenlijk behandeld als een zaak. De in de dagvaarding vermelde roldatum ligt vier weken na het verstrijken van de termijn op grond van het eerste en tweede lid.

Artikel 1018e

1. De rechter wijst uit de eisers die overeenkomstig artikel 1018c of 1018d een collectieve vordering hebben ingesteld en voldoen aan de eisen voor ontvankelijkheid van artikel 305a, eerste tot en met derde lid, van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek, de meest geschikte eiser aan als exclusieve belangenbehartiger, waarbij hij de volgende omstandigheden in aanmerking neemt:

- a. de omvang van de groep personen voor wie de eiser opkomt;
- b. de grootte van het door deze groep vertegenwoordigde financiële belang;
- c. andere werkzaamheden die de eiser verricht voor de personen voor wie hij opkomt in of buiten rechte;
- d. eerdere door de eiser verrichte werkzaamheden of ingestelde collectieve vorderingen.

Tegen deze uitspraak staat geen rechtsmiddel open.

2. De rechter beoordeelt daarnaast wat de collectieve vordering precies inhoudt, voor welke nauw omschreven groep personen de exclusieve belangenbehartiger de belangen in deze collectieve vordering behartigt en of de aan een bepaalde plaats gebonden aard van de collectieve vordering aanleiding geeft voor behandeling van de zaak bij een ander gerecht.

3. De eiser die als exclusieve belangenbehartiger wordt aangewezen, treedt in deze procedure op voor de belangen van alle personen in de nauw omschreven groep, bedoeld in het tweede lid, en als vertegenwoordiger van de niet als exclusieve belangenbehartiger aangewezen eisers. De niet als exclusieve belangenbehartiger aangewezen eisers blijven partij in de procedure. De exclusieve belangenbehartiger verricht de proceshandelingen. De rechter kan bepalen dat ook de niet aangewezen eisers proceshandelingen mogen verrichten.

4. Als de aard van de collectieve vordering of van de eisers of de belangen van de personen voor wie zij opkomen daartoe aanleiding geven, kan de rechter ervoor kiezen om verschillende exclusieve belangenbehartigers in een collectieve actie aan te wijzen.
5. De uitspraak ingevolge dit artikel wordt door de exclusieve belangenbehartiger aangetekend in het in artikel 1018c, tweede lid, bedoelde register.

Artikel 1018f

1. De procedure over een collectieve vordering heeft geen gevolg voor en leidt niet tot gebondenheid van personen behorend tot de nauw omschreven groep personen wier belangen in deze collectieve vordering worden behartigd indien zij binnen een door de rechter te bepalen termijn van ten minste een maand na de in het derde lid bedoelde aankondiging van de uitspraak, bedoeld in artikel 1018e, eerste en tweede lid, door een schriftelijke mededeling aan de griffie hebben laten weten zich van de behartiging van hun belangen in deze collectieve vordering te willen bevrijden. Een eerdere collectieve stuiting van de verjaring van de vordering stuit de verjaring slechts ten aanzien van deze personen indien zij binnen zes maanden, nadat zij zich ingevolge dit artikel van de behartiging van hun belangen in de collectieve vordering hebben bevrijd, een individuele stuitingshandeling voor deze vordering verrichten. Is het aantal personen, dat zich ingevolge dit artikel van de behartiging van hun belangen in de collectieve vordering heeft bevrijd, te groot om de voortzetting van de procedure te rechtvaardigen, dan kan de rechter beslissen dat deze niet wordt voortgezet.
2. De uitspraak waarbij de exclusieve belangenbehartiger is aangewezen en waarbij de collectieve vordering en de nauw omschreven groep personen wier belangen de exclusieve belangenbehartiger in deze collectieve vordering behartigt, staan omschreven, ligt ter griffie ter inzage van deze personen. Tevens wordt hiervan aantekening gemaakt in het in artikel 1018c, tweede lid, bedoelde register. De rechter kan bevelen dat de uitspraak en zo nodig een vertaling hiervan in één of meer andere talen dan de Nederlandse taal op één of meer door hem aan te wijzen internetadressen worden geplaatst, waaronder de internetpagina van de exclusieve belangenbehartiger als bedoeld in het tweede lid, onder d, van artikel 305a van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek, zodanig dat deze door de genoemde personen ten behoeve van latere kennisneming kunnen worden opgeslagen.
3. Bij gewone brief wordt aan de bekende personen wier belangen de exclusieve belangenbehartiger in deze collectieve vordering behartigt, zo spoedig mogelijk mededeling gedaan van de aanwijzing van de exclusieve belangenbehartiger en de collectieve vordering en de nauw omschreven groep personen wier belangen de exclusieve belangenbehartiger in deze collectieve vordering behartigt, tenzij de rechter anders bepaalt. Bovendien wordt hiervan zo spoedig mogelijk aankondiging gedaan in één of meer door de rechter aan te wijzen nieuwsbladen. Hierbij wordt telkens op een door de rechter aan te geven wijze melding gemaakt van de wijze waarop deze personen zich overeenkomstig het eerste lid van de behartiging van hun belangen in deze collectieve vordering kunnen bevrijden, of overeenkomstig het vijfde lid met de behartiging van hun belangen in deze collectieve vordering instemmen. Tevens wordt vermeld op welke wijze inzage of afschrift kan worden verkregen van de uitspraak. De rechter kan bevelen dat ook van andere dan de in dit lid genoemde gegevens melding wordt gemaakt. Tenzij de rechter anders bepaalt, draagt de exclusieve belangenbehartiger zorg voor de in dit lid bedoelde melding en aankondiging. De rechter kan gelasten dat de in dit lid bedoelde gegevens ook op andere wijze bekend worden gemaakt. Indien er personen tot de nauw omschreven groep personen behoren wier belangen de exclusieve belangenbehartiger in deze collectieve vordering behartigt, die geen woonplaats of verblijf in Nederland hebben en een voor Nederland bindende internationale of Unie-regeling niet een wijze van aankondiging voorschrijft, gelast de rechter aankondiging op een door hem te bepalen wijze ten behoeve van deze personen, zo nodig in één of meer andere talen dan de Nederlandse taal.
4. Voor personen die zich ingevolge dit artikel van de behartiging van hun belangen in de collectieve vordering hebben bevrijd, kan geen vordering als bedoeld in artikel 305a van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek worden ingesteld, gebaseerd op soortgelijke feitelijke en rechtsvragen voor dezelfde gebeurtenis of gebeurtenissen.
5. Voor personen behorend tot de nauw omschreven groep personen wier belangen in deze collectieve vordering worden behartigd en die geen woonplaats of verblijf in Nederland hebben, heeft de procedure over de collectieve vordering gevolg en leidt deze tot gebondenheid, indien zij binnen een door de rechter te bepalen termijn van ten minste een maand na de in het derde lid bedoelde

aankondiging van de uitspraak, bedoeld in artikel 1018e, eerste en tweede lid, door een schriftelijke mededeling aan de griffie hebben laten weten in te stemmen met de behartiging van hun belangen in deze collectieve vordering. Op verzoek van een partij kan de rechter bepalen dat, in afwijking van dit lid, het eerste lid van toepassing is op personen behorend tot de nauw omschreven groep personen wier belangen in deze collectieve vordering worden behartigd en die geen woonplaats of verblijf in Nederland hebben.

6. Op personen behorend tot de nauw omschreven groep personen wier belangen in deze collectieve vordering worden behartigd ter bescherming van een belang als bedoeld in artikel 2, eerste lid, van Richtlijn (EU) 2020/1828 van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2020 betreffende representatieve vorderingen ter bescherming van de collectieve belangen van consumenten en tot intrekking van Richtlijn 2009/22/EG (PbEU 2020, L 409) en die geen woonplaats of verblijf in Nederland hebben, is de laatste zin van het vijfde lid niet van toepassing. Voor deze personen heeft de procedure over de collectieve vordering alleen gevolg en leidt deze tot gebondenheid, indien zij naast de schriftelijke mededeling, bedoeld in het vijfde lid, door een schriftelijke mededeling aan de griffie ook hebben laten weten dat hun belangen niet worden behartigd in een collectieve vordering of individuele vordering, gebaseerd op soortgelijke feitelijke en rechtsvragen voor hetzelfde gebeurtenis of gebeurtenissen en tegen dezelfde verweerder in een andere lidstaat van de Europese Unie of een andere staat die partij is bij de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte.

Artikel 1018g

Na aanwijzing van een exclusieve belangenbehartiger als bedoeld in artikel 1018e stelt de rechter een termijn voor het beproeven van een overeenkomst die in elk geval het in artikel 907, tweede lid, onderdelen a tot en met f, van Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek bepaalde bevat en, indien geen overeenkomst als in deze bepaling bedoeld wordt bereikt, voor het aanvullen van de gronden van de vordering en het verweer voor zover de gedaagde gebruik heeft gemaakt van zijn bevoegdheid bedoeld in artikel 1018c, vijfde lid, laatste zin.

Artikel 1018h

1. Indien partijen een vaststellingsovereenkomst als bedoeld in artikel 907, tweede lid van Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek sluiten, wordt deze ter goedkeuring aan de rechter voorgelegd.

2. Op de goedkeuring van de overeenkomst zijn de artikelen 1013, eerste en tweede lid, en vierde tot en met achtste lid, 1014, 1016 en artikel 907 van Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek van overeenkomstige toepassing.

3. Op een goedgekeurde overeenkomst zijn de artikelen 1017, tweede tot en met vierde lid, en de artikelen 908, eerste, derde en vijfde lid, 909 en 910 van Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek van overeenkomstige toepassing. De rechter kan nadere aanwijzingen geven voor de in artikel 1017 bedoelde meldingen en aankondigingen.

4. De exclusieve belangenbehartiger draagt zorg voor aankondiging van de goedgekeurde overeenkomst of de weigering daarvan op de internetpagina als bedoeld in het tweede lid, onder d, van artikel 305a van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek en voor aantekening in het in artikel 1018c, tweede lid, bedoelde register.

5. Op de goedgekeurde overeenkomst is artikel 1018f, eerste tot en met vierde lid, van overeenkomstige toepassing.

6. Uitsluitend tegen de weigering van de goedkeuring staat beroep in cassatie open, dat uitsluitend door partijen gezamenlijk kan worden ingesteld. Artikel 1018, tweede lid, is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 1018i

1. Betreft de collectieve vordering een vordering tot schadevergoeding in geld, dan kan de rechter alvorens een collectieve schadeafwikkeling vast te stellen, de overlegging door de exclusieve belangenbehartiger en de gedaagde bevelen van een voorstel voor een collectieve schadeafwikkeling. Dit voorstel bevat in ieder geval het in artikel 907, tweede lid, onderdelen a tot en met f, van Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek bepaalde voor:

- a. de personen behorend tot de nauw omschreven groep personen wier belangen in deze collectieve vordering worden behartigd die zich niet overeenkomstig artikel 1018f van de behartiging van hun belangen in de procedure en de uitspraak hebben bevrijd, en
- b. de personen behorend tot de nauw omschreven groep personen wier belangen in deze collectieve vordering worden behartigd en die geen woonplaats of verblijf in Nederland hebben en die overeenkomstig artikel 1018f met de behartiging van hun belangen in deze collectieve vordering hebben ingestemd.

De rechter bepaalt de termijn waarbinnen partijen een voorstel dienen over te leggen. Wordt aan deze verplichting niet voldaan, dan kan de rechter daaruit de gevolgtrekking maken die hij geraden acht.

2. De rechter stelt, mede aan de hand van de in het eerste lid bedoelde voorstellen, een collectieve schadeafwikkeling vast die strekt tot vergoeding door gedaagde van de schade van de in het eerste lid, onder a en b, bedoelde personen. De rechter draagt er zorg voor dat hij voor de toepassing van de tiende afdeling van de eerste titel van Boek 6 van het Burgerlijk Wetboek de schadevergoeding voor deze personen waar mogelijk in categorieën vaststelt, dat de collectieve schadeafwikkeling in ieder geval het in artikel 907, tweede lid, onderdelen a tot en met f, van Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek bepaalde, bevat, dat de hoogte van de daarbij toegekende vergoedingen redelijk is en dat de belangen van de personen voor wie de collectieve schadeafwikkeling wordt vastgesteld ook anderszins voldoende gewaarborgd zijn. Artikel 907, eerste lid, laatste zin, en zesde lid, van Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek zijn van overeenkomstige toepassing.

3. Alvorens een in het tweede lid bedoelde collectieve schadeafwikkeling vast te stellen, kan de rechter bevelen dat één of meer deskundigen zullen berichten over de voor de inhoud van de collectieve schadeafwikkeling van belang zijnde punten.

Artikel 1018j

1. Bij gewone brief wordt aan de bekende personen ten behoeve van wie de collectieve schadeafwikkeling is vastgesteld of is geweigerd, zo spoedig mogelijk mededeling gedaan van de uitspraak waarbij deze is vastgesteld of is geweigerd, tenzij de rechter anders bepaalt. Bovendien wordt van de uitspraak zo spoedig mogelijk aankondiging gedaan in één of meer door de rechter aan te wijzen nieuwsbladen. Als de rechter een collectieve schadeafwikkeling heeft vastgesteld, wordt telkens op een door de rechter aan te geven wijze melding gemaakt van een korte omschrijving van de collectieve schadeafwikkeling, in het bijzonder de wijze waarop vergoeding van de gedaagde kan worden verkregen of anderszins een beroep op de collectieve schadeafwikkeling kan worden gedaan en, indien de collectieve schadeafwikkeling dat bepaalt, de termijn waarbinnen daarop aanspraak dient te worden gemaakt. Tevens wordt vermeld op welke wijze inzage en afschrift kan worden verkregen van de uitspraak waarbij de collectieve schadeafwikkeling is vastgesteld. De rechter kan bevelen dat ook van andere dan de in dit lid genoemde gegevens melding wordt gemaakt. Tenzij de rechter anders bepaalt, draagt de gedaagde zorg voor de in dit lid bedoelde melding en aankondiging. De rechter kan gelasten dat de in dit lid bedoelde gegevens ook op andere wijze bekend worden gemaakt. Voor personen die geen woonplaats of verblijf in Nederland hebben en voor wie een voor Nederland bindende internationale of Unie-regeling niet een wijze van aankondiging voorschrijft, gelast de rechter aankondiging op een door hem te bepalen wijze ten behoeve van deze personen, zo nodig in één of meer andere talen dan de Nederlandse taal.

2. De exclusieve belangenbehartiger draagt zorg voor aankondiging van de uitspraak waarbij de collectieve schadeafwikkeling is vastgesteld of is geweigerd op de internetpagina als bedoeld in het tweede lid, onder d, van artikel 305a van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek en voor plaatsing in het in artikel 1018c, tweede lid, bedoelde register.

Artikel 1018k

1. Zodra een uitspraak ingevolge deze titel onherroepelijk is geworden, is deze voor ieder der partijen en voor de in artikel 1018i, eerste lid, onder a en b, bedoelde personen, verbindend. Tenzij de uitspraak uitvoerbaar bij voorraad is verklaard, kunnen deze personen vanaf het tijdstip waarop de uitspraak onherroepelijk is geworden aanspraak maken op een vergoeding op de wijze en onder de voorwaarden vermeld in de uitspraak waarbij een collectieve schadeafwikkeling is vastgesteld.

2. Voor een persoon als bedoeld in artikel 1018i, eerste lid, onder a, die bij de in artikel 1018f, derde lid, bedoelde aankondiging niet met zijn schade bekend kon zijn, heeft een uitspraak ingevolge deze

titel geen gevolg indien hij na het bekend worden van zijn schade door een schriftelijke mededeling aan de gedaagde of, indien een collectieve schadeafwikkeling is vastgesteld, aan de in artikel 907, tweede lid, onder g, van Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek, bedoelde persoon, heeft laten weten niet gebonden te willen zijn. De gedaagde kan een persoon als bedoeld in het eerste lid schriftelijk een termijn van ten minste zes maanden stellen waarbinnen deze kan laten weten niet gebonden te willen zijn. Bij een uitspraak ingevolge deze titel waarbij een collectieve schadeafwikkeling is vastgesteld overeenkomstig artikel 1018i moet de gedaagde daarbij ook mededeling doen van de persoon bedoeld in artikel 907, tweede lid, onder g.

Artikel 1018l

1. Indien summierlijk van de ondeugdelijkheid van de vordering is gebleken, kan de rechter in zijn uitspraak voor de toepassing van de tweede paragraaf van de twaalfde afdeling van de tweede titel van het eerste Boek de salarissen van de advocaat van de wederpartij ten laste van de in het ongelijk gestelde partij maximaal verviervoudigen, tenzij de billijkheid zich daartegen verzet.

2. Een uitspraak ingevolge artikel 1018i houdt tevens een veroordeling in de kosten in waarbij de rechter voor zover nodig in afwijking van de tweede paragraaf van de twaalfde afdeling van de tweede titel van het eerste Boek de in het ongelijk gestelde partij desgevorderd kan veroordelen in redelijke en evenredige gerechtskosten en andere kosten die de in het gelijk gestelde partij heeft gemaakt, tenzij de billijkheid zich daartegen verzet.

Artikel 1018m

1. Procedures tussen degene of degenen tegen wie de collectieve vordering ingevolge deze titel zich richt, en een persoon tot bescherming van wier belangen de procedure over de collectieve vordering wordt gevoerd en die zich overeenkomstig artikel 1018f aan de behartiging van hun belangen in de procedure en de uitspraak heeft bevrijd, kunnen op verzoek van de meest gerede partij worden geschorst indien de procedure betrekking heeft op gelijksoortige feitelijke en rechtsvragen voor dezelfde gebeurtenis of gebeurtenissen, ook indien reeds de dag is bepaald waarop het vonnis, het arrest of de beschikking zal worden uitgesproken.

2. Het geschorste geding wordt overeenkomstig artikel 227, eerste lid, hervat:

- a. indien de schorsing langer dan een jaar heeft geduurd en de meest gerede partij om opheffing van de schorsing heeft verzocht;
- b. indien in de procedure over de collectieve vordering een uitspraak is gedaan en deze onherroepelijk is geworden.

Artikel 1018n

1. Op een rechtsvordering als bedoeld in artikel 305c, eerste lid, van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek is deze titel van overeenkomstige toepassing.

2. Onverminderd artikel 111, tweede lid, en artikel 1018c, eerste lid, vermeldt de dagvaarding waarmee de collectieve vordering, bedoeld in artikel 305c, eerste lid, van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek wordt ingesteld, dat de eiser geplaatst is op de lijst, bedoeld in artikel 305c, eerste lid, van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek.

Artikel 1018o

Op een rechtsvordering als bedoeld in artikel 14, eerste lid, van Verordening (EU) 2019/1150 van het Europees Parlement en de Raad van 20 juni 2019 ter bevordering van billijkheid en transparantie voor zakelijke gebruikers van onlinetussenhandelsdiensten (PbEU 2019, L 186) is deze titel van overeenkomstige toepassing.

Bijlage II. Informatiebrief focusgroepbijeenkomsten februari en april 2025

Wetsevaluatie art. 3:305a BW (2020-2025)

Universiteit
Utrecht

Radboud Universiteit

Wetsevaluatie art. 3:305a BW (2020-2025)

De Universiteiten van Utrecht, Nijmegen en Rotterdam evalueren de in 2020 geïntroduceerde aanpassingen van art. 3:305a BW (en samenhangend daarmee: artikel 1018b t/m n Rv), ook wel de WAMCA genoemd. De opdrachtgever is het Wetenschappelijk Onderzoek- en Datacentrum (WODC).

Als onderdeel van deze wetsevaluatie worden verschillende focusgroepen georganiseerd op verschillende momenten in het onderzoek, om zodoende ervaringen van partijen en (juridische) professionals met deze wetwijzigingen mee te nemen in het onderzoek.

U ontvangt dit informatieblad omdat u deelneemt aan de eerste focusgroep. Wij willen u daarvoor alvast hartelijk danken.

Doelstelling eerste focusgroep

De eerste focusgroep heeft als doel om met een kleine groep van (juridische) professionals succesfactoren, knelpunten, neveneffecten en leemtes van de WAMCA in kaart te brengen. Het kan dan gaan over een ideële en niet-ideële acties. Op basis van deze focusgroep wordt een vragenlijst ontwikkeld die breder wordt verspreid onder een grotere groep (juridische) professionals die actief zijn in het veld van collectieve acties. De inzichten en ervaringen van professionals worden dus op verschillende manieren betrokken bij de wetsevaluatie.

Werkwijze focusgroep

Circa 6-8 professionals nemen deel aan een focusgroep. Tijdens de focusgroep zullen verschillende onderwerpen aan de orde worden gesteld, zoals de ontvankelijkheidseisen, de fases van een WAMCA-actie, en de mogelijkheid voor een collectief een schadevergoeding te vorderen. De focusgroep heeft een exploratief en informeel karakter. Het gaat om uw ervaringen met de in 2020 geïntroduceerde WAMCA.

Wij nodigen u uit om voorafgaand aan de focusgroep puntsgewijs 3-5 onderwerpen te mailen die u belangrijk vindt om aan de orde te stellen tijdens de focusgroep. U hoeft geen toelichting te geven; daarvoor is ruimte tijdens de focusgroep. U mag deze punten mailen naar Tomas Arons (t.m.c.arons@uu.nl).

De focusgroep wordt geleid door Rianka Rijnhout (UU), Tomas Arons (UU) en Jos Hoevenaars (EUR). Ook zal een van onze student-assistenten aanwezig zijn.

Privacy en geheimhouding

Tijdens de focusgroep wordt een audio-opname gemaakt. Deze audio-opname wordt omgezet in een transcript dat wordt vrijgemaakt van persoonsgegevens. Het transcript wordt opgeslagen in een beveiligde omgeving van de Universiteit Utrecht (Yoda). Na afloop van het onderzoek wordt de audio-opname vernietigd en het transcript gearchiveerd in Yoda (10 jaar, conform de uitgangspunten voor wetenschappelijk onderzoek). Als wordt geciteerd uit het transcript in het onderzoeksverslag, dan wordt dat op zo'n manier gedaan dat het citaat niet herleidbaar is tot de persoon.

Wij nemen *Chatham House Rules* als uitgangspunt voor het gesprek tijdens de focusgroep. Dat betekent dat u de informatie die u heeft gehoord tijdens de focusgroep mag delen met derden in algemene termen, maar u mag niet de identiteit onthullen van degene die deze informatie heeft gedeeld tijdens de bijeenkomst. Op die manier willen we voor iedereen een veilige omgeving creëren, waarin relevante informatie en ervaringen gedeeld kunnen worden.

Praktische informatie

De focusgroep start om 14.00 uur en duurt 3 uur.

De focusgroep vindt plaats in het:

Johanna Hudiggebouw (Universiteit Utrecht)

Achter Sint Pieter 200

3512HT Utrecht

Reist u met de auto naar Utrecht, dan is de dichtstbijzijnde parkeergarage die aan de Springweg (Parkeergarage Springweg, Strosteeg 83, 3510 VK Utrecht). U kunt er ook voor kiezen om bij een P+R te parkeren en vandaar verder te reizen met de fiets, trein of tram. Meer informatie over parkeergelegenheden in de Gemeente Utrecht vindt via [deze link](#).

Reist u met de trein naar Utrecht, dan kunt u na aankomst op Utrecht Centraal een bus nemen of lopen naar de locatie. Als u met de bus wilt gaan: neem een bus die naar bushalte "Janskerkhof" gaat, bijvoorbeeld bus 28 die vertrekt vanaf bushalte A4 (centrumzijde). Wilt u vanaf het treinstation lopen: neem de afslag naar het Stationsplein, ga niet Hoog Catharijne (het winkelcentrum) in maar ga direct rechtsaf richting Moreelsepark. Zie deze link voor een routebeschrijving: <https://maps.app.goo.gl/K9fGgvY1nLJmRRpE6>

Bijlage III. Informatiebrief vragenlijstonderzoek

Geachte betrokkene,

De Universiteit Utrecht, Radboud Universiteit en Erasmus Universiteit Rotterdam voeren wetenschappelijk onderzoek uit naar ervaringen met de Wet Afwikkeling Massaschade in Collectieve Actie (WAMCA). Het Wetenschappelijk Onderzoek- en Datacentrum (WODC) is opdrachtgever van dit onderzoek. De betrokken onderzoekers van deze universiteiten willen graag meer weten over uw ervaring met de wet. Bij dezen vragen wij daarom om uw medewerking.

Het doel van het onderzoek

Het doel van het onderzoek is om de WAMCA te evalueren in het licht van de doelstellingen van de wet. Dit willen wij onder andere doen door middel van een vragenlijst onder professionals met ervaring met de WAMCA. Gelet op uw expertise en ervaring, kunt u ons helpen bij ons onderzoek.

Vragenlijstonderzoek

Het onderzoek wordt afgenomen in de vorm van een vragenlijst. U kunt via onderstaande link meedoen aan het vragenlijstonderzoek. De vragenlijst kan online worden ingevuld in een beveiligde omgeving, waartoe alleen de onderzoekers van de betrokken universiteiten toegang hebben. De gegevens die u invult, zijn niet herleidbaar tot u of tot uw aanvraag. Het invullen van de vragenlijst zal circa 20 minuten beslaan. Deelname aan het onderzoek is geheel vrijwillig en vrijblijvend. Op ieder moment kunt u ervoor kiezen om ermee te stoppen, zonder hiervoor een reden op te geven. De antwoorden die u tot dusver dan heeft ingevuld, zullen wij echter wel kunnen inzien.

Uw gegevens blijven geheim

Als universiteit hebben wij de verplichting om vertrouwelijk om te gaan met uw gegevens. Uw naam wordt nergens opgeslagen. We zorgen ervoor dat nooit bekend wordt wie welk antwoord heeft gegeven. Nadat de vragenlijsten zijn ingevuld, schrijven we een rapport, dat uiterlijk in 2025 wordt gepubliceerd. Daarin staan geen namen en er staat geen persoonlijke informatie over wie er mee heeft gedaan. De verzamelde, anonieme data worden op een veilige plek opgeslagen. Op grond van afspraken tussen de Nederlandse universiteiten bewaren we de data minimaal 10 jaar. Wij slaan deze data op een veilige plek op.

Doet u mee?

Wilt u meedoen aan dit onderzoek? Dan kunt u via onderstaande link de vragenlijst invullen tot 22 mei 2025. Uw ervaringen zijn van groot belang voor ons onderzoek en wij waarderen het enorm als u mee wilt doen.

Heeft u vragen?

Heeft u vragen over het onderzoek, dan kunt u contact opnemen met [...]. [...] is een van de onderzoekers in dit project en graag bereid uw vragen over het onderzoek te beantwoorden. Mocht u klachten of vragen hebben over hoe wij omgaan met uw gegevens, dan kunt u een e-mail sturen naar datasteward@law.eur.nl.

Bijlage IV. Vragenlijst

WAMCA Review 2025

Hartelijk dank dat u meedoet aan ons onderzoek naar de collectieve actie op grond van artikel 3:305a BW en Titel 14a, derde boek Rv zoals gewijzigd/geïntroduceerd met de Wet Afwikkeling Massaschade Collectieve Actie in 2020 (WAMCA). **Wij noemen deze actie hierna de 305a-actie.** De belangenorganisatie (stichting of formele vereniging) die een 305a-actie instelt, noemen wij hierna **305a-organisatie**. Tenzij anders vermeld, gaan de vragen over het huidige collectieve actieregime (vanaf 1 januari 2020). In opdracht van het Wetenschappelijk Onderzoek- en Datacentrum (WODC) onderzoeken wij hoe de 305a-actie in de praktijk werkt. Centraal in het onderzoek staat de huidige wettekst zoals deze door rechters is geïnterpreteerd en geduid. We doen op verschillende manieren onderzoek naar hoe de wet in de praktijk werkt. Deze enquête is gericht aan (potentiële) betrokkenen bij de 305a-actie, waarbij wij geïnteresseerd zijn in **uw inzichten en/of ervaringen als professional**. Wij willen bijvoorbeeld graag van u weten of, en zo ja, welke positieve aspecten er zijn, maar ook of en welke knelpunten u ervaart. Ons onderzoek is onafhankelijk. Dat wil zeggen dat het onderzoek los staat van externe invloeden of politieke overwegingen. De uitkomsten van deze enquête zullen deel uitmaken van het onderzoeksrapport dat in de zomer van 2025 zal worden aangeboden aan het WODC. Deze enquête start met een aantal vragen over uw professionele achtergrond. Daarna volgen open vragen, zodat wij een algemene indruk kunnen krijgen van uw inzichten en/of ervaringen. Vervolgens stellen wij specifieke vragen over de fases en de ontvankelijkheidsvereisten die de WAMCA heeft gebracht. Aan het eind van de enquête is een open ruimte waar u nog opmerkingen kwijt kunt over andere relevante aspecten die u misschien in deze enquête hebt gemist. Het invullen van de vragenlijst neemt ongeveer 20 minuten in beslag. Met uw deelname aan dit onderzoek geeft u **toestemming** voor verwerking van uw persoonsgegevens. De resultaten van deze enquête worden **vertrouwelijk** behandeld en **niet-herleidbaar** verwerkt. Bij bepaalde vragen heeft u de mogelijkheid een toelichting te geven. Wees daarbij terughoudend met het delen van persoonlijke informatie, zodat de antwoorden niet tot u te herleiden zijn.

Om door te gaan vragen wij u de volgende verklaring aan te kruisen: Ik heb de uitnodigingsmail en de inleiding gelezen, en ik doe vrijwillig mee aan het onderzoek:

- ☐ Ja
- ☐ Nee

Wij zijn allereerst benieuwd naar **uw professionele achtergrond**, zodat wij uw antwoorden kunnen voorzien van enige context.

1. Welke omschrijving past het beste bij u? Ik ben betrokken bij 305a-acties als:

- ☐ advocaat aan (vooral) de eisende kant
- ☐ advocaat aan (vooral) de gedaagde kant
- ☐ bestuurslid 305a-stichting/vereniging
- ☐ medewerker 305a-stichting/vereniging
- ☐ lid van een toezichthoudend orgaan van een 305a-stichting/vereniging
- ☐ procesfinancier
- ☐ aangesproken partij
- ☐ Anders, namelijk... _____

2. Met welke collectieve actie op grond van artikel 3:305a BW die aanhangig is gemaakt bij de rechter heeft u ervaring?

- ☐ alleen met de 305a-actie van vóór 2020
- ☐ alleen met de 305a-actie vanaf 2020
- ☐ met de 305a-actie van vóór en na 1 januari 2020
- ☐ geen ervaring met deze collectieve acties
- ☐ weet ik niet

3. Bij hoeveel 305a-acties die aanhangig zijn gemaakt bij de rechter bent u betrokken geweest?

0 5 10 15 20 25

Gebruik de slider

4. Hoeveel van deze acties vielen onder het WCA-regime **van vóór 2020**?

0 5 10 15 20 25

Gebruik de slider

5. Bij welke collectieve actie die aanhangig is gemaakt bij de rechter bent u betrokken (geweest)?

- ☐ bij een collectieve actie waarin de rechter toepassing heeft gegeven aan artikel 3:305a lid 6 BW (ideële actie) en dus het lichtere regime voor ontvankelijkheid
- ☐ bij een collectieve actie waarin de rechter toepassing heeft gegeven aan het ‘gewone’ regime voor ontvankelijkheid van artikel 3:305a BW (niet-ideële actie)
- ☐ bij beide
- ☐ weet ik niet

Wij stellen u open vragen rond drie thema’s over uw **inzichten en/of ervaringen** met de 305a-actie. Als u geen antwoord heeft op een vraag, dan kunt u die overslaan.

Thema 1: Het eerste thema gaat over twee van de doelstellingen van de 305a-actie: het bieden van een **effectieve** en **efficiënte** procedure voor collectieve geschilbeslechting.

6. In hoeverre voldoet de 305a-actie in de praktijk aan de doelstellingen van de wetgever om tot een **effectieve(re)** en **efficiënte(re)** afhandeling van geschillen te komen? Geef a.u.b. een korte toelichting.

Thema 2: Het tweede thema gaat over de **toegankelijkheid** van de 305a-actie.

7. In hoeverre is de 305a-actie in de praktijk **voldoende toegankelijk** voor alle mogelijke partijen die van de procedure gebruik zouden kunnen maken? Geef a.u.b. een korte toelichting.

8. Is er een type zaken of type claimanten en/of soort (rechts)vorderingen waarvoor de toegankelijkheid van de 305a-actie momenteel (te) beperkt of juist (te) ruim is? Zo ja, voor welk type zaak/claimant/(rechts)vordering geldt dit? Geef a.u.b. een korte toelichting.

Thema 3: Het derde thema is de prikkel die een 305a-actie zou moeten bieden om tot een **schikking** te komen.

9. In hoeverre biedt de 305a-actie **voldoende prikkels** voor partijen om tot een schikking te komen? Geef a.u.b. een korte toelichting.

De WAMCA introduceerde verschillende fases in de beoordeling van een 305a-actie. Wij vragen u naar uw **inzichten** en/of **ervaringen** in de rechtspraak met deze fases. Wij vertrekken hierbij vanuit het idee dat de 305a-actie als doel heeft om een collectief geschil **efficiënt, effectief** en **gecoördineerd** af te wikkelen.

De volgende vragen gaan over de **voorbereidende fase**.

Welke impact hebben de volgende delen van de procedure **op het bereiken van de doelen** van de 305a-actie?

10. De verplichting van de eisende partij om een verzoek tot overleg te doen voorafgaand aan de procesinleiding

- ☐ Zeer negatief
- ☐ Negatief
- ☐ Niet negatief / niet positief
- ☐ Positief
- ☐ Zeer positief
- ☐ Weet ik niet

11. De aantekening van de dagvaarding in het register

- ☐ Zeer negatief
- ☐ Negatief
- ☐ Niet negatief / niet positief
- ☐ Positief
- ☐ Zeer positief
- ☐ Weet ik niet

12. De drie maanden wachttermijn (art. 1018d lid 1 Rv)

- ☐ Zeer negatief
- ☐ Negatief
- ☐ Niet negatief / niet positief
- ☐ Positief
- ☐ Zeer positief
- ☐ Weet ik niet

13. De mogelijkheid van verlenging van de drie maanden wachttermijn (art. 1018d lid 2 Rv)

- ☐ Zeer negatief
- ☐ Negatief
- ☐ Niet negatief / niet positief
- ☐ Positief
- ☐ Zeer positief
- ☐ Weet ik niet

14. De voorbereiding van een 305a-actie (Onderzoek en book building)

- ☐ Zeer negatief
- ☐ Negatief
- ☐ Niet negatief / niet positief
- ☐ Positief
- ☐ Zeer positief
- ☐ Weet ik niet

De volgende vragen gaan over de fase van de beoordeling van de **ontvankelijkheid** (art. 1018c lid 5 Rv).

Welke impact hebben de volgende delen van de procedure **op het bereiken van de doelen** van de 305a-actie?

15. De beoordeling van de vraag of een vordering voldoet aan de ontvankelijkheidseisen

- ☐ Zeer negatief
- ☐ Negatief
- ☐ Niet negatief / niet positief
- ☐ Positief
- ☐ Zeer positief
- ☐ Weet ik niet

16. De beoordeling van de vraag of een collectieve actie effectiever en efficiënter is dan een individuele vordering

- ☐ Zeer negatief
- ☐ Negatief
- ☐ Niet negatief / niet positief
- ☐ Positief
- ☐ Zeer positief
- ☐ Weet ik niet

17. De beoordeling van de vraag of de vordering niet summierlijk ondeugdelijk is

- ☐ Zeer negatief
- ☐ Negatief
- ☐ Niet negatief / niet positief
- ☐ Positief
- ☐ Zeer positief
- ☐ Weet ik niet

Nauw omschreven Deze volgende vragen gaan over de fase waarin de **nauw omschreven groep** en de **Exclusieve Belangenbehartiger (EB)** wordt vastgesteld, gevolgd door een **opt out**-mogelijkheid.

Welke impact hebben de volgende delen van de procedure **op het bereiken van de doelen** van de 305a-actie?

18. Het gegeven dat tegen de aanwijzing van de EB geen rechtsmiddel openstaat (art. 1018e lid1 laatste zin Rv)

- ☐ Zeer negatief
- ☐ Negatief
- ☐ Niet negatief / niet positief
- ☐ Positief
- ☐ Zeer positief
- ☐ Weet ik niet

19. Dat andere 305a-organisaties (die geen (sub) EB zijn) procespartij blijven (art. 1018e lid 4 Rv)

- ☐ Zeer negatief
- ☐ Negatief
- ☐ Niet negatief / niet positief
- ☐ Positief
- ☐ Zeer positief
- ☐ Weet ik niet

20. De vaststelling door de rechter van de ‘nauw omschreven groep’ (art. 1018e lid 2 Rv)

- ☐ Zeer negatief
- ☐ Negatief
- ☐ Niet negatief / niet positief
- ☐ Positief
- ☐ Zeer positief
- ☐ Weet ik niet

21. Het gegeven dat er een opt-out-mogelijkheid bestaat nadat de nauw omschreven groep is vastgesteld (art. 1018f Rv)

- ☐ Zeer negatief
- ☐ Negatief
- ☐ Niet negatief / niet positief
- ☐ Positief
- ☐ Zeer positief
- ☐ Weet ik niet

22. Het moeten beproeven van een overeenkomst tussen partijen, na de ontvankelijkheidsfase en vóór de inhoudelijke fase (art. 1018g Rv)

- ☐ Zeer negatief
- ☐ Negatief
- ☐ Niet negatief / niet positief
- ☐ Positief
- ☐ Zeer positief
- ☐ Weet ik niet

Tot slot stellen wij vragen over de **inhoudelijke fase**.

Welke impact hebben de volgende delen van de procedure **op het bereiken van de doelen** van de 305a-actie?

23. De inhoudelijke behandeling van de rechtsvordering

- ☐ Zeer negatief
- ☐ Negatief
- ☐ Niet negatief / niet positief
- ☐ Positief
- ☐ Zeer positief
- ☐ Weet ik niet

24. Het gegeven dat de rechter een collectieve schadevergoeding kan vaststellen

- ☐ Zeer negatief
- ☐ Negatief
- ☐ Niet negatief / niet positief
- ☐ Positief
- ☐ Zeer positief
- ☐ Weet ik niet

25. Het gegeven dat de rechter de afwikkeling(swijze) van de collectieve schadevergoeding kan vaststellen

- ☐ Zeer negatief
- ☐ Negatief
- ☐ Niet negatief / niet positief
- ☐ Positief
- ☐ Zeer positief
- ☐ Weet ik niet

26. Is er een inzicht of ervaring over de geïntroduceerde fases dat/die u nog niet met ons heeft kunnen delen, maar wel graag aan ons kwijt wilt? Zo niet, dan kunt u het veld openlaten en doorgaan.

De WAMCA introduceerde een intensiever systeem voor ontvankelijkheidsbeoordeling voor alle 305a-acties. Deze ontvankelijkheidsbeoordeling heeft niet alleen als doel om tot een **efficiënte, effectieve en gecoördineerde** collectieve geschilbeslechting te komen, maar ook om de **kwaliteit van belangenorganisaties** te borgen ten behoeve van de personen wier belang wordt vertegenwoordigd en van de aangesproken partij.

De volgende vragen gaan over de specifieke **ontvankelijkheidseisen** van artikel 3:305a **lid 1 en 2 BW**.

Welke impact hebben de volgende delen van de procedure **op het bereiken van de doelen** van de 305a-actie?

27. De beoordeling van de gelijksoortigheid van de belangen van het collectief

- ☐ Zeer negatief
- ☐ Negatief
- ☐ Niet negatief / niet positief
- ☐ Positief
- ☐ Zeer positief
- ☐ Weet ik niet

28. De beoordeling van de representativiteit van de stichting/vereniging

- ☐ Zeer negatief
- ☐ Negatief
- ☐ Niet negatief / niet positief
- ☐ Positief
- ☐ Zeer positief
- ☐ Weet ik niet

29. Het moeten hebben van een toezichthoudend orgaan (lid 2 sub a)

- ☐ Zeer negatief
- ☐ Negatief
- ☐ Niet negatief / niet positief
- ☐ Positief
- ☐ Zeer positief
- ☐ Weet ik niet

30. Het moeten zorgen voor passende en doeltreffende mechanismes voor deelname aan of vertegenwoordiging bij de besluitvorming van de personen tot bescherming van wier belangen de rechtsvordering strekt (lid 2 sub b)

- ☐ Zeer negatief
- ☐ Negatief
- ☐ Niet negatief / niet positief
- ☐ Positief
- ☐ Zeer positief
- ☐ Weet ik niet

31. Het zorgen voor voldoende middelen om de kosten voor het instellen van een rechtsvordering te dragen (lid 2 sub c, eerste zin)

- ☐ Zeer negatief
- ☐ Negatief
- ☐ Niet negatief / niet positief
- ☐ Positief
- ☐ Zeer positief
- ☐ Weet ik niet

32. Ervoor zorgen dat de zeggenschap over de rechtsvordering in voldoende mate bij de rechtspersoon ligt (lid 2 sub c, tweede zin)

- ☐ Zeer negatief
- ☐ Negatief
- ☐ Niet negatief / niet positief
- ☐ Positief
- ☐ Zeer positief
- ☐ Weet ik niet

33. Het verzorgen van een internetpagina die de in de wet genoemde informatie vermeldt (lid 2 sub d, onder 1 t/m 9)

- ☐ Zeer negatief
- ☐ Negatief
- ☐ Niet negatief / niet positief
- ☐ Positief
- ☐ Zeer positief
- ☐ Weet ik niet

34. Het hebben/opbouwen van voldoende ervaring en deskundigheid voor het instellen en voeren van de rechtsvordering (lid 2 sub e)

- ☐ Zeer negatief
- ☐ Negatief
- ☐ Niet negatief / niet positief
- ☐ Positief
- ☐ Zeer positief
- ☐ Weet ik niet

35. Indien het gaat om een representatieve actie op grond van het EU-recht: Het realiseren van een financiering door een financier die voldoende afstand heeft tot degene tegen wie de rechtsvordering zich richt (lid 2 sub f)

- ☐ Zeer negatief
- ☐ Negatief
- ☐ Niet negatief / niet positief
- ☐ Positief
- ☐ Zeer positief
- ☐ Weet ik niet

36. Het moeten opstellen van een jaarrekening en een bestuursverslag (incl. publiceren op website, lid 5)

- ☐ Zeer negatief
- ☐ Negatief
- ☐ Niet negatief / niet positief
- ☐ Positief
- ☐ Zeer positief
- ☐ Weet ik niet

De volgende vragen gaan over de ontvankelijkheidseisen van artikel 3:305a **lid 3 BW**.

Welke impact hebben de volgende delen van de procedure **op het bereiken van de doelen** van de 305a-actie?

37. De beoordeling van het ontbreken van een winstoogmerk bij de bestuurders van de 305a-organisatie

- ☐ Zeer negatief
- ☐ Negatief
- ☐ Niet negatief / niet positief
- ☐ Positief
- ☐ Zeer positief
- ☐ Weet ik niet

38. De beoordeling van de voldoende nauwe verbondenheid met de Nederlandse rechtssfeer

- ☐ Zeer negatief
- ☐ Negatief
- ☐ Niet negatief / niet positief
- ☐ Positief
- ☐ Zeer positief
- ☐ Weet ik niet

39. De beoordeling van de vraag of de eisende partij voldoende heeft getracht tot een schikking te komen met de aangesproken partij

- ☐ Zeer negatief
- ☐ Negatief
- ☐ Niet negatief / niet positief
- ☐ Positief
- ☐ Zeer positief
- ☐ Weet ik niet

Over de ontvankelijkheidsbeoordeling leggen wij u nog een aantal **stellingen** voor.

40. De ontvankelijkheidsbeoordeling **is voldoende toegespitst** op verschillende vorderingen (verklaring voor recht, schadevergoeding, gebod of verbod)

- ☐ Helemaal mee oneens
- ☐ Oneens
- ☐ Niet oneens / niet eens
- ☐ Eens
- ☐ Helemaal mee eens
- ☐ Weet ik niet

41. De ontvankelijkheidsbeoordeling draagt bij aan het **voorkomen van ongefundeerde claims**

- ☐ Helemaal mee oneens
- ☐ Oneens
- ☐ Niet oneens / niet eens
- ☐ Eens
- ☐ Helemaal mee eens
- ☐ Weet ik niet

42. De ontvankelijkheidstoets van de 305a-organisatie draagt bij aan het **voorkomen van benadeling** van de personen wier belang worden behartigd

- ☐ Helemaal mee oneens
- ☐ Oneens
- ☐ Niet oneens / niet eens
- ☐ Eens
- ☐ Helemaal mee eens
- ☐ Weet ik niet

43. Het is voldoende helder wanneer het ontvankelijkheidsregime van lid 6 van toepassing is (**ideële actie**)

- ☐ Helemaal mee oneens
- ☐ Oneens
- ☐ Niet oneens / niet eens
- ☐ Eens
- ☐ Helemaal mee eens
- ☐ Weet ik niet

44. De ontvankelijkheidsbeoordeling van de 305a-organisatie is niet nodig indien sprake is van een **ervaren 305a-organisatie**

- ☐ Helemaal mee oneens
- ☐ Oneens
- ☐ Niet oneens / niet eens
- ☐ Eens
- ☐ Helemaal mee eens
- ☐ Weet ik niet

45. De ontvankelijkheidsbeoordeling is dusdanig uitgebreid dat de **effectiviteit** van de procedure in de 305a-actie wordt bedreigd

- ☐ Helemaal mee oneens
- ☐ Oneens
- ☐ Niet oneens / niet eens
- ☐ Eens
- ☐ Helemaal mee eens
- ☐ Weet ik niet

46. De ontvankelijkheidsbeoordeling is dusdanig uitgebreid dat de **betalbaarheid/financierbaarheid** van de 305a-actie wordt bedreigd

- ☐ Helemaal mee oneens
- ☐ Oneens
- ☐ Niet oneens / niet eens
- ☐ Eens
- ☐ Helemaal mee eens
- ☐ Weet ik niet

Wij sluiten dit onderdeel over de ontvankelijkheidseisen af met een open vraag. U kunt deze vraag overslaan als u geen antwoord heeft.

47. Een knelpunt dat vaak wordt genoemd is de **lengte** van de fase van de **beoordeling van de ontvankelijkheid**. Welke mogelijkheden ziet u om deze fase te versnellen?

Wij sluiten deze enquête af met een aantal open vragen. U kunt deze vragen overslaan als u geen antwoord heeft.

48. Wat beschouwt u als **meest positieve aspect** van de 305a-actie? Geef a.u.b. een korte toelichting.

49. Wat beschouwt u als **belangrijkste knelpunt** van de 305a-actie? Geef a.u.b. een korte toelichting.

50. Wat heeft de wetgever nog niet geregeld ten aanzien van de 305a-actie, wat wel met **wetgevend optreden** geregeld zou moeten worden? Geef a.u.b. een korte toelichting.

51. Om te voorkomen dat belangrijke informatie buiten het bereik van het onderzoek valt, kunt u hier relevante zaken die niet aan de orde kwamen in de vragenlijst met ons delen.

Bijlage V. Samenstelling begeleidingscommissie

De begeleidingscommissie bestond uit:

Prof. mr. Ton Hartlief, Universiteit van Maastricht en parket bij de Hoge Raad (voorzitter)

Mr. dr. Rowie Stolk, Universiteit Leiden

Mr. Paulien van der Grinten, Ministerie van Justitie en Veiligheid

Mr. Corine van Ginkel, WODC

Dr. Teun Geurts, WODC